

BREVIARIVM ROMANVM

Ex decreto Sacroſancti Concilij Tridentini reſtitutum,
PII V. PONT. MAX. iuſſu editum,
ET
CLEMENTIS VIII. primùm,
nunc denuò VRBANI PP. VIII.
auctoritate recognitum.

In quo omnia ſuis locis ad longum poſita ſunt,
pro maiori recitantium commoditate.

PARS VERNA.

ANTVERPIÆ,
EX OFFICINA PLANTINIANA
BALTHASARIS MORETI.
M.DC.LXXI.

VRBANVS
PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

IVINAM psalmodiam sponsæ consolantis in hoc exilio absentiam suam à sponso cælesti, decet esse non habentem rugam neque maculam; quippe cùm sit eius Hymnodiæ filia, quæ canitur assiduè ante Sedem Dei & Agni, vt illi similior prodeat, nihil, quantum fieri potest, præferre debet, quod psallentium animos, Deo ac diuinis rebus, vt conuenit, attentos, auocare aliò ac distrahere possit: qualia sunt, si quæ interdum in sententiis aut verbis occurrant non tam aptè concinneque disposita, vt tantum tantique obsequij ac ministerij opus exigeret. Quæ causæ quondam impulere summos Pontifices prædecessores nostros felicis memoriæ Pium huiusce nominis Quintum, vt Breuiarium Romanum, incertis per eam ætatem legibus vagum, certa stataque orandi methodo inligaret; & Clementem VIII. vt illud ipsum lapsu temporis, ac Typographorum incuria deprauatum, decori pristino restitueret. Nos quoque in eamdem cogitationem traxere & solicitudo nostra erga res sacras, quas primam & optimam partem muneris nostri censemus, & piorum doctorumque virorum iudicia & vota, conquerentium in eo contineri non pauca, quæ siue à primo nitore institutionis excidissent, siue inchoata potiùs quàm perfecta forent ab aliis, certè à Nobis supremam imponi manum desiderarent. Nos itaque huic rei sedulam operam nauauimus, & iussu nostro aliquot eruditi & sapientes viri suam seriò curam contulerunt, quorum diligentia studioque perfectum opus est, quod gratum omnibus, Deoque & sanctæ Ecclesiæ honorificum fore speramus; si quidem in eo Hymni (paucis exceptis) qui non metro, sed soluta oratione, aut etiam rhythmo constant, vel emendatioribus codicibus adhibitis, vel aliqua facta mutatione ad carminis & Latinitatis leges, vbi fieri potuit, reuocati, vbi verò non potuit, de integro conditi sunt, eadem tamen, quoad licuit, seruata sententia. Restituta in Psalmis & Canticis interpunctio editionis Vulgatæ, & canentium commoditati, ob quam eadem interpunctio mutata interdum fuerat, additis Asteriscis consultum. Patrum Sermones & Homiliæ collatæ cum pluribus impressis editionibus, & veteribus manuscriptis; ita multa suppleta, multa emendata atque correcta. Sanctorum Historiæ

ex

ex priscis & probatis auctoribus recognitæ. Rubricæ detractis nonnullis, quibusdam adiectis clariùs & commodiùs explicatæ. Denique omnia magno & longo labore diligenter accurateque ita disposita & expolita, vt quod erat in votis, ad optatum exitum perductum sit. Cùm igitur tanta tamque exacta doctorum hominum industria, ne planè in irritum recidat, requirat Typographorum fidem, mandauimus dilecto filio Andreæ Brogiotto, Typographiæ nostræ Apostolicæ Præfecto, procurationem huius Breuiarij in lucem primò edendi; quod exemplar, qui posthac Romanum Breuiarium impresserint, sequi omnes teneantur. Extra Vrbem verò nemini licere volumus idem Breuiarium in posterum typis excudere, aut euulgare, nisi facultate in scriptis accepta ab Inquisitoribus hæreticæ prauitatis, siquidem inibi fuerint; sin minùs, ab locorum Ordinariis. Quòd si quis quacumque forma contra præscriptam Breuiarium Romanum aut Typographus impresserit, aut impressum Bibliopola vendiderit, extra ditionem nostram Ecclesiasticam excommunicationis latæ sententiæ pœnæ subiaceat, à qua nisi à Romano Pontifice (præterquam in mortis articulo constitutus) absolui nequeat; in alma verò Vrbe, ac reliquo Statu Ecclesiastico commorantes quingentorum ducatorum auri de Camera, ac amissionis librorum, & typorum omnium eidem Cameræ applicandorum pœnas, absque alia declaratione irremissibiliter incurrant; & nihilominùs Breuiaria sine prædicta facultate impressa, aut euulgata, eo ipso prohibita censeantur. Inquisitores verò, locorumque Ordinarij facultatem huiusmodi non priùs concedant, quàm Breuiarium tam ante quàm post impressionem cum hoc ipso exemplari, auctoritate nostra vulgato, diligenter contulerint, & nihil in ijs additum detractumque cognouerint. In ipsa autem facultate, cuius exemplum in fine, aut initio cuiusque Breuiarij impressum semper addatur, mentionem manu propria faciant absolutæ huiusmodi collationis, repertæque inter vtrumque Breuiarium conformitatis, sub pœna Inquisitoribus priuationis suorum officiorum, ac inhabilitatis ad illa & alia in posterum obtinenda; Ordinariis verò locorum suspensionis à diuinis, ac interdicti ab ingressu Ecclesiæ; eorum verò Vicariis priuationis officiorum & beneficiorum suorum, & inhabilitatis ad illa & alia in posterum obtinenda, necnon excommunicationis absque alia declaratione incurrendæ. Sub ijsdem etiam prohibitionibus & pœnis comprehendi intendimus & volumus ea omnia, quæ à Breuiario Romano ortum habent, siue ex parte, siue in totum; cuiusmodi sunt Missalia, Diurna, Officia parua beatæ Virginis, Officia maioris Hebdomadæ, & id genus alia, quæ deinceps non imprimantur, nisi præuia illorum, & cuiuslibet ipsorum in dicta Typographia per eumdem Andream impressione, vt omnino cum Breuiario de mandato nostro edito concordent. Iniungimus autem Nuntiis nostris vbique locorum degentibus, vt huic negotio diligenter inuigilent, cunctaque ad præscriptum huius voluntatis nostræ confici curent.

Nolu-

Nolumus tamen his litteris Breuiaria , & alia prædicta, quæ impressa sunt hactenus, prohiberi, sed indemnitati omnium consulentes, tam Typographis & Bibliopolis vendere, quàm Ecclesiis, Clericis, aliisque retinere, atque ijs vti Apostolica benignitate permittimus & indulgemus. Non obstantibus licentiis, indultis & priuilegiis Breuiaria imprimendi quibuscumque Typographis per Nos seu Romanos Pontifices prædecessores nostros hucusque concessis, quæ per præsentes expressè reuocamus, & reuocata esse volumus; nec non constitutionibus & ordinationibus generalibus & specialibus in contrarium præmissorum quomodocumque editis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus, etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica & expressa mentio habenda esset, tenores huiusmodi præsentibus pro expressis habentes hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, vt præsentium litterarum nostrarum exemplaribus, etiam in ipsis Breuiariis impressis, vel manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die XXV. Ianuarij, M. DC. XXXI. Pontificatus nostri anno octauo.

M. A. Maraldus.

I. Sauenier.

VRBANVS

PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

CATHOLICÆ Religionis zelus, & sinceræ fidei & deuotionis affectus, quem dilectus filius Balthasar Moretus, natus quondam Ioannis Moreti iunioris, ac nepos & heres quondam Balthasaris Moreti, Typographus Antuerpiensis, ad Nos & Sedem Apostolicam gerere comprobatur, ac singularis diligentia & industria, quam eius Maiores in imprimendo præstiterunt, eumdemque Balthasarem præstaturum speramus, Nos inducunt, vt illi reddamur ad gratiam liberales. Nos igitur eumdem Balthasarem specialis fauore gratiæ prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à iure vel ab homine quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes; supplicationibus Nobis super hoc pro parte dicti Balthasaris humiliter porrectis inclinati, eidem Balthasari vt Missalia, Breuiaria & Diurna, nec non Officium paruum beatæ Mariæ iuxta ritum & præscriptum sanctæ Romanæ Ecclesiæ, ac nostrarum in simili forma Breuis sub die vigesimaquinta Ianuarij anni Domini millesimi sexcentesimi trigesimi primi desuper expeditarum litterarum continentiam & tenorem; necnon sacra Biblia Vulgatæ editionis iuxta exemplar in Typographia Vaticana impressum, emendatissimè tamen & summa cum fide, nullaque facta additione aut imminutione, imprimere; illaque sic impressa vendere ac venalia exponere, liberè ac licitè possit & valeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus & indulgemus, plenamque, liberam, & omnimodam facultatem ac licentiam desuper impartimur. Mandantes propterea Venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis & Episcopis, ac dilectis filiis nostris & eiusdem Sedis Nuntiis, & aliis quibuscumque, vt Balthasari prædicto in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, non permittant eum desuper à quoquam quomodolibet indebitè molestari: Contradictores per censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione postposita compescendo; inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis. Non obstante fel. rec. Pii Papæ V. prædecessoris nostri, suo dato, Septimo Idus Iulij, Pontificatus sui anno tertio,

tio, qua prohibetur, ne Breuiarium alibi quàm Romæ, nisi de expressa Sedis prædictæ licentia, imprimatur, aliisque constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris, die XIIII. Augusti, M. DC. XII. Pontificatus nostri anno decimonono.

M. A. Maraldus.

SVMMA PRIVILEGII.

PHILIPPVS IV. *Hispaniarum & Indiarum Rex Catholicus, ac Potentissimus Belgarum & Burgundionum Princeps, Diplomatibus suis sanxit, ne quis præter Balthasaris Moreti, Ioannis iunioris filij voluntatem, Missalia, Breuiaria, Diurna, Officia B. Mariæ, aut reliqua Officia ad vsum Ecclesiæ Catholicæ Romanæ edita, prout nunc aucta sunt & emendata, vel in posterum augenda vel emendanda, vllo modo imprimat, aut alibi terrarum impressa in has Inferioris Germaniæ ditiones importet, venaliáve habeat. Qui secùs faxit, confiscatione librorum & alia graui pœna multabitur, vti latiùs patet in litteris datis Bruxellæ,* IX. *Iulij,* M. DC. XLI.

Signat.

I. Le Comte.

Et in Concilio Brabantiæ,

Steenhuyse.

LICENTIA ET APPROBATIO ORDINARII.

FR. AMBROSIVS CAPELLO, *Dei & Apostolicæ Sedis gratia Episcopus Antuerpiensis, omnibus has visuris salutem in Domino. Cùm à Papa* VRBANO VIII. *decretum sit, ne quis Typographus* Breuiarium Romanum, CLEMENTIS VIII. primùm, nunc denuò *ipsius* VRBANI PP. VIII. auctoritate recognitum *imprimat; vel in lucem edat, sine licentia, eáque in scriptis obtenta ab Ordinario loci, ac nisi priùs ab eodem cum exemplari typis Vaticanis anno* M. DC XXXII. *excuso concordare fuerit repertum: Hinc est, quòd Nos dederimus in scriptis licentiam illud imprimendi dilecto nobis* Balthasari Moreto, Ioannis iunioris filio, *Typographo Antuerpiensi, cuius proauo* Christophoro Plantino PIVS V. *auo* Ioanni Moreto CLEMENS VIII. *patruo* Balthasari *& patri* Ioanni Moretis, PAVLVS V. & VRBANVS VIII. *impressionem* Missalium, Breuiariorum, Diurnalium, *recognitorum ac reformatorum, secundùm ritum S. R. E. approbatorum, speciali priuilegio concesserunt: cui ipsi idem* VRBANVS VIII. *eandem licentiam & facultatem dedit. Postquam autem* Breuiarium *in duodecimo, vt vocant in quatuor partes distinctum, prædicti* Moreti *opera ac typis absolutum intelleximus & per Ven.* DD. Ioannem de Man, & Martinum van Bost, *Ecclesiæ nostræ Cathedralis Presbyteros (quibus id specialiter commisimus) fuimus legitimè informati, quòd illud cum suo Originali, diligenti facta collatione, conueniat (licet ob maiorem diuinum Officium recitantium commoditatem multa suis locis extendantur, & repetantur, atque insuper Officia noua à Pontificibus* VRBANO VIII. INNOCENTIO X. ALEXANDRO VII. CLEMENTE IX. & S. D. N. CLEMENTE X. *approbata accedant) dictum* Breuiarium *in duodecimo excusum approbauimus, euulgandíque licentiam dedimus; prout per præsentes approbamus ac licentiam damus. In quorum fidem præsentibus propria manu subscripsimus. Datum Antuerpiæ die* V. *Ianuarij* M. DC. LXXI.

Fr. Ambrosius Episcopus Antuerpiensis.

Locus † sigilli.

De mandato Perillustris & Reuerendissimi Domini præfati.

Petrus de Bisthouen Secretarius.

Ex

Ex Decretorum Registro S. RITVVM CONGREGATIONIS *hæc ad* BREVIARIVM ROMANVM *attinent.*

SAcra Rituum Congregatio declarauit & decreuit, non potuisse post Bullam Pij V. de Breuiario Romano, neque posse locorum Ordinarios, tam sæculares quàm Regulares, addere Kalendariis, etiam propriis, Sanctorum Officia, nisi ea dumtaxat, quæ Breuiarij Romani Rubricis, vel sacræ Rituum Congregationis, seu Sedis Apostolicæ licentia conceduntur: neque propria auctoritate, quouis prætextu, mutare ritum, qui habetur in Kalendario Romano, seu Rubricis Breuiarij, in altiorem ritum: neque extendere concessa Officia de loco ad locum.

Item vetuit & prohibuit celebrari per totam ciuitatem vel Diœcesim, etiam de cuiuscumque Ordinarij auctoritate, Festum cum Officio, eò quòd in loco adsit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, vel Abbatialis, aut aliqua Reliquia; sed tantùm in ipsius Sancti Ecclesia titulari, seu vbi asseruatur corpus, aut insignis Reliquia, & non alibi.

Insignes autem Reliquias declarauit esse, caput, brachium, crus, aut illam partem corporis in qua passus est Martyr, modò sit integra, & non parua, & legitimè ab Ordinariis approbata.

De Sanctis Episcopis locorum, Martyribus, Ciuibus, & aliis Festis, de quibus in Kalendario Romano, seu Rubricis Breuiarij nihil habetur; vti etiam de Beatis nondum canonizatis, nihil propria auctoritate constituatur, sed omnino consulatur sacra Rituum Congregatio.

Decretum quoque nuper editum super electione Sanctorum in Patronos, & impressum, omnino seruetur.

Et hæc omnia decreuit, statuit, & mandauit, innouando pœnas Constitutionis Pij V. respectiuè.

Facta demum relatione horum Decretorum Sanctissimo D. N. Vrbano Papæ VIII. ea laudauit & approbauit, atque ab omnibus vbique sub prædictis pœnis seruari præcepit, necnon in nouis Breuiariis de mandato Sanctitatis suæ imprimendis apponi iussit.

Loco ✝ sigilli.

T. Tegrimius Episc. Assisien. Secret.

DE ANNO ET EIVS PARTIBVS.

NNVS menses habet duodecim, hebdomadas duas & quinquaginta, & diem vnum; dies verò trecentos sexaginta quinque, & ferè sex horas: tanto enim temporis interuallo Sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt: hinc annus ille intercalaris, Bissextus, vel Bissextilis dicitur.

DE ANNI CORRECTIONE, EIVSQVE NECESSITATE, AC KALENDARIO GREGORIANO.

Quod dictum est, Annum continere trecentos & sexaginta quinque dies, & ferè sex horas, intelligendum est, sex horas non esse integras, cùm ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minutorum neglectu progressum est, ac si annus vltrà dies 365. contineret integras sex horas; & factum est, vt minuta, quæ vltra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreuerint, vt inuicem iuncta constituerint dies decem, qui causam dederunt, vt Æquinoctium vernum sedem suam mutauerit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII. non solùm Æquinoctium vernum restituit in pristinam sedem, à qua iam à Concilio Nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582. præcedendo recesserat, quod à Concilio ad xij. Kal. Aprilis fuerat constitutum; & xiiij. Lunam Paschalem suo in loco reposuit; sed viam quoque tradidit, & rationem, qua caueatur, vt in posterum & Æquinoctium vernum, & xiiij. Luna Paschalis à propriis sedibus numquam remoueantur.

Vt enim Æquinoctium vernum ad xij. Kal. Aprilis restitueretur, statuit, vt dicti decem dies in mense Octobris ipsius anni 1582. eximerentur, vt post quartam diem Octobris, sancto Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decimaquinta Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Vt autem in posterum idem error vitaretur, ne à xij. Kal. Aprilis Æquinoctium vernum recederet, statuit idem Gregorius, Bissextum quarto quoque anno (vti mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis; qui quamuis Bissextiles anteà semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600. anno correctionis proximum, post eum tamen, qui deinceps consequentur, centesimi non omnes Bissextiles essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quique tres centesimi sine Bissexto transigerentur; quartus verò quisque centesimus esset Bissextilis, ita vt annus 1700. 1800. 1900. Bissextiles non sint, anno verò 2000. more consueto dies Bissextus intercaletur, Februario dies 29. continente; idemque ordo intermittendi intercalandique Bissextum diem in quadringentis quibusque annis perpetuò conseruaretur.

QVATVOR TEMPORA.

Quatuor Tempora celebrantur quarta & sexta Feria, ac Sabbato post tertiam Dominicam Aduentus, post primam Dominicam Quadrages. post Dominicam Pentecostes, post Festum Exaltationis sanctæ Crucis.

NVPTIÆ QVANDO CELEBRARI NON POSSINT, IVXTA DECRETVM CONCILII TRIDENTINI.

A Dominica prima Aduentus vsque in diem Epiphaniæ, & à Feria quarta Cinerum vsque in Octauam Paschatis inclusiuè, sancta Synodus solemnitates nuptiarum prohibet. In aliis verò temporibus nuptias solemniter celebrari permittit.

Tabu-

Tabula Paschalis antiqua reformata.

Aureus numerus		Cyclus Epactarum	Litt. Dominicales	Septuagesima	Dies Cinerum	Pascha	Ascensio	Pentecoste	Corpus Christi	Dñicę post Pent.	Prima Dominica Adventus
16		xxiij	—	Ian.	Febr.	Mar.	April.	Maj	Maij	—	
5		xxij	d	18	4	22	30	10	21	28	29 No.
13		xxj	e	19	5	23	1.Maij	11	22	28	30
2		xx	f	20	6	24	2	12	23	28	1. Dec.
		xix	g	21	7	25	3	13	24	28	2
		xviij	a	22	8	26	4	14	25	28	3
10		xvij	b	23	9	27	5	15	26	27	27.No.
		xvj	c	24	10	28	6	16	27	27	28
18		xv	d	25	11	29	7	17	28	27	29
7		xiiij	e	26	12	30	8	18	29	27	30
		xiij	f	27	13	31	9	19	30	27	1. Dec.
15		xij	g	28	14	1.Apr.	10	20	31	27	2
4		xj	A	29	15	2	11	21	1.Iun.	27	3
		x	b	30	16	3	12	22	2	26	27.No
12		ix	c	31	17	4	13	23	3	26	28
1		viij	d	1. Fe.	18	5	14	24	4	26	29
		vij	e	2	19	6	15	25	5	26	30
9		vj	f	3	20	7	16	26	6	26	1. Dec.
		v	g	4	21	8	17	27	7	26	2
17		iiij	A	5	22	9	18	28	8	26	3
6		iij	b	6	23	10	19	29	9	25	27.No.
		ij	c	7	24	11	20	30	10	25	28
14		j	d	8	25	12	21	31	11	25	29
3		*	e	9	26	13	22	1.Iun.	12	25	30
		xxix	f	10	27	14	23	2	13	25	1. Dec.
11		xxviij	g	11	28	15	24	3	14	25	2
		xxvij	A	12	1.Mar.	16	25	4	15	25	3
19	25.	xxvj	b	13	2	17	26	5	16	24	27.No.
8	xxv	xxiiij	c	14	3	18	27	6	17	24	28
			d	15	4	19	28	7	18	24	29
			e	16	5	20	29	8	19	24	30
			f	17	6	21	30	9	20	24	1. Dec.
			g	18	7	22	31	10	21	24	2
			A	19	8	23	1.Iun.	11	22	24	3
			b	20	9	24	2	12	23	23	27.No.
			c	21	10	25	3	13	24	23	28

TABVLA PASCHALIS

Litterae Dominicales	Cyclus Epactarum	Septuagesima	Dies Cinerum	Pascha
D	23.	18.Ian.	4.Feb.	22.Mar.
	22.21.20.19.18.17.16.	25.Ian.	11.Feb.	29.Mar.
	15.14.13.12.11.10.9.	1.Feb.	18.Feb.	5.Apr.
	8.7.6.5.4.3.2.	8.Feb.	25.Feb.	12.Apr.
	1.*.29.28.27.26. 25. 25.24.	15.Feb.	4.Mar.	19.Apr.
E	23.22.	19.Ian.	5.Feb.	23.Mar.
	21.20.19.18.17.16.15.	26.Ian.	12.Feb.	30.Mar.
	14.13.12.11.10.9.8.	2.Feb.	19.Feb.	6.Apr.
	7.6.5.4.3.2.1.	9.Feb.	26.Feb.	13.Apr.
	*.29.28.27.26. 25. 25.24.	16.Feb.	5.Mar.	20.Apr.
F	23.22.21.	20.Ian.	6.Feb.	24.Mar.
	20.19.18.17.16.15.14.	27.Ian.	13.Feb.	31.Mar.
	13.12.11.10.9.8.7.	3.Feb.	20.Feb.	7.Apr.
	6.5.4.3.2.1.*.	10.Feb.	27.Feb.	14.Apr.
	29.28.27.26. 25. 25.24.	17.Feb.	6.Mar.	21.Apr.
G	23.22.21.20.	21.Ian.	7.Feb.	25.Mar.
	19.18.17.16.15.14.13.	28.Ian.	14.Feb.	1.Apr.
	12.11.10.9.8.7.6.	4.Feb.	21.Feb.	8.Apr.
	5.4.3.2.1.*.29.	11.Feb.	28.Feb.	15.Apr.
	28.27.26. 25. 25.24.	18.Feb.	7.Mar.	22.Apr.
A	23.22.21.20.19.	22.Ian.	8.Feb.	26.Mar.
	18.17.16.15.14.13.12.	29.Ian.	15.Feb.	2.Apr.
	11.10.9.8.7.6.5.	5.Feb.	22.Feb.	9.Apr.
	4.3.2.1.*.29.28.	12.Feb.	1.Mar.	16.Apr.
	27.26. 25. 25.24.	19.Feb.	8.Mar.	23.Apr.
B	23.22.21.20.19.18.	23.Ian.	9.Feb.	27.Mar.
	17.16.15.14.13.12.11.	30.Ian.	16.Feb.	3.Apr.
	10.9.8.7.6.5.4.	6.Feb.	23.Feb.	10.Apr.
	3.2.1.*.29.28.27.	13.Feb.	2.Mar.	17.Apr.
	26.25. 25.24.	20.Feb.	9.Mar.	24.Apr.
C	23.22.21.20.19.18.17.	24.Ian.	10.Feb.	28.Mar.
	16.15.14.13.12.11.10.	31.Ian.	17.Feb.	4.Apr.
	9.8.7.6.5.4.3.	7.Feb.	24.Feb.	11.Apr.
	2.1.*.29.28.27.26. 25.	14.Feb.	3.Mar.	18.Apr.
	25.24.	21.Feb.	10.Mar.	25.Apr.

Ascensão	Pentecostes.	Corpus Christi.	Dominicæ post Pent. ad Aduent.	Prima Dominica Aduentus.
30.Aprilis	10.Maij	21.Maij	28	29.Nouemb.
7.Maij	17.Maij	28.Maij	27	29
14.Maij	24.Maij	4.Iunij	26	29.
21.Maij	31.Maij	11.Iunij	25	29.
28.Maij	7.Iunij	18.Iunij	24	29.
1.Maij	11.Maij	22.Maij	28	30.Nouemb.
8.Maij	18.Maij	29.Maij	27	30.
15.Maij	25.Maij	5.Iunij	26	30.
22.Maij	1.Iunij	12.Iunij	25	30.
29.Maij	8.Iunij	19.Iunij	24	30.
2.Maij	12.Maij	23.Maij	28	1.Decemb.
9.Maij	19.Maij	30.Maij	27	1.
16.Maij	26.Maij	6.Iunij	26	1.
23.Maij	2.Iunij	13.Iunij	25	1.
30.Maij	9.Iunij	20.Iunij	24	1.
3.Maij	13.Maij	24.Maij	28	2.Decemb.
10.Maij	20.Maij	31.Maij	27	2.
17.Maij	27.Maij	7.Iunij	26	2.
24.Maij	3.Iunij	14.Iunij	25	2.
31.Maij	10.Iunij	21.Iunij	24	2.
4.Maij	14.Maij	25.Maij	28	3.Decemb.
11.Maij	21.Maij	1.Iunij	27	3.
18.Maij	28.Maij	8.Iunij	26	3.
25.Maij	4.Iunij	15.Iunij	25	3.
1.Iunij	11.Iunij	22.Iunij	24	3.
5.Maij	15.Maij	26.Maij	27	27.Nouemb.
12.Maij	22.Maij	2.Iunij	26	27.
19.Maij	29.Maij	9.Iunij	25	27.
26.Maij	5.Iunij	16.Iunij	24	27.
2.Iunij	12.Iunij	23.Iunij	23	27.
6.Maij	16.Maij	27.Maij	27	28.Nouemb.
13.Maij	23.Maij	3.Iunij	26	28.
20.Maij	30.Maij	10.Iunij	25	28.
27.Maij	6.Iunij	17.Iunij	24	28.
3.Iunij	13.Iunij	24.Iunij	23	28.

TABVLA TEMPORARIA

Anni Dñi.	Literæ Dñical.	Aur. num.	Epactæ.	Septuagesima.	Dies Cinerum.	Pascha.
1671	d	19	xix	25.Ian.	11.Feb.	29.Mar.
1672	c b	1	*	14.Feb.	2.Mar.	17. Apr.
1673	A	2	xj	29.Ian.	15.Feb.	2. Apr.
1674	g	3	xxij	21.Ian.	7.Feb.	25.Mar.
1675	f	4	iij	10.Feb.	27.Feb.	14. Apr.
1676	e d	5	xiv	2.Feb.	19.Feb.	5. Apr.
1677	c	6	xxv	14.Feb.	3.Mar.	18. Apr.
1678	b	7	vj	6.Feb.	23.Feb.	10. Apr.
1679	A	8	xvij	29.Ian.	15.Feb.	2. Apr.
1680	g f	9	xxix	18.Feb.	6.Mar.	21. Apr.
1681	e	10	ix	2.Feb.	19.Feb.	6. Apr.
1682	d	11	xx	25.Ian.	11.Feb.	29.Mar.
1683	c	12	j	14.Feb.	3.Mar.	18. Apr.
1684	b A	13	xij	30.Ian.	16.Feb.	2. Apr.
1685	g	14	xxiij	18.Feb.	7.Mar.	22. Apr.
1686	f	15	iv	10.Feb.	27.Feb.	14. Apr.
1687	e	16	xv	26.Ian.	12.Feb.	30.Mar.
1688	d c	17	xxvj	15.Feb.	3.Mar.	18. Apr.
1689	b	18	vij	6.Feb.	23.Feb.	10. Apr.
1690	A	19	xix	22 Ian.	8.Feb.	26.Mar.
1691	g	1	*	11.Feb.	28.Feb.	15. Apr.
1692	f e	2	xj	3.Feb.	20.Feb.	6. Apr.
1693	d	3	xxij	18.Ian.	4.Feb.	22.Mar.
1694	c	4	iij	7.Feb.	24.Feb.	11. Apr.
1695	b	5	xiv	30.Ian.	16.Feb.	3. Apr.
1696	A g	6	xxv	19.Feb.	7.Mar.	22. Apr.
1697	f	7	vj	3.Feb.	20.Feb.	7. Apr.
1698	e	8	xvij	26.Ian.	12.Feb.	30.Mar.
1699	d	9	xxix	15.Feb.	4.Mar	19. Apr.
1700	c	10	ix	7.Feb.	24.Feb.	11. Apr
1701	b	11	xx	23.Ian.	9.Feb.	27. Mar.
1702	A	12	j	12.Feb.	1.Mar.	16. Apr.
1703	g	13	xij	4.Feb.	21.Feb.	8. Apr.
1704	f e	14	xxiij	20.Ian.	6.Feb.	23. Mar.
1705	d	15	iij	8.Feb.	25.Feb.	12. Apr.

FESTORVM MOBILIVM

Anni Dni.	Ascensio.	Pentecoste.	Corporis Christi.	Indictio.	Dnicæ post Pentec.	Prima Dnica Aduent.
1671	7.Maij	17.Maij	28.Maij	9	27	29.Nou.
1672	26.Maij	5.Iunij	16.Iunij	10	24	27.Nou.
1673	11.Maij	21.Maij	1.Iunij	11	27	3.Dec.
1674	3.Maij	13.Maij	24.Maij	12	28	2.Dec.
1675	23.Maij	2.Iunij	13.Iunij	13	25	1.Dec.
1676	14.Maij	24.Maij	4.Iunij	14	26	29.Nou.
1677	27.Maij	6.Iunij	17.Iunij	15	24	28.Nou.
1678	19.Maij	29.Maij	9.Iunij	1	25	27.Nou.
1679	11.Maij	21.Maij	1.Iunij	2	27	3.Dec.
1680	30.Maij	9.Iunij	20.Iunij	3	24	1.Dec.
1681	15.Maij	25.Maij	5.Iunij	4	26	30.Nou.
1682	7.Maij	17.Maij	28.Maij	5	27	29.Nou.
1683	27.Maij	6.Iunij	17.Iunij	6	24	28.Nou.
1684	11.Maij	21.Maij	1.Iunij	7	27	3.Dec.
1685	31.Maij	10.Iunij	21.Iunij	8	24	2.Dec.
1686	23.Maij	2.Iunij	13.Iunij	9	25	1.Dec.
1687	8.Maij	18.Maij	29.Maij	10	27	30.Nou.
1688	27.Maij	6.Iunij	17.Iunij	11	24	2[illegible].Nou.
1689	19.Maij	29.Maij	9.Iunij	12	25	27.Nou.
1690	4.Maij	14.Maij	25.Maij	13	28	3.Dec.
1691	24.Maij	3.Iunij	14.Iunij	14	25	2.Dec.
1692	15.Maij	25.Maij	5.Iunij	15	26	30.Nou.
1693	30 Apr	10.Maij	21.Maij	1	28	29. Nou
1694	20.Maij	30.Maij	10.Iunij	2	25	28. Nou.
1695	12.Maij	22.Maij	2.Iunij	3	26	27.Nou.
1696	31.Maij	10Iunij	21.Iunij	4	24	2.Dec.
1697	16 Maij	26.Maij	6.Iunij	5	26	1.Dec.
1658	8.Maij	18.Maij	29.Maij	6	27	30.Nou.
1699	28.Maij	7.Iunij	18.Iunij	7	24	29.Nou.
1700	20.Maij	30.Maij	10.Iunij	8	25	28.Nou.
1701	5.Maij	15.Maij	26.Maij	9	27	27.Nou.
1702	25.Maij	4.Iunij	15.Iunij	10	25	3.Dec.
1703	17.Maij	27 Maij	7.Iunij	11	26	2.Dec.
1704	1.Maij	11.Maij	22.Maij	12	28	30.Nou.
1705	21.Maij	31.Maij	11.Iunij	13	25	29.Nou.

IANVARIVS.

Cyclus Epact.	Litteræ Dom.		Dies mensis.	
*	A	Kal.	1	CIRCVMCISIO DOMINI. duplex.
xxix	b	iiij	2	Octaua S. Stephani. duplex. cum commemoratione Octauarum.
xxviij	c	iij	3	Octaua S. Ioannis Apostoli. duplex. cum commemoratione Octauæ sanctorum Innocentium.
xxvij	d	Prid.	4	Octaua SS. Innocentium. duplex.
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ. semiduplex. cum commemorat. S. Thelesphori Papæ & martyris.
25. xxv	f	viij	6	EPIPHANIA DOMINI. duplex.
xxiiij	g	vij	7	De Octaua Epiphaniæ.
xxiij	A	vj	8	De Octaua.
xxij	b	v	9	De Octaua.
xxj	c	iiij	10	De Octaua.
xx	d	iij	11	De Octaua. & commemoratio S. Hygini Papæ & martyris.
xix		Prid.	12	De Octaua.
xviij	e	Idib.	13	Octaua Epiphaniæ. duplex.
xvij	f	xix	14	Hilarij Episcopi & confessoris. semiduplex. cum commemoratione S. Felicis Presbyteri & martyris.
xvj	A	xviij	15	Pauli primi Eremitæ. semiduplex. cum commemoratione S. Mauri Abbatis.
xv	b	xvij	16	Marcelli Papæ & martyris. semiduplex.
xiiij	c	xvj	17	Antonij Abbatis. duplex.
xiij	d	xv	18	Cathedra S. Petri Romæ. duplex. & commemoratio S. Priscæ virginis & martyris.
xij	e	xiiij	19	Marij, Marthæ, Audifacis, & Abachum martyrum.
xj	f	xiij	20	Fabiani & Sebastiani martyrum. duplex.
x	g	xij	21	Agnetis virginis & martyris. duplex.
ix	A	xj	22	Vincentij & Anastasij martyrum. semiduplex.
viij	b	x	23	Emerentianæ virginis & martyris.
vij	c	ix	24	Timothei Episcopi & martyris. semiduplex.
vj	d	viij	25	Conuersio S. Pauli Apostoli. duplex.
v	e	vij	26	Polycarpi Episcopi & martyris. semiduplex.
iiij	f	vj	27	Ioannis Chrysostomi Episcopi & confessoris. duplex.
iij	g	v	28	Agnetis secundò.
ij	A	iiij	29	Francisci Salesij Episcopi & confessoris. semiduplex
	b	iij	30	Martinæ virginis & martyris. semiduplex.
*	c	Prid.	31	Petri Nolasci confessoris. semiduplex.

FEBRVARIVS

Cyclus Epact.	Litteræ Dom.		Dies mensis.	
xxix	d	Kal.	1	Ignatij Episcopi & martyris. Semiduplex.
xxviij	e	iiij	2	Purificatio Beatæ Mariæ Virginis. duplex.
xxvij	f	iij	3	Blasij Episcopi & martyris.
25 xxvj	g	Prid.	4	
xxv xxiiij	A	Non.	5	Agathæ virginis & martyris. Semiduplex.
xxiij	b	viij	6	Dorotheæ virginis & martyris.
xxij	c	vij	7	Romualdi Abbatis. semiduplex.
xxj	d	vj	8	
xx	e	v	9	Apolloniæ virginis & martyris.
xix	f	iiij	10	
xviij	g	iij	11	
xvij	A	Prid.	12	
xvj	b	Idib.	13	
xv	c	xvj	14	Valentini Presbyteri & martyris.
xiiij	d	xv	15	Faustini & Iouitæ martyrum.
xiij	e	xiiij	16	
xij	f	xiij	17	
xj	g	xij	18	Simeonis Episcopi & martyris.
x	A	xj	19	
ix	b	x	20	
viij	c	ix	21	
vij	d	viij	22	Cathedra S. Petri Antiochiæ. duplex.
vj	e	vij	23	Vigilia.
v	f	vj	24	MATHIÆ Apostoli. duplex.
iiij	g	v	25	
iij	A	iiij	26	
ij	b	iij	27	
j	c	Prid.	28	

In anno Bissextili Februarius est dierum 29. & festum Sancti Mathiæ celebratur 25. Februarij: & bis dicitur, Sexto Kalendas, id est, die 24. & die 25. & littera Dominicalis, quæ assumpta fuit in mense Ianuario, mutatur in præcedentem; vt si in Ianuario littera Dominicalis fuit A, mutatur in præcedentem, quæ est g. &c. & littera f bis seruit, 24. 25.

MARTIVS.

Cyclus Epact.	Litteræ Dom.		Dies mensis.	
*	d	Kal.	1	[illegible]
xxix	e	vj	2	
xxviij	f	v	3	
xxvij	g	iiij	4	Casimiri confessoris. semiduplex. & commemoratio S. Lucij Papæ & martyris.
xxvj	A	iij	5	
25. xxv	b	Prid.	6	
xxiiij	c	Non.	7	Thomæ de Aquino Confessoris, & Ecclesiæ Doctoris. duplex. & commemoratio sanctarum Perpetuæ & Felicitatis martyrum.
xxiij	d	viij	8	
xxij	e	vij	9	Franciscæ viduæ Romanæ. duplex.
xxj	f	vj	10	Quadraginta martyrum. semiduplex.
xx	g	v	11	
xix	A	iiij	12	Gregorij Papæ & confessoris, & Ecclesiæ Doctoris. duplex.
xviij	b	iij	13	
xvij	c	Prid.	14	
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	
xiiij	f	xvj	17	Patritij Episcopi & confessoris commemoratio.
xiij	g	xv	18	
xij		xiiij	19	IOSEPH confessori duplex.
xj	b	xiij	20	Ioachim Confessoris. duplex.
x	c	xij	21	Benedicti Abbatis, duplex.
ix	d	xj	22	
viij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	ANNVNTIATIO BEATÆ MARIÆ virginis duplex.
v	A	vij	26	
iiij	b	vj	27	
iij	c	v	28	
ij	d	iiij	29	
j	e	iij	30	
*	f	Prid.	31	

APRILIS.

Cyclus Epact.	Litteræ Dom.		Dies mensis.	
xxix	g	Kal.	1	
xxviij	A	iiij	2	Francisci de Paula Confessoris. duplex.
xxvij	b	iij	3	
25. xxvj	c	Prid.	4	
xxv. xxiiij	d	Non.	5	
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iiij	10	
xviij	c	iij	11	Leonis Papæ & confessoris. duplex.
xvij	d	Prid.	12	
xvj	e	Idib.	13	Hermenegildi martyris. semiduplex.
xv	f	xviij	14	Tiburtij, Valeriani, & Maximi martyrum.
xiiij	g	xvij	15	
xiij	A	xvj	16	
xij	b	xv	17	Aniceti Papæ & martyris.
xj	c	xiiij	18	
x	d	xiij	19	
ix	e	xij	20	
viij	f	xj	21	
vij	g	x	22	Soteris & Caij Pontificum & martyrum. semiduplex.
vj	A	ix	23	Georgij martyris. semiduplex.
v	b	viij	24	
iiij	c	vij	25	Marci Euangelistæ. duplex.
iij	d	vj	26	Cleti & Marcellini Pontificum & martyrum, semiduplex.
ij	e	v	27	
j	f	iiij	28	Vitalis martyris.
*	g	iij	29	Petri martyris. duplex.
xxix	A	Prid.	30	Catharinæ Senensis virginis. semiduplex.

MAIVS.

Cyclus epact.	Litteræ Dom.		Dies mensis.	
xxviij	b	Kal.	1	PHILIPPI & IACOBI Apostolorum. duplex.
xxvij	c	vj	2	Athanasij Episcopi & confessoris. duplex.
xxvj	d	v	3	INVENTIO SANCTÆ CRVCIS. duplex. & commemoratio SS. Alexandri, Euentij, & Theoduli martyrum, ac Iuuenalis Episcopi & confessoris. in laudibus tantum.
25, xxv	e	iiij	4	Monicæ viduæ. semiduplex.
xxiiij	f	iij	5	
xxiij	g	Prid.	6	Ioannis ante portam Latinam. duplex.
xxij	A	Non.	7	Stanislai Episcopi & martyris. semiduplex.
xxj	b	viij	8	Apparitio S. Michaelis Archangeli. duplex.
xx	c	vij	9	Gregorij Nazianzeni Episcopi & confessoris. duplex.
xix	d	vj	10	Gordiani & Epimachi martyrum.
xviij	e	v	11	
xvij	f	iiij	12	Nerei, Achillei, & Domitillæ virginis, atque Pancratij martyrum. semiduplex.
xvj	g	iij	13	
xv	A	Prid.	14	Bonifacij martyris.
xiiij	b	Idib.	15	
xiij	c	xvij	16	Vbaldi Episcopi & confessoris.
xij	d	xvj	17	
xj	e	xv	18	
x	f	xiiij	19	Petri Cælestini Papæ & conf. semiduplex. cum commemoratione S. Pudentianæ virginis.
ix	g	xiij	20	Bernardini Senensis confessoris. semiduplex.
viij	A	xij	21	
vij	b	xj	22	
vj	c	x	23	
v	d	ix	24	
iiij	e	viij	25	Vrbani Papæ & martyris.
iij	f	vij	26	Philippi Confessoris. [illegible] commemorat. S. Eleutherij Papæ & martyris.
ij	g	vj	27	Ioannis Papæ & martyris.
j	A	v	28	
*	b	iiij	29	
xxix	c	iij	30	Felicis Papæ & martyris.
xxviij	d	Prid.	31	Petronillæ virginis.

IVNIVS.

Cyclus Epact.	Litterae Dom.		Dies mensis.	
xxvij	e	Kal.	1	[illegible]
25. [illegible]	f	iiij	2	Marcellini, Petri, atque Erasmi martyrum.
xxv. xxiiij	g	iij	3	
xxiij	A	Prid.	4	
xxij	b	Non.	5	
xxj	c	viij	6	Norberti Episcopi & confessoris. semi[illegible]
xx	d	vij	7	
xix	e	vj	8	
xviij	f	v	9	Primi & Feliciani martyrum.
xvij	g	iiij	10	
xvj	A	iij	11	Barnabae Apostoli. duplex.
[illegible]	b	[illegible]	12	Basilidis, Cyrini, Naboris, & Nazarij martyrum.
[illegible]	c	Idib.	13	Antonij de Padua Confessoris. [illegible]
xiij	d	xviij	14	Basilij Magni, Episcopi & confessoris.
xij	e	xvij	15	Viti, Modesti, atque Crescentiae martyrum.
xj	f	xvj	16	
x	g	xv	17	
ix	[illegible]	xiiij	18	Marci & Marcelliani martyrum.
viij	b	xiij	19	Geruasij & Protasij martyrum.
vij	c	xij	20	Siluerij Papae & martyris.
vj	d	xj	21	
v	e	x	22	Paulini Episcopi & confessoris. Vigilia.
iiij	f	ix	23	
iij	g	viij	24	NATIVITAS S. IOANNIS [illegible] duplex.
ij	[illegible]	vij	25	De Octaua Natiuitatis sancti Ioannis Baptistae.
j	b	vj	26	Ioannis & Pauli martyrum. [illegible] Octauae Natiuitatis S. Ioannis.
*	c	v	27	De Octaua Natiuitatis S. Ioannis.
[illegible]	d	iiij	28	Leonis Papae & confessoris [illegible] memor. Octauae, & Vigiliae.
xxvi[illegible]	e	iij	29	PETRI & PAVLI Apostolorum duplex.
[illegible]	f	Prid.	30	Com[illegible] duplex. [illegible] Octauae Natiuitatis sancti Ioannis.

I V L I V S.

[illegible]	Litt. Dom.		Dies mensis.	
xxvj	g	Kal.	1	Octaua S. Ioannis Baptistæ. [illegible] & [illegible] morat. Octauæ Apostolorum.
25. xxv	A	vj	2	[illegible] duplex. [illegible] memor. Octauæ Apostolorum, & SS. Processi & Martiniani martyrum.
xxiiij	b	v	3	De Octaua Apostolorum.
xxiij	c	iiij	4	De Octaua.
xxij	d	iij	5	De Octaua.
xxj	e	Prid.	6	Octaua Apostol. Petri & Pauli. duplex.
xx	f	Non.	7	
xix	g	viij	8	
xviij	A	vij	9	
xvij	b	v	10	Septem Fratrum martt. & SS. Rufinæ ac Secundæ martyrum. semiduplex.
xvj	c	v	11	Pij Papæ & martyris.
xv	d	iiij	12	Naboris & Felicis martyrum. & commemoratio S. Ioannis Gualberti Abbatis.
xiiij	e	iij	13	Anacleti Papæ & martyris. semiduplex.
[illegible]	f	[illegible]	14	Bonauenturæ Episcopi & Confessoris, & Ecclesiæ Doctoris. duplex.
[illegible]	g	[illegible]	15	Henrici Imperatoris confessoris. [illegible]
[illegible]		xvij	16	
[illegible]	b	xvj	17	Alexij confessoris. [illegible] cepto, extra Romam ad libitum.
[illegible]	c	xv	18	Symphorosæ cum septem filiis martyribus.
[illegible]	d	xiiij	19	
[illegible]	e	xiij	20	Margaritæ virginis & martyris.
[illegible]	f	xij	21	Praxedis virginis.
[illegible]	g	xj	22	[illegible] duplex.
[illegible]		x	23	Apollinaris Episcopi & martyris. [illegible]
[illegible]	b	ix	24	Vigilia [illegible] S. Christinæ virginis & martyris.
[illegible]	c	viij	25	IACOBI Apostoli. duplex. & commemoratio S. Christophori mart. [illegible]
[illegible]	d	vij	26	[illegible] duplex.
[illegible]	e	vj	27	Pantaleonis martyris.
[illegible]	f	v	28	Nazarij, Celsi, & Victoris Papæ martyrum, & Innocentij Papæ & confessoris. [illegible]
[illegible]	g	iiij	29	Marthæ virginis. [illegible] SS. Felicis Papæ, Simplicij, Faustini, & Beatricis martyrum.
[illegible]	A	iij	30	Abdon & Sennen martyrum.
25. [illegible]	b	Prid	31	Ignatij Confessoris. [illegible]

AVGVSTVS.

Cyclus Epact.	Litteræ Dom.		Dies mensis.	
xxx. xxix	c	Kal.	1	[illegible] duplex. [illegible] SS. Machabæorum martyrum.
xxviij	d	iiij	2	Stephani Papæ & martyris.
xxvij	e	iij	3	Inuentio S. Stephani Protomartyris. [illegible] lex.
xxvj	f	[illegible]	4	Dominici Confessoris . duplex
xx	g	Non.	5	Dedicatio S. Mariæ ad Niues. duplex.
xix	A	viij	6	[illegible] duplex. [illegible] SS. Xysti Papæ, Felicissimi, & Agapiti martyrum.
[illegible]	b	vij	7	Donati Episcopi & martyris.
xvij	c	vj	8	Cyriaci, Largi, & Smaragdi martyrum. [illegible] lex.
xv	d	v	9	Vigilia. [illegible] S. Romani mart.
xv	e	iiij	10	LAVRENTII martyris. duplex.
xiij	f	iij	11	De Octaua S. Laurentij. [illegible] SS. Tiburtij & Susannæ martyrum.
[illegible]	g	[illegible]	12	Claræ virginis. [illegible] Octauæ
[illegible]	[illegible]	[illegible]	13	De Octaua. [illegible] SS. Hippolyti & Cassiani martyrum.
[illegible]	b	xix	14	De Octaua. [illegible] Vigiliæ, [illegible] S. Eusebij Confessoris.
	c	xviij	15	[illegible] duplex.
[illegible]	d	xvij	16	Hyacinthi Confess. [illegible] Octauarum Assumptionis [illegible] S. Laurentij.
[illegible]	e	xvj	17	Octaua S. Laurentij. [illegible] Octauæ Assumptionis
[illegible]	f	xv	18	De Octaua. [illegible] S. Agapiti mart.
vj	g	xiiij	19	De Octaua.
v	[illegible]	xiij	20	Bernardi Abbatis. [illegible] Octauæ Assumptionis, & S. Stephani Hungarorum Regis confessoris.
iiij	b	xij	21	De Octaua.
iij	c	xj	22	Octaua Assumptionis B. Mariæ. [illegible] SS. Timothei, Hippolyti, & Symphoriani martyrum.
ij	d	x	23	Vigilia.
j	e	ix	24	[illegible] duplex. [illegible] celebratur [illegible] 25.
	f	viij	25	Ludouici Regis Franciæ confessoris. [illegible] Romæ 25.
xxix	g	vij	26	Zephyrini Papæ & martyris.
[illegible]	[illegible]	vj	27	
[illegible]	b	v	28	[illegible] duplex. & [illegible] S. Hermetis martyris.
[illegible]	c	iiij	29	[illegible] duplex. & commemor. S. Sabinæ martyris.
25. [illegible]	d	iij	30	Felicis & Adaucti martyrum.
[illegible]	e	[illegible]	31	

SEPTEMBER.

Cyclus Epact.	Litteræ Dom.		Dies mensis.	
[illegible]	f	[illegible]	1	Ægidij Abbatis. & [illegible] SS. duodecim Fratrum martyrum.
xxij	g	iiij	2	
xxj	A	iij	3	
xx	b	Prid.	4	
xix	c	Non.	5	
[illegible]	d	viij	6	
xvij	e	vij	7	
[illegible]		vj	8	[illegible] duplex. [illegible] S. Adriani martyris. [illegible]
[illegible]	g	v	9	De Octaua B. Mariæ. [illegible] S. Gorgonij martyris.
[illegible]	A	iiij	10	Nicolai de Tolentino Confessoris. [illegible] Octauæ Natiuitatis B. Mariæ.
[illegible]	b	iij	11	De Octaua. [illegible] sanctorum Proti & Hyacinthi martyrum.
[illegible]	c	[illegible]	12	De Octaua.
[illegible]	d	[illegible]	13	De Octaua.
[illegible]	e	xviij	14	[illegible] duplex. cum commemoratione Octauæ Natiuitatis B. Mariæ.
[illegible]	f	xvij	15	Octaua Natiuitatis B. Mariæ. [illegible] S. Nicomedis martyris.
[illegible]	g	xvj	16	Cornelij & Cypriani Pont. & martyrum. [illegible] SS. Euphemiæ, Luciæ & Geminiani martyrum.
		xv	17	
[illegible]	b	xiiij	18	
[illegible]	c	xiij	19	Ianuarij Episcopi & sociorum martyrum. [illegible]
[illegible]	d	xij	20	Eustachij & sociorum martyrum. [illegible] Vigiliæ.
[illegible]	e	xj	21	[illegible] duplex.
[illegible]	f	x	22	Mauritij & sociorum martyrum.
[illegible]	g	ix	23	Lini Papæ & martyris. [illegible] S. Theclæ virginis & Martyris.
[illegible]	A	viij	24	
[illegible]	b	vij	25	
[illegible]	c	vj	26	Cypriani & Iustinæ martyrum.
[illegible]	d	v	27	Cosmæ & Damiani martyrum. [illegible] duplex.
[illegible]	e	iiij	28	
25. [illegible]	f	iij	29	DEDICATIO SANCTI MICHAELIS [illegible] duplex.
xxv. xxiiij				
xxiij	g	Prid.	30	Hieronymi [illegible] Confessoris & Ecclesiæ Doctoris duplex.

OCTOBER.

Epactæ	Litteræ Dom.		Dies mensis.	
xxij	A	Kal.	1	Remigij Episcopi & confessoris.
xxj	b	vj	2	[illegible]
xx	c	v	3	
xix	d	iiij	4	[illegible] Confessoris. duplex.
xviij	e	iij	5	Placidi & sociorum martyrum.
xvij	f	Prid.	6	Brunonis Confessoris. semiduplex.
xvj	g	Non.	7	Marci Papæ & confessoris. [illegible] commemoratio SS. Sergij, Bacchi, Marcelli & Apuleij martyrum.
xv	A	viij	8	Birgittæ viduæ. [illegible]
[illegible]	b	vij	9	Dionysij, Rustici, & Eleutherij martyrum. semiduplex.
[illegible]	c	vj	10	[illegible]
[illegible]	d	v	11	
[illegible]	e	iiij	12	[illegible]
[illegible]	f	iij	13	
[illegible]	g	Prid.	14	Callisti Papæ & martyris. semiduplex.
[illegible]	A	Idib.	15	Terclix virginis. duplex.
[illegible]	b	xvij	16	
[illegible]	c	xvj	17	
[illegible]	d	xv	18	Lucæ Evangelistæ duplex.
[illegible]	e	xiiij	19	Petri de Alcantara Confessoris. semiduplex.
[illegible]	f	xiij	20	
[illegible]	g	xij	21	Hilarionis Abbatis. & commemoratio sanctarum Vrsulæ & sociarum virginum & martyrum.
[illegible]	A	xj	22	[illegible]
[illegible]	b	x	23	
xxix	c	ix	24	
xxviij	d	viij	25	Chrysanthi & Dariæ martyrum.
xxvij	e	vij	26	Euaristi Papæ & martyris.
xxvj	f	vj	27	Vigilia.
25. xxv	g	v	28	SIMONIS & IVDÆ Apostolorum. duplex.
xxiiij	A	iiij	29	
xxiij	b	iij	30	
xxij	c	Prid.	31	[illegible] Vigilia.

NOVEMBER

Cyclus Epact.	Litteræ Dom.	Dies mensis.		
xxj	d	Kal.	1	FESTVM OMNIVM SANCTORVM. duplex.
xx	e	iiij	2	Commemoratio omnium fidelium Defunctorum. duplex. & de Octaua omnium Sanctorum.
xix	f	iij	3	De Octaua.
xviij	g	Prid.	4	Caroli Episcopi & Confessoris. semiduplex, cum commemorat. Octauæ, & SS. Vitalis & Agricolæ martyrum.
xvij	A	Non.	5	De Octaua.
xvj	b	viij	6	De Octaua.
xv	c	vij	7	De Octaua.
xiiij	d	vj	8	Octaua omnium Sanctorum. duplex. & commemoratio sanctorum Quatuor Coronatorum martyrum.
xiij	e	v	9	Dedicatio Basilicæ Saluatoris. duplex. & commemor. S. Theodori martyris.
xij	f	iiij	10	Tryphonis, Respicij & Nymphæ martyrum.
xj	g	iij	11	Martini Episcopi & confessoris. duplex. & commemorat. S. Mennæ martyris.
x	A	Prid.	12	Martini Papæ & martyris. semiduplex.
ix	b	Idib.	13	
viij	c	xviij	14	
vij	d	xvij	15	
vj	e	xvj	16	
v	f	xv	17	Gregorij Thaumaturgi Episcopi & confessoris. semiduplex.
iiij	g	xiiij	18	Dedicatio Basilicarum Petri & Pauli. duplex.
iij	A	xiij	19	Pontiani Papæ & martyris.
ij	b	xij	20	
j	c	xj	21	Præsentatio B. Mariæ virginis. duplex.
*	d	x	22	Cæciliæ virginis & martyris. semiduplex.
xxix	e	ix	23	Clementis Papæ & martyris. semiduplex, cum commemor. S. Felicitatis martyris.
xxviij	f	viij	24	Chrysogoni martyris.
xxvij	g	vij	25	Catharinæ virginis & martyris. duplex.
xxvj	A	vj	26	Petri Alexandrini Episcopi & martyris.
25. xxv xxiiij	b	v	27	
xxiij	c	iiij	28	
xxij	d	iij	29	Vigilia. & commemoratio S. Saturnini martyris.
xxj	e	Prid.	30	ANDREÆ Apostoli. duplex.

DECEMBER.

Cyclus Epact.	Litterae Dom.	Dies mensis.		
xx	f	Kal.	1	
xix	g	iiij	2	Bibianae virginis & mart. semiduplex.
xviij	A	iij	3	Francisci Xauerij Confessoris. duplex.
xvij	b	Prid.	4	Barbarae virginis & martyris commemor.
xvj	c	Non.	5	Sabbae Abbatis commemor.
xv	d	viij	6	Nicolai Episcopi & confessoris. semiduplex.
xiiij	e	vij	7	Ambrosij Episcopi & confessoris, & Ecclesiae Doctoris duplex.
xiij	f	vj	8	Conceptio B. Mariae virginis duplex.
xij	g	v	9	
xj	A	iiij	10	Melchiadis Papae & mart. commemor.
x	b	iij	11	Damasi Papae & confessoris. semiduplex.
ix	c	Prid.	12	
viij	d	Idib.	13	Luciae virginis & martyris. duplex.
vij	e	xix	14	
vj	f	xviij	15	Eusebij Vercellensis Episcopi & martyris commemoratio.
v	g	xvij	16	
iiij	A	xvj	17	
iij	b	xv	18	
ij	c	xiiij	19	
j	d	xiij	20	Vigilia.
*	e	xij	21	THOMAE Apostoli duplex.
xxix	f	xj	22	
xxviij	g	x	23	
xxvij	A	ix	24	Vigilia.
xxvj	b	viij	25	NATIVITAS DOMINI NOSTRI IESV CHRISTI. duplex.
25. xxv	c	vij	26	STEPHANI Protomartyris. duplex. cum commemoratione Octauae Natiuitatis.
xxiiij	d	vj	27	IOANNIS Apostoli & Euangelistae. duplex. cum commemor. Octauarum.
xxiij	e	v	28	SS. INNOCENTIVM martyrum. duplex. cum commemor. Octauarum.
xxij	f	iiij	29	Thomae Cantuariensis Episcopi & martyris semiduplex. cum commemoratione Octauarum.
xxj	g	iij	30	De Dominica infra Octauam Natiuitatis. vel de Octaua Natiuitatis. cum commemorat. aliarum Octauarum.
19. xx	A	Prid.	31	SILVESTRI Papae & confessoris. duplex. cum commemoratione Octauarum.

Haec Epacta 19. sic picta nunquam est in vsu, nisi quando eodem anno concurrit cum Aureo numero xix.

DVÆ TABELLÆ
EX RVBRICIS
GENERALIBVS EXCERPTÆ.

In quarum prima statim videri poterit, de quo celebrandum erit Officium, si plura eodem die Festa occurrant.

In secunda verò, quomodo Officium præcedens concurrat in Vesperis cum Officio sequentis diei.

Ex vtraque Tabella hoc ordine reperietur quod quæritur.

Primùm inueniatur numerus positus in quadrangulo illo, in quo Festa, de quibus est controuersia, sibi inuicem occurrunt: deinde legatur Regula iuxta dictum numerum descripta, & ex ea claré videbitur quid sit agendum.

Exempli gratia. Quadrangulus, in quo sibi inuicem occurrunt Duplex primæ classis, & Dominica primæ classis, erit qui est in angulo superiori primæ Tabellæ, in quo signatus est numerus 1. quia si ad eum tam Duplex, quàm Dominica prædicta ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo sibi inuicem occurrerent. Regula autem iuxta dictum numerum apposita sic habet. 1. Translatio de primo, Officium de secundo Id est, Duplex primæ classis prædictum transferatur, & Officium fiat de Dominica primæ classis: quia cùm in his Regulis dicitur, De primo seu præcedenti, intelligitur de Festo in superiori parte Tabellæ apposito, vt Duplex prædictum; cùm de secundo vel sequenti, de Festo in inferiori parte sub numeris apposito, vt Dominica prædicta.

In aliquibus autem quadrangulis nullus appositus est numerus, vel quia nullus occursus neque concursus esse potest; vel quia in propriis locis adnotatur in Breuiario quid sit agendum.

Scire tamen oportet, quæ sint Duplicia primæ & secundæ classis, & maiora per annum, & quæ Dominicæ & Feriæ maiores dicantur.

DVPLICIA PRIMÆ CLASSIS,

in quibus nulla fit commemoratio quorumcùmque Festorum occurrentium, nisi prout suprà in Rubricis.

N atiuitas Domini.
E piphania Domini.
P ascha Resurrectionis, cum tribus antecedentibus & duobus sequentibus diebus.
A scensio Domini.
P entecostes, cum duobus sequentibus diebus.
F estum Corporis Christi.
N atiuitas S. Ioannis Baptistæ.
F estum SS. Apostolorum Petri & Pauli.
A ssumptio B. Mariæ virginis.
F estum omnium Sanctorum.
D edicatio propriæ Ecclesiæ.
P atronus, vel Titulus Ecclesiæ.

DV-

DVPLICIA SECVNDÆ CLASSIS,

in quibus de Simplicibus fit commemoratio in Laudibus tantùm.

Circumcisio Domini.
Festum sanctissimæ Trinitatis.
Purificatio } B.Mariæ.
Annuntiatio } B.Mariæ.
Natiuitas } B.Mariæ.
Natalitia xij. Apostolorum.
Festa Euangelistarum.
Inuentio sanctæ Crucis.
Festum sancti Laurentij.
Dedicatio sancti Michaëlis Archangeli.

DOMINICÆ MAIORES diuiduntur in duas classes.

Dominicæ primæ classis, quæ numquam omittuntur.

Prima Aduentus.
Prima Quadragesimæ.
Passionis.
Palmarum.
Paschæ.
In Albis.
Pentecostes.
Trinitatis.

DOMINICÆ SECVNDÆ CLASSIS,

quæ non omittuntur, nisi occurrente Patrono vel Titulari Ecclesiæ, & eiusdem Dedicatione: & tunc de ijs fit semper commemoratio in vtrisque Vesperis & Laudibus.

Secunda } Aduentus.
Tertia } Aduentus.
Quarta } Aduentus.

Dominicæ { Septuagesimæ.
Dominicæ { Sexagesimæ.
Dominicæ { Quinquagesimæ.

Secunda } Quadragesimæ.
Tertia } Quadragesimæ.
Quarta } Quadragesimæ.

DVPLICIA MAIORA PER ANNVM,

quæ alijs Duplicibus minoribus præferuntur.

Transfiguratio Domini.
Exaltatio sanctæ Crucis.
Festum Niuis.
Visitatio } B.Mariæ.
Præsentatio } B.Mariæ.
Conceptio } B.Mariæ.
Apparitio sancti Michaëlis Archangeli.
Cathedra S. Petri, vtraque.
Festum eiusdem ad Vincula.
Conuersio S. Pauli.
Festum sancti Ioannis ante portam Latinam.
S. Barnabæ Apostoli.
Patronorum minùs principaliũ.

Feriæ maiores, de quibus semper fit commemoratio.

Aduentus,
Quadragesimæ,
Quatuor Temporum, &
Secunda Rogationum.

	Vigilia.	Feria maior.	S. Maria in Sabbato.	Simplex.	Semiduplex.	Dies Octauæ.	Dies infra Octauam.	Duplex per annum.	Duplex secundæ classis.	Duplex primæ classis.	Dominica per annum.	Dominica secundæ classis.	Dominica primæ classis.
Duplex primæ classis, &	6	4	0	6	2	4	6	2	2	8	4	4	1
Duplex secundæ classis,	4	4	0	4	2	4	6	2	8	1	4	1	1
Duplex per annum,	4	4	0	4	2	1	4	8	1	1	4	1	1
Dies infra Octauam,	4	4	0	4	3	3	7	3	5	5	3	3	3
Dies Octauæ,	4	4	0	4	2	7	4	2	3	3	4	3	3
Semiduplex,	4	4	0	4	8	1	4	1	1	1	1	1	1
Simplex,	3	3	3	0	3	3	3	3	3	5	3	3	3
S. Mariæ in Sabbato,	5	5	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Feria Maior,	6	0	6	4	3	3	3	3	3	3	0	0	0
Vigilia,	0	5	6	4	3	3	3	3	3	5	0	0	0

1. Translatio de primo, Officium de secundo.
2. Officium de primo, translatio de secundo.
3. Commemoratio de primo, Officium de secundo.
4. Officium de primo, commemoratio de secundo.
5. Nihil de primo, Officium de secundo.
6. Officium de primo, nihil de secundo.
7. Officium de digniori, commemoratio de minùs digno.
8. Officium de digniori, translatio de minùs digno.

Notandum, quòd Duplex quodcumque, etiam Patroni, & Tituli Ecclesiæ, vel Dedicationis eiusdem, occurrens in Vigilijs Natiuitatis Domini & Pentecostes, in die Circumcisionis, in die Octaua Epiphaniæ, in Feria quarta Cinerum, ac in tota maiori Hebdomada, & infra Octauas Paschæ & Pentecostes, in Ascensione Domini, in festo Corporis Christi, in festo Assumptionis B. Virginis, & omnium Sanctorum, transfertur.

Infra Octauam Epiphaniæ fit tantum de Patrono, vel Titulari Ecclesiæ, & eiusdem Dedicatione, cum commemoratione Octauæ: alia Festa transferuntur post Octauam.

Infra Octauam Corporis Christi, Semiduplex transfertur, neque fit de Duplici translato; & de ea, quocumque adueniente Duplici fit commemoratio.

Infra illas Octauas, in quibus fit de Festis occurrentibus, Semiduplex occurrens in Dominica transfertur in proximè sequentem diem: quæ si fuerit impedita alio simili Festo, transfertur post Octauam.

De Octaua Natiuitatis Domini, Epiphaniæ, & Corporis Christi, semper fit commemoratio quocumque Festo in illis occurrente.

De aliis Octauis, quæ non sunt in Kalendario, nihil fit à Feria iiij. Cinerum vsque ad Dominicam in Albis, & à Vigilia Pentecostes vsquè ad festum Trinitatis inclusiuè, & à die 17. Decembris vsque ad Epiphaniam.

Dies Octauæ numquam transfertur: ideò quamquam Natiuitas sancti Ioannis Baptistæ occurrens in die Corporis Christi, transferatur in diem sequentem, non tamen transfertur Octaua, sed de ea fit tantùm commemoratio in Officio de Octaua Corporis Christi.

Si occurrat, vt Patronus vel Titulus Ecclesiæ descriptus sit eodem die in Kalendario cum aliis Sanctis, in ea Ecclesia fit tantùm de Patrono, vel Titulari absque commemoratione aliorum. Qui si in dicto Kalendario descripti sint sub Officio Duplici, vel Semiduplici, transferuntur in primam diem simili Officio non impeditam, & de eis fiat Officium Semiduplex; nisi tamen sint de maioribus Festis, quia tunc de translato quoque fiet Officium Duplex, ac si proprio die celebraretur. Si verò in Kalendario omnes sint tamquam Festum Simplex, de aliis nihil fit.

De Feriis Aduentus & Quadragesimæ, quando de eis non fit Officium, fit commemoratio in vtrisque Vesperis & Laudibus cuiuscumque Festi: de Quatuor Temporibus, & Feria ij. Rogationum, ac Vigiliis, in Laudibus tantùm. Si verò aliqua Vigilia occurrat in Aduentu, Quadragesima, & Quatuor Temporibus, vel in diebus Festorum Duplicium primæ classis, siue Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis Ecclesiæ, de ea nihil fit, nec etiam in Laudibus.

	Sancta Maria in Sabbato.	Dies infra Octavam.	Dies Octava.	Simplex.	Semiduplex.	Duplex per annum minus.	Duplex per annum majus.	Patronus seu Titulus Ecclesiae.	Duplex secundae classis.	Duplex primae classis.	Dominica quaecumque.
Dominica major, seu I. & II. classis,	5	4	5	4	4	3	5	3	3	5	0
Dominica minor, seu per annum,	[illegible]	4	5	4	4	3	3	1	1	1	0
Duplex primae classis,	2	2	4	2	4	4	4	0	4	[illegible]	4
Duplex secundae classis,	4	4	4	4	4	4	4	3	6	3	4
Patronus seu Titulus Ecclesiae	2	2	4	2	4	4	4	0	4	0	4
Duplex per annum majus,	4	4	4	4	4	4	6	1	3	1	4
Duplex per annum minus,	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Semiduplex,	4	5	3	4	[illegible]	3	3	1	1	1	5
Dies Octava,	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	[illegible]
Dies infra Octavam.	5	[illegible]	3	4	5	3	3	1	1	1	5

1. Totum de sequenti, nihil de praecedenti.
2. Totum de praecedenti, nihil de sequenti.
3. Totum de sequenti, commemoratio de praecedenti.
4. Totum de praecedenti, commemoratio de sequenti.
5. Capitulum de sequenti, commemoratio de praecedenti.
6. Totum de digniori, commemoratio de minùs digno.

Simplex, & S. Maria in Sabbato, Feria, & Vigilia non concurrunt.

Notandum, quòd in primis Vesperis diei Octavae Ascensionis, & Corporis Christi, totum Officium fit de Octava, cum commemoratione praecedentis Festi Duplicis, nisi fuerit Festum solemne principale, vel primae, vel secundae classis, quia tunc de Festo fieret Officium, & commemoratio de Octava.

In secundis Vesperis diei Octavae Epiphaniae, Paschae, Ascensionis, & Corporis Christi, de sequenti Duplici fit tantùm commemoratio, nisi illud fuerit primae vel secundae classis, seu Patronus vel Titulus aut Dedicatio Ecclesiae: quia tunc de Festo fieret Officium, & de Octava commemoratio. Et similiter die Octava Corporis Christi in secundis Vesperis concurrente cum die Octava S. Ioannis Baptistae, Vesperae erunt de Octava Corporis Christi, cum commemoratione Octavae sancti Ioannis.

Cum plures fiant Commemorationes, servetur hic ordo: De Duplici, de Dominica, de Semiduplici, de die infra Octavam, de Feria maiori, seu Vigilia, de S. Maria in Sabbato, de Simplici.

ORA-

ORATIO

dicenda ante diuinum Officium

APeri Domine os meum ad benedicendum nomen ſanctum tuum: munda quoque cor meum ab omnibus vanis, peruerſis, & alienis cogitationibus: intellectum illumina, affectum inflamma; vt dignè, attentè, ac deuotè hoc Officium recitare valeam, & exaudiri merear ante conſpectum diuinæ Maieſtatis tuæ. Per Chriſtum Dominum noſtrum. ℟. Amen.

Domine, in vnione illius diuinæ intentionis, qua ipſe in terris laudes Deo perſoluiſti, has tibi Horas perſoluo.

Orationem ſequentem deuotè poſt Officium recitantibus Leo Papa X. defectus & culpas in eo perſoluendo ex humana fragilitate contractas indulſit.

SAcroſanctæ & indiuiduæ Trinitati, crucifixi Domini noſtri Ieſu Chriſti humanitati, beatiſſimæ & glorioſiſſimæ ſemperque virginis Mariæ fecundæ integritati, & omnium Sanctorum vniuerſitati ſit ſempiterna laus, honor, virtus & gloria, ab omni creatura, nobiſque remiſſio omnium peccatorum, per infinita ſæcula ſæculorum. ℟. Amen.

℣. Beata viſcera Mariæ virginis, quæ portauerunt æterni Patris Filium. ℟. Et beata vbera, quæ lactauerunt Chriſtum Dominum. Pater noſter. Aue Maria.

ABSO

ABSOLVTIONES ET BENEDICTIONES

dicendæ ante Lectiones in Officio nouem & trium Lectionum

In primo Nocturno, & pro ſecunda & quinta Feria,

Abſolutio.

EXaudi Domine Ieſu Chriſte preces ſeruorum tuorum, & miſerere nobis: qui cum Patre & Spiritu ſancto viuis & regnas in ſæcula ſæculorum. ℟. Amen.

Benedictiones.

1 Benedictione perpetua benedicat nos Pater æternus. ℟. Amen.

2 Vnigenitus Dei Filius nos benedicere & adiuuare dignetur.

3 Spiritus ſancti gratia illuminet ſenſus & corda noſtra.

In ſecundo Nocturno, & pro tertia & ſexta Feria,

Abſolutio.

IPſius pietas & miſericordia nos adiuuet, qui cum Patre & Spiritu ſancto viuit & regnat in ſæcula ſæculorum. ℟. Amen.

Benedictiones

4 Deus Pater omnipotens ſit nobis propitius & clemens. ℟. Amen.

5 Chriſtus perpetuæ det nobis gaudia vitæ.

6 Ignem ſui amoris accendat Deus in cordibus noſtris.

In tertio Nocturno, & pro feria quarta & Sabbato,

Abſolutio.

A Vinculis peccatorum noſtrorum abſoluat nos omnipotens & miſericors Dominus. ℟. Amen.

Benedictiones.

7 Euangelica lectio ſit nobis ſalus & protectio. ℟. Amen.

8 Diuinum auxilium maneat ſemper nobiſcum.

9 Ad ſocietatem ciuium ſupernorum perducat nos Rex Angelorum.

Si Officium ſit de Sancto nouem Lectionum, octaua Benedictio erit,

Cuius feſtum colimus, ipſe, vel ipſa intercedat pro nobis ad Dominum.

Quando ſunt plures, dicitur,

Quorum, vel Quarum feſtum colimus, ipſi, vel ipſæ intercedant pro nobis ad Dominum.

Si Officium ſit de ſancta Maria, octaua Benedictio erit,

Cuius feſtum colimus, ipſa Virgo virginum intercedat pro nobis ad Dominum.

Si in vltima Lectione legendum ſit aliquod Euangelium cum Homilia, nona Benedictio erit,

Per Euangelica dicta deleantur noſtra delicta.

In

[illegible] in [illegible]

[illegible]

[illegible] pliina Benedictio dicitur,

1 Ille nos benedicat, qui sine fine viuit & regnat.

2 Diuinum auxilium.

3 Ad societatem.

In [illegible] Lectionum, [illegible]

[illegible]

1 Euangelica lectio.

2 Diuinum auxilium.

3 Ad societatem.

[illegible] Lectionum, [illegible] Benedictio erit,

1 Ille nos benedicat, qui sine fine viuit & regnat.

2 Cuius, vel Quorum.

3 Ad societatem.

[illegible] in Sa[illegible] & Benedictio[illegible]

PSAL.

PSALTERIVM DISPOSITVM PER HEBDOMADAM,

Cum Ordinario Officij de Tempore.

Pars Verna.

DOMINICA AD MATVTINVM.

Ante Matutinum, & omnes Horas, præterquam ad Completorium, dicitur secretò:

PATER noster, qui es in cælis: sanctificetur nomen tuum: adueniat regnum tuum: fiat voluntas tua, sicut in cælo, & in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie: & dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris: Et ne nos inducas in tentationem: sed libera nos à malo, Amen.

AVe Maria, gratia plena: Dominus tecum: Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui Iesus. Sancta Maria, Mater Dei, ora pro nobis peccatoribus nunc, & in hora mortis nostræ, Amen.

In principio Matutini, & Primæ, ac in fine Completorij, dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

CRedo in Deum, Patrem omnipotentem, Creatorem cæli & terræ. Et in Iesum Christum Filium eius vnicum, Dominum nostrum: qui conceptus est de Spiritu sancto, natus ex Maria virgine, passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus, & sepultus: descendit ad inferos: tertia die resurrexit à mortuis: ascendit ad cælos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis: inde venturus est iudicare viuos & mortuos. Credo in Spiritum sanctum, sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, vitam æternam, Amen.

Deinde clara voce dicitur Verſus.

DOmine labia mea aperies. ℟. Et os meum annuntiabit laudem tuam. Verſ. Deus in adiutorium meum intende. ℟. Domine ad adiuuandum me feſtina. Gloria Patri, & Filio, & Spiritui ſancto. Sicut erat in principio, & nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculorum, Amen. Laus tibi Domine, Rex æternæ gloriæ.

Sic dicitur Laus tibi Domine, &c. ad omnes Horas per totam Quadrageſimam vſque ad Feriam v. in Cœna Domini, & à Sabbato ſancto dicitur Alleluia.

Inuitatorium ſequens dicitur in Dñicis tantùm, à prima Dñica Quadrageſimæ, vſque ad Dñicam Paſſionis.

Inuitatorium. Non ſit vobis vanum manè ſurgere ante lucem: * Quia promiſit Dominus coronam vigilantibus. Repetitur, Non ſit vobis vanum manè ſurgere ante lucem: quia promiſit Dominus coronam vigilantibus.

PSALMVS 94.

VENITE, exultemus Domino, iubilemus Deo ſalutari noſtro: præoccupemus faciem eius in confeſſione, & in pſalmis iubilemus ei. Non ſit vobis vanum manè ſurgere ante lucem: Quia promiſit Dominus coronam vigilantibus.

Quoniam Deus magnus Dominus, & Rex magnus ſuper omnes deos: quoniam non repellet Dominus plebem ſuam, quia in manu eius ſunt omnes fines terræ, & altitudines montium ipſe conſpicit. Quia promiſit Dñs coronam vigilantibus.

Quoniam ipſius eſt mare, & ipſe fecit illud, & aridam fundauerunt manus eius: venite adoremus, & procidamus ante Deum: ploremus coram Domino, qui fecit nos, quia ipſe eſt Dominus Deus noſter: nos autem populus eius, & oues paſcuæ eius. Non ſit vobis vanum manè ſurgere ante lucem: Quia promiſit Dominus coronam vigilantibus.

Hodie ſi vocem eius audieritis, nolite obdurare corda veſtra, ſicut in exacerbatione ſecundùm diem tentationis in deſerto: vbi tentauerunt me patres veſtri, probauerunt, & viderunt opera mea. Quia promiſit Dominus coronam vigilantibus.

Quadraginta annis proximus fui generationi huic, & dixi, Semper hi errant corde: ipſi verò non cognouerunt vias meas, quibus iuraui in ira mea, ſi introibunt in requiem meam. Non ſit vobis vanum

vanum manè ſurgere ante lucem : Quia promiſit Dominus coronam vigilantibus. Gloria Patri, & Filio, & Spiritui ſancto : Sicut erat in principio, & nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculorum, Amen. Quia promiſit Dominus coronam vigilantibus. Non ſit vobis vanum manè ſurgere ante lucem : Quia promiſit Dominus coronam vigilantibus.

Hymnus ſequens dicitur in Dominicis & Feriis vſque ad Dominicam Paſſionis excluſiuè.

Hymnus.

EX more docti myſtico
Seruemus hoc ieiunium,
Deno dierum circulo
Ducto quater notiſſimo.
Lex & Prophetæ primitus
Hoc prætulerunt, poſtmodũ
Chriſtus ſacrauit, omnium
Rex atq; Factor temporum.
Vtamur ergo parciùs
Verbis, cibis, & potibus,
Somno, iocis, & arctiùs
Perſtemus in cuſtodia.
Vitemus autem noxia,
Quę ſubruunt mentes vagas;
Nullúmque demus callidi
Hoſtis locum tyrannidi.
Flectamus iram vindicem,
Ploremus ante Iudicem,
Clamemus ore ſupplici,
Dicamus omnes cernui:
Noſtris malis offendimus
Tuam Deus clementiam :
Effunde nobis deſuper
Remiſſor indulgentiam.
Memento quòd ſumus tui,
Licet caduci, plaſmatis:
Ne des honorem nominis
Tui, precamur, alteri.
Laxa malum quod fecimus,
Auge bonũ quod poſcimus :
Placere quò tandem tibi
Poſſimus hîc, & perpetim.
Præſta beata Trinitas,
Concede ſimplex Vnitas,
Vt fructuoſa ſint tuis
Ieiuniorum munera. Amen.

Tempore Paſchali.

Ad Matutinum, Inuitatoriũ. Surrexit Dominus verè, * Alleluia. Pſalmus. Venite, exultemus. 2. Hymnus.

REx ſempiterne Cælitum,
Rerum Creator omnium,
Æqualis ante ſæcula
Semper Parenti Filius.
Naſcente qui mundo Faber
Imaginem vultus tui
Tradens Adamo, nobilem
Limo iugaſti ſpiritum.
Cùm liuor & fraus dæmonis
Fœdaſſet humanum genus :
Tu carne amictus, perditam
Formam reformas Artifex.
Qui natus olim è Virgine,
Nunc è ſepulchro naſceris,
Tecumque nos à mortuis
Iubes ſepúltos ſurgere.
Qui Paſtor æternus gregem
Aqua lauas Baptiſmatis :
Hæc eſt lauacrum mentium:
Hæc eſt ſepulchrũ criminũ.

N obis diu qui debitæ
Redemptor affixus Cruci,
Noſtræ dediſti prodigus
Pretium ſalutis ſanguinem.
V t ſis perenne mentibus
Paſchale Ieſu gaudium,
A morte dira criminum
Vitæ renatos libera.
D eo Patri ſit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In ſempiterna ſæcula. Amen.

IN I. NOCTVRNO.

Per Annum, Antiphona. Seruite Domino.

Tempore Paſchali, Antiphona. Alleluia.

Aſteriſcus * notat pauſam cantus in choro.

Pſalmus 1.

B Eatus vir, qui non abiit in conſilio impiorum, & in via peccatorum non ſtetit, * & in cathedra peſtilentiæ non ſedit:

S ed in lege Domini voluntas eius: * & in lege eius meditabitur die ac nocte.

E t erit tamquam lignum, quod plantatum eſt ſecus decurſus aquarum, * quod fructum ſuum dabit in tempore ſuo:

E t folium eius non defluet: * & omnia quæcumque faciet proſperabuntur.

N on ſic impij, non ſic: * ſed tamquam puluis, quem proiicit ventus à facie terræ.

I deò non reſurgent impij in iudicio: * neque peccatores in concilio iuſtorum.

Q uoniam nouit Dominus viam iuſtorum: * & iter impiorum peribit.

G loria Patri, & Filio, * & Spiritui ſancto.

S icut erat in principio, & nunc, & ſemper, * & in ſæcula ſæculorum, Amen.

Hic verſus, Gloria, ſemper dicitur in fine omnium Pſalmorum, niſi aliter notetur.

Pſalmus 2.

Q Vare fremuerunt Gentes, * & populi meditati ſunt inania?

A ſtiterunt reges terræ, & principes conuenerunt in vnum * aduerſus Dominum, & aduerſus Chriſtum eius.

D irumpamus vincula eorum: * & proiiciamus à nobis iugum ipſorum.

Q ui habitat in cælis, irridebit eos: * & Dominus ſubſannabit eos.

T unc loquetur ad eos in ira ſua, * & in furore ſuo conturbabit eos.

E go autem conſtitutus ſum Rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum eius, * prædicans præceptum eius.

D ominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

P oſtula à me, & dabo tibi Gentes hereditatem tuam, *

& possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea, * & tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini qui iudicatis terram.

Seruite Domino in timore: * & exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus, * & pereatis de via iusta.

Cùm exarserit in breui ira eius, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt aduersum me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo eius.

Tu autem Domine susceptor meus es, * gloria mea, & exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamaui: * & exaudiuit me de monte sancto suo.

Ego dormiui, & soporatus sum: * & exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, saluum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes aduersantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contriuisti.

Domini est salus: * & super populum tuum benedictio tua.

Psalmus 6.

Domine, ne in furore tuo arguas me: * neque in ira tua corripias me.

Miserere mei Domine, quoniam infirmus sum: * sana me Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.

Et anima mea turbata est valdè: * sed tu Domine vsquequò?

Conuertere Domine, & eripe animam meam: * saluum me fac propter misericordiam tuam,

Quoniam non est in morte qui memor sit tui: * in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laboraui in gemitu meo, lauabo per singulas noctes lectum meum: * lacrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est à furore oculus meus: * inueteraui inter omnes inimicos meos.

Discedite à me omnes qui operamini iniquitatem: * quoniam exaudiuit Dominus vocem fletus mei.

Exaudiuit Dominus deprecationem meam, * Dominus orationem meam suscepit.

Erubescant, & conturbentur vehementer omnes inimici

mici mei: * conuertantur & erubeſcant valdè velociter.

Per Annum, Antiph. Seruite Domino in timore, & exultate ei cum tremore.

Antiph. Deus iudex iuſtus.

Pſalmus 7.

DOmine Deus meus, in te ſperaui: * ſaluum me fac ex omnibus perſequentibus me, & libera me.

Ne quando rapiat vt leo animam meam, * dum non eſt qui redimat, neque qui ſaluum faciat.

Domine Deus meus, ſi feci iſtud, * ſi eſt iniquitas in manibus meis:

Si reddidi retribuentibus mihi mala, * décidam meritò ab inimicis meis inanis.

Perſequatur inimicus animam meam, & comprehendat, & conculcet in terra vitam meam, * & gloriam meam in puluerem deducat.

Exurge Domine in ira tua:* & exaltare in finibus inimicorum meorum.

Et exurge Domine Deus meus in præcepto quod mandaſti, * & ſynagoga populorum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regredere:* Dominus iudicat populos.

Iudica me Domine ſecundùm iuſtitiam meam,* & ſecundùm innocentiam meam ſuper me.

Conſumetur nequitia peccatorum, & diriges iuſtum,* ſcrutans corda & renes Deus.

Iuſtum adiutorium meum à Domino, * qui ſaluos facit rectos corde.

Deus iudex iuſtus, fortis, & patiens: * numquid iraſcitur per ſingulos dies?

Niſi conuerſi fueritis, gladium ſuum vibrabit: * arcum ſuum tetendit, & parauit illum.

Et in eo parauit vaſa mortis, * ſagittas ſuas ardentibus effecit.

Ecce parturiit iniuſtitiam: * concepit dolorem, & peperit iniquitatem.

Lacum aperuit, & effodit eum: * & incidit in foueam, quam fecit.

Conuertetur dolor eius in caput eius:* & in verticem ipſius iniquitas eius deſcendet.

Confitebor Domino ſecundùm iuſtitiam eius: * & pſallam nomini Domini Altiſſimi.

Pſalmus 8.

DOmine Dominus noſter, * quàm admirabile eſt nomen tuum in vniuerſa terra!

Quoniam eleuata eſt magnificentia tua * ſuper cælos.

Ex ore infantium & lactentium perfeciſti laudem propter inimicos tuos, * vt deſtruas inimicum & vltorem.

Quo-

Quoniam videbo cælos tuos, opera digitorum tuorum;* lunam & stellas, quæ tu fundasti.
Quid est homo, quòd memor es eius? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?
Minuisti eum paulò minùs ab Angelis, gloria & honore coronasti eum: * & constituisti eum super opera manuum tuarum:
Omnia subiecisti sub pedibus eius, * oues & boues vniuersas, insuper & pecora campi;
Volucres cæli, & pisces maris, * qui perambulant semitas maris.
Domine Dominus noster, * quàm admirabile est nomen tuum in vniuersa terra!

Psalmus 9.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo:* narrabo omnia mirabilia tua.
Lætabor & exultabo in te:* psallã nomini tuo Altissime.
In conuertendo inimicum meum retrorsum: * infirmabuntur, & peribunt à facie tua.
Quoniam fecisti iudicium meum & causam meam: * sedisti super thronum qui iudicas iustitiam.
Increpasti Gentes, & periit impius: * nomen eorum delesti in æternum & in sæculum sæculi.
Inimici defecerunt frameæ in finem: * & ciuitates eorum destruxisti.
Periit memoria eorum cum sonitu: * & Dominus in æternum permanet.
Parauit in iudicio thronum suum: * & ipse iudicabit orbem terræ in æquitate; iudicabit populos in iustitia.
Et factus est Dominus refugium pauperi; * adiutor in opportunitatibus, in tribulatione.
Et sperent in te qui nouerunt nomen tuum:*quoniam non dereliquisti quærentes te Domine.
Psallite Domino, qui habitat in Sion: * annuntiate inter Gentes studia eius:
Quoniam requirens sanguinem eorum recordatus est: * non est oblitus clamorem pauperum.
Miserere mei Domine: * vide humilitatem meam de inimicis meis.
Qui exaltas me de portis mortis, * vt annuntiem omnes laudationes tuas in portis filiæ Sion.
Exultabo in salutari tuo: * infixæ sunt Gentes in interitu, quem fecerunt.
In laqueo isto, quem absconderunt, * comprehensus est pes eorum.
Cognoscetur Dominus iudicia faciens: * in operibus

manuum ſuarum compre-henſus eſt peccator.

Conuertantur peccatores in infernum, * omnes Gentes quæ obliuiſcuntur Deum.

Quoniam non in finem obliuio erit pauperis: * patientia pauperum non peribit in finem.

Exurge Domine, non confortetur homo: * iudicentur Gentes in conſpectu tuo.

Conſtitue Domine legiſlatorem ſuper eos: * vt ſciant Gentes quoniam homines ſunt.

Vt quid Domine receſſiſti longè, * deſpicis in opportunitatibus, in tribulatione?

Dum ſuperbit impius, incenditur pauper: * comprehenduntur in conſiliis quibus cogitant.

Quoniam laudatur peccator in deſideriis animæ ſuæ: * & iniquus benedicitur.

Exacerbauit Dominum peccator, * ſecundùm multitudinem iræ ſuæ non quæret.

Non eſt Deus in conſpectu eius: * inquinatæ ſunt viæ illius in omni tempore.

Auferuntur iudicia tua à facie eius: * omnium inimicorum ſuorum dominabitur.

Dixit enim in corde ſuo: * Non mouebor à generatione in generationem ſine malo.

Cuius maledictione os plenum eſt, & amaritudine, & dolo: * ſub lingua eius labor & dolor.

Sedet in inſidiis cum diuitibus in occultis, * vt interficiat innocentem.

Oculi eius in pauperem reſpiciunt: * inſidiatur in abſcondito, quaſi leo in ſpelunca ſua.

Inſidiatur vt rapiat pauperem: * rapere pauperem, dum attrahit eum.

In laqueo ſuo humiliabit eum, * inclinabit ſe, & cadet cùm dominatus fuerit pauperum.

Dixit enim in corde ſuo: Oblitus eſt Deus: * auertit faciem ſuam, ne videat in finem.

Exurge Domine Deus, exaltetur manus tua: * ne obliuiſcaris pauperum.

Propter quid irritauit impius Deum? * dixit enim in corde ſuo: Non requiret.

Vides, quoniam tu laborem & dolorem conſideras: * vt tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus eſt pauper: * orphano tu eris adiutor.

Contere brachium peccatoris & maligni: * quæretur peccatum illius, & non inuenietur.

Dominus regnabit in æternum, & in ſæculum ſæculi: * peribitis Gentes de terra illius.

Deſide-

Desiderium pauperum exaudiuit Dominus: * præparationem cordis eorum audiuit auris tua.

Iudicare pupillo & humili,* vt non apponat vltrà magnificare se homo super terram.

Psalmus 10.

IN Domino confido: quomodo dicitis animę meę:* Transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, parauerunt sagittas suas in pharetra, * vt sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt: * iustus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo, * Dominus in cælo sedes eius:

Oculi eius in pauperem respiciunt: * palpebræ eius interrogant filios hominum.

Dominus interrogat iustum & impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animàm suam.

Pluet super peccatores laqueos: * ignis, & sulphur, & spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam iustus Dominus, & iustitias dilexit: * æquitatem vidit vultus eius.

Per Annum, Aña. Deus iudex iustus, fortis & longanimis; numquid irascetur per singulos dies?

Antiphona. Tu Domine.

Psalmus 11.

SAluum me fac Dñe, quoniam defecit sanctus: * quoniam diminutæ sunt veritates à filiis hominum.

Vana locuti sunt vnusquisque ad proximum suum: * labia dolosa, in corde & corde locuti sunt.

Disperdat Dominus vniuersa labia dolosa, * & linguam magniloquam.

Qui dixerunt: Linguam nostram magnificabimus, labia nostra à nobis sunt, * quis noster Dominus est?

Propter miseriam inopum, & gemitum pauperum, * nunc exurgam, dicit Dominus.

Ponam in salutari: * fiducialiter agam in eo.

Eloquia Domini, eloquia casta: * argentum igne examinatum, probatum terræ, purgatum septuplum.

Tu Domine seruabis nos: & custodies nos * à generatione hac in æternum.

In circuitu impij ambulãt:* secundùm altitudinem tuam multiplicasti filios hominum.

Psalmus 12.

VSquequò Domine obliuisceris me in finem? * Vsquequò auertis faciem tuam à me?

Quamdiu ponam consilia in anima mea, * dolorem in corde meo per diem?

Vsquequò exaltabitur inimicus meus super me? * respice, & exaudi me Domine Deus meus.

Illumina oculos meos, ne vnquam obdormiam in morte: * nequando dicat inimicus meus: Præualui aduersus eum.

Qui tribulant me, exultabunt si motus fuero: * ego autem in misericordia tua speraui.

Exultabit cor meum in salutari tuo: cantabo Domino qui bona tribuit mihi: * & psallam nomini Domini Altissimi.

Psalmus 13.

DIxit insipiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in studiis suis: * non est qui faciat bonum, non est vsque ad vnum

Dominus de cælo prospexit super filios hominum, * vt videat si est intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinauerunt, simul inutiles facti sunt: * non est qui faciat bonum, non est vsque ad vnum.

Sepulchrum patens est guttur eorum: linguis suis dolosè agebant, * venenum aspidum sub labiis eorum.

Quorum os maledictione & amaritudine plenum est: * veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem.

Contritio & infelicitas in viis eorum, & viam pacis non cognouerunt: * non est timor Dei ante oculos eorum.

Nónne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem, * qui deuorant plebem meam sicut escam panis?

Dominum non inuocauerunt, * illic trepidauerunt timore, vbi non erat timor.

Quoniam Dominus in generatione iusta est, consilium inopis confudistis: * quoniam Dominus spes eius est.

Quis dabit ex Sion salutare Israël? * cùm auerterit Dominus captiuitatem plebis suæ, exultabit Iacob, & lætabitur Israël.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * & operatur iustitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, * & opprobrium non accepit aduersus proximos suos:

Ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus: * timen-

timentes autem Dominum glorificat:
Qui iurat proximo ſuo, & non decipit, * qui pecuniam ſuam non dedit ad vſuram, & munera ſuper innocentem non accepit:
Qui facit hæc, * non mouebitur in æternum.

Per Annum, Antiphona. Tu Domine ſeruabis nos, & cuſtodies nos.

In Quadrageſ. ℣. Ipſe liberauit me de laqueo venantium. ℟. Et à verbo aſpero.

Tempore Paſſionis. ℣. Erue à framea Deus animam meam. ℟. Et de manu canis vnicam meam.

Tempore Paſchali, Antiphona. Alleluia, Lapis reuolutus eſt, alleluia: ab oſtio monumenti, alleluia, alleluia. ℣. Surrexit Dominus de ſepulchro, alleluia. ℟. Qui pro nobis pependit in ligno, alleluia.

Poſt Verſiculum cuiuſlibet Nocturni dicitur, Pater noſter. ſecretò. ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos à malo.

Abſolutio.

EXaudi Domine Ieſu Chriſte preces ſeruorum tuorum, & miſerere nobis, qui cum Patre & Spiritu ſancto viuis & regnas in ſæcula ſæculorum. ℟. Amen.
℣. Iube domne benedicere.

Benedict. Benedictione perpetua benedicat nos Pater æternus. ℟. Amen.

Deinde leguntur Lectiones cum Reſponſoriis, vt in Proprio de Tempore aſſignatur,

Pro ſecunda Lectione, Benedictio. Vnigenitus Dei Filius nos benedicere & adiuuare dignetur. ℟. Amen.

Pro tertia Lectione, Benedictio. Spiritus ſancti gratia illuminet ſenſus & corda noſtra. ℟. Amen.

IN II. NOCTVRNO.

Per Annum, Aña. Bonorum meorum.

Tempore Paſchali, Antiphona. Alleluia.

Pſalmus 15.

COnſerua me Domine, quoniam ſperaui in te.* Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.
Sanctis, qui ſunt in terra eius,* mirificauit omnes voluntates meas in eis.
Multiplicatæ ſunt infirmitates eorum: * poſteà accelerauerunt.
Non congregabo conuenticula eorum de ſanguinibus:* nec memor ero nominum eorum per labia mea.
Dominus pars hereditatis meæ, & calicis mei: * tu es, qui reſtitues hereditatem meam mihi.
Funes ceciderunt mihi in

præclaris : * etenim hereditas mea præclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum : * insuper & vsque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Prouidebam Dominum in conspectu meo semper : * quoniam à dextris est mihi, ne commouear.

Propter hoc lætatum est cor meum, & exultauit lingua mea : * insuper & caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno: * nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplebis me lætitia cum vultu tuo: * delectationes in dextera tua vsque in finem.

Per Annum, Antiphona. Bonorum meorum non indiges, in te speraui, conserua me Domine.

Antiphona. Propter verba.

Psalmus 16.

EXaudi Domine iustitiam meam : * intende deprecationem meam.

Auribus percipe orationem meam, * non in labiis dolosis.

De vultu tuo iudicium meum prodeat : * oculi tui videant æquitates.

Probasti cor meum, & visitasti nocte : * igne me examinasti, & non est inuenta in me iniquitas.

Vt non loquatur os meum opera hominum : * propter verba labiorum tuorum ego custodiui vias duras.

Perfice gressus meos in semitis tuis: * vt non moueantur vestigia mea.

Ego clamaui, quoniam exaudisti me Deus : * inclina aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

Mirifica misericordias tuas,* qui saluos facis sperantes in te.

A resistentibus dexteræ tuæ custodi me, * vt pupillam oculi.

Sub vmbra alarum tuarum protege me : * à facie impiorum qui me afflixerunt.

Inimici mei animam meam circumdederunt, adipem suum concluserunt : * os eorum locutum est superbiam.

Proiicientes me nunc circumdederunt me : * oculos suos statuerunt declinare in terram.

Susceperunt me sicut leo paratus ad prædam : * & sicut catulus leonis habitans in abditis.

Exurge Domine, præueni eum, & supplanta eum : * eripe animam meam ab impio, frameam tuam ab inimicis manus tuæ.

Domi-

Domine à paucis de terra diuide eos in vita eorum: * de abſconditis tuis adimpletus eſt venter eorum.

Saturati ſunt filiis: * & dimiſerunt reliquias ſuas paruulis ſuis.

Ego autem in iuſtitia apparebo cõſpectui tuo:* ſatiabor cùm apparuerit gloria tua.

Per Annum, Antiph. Propter verba labiorum tuorum ego cuſtodiui vias duras.

Antiphona. Diligam te.

Et non repetitur in Pſalmo: quod ſemper fit, quando Antiphona incipit à primo verſu Pſalmi: & Pſalmus tunc incipitur ab eo verbo, in quo deſinit Antiphona, ſiue integra dicatur, ſiue tantùm inchoata; ſi tamen eadem ſint verba, & continuetur Antiphona cum Pſalmo.

Pſalmus 17.

Diligam te Domine fortitudo mea: * Dominus firmamentum meum, & refugium meum, & liberator meus.

Deus meus adiutor meus, * & ſperabo in eum.

Protector meus, & cornu ſalutis meæ, * & ſuſceptor meus.

Laudans inuocabo Dominum: * & ab inimicis meis ſaluus ero.

Circumdederunt me dolores mortis:* & torrentes iniquitatis conturbauerunt me.

Dolores inferni circumdederunt me: * præoccupauerunt me laquei mortis.

In tribulatione mea inuocaui Dominum, * & ad Deum meum clamaui:

Et exaudiuit de templo ſancto ſuo vocem meam: * & clamor meus in conſpectu eius introiuit in aures eius.

Commota eſt, & contremuit terra: * fundamenta montium conturbata ſunt, & commota ſunt, quoniam iratus eſt eis.

Aſcendit fumus in ira eius: & ignis à facie eius exarſit: * carbones ſuccenſi ſunt ab eo.

Inclinauit cælos, & deſcendit: * & caligo ſub pedibus eius.

Et aſcendit ſuper Cherubim, & volauit: * volauit ſuper pennas ventorum.

Et poſuit tenebras latibulum ſuum: in circuitu eius tabernaculum eius: * tenebroſa aqua in nubibus aëris.

Præ fulgore in conſpectu eius nubes tranſierunt, * grando & carbones ignis.

Et intonuit de cælo Dominus, & Altiſſimus dedit vocem ſuam; * grando & carbones ignis.

Et miſit ſagittas ſuas, & diſſipauit eos:* fulgura multiplicauit, & conturbauit eos.

Et apparuerunt fontes aquarum, * & reuelata sunt fundamenta orbis terrarum:

Ab increpatione tua Domine, * ab inspiratione spiritus iræ tuæ.

Misit de summo, & accepit me: * & assumpsit me de aquis multis.

Eripuit me de inimicis meis fortissimis, & ab iis qui oderunt me: * quoniam confortati sunt super me.

Præuenerunt me in die afflictionis meæ: * & factus est Dominus protector meus.

Et eduxit me in latitudinem: * saluum me fecit, quoniam voluit me.

Et retribuet mihi Dominus secundùm iustitiam meam, * & secundùm puritatem manuum mearum retribuet mihi:

Quia custodiui vias Domini, * nec impiè gessi à Deo meo.

Quoniam omnia iudicia eius in conspectu meo: * & iustitias eius non repuli à me.

Et ero immaculatus cum eo: * & obseruabo me ab iniquitate mea.

Et retribuet mihi Dominus secundùm iustitiam meam: * & secundùm puritatem manuum mearum in conspectu oculorum eius.

Cum sancto sanctus eris, * & cum viro innocente innocens eris:

Et cum electo electus eris: * & cum peruerso peruerteris.

Quoniam tu populum humilem saluum facies: * & oculos superborum humiliabis.

Quoniam tu illuminas lucernam meam Domine: * Deus meus illumina tenebras meas.

Quoniam in te eripiar à tentatione, * & in Deo meo transgrediar murum.

Deus meus impolluta via eius: eloquia Domini igne examinata: * protector est omnium sperantium in se.

Quoniam quis Deus præter Dominum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcinxit me virtute: * & posuit immaculatam viam meam.

Qui perfecit pedes meos tamquam ceruorum, * & super excelsa statuens me.

Qui docet manus meas ad prælium: * & posuisti, vt arcum æreum, brachia mea.

Et dedisti mihi protectionem salutis tuæ: * & dextera tua suscepit me:

Et disciplina tua correxit me in finem: * & disciplina tua ipsa me docebit.

Dilatasti gressus meos subtus me: * & non sunt infirmata vestigia mea:

Perfe-

Persequar inimicos meos, & comprehendam illos : * & non conuertar donec deficiant.

Confringam illos, nec poterunt stare : * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxisti me virtute ad bellum : * & supplantasti insurgentes in me subtus me.

Et inimicos meos dedisti mihi dorsum, * & odientes me disperdidisti.

Clamauerunt, nec erat qui saluos faceret, ad Dominum : * nec exaudiuit eos.

Et comminuam eos vt puluerem ante faciem venti : * vt lutum platearum delebo eos.

Eripies me de contradictionibus populi : * constitues me in caput Gentium.

Populus, quem non cognoui, seruiuit mihi: * in auditu auris obediuit mihi.

Filij alieni mentiti sunt mihi, * filij alieni inueterati sunt, & claudicauerunt à semitis suis.

Viuit Dominus, & benedictus Deus meus, * & exaltetur Deus salutis meæ.

Deus qui das vindictas mihi, & subdis populos sub me, * liberator meus de inimicis meis iracundis.

Et ab insurgentibus in me exaltabis me:* à viro iniquo eripies me.

Proptereà confitebor tibi in nationibus Domine:* & nomini tuo psalmum dicam,

Magnificans salutes Regis eius,& faciens misericordiam Christo suo Dauid, * & semini eius vsque in sæculum.

Per Annum, Antiph. Diligam te Domine virtus mea.

In Quadragef. ℣. Scapulis suis obumbrabit tibi. ℟. Et sub pennis eius sperabis.

Tempore Passionis, ℣. De ore leonis libera me Domine. ℟. Et à cornibus vnicornium humilitatem meam.

Tempore Paschali, Antiphona. Alleluia, Quem quæris mulier ? alleluia : viuentem cum mortuis ? alleluia,alleluia. ℣. Surrexit Dominus verè, alleluia. ℟. Et apparuit Simoni,alleluia. Pater noster. secretò. ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos à malo.

Absolutio.

Ipsius pietas & misericordia nos adiuuet, qui cum Patre & Spiritu sancto viuit & regnat in sæcula sæculorum. ℟. Amen.

℣. Iube domne benedicere. Benedictio. Deus Pater omnipotens sit nobis propitius & clemens. ℟. Amen,

Pro v. Lectione, Benedictio. Christus perpetuæ det nobis gaudia vitæ. ℟. Amen.

Pro

Pro vj. Lectione, Benedictio. Ignem sui amoris accendat Deus in cordibus nostris. ℟. Amen.

IN III. NOCTVRNO.

Per Annum, Antiphona. Non sunt loquelæ.

Tempore Paschali, Antiphona. Alleluia. Psalmus 18.

CÆli enarrant gloriam Dei, * & opera manuum eius annuntiat firmamentum.

Dies diei eructat verbum, * & nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelæ, neque sermones, * quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exiuit sonus eorum: * & in fines orbis terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum: * & ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo:

Exultauit vt gigas ad currendam viam: * à summo cælo egressio eius:

Et occursus eius vsque ad summum eius; * nec est qui se abscondat à calore eius.

Lex Domini immaculata, conuertens animas: * testimonium Domini fidele, sapientiam præstans paruulis.

Iustitiæ Domini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

Timor Domini sanctus, permanens in sæculum sæculi: * iudicia Domini vera, iustificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum & lapidem pretiosum multum: * & dulciora super mel & fauum.

Etenim seruus tuus custodit ea: * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me: * & ab alienis parce seruo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero: * & emundabor à delicto maximo.

Et erunt vt complaceant eloquia oris mei: * & meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adiutor meus, * & redemptor meus.

Per Annum, Aña. Non sunt loquelæ, neque sermones, quorum non audiantur voces eorum.

Aña. Exaudiat. Psalmus 19.

EXaudiat te Dominus in die tribulationis: * protegat te nomen Dei Iacob.

Mittat tibi auxilium de sancto: * & de Sion tueatur te.

Memor sit omnis sacrificij tui: * & holocaustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundùm cor tuum: * & omne consilium tuum confirmet.

Lætabi-

Lætabimur in ſalutari tuo:* & in nomine Dei noſtri magnificabimur.

Impleat Dominus omnes petitiones tuas: * nunc cognoui quoniam ſaluum fecit Dominus Chriſtum ſuum.

Exaudiet illum de cælo ſancto ſuo: * in potentatibus ſalus dexteræ eius.

Hi in curribus, & hi in equis: * nos autem in nomine Domini Dei noſtri inuocabimus.

Ipſi obligati ſunt, & ceciderunt: * nos autem ſurreximus & erecti ſumus.

Domine ſaluum fac regem:* & exaudi nos in die, qua inuocauerimus te.

Per Annum, Antiphona.
Exaudiat te Dominus in die tribulationis.

Antiphona. Domine.

Pſalmus. 20.

DOmine in virtute tua lætabitur rex:* & ſuper ſalutare tuum exultabit vehementer.

Deſiderium cordis eius tribuiſti ei:* & voluntate labiorum eius non fraudaſti eum.

Quoniam præueniſti eum in benedictionibus dulcedinis: * poſuiſti in capite eius coronam de lapide pretioſo.

Vitam petiit à te: * & tribuiſti ei longitudinem dierum in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.

Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo: * gloriam & magnum decorem impones ſuper eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in ſæculum ſæculi: * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex ſperat in Domino: * & in miſericordia Altiſſimi non commouebitur.

Inueniatur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera tua inueniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos vt clibanum ignis in tempore vultus tui: * Dominus in ira ſua conturbabit eos, & deuorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes: * & ſemen eorum à filiis hominum.

Quoniam declinauerunt in te mala; * cogitauerunt conſilia, quæ non potuerunt ſtabilire.

Quoniam pones eos dorſum: * in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute tua: * cantabimus & pſallemus virtutes tuas.

Per Annum, Antiphona.
Domine in virtute tua lætabitur rex.

In Quadrageſima ℣. Scuto circumdabit te veritas eius.
Reſp. Non timebis à timore nocturno.

Tem-

Tempore Passionis, ℣. Ne perdas cum impiis Deus animam meam. ℟. Et cum viris sanguinum vitam meam.

Tempore Paschali, Antiphona. Alleluia, Noli flere Maria, alleluia: resurrexit Dominus, alleluia, alleluia. ℣. Gauisi sunt discipuli, alleluia. ℟. Viso Dño, alleluia. Pater noster. secretò. ℣. Et ne nos inducas in tentationẽ. ℟. Sed libera nos à malo.

Absolutio.

A Vinculis peccatorum nostrorum absoluat nos omnipotens & misericors Dominus. ℟. Amen.

℣. Iube domne benedicere. Benedictio. Euangelica lectio sit nobis salus & protectio. ℟. Amen.

Pro octaua Lectione, Benedictio. Diuinum auxilium maneat semper nobiscum. ℟. Amen.

Pro nona Lectione, Benedictio Ad societatem ciuium supernorum perducat nos Rex Angelorum. ℟. Amen.

Sequens Hymnus à Septuagesima vsque ad Pascha non dicitur nisi in Festis: à Paschate verò vsque ad Pentecosten dicitur etiam in feriali Officio, excepta Feria ij Rogationum. Quando verò non dicitur, eius loco ponitur nonum aut tertium Responsorium.

Hymnus SS. Ambrosij & Augustini.

TE Deum laudamus: te Dominum confitemur.

Te æternum Patrem: omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli: tibi cæli, & vniuersæ potestates,

Tibi Cherubim & Seraphim incessabili voce proclamant,

Sanctus, Sanctus, Sanctus: Dominus Deus sabaoth.

Pleni sunt cæli & terra: maiestatis gloriæ tuæ.

Te gloriosus Apostolorum chorus,

Te Prophetarum laudabilis numerus,

Te Martyrum candidatus laudat exercitus.

Te per orbem terrarum, sancta confitetur Ecclesia,

Patrem immensæ maiestatis,

Venerandum tuum verum, & vnicum Filium,

Sanctum quoque Paraclitum Spiritum.

Tu rex gloriæ Christe.

Tu Patris sempiternus es Filius.

Tu ad liberandum suscepturus hominem: non horruisti Virginis vterum.

Tu deuicto mortis aculeo: aperuisti credentibus regna cælorum.

Tu ad dexteram Dei sedes: in gloria Patris.

Iudex

Iudex crederis esse venturus.
Te ergo quæsumus, tuis famulis subueni: quos pretioso Sanguine redemisti.
Æterna fac cum sanctis tuis: in gloria numerari.
Saluum fac populum tuum Domine: & benedic hereditati tuæ.
Et rege eos; & extolle illos vsque in æternum.
Per singulos dies, benedicimus te.
Et laudamus nomen tuum in sæculum: & in sæculum sæculi.
Dignare Domine die isto: sine peccato nos custodire.
Miserere nostri Domine: miserere nostri.
Fiat misericordia tua Domine super nos: quemadmodum sperauimus in te.
In te Domine speraui: non confundar in æternum.

AD LAVDES.

DEVS in adiutorium meum intende. ℟. Domine ad adiuuandum me festina. Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto. Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculorum, Amen. Laus tibi Domine, Rex æternæ gloriæ. vel, Alleluia. pro temporis diuersitate.

Tempore Paschali, Antiphona Alleluia. Psalmus 92.

DOminus regnauit, decorem indutus est: * indutus est Dominus fortitudinem, & præcinxit se.
Etenim firmauit orbem terræ,*qui non commouebitur.
Parata sedes tua ex tunc: * à sæculo tu es.
Eleuauerunt flumina Domine: * eleuauerunt flumina vocem suam.
Eleuauerunt flumina fluctus suos, * à vocibus aquarum multarum.
Mirabiles elationes maris, * mirabilis in altis Dominus.
Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitudo Domine in longitudinem dierum.

Psalmus 99.

IVbilate Deo omnis terra; * seruite Domino in lætitia.
Introite in conspectu eius, * in exultatione.
Scitote quoniam Dominus ipse est Deus: * ipse fecit nos, & non ipsi nos.
Populus eius, & oues pascuæ eius: * introite portas eius in confessione, atria eius in hymnis: confitemini illi.
Laudate nomen eius: quoniam suauis est Dominus, in æternum misericordia eius, * & vsque in generationem & generationem veritas eius.

Psal-

Psalmus 62.

DEus Deus meus * ad te de luce vigilo.

Sitiuit in te anima mea, * quàm multipliciter tibi caro mea.

In terra deserta, & inuia, & inaquosa: * sic in sancto apparui tibi, vt viderem virtutem tuam, & gloriam tuam.

Quoniam melior est misericordia tua super vitas: * labia mea laudabunt te.

Sic benedicam te in vita mea: * & in nomine tuo leuabo manus meas.

Sicut adipe & pinguedine repleatur anima mea: * & labiis exultationis laudabit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te: * quia fuisti adiutor meus.

Et in velamento alarum tuarum exultabo, adhæsit anima mea post te: * me suscepit dextera tua.

Ipsi verò in vanum quæsierunt animam meam, introibunt in inferiora terræ:* tradentur in manus gladij, partes vulpium erunt.

Rex verò lætabitur in Deo, laudabuntur omnes qui iurant in eo: * quia obstructum est os loquentium iniqua.

Hic non dicitur, Gloria.

Psalmus 66.

DEus misereatur nostri, & benedicat nobis: * illuminet vultum suum super nos, & misereatur nostri.

Vt cognoscamus in terra viam tuam; * in omnibus Gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi Deus: * confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur & exultent Gentes:* quoniam iudicas popolos in æquitate, & Gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi Deus: confiteantur tibi populi omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus:* & metuant eum omnes fines terræ.

Gloria Patri.

Tempore Paschali, Antiphona. Alleluia, alleluia, alleluia, alleluia, alleluia, alleluia, alleluia, alleluia, alleluia.

Antiph. Surrexit. Christus.

Canticum trium puerorum.

Danielis 3.

BEnedicite omnia opera Domini Domino: * laudate & superexaltate eum in sæcula.

Benedicite Angeli Domini Domino: * benedicite cæli Domino.

Benedicite aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Domino: *

mino: * benedicite omnes virtutes Domini Domino.

Benedicite sol & luna Domino:* benedicite stellæ cæli Domino.

Benedicite omnis imber & ros Domino: * benedicite omnes spiritus Dei Domino.

Benedicite ignis & æstus Domino: * benedicite frigus & æstus Domino.

Benedicite rores & pruina Domino:*benedicite gelu & frigus Domino.

Benedicite glacies & niues Domino: * benedicite noctes & dies Domino.

Benedicite lux & tenebræ Domino: * benedicite fulgura & nubes Domino.

Benedicat terra Dominum:* laudet & superexaltet eum in sæcula.

Benedicite montes & colles Domino:* benedicite vniuersa germinantia in terra Domino.

Benedicite fontes Domino: * benedicite mária & flumina Domino.

Benedicite cete, & omnia quæ mouentur in aquis, Domino: * benedicite omnes volucres cæli Domino.

Benedicite omnes bestiæ & pecora Domino:* benedicite filij hominum Domino.

Benedicat Israël Dominum:* laudet & superexaltet eum in sæcula.

Benedicite sacerdotes Domini Domino: * benedicite serui Domini Domino.

Benedicite spiritus & animæ iustorum Domino:* benedicite sancti & humiles corde Domino.

Benedicite Anania, Azaria, Misaël Domino: * laudate & superexaltate eum in sæcula.

Benedicamus Patrem & Filium cum sancto Spiritu: * laudemus & superexaltemus eum in sæcula.

Benedictus es Domine in firmamento cæli:* & laudabilis, & gloriosus, & superexaltatus in sæcula.

Hic non dicitur, Gloria, neque **Amen.** in aliis Canticis dicuntur.

Tempore Paschali, Antiphona. Surrexit Christus de sepulchro, qui liberauit tres pueros de camino ignis ardentis, alleluia.

Antiphona. Alleluia.

Psalmus 143.

Laudate Dominum de cælis: * laudate eum in excelsis.

Laudate eum omnes Angeli eius: * laudate eum omnes virtutes eius.

Laudate eum sol & luna: * laudate eum omnes stellæ & lumen.

Laudate eum cæli cælorum: * & aquæ omnes quæ

super

ſuper cælos ſunt, laudent nomen Domini.
Quia ipſe dixit, & facta ſunt: * ipſe mandauit, & creata ſunt.
Statuit ea in æternum, & in ſæculum ſæculi: * præceptum poſuit, & non præteribit.
Laudate Dominum de terra: * dracones, & omnes abyſſi:
Ignis, grando, nix, glacies, ſpiritus procellarum: * quæ faciunt verbum eius:
Montes, & omnes colles: * ligna fructifera, & omnes cedri:
Beſtiæ, & vniuerſa pecora: * ſerpentes, & volucres pennatæ:
Reges terræ, & omnes populi: * principes, & omnes iudices terræ.
Iuuenes, & virgines, ſenes cum iunioribus laudent nomen Domini: * quia exaltatum eſt nomen eius ſolius.
Confeſſio eius ſuper cælum & terram: * & exaltauit cornu populi ſui.
Hymnus omnibus ſanctis eius: * filiis Iſraël, populo appropinquanti ſibi.

Hîc non dicitur, Gloria.

Pſalmus 149.

Cantate Domino canticum nouum: * laus eius in eccleſia ſanctorum.
Lætetur Iſraël in eo, qui fecit eum: * & filij Sion exultent in rege ſuo.
Laudent nomen eius in choro: * in tympano, & pſalterio pſallant ei:
Quia beneplacitum eſt Domino in populo ſuo: * & exaltabit manſuetos in ſalutem.
Exultabunt ſancti in gloria: * lætabuntur in cubilibus ſuis.
Exaltationes Dei in gutture eorum: * & gladij ancipites in manibus eorum:
Ad faciendam vindictam in nationibus, * increpationes in populis:
Ad alligandos reges eorum in compedibus: * & nobiles eorum in manicis ferreis.
Vt faciant in eis iudicium conſcriptum: * gloria hæc eſt omnibus ſanctis eius.

Hîc non dicitur, Gloria.

Pſalmus 150.

Laudate Dñm in ſanctis eius: * laudate eum in firmamento virtutis eius.
Laudate eum in virtutibus eius: * laudate eum ſecundùm multitudinem magnitudinis eius.
Laudate eum in ſono tubæ: * laudate eum in pſalterio, & cithara.
Laudate eum in tympano, & choro: * laudate eum in chordis, & organo.
Laudate eum in cymbalis beneſonantibus: laudate eum

in

in cymbalis iubilationis: * omnis spiritus laudet Dominum. Gloria Patri.

Tempore Paschali, Antiphona. Alleluia, alleluia, alleluia.

Capitulum proprium in Quadragesima.

Hymnus.

O Sol salutis, intimis
Iesu refulge mentibus,
Dum nocte pulsa gratior
Orbi dies renascitur.
Dans tempus acceptabile,
Da, lacrymarum riuulis
Lauare cordis victimam,
Quam læta adurat charitas.
Quo fonte manauit nefas,
Fluent perennes lacrymæ,
Si virga pœnitentiæ
Cordis rigorem conterat.
Dies venit, dies tua,
In qua reflorent omnia:
Lætemur & nos in viam
Tu reducti dextera.
Te prona mundi machina
Clemens adoret Trinitas,
Et nos noui per gratiam
Nouum canamus canticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandauit de te. ℟. Vt custodiant te in omnibus viis tuis.

Antiphona ad Benedictus, & Oratio propr.

Tempore Passionis, Hymnus. Lustra sex. ℣. Eripe me de inimicis meis Deus meus. ℟. Et ab insurgentibus in me libera me.

Tempore Paschali, sequens Capitulum dicitur in feriali Officio tantùm: Hymnus autem etiam in Dñicis.

Capitulum. *Rom.6.b*

CHristus resurgens ex mortuis, iam non moritur, mors illi vltrà non dominabitur. Quòd enim mortuus est peccato, mortuus est semel: quòd autem viuit, viuit Deo.

Hymnus.

AVrora cælum purpurat,
Æther resultat laudibus,
Mundus triumphans iubilat,
Horrens auérnus infremit:
Rex ille dum fortissimus
De mortis inferno specu
Patrum Senatum liberum
Educit ad vitæ iubar.
Cuius sepulchrum plurimo
Custode signabat lapis,
Victor triumphat, & suo
Mortem sepulchro funerat.
Sat funeri, sat lacrymis,
Sat est datum doloribus:
Surrexit extinctor necis,
Clamat coruscans Angelus.
Vt sis perenne mentibus
Paschale Iesu gaudium;
A morte dira criminum
Vitæ renatos libera.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclyto
In sempiterna sæcula. Amen.

Vers. In resurrectione tua Christe, alleluia. ℟. Cæli & terra lætentur, alleluia.

Ad Benedictus, Aña propria.

Canti-

Canticum Zachariæ.

Luca 1.g.

BEnedictus Dominus Deus Iſraël, * quia viſitauit, & fecit redemptionem plebis ſuæ:

Et erexit cornu ſalutis nobis, * in domo Dauid pueri ſui.

Sicut locutus eſt per os ſanctorum, * qui à ſæculo ſunt, prophetarum eius:

Salutem ex inimicis noſtris, * & de manu omnium qui oderunt nos:

Ad faciendam miſericordiam cum patribus noſtris: * & memorari teſtamenti ſui ſancti.

Iuſiurandum, quod iurauit ad Abraham patrem noſtrum, * daturum ſe nobis:

Vt ſine timore, de manu inimicorum noſtrorum liberati, * ſeruiamus illi;

In ſanctitate & iuſtitia coram ipſo, * omnibus diebus noſtris.

Et tu puer, Propheta Altiſſimi vocaberis: * præibis enim ante faciem Domini parare vias eius:

Ad dandam ſcientiam ſalutis plebi eius: * in remiſſionem peccatorum eorum.

Per viſcera miſericordiæ Dei noſtri: * in quibus viſitauit nos, oriens ex alto:

Illuminare his, qui in tenebris & in vmbra mortis ſedent: * ad dirigendos pedes noſtros in viam pacis.

Gloria Patri. Sicut erat.

Deinde dicitur Aña, & Oratio propria, & poſt eam, ſi occurrat eo die aliquod Feſtum [illegible] de eo commemor. Poſtremò (ſi id tempus requirit) fiunt Commemorationes de S. Maria, de Apoſtolis, & de Patrono Eccleſiæ in ordine aliarum Commemorationum ſecundùm illius dignitatem; & vltimo loco de Pace vt infrà in Veſperis Sabbati. 155.

In fine, ſi diſcedendum ſit à Choro, dicitur vna ex Antiphonis beatæ Mariæ, vt habetur infra poſt Completorium.

DOMINICA AD PRIMAM.

Pater noſter. Aue Maria. Credo. ℣. Deus in adiutorium. vt ſuprà. 19.

Hymnus.

IAm lucis orto ſidere
Deũ precemur ſupplices
Vt in diurnis actibus
Nos ſeruet à nocentibus.

Linguam refrænans temperet,
Ne litis horror inſonet:
Viſum fouendo contegat,
Ne vanitates hauriat.

Sint pura cordis intima,
Abſiſtat & vecordia:
Carnis terat ſuperbiam
Potus cibique parcitas:

Vt cùm dies abſceſſerit,
Noctemque ſors reduxerit,
Mundi per abſtinentiam
Ipſi canamus gloriam.
Deo Patri ſit gloria,
Eiuſque ſoli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, & per omne ſæculum. Amen.

In Dominicis Quadrageſimæ, Antiphona propria.

Tempore Paſchali, Antiphona, Alleluia. Pſalmus 53.

Deus in nomine tuo ſaluum me fac: * & in virtute tua iudica me.

Deus exaudi orationem meam: * auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni inſurrexerunt aduerſum me, & fortes quæſierunt animam meam: * & non propoſuerunt Deum ante conſpectum ſuum.

Ecce enim Deus adiuuat me: * & Dominus ſuſceptor eſt animæ meæ.

Auerte mala inimicis meis: * & in veritate tua diſperde illos.

Voluntariè ſacrificabo tibi, * & confitebor nomini tuo Dñe: quoniam bonum eſt:

Quoniam ex omni tribulatione eripuiſti me: * & ſuper inimicos meos deſpexit oculus meus.

Sequens Pſalmus, Confitemini Domino, dicitur tantum in Dominicis, quando fit Officium de Dominica, vt in Pſalterio, præterquam in Dominicis à Paſcha vſque ad Pentecoſten. A Septuageſima verò vſque ad Paſcha eius loco dicitur Pſalm. Dominus regnauit. vt ſuprà in Laudibus. 19 Pſalmus 117.

Confitemini Dño quoniam bonus: * quoniam in ſęculum miſericordia eius.

Dicat nunc Iſraël quoniam bonus: * quoniam in ſæculum miſericordia eius.

Dicat nunc domus Aaron: * quoniam in ſæculum miſericordia eius.

Dicant nunc qui timent Dominum: * quoniam in ſæculum miſericordia eius.

De tribulatione inuocaui Dominum: * & exaudiuit me in latitudine Dominus.

Dominus mihi adiutor: * non timebo quid faciat mihi homo.

Dominus mihi adiutor: * & ego deſpiciã inimicos meos.

Bonum eſt confidere in Domino, * quàm confidere in homine.

Bonum eſt ſperare in Domino, * quàm ſperare in principibus.

Omnes Gentes circuierunt me: * & in nomine Domini quia vltus ſum in eos.

Circumdantes circumdederunt me: * & in nomine Domini quia vltus ſum in eos.

Circumdederunt me ſicut apes.& exarſerunt ſicut ignis in ſpinis:*& in nomine Domini quia vltus ſum in eos.

Impulſus euerſus ſum vt caderem: * & Dominus ſuſcepit me.

Fortitudo mea, & laus mea Dominus:* & factus eſt mihi in ſalutem.

Vox exultationis & ſalutis,* in tabernaculis iuſtorum.

Dextera Domini fecit virtutem: dextera Domini exaltauit me:* dextera Domini fecit virtutem.

Non moriar,ſed viuam:* & narrabo opera Domini.

Caſtigans caſtigâuit me Dominus: * & morti non tradidit me.

Aperite mihi portas iuſtitiæ, ingreſſus in eas confitebor Domino: * hæc porta Domini, iuſti intrabunt in eam.

Confitebor tibi quoniam exaudiſti me: * & factus es mihi in ſalutem.

Lapidem, quem reprobauerunt ædificantes,* hic factus eſt in caput anguli.

A Domino factum eſt iſtud: * & eſt mirabile in oculis noſtris.

Hæc eſt dies, quam fecit Dominus: * exultemus, & lætemur in ea.

O Domine ſaluum me fac, ô Domine benè proſperare:* benedictus qui venit in nomine Domini.

Benediximus vobis de domo Domini: * Deus Dominus, & illuxit nobis.

Conſtituite diem ſolemnem in condenſis, * vſque ad cornu altaris.

Deus meus es tu, & confitebor tibi:* Deus meus es tu, & exaltabo te.

Confitebor tibi quoniam exaudiſti me: * & factus es mihi in ſalutem.

Confitemini Domino quoniam bonus: * quoniam in ſæculum miſericordia eius.

Pſalmus 118.

Beati immaculati in via: * qui ambulant in lege Dñi.

Beati qui ſcrutantur teſtimonia eius: * in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operantur iniquitatem, * in viis eius ambulauerunt.

Tu mandaſti * mandata tua cuſtodiri nimis.

Vtinam dirigantur viæ meæ,* ad cuſtodiendas iuſtificationes tuas.

Tunc non confundar,* cùm perſpexero in omnibus mandatis tuis.

Confitebor tibi in directione cordis:* in eo quòd didici iudicia iuſtitiæ tuæ.

Iuſtificationes tuas cuſtodiam: * non me derelinquas vſquequaque.

In

In quo corrigit adoleſcentior viam ſuam? * in cuſtodiendo ſermones tuos.

In toto corde meo exquiſiui te: * ne repellas me à mandatis tuis.

In corde meo abſcondi eloquia tua: * vt non peccem tibi.

Benedictus es Domine: * doce me iuſtificationes tuas.

In labiis meis, * pronuntiaui omnia iudicia oris tui.

In via teſtimoniorum tuorum delectatus ſum, * ſicut in omnibus diuitiis.

In mandatis tuis exercebor: * & conſiderabo vias tuas.

In iuſtificationibus tuis meditabor: * non obliuiſcar ſermones tuos.

Retribue ſeruo tuo, viuifica me: * & cuſtodiam ſermones tuos.

Reuela oculos meos: * & conſiderabo mirabilia de lege tua.

Incola ego ſum in terra: * non abſcondas à me mandata tua.

Concupiuit anima mea deſiderare iuſtificationes tuas, * in omni tempore.

Increpaſti ſuperbos: * maledicti qui declinant à mandatis tuis.

Aufer à me opprobrium, & contemptum: * quia teſtimonia tua exquiſiui.

Etenim ſederunt principes, & aduerſum me loquebantur: * ſeruus autem tuus exercebatur in iuſtificationibus tuis.

Nam & teſtimonia tua meditatio mea eſt: * & conſilium meum iuſtificationes tuæ.

Adhæſit pauimento anima mea: * viuifica me ſecundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiaui, & exaudiſti me: * doce me iuſtificationes tuas.

Viam iuſtificationum tuarum inſtrue me: * & exercebor in mirabilibus tuis.

Dormitauit anima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis ámoue à me: * & de lege tua miſerere mei.

Viam veritatis elégi: * iudicia tua non ſum oblitus.

Adhæſi teſtimoniis tuis Domine: * noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum cucurri, * cùm dilataſti cor meum.

Sequens Symbolum dicitur in Dominicis tantùm, quando fit Officium de Dominica, vt in Pſalterio.

Symbolum S. Athanaſii.

Quicumque vult ſaluus eſſe, * ante omnia opus eſt vt teneat Catholicam fidem:

Quam nisi quisque integram inuiolatámque seruauerit,* absque dubio in æternum peribit.

Fides autem Catholica hæc est, * vt vnum Deum in Trinitate, & Trinitatem in vnitate veneremur:

Neque confundentes personas, * neque substantiam separantes.

Alia est enim persona Patris, alia Filij, * alia Spiritus sancti.

Sed Patris, & Filij, & Spiritus sancti vna est diuinitas, * æqualis gloria, coæterna maiestas.

Qualis Pater, talis Filius, * talis Spiritus sanctus.

Increatus Pater, increatus Filius, * increatus Spiritus sanctus.

Immensus Pater, immensus Filius, * immensus Spiritus sanctus.

Æternus Pater, æternus Filius, * æternus Spiritus sanctus.

Et tamen non tres æterni; * sed vnus æternus.

Sicut non tres increati, nec tres immensi; * sed vnus increatus, & vnus immensus.

Similiter omnipotens Pater, omnipotens Filius, * omnipotens Spiritus sanctus.

Et tamen non tres omnipotentes; * sed vnus omnipotens.

Ita Deus Pater, Deus Filius, * Deus Spiritus sanctus.

Et tamen non tres Dij; * sed vnus est Deus.

Ita Dominus Pater, Dominus Filius, * Dominus Spiritus sanctus.

Et tamen non tres Dñi; * sed vnus est Dominus.

Quia sicut singillatim vnamquamque personam Deum ac Dominum confiteri Christiana veritate compellimur: * ita tres Deos aut Dominos dicere, Catholica religione prohibemur.

Pater à nullo est factus: * nec creatus, nec genitus.

Filius à Patre solo est: * non factus, nec creatus, sed genitus.

Spiritus sanctus à Patre & Filio: * non factus, nec creatus, nec genitus, sed procedens.

Vnus ergo Pater, non tres Patres: vnus Filius, non tres Filij: * vnus Spiritus sanctus, non tres Spiritus sancti.

Et in hac Trinitate nihil prius aut posterius, nihil maius aut minus: * sed totæ tres personæ coæternæ sibi sunt, & coæquales.

Ita vt per omnia, sicut iam suprà dictum est, * & vnitas in Trinitate, & Trinitas in vnitate veneranda sit.

Qui vult ergo saluus esse, * ita de Trinitate sentiat.

Sed

Sed necessarium est ad æternam salutem, * vt incarnationem quoque Domini nostri Iesu Christi fideliter credat.

Est ergo fides recta, vt credamus & confiteamur, * quia Dominus noster Iesus Christus Dei Filius, Deus & homo est.

Deus est ex substantia Patris ante sæcula genitus: * & homo est ex substantia matris in sæculo natus.

Perfectus Deus, perfectus homo: * ex anima rationali, & humana carne subsistens.

Æqualis Patri secundùm diuinitatem: * minor Patre secundùm humanitatem.

Qui licet Deus sit, & homo: * non duo tamen, sed vnus est Christus.

Vnus autem non conuersione diuinitatis in carnem; * sed assumptione humanitatis in Deum.

Vnus omnino non confusione substantiæ; * sed vnitate personæ.

Nam sicut anima rationalis & caro vnus est homo: * ita Deus & homo vnus est Christus.

Qui passus est pro salute nostra, descendit ad inferos, * tertia die resurrexit à mortuis.

Ascendit ad cælos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis: * inde venturus est iudicare viuos & mortuos.

Ad cuius aduentum omnes homines resurgere habent cum corporibus suis, * & reddituri sunt de factis propriis rationem.

Et qui bona egerunt, ibunt in vitam æternam; * qui verò mala, in ignem æternum.

Hæc est fides Catholica: * quam nisi quisque fideliter firmiterque crediderit, saluus esse non poterit.

Gloria Patri.

In Dominicis Quadragesimæ, Antiphona propria.

Tempore Paschali, Antiphona. Allelúia, allelúia, alleluia, alleluia.

Capitulum. 1. *Tim.* 1. *d*

Regi sæculorum immortali & inuisibili, soli Deo honor & gloria in sæcula sæculorum, Amen. ℟. Deo gratias.

℟. breue. Christe Fili Dei viui, * Miserere nobis. & repetitur, Christe Fili Dei viui, miserere nobis. ℣. Qui sedes ad dexteram Patris. ℟. Miserere nobis. ℣. Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto. ℟. Christe Fili Dei viui, miserere nobis. ℣. Exurge Christe, adiuua nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum.

Sequentes Preces non dicuntur in Duplicibus, nec

infra Octauas, sed tunc dicto ℟. breui, dicitur Dominus vobiscum. & Oratio. Domine Deus omnipotens. vt infrà. 31.

KYrie eleïson. Christe eleïson. Kyrie eleïson. Pater noster. secretò vsque ad ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos à malo. Credo in Deũ. secretò vsque ad ℣. Carnis resurrectionem. ℟. Vitam æternam, Amen. ℣. Et ego ad te Domine clamaui. ℟. Et manè oratio mea præueniet te. Vers. Repleatur os meum laude. Resp. Vt cantem gloriam tuam, tota die magnitudinem tuam. ℣. Domine auerte faciem tuam à peccatis meis. Resp. Et omnes iniquitates meas dele. ℣. Cor mundum crea in me Deus. ℟. Et spiritum rectum innoua in visceribus meis. ℣. Ne proiicias me à facie tua. Resp. Et Spiritum sanctum tuum ne auferas à me. ℣. Redde mihi lætitiam salutaris tui. ℟. Et spiritu principali confirma me. ℣. Adiutorium nostrum in nomine Domini. Resp. Qui fecit cælum & terram.

Deinde Hebdomadarius facit confessionem.

COnfiteor Deo omnipotenti, beatæ Mariæ semper virgini, beato Michaëli Archangelo, beato Ioanni Baptistæ, sanctis Apostolis Petro & Paulo, omnibus sanctis, & vobis fratres: quia peccaui nimis cogitatione, verbo, & opere: mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideò precor beatam Mariam semper virginem, beatum Michaëlem Archangelum, beatum Ioannem Baptistam, sanctos Apostolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, & vos fratres, orare pro me ad Dominum Deum nostrum.

Chorus respondet:

MIsereatur tui omnipotens Deus, & dimissis peccatis tuis, perducat te ad vitam æternam. ℟. Amen.

Deinde repetit confessionem: & vbi dicitur vobis fratres, & vos fratres, dicatur tibi pater, & te pater.

Facta confessione à Choro, Hebdomadarius dicit:

MIsereatur vestri omnipotens Deus, & dimissis peccatis vestris, perducat vos ad vitam æternam. ℟. Amen.

INdulgentiam, absolutionem, & remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens & misericors Dominus. ℟. Amen.

Et prosequitur ℣. Dignare Domine die isto. Resp. Sine peccato nos custodire. ℣. Mise-

℣. Miſerere noſtri Domine. ℟. Miſerere noſtri. ℣. Fiat miſericordia tua Domine ſuper nos. Reſp. Quemadmodum ſperauimus in te. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Oremus. Oratio.

DOmine Deus omnipotens, qui ad principium huius diei nos peruenire feciſti: tua nos hodie ſalua virtute; vt in hac die ad nullum declinemus peccatum, ſed ſemper ad tuam iuſtitiam faciendam noſtra procedant eloquia, dirigantur cogitationes & opera. Per Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum Filium tuum: Qui tecum viuit & regnat in vnitate Spiritus ſancti Deus, per omnia ſæcula ſæculorum. ℟. Amen.

Verſ. Dominus vobiſcum. Reſp. Et cum ſpiritu tuo. ℣. Benedicamus Domino. ℟. Deo gratias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda eſt Prima de beata Maria, præponitur Lectioni Martyrologij. Poſteà Hebdomadarius dicit Verſ. Pretioſa in conſpectu Domini. ℟. Mors ſanctorum eius.

Et abſolutè ſine Oremus.

Oratio.

SAncta Maria, & omnes Sancti intercedant pro nobis ad Dominum: vt nos mereamur ab eo adiuuari & ſaluari, Qui viuit & regnat in ſæcula ſæculorum. ℟. Amen. Verſ. Deus in adiutorium meum intende. ℟. Domine ad adiuuandum me feſtina, Et dicitur ter: vltimò additur, Gloria Patri. Sicut. Kyrie eleïſon. Chriſte eleïſon. Kyrie eleïſon. Pater noſter. ſecretò. Verſ. Et ne nos inducas in tentationem. Reſp. Sed libera nos à malo. Verſ. Reſpice in ſeruos tuos Domine, & in opera tua, & dirige filios eorum. ℟. Et ſit ſplendor Domini Dei noſtri ſuper nos, & opera manuum noſtrarum dirige ſuper nos, & opus manuum noſtrarum dirige. ℣. Gloria Patri. ℟. Sicut erat.

Oremus. Oratio.

DIrigere & ſanctificare, regere & gubernare dignare Domine Deus Rex cæli & terræ, hodie corda & corpora noſtra, ſenſus, ſermones, & actus noſtros in lege tua, & in operibus mandatorum tuorum: vt hîc, & in æternum, te auxiliante, ſalui & liberi eſſe mereamur; Saluator mundi: Qui viuis & regnas in ſæcula ſæculorum. ℟. Amen.

Verſ. Iube domne benedicere. Benedictio. Dies & actus noſtros in ſua pace diſponat Dominus omnipotens. Reſp. Amen.

Ad Abſolutionem Capituli in Dominicis & Feriis à Dominica prima Quadrageſimæ vſque ad Dominicam Paſſionis excluſiuè.

Iſaiæ 55.b

QVærite Dñm, dum inueniri poteſt: inuocate eúm, dum propè eſt. Tu autem Domine miſerere nobis. ℟. Deo gratias.

A Dominica Paſſionis vſque ad Feriam quintam in Cœna Domini excluſiuè. *Iſaiæ 50.c*

FAciem meam non auerti ab increpantibus, & conſpuentibus in me. Dominus Deus auxiliator meus, ideò non ſum confuſus. Tu autem.

A Dominica Reſurrectionis vſque ad Aſcenſionem excluſiuè. *Coloſſ. 3.*

SI conſurrexiſtis cum Chriſto, quæ ſurſum ſunt quærite, vbi Chriſtus eſt in dextera Dei ſedens: quæ ſurſum ſunt ſapite, non quæ ſuper terram. Tu autem.

Poſt Lectionem breuem dicitur ℣. Adiutorium noſtrum in nomine Domini. ℟. Qui fecit cælum & terram. ℣. Benedicite. ℟. Deus. Benedictio. Dominus nos benedicat, & ab omni malo defendat, & ad vitam perducat æternam: & Fidelium animæ per miſericordiam Dei requieſcant in pace. ℟. Amen.

IN FERIALI OFFICIO extra tempus Paſchale.

AD PRIMAM.

Pater noſter. Aue Maria. Credo. ℣. Deus in adiutorium. vt ſup. 19. Hymnus.

IAm lucis orto ſidere
Deum precemur ſupplices,
Vt in diurnis actibus
Nos ſeruet à nocentibus.
Linguam refrænans tẽperet,
Ne litis horror inſonet:
Viſum fouendo contegat,
Ne vanitates hauriat.
Sint pura cordis intima,
Abſiſtat & vecordia:
Carnis terat ſuperbiam
Potus cibíque parcitas:
Vt cùm dies abſceſſerit,
Noctemque ſors reduxerit,
Mundi per abſtinentiam
Ipſi canamus gloriam.
Deo Patri ſit gloria,
Eiuſque ſoli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, & per omne ſæculum. Amen.

Tempore Quadrageſimæ, Antiphona. Viuo ego.

Tempore Paſſionis, Antiphona. Libera me Domine.

Pſalmus 53.

DEus in nomine tuo ſaluum me fac: * & in virtute tua iudica me.

Deus

D eus exaudi orationem meam : * auribus percipe verba oris mei.

Q uoniam alieni insurrexerunt aduersum me, & fortes quæsierunt animam meam:* & non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

E cce enim Deus adiuuat me : * & Dominus susceptor est animæ meæ.

A uerte mala inimicis meis:* & in veritate tua disperde illos.

V oluntariè sacrificabo tibi, * & confitebor nomini tuo Domine : quoniam bonum est:

Q uoniam ex omni tribulatione eripuisti me : * & super inimicos meos despexit oculus meus.

Post Psalmum, D eus in nomine tuo, loco Psalmi, C onfitemini, dicitur vnus ex infrascriptis Psalmis, secundùm Ferias distinctis: Sabbato autem dicuntur tantùm tres Psalmi, sicut in Festis.

FERIA SECVNDA.

Psalmus 23.

D Omini est terra, & plenitudo eius,* orbis terrarum, & vniuersi qui habitant in eo.

Q uia ipse super maria fundauit eum: *& super flumina præparauit eum.

Q uis ascendet in montem Domini ? * aut quis stabit in loco sancto eius ?

I nnocens manibus, & mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec iurauit in dolo proximo suo :

H ic accipiet benedictionem à Domino, * & misericordiam à Deo salutari suo.

H æc est generatio quærentium eum,* quærentium faciem Dei Iacob.

A ttollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Q uis est iste Rex gloriæ ? * Dominus fortis & potens : Dominus potens in prælio.

A ttollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Q uis est iste Rex gloriæ ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

FERIA TERTIA.

Psalmus 24.

A D te Domine leuaui animam meam:* Deus meus in te confido, non erubescam.

N eque irrideant me inimici mei : * etenim vniuersi, qui sustinent te, non confundentur.

C onfundantur omnes iniqua agentes * superuacuè.

V ias tuas Domine demonstra mihi : * & semitas tuas édoce me.

Dirige me in veritate tua, & doce me:* quia tu es Deus ſaluator meus, & te ſuſtinui tota die.
Reminiſcere miſerationum tuarum Domine,* & miſericordiarum tuarum, quæ à ſæculo ſunt.
Delicta iuuentutis meæ, * & ignorantias meas ne memineris.
Secundùm miſericordiam tuam memento mei tu: * propter bonitatem tuam Domine.
Dulcis & rectus Dominus: * propter hoc legem dabit delinquentibus in via.
Diriget manſuetos in iudicio:* docebit mites vias ſuas.
Vniuerſæ viæ Domini, miſericordia & veritas,* requirentibus teſtamentum eius & teſtimonia eius.
Propter nomen tuum Domine propitiaberis peccato meo: * multum eſt enim.
Quis eſt homo qui timet Dominum? * legem ſtatuit ei in via, quam elegit.
Anima eius in bonis demorabitur: * & ſemen eius hereditabit terram.
Firmamentum eſt Dominus timentibus eum: * & teſtamentum ipſius vt manifeſtetur illis.
Oculi mei ſemper ad Dominum:* quoniam ipſe euellet de laqueo pedes meos.
Reſpice in me, & miſerere mei: * quia vnicus & pauper ſum ego.
Tribulationes cordis mei multiplicatæ ſunt:* de neceſſitatibus meis erue me.
Vide humilitatem meam,& laborem meum: * & dimitte vniuerſa delicta mea.
Reſpice inimicos meos, quoniam multiplicati ſunt, * & odio iniquo oderunt me.
Cuſtodi animam meam, & erue me: * non erubeſcam, quoniam ſperaui in te.
Innocentes & recti adhæſerunt mihi: * quia ſuſtinui te.
Libera Deus Iſraël,* ex omnibus tribulationibus ſuis.

FERIA QVARTA.

Pſalmus 25.

IVdica me Domine, quoniam ego in innocentia mea ingreſſus ſum: * & in Dño ſperans non infirmabor.
Proba me Domine, & tenta me: * vre renes meos & cor meum.
Quoniam miſericordia tua ante oculos meos eſt: * & complacui in veritate tua.
Non ſedi cum concilio vanitatis: * & cum iniqua gerentibus non introibo.
Odiui eccleſiam malignantium: * & cum impiis non ſedebo.
Lauabo inter innocentes manus meas: * & circumdabo altare tuum Domine:

Vt audiam vocem laudis, * & enarrem vniuersa mirabilia tua.

Domine dilexi decorem domus tuæ, * & locum habitationis gloriæ tuæ.

Ne perdas cum impiis Deus animam meam, * & cum viris sanguinum vitam meam:

In quorum manibus iniquitates sunt: * dextera eorum repleta est muneribus.

Ego autem in innocentia mea ingressus sum: * redime me, & miserere mei.

Pes meus stetit in directo: * in ecclesiis benedicam te Domine.

FERIA QVINTA.

Psalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi deerit: * in loco pascuæ ibi me collocauit.

Super aquam refectionis educauit me: * animam meam conuertit.

Deduxit me super semitas iustitiæ, * propter nomen suum.

Nam & si ambulauero in medio vmbræ mortis, non timebo mala: * quoniam tu mecum es.

Virga tua, & baculus tuus, * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * aduersus eos qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum: * & calix meus inebrians quàm præclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me * omnibus diebus vitæ meæ.

Et vt inhabitem in domo Domini, * in longitudinem dierum.

FERIA SEXTA.

Psalmus 21.

DEus Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? * longè à salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, & non exaudies: * & nocte, & non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * Laus Israël.

In te sperauerunt patres nostri: * sperauerunt, & liberasti eos.

Ad te clamauerunt, & salui facti sunt: * in te sperauerunt, & non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, & non homo, * opprobrium hominum, & abiectio plebis.

Omnes videntes me deriserunt me: * locuti sunt labiis, & mouerunt caput.

Sperauit in Domino, eripiat eum: * saluum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab vberibus matris meæ.

In te proiectus sum ex vtero:

D e ventre matris meæ Deus meus es tu ; * ne discesseris à me.

Q uoniam tribulatio proxima est : * quoniam non est qui adiuuet.

C ircumdederunt me vituli multi : * tauri pingues obsederunt me.

A peruerunt super me os suum , * sicut leo rapiens & rugiens.

S icut aqua effusus sum : * & dispersa sunt omnia ossa mea.

F actum est cor meum tanquam cera liquescens * in medio ventris mei.

A ruit tamquam testa virtus mea , & lingua mea adhæsit faucibus meis:* & in puluerem mortis deduxisti me.

Q uoniam circumdederunt me canes multi: * concilium malignantium obsedit me.

F oderunt manus meas & pedes meos : * dinumerauerunt omnia ossa mea.

I psi verò considerauerunt & inspexerunt me : * diuiserunt sibi vestimenta mea , & super vestem meam miserunt sortem.

T u autem Domine ne elongaueris auxilium tuum à me:* ad defensionem meam conspice.

E rue à framea Deus animam meam : * & de manu canis vnicam meam :

S alua me ex ore leonis: * & à cornibus vnicornium humilitatem meam.

N arrabo nomen tuum fratribus meis:*in medio ecclesiæ laudabo te.

Q ui timetis Dominum, laudate eum:* vniuersum semen Iacob glorificate eum.

T imeat eum omne semen Israël : * quoniam non spreuit , neque despexit deprecationem pauperis.

N ec auertit faciem suam à me : * & cùm clamarem ad eum , exaudiuit me.

A pud te laus mea in ecclesia magna : * vota mea reddam in conspectu timentium eum.

E dent pauperes , & saturabuntur: & laudabunt Dominum qui requirunt eum : * viuent corda eorum in sæculum sæculi.

R eminiscentur & conuertentur ad Dominum * vniuersi fines terræ:

E t adorabunt in conspectu eius* vniuersæ familiæ Gentium.

Q uoniam Domini est regnum:* & ipse dominabitur Gentium.

M anducauerunt & adorauerunt omnes pingues terræ : * in conspectu eius cadent omnes qui descendunt in terram.

E t anima mea illi viuet : * &

& ſemen meum ſeruiet ipſi.
A nnuntiabitur Domino generatio ventura : * & annuntiabunt cæli iuſtitiam eius populo qui naſcetur, quem fecit Dominus.

Sabbato nihil additur, vt ſuprà in Rubrica. 33.

Deinde dicitur Pſalm. 118.

B Eati immaculati in via:* qui ambulant in lege Domini.

B eati qui ſcrutantur teſtimonia eius : * in toto corde exquirunt eum.

N on enim qui operantur iniquitatem, * in viis eius ambulauerunt.

T u mandaſti * mandata tua cuſtodiri nimis.

V tinam dirigantur viæ meæ, * ad cuſtodiendas iuſtificationes tuas.

T unc non confundar, * cùm perſpexero in omnibus mandatis tuis.

C onfitebor tibi in directione cordis: * in eo quòd didici iudicia iuſtitiæ tuæ.

I uſtificationes tuas cuſtodiam: * non me derelinquas vſquequaque.

I n quo corrigit adoleſcentior viam ſuam? * in cuſtodiendo ſermones tuos.

I n toto corde meo exquiſiui te: * ne repellas me à mandatis tuis.

I n corde meo abſcondi eloquia tua: * vt nō peccem tibi.

B enedictus es Domine : * doce me iuſtificationes tuas.

I n labiis meis, * pronuntiaui omnia iudicia oris tui.

I n via teſtimoniorum tuorum delectatus ſum, * ſicut in omnibus diuitiis.

I n mandatis tuis exercebor : * & conſiderabo vias tuas.

I n iuſtificationibus tuis meditabor: * non obliuiſcar ſermones tuos.

R Etribue ſeruo tuo, viuifica me: * & cuſtodiam ſermones tuos.

R euéla oculos meos : * & conſiderabo mirabilia de lege tua.

I ncola ego ſum in terra : * non abſcondas à me mandata tua.

C oncupiuit anima mea deſiderare iuſtificationes tuas, * in omni tempore.

I ncrepaſti ſuperbos : * maledicti qui declinant à mandatis tuis.

A ufer à me opprobrium, & contemptum : * quia teſtimonia tua exquiſiui.

E tenim ſederunt principes, & aduerſum me loquebantur : * ſeruus autem tuus exercebatur in iuſtificationibus tuis.

N am & teſtimonia tua meditatio mea eſt: * & conſilium meum iuſtificationes tuæ.

A dhæſit pauimento anima

 mea:*

mea:* viuifica me secundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiaui, & exaudisti me:* doce me iustificationes tuas.

Viam iustificationum tuarum instrue me: * & exercebor in mirabilibus tuis.

Dormitauit anima mea præ tædio:* confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis ámoue à me: * & de lege tua miserere mei.

Viam veritatis elegi: * iudicia tua non sum oblitus.

Adhæsi testimoniis tuis Domine: * noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum cucurri, * cùm dilatasti cor meum.

Tempore Quadragesimæ, Antiphona. Viuo ego, dicit Dominus: nolo mortem peccatoris, sed vt magis conuertatur & viuat.

Tempore Passionis, Antiphona. Libera me Domine, & pone me iuxta te: & cuiusuis manus pugnet contra me.

Capitulum. *Zachariæ* 8.*d*

Pacem & veritatem diligite, ait Dominus omnipotens. ℟. Deo gratias.

℟. breue. Christe Fili Dei viui, * Miserere nobis. & repetitur, Christe Fili Dei viui, miserere nobis. ℣. Qui sedes ad dexteram Patris. ℟. Miserere nobis. ℣. Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto. ℟. Christe Fili Dei viui, miserere nobis. ℣. Exurge Christe, adiuua nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum.

Kyrie eleïson. Christe eleïson. Kyrie eleïson.

Pater noster. secretò. ℣. Et ne nos inducas in tentationem. Resp. Sed libera nos à malo. Credo in Deum. secretò. ℣. Carnis resurrectionem. Resp. Vitam æternam, Amen. ℣. Et ego ad te Domine clamaui. ℟. Et manè oratio mea præueniet te. ℣. Repleatur os meum laude. ℟. Vt cantem gloriam tuam, tota die magnitudinem tuam. ℣. Domine auerte faciem tuam à peccatis meis. ℟. Et omnes iniquitates meas dele. ℣. Cor mundum crea in me Deus. ℟. Et spiritum rectum innoua in visceribus meis. ℣. Ne proiicias me à facie tua. Resp. Et Spiritum sanctum tuum ne auferas à me. Vers. Redde mihi lætitiam salutaris tui. ℟. Et spiritu principali confirma me.

Quando ad Laudes non sunt dictæ Preces feriales, statim dicitur, Adiutorium nostrum, & Confiteor Deo, &c. vt infrà.

Quando autem ad Laudes dictæ sunt Preces feriales inferiùs

ferijs positæ post Laudes Feriæ secundæ, tunc ad Primam prædictæ Preces & sequentes dicuntur flexis genibus. ℣. Eripe me Domine ab homine malo. ℟. A viro iniquo eripe me. ℣. Eripe me de inimicis meis, Deus meus. Resp. Et ab insurgentibus in me libera me. ℣. Eripe me de operantibus iniquitatem. Resp. Et de viris sanguinum salua me. ℣. Sic psalmum dicam nomini tuo in sæculum sæculi. ℟. Vt reddam vota mea de die in diem. Vers. Exaudi nos Deus salutaris noster. Resp Spes omnium finium terræ, & in mari longè. Vers. Deus in adiutorium meum intende. ℟. Domine ad adiuuandum me festina. Vers. Sanctus Deus, sanctus fortis, sanctus immortalis. ℟. Miserere nobis. ℣. Benedic anima mea Domino. Resp. Et omnia quæ intra me sunt, nomini sancto eius. ℣. Benedic anima mea Domino. Resp. Et noli obliuisci omnes retributiones eius. ℣. Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis. ℟. Qui sanat omnes infirmitates tuas. ℣. Qui redimit de interitu vitam tuam. ℟. Qui coronat te in misericordia & miserationibus. ℣. Qui replet in bonis desiderium tuum. ℟. Renouabitur, vt aquilæ, iuuentus tua. ℣. Adiutorium nostrum in nomine Domini. Resp. Qui fecit cælum & terram.

Deinde Hebdomadarius facit confessionem.

Confiteor Deo omnipotenti, beatæ Mariæ semper virgini, beato Michaëli Archangelo, beato Ioanni Baptistæ, sanctis Apostolis Petro & Paulo, omnibus sanctis, & vobis fratres: quia peccaui nimis cogitatione, verbo, & opere: mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideò precor beatam Mariam semper virginem, beatum Michaëlem Archangelum, beatum Ioannem Baptistam, sanctos Apostolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, & vos fratres, orare pro me ad Dominum Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereatur tui omnipotens Deus, & dimissis peccatis tuis, perducat te ad vitam æternam. ℟. Amen.

Deinde repetit confessionem: & vbi dicitur vobis fratres, & vos fratres, dicatur tibi pater, & te pater.

Facta Confessione à Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereatur vestri omnipotens Deus, & dimissis peccatis vestris, perducat

ducat vos ad vitam ęternam. ℟. Amen.

INdulgentiam, abſolutionem, & remiſſionem peccatorum noſtrorum tribuat nobis omnipotens & miſericors Dominus. ℟. Amen.

Et proſequitur ℣. Dignare Domine die iſto. Reſp. Sine peccato nos cuſtodire. ℣. Miſerere noſtri Domine. ℟. Miſerere noſtri. Verſ. Fiat miſericordia tua Domine ſuper nos. Reſp. Quemadmodum ſperauimus in te. ℣. Domine exaudi orationem meam. Reſp. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Oremus. Oratio.

DOmine Deus omnipotens, qui ad principium huius diei nos peruenire feciſti: tua nos hodie ſalua virtute; vt in hac die ad nullum declinemus peccatum, ſed ſemper ad tuam iuſtitiam faciendam noſtra procedant eloquia, dirigantur cogitationes & opera. Per Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum Filium tuum: Qui tecum viuit & regnat in vnitate Spiritus ſancti Deus, per omnia ſæcula ſæculorum. ℟. Amen. Verſ. Dominus vobiſcum. Reſp. Et cum ſpiritu tuo. ℣. Benedicamus Domino. ℟. Deo gratias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda eſt Prima de beata Maria, præponitur lectioni Martyrologij. Poſteà Hebdomadarius dicit ℣. Precioſa in conſpectu Domini. ℟. Mors ſanctorum eius.

Et abſolutè ſine Oremus.

Oratio.

SAncta Maria, & omnes Sancti intercedant pro nobis ad Dominum: vt nos mereamur ab eo adiuuari & ſaluari, qui viuit & regnat in ſæcula ſæculorum. ℟. Amen. Verſ. Deus in adiutorium meum intende. ℟. Domine ad adiuuandum me feſtina.

Et dicitur ter: vltimò additur, Gloria Patri. Sicut erat. Kyrie eleïſon. Chriſte eleïſon. Kyrie eleïſon. Pater noſter. ſecretò. ℣. Et ne nos inducas in tentationem. Reſp. Sed libera nos à malo. Verſ. Reſpice in ſeruos tuos Domine, & in opera tua, & dirige filios eorum. ℟. Et ſit ſplendor Domini Dei noſtri ſuper nos, & opera manuum noſtrarum dirige ſuper nos, & opus manuum noſtrarum dirige. ℣. Gloria Patri. ℟. Sicut erat.

Oremus. Oratio.

DIrigere & ſanctificare, regere & gubernare dignare Domine Deus Rex cæli & terræ, hodie corda & corpo-

corpora nostra, sensus, sermones, & actus nostros in lege tua, & in operibus mandatorum tuorum: vt hîc, & in æternum, te auxiliante, salui & liberi esse mereamur, Saluator mundi: Qui viuis & regnas in sæcula sæculorum. ℟. Amen.

Vers. Iube domne benedicere. Benedictio. Dies & actus nostros in sua pace disponat Dominus omnipotens. ℟. Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis & Feriis à Dominica prima Quadragesimę vsque ad Dominicam Passionis exclusiuè. *Isaiæ 55.b*

QVærite Dominum, dum inueniri potest: inuocate eum, dum propè est. Tu autem.

A Dominica Passionis vsque ad Feriam quintam in Cœna Domini exclusiuè. *Isaiæ 50.c*

FAciem meam non auerti ab increpantibus & conspuentibus in me. Dominus Deus auxiliator meus, ideò non sum confusus. Tu autē.

A Dominica Resurrectionis vsque ad Ascensionem exclusiuè. *Coloss. 3.*

SI consurrexistis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, vbi Christus est in dextera Dei sedens: quæ sursum sunt sapite, non quæ super terram. Tu autem.

Post Lectionem breuem dicitur ℣. Adiutorium nostrum in nomine Domini. ℟. Qui fecit cælum & terram. ℣. Benedicite. ℟. Deus. Benedict. Dominus nos benedicat, & ab omni malo defendat, & ad vitam perducat æternam: & Fidelium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace. ℟. Amen.

IN FERIALI OFFICIO Temporis Paschalis, & in Festis per Annum.

Post Psalmum, Deus in nomine tuo, dicitur tantùm Psalm. Beati immaculati, & Retribue. 37. Deinde Aña competens, & reliqua vt suprà in Dominic. 29. sed in Duplicibus, & infra Octauas non dicuntur Preces. Dicto Benedicamus Domino, dicitur Prima de B. Maria, si dicenda est: postea legitur Martyrologium in Choro. Deinde dicitur ℣. Pretiosa. cum reliquis vt suprà. 40.

Ad Absolutionem Capituli in Festis dicitur Capitulum Nonæ.

AD TERTIAM.

Pater noster. Aue Maria. Deus in adiutorium. 19.

Hymnus.

NVnc sancte nobis Spiritus,
Vnum Patri cum Filio,
Dignare promptus ingeri
Nostro refusus pectori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessionem personent,
Flammescat igne charitas,
Accendat ardor proximos.
Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Vnice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Dominicis Quadragesimæ, Antiphona propria.

Tempore Quadragesimæ, in feriali Officio, Antiphona. Aduenerunt nobis.

Tempore Passionis, Antiphona. Iudicasti Domine.

In Dominicis Tempore Paschali, & feriali Officio, Antiphona. Alleluia.

Psalmus.

LEgem pone mihi Domine viam iustificationum tuarum: * & exquiram eam semper.

Da mihi intellectum, & scrutabor legem tuam: * & custodiam illam in toto corde meo.

Deduc me in semitam mandatorum tuorum: * quia ipsam volui.

Inclina cor meum in testimonia tua: * & non in auaritiam.

Auerte oculos meos ne videant vanitatem: * in via tua viuifica me.

Statue seruo tuo eloquium tuum, * in timore tuo.

Amputa opprobrium meum, quod suspicatus sum: * quia iudicia tua iucunda.

Ecce cōcupiui mādata tua: * in æquitate tua viuifica me.

Et veniat super me misericordia tua Domine: * salutare tuum secundùm eloquium tuum.

Et respondebo exprobrantibus mihi verbum: * quia speraui in sermonibus tuis.

Et ne auferas de ore meo verbum veritatis vsquequaque: * quia in iudiciis tuis supersperaui.

Et custodiam legem tuam semper: * in sæculum & in sæculum sæculi.

Et ambulabā in latitudine: * quia mandata tua exquisiui.

Et loquebar in testimoniis tuis in conspectu regum: * & non confundebar.

Et meditabar in mandatis tuis, * quæ dilexi.

Et leuaui manus meas ad mandata tua, quæ dilexi: * & exercebar in iustificationibus tuis.

MEmor esto verbi tui seruo tuo; * in quo mihi spem dedisti.

Hæc me consolata est in humilitate mea: * quia eloquium tuum viuificauit me.

Superbi iniquè agebant vsquequaque: * à lege autem tua non declinaui.

Memor fui iudiciorum tuo-

rum à ſæculo Domine: * & conſolatus ſum.
Defectio tenuit me, * pro peccatoribus derelinquentibus legem tuam.
Cantabiles mihi erant iuſtificationes tuæ,* in loco peregrinationis meæ.
Memor fui nocte nominis tui Domine: * & cuſtodiui legem tuam.
Hæc facta eſt mihi; * quia iuſtificationes tuas exquiſiui.
Portio mea Domine, * dixi cuſtodire legem tuam.
Deprecatus ſum faciem tuam in toto corde meo: * miſerere mei ſecundùm eloquium tuum.
Cogitaui vias meas,* & conuerti pedes meos in teſtimonia tua.
Paratus ſum, & non ſum turbatus: * vt cuſtodiam mandata tua.
Funes peccatorum circumplexi ſunt me: * & legem tuam non ſum oblitus.
Media nocte ſurgebam ad confitendum tibi, * ſuper iudicia iuſtificationis tuæ.
Particeps ego ſum omnium timentium te:* & cuſtodientium mandata tua.
Miſericordia tua Domine plena eſt terra: * iuſtificationes tuas doce me.
BOnitatem feciſti cum ſeruo tuo Domine, * ſecundùm verbum tuum.
Bonitatem, & diſciplinam, & ſcientiam doce me: * quia mandatis tuis credidi.
Priuſquam humiliarer ego deliqui: * propterea eloquium tuum cuſtodiui.
Bonus es tu: * & in bonitate tua doce me iuſtificationes tuas.
Multiplicata eſt ſuper me iniquitas ſuperborum: * ego autem in toto corde meo ſcrutabor mandata tua.
Coagulatum eſt ſicut lac cor eorum: * ego verò legem tuam meditatus ſum.
Bonum mihi quia humiliaſti me: * vt diſcam iuſtificationes tuas.
Bonum mihi lex oris tui, * ſuper millia auri & argenti.
Manus tuæ fecerunt me, & plaſmauerunt me: * da mihi intellectum, & diſcam mandata tua.
Qui timent te, videbunt me, & lætabuntur: * quia in verba tua ſuperſperaui.
Cognoui Domine quia æquitas iudicia tua: * & in veritate tua humiliaſti me.
Fiat miſericordia tua vt conſoletur me, * ſecundùm eloquium tuum ſeruo tuo.
Veniant mihi miſerationes tuæ, & viuam:* quia lex tua meditatio mea eſt.
Confundantur ſuperbi, quia iniuſtè iniquitatem fecerunt in me: * ego autem exercebor

cebor in mandatis tuis. Conuertantur mihi timentes te: * & qui nouerunt testimonia tua.

Fiat cor meum immaculatum in iustificationibus tuis, * vt non confundar.

In Dominicis Quadragesimæ, Antiphona propria.

Tempore Quadrages. in feriali Officio, Antiph. Aduenerunt nobis dies pœnitentiæ, ad redimenda peccata, ad saluandas animas.

Capitulum. Ioëlis 2. c

Conuertimini ad me in toto corde vestro, in ieiunio, & fletu, & planctu: & scindite corda vestra, & non vestimenta vestra, ait Dominus omnipotens.

℟. breue. Ipse liberauit me, * De laqueo venantium. Ipse. Vers. Et à verbo aspero. De laqueo. Gloria Patri. Ipse liberauit. ℣. Scapulis suis obumbrabit tibi. ℟. Et sub pennis eius sperabis.

Ad Tertiam, Sextam, & Nonam flexis genibus dicitur Kyrie eleïson. Christe eleïson. Kyrie eleïson. Pater noster. secretò. ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos à malo. ℣. Domine Deus virtutum conuerte nos. ℟. Et ostende faciem tuam, & salui erimus. Vers. Exurge Christe, adiuua nos. Resp. Et libera nos propter nomen tuum. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Oremus.

Oratio conueniens.

Tempore Passionis in feriali Officio, Antiphona. Iudicasti Domine causam animæ meæ, defensor vitæ meæ, Domine Deus meus.

Capitulum. Ierem. 17 b

Domine, omnes qui te derelinquunt, confundentur: recedentes à te, in terra scribentur: quoniam dereliquerunt venam aquarum viuentium Dominum.

℟. br. Erue à framea, * Deus animam meam. Erue. ℣. Et de manu canis vnicá meam. Deus. Erue à framea. ℣ De ore leonis libera me Domine. Resp. Et à cornibus vnicornium humilitatem meam. Kyrie eleïson.

Oratio conueniens.

In Dominicis tempore Paschali, Antiph. Alleluia, alleluia, alleluia, alleluia.

Capitulum proprium de tempore.

Tempore Paschali in feriali Officio, Antiphona. Alleluia, alleluia, alleluia, alleluia.

Capitulum. Rom. 6. b

Christus resurgens ex mortuis iam non moritur, mors illi vltrà non domina-

dominabitur. Quòd enim mortuus est peccato, mortuus est semel: quòd autem viuit, viuit Deo.

℟. br. Surrexit Dominus de sepulchro,* Alleluia, alleluia. Surrexit. ℣. Qui pro nobis pependit in ligno. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Surrexit. ℣. Surrexit Dominus verè, alleluia. ℟. Et apparuit Simoni, alleluia.

Oratio conueniens.

AD SEXTAM.

Pater noster. Aue Maria.
Deus in adiutorium. 19.

Hymnus.

Rector potens, verax Deus,
Qui temperas rerum vices,
Splendore manè illuminas,
Et ignibus meridiem:
Extingue flammas litium,
Aufer calorem noxium,
Confer salutem corporum,
Veramque pacem cordium.
Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Vnice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Dominicis Quadragesimæ, Antiphona propria.

Tempore Quadragesimæ in feriali Officio Aña. Commendemus nosmetipsos.

Tempore Passionis, Antiphona. Popule meus.

In Dominicis tempore Paschali, & in feriali Officio, Aña. Alleluia. Psalmus.

Defecit in salutare tuum anima mea: * & in verbum tuum supersperaui.

Defecerunt oculi mei in eloquium tuum, * dicentes: Quando consolaberis me?

Quia factus sum sicut vter in pruina: * iustificationes tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies serui tui: * quando facies de persequentibus me iudicium?

Narrauerunt mihi iniqui fabulationes: * sed non vt lex tua.

Omnia mandata tua veritas: * iniquè persecuti sunt me, adiuua me.

Paulò minùs consummauerunt me in terra,* ego autem non dereliqui mandata tua.

Secundùm misericordiam tuam viuifica me:* & custodiam testimonia oris tui.

In æternum Domine, * verbum tuum permanet in cælo.

In generationem & generationem veritas tua: * fundasti terram, & permanet.

Ordinatione tua perseuerat dies: * quoniam omnia seruiunt tibi.

Nisi quòd lex tua meditatio mea est: * tunc fortè periissem in humilitate mea.

In æternum non obliuiscar iustificationes tuas: * quia in ipsis viuificasti me.

Tuus ſum ego, ſaluum me fac: * quoniam iuſtificationes tuas exquiſiui.

Me expectauerunt peccatores vt perderent me: * teſtimonia tua intellexi.

Omnis conſummationis vidi finem: * latum mandatum tuum nimis.

QVomodo dilexi legem tuam Domine? * tota die meditatio mea eſt.

Super inimicos meos prudentem me feciſti mandato tuo: * quia in æternum mihi eſt.

Super omnes docentes me intellexi: * quia teſtimonia tua meditatio mea eſt.

Super ſenes intellexi: * quia mandata tua quæſiui.

Ab omni via mala prohibui pedes meos: * vt cuſtodiam verba tua.

A iudiciis tuis non declinaui: * quia tu legem poſuiſti mihi.

Quàm dulcia faucibus meis eloquia tua, * ſuper mel ori meo!

A mandatis tuis intellexi: * propterea odiui omnem viam iniquitatis.

Lucerna pedibus meis verbum tuum, * & lumen ſemitis meis.

Iuraui, & ſtatui * cuſtodire iudicia iuſtitiæ tuæ.

Humiliatus ſum vſquequaque Domine: * viuifica me ſecundùm verbum tuum.

Voluntaria oris mei beneplacita fac Domine, * & iudicia tua doce me.

Anima mea in manibus meis ſemper: * & legem tuam non ſum oblitus.

Poſuerunt peccatores laqueum mihi, * & de mandatis tuis non erraui.

Hereditate acquiſiui teſtimonia tua in æternum, * quia exultatio cordis mei ſunt.

Inclinaui cor meum ad faciendas iuſtificationes tuas in æternum, * propter retributionem.

INiquos odio habui: * & legem tuam dilexi.

Adiutor & ſuſceptor meus es tu: * & in verbum tuum ſuperſperaui.

Declinate à me maligni. * & ſcrutabor mandata Dei mei.

Suſcipe me ſecundùm eloquium tuum, & viuam: * & non confundas me ab expectatione mea.

Adiuua me, & ſaluus ero: * & meditabor in iuſtificationibus tuis ſemper.

Spreuiſti omnes diſcedentes à iudiciis tuis: * quia iniuſta cogitatio eorum.

Præuaricantes reputaui omnes peccatores terræ: * ideò dilexi teſtimonia tua.

Confige timore tuo carnes meas: * à iudiciis enim tuis timui.

Feci

Feci iudicium & iustitiam: * non tradas me calumniantibus me.

Suscipe seruum tuum in bonum: * non calumnientur me superbi.

Oculi mei defecerunt in salutare tuum: * & in eloquium iustitiæ tuæ.

Fac cum seruo tuo secundùm misericordiam tuam; * & iustificationes tuas doce me.

Seruus tuus sum ego: * da mihi intellectum, vt sciam testimonia tua.

Tempus faciendi Domine: * dissipauerunt legem tuam.

Ideò dilexi mandata tua, * super aurum & topazion.

Propterea ad omnia mandata tua dirigebar: * omnem viam iniquam odio habui.

In Dominicis Quadragesimæ, Antiphona propria.

Tempore Quadragesimæ in feriali Officio, Antiphona. Commendemus nosmetipsos in multa patientia, in ieiuniis multis, per arma iustitiæ.

Capitulum. *Isaiæ 55.b*

Derelinquat impius viam suam, & vir iniquus cogitationes suas, & reuertatur ad Dominum, & miserebitur eius; & ad Deum nostrum, quoniam multus est ad ignoscendum.

℟. br. Scapulis suis, * Obumbrabit tibi. Scapulis. ℣. Et sub pennis eius sperabis. Obumbrabit tibi. Gloria Patri. Scapulis. Vers. Scuto circúmdabit te veritas eius. Resp. Non timebis à timore nocturno. Kyrie eleïson. Christe eleïson. Kyrie eleïson. Pater noster, secretò. Vers. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos à malo. ℣. Domine Deus virtutum conuerte nos. ℟. Et ostende faciem tuam, & salui erimus. ℣. Exsurge Christe, adiuua nos. Resp. Et libera nos propter nomen tuum. Vers. Domine exaudi orationem meam. Resp. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oratio conueniens.

Tempore Passionis in feriali Officio, Antiphona. Popule meus, quid feci tibi? aut quid molestus fui? Responde mihi.

Capitulum. *Ierem. 17.c*

Confundantur, qui me persequuntur, & non confundar ego: paueant illi, & non pauear ego: induc super eos diem afflictionis, & duplici contritione contere eos, Domine Deus noster.

℟. breue. De ore leonis, * Libera me Domine. De ore. ℣. Et à cornibus vnicornium humilitatem meam. Libera. De ore. Vers. Ne perdas cum impiis Deus animam

mam meam. ℟. Et cum viris sanguinum vitam meam.
Kyrie eleïson.

Oratio conueniens.

In Dominicis tempore Paschali, Antiphona. Alleluia, alleluia, alleluia, alleluia.

Capitulum proprium de tempore.

Tempore Paschali in feriali Officio, Aña. Alleluia, alleluia, alleluia, alleluia.

Capitulum. 1.Cor.15.c

CHristus resurrexit à mortuis primitiæ dormientium: quoniam quidem per hominem mors, & per hominem resurrectio mortuorũ. Et sicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Christo omnes viuificabuntur.

℟. breue. Surrexit Dominus verè, * Alleluia, alleluia. Surrexit. ℣. Et apparuit Simoni. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Surrexit. Vers. Gauisi sunt discipuli, alleluia. ℟. Viso Domino, alleluia.

Oratio conueniens.

AD NONAM.

Pater noster. Aue Maria.
Deus in adiutorium. 19.

Hymnus.

RErum Deus tenax vigor,
Immotus in te permanens,
Lucis diurnæ tempora
Successibus determinans:
Largire lumen vespere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perennis instet gloria.
Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Vnice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis Quadragesimæ, Antiphona propria.

Tempore Quadragesimæ, in feriali Officio, Antiphona. Per arma iustitiæ.

Tempore Passionis, Antiphona. Numquid redditur.

In Dominicis tempore Paschali, & feriali Officio, Antiphona. Alleluia. Psalmus.

MIrabilia testimonia tua: * ideò scrutata est ea anima mea.

Declaratio sermonum tuorum illuminat: * & intellectum dat paruulis.

Os meum aperui, & attraxi spiritum: * quia mandata tua desiderabam.

Aspice in me, & miserere mei, * secundùm iudicium diligentium nomen tuum.

Gressus meos dirige secundùm eloquium tuum: * & non dominetur mei omnes iniustitia.

Redime me à calumniis hominum: * vt custodiam mandata tua.

Faciem tuam illumina super seruum tuum: * & doce me iustificationes tuas.

Exitus aquarum deduxerunt oculi

oculi mei : * quia non custodierunt legem tuam.

Iustus es Domine : * & rectum iudicium tuum.

Mandasti iustitiam testimonia tua : * & veritatem tuam nimis.

Tabescere me fecit zelus meus : * quia obliti sunt verba tua inimici mei.

Ignitum eloquium tuum vehementer, * & seruus tuus dilexit illud.

Adolescentulus sum ego, & contemptus: * iustificationes tuas non sum oblitus.

Iustitia tua, iustitia in æternum : * & lex tua veritas.

Tribulatio & angustia inuenerunt me : * mandata tua meditatio mea est.

Æquitas testimonia tua in æternum : * intellectum da mihi, & viuam.

Clamaui in toto corde meo, exaudi me Domine : * iustificationes tuas requiram.

Clamaui ad te, saluum me fac : * vt custodiam mandata tua.

Præueni in maturitate, & clamaui : * quia in verba tua supersperaui.

Præuenerunt oculi mei ad te diluculo ; * vt meditarer eloquia tua.

Vocem meam audi secundùm misericordiam tuam Domine : * & secundùm iudicium tuum viuifica me.

Appropinquauerunt persequentes me iniquitati: * à lege autē tua longè facti sunt.

Propè es tu Domine : * & omnes viæ tuæ veritas.

Initio cognoui de testimoniis tuis : * quia in æternum fundasti ea.

Vide humilitatem meam, & eripe me : * quia legem tuam non sum oblitus.

Iudica iudicium meum, & redime me : * propter eloquium tuum viuifica me.

Longè à peccatoribus salus:* quia iustificationes tuas non exquisierunt.

Misericordiæ tuæ multæ Domine : * secundùm iudicium tuum viuifica me.

Multi qui persequuntur me, & tribulant me: * à testimoniis tuis non declinaui.

Vidi præuaricantes, & tabescebam: * quia eloquia tua non custodierunt.

Vide quoniam mandata tua dilexi Domine : * in misericordia tua viuifica me.

Principium verborum tuorum veritas, * in æternum omnia iudicia iustitiæ tuæ.

Principes persecuti sunt me gratis : * & à verbis tuis formidauit cor meum.

Lætabor ego super eloquia tua : * sicut qui inuênit spolia multa.

Iniquitatem odio habui, & abomi-

abominatus sum; * legem autem tuam dilexi.
Septies in die laudem dixi tibi, * super iudicia iustitiæ tuæ.
Pax multa diligentibus legem tuam: * & non est illis scandalum.
Expectabam salutare tuum Dñe: * & mandata tua dilexi.
Custodiuit anima mea testimonia tua: * & dilexit ea vehementer.
Seruaui mandata tua, & testimonia tua: * quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.
Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo Domine: * iuxta eloquium tuum da mihi intellectum.
Intret postulatio mea in conspectu tuo: * secundùm eloquium tuum eripe me.
Eructabunt labia mea hymnum, * cùm docueris me iustificationes tuas.
Pronuntiabit lingua mea eloquium tuum: * quia omnia mandata tua æquitas.
Fiat manus tua, vt saluet me: * quoniam mandata tua elegi.
Concupiui salutare tuum Domine: * & lex tua meditatio mea est.
Viuet anima mea, & laudabit te: * & iudicia tua adiuuabunt me.
Errraui, sicut ouis quæ periit: * quære seruum tuum, quia mandata tua non sum oblitus.

In Dominicis Quadragesimæ, Antiphona propria.

Tempore Quadragesimæ in feriali Officio, Antiphona. Per arma iustitiæ virtutis Dei commendemus nosmetipsos in multa patientia.

Capitulum. *Isaiæ 58.c*

FRange esurienti panem tuum, & egenos vagosque induc in domum tuam: cùm videris nudum, operi eum, & carnem tuam ne despexeris.

℟. breue Scuto circúmdabit te, * Veritas eius. Scuto. ℣. Non timebis à timore nocturno. Veritas. Gloria Patri. Scuto. ℣. Angelis suis Deus mandauit de te. ℟. Vt custodiant te in omnibus viis tuis. Kyrie eleïson. Christe eleïson. Kyrie eleïson. Pater noster. secretò. Vers. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos à malo. Vers. Domine Deus virtutum conuerte nos. ℟. Et ostende faciem tuam, & salui erimus. ℣. Exsurge Christe, adiuua nos. Resp. Et libera nos propter nomen tuum. ℣. Dñe exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. Vers. Dominus vobiscum. Resp. Et cum spiritu tuo.

Oratio conueniens.

Tem-

Tempore Passionis in feriali Officio, Antiph. Numquid redditur pro bono malum, quia foderunt foueam animæ meæ?

Capitulum. *Ierem.18.d*

RΕcordare, quòd steterim in conspectu tuo, vt loquerer pro eis bonum, & auerterem indignationem tuam ab eis.

℞. breue. Ne perdas cum impiis, * Deus animam meam. Ne perdas. Vers. Et cum viris sanguinum vitam meam. Deus. Ne perdas. ℣. Eripe me Domine ab homine malo. ℞. A viro iniquo eripe me. Kyrie eleïson.

Oratio conueniens.

In Dominicis tempore Paschali, Antiphona. Alleluia, alleluia, alleluia, alleluia.

Capitulum proprium de Tempore.

Tempore Paschali in feriali Officio, Aña. Alleluia, alleluia, alleluia, alleluia

Capitulum. *1.Pet.3.d*

CHristus semel pro peccatis nostris mortuus est, iustus pro iniustis, vt nos offerret Deo, mortificatus quidem carne, viuificatus autem spiritu.

℞ breue. Gauisi sunt discipuli, * Alleluia, alleluia. Gauisi. ℣. Viso Domino. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Gauisi sunt. Vers. Mane nobiscum Domine, alleluia. ℞. Quoniam aduesperascit, alleluia.

Oratio conueniens.

Vesperæ in Dominica, & in Feriis, habentur inferiùs post Laudes Sabbati. 135.

FERIA SECVNDA.

Ad Matutinum.

Pater noster. Aue Maria. Credo. Vers. Domine labia mea aperies. vt suprà. 2.

In Quadragesima, Inuitatorium. Venite, * Exultemus Domino. Psalm. Iubilemus Deo salutari nostro. vt suprà. 2. Hymnus. Ex more docti. vt sup. in Dominica. 3.

Tempore Paschali, Inuitatorium. Alleluia, alleluia, * Alleluia. Psal. Venite, exultemus. Hymnus. Rex sempiterne. vt in Dominica. 3.

Antiphonæ Nocturnorum, per totum annum dicuntur vt infrà.

Antiph. Dominus defensor.

Tempore Paschali, Antiphona Alleluia. Sub qua vna Antiphona dicuntur omnes Psalmi Nocturnorum.

Psalmus 26.

DOminus illuminatio mea, & salus mea, * quem timebo?

Dominus protector vitæ meæ, * à quo trepidabo?

Dum appropiant super me nocentes, * vt edant carnes meas.

Q ui tribulant me inimici mei: * ipsi infirmati sunt, & ceciderunt.

S i consistant aduersum me castra, * non timebit cor meum.

S i exurgat aduersum me prælium, * in hoc ego sperabo.

V nam petij à Domino, hanc requiram, * vt inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ:

V t videam voluptatem Domini, * & visitem templum eius.

Q uoniam abscondit me in tabernaculo suo: * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

I n petra exaltauit me: * & nunc exaltauit caput meum super inimicos meos.

C ircuiui, & immolaui in tabernaculo eius hostiam vociferationis: * cantabo, & psalmum dicam Domino.

E xaudi Domine vocem meam, qua clamaui ad te: * miserere mei, & exaudi me.

T ibi dixit cor meum, exquisiuit te facies mea: * faciem tuam Domine requiram.

N e auertas faciem tuam à me: * ne declines in ira à seruo tuo.

A diutor meus esto: * ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.

Q uoniam pater meus & mater mea dereliquerunt me; * Dominus autem assumpsit me.

L egem pone mihi Domine in via tua: * & dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

N e tradideris me in animas tribulantium me: * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, & mentita est iniquitas sibi.

C redo videre bona Domini * in terra viuentium.

E xpecta Dominum, viriliter age: * & confortetur cor tuum, & sustine Dominum.

Psalmus 27.

A D te Domine clamabo, Deus meus ne sileas à me: * nequando taceas à me, & assimilabor descendentibus in lacum.

E xaudi Domine vocem deprecationis meæ dum oro ad te: * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

N e simul trahas me cum peccatoribus; * & cum operantibus iniquitatem ne perdas me:

Q ui loquuntur pacem cum proximo suo, * mala autem in cordibus eorum.

D a illis secundùm opera eorum, * & secundùm nequitiam adinuentionum ipsorum.

Secundùm opera manuum eorum tribue illis: * redde retributionem eorum ipsis.

Quoniam non intellexerunt opera Domini, & in opera manuum eius * destrues illos, & non ædificabis eos.

Benedictus Dominus: * quoniam exaudiuit vocem deprecationis meæ.

Dominus adiutor meus, & protector meus: * in ipso sperauit cor meum, & adiutus sum.

Et refloruit caro mea: * & ex voluntate mea confitebor ei.

Dominus fortitudo plebis suæ: * & protector saluationum Christi sui est.

Saluum fac populum tuum Domine, & benedic hereditati tuæ: * & rege eos, & extolle illos vsque in æternum.

Antiphona. Dominus defensor vitæ meæ.

Antiphona. Adorate.

Psalmus 28.

AFferte Domino filij Dei: * afferte Domino filios arietum.

Afferte Domino gloriam & honorem, afferte Domino gloriam nomini eius: * adorate Dominum in atrio sancto eius.

Vox Domini super aquas, Deus maiestatis intonuit: * Dn̄s super aquas multas.

Vox Domini in virtute: * vox Dn̄i in magnificentia.

Vox Domini confringentis cedros: * & confringet Dominus cedros Libani:

Et comminuet eas tamquam vitulum Libani: * & dilectus quemadmodum filius vnicornium.

Vox Domini intercidentis flammam ignis: * vox Domini concutientis desertum, & commouebit Dominus desertum Cades.

Vox Domini præparantis ceruos, & reuelabit condensa: * & in templo eius omnes dicent gloriam.

Dominus diluuium inhabitare facit: * & sedebit Dominus Rex in æternum.

Dominus virtutem populo suo dabit: * Dominus benedicet populo suo in pace.

Psalmus 29.

EXaltabo te Domine, quoniam suscepisti me: * nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus clamaui ad te, * & sanasti me.

Domine eduxisti ab inferno animam meam: * saluasti me à descendentibus in lacum.

Psallite Domino sancti eius: * & confitemini memoriæ sanctitatis eius.

Quoniam ira in indignatione eius, * & vita in voluntate eius.

Ad vesperum demorabitur fletus.* & ad matutinum lætitia.

Ego autem dixi in abundantia mea: * Non mouebor in æternum.

Domine in voluntate tua, * præstitisti decori meo virtutem.

Auertisti faciem tuam à me, * & factus sum conturbatus.

Ad te Domine clamabo: * & ad Deum meum deprecabor.

Quæ vtilitas in sanguine meo,* dum descendo in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi puluis, * aut annuntiabit veritatem tuam?

Audiuit Dominus, & misertus est mei: * Dominus factus est adiutor meus.

Conuertisti planctum meũ in gaudium mihi: * conscidisti saccum meum, & circumdedisti me lætitia:

Vt cantet tibi gloria mea, & non compungar: * Domine Deus meus in æternum confitebor tibi.

Antiphona Adorate Dominum in aula sancta eius.

Antiphona. In tua iustitia.

Psalmus 30.

IN te Domine speraui, non confundar in æternum: * in iustitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam,* accelera vt eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem; & in domum refugij, * vt saluum me facias.

Quoniam fortitudo mea,& refugium meum es tu: * & propter nomen tuum deduces me, & enutries me.

Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi: * quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum: * redemisti me Domine Deus veritatis.

Odisti obseruantes vanitates, * superuacuè.

Ego autem in Domino speraui: *exultabo,& lætabor in misericordia tua.

Quoniam respexisti humilitatem meam, *saluasti de necessitatibus animam meam.

Nec conclusisti me in manibus inimici: * statuisti in loco spatioso pedes meos.

Miserere mei Domine, quoniam tribulor: * conturbatus est in ira oculus meus, anima mea, & venter meus:

Quoniam defecit in dolore vita mea: * & anni mei in gemitibus.

Infirmata est in paupertate virtus mea: * & ossa mea conturbata sunt.

Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium & vici-

vicinis meis valdè:* & timor notis meis.

Qui videbant me, foras fugerunt à me: * obliuioni datus sum, tamquam mortuus à corde.

Factus sum tamquam vas perditum: * quoniam audiui vituperationem multorum commorantium in circuitu:

In eo dum conuenirent simul aduersum me, * accipere animam meam consiliati sunt.

Ego autem in te speraui Domine: * dixi: Deus meus es tu: in manibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicorum meorum, * & à persequentibus me.

Illustra faciem tuam super seruum tuum, saluum me fac in misericordia tua: * Domine non confundar, quoniam inuocaui te.

Erubescant impij, & deducantur in infernum: * muta fiant labia dolosa.

Quæ loquuntur aduersus iustum iniquitatem, * in superbia, & in abusione.

Quàm magna multitudo dulcedinis tuæ Domine, * quam abscondisti timentibus te!

Perfecisti eis, qui sperant in te, * in conspectu filiorum hominum.

Abscondes eos in abscondito faciei tuæ * à conturbatione hominum.

Proteges eos in tabernaculo tuo * à contradictione linguarum.

Benedictus Dominus: *quoniam mirificauit misericordiam suam mihi in ciuitate munita.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ: * Proiectus sum à facie oculorum tuorum.

Ideò exaudisti vocem orationis meæ,* dum clamarem ad te.

Diligite Dominum omnes sancti eius; * quoniam veritatem requiret Dominus, & retribuet abundanter facientibus superbiam.

Viriliter agite, & confortetur cor vestrum,* omnes qui speratis in Domino.

Psalmus 31.

BEati, quorum remissæ sunt iniquitates:*& quorum tecta sunt peccata.

Beatus vir, cui non imputauit Dominus peccatum, * nec est in spiritu eius dolus.

Quoniam tacui, inueterauerunt ossa mea, * dum clamarem tota die.

Quoniam die ac nocte grauata est super me manus tua:* conuersus sum in ærumna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cognitum tibi feci: * & iniustitiam meam non abscondi.

Dixi: Confitebor aduersum me iniustitiam meam Domino: * & tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis sanctus, * in tempore opportuno.

Verúmtamen in diluuio aquarum multarum * ad eum non approximabunt.

Tu es refugium meum à tribulatione, quæ circúmdedit me: * exultatio mea erue me à circumdantibus me.

Intellectum tibi dabo, & instruam te in via hac, qua gradieris: * firmabo super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus & mulus, * quibus non est intellectus.

In camo & fræno maxillas eorum constringe, * qui non approximant ad te.

Multa flagella peccatoris, * sperantem autem in Domino misericordia circúmdabit.

Lætamini in Domino, & exultate iusti, * & gloriamini omnes recti corde.

Antiphona. In tua iustitia libera me Domine.

Antiphona. Rectos decet.

Psalmus 32.

Exultate iusti in Domino: * rectos decet collaudatio.

Confitemini Domino in cithara: * in psalterio decem chordarum psallite illi.

Cantate ei canticum nouum: * benè psallite ei in vociferatione.

Quia rectum est verbum Domini, * & omnia opera eius in fide.

Diligit misericordiam & iudicium: * misericordia Domini plena est terra.

Verbo Domini cæli firmati sunt: * & spiritu oris eius omnis virtus eorum.

Congregans sicut in vtre aquas maris: * ponens in thesauris abyssos.

Timeat Dominum omnis terra: * ab eo autem commoueantur omnes inhabitantes orbem.

Quoniam ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandauit, & creata sunt.

Dominus dissipat consilia Gentium: * reprobat autem cogitationes populorum, & reprobat consilia principum.

Consilium autem Domini in æternum manet: * cogitationes cordis eius in generationem & generationem.

Beata gens, cuius est Dominus Deus eius; * populus, quem elegit in hereditatem sibi.

De cælo respexit Dominus: * vidit omnes filios hominum.

De præparato habitaculo suo * respexit super omnes, qui habitant terram.

Qui

Qui finxit singillatim corda eorum : * qui intelligit omnia opera eorum.

Non saluatur rex per multam virtutem:* & gigas non saluabitur in multitudine virtutis suæ.

Fallax equus ad salutem : * in abundantia autem virtutis suæ non saluabitur.

Ecce oculi Domini super metuentes eum : * & in eis qui sperant super misericordia eius.

Vt eruat à morte animas eorum : * & alat eos in fame.

Anima nostra sustinet Dominum : * quoniam adiutor & protector noster est.

Quia in eo lætabitur cor nostrum:* & in nomine sancto eius sperauimus.

Fiat misericordia tua Domine super nos : * quemadmodum sperauimus in te.

Psalmus 33.

BEnedicam Dominum in omni tempore : * semper laus eius in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea : * audiant mansueti, & lætentur.

Magnificate Dominum mecum : * & exaltemus nomen eius in idipsum.

Exquisiui Dñm , & exaudiuit me : * & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, & illuminamini : * & facies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamauit,& Dominus exaudiuit eum : * & de omnibus tribulationibus eius saluauit eum.

Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum:* & eripiet eos.

Gustate , & videte quoniam suauis est Dominus : * beatus vir, qui sperat in eo.

Timete Dominum omnes sancti eius : * quoniam non est inopia timentibus eum.

Diuites eguerunt & esurierunt : * inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

Venite filij , audite me : * timorem Domini docebo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * diligit dies videre bonos ?

Prohibe linguam tuam à malo : * & labia tua ne loquantur dolum.

Diuerte à malo , & fac bonum : * inquire pacem , & persequere eam.

Oculi Domini super iustos ; * & aures eius in preces eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala : * vt perdat de terra memoriam eorum.

Clamauerunt iusti , & Dominus exaudiuit eos: * & ex

omnibus tribulationibus eorum liberauit eos:

Iuxtà est Dominus iis, qui tribulato sunt corde:* & humiles spiritu saluabit.

Multæ tribulationes iustorum: * & de omnibus his liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum: * vnum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima:* & qui oderunt iustum, delinquent.

Redimet Dominus animas seruorum suorum: * & non delinquent omnes qui sperant in eo.

Antiphona. Rectos decet collaudatio.

Aña. Expugna. Psalmus 34.

IVdica Domine nocentes me:* expugna impugnantes me.

Apprehende arma & scutum: * & exurge in adiutorium mihi.

Effunde frameam, & conclude aduersus eos, qui persequuntur me: * dic animæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundantur & reuereantur, * quærentes animam meam.

Auertantur retrorsum, & confundantur * cogitantes mihi mala.

Fiant tamquam puluis ante faciem venti: * & Angelus Domini coarctans eos.

Fiat via illorum tenebræ & lubricum: * & Angelus Domini persequens eos.

Quoniam gratis absconderunt mihi interitum laquei sui: * superuacuè exprobrauerunt animam meam.

Veniat illi laqueus, quem ignorat: & captio quam abscondit, apprehendat eum: * & in laqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultabit in Domino: * & delectabitur super salutari suo.

Omnia ossa mea dicent: * Domine, quis similis tibi?

Eripiens inopem de manu fortiorum eius: * egenum & pauperem à diripientibus eum.

Surgentes testes iniqui, * quæ ignorabam, interrogabant me.

Retribuebant mihi mala pro bonis: * sterilitatem animæ meæ.

Ego autem cùm mihi molesti essent, * induebar cilicio.

Humiliabam in ieiunio animam meam:* & oratio mea in sinu meo conuertetur.

Quasi proximum, & quasi fratrem nostrum, sic complacebam: * quasi lugens & contristatus sic humiliabar.

Et aduersum me lætati sunt, & conuenerunt: * congregata

gata sunt super me flagella, & ignoraui.

Dissipati sunt, nec compuncti, tentauerunt me, subsannauerunt me subsannatione: * frenduerunt super me dentibus suis.

Domine quando respicies? * restitue animam meam à malignitate eorum, à leonibus vnicam meam.

Confitebor tibi in Ecclesia magna, * in populo graui laudabo te.

Non supergaudeant mihi qui aduersantur mihi iniquè: * qui oderunt me gratis, & annuunt oculis.

Quoniam mihi quidem pacificè loquebantur: * & in iracundia terræ loquentes, dolos cogitabant.

Et dilatauerunt super me os suum: * dixerunt: Euge, euge, viderunt oculi nostri.

Vidisti Domine, ne sileas: * Domine ne discedas à me.

Exurge & intende iudicio meo: * Deus meus, & Dominus meus in causam meam.

Iudica me secundùm iustitiam tuam Domine Deus meus, * & non supergaudeant mihi.

Non dicant in cordibus suis: Euge, euge, animæ nostræ: * nec dicant: Deuorauimus eum.

Erubescant & reuereantur simul, * qui gratulantur malis meis.

Induantur confusione & reuerentia, * qui magna loquuntur super me.

Exultent & lætentur qui volunt iustitiam meam: * & dicant semper, Magnificetur Dominus, qui volunt pacem serui eius.

Et lingua mea meditabitur iustitiam tuam, * tota die laudem tuam. Psalmus 35.

Dixit iniustus, vt delinquat in semetipso: * non est timor Dei ante oculos eius.

Quoniam dolosè egit in conspectu eius: * vt inueniatur iniquitas eius ad odium.

Verba oris eius iniquitas, & dolus: * noluit intelligere, vt benè ageret.

Iniquitatem meditatus est in cubili suo: * astitit omni viæ non bonæ, malitiam autem non odiuit.

Domine in cælo misericordia tua: * & veritas tua vsque ad nubes.

Iustitia tua sicut montes Dei: * iudicia tua abyssus multa.

Homines & iumenta saluabis Domine: * quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam Deus.

Filij autem hominum, * in tegmine alarum tuarum sperabunt.

Inebriabuntur ab vbertate domus tuæ: * & torrente voluptatis tuæ potabis eos.
Quoniam apud te est fons vitæ: * & in lumine tuo videbimus lumen.
Prætende misericordiam tuam scientibus te, * & iustitiam tuam his, qui recto sunt corde.
Non veniat mihi pes superbiæ: * & manus peccatoris non moueat me.
Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem: * expulsi sunt, nec potuerunt stare.
Antiphona. Expugna impugnantes me.
Antiphona. Reuela.

Psalmus 36.

NOli æmulari in malignantibus: * neque zelaueris facientes iniquitatem.
Quoniam tamquam fœnum velociter arescent: * & quemadmodum olera herbarum citò decident.
Spera in Domino, & fac bonitatem: * & inhabita terram, & pasceris in diuitiis eius.
Delectare in Domino: * & dabit tibi petitiones cordis tui.
Reuéla Domino viam tuam, & spera in eo: * & ipse faciet:
Et educet quasi lumen iustitiam tuam, & iudicium tuum tamquam meridiem: * subditus esto Dño, & ora eum.
Noli æmulari in eo qui prosperatur in via sua: * in homine faciente iniustitias.
Desine ab ira, & derelinque furorem: * noli æmulari vt maligneris.
Quoniam qui malignantur, exterminabuntur: * sustinentes autem Dominum, ipsi hereditabunt terram.
Et adhuc pusillum, & non erit peccator: * & quæres locum eius, & non inuenies.
Mansueti autem hereditabunt terram, * & delectabuntur in multitudine pacis.
Obseruabit peccator iustum: * & stridebit super eum dentibus suis.
Dominus autem irridebit eum: * quoniam prospicit quòd veniet dies eius.
Gladium euaginauerunt peccatores: * intenderunt arcum suum,
Vt deiiciant pauperem & inopem: * vt trucident rectos corde.
Gladius eorum intret in corda ipsorum: * & arcus eorum confringatur.
Melius est modicum iusto, * super diuitias peccatorum multas.
Quoniam brachia peccatorum conterentur: * confirmat autem iustos Dñs.
Nouit Dominus dies immaculatorum: * & hereditas eorum in æternum erit.

Non confundentur in tempore malo, & in diebus famis saturabuntur:* quia peccatores peribunt.

Inimici verò Domini mox vt honorificati fuerint & exaltati: * deficientes, quemadmodum fumus deficient.

Mutuabitur peccator, & non soluet: * iustus autem miseretur, & tribuet.

Quia benedicentes ei hereditabunt terram: * maledicentes autem ei disperibunt.

Apud Dominum gressus hominis dirigentur:* & viam eius volet.

Cùm ceciderit, non collidetur: * quia Dominus supponit manum suam.

Iunior fui; etenim senui; * & non vidi iustum derelictum, nec semen eius quærens panem.

Tota die miseretur & commodat: * & semen illius in benedictione erit.

Declina à malo, & fac bonum: * & inhabita in sæculum sæculi.

Quia Dominus amat iudicium, & non derelinquet sanctos suos: * in æternum conseruabuntur.

Iniusti punientur: * & semen impiorum peribit.

Iusti autem hereditabunt terram: * & inhabitabunt in sæculum sæculi super eam.

Os iusti meditabitur sapientiam: * & lingua eius loquetur iudicium.

Lex Dei eius in corde ipsius: * & non supplantabuntur gressus eius.

Considerat peccator iustum: * & quærit mortificare eum.

Dominus autem non derelinquet eum in manibus eius: * nec damnabit eum cùm iudicabitur illi.

Expecta Dominum, & custodi viam eius: & exaltabit te, vt hereditate capias terram: * cùm perierint peccatores, videbis.

Vidi impium superexaltatum, * & eleuatum sicut cedros Libani.

Et transiui, & ecce non erat: * & quæsiui eum, & non est inuentus locus eius.

Custodi innocentiam, & vide æquitatem:*quoniam sunt reliquiæ homini pacifico.

Iniusti autem disperibunt simul: * reliquiæ impiorum interibunt.

Salus autem iustorum à Domino: * & protector eorum in tempore tribulationis.

Et adiuuabit eos Dominus, & liberabit eos: * & eruet eos à peccatoribus, & saluabit eos: quia sperauerunt in eo.

Psalmus 37.

Domine, ne in furore tuo arguas me: * neque in ira tua corripias me.

Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi:* & confirmasti super me manum tuam.

Non est sanitas in carne mea à facie iræ tuæ:*non est pax ossibus meis à facie peccatorum meorum.

Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum:* & sicut onus graue grauatæ sunt super me.

Putruerunt, & corruptæ sunt cicatrices meæ,* à facie insipientiæ meæ.

Miser factus sum, & curuatus sum vsque in finem: * tota die contristatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus: * & non est sanitas in carne mea.

Afflictus sum, & humiliatus sum nimis: * rugiebam à gemitu cordis mei.

Domine, ante te omne desiderium meum: * & gemitus meus à te non est absconditus.

Cor meum conturbatũ est, dereliquit me virtus mea,* & lumen oculorum meorum, & ipsum non est mecum.

Amici mei & proximi mei* aduersum me appropinquauerunt, & steterunt.

Et qui iuxta me erant, de longè steterunt: * & vim faciebant qui quærebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates: * & dolos tota die meditabantur.

Ego autem tamquam surdus non audiebam:* & sicut mutus non aperiens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens:*& non habens in ore suo redargutiones.

Quoniam in te Domine speraui: * tu exaudies me Domine Deus meus:

Quia dixi: Nequando supergaudeant mihi inimici mei: * & dum commouentur pedes mei, super me magna locuti sunt.

Quoniam ego in flagella paratus sum:* & dolor meus in conspectu meo semper.

Quoniam iniquitatem meã annuntiabo; * & cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei viuunt, & confirmati sunt super me:* & multiplicati sunt qui oderunt me iniquè.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi:* quoniam sequebar bonitatem.

Ne derelinquas me Domine Deus meus: * ne discesseris à me.

Intende in adiutorium meum, * Domine Deus salutis meæ.

Antiphona. Reuéla Domino viam tuam.

In Quadragesima, ℣. Ipse liberauit me de laqueo venan-

venantium. ℟. Et à verbo aspero.

Tempore Passionis, ℣. Erue à framea Deus animam meam. ℟. Et de manu canis vnicam meam.

Tempore Paschali, Antiphona. Alleluia, alleluia, alleluia. ℣. Surrexit Dominus de sepulchro, alleluia. ℟. Qui pro nobis pependit in ligno, alleluia.

Pro vno vel pluribus Martyribus tempore Paschali, ℣. Sancti & iusti in Domino gaudete, alleluia. ℟. Vos elegit Deus in hereditatem sibi, alleluia.

Pro Confessore Pontifice, & non Pontifice tempore Paschali, ℣. Amauit eum Dominus, & ornauit eum, alleluia. ℟. Stolam gloriæ induit eum, alleluia.

Pro vna Sancta, ℣. Specie tua, & pulchritudine tua, alleluia. ℟. Intende, prosperè procede, & regna, alleluia.

AD LAVDES,

Vers. Deus in adiutorium meum intende. vt supra. 19.

Tempore Paschali dicuntur Psalmi & Antiphonæ de Dominica. 19. Capitulum verò, Hymnus, Vers. & Antiphona ad Benedictus, vt in Proprio de Tempore. Aliis temporibus per Annum, quando non assignantur propriæ Antiphonæ, dicitur

Aña. Miserere. Psalmus 50.

Miserere mei Deus, * secundùm magnam misericordiam tuam.

Et secundùm multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitatem meam.

Ampliùs laua me ab iniquitate mea: * & à peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatē meam ego cognosco: * & peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccaui, & malum coram te feci: * vt iustificeris in sermonibus tuis, & vincas cùm iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: * & in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti: * incerta & occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, & mundabor: * lauabis me, & super niuem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium & lætitiam: * & exultabunt ossa humiliata.

Auerte faciem tuam à peccatis meis: * & omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * & spiritum rectum innoua in visceribus meis.

Ne proiicias me à facie tua: * & spiritum sanctum tuum ne auferas à me.

Redde mihi lætitiam salutaris

taris tui: * & spiritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas: * & impij ad te conuertentur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meæ: * & exultabit lingua mea iustitiam tuam.

Domine labia mea aperies:* & os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem vtique:* holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus: * cor contritum & humiliatum Deus non despicies.

Benignè fac Domine in bona voluntate tua Sion: * vt ædificentur muri Ierusalem.

Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ, oblationes, & holocausta: * tunc imponent super altare tuum vitulos.

Aña. Miserere mei Deus.

Antiphona. Intellige.

Psalmus 5.

VErba mea auribus percipe Domine, * intellige clamorem meum.

Intēde voci orationis meæ,* Rex meus, & Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Domine, manè exaudies vocem meam.

Manè astabo tibi, & videbo: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit iuxta te malignus: * neque permanebunt iniusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem:* perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum & dolosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordiæ tuæ

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in iustitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolosè agebant, * iudica illos Deus.

Decidant à cogitationibus suis, secundùm multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritauerunt te Domine.

Et lætentur omnes, qui sperant in te, * in æternum exultabunt: & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices iusto.

Domine, vt scuto bonæ voluntatis tuæ * coronasti nos.

Antiphona. Intellige clamorem meum Domine.

Anti-

Antiphona Deus Deus meus, ad te de luce vigilo. Psalmus idem, suprà 20.

Antiphona. Conuersus est.

Canticum Isaiæ Prophetæ. *Cap.* 12.

CОnfitebor tibi Domine, quoniam iratus es mihi; * conuersus est furor tuus, & consolatus es me.

Ecce Deus saluator meus, * fiducialiter agam, & non timebo:

Quia fortitudo mea, & laus mea Dominus, * & factus est mihi in salutem.

Haurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoris: * & dicetis in illa die: Confitemini Domino, & inuocate nomen eius:

Notas facite in populis adinuentiones eius: * mementote quoniam excelsum est nomen eius.

Cantate Domino, quoniam magnificè fecit: * annuntiate hoc in vniuersa terra.

Exulta, & lauda habitatio Sion: * quia magnus in medio tui sanctus Israël.

Aña. Cõuersus est furor tuus Domine, & consolatus es me.

Ana. Laudate Dominum de cælis. Psalmus idem. 21.

In Quadragesima, Capitulum. *Isaiæ* 58.

CLama, ne cesses: quasi tuba exalta vocẽ tuam, & annuntia populo meo scelera eorum, & domui Iacob peccata eorum. Hymnus.

O Sol salutis, intimis
Iesu refulge mentibus,
Dum nocte pulsa gratior
Orbi dies renascitur.

Dans tempus acceptabile,
Da, lacrymarum riuulis
Lauare cordis victimam,
Quam læta adurat charitas.

Quo fonte manauit nefas,
Fluent perennes lacrymæ,
Si virga pœnitentiæ
Cordis rigorem conterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflorent omnia:
Lætemur & nos in viam
Tua reducti dextera.

Te prona mundi machina
Clemens adoret Trinitas,
Et nos noui per gratiam
Nouum canamus canticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandauit de te. ℟. Vt custodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona propria vt in Feriis Quadragesimæ, in quibus post Antiphonam ad Benedictus, & in Vesperis ad Magnificat, dicuntur sequentes Preces flexis genibus.

KYrie eleïson. Christe eleïson. Kyrie eleïson.

Pater noster. totum dicitur clara voce, etiam in Vesperis. ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos à malo. Vers. Ego dixi,

xi, Domine miserere mei. Resp. Sana animam meam, quia peccaui tibi. ℣. Conuertere Domine vsquequò. Resp. Et deprecabilis esto super seruos tuos. ℣. Fiat misericordia tua Domine super nos. Resp. Quemadmodum sperauimus in te. ℣. Sacerdotes tui induantur iustitiam. ℟. Et sancti tui exultent. ℣. Domine saluum fac Regem. ℟. Et exaudi nos in die, qua inuocauerimus te. ℣. Saluum fac populum tuum Domine, & benedic hereditati tuæ. ℟. Et rege eos, & extolle illos vsque in æternum. ℣. Memento congregationis tuæ. ℟. Quam possedisti ab initio. ℣. Fiat pax in virtute tua. Resp. Et abundantia in turribus tuis. Vers. Oremus pro fidelibus defunctis. Resp. Requiem æternam dona eis Domine, & lux perpetua luceat eis. Vers. Requiescant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro fratribus nostris absentibus. ℟. Saluos fac seruos tuos, Deus meus, sperantes in te. ℣. Pro afflictis & captiuis. ℟. Libera eos Deus Israël ex omnibus tribulationibus suis. ℣. Mitte eis Domine auxilium de sancto. ℟. Et de Sion tuere eos. ℣. Domine exaudi orationem meam. Resp. Et clamor meus ad te veniat.

Deinde dicitur Psalm. De profundis. qui infrà habetur in Vesperis Feriæ quartæ. 144. & in fine, Gloria Patri. in Vesperis eius loco dicitur Psalmus. Miserere. 63. Finito Psalmo dicitur ℣. Domine Deus virtutum conuerte nos. ℟. Et ostende faciem tuam, & salui erimus. ℣. Exurge Christe, adiuua nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Deinde dicitur Oratio propria. Et quando in feriali Officio fiunt Commemorationes communes de sancta Maria, de Apostolis, & de Pace, ante eas tam in Laudibus, quàm in Vesperis fit sequens commemoratio de Cruce.

Antiph. Per signum Crucis de inimicis nostris libera nos Deus noster. Vers. Omnis terra adoret te, & psallat tibi. Resp. Psalmum dicat nomini tuo Domine.

Oremus. Oratio.

PErpetua nos, quæsumus Domine, pace custodi: quos per lignum sanctæ Crucis redimere dignatus es.

Quæ commemor. de Cruce fit etiam, quando non dicuntur

guntur Preces, in feriali tantùm Officio.

Tempore Paschali fit alia commemoratio de Cruce, quæ habetur Feria ij. post Dominicam in Albis, omissis aliis Commemorationibus, vt suprà.

FERIA TERTIA.

Ad Matutinum.

In Quadragesima, Inuitatorium. Iubilemus Deo, * Salutari nostro. Psalm. Venite, exultemus. vt suprà 2. Hymnus. Ex more docti mystico. vt in Dominica. 3.

Tempore Paschali, Inuitatorium Alleluia, alleluia, * Alleluia. Hymnus. Rex sempiterne Cælitum. vt in Dominica. 3.

Añ. Vt non delinquam.

Tempore Paschali, Antiphona. Alleluia. Psalm. 38.

DIxi: Custodiam vias meas:* vt non delinquam in lingua mea.

Posui ori meo custodiam, * cùm consisteret peccator aduersum me.

Obmutui, & humiliatus sum, & silui à bonis:* & dolor meus renouatus est.

Concaluit cor meum intra me: * & in meditatione mea exardescet ignis:

Locutus sum in lingua mea:* Notum fac mihi Domine finem meum,

Et numerum dierum meorum quis est: * vt sciam quid desit mihi.

Ecce mensurabiles posuisti dies meos: * & substantia mea tamquam nihilum ante te.

Verùmtamen vniuersa vanitas, * omnis homo viuens.

Verùmtamen in imagine pertransit homo: * sed & frustrà conturbatur.

Thesaurizat: * & ignorat cui congregabit ea.

Et nunc quæ est expectatio mea? nónne Dominus? * & substantia mea apud te est.

Ab omnibus iniquitatibus meis erue me: * opprobrium insipienti dedisti me.

Obmutui, & non aperui os meum, quoniam tu fecisti: * amoue à me plagas tuas.

A fortitudine manus tuæ ego defeci in increpationibus: * propter iniquitatem corripuisti hominem.

Et tabescere fecisti sicut araneam animam eius: * verùmtamen vanè conturbatur omnis homo.

Exaudi orationem meam Domine, & deprecationem meam: * auribus percipe lacrymas meas.

Ne sileas: quoniam aduena ego sum apud te, & peregrinus, * sicut omnes patres mei.

Remitte mihi, vt refrigerer priusquam abeam, * & ampliùs non ero.

Psalmus 39.

E Xpectans expectaui Dominum, * & intendit mihi.

E t exaudiuit preces meas: * & eduxit me de lacu miseriæ, & de luto fæcis.

E t statuit super petram pedes meos: * & direxit gressus meos.

E t immisit in os meum canticum nouum, * carmen Deo nostro.

V idebunt multi, & timebunt: * & sperabunt in Domino.

B eatus vir cuius est nomen Domini spes eius: * & non respexit in vanitates & insanias falsas.

M ulta fecisti tu Domine Deus meus mirabilia tua: * & cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.

A nnuntiaui,& locutus sum:* multiplicati sunt super numerum.

S acrificium & oblationem noluisti: * aures autem perfecisti mihi.

H olocaustum & pro peccato non postulasti: * tunc dixi: Ecce venio.

I n capite libri scriptum est de me, vt facerem voluntatem tuam: * Deus meus volui, & legem tuam in medio cordis mei.

A nnuntiaui iustitiam tuam in ecclesia magna, * ecce labia mea non prohibebo; Domine tu scisti.

I ustitiam tuam non abscondi in corde meo:* veritatem tuam & salutare tuum dixi.

N on abscondi misericordiam tuam, & veritatem tuam * à concilio multo.

T u autem Domine ne longè facias miserationes tuas à me: * misericordia tua & veritas tua semper susceperunt me.

Q uoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus: * comprehenderunt me iniquitates meæ, & non potui vt viderem:

M ultiplicatæ sunt super capillos capitis mei: * & cor meum dereliquit me.

C omplaceat tibi Domine vt eruas me: * Domine, ad adiuuandum me respice.

C onfundantur & reuereantur simul, qui quærunt animam meam, * vt auferant eam.

C onuertantur retrorsum, & reuereantur * qui volunt mihi mala.

F erant confestim confusionem suam: * qui dicunt mihi: Euge, euge.

E xultent & lætentur super te omnes quærentes te; * & dicant semper: Magnificetur Dominus: qui diligunt salutare tuum.

E go autem mendicus sum,

&

& pauper: *Dominus ſollicitus eſt mei.

Adiutor meus, & protector meus tu es: * Deus meus ne tardaueris.

Antiphona. Vt non delinquam in lingua mea.

Aña. Sana. Pſalmus 40.

Beatus qui intelligit ſuper egenum & pauperem: * in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conſeruet eum, & viuificet eum, & beatum faciat eum in terra: * & non tradat eum in animam inimicorum eius.

Dominus opem ferat illi ſuper lectum doloris eius: * vniuerſum ſtratum eius verſaſti in infirmitate eius.

Ego dixi: Domine miſerere mei: * ſana animam meam, quia peccaui tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi: * Quando morietur, & peribit nomen eius?

Et ſi ingrediebatur vt videret, vana loquebatur, * cor eius congregauit iniquitatem ſibi.

Egrediebatur foras, * & loquebatur in idipſum.

Aduerſum me ſuſurrabant omnes inimici mei: * aduerſum me cogitabát mala mihi.

Verbum iniquum conſtituerunt aduerſum me. * Numquid qui dormit, non adijciet vt reſurgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo ſperaui: * qui edebat panes meos, magnificauit ſuper me ſupplantationem.

Tu autem Domine miſerere mei, & reſuſcita me: * & retribuam eis.

In hoc cognoui, quoniam voluiſti me: * quoniam non gaudebit inimicus meus ſuper me.

Me autem propter innocentiam ſuſcepiſti: * & confirmaſti me in conſpectu tuo in æternum.

Benedictus Dominus Deus Iſraël à ſæculo, & vſque in ſæculum: * fiat, fiat.

Pſalmus 41.

Quemadmodum deſiderat ceruus ad fontes aquarum: * ita deſiderat anima mea ad te Deus.

Sitiuit anima mea ad Deum fortem viuum: * quando veniam & apparebo ante faciem Dei?

Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dicitur mihi quotidie: Vbi eſt Deus tuus?

Hæc recordatus ſum, & effudi in me animam meam: * quoniam tranſibo in locum tabernaculi admirabilis, vſque ad domum Dei:

In voce exultationis, & confeſſionis: * ſonus epulantis.

Quare triſtis es anima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, & Deus meus.

Ad meipsum anima mea conturbata est: * propterea memor ero tui de terra Iordanis,& Hermoniim à monte modico.

Abyssus abyssum inuocat, * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui * super me transierunt.

In die mandauit Dominus misericordiam suam:* & nocte canticum eius.

Apud me oratio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Susceptor meus es.

Quare oblitus es mei? * & quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobrauerunt mihi qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies: Vbi est Deus tuus? * quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, & Deus meus.

Aña. Sana Domine animam meam: quia peccaui tibi.

Antiphona. Eructauit.

Psalmus 43.

Deus auribus nostris audiuimus: * patres nostri annuntiauerunt nobis,

Opus, quod operatus es in diebus eorum: * & in diebus antiquis.

Manus tua gentes disperdidit,& plantasti eos: * afflixisti populos, & expulisti eos:

Nec enim in gladio suo possederunt terram, * & brachium eorum non saluauit eos:

Sed dextera tua, & brachium tuum, & illuminatio vultus tui; * quoniam complacuisti in eis.

Tu es ipse Rex meus & Deus meus: * qui mandas salutes Iacob.

In te inimicos nostros ventilabimus cornu, * & in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperabo: * & gladius meus non saluabit me.

Saluasti enim nos de affligentibus nos: * & odientes nos confudisti.

In Deo laudabimur tota die: * & in nomine tuo confitebimur in sæculum.

Nunc autem repulisti & confudisti nos:* & non egredieris Deus in virtutibus nostris.

Auertisti nos retrorsum post inimicos nostros: * & qui oderunt nos, diripiebant sibi.

Dedisti nos tamquam oues escarum: * & in Gentibus dispersisti nos.

V endidisti populum tuum sine pretio: * & non fuit multitudo in commutationibus eorum.
P osuisti nos opprobrium vicinis nostris: * subsannationem & derisum his qui sunt in circuitu nostro.
P osuisti nos in similitudinem Gentibus: * commotionem capitis in populis.
T ota die verecundia mea contra me est, * & confusio faciei meæ cooperuit me.
A voce exprobrantis, & obloquentis, * à facie inimici, & persequentis.
H æc omnia venerunt super nos, nec obliti sumus te:* & iniquè non egimus in testamento tuo.
E t non recessit retrò cor nostrum: * & declinasti semitas nostras à via tua:
Q uoniam humiliasti nos in loco afflictionis, * & cooperuit nos vmbra mortis.
S i obliti sumus nomen Dei nostri, * & si expandimus manus nostras ad deum alienum:
N ónne Deus requiret ista? * ipse enim nouit abscondita cordis.
Q uoniam propter te mortificamur tota die: * æstimati sumus sicut oues occisionis.
E xurge, quare obdormis Domine? * exurge, & ne repellas in finem.
Q uare faciem tuam auertis, * obliuisceris inopiæ nostræ & tribulationis nostræ?
Q uoniam humiliata est in puluere anima nostra: * conglutinatus est in terra venter noster.
E xurge Domine, adiuua nos: * & redime nos propter nomen tuum. Psalmus 44.

E Ructauit cor meum verbum bonum: * dico ego opera mea Regi.
L ingua mea calamus scribæ, * velociter scribentis.
S peciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis: * propterea benedixit te Deus in æternum.
A ccingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime,
S pecie tua & pulchritudine tua * intende, prosperè procede, & regna,
P ropter veritatem, & mansuetudinem,& iustitiam:* & deducet te mirabiliter dextera tua.
S agittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent, * in corda inimicorum Regis.
S edes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directionis virga regni tui.
D ilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem: * propterea vnxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, & gutta, & casia à vestimentis tuis. à domibus eburneis: * ex quibus delectauerunt te filiæ regum in honore tuo.

Astitit Regina à dextris tuis in vestitu deaurato, * circúmdata varietate.

Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam: * & obliuiscere populum tuum, & domum patris tui.

Et concupíscet Rex decorem tuum: * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, & adorabunt eum.

Et filiæ Tyri in muneribus * vultum tuum deprecabuntur, omnes diuites plebis.

Omnis gloria eius filiæ Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducentur Regi virgines post eam: * proximæ eius afferentur tibi:

Afferentur in lætitia & exultatione: * adducentur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filij: * constitues eos principes super omnem terram.

Memores erunt nominis tui * in omni generatione & generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in æternum, * & in sæculum sæculi.

Antiphona. Eructauit cor meum verbum bonum.

Ana. Adiutor. Psalmus 45.

Deus noster refugium, & virtus: * adiutor in tribulationibus, quæ inuenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra: * & transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, & turbatæ sunt aquę eorum: * conturbati sunt montes in fortitudine eius.

Fluminis impetus lætificat ciuitatem Dei: * sanctificauit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio eius, non commouebitur: * adiuuabit eam Deus manè diluculo.

Conturbatæ sunt Gentes, & inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Iacob.

Venite, & videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram: * auferens bella vsque ad finem terræ.

Arcum conteret, & confringet arma: * & scuta comburet igni:

Vacate, & videte quoniam ego sum Deus: * exaltabor in Gentibus, & exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Iacob.

Pſalmus 46.

OMnes Gentes plaudite manibus : * iubilate Deo in voce exultationis.

Quoniam Dominus excelſus, terribilis: * Rex magnus ſuper omnem terram.

Subiecit populos nobis, * & Gentes ſub pedibus noſtris.

Elegit nobis hereditatem ſuam : * ſpeciem Iacob, quam dilexit :

Aſcendit Deus in iubilo : * & Dominus in voce tubæ.

Pſallite Deo noſtro, pſallite: * pſallite Regi noſtro, pſallite.

Quoniam Rex omnis terræ Deus: * pſallite ſapienter.

Regnabit Deus ſuper Gentes : * Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.

Principes populorum congregati ſunt cum Deo Abraham : * quoniam dij fortes terræ vehementer eleuati ſunt.

Antiphona. Adiutor in tribulationibus.

Aña. Magnus Dominus.

Pſalmus 47.

MAgnus Dominus, & laudabilis nimis* in ciuitate Dei noſtri, in monte ſancto eius.

Fundatur exultatione vniuerſæ terræ mons Sion, * latera Aquilonis, ciuitas Regis magni.

Deus in domibus eius cognoſcetur, *cùm ſuſcipiet eam.

Quoniam ecce reges terræ congregati ſunt : * conuenerunt in vnum.

Ipſi videntes ſic admirati ſunt, conturbati ſunt, commoti ſunt : * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores vt parturientis, * in ſpiritu vehementi conteres naues Tharſis.

Sicut audiuimus, ſic vidimus in ciuitate Domini virtutum, in ciuitate Dei noſtri : * Deus fundauit eam in æternum.

Suſcepimus Deus miſericordiam tuam, * in medio templi tui.

Secundùm nomen tuum Deus, ſic & laus tua in fines terræ: * iuſtitia plena eſt dextera tua.

Lætetur mons Sion, & exultent filiæ Iudæ, * propter iudicia tua Domine.

Circúmdate Sion, & complèctimini eam : * narrate in turribus eius.

Ponite corda veſtra in virtute eius : * & diſtribuite domos eius, vt enarretis in progenie altera.

Quoniam hic eſt Deus, Deus noſter in æternum, & in ſæculum ſæculi : * ipſe reget nos in ſæcula.

Pſalmus 48.

AVdite hæc omnes Gentes : * auribus percipite omnes, qui habitatis orbem:

Quique terrigenæ, & filij hominum: * simul in vnum diues & pauper.

Os meum loquetur sapientiam: * & meditatio cordis mei prudentiam.

Inclinabo in parabolam aurem meam: * aperiam in psalterio propositionem meam.

Cur timebo in die mala? * iniquitas calcanei mei circúmdabit me:

Qui confidunt in virtute sua: * & in multitudine diuitiarum suarum gloriantur.

Frater non redimit, redimet homo: * non dabit Deo placationem suam.

Et pretium redemptionis animæ suæ: * & laborabit in æternum, & viuet adhuc in finem.

Non videbit interitum, cùm viderit sapientes morientes: * simul insipiens & stultus peribunt.

Et relinquent alienis diuitias suas: * & sepulchra eorum domus illorum in æternum.

Tabernacula eorum in progenie, & progenie: * vocauerunt nomina sua in terris suis.

Et homo, cùm in honore esset, non intellexit: * comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis.

Hæc via illorum scandalum ipsis: * & posteà in ore suo complacebunt.

Sicut oues in inferno positi sunt: * mors depascet eos.

Et dominabuntur eorum iusti in matutino: * & auxilium eorum veterascet in inferno à gloria eorum.

Verúmtamen Deus redimet animam meam de manu inferi, * cùm acceperit me.

Ne timueris cùm diues factus fuerit homo: * & cùm multiplicata fuerit gloria domus eius.

Quoniam cùm interierit, non sumet omnia: * neque descendet cum eo gloria eius.

Quia anima eius in vita ipsius benedicetur: * confitebitur tibi cùm benefeceris ei.

Introibit vsque in progenies patrum suorum: * & vsque in æternum non videbit lumen.

Homo, cùm in honore esset, non intellexit: * comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis.

Antiphona. Magnus Dominus, & laudabilis nimis.

Antiphona. Deus deorum.

Psalmus 49.

Deus deorum Dominus locutus est: * & vocauit terram,

A solis ortu vsque ad occasum: * ex Sion species decoris eius.

Deus

Deus manifestè veniet: * Deus noster, & non silebit.
Ignis in conspectu eius exardescet: * & in circuitu eius tempestas valida.
Aduocabit cælum desursum: * & terram discernere populum suum.
Congregate illi sanctos eius:* qui ordinant testamentum eius super sacrificia.
Et annuntiabunt cæli iustitiam eius: * quoniam Deus iudex est.
Audi populus meus, & loquar; Israël,& testificabor tibi:* Deus Deus tuus ego sum.
Non in sacrificiis tuis arguam te:* holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.
Non accipiam de domo tua vitulos: * neque de gregibus tuis hircos.
Quoniam meæ sunt omnes feræ siluarum, * iumenta in montibus & boues.
Cognoui omnia volatilia cæli: * & pulchritudo agri mecum est.
Si esuriero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, & plenitudo eius.
Numquid manducabo carnes taurorum? * aut sanguinem hircorum potabo?
Immola Deo sacrificium laudis: * & redde Altissimo vota tua.
Et inuoca me in die tribulationis: * eruam te, & honorificabis me.
Peccatori autē dixit Deus: * Quare tu enarras iustitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum?
Tu verò odisti disciplinam:* & proiecisti sermones meos retrorsum:
Si videbas furem, currebas cum eo: * & cum adulteris portionem tuam ponebas.
Os tuum abundauit malitia: * & lingua tua concinnabat dolos.
Sedens aduersus fratrem tuum loquebaris, & aduersus filium matris tuæ ponebas scandalum: * hæc fecisti, & tacui.
Existimasti iniquè quòd ero tui similis: * arguam te, & statuam contra faciem tuam.
Intelligite hæc qui obliuiscimini Deum: * nequando rapiat, & non sit qui eripiat.
Sacrificium laudis honorificabit me: * & illic iter, quo ostendam illi salutare Dei.

Psalmus 51.

QVid gloriaris in malitia, * qui potens es in iniquitate?
Tota die iniustitiam cogitauit lingua tua: * sicut nouacula acuta fecisti dolum.
Dilexisti malitiam super benignitatem: * iniquitatem magis, quàm loqui æquitatē.

Dilexisti omnia verba præcipitationis, * lingua dolosa.

Propterea Deus destruet te in finem: * euellet te, & emigrabit te de tabernaculo tuo; & radicem tuam de terra viuentium.

Videbunt iusti, & timebunt, & super eum ridebunt, & dicent: * Ecce homo, qui non posuit Deum adiutorem suum:

Sed sperauit in multitudine diuitiarum suarum:* & præualuit in vanitate sua.

Ego autem, sicut oliua fructifera in domo Dei, * speraui in misericordia Dei in æternum, & in sæculum sæculi.

Confitebor tibi in sæculum quia fecisti: * & expectabo nomen tuum, quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum.

Antiphona. Deus deorum Dominus locutus est.

In Quadragesima, ℣. Scapulis suis obumbrabit tibi. Resp. Et sub pennis eius sperabis.

Tempore Passionis, ℣. De ore leonis libera me Domine. ℟. Et à cornibus vnicornium humilitatem meam.

Tempore Paschali, Antiphona. Alleluia, alleluia, alleluia. ℣. Surrexit Dominus verè, alleluia. ℟. Et apparuit Simoni, alleluia.

Pro vno vel pluribus Martyribus tempore Paschali, ℣. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, alleluia. ℟. Et æternitas temporum, alleluia.

Pro Confessore Pontifice, tempore Paschali, ℣. Elegit eum Dominus sacerdotem sibi, alleluia. ℟. Ad sacrificandum ei hostiam laudis, alleluia.

Pro Confessore non Pontifice, ℣. Os iusti meditabitur sapientiam, alleluia. ℟. Et lingua eius loquetur iudicium, alleluia.

Pro vna Sancta, ℣. Adiuuabit eam Deus vultu suo, alleluia. ℟. Deus in medio eius, non commouebitur, alleluia.

AD LAVDES.

Antiphona. Dele Domine iniquitatem meam. Psalmus. Miserere. vt suprà. 63.

Antiphona Salutare.

Psalmus 42.

Iudica me Deus, & discerne causam meam de gente non sancta, * ab homine iniquo & doloso erue me.

Quia tu es Deus fortitudo mea: * quare me repulisti? & quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam & veritatem tuam: * ipsa me deduxerunt, & adduxerunt in mon-

montem sanctum tuum, & in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei: * ad Deum, qui lætificat iuuentutem meam.

Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus: * quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, & Deus meus.

Aña. Salutare vultus mei, & Deus meus. Aña. Ad te de luce vigilo Deus. Psal. Deus Deus meus. vt suprà. 20.

Antiphona. Cunctis diebus.

Canticum Ezechiæ.

Isaiæ 38. b

EGo dixi: In dimidio dierum meorum * vadam ad portas inferi.

Quæsiui residuum annorum meorum.* dixi: Non videbo Dominum Deum in terra viuentium.

Non aspiciam hominem vltrà,* & habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est, & conuoluta est à me, * quasi tabernaculum pastorum:

Præcisa est velut à texente, vita mea: dum adhuc ordirer, succidit me: * de manè vsque ad vesperam finies me.

Sperabam vsque ad manè, * quasi leo sic contriuit omnia ossa mea:

De manè vsque ad vesperam finies me: * sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor vt columba:

Attenuati sunt oculi mei, * suspicientes in excelsum:

Domine vim patior, responde pro me. * Quid dicam, aut quid respondebit mihi, cùm ipse fecerit?

Recogitabo tibi omnes annos meos * in amaritudine animæ meæ.

Domine si sic viuitur, & in talibus vita spiritus mei, corripies me, & viuificabis me. * Ecce in pace amaritudo mea amarissima:

Tu autem eruisti animam meam vt non periret, * proiecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

Quia non infernus confitebitur tibi, neque mors laudabit te; * non expectabunt qui descendunt in lacum, veritatem tuam.

Viuens viuens ipse confitebitur tibi, sicut & ego hodie:* pater filiis notam faciet veritatem tuam.

Domine saluum me fac,* & psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitæ nostræ in domo Domini.

Antiphona. Cunctis diebus vitæ nostræ saluos nos fac Domine.

Antiphona. Omnes Angeli eius laudate Dominum de cælis. Psalm. Laudate Dominum de cælis. 21.

In Quadragesima, Capitulum. *Isaiæ* 58.

CLama, ne cesses: quasi tuba exalta vocẽ tuam, & annuntia populo meo scelera eorum, & domui Iacob peccata eorum.

Hymnus.

O Sol salutis, intimis
Iesu refulge mentibus,
Dum nocte pulsa gratior
Orbi dies renascitur.

Dans tempus acceptabile,
Da, lacrymarum riuulis
Lauare cordis victimam,
Quam læta adurat Charitas.

Quo fonte manauit nefas,
Fluent perennes lacrymæ,
Si virga pœnitentiæ
Cordis rigorem conterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflorent omnia:
Lætemur & nos in viam
Tua reducti dextera.

Te prona mundi machina
Clemens adoret Trinitas,
Et nos noui per gratiam
Nouum canamus canticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandauit de te. Resp. Vt custodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona propria vt in Feriis Quadragesimæ.

Preces quando dicuntur, habentur supra in Feria secunda, 65.

FERIA QVARTA.

Ad Matutinum.

In Quadragesima, Inuitatorium. In manu tua Domine, * Omnes fines terræ. Psalm. Venite, exultemus. 2. Hymnus. Ex more docti. vt in Dominica. 3.

Tempore Paschali, Inuitatorium. Alleluia, alleluia, * Alleluia. Hymnus. Rex sempiterne Cælitum. vt in Dominica. 3.

Antiph. Auertit Dominus.

Tempore Paschali, Antiphona. Alleluia. Psalm. 52.

DIxit insipiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in iniquitatibus: * non est qui faciat bonum.

Deus de cælo prospexit super filios hominum: * vt videat si est intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinauerunt, simul inutiles facti sunt: * non est qui faciat bonum, non est vsque ad vnum.

Nónne scient omnes qui operantur iniquitatem, * qui deuorant plebem meam vt cibum panis?

Deum non inuocauerunt: * illic trepidauerunt timore, vbi non erat timor.

Quoniam Deus dissipauit ossa eorum qui hominibus placent: *

placent: * confusi sunt, quoniam Deus spreuit eos.

Quis dabit ex Sion salutare Israël? * cùm conuerterit Deus captiuitatem plebis suæ, exultabit Iacob, & lætabitur Israël.

Psalmus 54.

EXaudi Deus orationem meam, & ne despexeris deprecationem meam: * intende mihi, & exaudi me.

Contristatus sum in exercitatione mea: * & conturbatus sum à voce inimici, & à tribulatione peccatoris.

Quoniam declinauerunt in me iniquitates: * & in ira molesti erant mihi.

Cor meum conturbatum est in me: * & formido mortis cecidit super me.

Timor & tremor venerunt super me: * & contexerunt me tenebræ:

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut columbæ, * & volabo, & requiescam?

Ecce elongaui fugiens: * & mansi in solitudine.

Expectabam eum, qui saluum me fecit * à pusillanimitate spiritus, & tempestate.

Præcipita Domine, diuide linguas eorum: * quoniam vidi iniquitatem & contradictionem in ciuitate.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros eius iniquitas: * & labor in medio eius, & iniustitia.

Et non defecit de plateis eius * vsura, & dolus.

Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi, * sustinuissem vtique.

Et si is, qui oderat me, super me magna locutus fuisset: * abscondissem me forsitan ab eo.

Tu verò homo vnanimis: * dux meus, & notus meus:

Qui simul mecum dulces capiebas cibos: * in domo Dei ambulauimus cum consensu.

Veniat mors super illos: * & descendant in infernum viuentes:

Quoniam nequitiæ in habitaculis eorum: * in medio eorum.

Ego autem ad Deum clamaui: * & Dominus saluabit me.

Vespere, & manè, & meridie narrabo & annuntiabo: * & exaudiet vocem meam.

Redimet in pace animam meam ab his qui appropinquant mihi: * quoniam inter multos erant mecum.

Exaudiet Deus, & humiliabit illos, * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutatio, & non timuerunt Deum: * extendit manum suam in retribuendo.

Contaminauerunt testamentum eius, diuisi sunt ab ira

vultus eius: * & appropinquauit cor illius.

Molliti sunt sermones eius super oleum: * & ipsi sunt iacula.

Iacta super Dominum curam tuam, & ipse te enutriet:* non dabit in æternum fluctuationem iusto.

Tu verò Deus deduces eos* in puteum interitus.

Viri sanguinum & dolosi non dimidiabunt dies suos: * ego autem sperabo in te Domine.

Antiphona. Auertit Dominus captiuitatem plebis suæ.

Antiphona. Quoniam.

Psalmus 55.

Miserere mei Deus, quoniam conculcauit me homo: * tota die impugnans tribulauit me.

Conculcauerunt me inimici mei tota die:*quoniam multi bellantes aduersum me.

Ab altitudine diei timebo: * ego verò in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos, in Deo speraui: * non timebo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabantur: * aduersum me omnes cogitationes eorum, in malum.

Inhabitabunt & abscondent:* ipsi calcaneum meum obseruabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo saluos facies illos: * in ira populos confringes.

Deus, vitam meam annuntiaui tibi:* posuisti lacrymas meas in conspectu tuo,

Sicut & in promissione tua;* tunc conuertentur inimici mei retrorsum:

In quacumque die inuocauero te: * ecce cognoui quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem: * in Deo speraui, non timebo quid faciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua: * quæ reddam, laudationes tibi.

Quoniam eripuisti animam meam de morte, & pedes meos de lapsu: * vt placeam coram Deo in lumine viuentium.

Psalmus 56.

Miserere mei Deus, miserere mei: * quoniam in te confidit anima mea.

Et in vmbra alarum tuarum sperabo, * donec transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum Altissimum: * Deum qui benefecit mihi.

Misit de cælo, & liberauit me: * dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam,* & eripuit animam meam de medio

medio catulorum leonum: dormiui conturbatus.

Filij hominum, dentes eorum arma & sagittæ:* & lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super cælos Deus:* & in omnem terram gloria tua.

Laqueum parauerunt pedibus meis: * & incuruauerunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foueam: * & inciderunt in eam.

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum: * cantabo, & psalmum dicam.

Exurge gloria mea, exurge psalterium & cithara: * exsurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis Domine: * & psalmum dicam tibi in Gentibus:

Quoniam magnificata est vsque ad cælos misericordia tua, * & vsque ad nubes veritas tua.

Exaltare super cælos Deus:* & super omnem terram gloria tua.

Antiphona. Quoniam in te confidit anima mea.

Antiphona. Iusta iudicate.

Psalmus 57.

SI verè vtique iustitiam loquimini: * recta iudicate filij hominum.

Etenim in corde iniquitates operamini: * in terra iniustitias manus vestræ cõcinnant.

Alienati sunt peccatores à vulua, errauerunt ab vtero: * locuti sunt falsa.

Furor illis secundùm similitudinem serpentis: * sicut aspidis surdæ, & obturantis aures suas,

Quæ non exaudiet vocem incantantium: * & venefici incantantis sapienter.

Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum: * molas leonum confringet Dominus.

Ad nihilum deuenient tamquam aqua decurrens: * intendit arcum suum donec infirmentur.

Sicut cera, quæ fluit, auferentur: * supercecidit ignis, & non viderunt solem.

Priusquam intelligerent spinæ vestræ rhamnum: * sicut viuentes, sic in ira absorbet eos.

Lætabitur iustus cùm viderit vindictam: * manus suas lauabit in sanguine peccatoris.

Et dicet homo: Si vtique est fructus iusto: * vtique est Deus iudicans eos in terra.

Psalmus 58.

ERipe me de inimicis meis Deus meus: * & ab insurgentibus in me libera me.

Eripe me de operantibus iniquitatem: * & de viris sanguinum salua me.

Quia ecce ceperunt animam

mam meam : * irruerunt in me fortes.

Neque iniquitas mea, neque peccatum meum Domine : * ſine iniquitate cucurri, & direxi.

Exurge in occurſum meum, & vide:* & tu Domine Deus virtutum, Deus Iſraël,

Intende ad viſitandas omnes Gentes : * non miſerearis omnibus qui operantur iniquitatem.

Conuertentur ad veſperam, & famem patientur vt canes:* & circuibunt ciuitatem.

Ecce loquentur in ore ſuo, & gladius in labiis eorum: * quoniam quis audiuit ?

Et tu Domine deridebis eos : * ad nihilum deduces omnes Gentes.

Fortitudinem meam ad te cuſtodiam, quia Deus ſuſceptor meus es : * Deus meus miſericordia eius præueniet me.

Deus oſtendet mihi ſuper inimicos meos, ne occidas eos: * ne quando obliuiſcantur populi mei.

Diſperge illos in virtute tua : * & depone eos protector meus Domine :

Delictum oris eorum, ſermonem labiorum ipſorum: * & comprehendantur in ſuperbia ſua.

Et de execratione & mendacio annuntiabuntur in conſummatione : * in ira conſummationis, & non erunt.

Et ſcient quia Deus dominabitur Iacob * & finium terræ.

Conuertentur ad veſperam, & famem patientur vt canes:* & circuibunt ciuitatem.

Ipſi diſpergentur ad manducandum : * ſi verò non fuerint ſaturati, & murmurabunt.

Ego autem cantabo fortitudinem tuam : * & exultabo manè miſericordiam tuam.

Quia factus es ſuſceptor meus, * & refugium meum, in die tribulationis meæ.

Adiutor meus tibi pſallam, quia Deus ſuſceptor meus es : * Deus meus miſericordia mea.

Antiphona. Iuſta iudicate filij hominum.

Antiphona. Da nobis.

Pſalmus 59.

DEus repuliſti nos, & deſtruxiſti nos : * iratus es, & miſertus es nobis.

Commouiſti terram, & conturbaſti eam : * ſana contritiones eius, quia commota eſt.

Oſtendiſti populo tuo dura : * potaſti nos vino compunctionis.

Dediſti metuentibus te ſignificationem : * vt fugiant à facie arcus :

Vt

V t liberentur dilecti tui : * ſaluum fac dextera tua, & exaudi me.

D eus locutus eſt in ſancto ſuo : * Lætabor, & partibor Sichimam : & conuallem tabernaculorum metibor.

M eus eſt Galaad, & meus eſt Manaſſes : * & Ephraim fortitudo capitis mei.

I uda rex meus: * Moab olla ſpei meæ.

I n Idumæam extendam calceamentum meum : * mihi alienigenæ ſubditi ſunt.

Q uis deducet me in ciuitatem munitam ? * quis deducet me vſque in Idumæam ?

N ónne tu Deus, qui repuliſti nos : * & non egredieris Deus in virtutibus noſtris?

D a nobis auxilium de tribulatione: * quia vana ſalus hominis.

I n Deo faciemus virtutem:* & ipſe ad nihilum deducet tribulantes nos. Pſalmus 60.

E Xaudi Deus deprecationem meam : * intende orationi meæ.

A finibus terræ ad te clamaui : * dum anxiaretur cor meum, in petra exaltaſti me.

D eduxiſti me, quia factus es ſpes mea : * turris fortitudinis à facie inimici.

I nhabitabo in tabernaculo tuo in ſæcula : * protegar in velamento alarum tuarum.

Q uoniam tu Deus meus exaudiſti orationem meam ; * dediſti hereditatem timentibus nomen tuum.

D ies ſuper dies regis adiicies : * annos eius vſque in diem generationis & generationis.

P ermanet in æternum in conſpectu Dei : * miſericordiam & veritatem eius quis requiret ?

S ic pſalmum dicam nomini tuo in ſæculum ſæculi : * vt reddam vota mea de die in diem.

Antiph. Da nobis Domine auxilium de tribulatione.

Antiphona. Nónne Deo.

Pſalmus 61.

N Onne Deo ſubiecta erit anima mea?*ab ipſo enim ſalutare meum.

N am & ipſe Deus meus, & ſalutaris meus: * ſuſceptor meus,non mouebor ampliùs.

Q uouſque irruitis in hominem ? * interficitis vniuerſi vos : tamquam parieti inclinato & maceriæ depulſæ ?

V erúmtamen pretiũ meum cogitauerunt repellere, cucurri in ſiti : * ore ſuo benedicebant, & corde ſuo maledicebant.

V erúmtamen Deo ſubiecta eſto anima mea : * quoniam ab ipſo patientia mea.

Q uia ipſe Deus meus, & ſaluator meus: * adiutor meus, non emigrabo.

In Deo salutare meum, & gloria mea: * Deus auxilij mei, & spes mea in Deo est.

Sperate in eo omnis congregatio populi, effundite coram illo corda vestra: * Deus adiutor noster in æternum.

Verùmtamen vani filij hominum, mendaces filij hominum in stateris: * vt decipiant ipsi de vanitate in idipsum.

Nolite sperare in iniquitate, & rapinas nolite concupiscere: * diuitiæ si affluant, nolite cor apponere.

Semel locutus est Deus, duo hæc audiui, quia potestas Dei est, & tibi Domine misericordia: * quia tu reddes vnicuique iuxta opera sua.

Psalmus 63.

EXaudi Deus orationem meam cùm deprecor: * à timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me à conuentu malignantium: * à multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt vt gladium linguas suas: * intenderunt arcum rem amaram, vt sagittent in occultis immaculatum.

Subitò sagittabunt eum, & non timebunt: * firmauerunt sibi sermonem nequam.

Narrauerunt vt absconderent laqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum: * & exaltabitur Deus.

Sagittæ paruulorum factæ sunt plagæ eorum: * & infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos; * & timuit omnis homo.

Et annuntiauerunt opera Dei: * & facta eius intellexerunt.

Lætabitur iustus in Domino, & sperabit in eo, * & laudabuntur omnes recti corde.

Antiphona. Nónne Deo subiecta erit anima mea?

Antiphona. Benedicite.

Psalmus 65.

IVbilate Deo omnis terra, psalmum dicite nomini eius: * date gloriam laudi eius.

Dicite Deo, quàm terribilia sunt opera tua Domine! * in multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te, & psallat tibi: * psalmum dicat nomini tuo.

Venite, & videte opera Dei: * terribilis in consiliis super filios hominum.

Qui conuertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pede: * ibi lætabimur in ipso.

Qui

Qui dominatur in virtute sua in æternum, oculi eius super Gentes respiciunt: * qui exasperant, non exaltentur in semetipsis.

Benedicite Gentes Deum nostrum: * & auditam facite vocem laudis eius.

Qui posuit animam meam ad vitam: * & non dedit in commotionem pedes meos.

Quoniã probasti nos Deus;* igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro:* imposuisti homines super capita nostra.

Transiuimus per ignem & aquam: * & eduxisti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocaustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt labia mea.

Et locutum est os meum, * in tribulatione mea.

Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum: * offeram tibi boues cum hircis.

Venite, audite, & narrabo, omnes qui timetis Deum, * quanta fecit animæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamaui,* & exaltaui sub lingua mea.

Iniquitatem si aspexi in corde meo, * non exaudiet Dominus.

Proptereà exaudiuit Deus,* & attendit voci deprecationis meæ.

Benedictus Deus, * qui non amouit orationem meam, & misericordiam suam à me.

Psalmus 67.

EXurgat Deus, & dissipentur inimici eius: * & fugiant qui oderunt eum, à facie eius.

Sicut deficit fumus, deficiant:* sicut fluit cera à facie ignis, sic pereant peccatores à facie Dei.

Et iusti epulentur, & exultent in conspectu Dei: * & delectentur in lætitia.

Cantate Deo, psalmum dicite nomini eius: * iter facite ei qui ascendit super occasum: Dominus nomen illi.

Exultate in conspectu eius, * turbabuntur à facie eius, patris orphanorum, & iudicis viduarum.

Deus in loco sancto suo, * Deus, qui inhabitare facit vnius moris in domo:

Qui educit vinctos in fortitudine, * similiter eos qui exasperant, qui habitant in sepulchris.

Deus cùm egredereris in conspectu populi tui, * cùm pertransires in deserto;

Terra mota est; etenim cæli distillauerunt à facie Dei Sinai, * à facie Dei Israël.

Pluuiam voluntariam segregabis Deus hereditati tuæ: * &

& infirmata est, tu verò perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in ea: * parasti in dulcedine tua pauperi, Deus.

Dominus dabit verbum euangelizantibus, * virtute multa.

Rex virtutum dilecti dilecti: * & speciei domus diuidere spolia.

Si dormiatis inter medios cleros, pennæ columbæ deargentatæ, * & posteriora dorsi eius in pallore auri.

Dum discernit cælestis reges super eam, niue dealbabuntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis: * vt quid suspicamini montes coagulatos?

Mons, in quo beneplacitum est Deo habitare in eo: * etenim Dominus habitabit in finem.

Currus Dei decem millibus multiplex, millia lætantium: * Dominus in eis in Sina in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captiuitatem: * accepisti dona in hominibus:

Etenim non credentes, * inhabitare Dominum Deum.

Benedictus Dominus die quotidie: * prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum.

Deus noster, Deus saluos faciendi: * & Domini Domini exitus mortis.

Verùmtamen Deus confringet capita inimicorum suorum: * verticem capilli perambulantium in delictis suis.

Dixit Dominus: Ex Basan conuertam, * conuertam in profundum maris:

Vt intingatur pes tuus in sanguine: * lingua canum tuorum ex inimicis, ab ipso.

Viderunt ingressus tuos Deus, * ingressus Dei mei: Regis mei qui est in sancto.

Præuenerunt principes coniuncti psallentibus, * in medio iuuencularum tympanistriarum.

In Ecclesiis benedicite Deo Domino, * de fontibus Israël.

Ibi Beniamin adolescentulus, * in mentis excessu.

Principes Iuda, duces eorum: * principes Zabulon, principes Néphthali.

Manda Deus virtuti tuæ: * confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.

A templo tuo in Ierusalem, * tibi offerent reges munera.

Increpa feras arundinis, congregatio taurorum in vaccis populorum: * vt excludant eos qui probati sunt argento.

Dissipa Gentes quæ bella volunt: venient legati ex Ægypto: * Æthiopia præueniet manus eius Deo.

Regna

Regna terræ, cantate Deo:* psallite Domino.
Psallite Deo, qui ascendit super cælum cæli, * ad Orientem.
Ecce dabit voci suæ vocem virtutis, date gloriam Deo super Israël, * magnificentia eius, & virtus eius in nubibus.
Mirabilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtutem & fortitudinem plebi suæ:*benedictus Deus.
Antiphona. Benedicite Gentes Deum nostrum.

In Quadragesima, ℣. Scuto circúmdabit te veritas eius. ℟. Non timebis à timore Nocturno.

Tempore Passionis, ℣. Ne perdas cum impiis Deus animam meam. ℟. Et cum viris sanguinum vitam meam.

Tempore Paschali, Antiphona. Alleluia, alleluia, alleluia. ℣. Gauisi sunt discipuli, alleluia. ℟. Viso Domino, alleluia.

Pro vno vel pluribus Martyribus tempore Paschali, Vers. Lætitia sempiterna super capita eorum, alleluia. Resp. Gaudium & exultationem obtinebunt, alleluia.

Pro Confessore Pontifice, tempore Paschali, ℣. Tu es sacerdos in æternum, alleluia. ℟. Secundùm ordinem Melchisedech, alleluia.

Pro Confessore non Pontifice, Vers. Lex Dei eius in corde ipsius, alleluia. ℟. Et non supplantabuntur gressus eius, alleluia.

Pro vna Sancta, ℣. Elegit eam Deus, & præelegit eam, alleluia. ℟. In tabernaculo suo habitare facit eam, allel.

AD LAVDES.

Antiphona. Ampliùs laua me Domine ab iniustitia mea. Psalmus. Miserere. 60. Antiphona. Te decet.

Psalmus 64.

Te decet hymnus Deus in Sion: * & tibi reddetur votum in Ierusalem.
Exaudi orationem meam: * ad te omnis caro veniet.
Verba iniquorum præualuerunt super nos:* & impietatibus nostris tu propitiaberis.
Beatus, quem elegisti, & assumpsisti: * inhabitabit in atriis eius.
Replebimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirabile in æquitate.
Exaudi nos Deus salutaris noster,* spes omnium finium terræ, & in mari longè.
Præparans montes in virtute tua, accinctus potentia: * qui conturbas profundum maris, sonum fluctuum eius,
Turbabuntur Gentes, & timebunt qui habitant terminos à signis tuis: * exitus matu-

matutini & veſpere delectabis.

V iſitaſti terram, & inebriaſti eam: * multiplicaſti locupletare eam.

F lumen Dei repletum eſt aquis, paraſti cibum illorum: * quoniam ita eſt præparatio eius.

R iuos eius inebria, multiplica genimina eius: * in ſtillicidiis eius lętabitur germinans.

B enedices coronæ anni benignitatis tuæ: * & campi tui replebuntur vbertate.

P ingueſcent ſpecioſa deſerti: * & exaltatione colles accingentur.

I nduti ſunt arietes ouium, & valles abundabunt frumento: * clamabunt; etenim hymnum dicent.

Antiphona. Te decet hymnus Deus in Sion.

Antiphona. Labia mea laudabunt te in vita mea, Deus meus. Pſalmus. D eus Deus meus * ad te. 10.

Aña. Dominus iudicabit.

Canticum Annæ.

1. Reg. 2.

EXultauit cor meum in Domino, * & exaltatum eſt cornu meum in Deo meo:

D ilatatum eſt os meum ſuper inimicos meos: * quia lætata ſum in ſalutari tuo.

N on eſt ſanctus, vt eſt Dominus: neque enim eſt alius extra te, * & non eſt fortis ſicut Deus noſter.

N olite multiplicare loqui ſublimia, * gloriantes:

R ecedant vetera de ore veſtro: quia Deus ſcientiarum Dominus eſt, * & ipſi præparantur cogitationes.

A rcus fortium ſuperatus eſt, * & infirmi accincti ſunt robore.

R epleti priùs, pro panibus ſe locauerunt: * & famelici ſaturati ſunt.

D onec ſterilis peperit plurimos: * & quæ multos habebat filios, infirmata eſt.

D ominus mortificat & viuificat, * deducit ad inferos & reducit.

D ominus pauperem facit & ditat, * humiliat & ſubleuat.

S uſcitat de puluere egenum, * & de ſtercore eleuat pauperem:

V t ſedeat cum principibus, * & ſolium gloriæ teneat.

D omini enim ſunt cardines terræ, * & poſuit ſuper eos orbem.

P edes ſanctorum ſuorum ſeruabit, & impij in tenebris conticeſcent: * quia non in fortitudine ſua roborabitur vir.

D ominum formidabunt aduerſarij eius: * & ſuper ipſos in cælis tonabit:

D ominus iudicabit fines terræ, & dabit imperium Regi ſuo, *

suo, * & sublimabit cornu Christi sui.

Antiphona. Dominus iudicabit fines terræ.

Antiphona. Cæli cælorum laudate Deum. Psalm. Laudate Dominum de cælis. 21.

In Quadragesima, Capitulum. *Isaiæ* 58.

Clama, ne cesses: quasi tuba exalta vocem tuam, & annuntia populo meo scelera eorum, & domui Iacob peccata eorum.

Hymnus.

O Sol salutis, intimis
Iesu refulge mentibus,
Dum nocte pulsa gratior
Orbi dies renascitur.
Dans tempus acceptabile,
Da, lacrymarum riuulis
Lauare cordis victimam,
Quam læta adurat charitas.
Quo fonte manauit nefas,
Fluent perennes lacrymæ,
Si virga pœnitentiæ
Cordis rigorem conterat.
Dies venit, dies tua,
In qua reflorent omnia:
Lætemur & nos in viam
Tua reducti dextera.
Te prona mundi machina
Clemens adoret Trinitas,
Et nos noui per gratiam
Nouum canamus canticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandauit de te. ℟. Vt custodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona propria, vt in Feriis Quadrag.

Preces quando dicuntur, habentur suprà in secunda Feria 65.

FERIA QVINTA.

Ad Matutinum.

In Quadragesima, Inuitatorium. Dominum qui fecit nos, * Venite adoremus. Psalm. Venite, exultemus. 2. Hymn. Ex more docti mystico, vt in Dominica. 3.

Tempore Paschali, Inuitatorium. Alleluia, alleluia, * Alleluia. Hymnus. Rex sempiterne Cælitum, vt in Dominica. 3.

Antiphona. Domine Deus.

Tempore Paschali, Antiphona. Alleluia. Psalm. 68.

Saluum me fac Deus: * quoniam intrauerunt aquæ vsque ad animam meam.

Infixus sum in limo profundi: * & non est substantia.

Veni in altitudinem maris: * & tempestas demersit me.

Laboraui clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecerunt oculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei, * qui oderunt me gratis.

Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei iniustè: * quæ non rapui, tunc exoluebam.

Deus

Deus tu ſcis inſipientiam meam: * & delicta mea à te non ſunt abſcondita.

Non erubeſcant in me, qui expectant te Domine,* Domine virtutum.

Non confundantur ſuper me * qui quærunt te, Deus Iſraël.

Quoniam propter te ſuſtinui opprobrium: * operuit confuſio faciem meam.

Extraneus factus ſum fratribus meis, * & peregrinus filiis matris meæ.

Quoniam zelus domus tuæ comedit me: * & opprobria exprobrantium tibi, ceciderunt ſuper me.

Et operui in ieiunio animam meam: * & factum eſt in opprobrium mihi.

Et poſui veſtimentum meum cilicium: * & factus ſum illis in parabolam.

Aduerſum me loquebantur qui ſedebant in porta: * & in me pſallebant qui bibebant vinum.

Ego verò orationem meam ad te Domine: * tempus beneplaciti Deus.

In multitudine miſericordiæ tuæ exaudi me; * in veritate ſalutis tuæ.

Eripe me de luto, vt non infigar: * libera me ab iis qui oderunt me, & de profundis aquarum.

Non me demergat tempeſtas aquæ, neque abſorbeat me profundum: * neque vrgeat ſuper me puteus os ſuum.

Exaudi me Domine, quoniam benigna eſt miſericordia tua: * ſecundùm multitudinem miſerationum tuarum reſpice in me.

Et ne auertas faciem tuam à puero tuo: * quoniam tribulor, velociter exaudi me.

Intende animæ meæ, & libera eam: * propter inimicos meos eripe me.

Tu ſcis improperium meũ, & confuſionem meam, * & reuerentiam meam.

In conſpectu tuo ſunt omnes qui tribulant me, * improperium expectauit cor meum, & miſeriam.

Et ſuſtinui qui ſimul contriſtaretur, & non fuit:* & qui conſolaretur, & non inueni.

Et dederunt in eſcam meam fel: * & in ſiti mea potauerunt me aceto.

Fiat menſa eorum coram ipſis in laqueum, * & in retributiones,& in ſcandalum.

Obſcurentur oculi eorum ne videant: * & dorſum eorum ſemper incurua.

Effunde ſuper eos iram tuam: * & furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitatio eorum deſerta: * & in tabernaculis eorum non ſit qui inhabitet.

Quo-

Quoniam quem tu percuſſiſti, perſecuti ſunt: * & ſuper dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Appone iniquitatem ſuper iniquitatem eorum:* & non intrent in iuſtitiam tuam.

Deleantur de Libro viuentium: * & cum iuſtis non ſcribantur.

Ego ſum pauper & dolens:* ſalus tua Deus ſuſcepit me.

Laudabo nomen Dei cum cantico: * & magnificabo eum in laude:

Et placebit Deo ſuper vitulum nouellum, * cornua producentem & vngulas.

Videant pauperes, & lætentur:* quærite Deum, & viuet anima veſtra:

Quoniam exaudiuit pauperes Dominus: * & vinctos ſuos non deſpexit.

Laudent illum cæli & terra,* mare, & omnia reptilia in eis.

Quoniam Deus ſaluam faciet Sion:* & ædificabuntur ciuitates Iuda.

Et inhabitabunt ibi, * & hereditate acquirent eam.

Et ſemen ſeruorum eius poſſidebit eam: * & qui diligunt nomen eius, habitabunt in ea.

Pſalmus 69.

Deus in adiutorium meum intende: * Dñe ad adiuuandum me feſtina.

Confundantur, & reuereantur, * qui quærunt animam meam.

Auertantur retrorſum, & erubeſcant,* qui volunt mihi mala.

Auertantur ſtatim erubeſcentes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & lætentur in te omnes qui quærunt te, * & dicant ſemper, Magnificetur Dominus, qui diligunt ſalutare tuum.

Ego verò egenus, & pauper ſum, * Deus adiuua me.

Adiutor meus, & liberator meus es tu: * Domine ne moreris.

Antiphona. Domine Deus in adiutorium meum intende.

Antiphona. Eſto mihi.

Pſalmus 70.

In te Domine ſperaui, non confundar in æternum: * in iuſtitia tua libera me, & eripe me.

Inclina ad me aurem tuam,* & ſalua me.

Eſto mihi in Deum protectorem, & in locum munitum: * vt ſaluum me facias.

Quoniam firmamentum meum, * & refugium meum es tu.

Deus meus eripe me de manu peccatoris,* & de manu contra legem agentis, & iniqui:

Quoniam tu es patientia

mea

mea Domine:* Domine spes mea à iuuentute mea.
In te confirmatus sum ex vtero: * de ventre matris meæ tu es protector meus:
In te cantatio mea semper: * tamquam prodigium factus sum multis: & tu adiutor fortis.
Repleatur os meum laude, vt cantem gloriam tuam: * tota die magnitudinem tuã.
Ne proiicias me in tempore senectutis:* cùm defecerit virtus mea, ne derelinquas me.
Quia dixerunt inimici mei mihi: * & qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in vnum,
Dicentes: Deus dereliquit eum, persequimini, & comprehendite eum: * quia non est qui eripiat.
Deus ne elongeris à me: * Deus meus in auxilium meum respice.
Confundantur & deficiant detrahentes animæ meæ: * operiantur confusione & pudore, qui quærũt mala mihi.
Ego autem semper sperabo: * & adiiciam super omnem laudem tuam.
Os meum annuntiabit iustitiam tuam; * tota die salutare tuum.
Quoniam non cognoui litteraturam, introibo in potentias Domini: * Domine memorabor iustitiæ tuæ solius.
Deus docuisti me à iuuentute mea: * & vsque nunc pronuntiabo mirabilia tua:
Et vsque in senectam & senium * Deus ne derelinquas me,
Donec annuntiem brachium tuum * generationi omni, quæ ventura est:
Potentiam tuam,& iustitiam tuam Deus vsque in altissima, quæ fecisti magnalia: * Deus quis similis tibi?
Quantas ostendisti mihi tribulationes multas, & malas: & conuersus viuificasti me:* & de abyssis terræ iterùm reduxisti me:
Multiplicasti magnificentiam tuam: * & conuersus consolatus es me.
Nam & ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam: * Deus psallam tibi in cithara, sanctus Israël.
Exultabunt labia mea cùm cantauero tibi: * & anima mea, quam redemisti.
Sed & lingua mea tota die meditabitur iustitiam tuam, * cùm confusi & reueriti fuerint qui quærunt mala mihi.

Psalmus 71.

Deus judicium tuum regi da: * & iustitiam tuam filio regis:
Iudicare populum tuum in iusti-

iuſtitia, * & pauperes tuos in iudicio.

S uſcipiant montes pacem populo: * & colles iuſtitiam.

I udicabit pauperes populi, & ſaluos faciet filios pauperum: * & humiliabit calumniatorem.

E t permanebit cum ſole, & ante lunam,* in generatione & generationem.

D eſcendet ſicut pluuia in vellus: * & ſicut ſtillicidia ſtillantia ſuper terram.

O rietur in diebus eius iuſtitia, & abundantia pacis: * donec auferatur luna.

E t dominabitur à mari vſque ad mare: * & à flumine vſque ad terminos orbis terrarum.

C oram illo procident Æthiopes:* & inimici eius terram lingent.

R eges Tharſis & inſulæ munera offerent:* reges Arabum & Saba dona adducent:

E t adorabunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes ſeruient ei:

Q uia liberabit pauperem à potente: * & pauperem, cui non erat adiutor.

P arcet pauperi & inopi: * & animas pauperum ſaluas faciet.

E x vſuris & iniquitate redimet animas eorum: * & honorabile nomen eorum coram illo.

E t viuet, & dabitur ei de auro Arabiæ, & adorabunt de ipſo ſemper: * tota die benedicent ei.

E t erit firmamentum in terra in ſummis montium, ſuperextolletur ſuper Libanum fructus eius: * & florebunt de ciuitate ſicut fœnum terræ.

S it nomen eius benedictum in ſæcula: * ante ſolem permanet nomen eius.

E t benedicentur in ipſo omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificabunt eum.

B enedictus Dominus Deus Iſraël, * qui facit mirabilia ſolus:

E t benedictum nomen maieſtatis eius in æternum:* & replebitur maieſtate eius omnis terra: fiat, fiat.

Antiphona. Eſto mihi Domine in Deum protectorem.

Antiph. Liberaſti virgam.

Pſalmus 72.

QVàm bonus Iſraël Deus * his, qui rectó ſunt corde!

M ei autem pænè moti ſunt pedes: * pænè effuſi ſunt greſſus mei.

Q uia zelaui ſuper iniquos, * pacem peccatorum videns.

Q uia non eſt reſpectus morti eorum: * & firmamentum in plaga eorum.

I n labore hominum non ſunt, *

sunt, * & cum hominibus non flagellabuntur:

Ideò tenuit eos superbia, * operti sunt iniquitate & impietate sua.

Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum: * transierunt in affectum cordis.

Cogitauerunt, & locuti sunt nequitiam: * iniquitatem in excelso locuti sunt.

Posuerunt in cælum os suum: * & lingua eorum transiuit in terra.

Ideò conuertetur populus meus hic: * & dies pleni inuenientur in eis.

Et dixerunt: Quomodo scit Deus, * & si est scientia in excelso?

Ecce ipsi peccatores, & abundantes in sæculo, * obtinuerunt diuitias.

Et dixi: Ergo sine causa iustificaui cor meum, * & laui inter innocentes manus meas:

Et fui flagellatus tota die, * & castigatio mea in matutinis.

Si dicebam: Narrabo sic: * ecce nationem filiorum tuorum reprobaui.

Existimabam vt cognoscerem hoc, * labor est ante me:

Donec intrem in sanctuarium Dei: * & intelligam in nouissimis eorum.

Verùmtamen propter dolos posuisti eis: * deiecisti eos dum alleuarentur.

Quomodo facti sunt in desolationem, subitò defecerunt: * perierunt propter iniquitatem suam.

Velut somnium surgentium Domine, * in ciuitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges.

Quia inflammatum est cor meum, & renes mei commutati sunt: * & ego ad nihilum redactus sum, & nesciui.

Vt iumentum factus sum apud te, * & ego semper tecum.

Tenuisti manum dexteram meam: & in voluntate tua deduxisti me, * & cum gloria suscepisti me.

Quid enim mihi est in cælo: * & à te quid volui super terram?

Defecit caro mea, & cor meum: * Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum.

Quia ecce, qui elongant se à te, peribunt: * perdidisti omnes, qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est: * ponere in Domino Deo spem meam.

Vt annuntiem omnes prædicationes tuas, * in portis filiæ Sion.

Psalmus 73.

VT quid Deus repulisti in finem: * iratus est furor tuus super oues pascuæ tuæ?

Memor

Memor esto congregationis tuæ,* quã possedisti ab initio.

Redemisti virgam hereditatis tuæ: * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leua manus tuas in superbias eorum in finem:* quanta malignatus est inimicus in sancto?

Et gloriati sunt qui oderunt te, * in medio solemnitatis tuæ.

Posuerunt signa sua, signa: * & non cognouerunt sicut in exitu super summum.

Quasi in silua lignorum securibus exciderunt ianuas eius in idipsum: * in securi & ascia deiecerunt eam.

Incenderunt igni Sanctuarium tuum: * in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: * Quiescere faciamus omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vidimus, iam non est Propheta: * & nos non cognoscet ampliùs.

Vsquequò Deus improperabit inimicus, * irritat aduersarius nomen tuum in finem?

Vt quid auertis manum tuam, & dexteram tuam,* de medio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sæcula, * operatus est salutem in medio terræ:

Tu confirmasti in virtute tua mare: * contribulasti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis: * dedisti eum escam populis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes, & torrentes: * tu siccasti fluuios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox: * tu fabricatus es auroram & solem.

Tu fecisti omnes terminos terræ: * æstatem & ver tu psalmasti ea.

Memor esto huius, inimicus improperauit Domino; * & populus insipiens incitauit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas confitentes tibi, * & animas pauperum tuorum ne obliuiscaris in finem.

Respice in testamentum tuum:* quia repleti sunt, qui obscurati sunt, terræ domibus iniquitatum.

Ne auertatur humilis factus confusus: * pauper & inops laudabunt nomen tuum.

Exurge Deus, iudica causam tuam:* memor esto improperiorum tuorum, eorum quę ab insipiẽte sunt tota die.

Ne obliuiscaris voces inimicorum tuorum:* superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper.

Antiphona. Liberasti virgam hereditatis tuæ.

Antiphona. Et inuocabimus.

Psalmus 74.

CONfitebimur tibi Deus:* confitebimur, & inuocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua:* cùm accepero tempus, ego iustitias iudicabo.

Liquefacta est terra, & omnes qui habitant in ea:* ego confirmaui columnas eius.

Dixit iniquis: Nolite iniquè agere: * & delinquentibus: Nolite exaltare cornu:

Nolite extollere in altùm cornu vestrum:* nolite loqui aduersus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque à desertis montibus:* quoniam Deus iudex est.

Hunc humiliat, & hunc exaltat: * quia calix in manu Dñi vini meri plenus misto.

Et inclinauit ex hoc in hoc: Verùmtamen fæx eius non est exinanita: * bibent omnes peccatores terræ.

Ego autẽ annuntiabo in sæculum:* cantabo Deo Iacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam: * & exaltabuntur cornua iusti.

Psalmus 75.

NOtus in Iudæa Deus: * in Israël magnum nomen eius.

Et factus est in pace locus eius: * & habitatio eius in Sion.

Ibi confregit potentias arcuum, * scutum, gladium, & bellum.

Illuminans tu mirabiliter à montibus æternis: * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnũ suum: * & nihil inuenerunt omnes viri diuitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua Deus Iacob * dormitauerunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, & quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo auditum fecisti iudicium: * terra tremuit & quieuit,

Cùm exurgeret in iudicium Deus, * vt saluos faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: * & reliquiæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vouete, & reddite Domino Deo vestro, * omnes qui in circuitu eius affertis munera,

Terribili & ei qui aufert spiritum principum, * terribili apud reges terræ.

Antiphona. Et inuocabimus nomen tuum Domine.

Antiphona. Tu es Deus.

Psalmus 76.

VOce mea ad Dominum clamaui: * voce mea ad Deum, & intendit mihi.

In die tribulationis meæ

Deum

Deum exquiſiui, manibus meis nocte contra eum: * & non ſum deceptus.

Renuit consolari anima mea,* memor fui Dei,& delectatus ſum, & exercitatus ſum: & defecit ſpiritus meus.

Anticipauerunt vigilias oculi mei:* turbatus ſum,& non ſum locutus.

Cogitaui dies antiquos: * & annos æternos in mente habui.

Et meditatus ſum nocte cum corde meo,* & exercitabar, & ſcopebam ſpiritum meum.

Numquid in æternum proiiciet Deus: * aut non apponet vt complacitior ſit adhuc?

Aut in finem miſericordiam ſuam abſcindet, * à generatione in generationem?

Aut obliuiſcetur miſereri Deus? * aut continebit in ira ſua miſericordias ſuas?

Et dixi, Nunc cœpi: * hæc mutatio dexteræ Excelſi.

Memor fui operum Domini: * quia memor ero ab initio mirabilium tuorum.

Et meditabor in omnibus operibus tuis: * & in adinuentionibus tuis exercebor.

Deus in ſancto via tua: quis Deus magnus ſicut Deus noſter? * tu es Deus, qui facis mirabilia.

Notam feciſti in populis virtutem tuam:* redemiſti in brachio tuo populum tuum, filios Iacob, & Ioſeph.

Viderunt te aquæ Deus, viderunt te aquæ: * & timuerunt, & turbatæ ſunt abyſſi.

Multitudo ſonitus aquarũ: * vocem dederunt nubes.

Etenim ſagittæ tuæ tranſeunt: * vox tonitrui tui in rota.

Illuxerunt coruſcationes tuę orbi terræ: * commota eſt & contremuit terra.

In mari via tua, & ſemitæ tuæ in aquis multis: * & veſtigia tua non cognoſcentur.

Deduxiſti ſicut oues populum tuum, * in manu Moyſi & Aaron.

Pſalmus 77.

ATtendite popule meus legem meam: * inclinate aurem veſtram in verba oris mei.

Aperiam in parabolis os meum: * loquar propoſitiones ab initio.

Quanta audiuimus, & cognouimus ea:* & patres noſtri narrauerunt nobis?

Non ſunt occultata à filiis eorum, * in generatione altera.

Narrantes laudes Domini, & virtutes eius, * & mirabilia eius quæ fecit.

Et ſuſcitauit teſtimonium

in Iacob : * & legem poſuit in Iſraël.

Quanta mandauit patribus noſtris nota facere ea filiis ſuis : * vt cognoſcat generatio altera.

Filij qui naſcentur, & exſurgent, * & narrabunt filiis ſuis :

Vt ponant in Deo ſpem ſuam, & non obliuiſcantur operum Dei : * & mandata eius exquirant.

Ne fiant ſicut patres eorum, *generatio praua & exaſperans :

Generatio, quæ non direxit cor ſuum : * & non eſt creditus cum Deo ſpiritus eius.

Filij Ephrem intendentes & mittentes arcum ; * conuerſi ſunt in die belli.

Non cuſtodierunt teſtamentum Dei : * & in lege eius noluerunt ambulare.

Et obliti ſunt benefactorum eius, * & mirabilium eius, quæ oſtendit eis.

Coram patribus eorum fecit mirabilia in terra Ægypti, * in campo Taneos.

Interrupit mare, & perduxit eos : * & ſtatuit aquas quaſi in vtre.

Et deduxit eos in nube diei : * & tota nocte in illuminatione ignis.

Interrupit petram in eremo: * & adaquauit eos velut in abyſſo multa.

Et eduxit aquam de petra: * & deduxit tamquam flumina aquas.

Et appoſuerunt adhuc peccare ei : * in iram excitauerunt Excelſum in inaquoſo.

Et tentauerunt Deum in cordibus ſuis : * vt peterent eſcas animabus ſuis.

Et malè locuti ſunt de Deo : * dixerunt : Numquid poterit Deus parare menſam in deſerto ?

Quoniam percuſſit petram, & fluxerunt aquæ, * & torrentes inundauerunt.

Numquid & panem poterit dare, * aut parare menſam populo ſuo ?

Ideò audiuit Dominus, & diſtulit : * & ignis accenſus eſt in Iacob, & ira aſcendit in Iſraël :

Quia non crediderunt in Deo, * nec ſperauerunt in ſalutari eius :

Et mandauit nubibus deſuper, * & ianuas cæli aperuit.

Et pluit illis manna ad manducandum, * & panem cæli dedit eis.

Panem Angelorum manducauit homo : * cibaria miſit eis in abundantia.

Tranſtulit Auſtrum de cælo : * & induxit in virtute ſua Africum.

Et pluit ſuper eos ſicut puluerem carnes : * & ſicut arenam maris volatilia pennata.

Et ceciderunt in medio castrorum eorum : * circa tabernacula eorum.

Et manducauerunt & saturati sunt nimis, & desiderium eorum attulit eis:* non sunt fraudati à desiderio suo.

Adhuc escæ eorum erant in ore ipsorum : * & ira Dei ascendit super eos.

Et occidit pingues eorum, * & electos Israël impediuit.

In omnibus his peccauerunt adhuc : * & non crediderunt in mirabilibus eius.

Et defecerunt in vanitate dies eorum: * & anni eorum cum festinatione.

Cùm occideret eos, quærebant eum : * & reuertebantur, & diluculo veniebant ad eum.

Et rememorati sunt quia Deus adiutor est eorum : * & Deus excelsus redemptor eorum est.

Et dilexerunt eum in ore suo, * & lingua sua mentiti sunt ei :

Cor autem eorum non erat rectum cum eo : * nec fideles habiti sunt in testamento eius :

Ipse autem est misericors, & propitius fiet peccatis eorum: * & non disperdet eos.

Et abundauit vt auerteret iram suam: * & non accendit omnem iram suam :

Et recordatus est quia caro sunt;* spiritus vadens, & non rediens.

Quoties exacerbauerunt eũ in deserto ; * in iram concitauerunt eum in inaquoso ?

Et conuersi sunt, & tentauerunt Deum : * & sanctum Israël exacerbauerunt.

Non sunt recordati manus eius, * die qua redemit eos de manu tribulantis,

Sicut posuit in Ægypto signa sua, * & prodigia sua in campo Taneos.

Et conuertit in sanguinem flumina eorum, * & imbres eorum, ne biberent.

Misit in eos cœnomyiam, & comedit eos: * & ranam, & disperdidit eos.

Et dedit ærugini fructus eorum : * & labores eorum locustæ.

Et occidit in grandine vineas eorum : * & moros eorum in pruina.

Et tradidit grandini iumenta eorum : * & possessionem eorum igni.

Misit in eos iram indignationis suæ: * indignationem, & iram, & tribulationem; immissiones per angelos malos.

Viam fecit semitæ iræ suæ, non pepercit à morte animabus eorum : * & iumenta eorum in morte conclusit.

Et percussit omne primogenitum in terra Ægypti : *

primitias omnis laboris eorum in tabernaculis Cham.

Et abstulit sicut oues populum suum: * & perduxit eos tamquam gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe, & non timuerunt:* & inimicos eorum operuit mare.

Et induxit eos in montem sanctificationis suæ, * montem, quem acquisiuit dextera eius.

Et eiecit à facie eorum Gentes: * & sorte diuisit eis terram in funiculo distributionis.

Et habitare fecit in tabernaculis eorum * tribus Israël.

Et tentauerunt, & exacerbauerunt Deum excelsum: * & testimonia eius non custodierunt.

Et auerterunt se, & non seruauerunt pactum:* quemadmodum patres eorum conuersi sunt in arcum prauum.

In iram concitauerunt eum in collibus suis; * & in sculptilibus suis ad æmulationem eum prouocauerunt.

Audiuit Deus, & spreuit: * & ad nihilum redegit valdè Israël.

Et repulit tabernaculum Silo, * tabernaculum suum, vbi habitauit in hominibus.

Et tradidit in captiuitatem virtutem eorum: * & pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et conclusit in gladio populum suum: * & hereditatem suam spreuit.

Iuuenes eorum comedit ignis; * & virgines eorum non sunt lamentatæ.

Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt: * & viduæ eorum non plorabantur.

Et excitatus est tamquam dormiens Dominus, * tamquam potens crapulatus à vino.

Et percussit inimicos suos in posteriora: * opprobrium sempiternum dedit illis.

Et repulit tabernaculum Ioseph: * & tribum Ephraim non elegit:

Sed elegit tribum Iuda, * montem Sion quem dilexit.

Et ædificauit sicut vnicornium sanctificium suum in terra, * quam fundauit in sæcula.

Et elegit Dauid seruum suum, & sustulit eum de gregibus ouium: * de post fœtantes accepit eum,

Pascere Iacob seruum suum, * & Israël hereditatem suam.

Et pauit eos in innocentia cordis sui: * & in intellectibus manuum suarum deduxit eos.

Antiphona Tu es Deus, qui facis mirabilia.

Antiphona. Propitius esto.

Psalmus 78.

DEus venerunt Gentes in hereditatem tuam, polluerunt templum sanctum tuum: * posuerunt Ierusalem in pomorum custodiam.

Posuerunt morticina seruorum tuorum, escas volatilibus cæli: * carnes sanctorum tuorum bestiis terræ.

Effuderunt sanguinem eorum tamquam aquam in circuitu Ierusalem:* & non erat qui sepeliret.

Facti sumus opprobrium vicinis nostris: * subsannatio & illusio his qui in circuitu nostro sunt.

Vsquequò Domine irascêris in finem: * accendetur velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in Gentes, quæ te non nouerunt: * & in regna, quæ nomen tuum non inuocauerunt:

Quia comederunt Iacob: * & locum eius desolauerunt.

Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum, citò anticipent nos misericordiæ tuæ: * quia pauperes facti sumus nimis.

Adiuua nos Deus salutaris noster: & propter gloriam nominis tui Domine libera nos: * & propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum.

Ne fortè dicant in Gentibus: Vbi est Deus eorum? * & innotescat in Nationibus coram oculis nostris,

Vltio sanguinis seruorum tuorum, qui effusus est:* introëat in conspectu tuo gemitus compeditorum.

Secundùm magnitudinem brachij tui, * posside filios mortificatorum.

Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum:* improperium ipsorum, quod exprobrauerunt tibi Domine.

Nos autem populus tuus, & oues pascuæ tuæ, * confitebimur tibi in sæculum.

In generationem & generationem * annuntiabimus laudem tuam.

Psalmus 79.

QVi regis Israël, intende: * qui deducis velut ouem Ioseph.

Qui sedes super Cherubim,* manifestare coram Ephraim, Beniamin, & Manasse.

Excita potentiam tuam, & veni, * vt saluos facias nos.

Deus conuerte nos: * & ostende faciem tuam, & salui erimus.

Domine Deus virtutum, * quousque irascéris super orationem serui tui?

Cibabis nos pane lacrymarum: * & potum dabis nobis in lacrymis in mensura.

P osuisti nos in contradictionem vicinis nostris: * & inimici nostri subsannauerunt nos.

D eus virtutum conuerte nos: * & ostende faciem tuam, & salui erimus.

V ineam de Ægypto transtulisti: * eiecisti Gentes, & plantasti eam.

D ux itineris fuisti in conspectu eius: * plantasti radices eius, & impleuit terram.

O peruit montes vmbra eius: * & arbusta eius cedros Dei.

E xtendit palmites suos vsque ad mare: * & vsque ad flumen propagines eius.

V t quid destruxisti maceriam eius: * & vindemiant eam omnes, qui prætergrediuntur viam?

E xterminauit eam aper de silua: * & singularis ferus depastus est eam.

D eus virtutum conuertere: * respice de cælo, & vide, & visita vineam istam.

E t perfice eam, quam plantauit dextera tua: * & super filium hominis, quem confirmasti tibi.

I ncensa igni, & suffossa * ab increpatione vultus tui peribunt.

F iat manus tua super virum dexteræ tuæ: * & super filium hominis, quem confirmasti tibi.

E t non discedimus à te, viuificabis nos: * & nomen tuum inuocabimus.

D omine Deus virtutum conuerte nos: * & ostende faciem tuam, & salui erimus.

Antiphona. Propitius esto peccatis nostris Domine.

In Quadragesima, ℣. Ipse liberauit me de laqueo venantium. ℟. Et à verbo aspero.

Tempore Passionis, ℣. Erue à framea Deus animam meam. ℟. Et de manu canis vnicam meam.

Tempore Paschali, Antiphona. Alleluia, alleluia, alleluia. Vers. Surrexit Dominus de sepulchro, alleluia. ℟. Qui pro nobis pependit in ligno, alleluia.

Pro vno vel pluribus Martyribus tempore Paschali, ℣. Sancti & iusti in Domino gaudete, alleluia. ℟. Vos elegit Deus in hereditatem sibi, alleluia.

Pro Confessore Pontifice, & non Pontifice, tempore Paschali, ℣. Amauit eum Dominus, & ornauit eum, alleluia. ℟. Stolam gloriæ induit eum, alleluia.

Pro vna Sancta, ℣. Specie tua, & pulchritudine tua, alleluia. ℟. Intende, prospere procede, & regna, alleluia.

AD LAVDES.

Antiphona. Tibi ſoli peccaui, Domine miſerere mei. Pſalmus. Miſerere. 63.
Antiphona. Domine.

Pſalmus 89.

DOmine, refugium factus es nobis, * à generatione in generationem.

Priuſquam montes fierent, aut formaretur terra & orbis: * à ſæculo & vſque in ſæculum tu es Deus.

Ne auertas hominem in humilitatem: * & dixiſti: Conuertimini filij hominum.

Quoniam mille anni ante oculos tuos, * tamquam dies heſterna quæ præteriit,

Et cuſtodia in nocte, * quæ pro nihilo habentur, eorum anni erunt.

Manè ſicut herba tranſeat, manè floreat, & tranſeat: * veſpere decidat, induret, & areſcat.

Quia defecimus in ira tua,* & in furore tuo turbati ſumus.

Poſuiſti iniquitates noſtras in conſpectu tuo: * ſæculum noſtrum in illuminatione vultus tui.

Quoniam omnes dies noſtri defecerunt: * & in ira tua defecimus.

Anni noſtri ſicut aranea meditabuntur: * dies annorum noſtrorum in ipſis, ſeptuaginta anni.

Si autem in potentatibus, octoginta anni: * & ampliùs eorum, labor & dolor.

Quoniam ſuperuenit manſuetudo: * & corripiemur.

Quis nouit poteſtatem iræ tuæ: * & præ timore tuo iram tuam dinumerare?

Dexteram tuam ſic notam fac: * & eruditos corde in ſapientia.

Conuertere Domine vſquequò? * & deprecabilis eſto ſuper ſeruos tuos.

Repleti ſumus manè miſericordia tua: * & exultauimus, & delectati ſumus omnibus diebus noſtris.

Lætati ſumus pro diebus, quibus nos humiliaſti: * annis, quibus vidimus mala.

Reſpice in ſeruos tuos, & in opera tua: * & dirige filios eorum.

Et ſit ſplendor Domini Dei noſtri ſuper nos, & opera manuum noſtrarum dirige ſuper nos:* & opus manuum noſtrarum dirige.

Antiphona. Domine refugium factus es nobis. Antiphona. In matutinis meditabor in te. Pſalmus. Deus Deus meus. 20.
Antiphona. Cantemus.

Canticum Moyſi *Exodi* 15.

CAntemus Domino: glorioſè enim magnificatus eſt, * equum & aſcenſorem deiecit in mare.

Fortitudo mea & laus mea Dominus, * & factus eſt mihi in ſalutem.

Iſte Deus meus, & glorificabo eum:* Deus patris mei, & exaltabo eum.

Dominus quaſi vir pugnator, omnipotens nomẽ eius. * Currus Pharaonis & exercitum eius proiecit in mare:

Electi principes eius ſubmerſi ſunt in mari Rubro. * Abyſſi operuerunt eos, deſcenderunt in profundum quaſi lapis.

Dextera tua Domine magnificata eſt in fortitudine: dextera tua, Domine, percuſſit inimicum. * Et in multitudine gloriæ tuæ depoſuiſti aduerſarios tuos:

Miſiſti iram tuam, quæ deuorauit eos ſicut ſtipulam. * Et in ſpiritu furoris tui congregatæ ſunt aquæ:

Stetit vnda fluens,* congregatæ ſunt abyſſi in medio mari.

Dixit inimicus: Perſequar & comprehendam, * diuidam ſpolia, implebitur anima mea:

Euaginabo gladium meum,* interficiet eos manus mea.

Flauit ſpiritus tuus, & operuit eos mare:*ſubmerſi ſunt quaſi plumbum in aquis vehementibus.

Quis ſimilis tui in fortibus Domine? * quis ſimilis tui, magnificus in ſanctitate, terribilis atque laudabilis, faciens mirabilia?

Extendiſti manum tuam, & deuorauit eos terra: * dux fuiſti in miſericordia tua populo quem redemiſti:

Et portaſti eum in fortitudine tua, * ad habitaculum ſanctum tuum.

Aſcenderunt populi, & irati ſunt: * dolores obtinuerunt habitatores Philiſthiim.

Tunc conturbati ſunt principes Edom, robuſtos Moab obtinuit tremor: * obriguerunt omnes habitatores Chanaan.

Irruat ſuper eos formido & pauor,* in magnitudine brachij tui:

Fiant immobiles quaſi lapis, donec pertranſeat populus tuus Domine, * donec pertranſeat populus tuus iſte, quem poſſediſti.

Introduces eos, & plantabis in monte hereditatis tuæ, * firmiſſimo habitaculo tuo quod operatus es Domine:

Sanctuarium tuum, Domine, quod firmauerunt manus tuæ: * Dominus regnabit in æternum, & vltrà.

Ingreſſus eſt enim eques Pharao cum curribus & equitibus eius in mare: * & reduxit ſuper eos Dominus aquas maris:

Filij autem Iſraël ambulauerunt

uerunt per ſiccum * in medio eius.

Antiphona. Cantemus Domino gloriosè.

Antiphona. In ſanctis eius laudate Deum. Pſalm. Laudate Dominum de cælis. 21.

In Quadrageſima, Capitulum. *Iſaiæ* 58.

Clama, ne ceſſes, quaſi tuba exalta vocẽ tuam, & annuntia populo meo ſcelera eorum, & domui Iacob peccata eorum. Hymnus.

O Sol ſalutis, intimis
Ieſu refulge mentibus,
Dum nocte pulſa gratior
Orbi dies renaſcitur.

Dans tempus acceptabile,
Da, lacrymarum riuulis
Lauare cordis victimam,
Quam læta adurat charitas.

Quo fonte manauit nefas,
Fluent perennes lacrymæ,
Si virga pœnitentiæ,
Cordis rigorem conterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflorent omnia:
Lætemur & nos in viam
Tua reducti dextera.

Te prona mundi machina
Clemens adoret Trinitas,
Et nos noui per gratiam
Nouum canamus canticum.
Amen.

℣. Angelis ſuis Deus mandauit de te. ℟. Vt cuſtodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Aña propria, vt in Feriis Quadrageſ.

Preces quando dicendæ ſunt. habentur ſuprà in ſecunda Feria. 65.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum.

In Quadrageſima, Inuitatorium. Adoremus Dominum, * Quoniam ipſe fecit nos. Pſalm. Venite, exultemus. 2. Hymnus. Ex more docti myſtico. vt in Dñica. 3.

Tempore Paſchali, Inuitatorium. Alleluia, alleluia, * Alleluia. Hymnus. Rex ſempiterne Cælitum. vt in Dominica. 3.

Antiphona. Exultate.

Tempore Paſchali, Antiphona. Alleluia. Pſalmus 80.

Exultate Deo adiutori noſtro: * iubilate Deo Iacob.

Sumite pſalmum, & date tympanum, * pſalterium iucundum cum cithara.

Buccinate in Neomenia tuba, * in inſigni die ſolemnitatis veſtræ:

Quia præceptum in Iſraël eſt: * & iudicium Deo Iacob.

Teſtimonium in Ioſeph poſuit illud, cùm exiret de terra Ægypti: * linguam quam non nouerat, audiuit.

Diuertit ab oneribus dorſum eius: * manus eius in cophino ſeruierunt.

In tribulatione inuocaſti me, & liberaui te: * exaudiui te in abſcondito tempeſtatis:

probaui te apud aquam contradictionis.

Audi populus meus, & contestabor te: * Israël si audieris me, non erit in te deus recens, neque adorabis deum alienum.

Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti: * dilata os tuum, & implebo illud.

Et non audiuit populus meus vocem meam: * & Israël non intendit mihi.

Et dimisi eos secundùm desideria cordis eorum, * ibunt in adinuentionibus suis.

Si populus meus audisset me: * Israël si in viis meis ambulasset:

Pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliassem: * & super tribulantes eos misissem manum meam.

Inimici Domini mentiti sunt ei: * & erit tempus eorum in sæcula.

Et cibauit eos ex adipe frumenti: * & de petra, melle saturauit eos. Psalmus 81.

Deus stetit in synagoga deorum: * in medio autem deos diiudicat.

Vsquequò iudicatis iniquitatem: * & facies peccatorum sumitis?

Iudicate egeno, & pupillo:* humilem & pauperem iustificate.

Eripite pauperem: * & egenum de manu peccatoris liberate.

Nescierunt, neque intellexerunt, in tenebris ambulant: * mouebuntur omnia fundamenta terræ.

Ego dixi: Dij estis, * & filij Excelsi omnes.

Vos autem sicut homines moriemini: * & sicut vnus de principibus cadetis.

Surge Deus, iudica terram:* quoniam tu hereditabis in omnibus Gentibus.

Antiphona. Exultate Deo adiutori nostro.

Aña. Tu solus. Psalmus 82.

Deus, quis similis erit tibi? * ne taceas, neque compescaris Deus:

Quoniam ecce inimici tui sonuerunt: * & qui oderunt te, extulerunt caput.

Super populum tuum malignauerunt consilium: * & cogitauerunt aduersus sanctos tuos.

Dixerunt: Venite, & disperdamus eos de gente:* & non memoretur nomen Israël vltrà.

Quoniam cogitauerunt vnanimiter: * simul aduersum te testamentum disposuerunt, tabernacula Idumæorum & Ismahelitæ:

Moab, & Agareni, Gebal, & Ammon, & Amalec: * alienigenæ cum habitantibus Tyrum.

E tenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adiutorium filiis Lot.

F ac illis sicut Madian, & Sisaræ: * sicut Iabin in torrente Cisson.

D isperierunt in Endor: * facti sunt vt stercus terræ.

P one principes eorum sicut Oreb & Zeb, * & Zebee, & Salmana:

O mnes principes eorum; * qui dixerunt: Hereditate possideamus Sanctuarium Dei.

D eus meus pone illos vt rotam: * & sicut stipulam ante faciem venti.

S icut ignis qui comburit siluam: * & sicut flamma comburens montes:

I ta persequeris illos in tempestate tua: * & in ira tua turbabis eos.

I mple facies eorum ignominia: * & quærent nomen tuum, Domine.

E rubescant, & conturbentur in sæculum sæculi: * & confundantur, & pereant.

E t cognoscant quia nomen tibi Dominus: * tu solus Altissimus in omni terra.

Psalmus 83.

Q Vàm dilecta tabernacula tua Domine virtutum! * concupiscit & deficit anima mea in atria Domini.

C or meum & caro mea * exultauerunt in Deum viuum.

E tenim passer inuenit sibi domum: * & turtur nidum sibi, vbi ponat pullos suos.

A ltaria tua Domine virtutum: * Rex meus, & Deus meus.

B eati, qui habitant in domo tua Domine: * in sæcula sæculorum laudabunt te.

B eatus vir, cuius est auxilium abs te: * ascensiones in corde suo disposuit, in valle lacrymarum, in loco quem posuit.

E tenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem: * videbitur Deus deorum in Sion.

D omine Deus virtutum exaudi orationem meam: * auribus percipe Deus Iacob.

P rotector noster aspice Deus: * & respice in faciem Christi tui:

Q uia melior est dies vna in atriis tuis * super millia.

E legi abiectus esse in domo Dei mei: * magis quàm habitare in tabernaculis peccatorum.

Q uia misericordiam & veritatem diligit Deus: * gratiam & gloriam dabit Dominus.

N on priuabit bonis eos qui ambulant in innocentia: * Domine virtutum, beatus homo qui sperat in te.

Antiphona. Tu solus Altissimus super omnem terram.

Antiphona. Benedixisti.

Psalmus 84.

BEnedixisti Domine terram tuam: * auertisti captiuitatem Iacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuæ: * operuisti omnia peccata eorum.

Mitigasti omnem iram tuam: * auertisti ab ira indignationis tuæ.

Conuerte nos Deus salutaris noster: * & auerte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum irascêris nobis? * aut extendes iram tuam à generatione in generationem?

Deus tu conuersus viuificabis nos; * & plebs tua lætabitur in te.

Ostende nobis Domine misericordiam tuam: * & salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in me Dominus Deus: * quoniam loquetur pacem in plebem suam,

Et super sanctos suos,* & in eos qui conuertuntur ad cor.

Verúmtamen prope timentes eum salutare ipsius; * vt inhabitet gloria in terra nostra.

Misericordia & veritas obuiauerunt sibi: * iustitia & pax osculatæ sunt.

Veritas de terra orta est: * & iustitia de cælo prospexit.

Etenim Dominus dabit benignitatem: * & terra nostra dabit fructum suum.

Iustitia ante eum ambulabit: * & ponet in via gressus suos.

Psalmus 85.

INclina Domine aurem tuam, & exaudi me: * quoniam inops & pauper sum ego.

Custodi animam meam, quoniam sanctus sum: * saluum fac seruum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserere mei Domine, quoniam ad te clamaui tota die: * lætifica animam serui tui, quoniam ad te Domine animam meam leuaui.

Quoniam tu Domine suauis & mitis; * & multæ misericordiæ omnibus inuocantibus te.

Auribus percipe Domine orationem meam: * & intende voci deprecationis meæ.

In die tribulationis meæ clamaui ad te: * quia exaudisti me.

Non est similis tui in diis Domine: * & non est secundùm opera tua.

Omnes Gentes quascumque fecisti, venient, & adorabunt coram te Domine:*& glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, & faciens mirabilia:*tu es Deus solus.

Deduc me Domine in via tua, & ingrediar in veritate tua: *

tua : * lætetur cor meum vt timeat nomen tuum.

C onfitebor tibi Domine Deus meus in toto corde meo, * & glorificabo nomen tuum in æternum :

Q uia misericordia tua magna est super me: * & eruisti animam meam, ex inferno inferiori.

D eus, iniqui insurrexerunt super me, & synagoga potentium quæsierunt animam meam : * & non proposuerunt te in conspectu suo.

E t tu Domine Deus miserator & misericors,* patiens, & multæ misericordię,& verax,

R espice in me, & miserere mei, * da imperium tuum puero tuo : & saluum fac filium ancillæ tuæ.

F ac mecum signum in bonum, vt videant qui oderunt me, & confundantur: * quoniam tu Domine adiuuisti me, & consolatus es me.

Antiphona. Benedixisti Domine terram tuam.

Antiph. Fundamenta eius.

Psalmus 86.

F Vndamenta eius in montibus sanctis : * diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Iacob.

G loriosa dicta sunt de te, * ciuitas Dei.

M emor ero Rahab & Babylonis * scientium me.

E cce alienigenæ, & Tyrus, & populus Æthiopum, * hi fuerunt illic.

N umquid Sion dicet : Homo, & homo natus est in ea : * & ipse fundauit eam Altissimus ?

D ominus narrabit in scripturis populorum, & principum ; * horum, qui fuerunt in ea.

S icut lætantium omnium * habitatio est in te.

Psalmus 87.

D Omine Deus salutis meæ : * in die clamaui, & nocte coram te.

I ntret in conspectu tuo oratio mea : * inclina aurem tuam ad precem meam :

Q uia repleta est malis anima mea: * & vita mea inferno appropinquauit.

Æ stimatus sum cum descendentibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

S icut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius : * & ipsi de manu tua repulsi sunt.

P osuerunt me in lacu inferiori : * in tenebrosis, & in vmbra mortis.

S uper me confirmatus est furor tuus : * & omnes fluctus tuos induxisti super me.

L ongè fecisti notos meos à me : * posuerunt me abominationem sibi.

T raditus sum, & non egrediebar:*

diebat: * oculi mei languerunt præ inopia.

C lamaui ad te Domine tota die: * expandi ad te manus meas.

N umquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabunt, & confitebuntur tibi?

N umquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, * & veritatem tuam in perditione?

N umquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua: * & iustitia tua in terra obliuionis?

E t ego ad te Domine clâmaui: * & manè oratio mea præueniet te.

V t quid Domine repellis orationem meam: * auertis faciem tuam à me?

P auper sum ego, & in laboribus à iuuentute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum & conturbatus.

I n me transierunt iræ tuæ: * & terrores tui conturbauerunt me.

C ircumdederunt me sicut aqua tota die: * circumdederunt me simul.

E longasti à me amicum & proximum: * & notos meos à miseria.

Antiphona. Fundamenta eius in montibus sanctis.

Aña. Benedictus. Psalm 88.

M Isericordias Domini * in æternum cantabo.

I n generationem & generationem * annuntiabo veritatem tuam in ore meo.

Q uoniam dixisti: In æternum misericordia ædificabitur in cælis: * præparabitur veritas tua in eis.

D isposui testamentum electis meis, iuraui Dauid seruo meo: * Vsque in æternum præparabo semen tuum:

E t ædificabo in generationem & generationem * sedem tuam.

C onfitebuntur cæli mirabilia tua Domine: * etenim veritatem tuam in ecclesia sanctorum.

Q uoniam quis in nubibus æquabitur Domino: * similis erit Deo in filiis Dei?

D eus, qui glorificatur in consilio sanctorum: * magnus & terribilis super omnes qui in circuitu eius sunt.

D omine Deus virtutum, quis similis tibi? * potens es Domine, & veritas tua in circuitu tuo.

T u dominaris potestati maris: * motum autem fluctuum eius tu mitigas.

T u humiliasti sicut vulneratum, superbum: * in brachio virtutis tuæ dispersisti inimicos tuos.

T ui sunt cæli, & tua est terra, orbem terræ & plenitudinem eius tu fundasti: * Aquilonem, & mare tu creasti.

T habor & Hermon in nomine

mine tuo exultabunt,* tuum brachium cum potentia.

F irmetur manus tua, & exaltetur dextera tua: * iustitia & iudicium præparatio sedis tuæ.

M iseri cordia & veritas præcedent faciem tuam: * beatus populus, qui scit iubilationem.

D omine, in lumine vultus tui ambulabunt, & in nomine tuo exultabunt tota die: * & in iustitia tua exaltabuntur.

Q uoniam gloria virtutis eorum tu es: * & in beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum.

Q uia Domini est assumptio nostra: * & sancti Israël Regis nostri.

T unc locutus es in visione sanctis tuis, & dixisti: * Posui adiutorium in potente: & exaltaui electum de plebe mea.

I nueni Dauid seruum meum: * oleo sancto meo vnxi eum.

M anus enim mea auxiliabitur ei:*& brachium meum confortabit eum.

N ihil proficiet inimicus in eo,* & filius iniquitatis non apponet nocere ei.

E t concîdam à facie ipsius inimicos eius: * & odientes eum in fugam conuertam.

E t veritas mea, & misericordia mea cum ipso: * & in nomine meo exaltabitur cornu eius.

E t ponam in mari manum eius: * & in fluminibus dexteram eius.

I pse inuocabit me: Pater meus es tu: * Deus meus, & susceptor salutis meæ:

E t ego primogenitum ponam illum * excelsum præ regibus terræ.

I n æternum seruabo illi misericordiam meam:* & testamentum meum fidele ipsi.

E t ponam in sæculum sæculi semen eius, * & thronum eius sicut dies cæli.

S i autem dereliquerint filij eius legem meam: * & in iudiciis meis non ambulauerint:

S i iustitias meas profanauerint; * & mandata mea non custodierint:

V isitabo in virga iniquitates eorum:* & in verberibus peccata eorum.

M isericordiam autem meam non dispergam ab eo: * neque nocebo in veritate mea:

N eque profanabo testamentum meum: * & quæ procedunt de labiis meis, non faciam irrita.

S emel iuraui in sancto meo, si Dauid mentiar: * semen eius in æternum manebit,

E t thronus eius sicut sol in conspectu meo,* & sicut luna

na perfecta in æternum : & testis in cælo fidelis.

T u verò repulisti & despexisti : * distulisti Christum tuum.

E uertisti testamentum serui tui: * profanasti in terra sanctuarium eius.

D estruxisti omnes sepes eius : * posuisti firmamentum eius formidinem.

D iripuerunt eum omnes transeuntes viam:* factus est opprobrium vicinis suis.

E xaltasti dexteram deprimentium eum : * lætificasti omnes inimicos eius.

A uertisti adiutorium gladij eius : * & non es auxiliatus ei in bello.

D estruxisti eum ab emundatione : * & sedem eius in terram collisisti.

M inorasti dies temporis eius : * perfudisti eum confusione.

V squequò Domine auertis in finem : * exardescet sicut ignis ira tua ?

M emorare quæ mea substantia: * numquid enim vanè constituisti omnes filios hominum ?

Q uis est homo,qui viuet, & non videbit mortem: * eruet animam suam de manu inferi ?

V bi sunt misericordiæ tuæ antiquæ Domine, * sicut iurasti Dauid in veritate tua?

M emor esto Domine opprobrij seruorum tuorum * (quod continui in sinu meo) multarum gentium.

Q uod exprobrauerunt inimici tui Domine,* quod exprobrauerunt commutationem Christi tui.

B enedictus Dominus in æternum : * fiat, fiat.

Psalmus 93.

D Eus vltionum Dominus : * Deus vltionum liberè egit.

E xaltare qui iudicas terram : * redde retributionem superbis.

V squequò peccatores Domine , * vsquequò peccatores gloriabuntur :

E ffabuntur,& loquentur iniquitatem : * loquentur omnes , qui operantur iniustitiam ?

P opulum tuum Domine humiliauerunt : * & hereditatem tuam vexauerunt.

V iduam & aduenam interfecerunt : * & pupillos occiderunt.

E t dixerunt : Non videbit Dominus , * nec intelliget Deus Iacob.

I ntelligite insipientes in populo , * & stulti aliquando sapite.

Q ui plantauit aurem , non audiet ? * aut qui finxit oculum , non considerat ?

Q ui corripit Gentes , non arguet: *

arguet:* qui docet hominem ſcientiam ?

Dominus ſcit cogitationes hominum, * quoniam vanæ ſunt.

Beatus homo, quem tu erudieris Domine: * & de lege tua docueris eum.

Vt mitiges ei à diebus malis: * donec fodiatur peccatori fouea.

Quia non repellet Dominus plebem ſuam: * & hereditatem ſuam non derelinquet:

Quoaduſque iuſtitia conuertatur in iudicium: * & qui iuxta illam omnes qui recto ſunt corde.

Quis conſurget mihi aduerſus malignantes? * aut quis ſtabit mecum aduerſus operantes iniquitatem?

Niſi quia Dominus adiuuit me: * paulominùs habitaſſet in inferno anima mea.

Si dicebam: Motus eſt pes meus:* miſericordia tua Domine adiuuabat me.

Secundùm multitudinem dolorum meorum in corde meo,* conſolationes tuæ lætificauerunt animam meam.

Numquid adhæret tibi ſedes iniquitatis: * qui fingis laborem in præcepto?

Captabunt in animam iuſti:* & ſanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus eſt mihi Dominus in refugium: * & Deus meus in adiutorium ſpei meæ.

Et reddet illis iniquitatem ipſorum: & in malitia eorum diſperdet eos: * diſperdet illos Dominus Deus noſter.

Antiphona. Benedictus Dominus in æternum.

Antiphona. Cantate.

Pſalmus 95.

Cantate Domino canticum nouum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, & benedicite nomini eius: * annuntiate de die in diem ſalutare eius.

Annuntiate inter Gentes gloriam eius, * in omnibus populis mirabilia eius.

Quoniam magnus Dominus,& laudabilis nimis:* terribilis eſt ſuper omnes deos.

Quoniam omnes dij Gentium dæmonia: * Dominus autem cælos fecit.

Confeſſio & pulchritudo in conſpectu eius: * ſanctimonia & magnificentia in ſanctificatione eius.

Afferte Domino patriæ Gentium, afferte Domino gloriam & honorem: *afferte Dño gloriam nomini eius.

Tollite hoſtias, & introite in atria eius: * adorate Dominum in atrio ſancto eius.

Commoueatur à facie eius vniuerſa terra: * dicite in Gentibus quia Dñs regnauit.

Etenim

Etenim correxit orbem terræ, qui non commouebitur: * iudicabit populos in æquitate.

Lætentur cæli, & exultet terra, commoueatur mare, & plenitudo eius: * gaudebunt campi, & omnia quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna siluarum à facie Domini, quia venit:* quoniam venit iudicare terram.

Iudicabit orbem terræ in æquitate, * & populos in veritate sua. Psalmus 96.

Dominus regnauit, exultet terra: * lætentur insulæ multæ.

Nubes & caligo in circuitu eius: * iustitia & iudicium correctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcedet, * & inflammabit in circuitu inimicos eius.

Illuxerunt fulgura eius orbi terræ:* vidit, & commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt à facie Domini; * à facie Domini omnis terra.

Annuntiauerunt cæli iustitiam eius: * & viderunt omnes populi gloriam eius.

Confundantur omnes qui adorant sculptilia: * & qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli eius: * audiuit, & lætata est Sion.

Et exultauerunt filiæ Iudæ, * propter iudicia tua Domine:

Quoniam tu Dominus Altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est iusto, * & rectis corde lætitia.

Lætamini iusti in Domino:* & confitemini memoriæ sanctificationis eius.

Antiphona. Cantate Domino, & benedicite nomini eius.

In Quadragesima, ℣. Scapulis suis obumbrabit tibi. Resp. Et sub pennis eius sperabis.

Tempore Passionis, ℣. De ore leonis libera me Domine. ℟. Et à cornibus vnicornium humilitatem meam.

Tempore Paschali, Antiphona. Alleluia, alleluia, alleluia. ℣. Surrexit Dominus verè, alleluia. ℟. Et apparuit Simoni, alleluia.

Pro vno vel pluribus Martyribus tempore Paschali, ℣. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, alleluia. ℟. Et æternitas temporum, alleluia.

Pro Confessore Pontifice, tempore Paschali, ℣. Elegit eum Dominus sacerdotem sibi,

sibi, alleluia. ℟. Ad sacrificandum ei hostiam laudis, alleluia.

Pro Confessore non Pontifice, ℣. Os iusti meditabitur sapientiam, alleluia. ℟. Et lingua eius loquetur iudicium, alleluia.

Pro vna Sancta, ℣. Adiuuabit eam Deus vultu suo, alleluia. ℟. Deus in medio eius, non commouebitur, alleluia.

AD LAVDES.

Antiphona. Spiritu principali confirma cor meum Deus. Psalmus. Miserere mei. 63.

Antiphona. In veritate.

Psalmus 142.

Domine exaudi orationem meam: auribus percipe obsecrationem meam in veritate tua: * exaudi me in tua iustitia.

Et non intres in iudicium cum seruo tuo: * quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens.

Quia persecutus est inimicus animam meam: * humiliauit in terra vitam meam.

Collocauit me in obscuris sicut mortuos sæculi: * & anxiatus est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis: * in factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te: * anima mea sicut terra sine aqua tibi:

Velociter exaudi me Domine: * defecit spiritus meus.

Non auertas faciem tuam à me: * & similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac mihi manè misericordiam tuam: * quia in te speraui.

Notam fac mihi viam, in qua ambulem: * quia ad te leuaui animam meam.

Eripe me de inimicis meis Domine, ad te confugi: * doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam: * propter nomen tuum Domine viuificabis me, in æquitate tua.

Educes de tribulatione animam meam: * & in misericordia tua disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes qui tribulant animam meam: * quoniam ego seruus tuus sum.

Antiphona. In veritate tua exaudi me Domine.

Antiph. Illumina Domine vultum tuum super nos. Psalmus. Deus Deus meus. 20.

Antiphona. Domine.

Canticum Habacuc *Cap.* 3.

Domine audiui auditionem tuam, * & timui.

Domine opus tuum: * in medio

dio annorum viuifica illud.
In medio annorum notum facies: * cùm iratus fueris, misericordiæ recordaberis.
Deus ab austro veniet, * & sanctus de monte Pharan:
Operuit cælos gloria eius: * & laudis eius plena est terra.
Splendor eius vt lux erit: * cornua in manibus eius:
Ibi abscondita est fortitudo eius: * ante faciem eius ibit mors.
Et egredietur diabolus ante pedes eius. * Stetit, & mensus est terram.
Aspexit, & dissoluit Gentes:* & contriti sunt montes sæculi.
Incuruati sunt colles mundi, * ab itineribus æternitatis eius.
Pro iniquitate vidi tentoria Æthiopiæ, * turbabuntur pelles terræ Madian.
Numquid in fluminibus iratus es Domine? * aut in fluminibus furor tuus? vel in mari indignatio tua?
Qui ascendes super equos tuos; * & quadrigæ tuæ saluatio.
Suscitans suscitabis arcum tuum, * iuramenta tribubus quæ locutus es:
Fluuios scindes terræ: viderunt te, & doluerunt montes: * gurges aquarum transiit.
Dedit abyssus vocem suam: * altitudo manus suas leuauit.
Sol & luna steterunt in habitaculo suo, * in luce sagittarum tuarum, ibunt in splendore fulgurantis hastæ tuæ.
In fremitu conculcabis terram: * & in furore obstupefacies Gentes.
Egressus es in salutem populi tui, * in salutem cum Christo tuo:
Percussisti caput de domo impij: * denudasti fundamentum eius vsque ad collum.
Maledixisti sceptris eius, capiti bellatorum eius, * venientibus vt turbo ad dispergendum me.
Exultatio eorum,* sicut eius qui deuorat pauperem in abscondito.
Viam fecisti in mari equis tuis, * in luto aquarum multarum.
Audiui, & conturbatus est venter meus: * à voce contremuerunt labia mea.
Ingrediatur putredo in ossibus meis, * & subter me scateat:
Vt requiescam in die tribulationis: * vt ascendam ad populũ accinctum nostrum.
Ficus enim non florebit: * & non erit germen in vineis.
Mentietur opus oliuæ: * & arua non afferent cibum.
Abscin-

Abscindetur de ouili pecus:* & non erit armentum in præsepibus.
Ego autem in Domino gaudebo : * & exultabo in Deo Iesu meo.
Deus Dominus fortitudo mea : * & ponet pedes meos quasi ceruorum.
Et super excelsa mea deducet me victor * in psalmis canentem.
Antiphona. Domine audiui auditum tuum ; & timui.
Aña. In tympano & choro, in chordis & organo laudate Deum. Psalmus. Laudate Dominum de cælis. 21.
In Quadragesima, Capitulum. *Isaia* 58.
Clama, ne cesses : quasi tuba exalta vocẽ tuam, & annuntia populo meo scelera eorum, & domui Iacob peccata eorum.

Hymnus.

O Sol salutis, intimis
Iesu refulge mentibus,
Dum nocte pulsa gratior
Orbi dies renascitur.
Dans tempus acceptabile,
Da, lacrymarum riuulis
Lauare cordis victimam,
Quam læta adurat Charitas.
Quo fonte manauit nefas,
Fluent perennes lacrymæ,
Si virga pœnitentiæ
Cordis rigorem conterat.
Dies venit, dies tua,
In qua reflorent omnia :
Lætemur & nos in viam
Tua reducti dextera.
Te prona mundi machina
Clemens adoret Trinitas,
Et nos noui per gratiam
Nouum canamus canticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandauit de te. ℟. Vt custodiant te in omnibus viis tuis.
Ad Benedictus, Aña propria, vt in Feriis Quadrag.
Preces quando dicendæ sunt, habentur suprà in Feria secunda. 65.

SABBATO.

Ad Matutinum.

In Quadragesima, Inuitatorium. Dominum Deum nostrum, * Venite adoremus. Psalm. Venite, exultemus. 2.
Hymnus. Ex more docti mystico. vt in Dominica. 3.
Antiphona. Quia mirabilia.
Tempore Paschali, Antiphona. Alleluia. Psalm. 97.
Cantate Domino canticum nouum: * quia mirabilia fecit.
Saluauit sibi dextera eius ; * & brachium sanctum eius.
Notum fecit Dominus salutare suum : * in conspectu Gentium reuelauit iustitiam suam.
Recordatus est misericordiæ suæ, * & veritatis suæ domui Israël.
Viderunt omnes termini terræ * salutare Dei nostri.

Iubilate Deo omnis terra: * cantate, & exultate, & psallite.
Psallite Domino in cithara, in cithara & voce psalmi: * in tubis ductilibus, & voce tubæ corneæ.
Iubilate in conspectu Regis Domini: * moueatur mare, & plenitudo eius; orbis terrarum, & qui habitant in eo.
Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt à conspectu Domini: * quoniam venit iudicare terram.
Iudicabit orbem terrarum in iustitia, * & populos in æquitate.

Psalmus 98.

DOminus regnauit, irascantur populi: * qui sedet super Cherubim, moueatur terra.
Dominus in Sion magnus: * & excelsus super omnes populos.
Confiteantur nomini tuo magno: quoniam terribile & sanctum est: * & honor regis iudicium diligit.
Tu parasti directiones: * iudicium & iustitiam in Iacob tu fecisti.
Exaltate Dominum Deum nostrum, & adorate scabellum pedum eius: * quoniam sanctum est.
Moyses & Aaron in sacerdotibus eius: * & Samuel inter eos, qui inuocant nomen eius.
Inuocabant Dominum, & ipse exaudiebat eos: * in columna nubis loquebatur ad eos.
Custodiebant testimonia eius, * & præceptum quod dedit illis.
Domine Deus noster tu exaudiebas eos: * Deus tu propitius fuisti eis, & vlciscens in omnes adinuentiones eorũ.
Exaltate Dominum Deum nostrum, & adorate in monte sancto eius: * quoniam sanctus Dominus Deus noster.

Antiphona. Quia mirabilia fecit Dominus.

Sequens Antiphona & Psalmus. Iubilate, hic prætermittitur, quando dicitur in Laudibus, vt in Sabbatis in quibus fit Officium de sancta Maria, & eius loco dicitur Antiphona & Psalmus. Bonum est confiteri Domino.

Antiphona. Iubilate.

Psalmus 99.

IVbilate Deo omnis terra: * seruite Domino in lætitia.
Introite in conspectu eius, * in exultatione.
Scitote quoniam Dominus ipse est Deus: * ipse fecit nos, & non ipsi nos.
Populus eius, & oues pascuæ eius: * introite portas eius in confessione, atria eius in hymnis: confitemini illi.

Lau-

Laudate nomen eius: quoniam suauis est Dominus, in æternum misericordia eius, * & vsque in generationem & generationem veritas eius.

Vel Psalmus 91.

BOnum est confiteri Domino,* & psallere nomini tuo Altissime;

Ad annuntiandum manè misericordiam tuam,* & veritatem tuam per noctem;

In decachordo psalterio; * cum cantico, in cithara.

Quia delectasti me Domine in factura tua:*&in operibus manuum tuarum exultabo.

Quàm magnificata sunt opera tua Domine! * nimis profundæ factæ sunt cogitationes tuæ:

Vir insipiens non cognoscet: * & stultus non intelliget hæc.

Cùm exorti fuerint peccatores sicut fœnum: * & apparuerint omnes qui operantur iniquitatem:

Vt intereant in sæculum sæculi: * tu autem altissimus in æternum Domine.

Quoniam ecce inimici tui Domine, quoniam ecce inimici tui peribunt:*& dispergentur omnes, qui operantur iniquitatem.

Et exaltabitur sicut vnicornis cornu meum: * & senectus mea in misericordia vberi.

Et despexit oculus meus inimicos meos: * & in insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.

Iustus vt palma florebit: * sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Plantati in domo Domini,* in atriis domus Dei nostri florebunt:

Adhuc multiplicabuntur in senecta vberi: * & benè patientes erunt, vt annuntient:

Quoniam rectus Dominus Deus noster:* & non est iniquitas in eo.

Psalmus 100.

MIsericordiam & iudicium * cantabo tibi Domine:

Psallam, & intelligam in via immaculata, * quando venies ad me.

Perambulabam in innocentia cordis mei, * in medio domus meæ.

Non proponebam ante oculos meos rem iniustam: * facientes præuaricationes odiui.

Non adhæsit mihi cor prauum: * declinantem à me malignũ non cognoscebam.

Detrahentem secretò proximo suo, * hunc persequebar.

Superbo oculo, & insatiabili corde, * cum hoc non edebam.

Oculi mei ad fideles terræ, vt sedeant mecum: * ambulans in via immaculata, hic mihi ministrabat.

Non habitabit in medio domus meæ qui facit superbiam : * qui loquitur iniqua, non direxit in conspectu oculorum meorum.

In matutino interficiebam omnes peccatores terræ : * vt disperderem de ciuitate Domini omnes operantes iniquitatem.

Antiph. Iubilate Deo omnis terra. vel Antiphona. Bonum est confiteri Domino.

Antiphona. Clamor meus.

Psalmus 101.

DOmine exaudi orationem meam : * & clamor meus ad te veniat.

Non auertas faciem tuam à me : * in quacumque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

In quacumque die inuocauero te, * velociter exaudi me.

Quia defecerunt sicut fumus dies mei : * & ossa mea sicut cremium aruerunt.

Percussus sum vt fœnum, & aruit cor meum: * quia oblitus sum comedere panem meum.

A voce gemitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Similis factus sum pellicano solitudinis ; * factus sum sicut nycticorax in domicilio.

Vigilaui,* & factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Tota die exprobrabant mihi inimici mei : * & qui laudabant me, aduersum me iurabant.

Quia cinerem tamquam panem manducabam, * & potum meum cum fletu miscebam,

A facie iræ & indignationis tuæ : * quia eleuans allisisti me.

Dies mei sicut vmbra declinauerunt : * & ego sicut fœnum arui.

Tu autem Domine in æternum permanes : * & memoriale tuum in generationem & generationem.

Tu exurgens misereberis Sion:* quia tempus miserendi eius, quia venit tempus.

Quoniam placuerunt seruis tuis lapides eius : * & terræ eius miserebuntur.

Et timebunt Gentes nomen tuum Domine ,* & omnes reges terræ gloriam tuam.

Quia ædificauit Dominus Sion: * & videbitur in gloria sua.

Respexit in orationem humilium:* & non spreuit precem eorum.

Scribantur hæc in generatione altera : * & populus, qui creabitur, laudabit Dominum:

Quia prospexit de excelso sancto suo : * Dominus de cælo in terram aspexit :

Vt audiret gemitus compedito-

ditorum : * vt solueret filios interemptorum :
V t annuntient in Sion nomen Domini : * & laudem eius in Ierusalem.
I n conueniendo populos in vnum, * & reges vt seruiant Domino.
R espondit ei in via virtutis suæ : * Paucitatem dierum meorum nuntia mihi.
N e reuoces me in dimidio dierum meorum, * in generationem & generationem anni tui.
I nitio tu Domine terram fundasti:* & opera manuum tuarum sunt cæli.
I psi peribunt, tu autem permanes : * & omnes sicut vestimentum veterascent.
E t sicut opertorium mutabis eos,& mutabuntur : * tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient.
F ilij seruorum tuorum habitabunt: * & semen eorum in sæculum dirigetur.

Psalmus 102.

B Enedic anima mea Domino : * & omnia, quæ intra me sunt, nomini sancto eius.
B enedic anima mea Domino: * & noli obliuisci omnes retributiones eius :
Q ui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis:* qui sanat omnes infirmitates tuas.
Q ui redimit de interitu vitam tuam : * qui coronat te in misericordia & miserationibus.
Q ui replet in bonis desiderium tuum : * renouabitur vt aquilæ iuuentus tua.
F aciens misericordias Dominus : * & iudicium omnibus iniuriam patientibus.
N otas fecit vias suas Moysi, * filiis Israël voluntates suas.
Miserator,& misericors Dominus: * longanimis,& multùm misericors.
N on in perpetuum irascetur:*neque in æternum comminabitur.
N on secundùm peccata nostra fecit nobis : * neque secundùm iniquitates nostras retribuit nobis.
Q uoniam secundùm altitudinem cæli à terra, * corroborauit misericordiam suam super timentes se.
Quantùm distat ortus ab occidente; * longè fecit à nobis iniquitates nostras.
Q uomodo miseretur pater filiorum, misertus est Dominus timentibus se: * quoniam ipse cognouit figmentum nostrum.
R ecordatus est quoniam puluis sumus: * homo sicut fœnum dies eius, tamquam flos agri sic efflorebit.
Q uoniam spiritus pertransibit in illo, & non subsistet: *

& non cognoſcet ampliùs locum ſuum.

M iſericordia autem Domini ab æterno,* & vſque in æternum ſuper timentes eum.

E t iuſtitia illius in filios filiorum, * his qui ſeruant teſtamentum eius:

E t memores ſunt mandatorum ipſius, * ad faciendum ea.

D ominus in cælo parauit ſedem ſuam:* & regnum ipſius omnibus dominabitur.

B enedicite Domino omnes Angeli eius: * potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem ſermonum eius.

B enedicite Domino omnes virtutes eius: * miniſtri eius, qui facitis voluntatem eius.

B enedicite Domino omnia opera eius: * in omni loco dominationis eius, benedic anima mea Domino.

Antiphona. Clamor meus ad te veniat Deus.

Antiphona. Benedic.

Pſalmus 103.

B Enedic anima mea Domino: * Dñe Deus meus magnificatus es vehementer.

C onfeſſionem & decorem induiſti,* amictus lumine ſicut veſtimento:

E xtendens cælum ſicut pellem: * qui tegis aquis ſuperiora eius.

Q ui ponis nubem aſcenſum tuum: * qui ambulas ſuper pennas ventorum.

Q ui facis angelos tuos, ſpiritus: * & miniſtros tuos ignem vrentem.

Q ui fundaſti terram ſuper ſtabilitatem ſuam: * non inclinabitur in ſæculum ſæculi.

A byſſus, ſicut veſtimentum, amictus eius: * ſuper montes ſtabunt aquæ.

A b increpatione tua fugient: * à voce tonitrui tui formidabunt.

A ſcendunt montes, & deſcendunt campi, * in locum quem fundaſti eis.

T erminum poſuiſti, quem non tranſgredientur:* neque conuertentur operire terram.

Q ui emittis fontes in conuallibus, * inter mediũ montium pertranſibunt aquæ.

P otabunt omnes beſtiæ agri: * expectabunt onagri in ſiti ſua.

S uper ea volucres cæli habitabunt:* de medio petrarum dabunt voces.

R igans montes de ſuperioribus ſuis: * de fructu operum tuorum ſatiabitur terra:

P roducens fœnum iumentis,* & herbam ſeruituti hominum:

V t educas panem de terra:* & vinum lætificet cor hominis:

V t exhilaret faciem in oleo:*

leo: * & panis cor hominis confirmet.

S aturabuntur ligna campi, & cedri libani, quas plantauit: * illic passeres nidificabunt.

H erodij domus dux est eorum: * montes excelsi ceruis: petra refugium herinaciis.

F ecit lunam in tempora: * sol cognouit occasum suum.

P osuisti tenebras, & facta est nox: * in ipsa pertransibunt omnes bestiæ siluæ:

C atuli leonum rugientes, vt rapiant, * & quærant à Deo escam sibi.

O rtus est sol, & congregati sunt: * & in cubilibus suis collocabuntur.

E xibit homo ad opus suum: * & ad operationem suam vsque ad vesperum.

Q uàm magnificata sunt opera tua Domine! * omnia in sapientia fecisti: impleta est terra possessione tua.

H oc mare magnum, & spatiosum manibus: * illic reptilia, quorum non est numerus.

A nimalia pusilla cum magnis: * illic naues pertransibunt.

D raco iste, quem formasti ad illudendum ei: * omnia à te expectant, vt des illis escam in tempore.

D ante te illis, colligent: * aperiente te manum tuam, omnia implebuntur bonitate.

A uertente autem te faciem, turbabuntur: * auferes spiritum eorum, & deficient, & in puluerem suum reuertentur.

E mittes spiritum tuum, & creabuntur: * & renouabis faciem terræ.

S it gloria Domini in sæculum: * lætabitur Dominus in operibus suis:

Q ui respicit terram, & facit eam tremere: * qui tangit montes, & fumigant.

C antabo Domino in vita mea: * psallam Deo meo quamdiu sum.

I ucundum sit ei eloquium meum; * ego verò delectabor in Domino.

D eficiant peccatores à terra, & iniqui ita vt non sint: * benedic anima mea Domino.

Psalmus 104.

C Onfitemini Domino, & inuocate nomen eius: * annuntiate inter Gentes opera eius.

C antate ei, & psallite ei: * narrate omnia mirabilia eius.

L audamini in nomine sancto eius: * lætetur cor quærentium Dominum.

Q uærite Dominum, & confirmamini: * quærite faciem eius semper.

M ementote mirabilium eius, quæ fecit: * prodigia eius & iudicia oris eius.

S emen Abraham, serui eius: * filij Iacob electi eius.

I pse Dominus Deus noster: * in vniuersa terra iudicia eius.

M emor fuit in sæculum testamenti sui: * verbi, quod mandauit in mille generationes:

Q uod disposuit ad Abraham: * & iuramenti sui ad Isaac:

E t statuit illud Iacob in præceptum: * & Israël in testamentum æternum:

Dicens: Tibi dabo terram Chanaan, * funiculum hereditatis vestræ.

C ùm essent numero breui, * paucissimi & incolæ eius.

E t pertransierunt de gente in gentem, * & de regno ad populum alterum.

N on reliquit hominem nocere eis: * & corripuit pro eis reges.

N olite tangere christos meos: * & in prophetis meis nolite malignari.

E t vocauit famem super terram: * & omne firmamentum panis contriuit.

M isit ante eos virum: * in seruum venumdatus est Ioseph.

H umiliauerunt in compedibus pedes eius; ferrum pertransiit animam eius, * donec veniret verbum eius.

E loquium Domini inflammauit eum: * misit rex, & soluit eum: princeps populorum, & dimisit eum.

C onstituit eum dominum domus suæ, * & principem omnis possessionis suæ:

V t erudiret principes eius sicut semetipsum: * & senes eius prudentiam doceret.

E t intrauit Israël in Ægyptum: * & Iacob accola fuit in terra Cham.

E t auxit populum suum vehementer: * & firmauit eum super inimicos eius.

C onuertit cor eorum vt odirent populum eius: * & dolum facerent in seruos eius.

M isit Moysen seruū suum: * Aaron, quem elegit ipsum.

P osuit in eis verba signorum suorum: * & prodigiorum in terra Cham.

M isit tenebras, & obscurauit: * & non exacerbauit sermones suos.

C onuertit aquas eorum in sanguinem: * & occidit pisces eorum.

E didit terra eorum ranas * in penetralibus regum ipsorum.

D ixit, & venit cœnomyia: * & cinifes in omnibus finibus eorum.

P osuit pluuias eorum grandinem: * ignem comburentem in terra ipsorum.

E t percussit vineas eorum, &

& ficulneas eorum:* & contriuit lignum finium eorum.

D ixit, & venit locusta, & bruchus, * cuius non erat numerus:

E t comedit omne fœnum in terra eorum: * & comedit omnem fructum terræ eorum.

E t percussit omne primogenitum in terra eorum: * primitias omnis laboris eorum.

E t eduxit eos cum argento & auro: * & non erat in tribubus eorum infirmus.

L ætata est Ægyptus in profectione eorum: * quia incubuit timor eorum super eos.

E xpandit nubem in protectionem eorum, * & ignem vt luceret eis per noctem.

P etierũt,& venit coturnix:* & pane cæli saturauit eos.

D irupit petram, & fluxerunt aquæ: * abierunt in sicco flumina:

Q uoniam memor fuit verbi sancti sui, * quod habuit ad Abraham puerum suum.

E t eduxit populum suum in exultatione, * & electos suos in lætitia.

E t dedit illis regiones Gentium: * & labores populorum possederunt:

V t custodiant iustificationes eius, * & legem eius requirant.

Antiphona. Benedic anima mea Domino.

Antiphona. Visita nos.

Psalmus 105.

C Onfitemini Domino quoniam bonus: * quoniam in sæculum misericordia eius.

Q uis loquetur potentias Domini,* auditas faciet omnes laudes eius?

B eati qui custodiunt iudicium,* & faciunt iustitiam in omni tempore.

M emento nostri Domine in beneplacito populi tui; * visita nos in salutari tuo:

A d videndum in bonitate electorum tuorum, ad lætandum in lætitia gentis tuæ:* vt lauderis cum hereditate tua.

P eccauimus cum patribus nostris:* iniustè egimus, iniquitatem fecimus.

P atres nostri in Ægypto non intellexerunt mirabilia tua: * non fuerunt memores multitudinis misericordiæ tuæ.

E t irritauerunt ascendentes in mare, * mare Rubrum.

E t saluauit eos propter nomen suum: * vt notam faceret potentiam suam.

E t increpuit mare Rubrum, & exiccatum est: * & deduxit eos in abyssis sicut in deserto.

E t saluauit eos de manu odientium: * & redemit eos de manu inimici.

E t operuit aqua tribulantes

 eos: *

eos : * vnus ex eis non remansit.

Et crediderunt verbis eius:* & laudauerunt laudem eius.

Citò fecerunt, obliti sunt operum eius : * & non sustinuerunt consilium eius.

Et concupierunt concupiscentiam in deserto : * & tentauerunt Deum in inaquoso.

Et dedit eis petitionem ipsorum : * & misit saturitatem in animas eorum.

Et irritauerunt Moysen in castris : * Aaron sanctum Domini.

Aperta est terra, & deglutiuit Dathan:* & operuit super congregationem Abiron.

Et exarsit ignis in synagoga eorum : * flamma combussit peccatores.

Et fecerunt vitulum in Horeb : * & adorauerunt sculptile.

Et mutauerunt gloriam suam * in similitudinem vituli comedentis fœnum.

Obliti sunt Deum, qui saluauit eos, * qui fecit magnalia in Ægypto, mirabilia in terra Cham : terribilia in mari Rubro.

Et dixit vt disperderet eos:* si non Moyses electus eius stetisset in confractione in conspectu eius :

Vt auerteret iram eius, ne disperderet eos : * & pro nihilo habuerunt terram desiderabilem.

Non crediderunt verbo eius, & murmurauerunt in tabernaculis suis : * non exaudierunt vocem Domini.

Et eleuauit manum suam super eos : * vt prosterneret eos in deserto :

Et vt deiiceret semen eorum in nationibus : * & dispergeret eos in regionibus.

Et initiati sunt Beélphegor : * & comederunt sacrificia mortuorum.

Et irritauerunt eum in adinuentionibus suis : * & multiplicata est in eis ruina.

Et stetit Phinees, & placauit : * & cessauit quassatio.

Et reputatum est ei in iustitiam, * in generationem & generationem vsque in sempiternum.

Et irritauerunt eum ad aquas contradictionis : * & vexatus est Moyses propter eos: quia exacerbauerunt spiritum eius.

Et distinxit in labiis suis : * non disperdiderunt Gentes, quas dixit Dominus illis.

Et commisti sunt inter Gentes, & didicerunt opera eorum : & seruierunt sculptilibus eorum : * & factum est illis in scandalum.

Et immolauerũt filios suos,* & filias suas dæmoniis.

Et effuderunt sanguinem inno-

innocentem:* sanguinem filiorum suorum & filiarum suarum, quas sacrificauerunt sculptilibus Chanaan.

Et infecta est terra in sanguinibus, & contaminata est in operibus eorum: * & fornicati sunt in adinuentionibus suis.

Et iratus est furore Dominus in populum suum: * & abominatus est hereditatem suam.

Et tradidit eos in manus Gentium: * & dominati sunt eorum qui oderunt eos.

Et tribulauerunt eos inimici eorum, & humiliati sunt sub manibus eorum: * sæpè liberauit eos.

Ipsi autem exacerbauerunt eum in consilio suo:* & humiliati sunt in iniquitatibus suis.

Et vidit cùm tribularentur:* & audiuit orationem eorum.

Et memor fuit testamenti sui: * & pœnituit eum secundùm multitudinem misericordiæ suæ.

Et dedit eos in misericordias * in conspectu omnium qui ceperant eos.

Saluos nos fac Domine Deus noster: * & congrega nos de nationibus.

Vt confiteamur nomini sancto tuo: * & gloriemur in laude tua.

Benedictus Dominus Deus Israël à sæculo & vsque in sæculum: * & dicet omnis populus: Fiat, fiat.

Psalmus 106.

Confitemini Domino quoniam bonus: * quoniam in sæculum misericordia eius.

Dicant qui redempti sunt à Domino, quos redemit de manu inimici, * & de regionibus congregauit eos.

A solis ortu, & occasu; * ab Aquilone, & mari.

Errauerunt in solitudine in inaquoso: * viam ciuitatis habitaculi non inuenerunt.

Esurientes,& sitientes:* anima eorum in ipsis defecit.

Et clamauerunt ad Dominum cùm tribularentur: * & de necessitatibus eorum eripuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam: * vt irent in ciuitatem habitationis.

Confiteantur Domino misericordiæ eius: * & mirabilia eius filiis hominum.

Quia satiauit animam inanem: * & animam esurientem satiauit bonis.

Sedentes in tenebris, & vmbra mortis:* vinctos in mendicitate, & ferro.

Quia exacerbauerunt eloquia Dei: * & consilium Altissimi irritauerunt.

Et humiliatum est in laboribus cor eorum: * infirmati

ſunt, nec fuit qui adiuuaret.

Et clamauerunt ad Dominum cùm tribularentur: * & de neceſſitatibus eorum liberauit eos.

Et eduxit eos de tenebris, & vmbra mortis: * & vincula eorum diſrupit.

Confiteantur Domino miſericordiæ eius: * & mirabilia eius filiis hominum.

Quia contriuit portas æreas: * & vectes ferreos confregit.

Suſcepit eos de via iniquitatis eorum: * propter iniuſtitias enim ſuas humiliati ſunt.

Omnem eſcam abominata eſt anima eorum: * & appropinquauerunt vſque ad portas mortis.

Et clamauerunt ad Dominum cùm tribularentur: * & de neceſſitatibus eorum liberauit eos.

Miſit verbum ſuum, & ſanauit eos: * & eripuit eos de interitionibus eorum.

Confiteantur Domino miſericordiæ eius: * & mirabilia eius filiis hominum.

Et ſacrificent ſacrificium laudis: * & annuntient opera eius in exultatione.

Qui deſcendunt mare in nauibus: * facientes operationem in aquis multis.

Ipſi viderunt opera Domini, * & mirabilia eius in profundo.

Dixit, & ſtetit ſpiritus procellæ: * & exaltati ſunt fluctus eius.

Aſcendunt vſque ad cælos, & deſcendunt vſque ad abyſſos: * anima eorum in malis tabeſcebat.

Turbati ſunt, & moti ſunt ſicut ebrius: * & omnis ſapientia eorum deuorata eſt.

Et clamauerunt ad Dominum cùm tribularentur: * & de neceſſitatibus eorum eduxit eos:

Et ſtatuit procellam eius in auram: * & ſiluerunt fluctus eius.

Et lætati ſunt quia ſiluerunt: * & deduxit eos in portum voluntatis eorum.

Confiteantur Domino miſericordiæ eius: * & mirabilia eius filiis hominum.

Et exaltent eum in eccleſia plebis: * & in cathedra ſeniorum laudent eum.

Poſuit flumina in deſertũ: * & exitus aquarum in ſitim:

Terram fructiferam in ſalſuginem, * à malitia inhabitantium in ea.

Poſuit deſertum in ſtagna aquarum: * & terram ſine aqua in exitus aquarum.

Et collocauit illic eſurientes: * & conſtituerunt ciuitatem habitationis.

Et ſeminauerunt agros, & plantauerunt vineas: * & fecerunt fructum natiuitatis.

Et

Et benedixit eis,& multiplicati sunt nimis:* & iumenta eorum non minorauit.

Et pauci facti sunt: * & vexati sunt à tribulatione malorum, & dolore.

Effusa est contemptio super principes: * & errare fecit eos in inuio, & non in via.

Et adiuuit pauperem de inopia: * & posuit sicut oues familias.

Videbunt recti, & lætabantur: * & omnis iniquitas oppilabit os suum.

Quis sapiens, & custodiet hæc, * & intelliget misericordias Domini?

Antiphona. Visita nos Domine in salutari tuo.

Antiphona. Confitebor.

Psalmus 107.

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum: * cantabo, & psallam in gloria mea.

Exurge gloria mea, exurge psalterium & cithara:* exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis Domine: * & psallam tibi in nationibus.

Quia magna est super cælos misericordia tua: * & vsque ad nubes veritas tua:

Exaltare super cælos Deus, & super omnem terram gloria tua: * vt liberentur dilecti tui.

Saluum fac dextera tua, & exaudi me: * Deus locutus est in sancto suo:

Exultabo, & diuidam Sichimam, * & conuallem tabernaculorum dimetiar.

Meus est Galaad, & meus est Manasses: * & Ephraim susceptio capitis mei.

Iuda rex meus: * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi alienigenæ amici facti sunt.

Quis deducet me in ciuitatem munitam? * quis deducet me vsque in Idumæam?

Nónne tu Deus, qui repulisti nos,* & non exibis Deus in virtutibus nostris?

Da nobis auxilium de tribulatione: * quia vana salus hominis.

In Deo faciemus virtutem:* & ipse ad nihilum deducet inimicos nostros.

Psalmus 108.

Deus laudem meam ne tacueris: * quia os peccatoris, & os dolosi super me apertum est.

Locuti sunt aduersum me lingua dolosa, & sermonibus odij circumdederunt me:* & expugnauerunt me gratis.

Pro eo vt me diligerent, detrahebant mihi: * ego autem orabam.

Et posuerunt aduersum me mala pro bonis: * & odium pro dilectione mea.

Constitue super eum peccatorem: * & diabolus stet à dextris eius.

Cùm iudicatur, exeat condemnatus: * & oratio eius fiat in peccatum.

Fiant dies eius pauci: * & episcopatum eius accipiat alter.

Fiant filij eius orphani, * & vxor eius vidua.

Nutantes transferantur filij eius, & mendicent: * & eijciantur de habitationibus suis.

Scrutetur fœnerator omnem substantiam eius; * & diripiant alieni labores eius.

Non sit illi adiutor:* nec sit qui misereatur pupillis eius.

Fiant nati eius in interitum: * in generatione vna deleatur nomen eius.

In memoriam redeat iniquitas patrum eius in conspectu Domini: * & peccatum matris eius non deleatur.

Fiant contra Dominum semper, & dispereat de terra memoria eorum: * pro eo quod non est recordatus facere misericordiam.

Et persecutus est hominem inopem, & mendicum, * & compunctum corde mortificare.

Et dilexit maledictionem, & veniet ei: * & noluit benedictionem, & elongabitur ab eo.

Et induit maledictionem sicut vestimentum, * & intrauit sicut aqua in interiora eius, & sicut oleum in ossibus eius.

Fiat ei sicut vestimentum, quo operitur:* & sicut zona, qua semper præcingitur.

Hoc opus eorum, qui detrahunt mihi apud Dominum:* & qui loquuntur mala aduersus animam meam.

Et tu Domine, Domine, fac mecum propter nomen tuum: * quia suauis est misericordia tua.

Libera me, quia egenus & pauper ego sum: * & cor meum conturbatum est intra me.

Sicut vmbra cùm declinat, ablatus sum: * & excussus sum sicut locustæ.

Genua mea infirmata sunt à ieiunio:* & caro mea immutata est propter oleum.

Et ego factus sum opprobrium illis:* viderunt me, & mouerunt capita sua.

Adiuua me Domine Deus meus:* saluum me fac secundùm misericordiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: * & tu Domine fecisti eam.

Maledicent illi, & tu benedices: * qui insurgunt in me, confundantur: seruus autem tuus lætabitur.

Induantur qui detrahunt mihi,

mihi, pudore: * & operiantur sicut diploide confusione sua.

Confitebor Domino nimis in ore meo: * & in medio multorum laudabo eum.

Quia astitit à dextris pauperis, * vt saluam faceret à persequentibus animam meam.

Antiphona. Confitebor Domino nimis in ore meo.

In Quadragesima, ℣. Scuto circumdabit te veritas eius. ℟. Non timebis à timore nocturno.

Tempore Passionis, ℣. Ne perdas cum impiis Deus animam meam. ℟. Et cum viris sanguinũ vitam meam.

Tempore Paschali, Antiphona. Alleluia, alleluia, alleluia.

Pro beata Maria, ℣. Diffusa est gratia in labiis tuis, alleluia. ℟. Propterea benedixit te Deus in æternum, alleluia.

AD LAVDES.

Antiphona. Benignè fac in bona voluntate tua Domine.

Psalmus. Miserere. 63.

Antiphona. Bonum est.

Psalmus 91.

BOnum est confiteri Domino,* & psallere nomini tuo Altissime;

Ad annunciandum manè misericordiam tuam,* & veritatem tuam per noctem;

In decachordo psalterio; * cum cantico, in cithara.

Quia delectasti me Domine in factura tua: * & in operibus manuum tuarum exultabo.

Quàm magnificata sunt opera tua Domine! * nimis profundæ factæ sunt cogitationes tuæ:

Vir insipiens non cognoscet: * & stultus non intelliget hæc.

Cùm exorti fuerint peccatores sicut fœnum: * & apparuerint omnes qui operantur iniquitatem:

Vt intereant in sæculum sæculi: * tu autem Altissimus in æternum Domine.

Quoniam ecce inimici tui Domine, quoniam ecce inimici tui peribunt:* & dispergentur omnes, qui operantur iniquitatem.

Et exaltabitur sicut vnicornis cornu meũ: * & senectus mea in misericordia vberi.

Et despexit oculus meus inimicos meos: * & in insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.

Iustus vt palma florebit: * sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Plantati in domo Domini, * in atriis domus Dei nostri florebunt:

Adhuc multiplicabuntur in senecta vberi: * & benè patientes

tientes erunt, vt annuntient:

Quoniam rectus Dominus Deus noster:* & non est iniquitas in eo.

Antiphona. Bonum est confiteri Domino.

Antiphona. Metuant Dominum omnes fines terræ.

Psalmus. Deus Deus meus * ad te. 20.

Aña. Date magnitudinem.

Canticum Moysi. *Deut.* 32.

Audite cæli quæ loquor, * audiat terra verba oris mei.

Concrescat vt pluuia doctrina mea, * fluat vt ros eloquium meum.

Quasi imber super herbam, & quasi stillæ super gramina. * Quia nomen Domini inuocabo:

Date magnificentiam Deo nostro: * Dei perfecta sunt opera, & omnes viæ eius iudicia:

Deus fidelis, & absque vlla iniquitate, iustus & rectus. * Peccauerunt ei, & non filij eius in sordibus:

Generatio praua atque peruersa. * Hæccine reddis Domino, popule stulte & insipiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possedit te, & fecit, & creauit te?

Memento dierum antiquorum, * cogita generationes singulas:

Interroga patrem tuum, & annuntiabit tibi; * maiores tuos, & dicent tibi.

Quando diuidebat Altissimus Gentes: * quando separabat filios Adam,

Constituit terminos populorum * iuxta numerum filiorum Israël.

Pars autem Domini, populus ejus: * Iacob funiculus hereditatis eius.

Inuenit eum in terra deserta, * in loco horroris, & vastæ solitudinis.

Circumduxit eum, & docuit: * & custodiuit quasi pupillam oculi sui.

Sicut aquila prouocans ad volandum pullos suos, * & super eos volitans.

Expandit alas suas, & assumpsit eum, * atque portauit in humeris suis.

Dominus solus dux eius fuit: * & non erat cum eo deus alienus.

Constituit eum super excelsam terram: * vt comederet fructus agrorum.

Vt sugeret mel de petra, * oleumque de saxo durissimo:

Butyrum de armento, & lac de ouibus * cum adipe agnorum, & arietum filiorum Basan:

Et hircos cum medulla tritici, * & sanguinem vuæ biberet meracissimum.

Incrassatus est dilectus, & recal-

recalcitrauit: * incrassatus, impinguatus, dilatatus,

Dereliquit Deum factorem suum, * & recessit à Deo salutari suo.

Prouocauerunt eum in diis alienis, * & in abominationibus ad iracundiam concitauerunt.

Immolauerunt dæmoniis & non Deo, * diis, quos ignorabant;

Noui recentesque venerunt, * quos non coluerunt patres eorum.

Deum, qui te genuit, dereliquisti, * & oblitus es Domini creatoris tui.

Vidit Dominus, & ad iracundiam concitatus est: * quia prouocauerunt eum filij sui & filiæ.

Et ait: Abscondam faciem meam ab eis, * & considerabo nouissima eorum:

Generatio enim peruersa est, * & infideles filij.

Ipsi me prouocauerunt in eo qui non erat deus, * & irritauerunt in vanitatibus suis:

Et ego prouocabo eos in eo qui non est populus, * & in gente stulta irritabo illos.

Ignis succensus est in furore meo, * & ardebit vsque ad inferni nouissima:

Deuorabitque terram cum germine suo: * & montium fundamenta comburet.

Congregabo super eos mala, * & sagittas meas complebo in eis.

Consumentur fame, * & deuorabunt eos aues morsu amarissimo:

Dentes bestiarum immittam in eos, * cum furore trahentium super terram, atque serpentium:

Foris vastabit eos gladius, & intus pauor, * iuuenem simul ac virginem, lactentem cum homine sene.

Dixi: Vbinam sunt? * cessare faciam ex hominibus memoriam eorum.

Sed propter iram inimicorum distuli: * ne fortè superbirent hostes eorum.

Et dicerent: Manus nostra excelsa, & non Dominus, * fecit hæc omnia.

Gens absque consilio est, & sine prudentia. * Vtinam saperent, & intelligerent, ac nouissima prouiderent.

Quomodo persequatur vnus mille, * & duo fugent decem millia?

Nonne ideò, quia Deus suus vendidit eos, * & Dominus conclusit illos?

Non enim est Deus noster vt dij eorum: * & inimici nostri sunt iudices.

De vinea Sodomorum, vinea eorum, * & de suburbanis Gomorrhæ:

Vua eorum vua fellis, * & botri amarissimi.

F el draconum vinum eorum, * & venenum aspidum insanabile.

N ónne hæc condita sunt apud me, * & signata in thesauris meis ?

M ea est vltio, & ego retribuam in tempore, * vt labatur pes eorum :

I uxtà est dies perditionis, * & adesse festinant tempora.

I udicabit Dominus populum suum, * & in seruis suis miserebitur:

V idebit quòd infirmata sit manus, * & clausi quoque defecerunt, residuique consumpti sunt.

E t dicet : Vbi sunt dij eorum, * in quibus habebant fiduciam ?

D e quorum victimis comedebant adipes, * & bibebant vinum libaminum :

S urgant & opitulentur vobis, * & in necessitate vos protegant.

V idete quòd ego sim solus, * & non sit alius Deus præter me :

E go occidam, & ego viuere faciam; percutiam, & ego sanabo;* & non est qui de manu mea possit eruere.

L euabo ad cælum manum meam, & dicam:* Viuo ego in æternum.

S i acuero vt fulgur gladium meum, * & arripuerit iudicium manus mea :

R eddam vltionem hostibus meis, * & his qui oderunt me, retribuam.

I nebriabo sagittas meas sanguine, * & gladius meus deuorabit carnes,

D e cruore occisorum, * & de captiuitate, nudati inimicorum capitis.

L audate Gentes populum eius, * quia sanguinem seruorum suorum vlciscetur :

E t vindictam retribuet in hostes eorum, * & propitius erit terræ populi sui.

Antiphona. Date magnitudinem Deo nostro.

Antiphona. In cymbalis benesonantibus laudate Deum.

Psalmus. Laudate Dominum de cælis. 21.

In Quadragesima, Capitulum. *Isaiæ* 58.

CLama, ne cesses, quasi tuba exalta vocẽ tuam, & annuntia populo meo scelera eorum, & domui Iacob peccata eorum. Hymnus.

O Sol salutis, intimis
Iesu refulge mentibus,
Dum nocte pulsa gratior
Orbi dies renascitur.

D ans tempus acceptabile,
Da, lacrymarum riuulis
Lauare cordis victimam,
Quam læta adurat charitas.

Q uo fonte manauit nefas,
Fluent perennes lacrymæ,
Si virga pœnitentiæ,
Cordis rigorem conterat.

Dies

Dies venit, dies tua,
In qua reflorent omnia:
Lætemur & nos in viam
Tua reducti dextera.
Te prona mundi machina
Clemens adoret Trinitas,
Et nos noui per gratiam
Nouum canamus canticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandauit de te. ℟. Vt custodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona propria, vt in Feriis Quadragesimæ.

Preces quando dicendæ sunt, habentur suprà in Feria secunda. 65.

DOMINICA.

Ad Vesperas.

Pater noster. Aue Maria.
℣. Deus in adiutorium. 19.
Antiphona. Dixit Dominus.

Tempore Paschali, Antiphona. Alleluia.

Sub qua sola Antiphona dicuntur omnes Psalmi Vesperarum, tam in Dominicis, quàm in Feriis.

Psalmus 109.

Dixit Dominus Domino meo, * Sede à dextris meis:

Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex Sion: * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in splendoribus sanctorum: * ex vtero ante luciferum genui te.

Iurauit Dominus, & non pœnitebit eum: * Tu es sacerdos in æternum secundùm ordinem Melchisedech.

Dominus à dextris tuis, * confregit in die iræ suæ reges.

Iudicabit in nationibus, implebit ruinas: * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet: * propterea exaltabit caput.

Antiphona. Dixit Dominus Domino meo, Sede à dextris meis.

Antiphona. Fidelia.

Psalmus 110.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo: * in consilio iustorum, & congregatione.

Magna opera Domini: * exquisita in omnes voluntates eius.

Confessio & magnificentia opus eius: * & iustitia eius manet in sæculum sæculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum, misericors & miserator Dominus: * escam dedit timentibus se.

Memor erit in sæculum testamenti sui: * virtutem operum suorum annuntiabit populo suo:

Vt det illis hereditatem gentium: * opera manuum eius veritas & iudicium.

Fidelia omnia mandata eius: confirmata in sæculum sæculi, * facta in veritate & æquitate.

Redemptionem misit populo suo: * mandauit in æternum testamentum suum.

Sanctum & terribile nomen eius: * initium sapientiæ timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum: * laudatio eius manet in sæculum sæculi.

Antiphona. Fidelia omnia mandata eius, confirmata in sæculum sæculi.

Antiphona. In mandatis.

Psalmus 111.

BEatus vir, qui timet Dominum: * in mandatis eius volet nimis.

Potens in terra erit semen eius: * generatio rectorum benedicetur.

Gloria & diuitiæ in domo eius: * & iustitia eius manet in sæculum sæculi.

Exortum est in tenebris lumen rectis: * misericors, & miserator & iustus.

Iucundus homo qui miseretur & commodat, disponet sermones suos in iudicio: * quia in æternum non commouebitur.

In memoria æterna erit iustus: * ab auditione mala non timebit.

Paratum cor eius sperare in Domino, confirmatum est cor eius: * non commouebitur, donec despiciat inimicos suos.

Dispersit, dedit pauperibus: iustitia eius manet in sæculum sæculi, * cornu eius exaltabitur in gloria.

Peccator videbit, & irascetur, dentibus suis fremet & tabescet: * desiderium peccatorum peribit.

Antiphona. In mandatis eius cupit nimis.

Antiphona. Sit nomen Domini.

Psalmus 112.

LAudate pueri Dominum: * laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum, * ex hoc nunc, & vsque in sæculum.

A solis ortu vsque ad occasum, * laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes Gentes Dominus, * & super cælos gloria eius.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, * & humilia respicit in cælo & in terra?

Suscitans à terra inopem: * & de stercore erigens pauperem:

Vt collocet eum cum principibus *

cipibus, * cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo, * matrem filiorum lætantem.

Antiph. Sit nomen Domini benedictum in sæculum.

Antiph. Nos qui viuimus.

Psalmus 113.

IN exitu Israël de Ægypto, * domus Iacob de populo barbaro:

Facta est Iudæa sanctificatio eius, * Israël potestas eius.

Mare vidit, & fugit: * Iordanis conuersus est retrorsum.

Montes exultauerunt vt arietes: * & colles sicut agni ouium.

Quid est tibi mare, quòd fugisti: * & tu Iordanis, quia conuersus es retrorsum?

Montes exultastis sicut arietes: * & colles sicut agni ouium.

A facie Domini mota est terra, * à facie Dei Iacob.

Qui conuertit petram in stagna aquarum, * & rupem in fontes aquarum.

Non nobis Domine, non nobis: * sed nomini tuo da gloriam.

Super misericordia tua, & veritate tua: * nequando dicant Gentes: Vbi est Deus eorum?

Deus autem noster in cælo: * omnia quæcumque voluit, fecit.

Simulacra Gentium argentum & aurum, * opera manuum hominum.

Os habent, & non loquentur: * oculos habent, & non videbunt.

Aures habent, & non audient: * nares habent, & non odorabunt.

Manus habent, & non palpabunt: pedes habent, & non ambulabunt: * non clamabunt in gutture suo.

Similes illis fiant qui faciunt ea: * & omnes qui confidunt in eis.

Domus Israël sperauit in Domino: * adiutor eorum & protector eorum est.

Domus Aaron sperauit in Domino: * adiutor eorum & protector eorum est.

Qui timent Dominum, sperauerunt in Domino: * adiutor eorum & protector eorum est.

Dominus memor fuit nostri: * & benedixit nobis:

Benedixit domui Israël: * benedixit domui Aaron.

Benedixit omnibus qui timent Dominum; * pusillis cum maioribus.

Adiiciat Dominus super vos: * super vos, & super filios vestros.

Benedicti vos à Domino: * qui fecit cælum & terram.

Cælum

Cælum cæli Dño: * terram autem dedit filiis hominum.
Non mortui laudabunt te Domine: * neque omnes qui descendunt in infernum:
Sed nos qui viuimus, benedicimus Domino, * ex hoc nunc & vsque in sæculum.
Antiphona. Nos qui viuimus, benedicimus Domino.
Tempore Paschali, Aña. Alleluia, alleluia, alleluia.
Capitulum vt in Proprio de Tempore.
In Quadragesima, Hymnus.

Audi benigne Conditor,
Nostras preces cum fletibus,
In hoc sacro ieiunio
Fusas quadragenario.
Scrutator alme cordium,
Infirma tu scis virium:
Ad te reuersis exhibe
Remissionis gratiam.
Multùm quidē peccauimus,
Sed parce confitentibus:
Ad nominis laudem tui
Confer medelam languidis.
Concede nostrum conteri
Corpus per abstinentiam:
Culpæ vt relinquant pabulū
Ieiuna corda criminum.
Præsta beata Trinitas,
Concede simplex Vnitas;
Vt fructuosa sint tuis
Ieiuniorum munera. Amen.

℣. Angelis suis Deus mandauit de te. ℟. Vt custodiant te in omnibus viis tuis.
Ad Magnificat, Aña propria.

Tempore Paschali, Hymnus.

Ad regias Agni dapes
Stolis amicti candidis
Post transitum maris Rubri
Christo canamus Principi.
Diuina cuius Charitas
Sacrum propinat sanguinem,
Almique membra corporis
Amor Sacerdos immolat.
Sparsum cruorem postibus
Vastator horret Angelus:
Fugitque diuisum mare:
Merguntur hostes fluctibus.
Iam Pascha nostrum Christus est,
Paschalis idem Victima,
Et pura puris mentibus
Sinceritatis azyma.
O vera cæli Victima,
Subiecta cui sunt tartara,
Soluta mortis vincula,
Recepta vitæ præmia.
Victor subactis inferis
Trophæa Christus explicat,
Cæloque aperto, subditum
Regem tenebrarum trahit.
Vt sis perenne mentibus
Paschale Iesu gaudium,
A morte dira criminum
Vitæ renatos libera.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna sæcula. Amen.

℣. Mane nobiscum Domine, alleluia. ℟. Quoniam aduesperascit, alleluia.
Ad Magnificat, Antiphona propria.

Canticum B. Mariæ virginis. *Lucæ 1. c*

MAgnificat * anima mea Dominum :
Ex exultauit spiritus meus * in Deo salutari meo.
Quia respexit humilitatem ancillæ suæ : * ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.
Quia fecit mihi magna qui potens est : * & sanctum nomen eius.
Et misericordia eius à progenie in progenies * timentibus eum.
Fecit potentiam in brachio suo : * dispersit superbos mente cordis sui.
Deposuit potentes de sede, * & exaltauit humiles.
Esurientes impleuit bonis: * & diuites dimisit inanes.
Suscepit Israël puerũ suum,* recordatus misericordiæ suæ.
Sicut locutus est ad patres nostros, * Abraham, & semini eius in sæcula.
Gloria Patri, & Filio.

Deinde dicitur Antiphona, & Oratio propria.

FERIA SECVNDA.

Ad Vesperas.

Antiphona. Inclinauit.

Tempore Paschali, Antiphona. Alleluia. Psalm. 114.

DIlexi, quoniam exaudiet Dominus * vocem orationis meæ.
Quia inclinauit aurem suam mihi: * & in diebus meis inuocabo.
Circumdederunt me dolores mortis : * & pericula inferni inuenerunt me.
Tribulationem & dolorem inueni; * & nomen Domini inuocaui.
O Domine libera animam meam : * misericors Dominus, & iustus, & Deus noster miseretur.
Custodiens paruulos Dominus : * humiliatus sum, & liberauit me.
Conuertere anima mea in requiem tuam : * quia Dominus benefecit tibi.
Quia eripuit animam meam de morte : * oculos meos à lacrymis, pedes meos à lapsu.
Placebo Domino* in regione viuorum.

Antiphona. Inclinauit Dominus aurem suam mihi.

Aña. Credidi. Psalmus 115.

CRedidi, propter quod locutus sum ; * ego autem humiliatus sum nimis.
Ego dixi in excessu meo : * Omnis homo mendax.
Quid retribuam Domino, * pro omnibus quæ retribuit mihi ?
Calicem salutaris accipiam : * & nomen Domini inuocabo.
Vota mea Domino reddam coram omni populo eius : * pretio-

pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum eius.

O Domine, quia ego seruus tuus: * ego seruus tuus, & filius ancillæ tuæ.

D irupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini inuocabo.

V ota mea Domino reddam in conspectu omnis populi eius:* in atriis domus Domini, in medio tui Ierusalem.

Antiphona. Credidi propter quod locutus sum.

Antiphona. Laudate.

Psalmus 116.

L Audate Dominum omnes Gentes: * laudate eum omnes populi:

Q uoniam confirmata est super nos misericordia eius: * & veritas Domini manet in æternum.

Antiphona. Laudate Dominum omnes Gentes.

Antiphona. Clamaui.

Canticum Graduum.

Psalmus 119.

A D Dominum cùm tribularer clamaui: * & exaudiuit me.

D omine libera animam meam à labiis iniquis, * & à lingua dolosa.

Q uid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam?

S agittæ potentis acutæ, * cum carbonibus desolatoriis.

H eu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: habitaui cum habitantibus Cedar: * multùm incola fuit anima mea.

C um his qui oderunt pacem, eram pacificus: * cùm loquebar illis, impugnabant me gratis.

Antiphona. Clamaui, & exaudiuit me.

Antiphona. Vnde veniet.

Psalmus 120.

L Euaui oculos meos in montes, * vnde veniet auxilium mihi.

A uxilium meum à Domino, * qui fecit cælum & terram.

N on det in commotionem pedem tuum:* neque dormitet qui custodit te.

E cce non dormitabit, neque dormiet,*qui custodit Israël.

D ominus custodit te, Dominus protectio tua * super manum dexteram tuam.

P er diem sol non vret te, * neque luna per noctem.

D ominus custodit te ab omni malo: * custodiat animam tuam Dominus.

D ominus custodiat introitum tuum,& exitum tuum;* ex hoc nunc, & vsque in sæculum.

Antiphona. Vnde veniet auxilium mihi.

Tempore Paschali, Aña. Alleluia, alleluia, alleluia.

In Quadragesima, Capitulum. *Ioëlis 2.d*

INter vestibulum & altare plorabunt sacerdotes ministri Domini,& dicent: Parce Domine, parce populo tuo, & ne des hereditatem tuam in opprobrium, vt dominentur eis nationes.

Hymnus. Audi, benigne. vt suprà. 138.

℣. Angelis suis Deus mandauit de te. ℟. Vt custodiant te in omnibus viis tuis.

Antiphona ad Magnificat, & Oratio propria.

Tempore Paschali, Capitulum. *Rom. 6.b*

CHristus resurgens ex mortuis iam non moritur, mors illi vltrà non dominabitur. Quòd enim mortuus est peccato, mortuus est semel: quòd autem viuit, viuit Deo.

Hymnus. Ad regias Agni. vt suprà. 138.

℣. Mane nobiscum Domine, alleluia. ℟. Quoniam aduesperascit, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona propria.

Oratio dicitur de Dominica præcedenti.

Preces, si dicendæ sint, habentur suprà in Laudibus Feriæ secundæ. 65.

Dicuntur autem per totam Quadragesimam in Officio feriali tantùm.

FERIA TERTIA.

Ad Vesperas.

Aña. In domum Domini.

Tempore Paschali, Antiphona. Alleluia. Psalm. 121.

LÆtatus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domũ Dñi ibimus.

Stantes erant pedes nostri, * in atriis tuis Ierusalem.

Ierusalem, quæ ædificatur vt ciuitas: * cuius participatio eius in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini: * testimonium Israël ad confitendum nomini Domini.

Quia illic sederunt sedes in iudicio,* sedes super domum Dauid.

Rogate quæ ad pacem sunt Ierusalem: * & abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua: * & abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos, & proximos meos, * loquebar pacem de te:

Propter domum Dñi Dei nostri, * quæsiui bona tibi.

Antiphona. In domum Domini lætantes ibimus.

Antiphona. Qui habitas.

Psalmus 122.

AD te leuaui oculos meos, * qui habitas in cælis.

Ecce sicut oculi seruorum, * in manibus dominorum suorum,

S icut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ : * ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum , donec misereatur nostri.

M iserere nostri Domine, miserere nostri : * quia multùm repleti sumus despectione :

Q uia multùm repleta est anima nostra : * opprobrium abundantibus , & despectio superbis.

Antiphona. Qui habitas in cælis , miserere nobis.

Antiphona. Adiutorium.

Psalmus 123.

NIsi quia Dominus erat in nobis , dicat nunc Israël ; * nisi quia Dominus erat in nobis ,

C ùm exurgerent homines in nos , * fortè viuos deglutissent nos :

C ùm irasceretur furor eorum in nos , * forsitan aqua absorbuisset nos.

T orrentem pertransiuit anima nostra:* forsitan pertransisset anima nostra aquam intolerabilem.

B enedictus Dominus, * qui non dedit nos in captionem dentibus eorum.

A nima nostra sicut passer erepta est * de laqueo venantium.

L aqueus contritus est , * & nos liberati sumus.

A diutorium nostrum in nomine Domini, * qui fecit cælum & terram.

Antiphona. Adiutorium nostrum in nomine Domini.

Antiphona. Benefac.

Psalmus 124.

QVi confidunt in Domino sicut mons Sion : * non commouebitur in æternum , qui habitat in Ierusalem.

M ontes in circuitu eius : * & Dominus in circuitu populi sui , ex hoc nunc & vsque in sæculum.

Q uia non relinquet Dominus virgam peccatorum super sortem iustorum : * vt non extendant iusti ad iniquitatem manus suas.

B enefac Domine bonis,* & rectis corde.

D eclinantes autem in obligationes , adducet Dominus cum operantibus iniquitatem : * pax super Israël.

Antiphona. Benefac Domine bonis , & rectis corde.

Antiphona. Facti sumus.

Psalmus 125.

IN conuertendo Dominus captiuitatem Sion : * facti sumus sicut consolati :

T unc repletum est gaudio os nostrum ; * & lingua nostra exultatione.

T unc dicent inter Gentes: * Magnificauit Dominus facere cum eis.

M agnificauit Dominus facere

cere nobiscum : * facti sumus lætantes.
Conuerte Domine captiuitatem nostram, * sicut torrens in Austro.
Qui seminant in lacrymis, * in exultatione metent.
Euntes ibant & flebant, * mittentes semina suá.
Venientes autem venient cum exultatione, * portantes manipulos suos.
Antiphona. Facti sumus sicut consolati.

Tempore Paschali, Aña. Alleluia, alleluia, alleluia.

Capitulum, Hymnus, ℣. Aña ad Magnificat & Oratio pro Tempore, vt in Vesperis Feriæ secundæ. 141.

Preces si dicendæ sint, habentur suprà in Laudibus Feriæ secundæ. 65.

FERIA QVARTA.

Ad Vesperas.

Antiph. Non confundetur.

Tempore Paschali, Antiphona. Alleluia.

Psalmus 126.

NIsi Dominus ædificauerit domum, * in vanum laborauerunt qui ædificant eam.
Nisi Dominus custodierit ciuitatem, * frustrà vigilat qui custodit eam.
Vanum est vobis ante lucem surgere : * surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.
Cùm dederit dilectis suis somnum : * ecce hereditas Domini, filij ; merces, fructus ventris.
Sicut sagittæ in manu potentis: * ita filij excussorum.
Beatus vir, qui impleuit desiderium suum ex ipsis:* non confundetur cùm loquetur inimicis suis in porta.
Antiphona. Non confundetur cùm loquetur inimicis suis in porta.
Antiphona. Beati.

Psalmus 127.

BEati omnes qui timent Dominum, * qui ambulant in viis eius.
Labores manuum tuarum quia manducabis : * beatus es, & benè tibi erit.
Vxor tua sicut vitis abundans, * in lateribus domus tuæ.
Filij tui sicut nouellæ oliuarum,*in circuitu mensæ tuæ.
Ecce sic benedicetur homo, * qui timet Dominum.
Benedicat tibi Dominus ex Sion :* & videas bona Ierusalem omnibus diebus vitæ tuæ.
Et videas filios filiorum tuorum, * pacem super Israël.
Antiphona Beati omnes qui timent Dominum.
Aña Sæpè. Psalmus 128.

SÆpè expugnauerunt me à iuuentute mea, * dicat nunc Israël.

Sæpè expugnauerunt me à iuuentute mea:* etenim non potuerunt mihi.
Supra dorsum meum fabricauerunt peccatores: * prolongauerunt iniquitatem suam.
Dominus iustus concîdit ceruices peccatorum: * confundantur & conuertantur retrorsum omnes qui oderunt Sion.
Fiant sicut fœnum tectorum: * quod priusquam euellatur, exaruit:
De quo non impleuit manum suam qui metit, * & sinum suum qui manipulos colligit.
Et non dixerunt qui præteribant: Benedictio Domini super vos: * benediximus vobis in nomine Domini.
Antiphona. Sæpè expugnauerunt me à iuuentute mea.
Antiphona. De profundis.

Psalmus 129.

DE profundis clamaui ad te Domine: * Domine exaudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecationis meæ.
Si iniquitates obseruaueris Domine:* Domine quis sustinebit?
Quia apud te propitiatio est: * & propter legem tuam sustinui te Domine.
Sustinuit anima mea in verbo eius: * sperauit anima mea in Domino.
A custodia matutina vsque ad noctem, * speret Israël in Domino.
Quia apud Dominum misericordia: * & copiosa apud eum redemptio.
Et ipse redimet Israël, * ex omnibus iniquitatibus eius.
Antiphona. De profundis clamaui ad te Domine.
Antiphona. Speret.

Psalmus 130.

DOmine, non est exaltatum cor meum:*neque elati sunt oculi mei.
Neque ambulaui in magnis: * neque in mirabilibus super me.
Si non humiliter sentiebam: * sed exaltaui animam meam.
Sicut ablactatus est super matre sua, * ita retributio in anima mea.
Speret Israël in Domino, * ex hoc nunc & vsque in sæculum.
Antiphona. Speret Israël in Domino.
Tempore Paschali, Aña. Alleluia, alleluia, alleluia.
Capitulum, Hymnus, ℣. Antiphona ad Magnificat, & Oratio, pro Tempore, vt in Vesp. Feriæ secundæ. 141.
Preces quando dicendæ sunt, habentur suprà in Laudibus Feriæ secundæ. 65.

FERIA QVINTA.
Ad Vesperas.
Antiphona. Et omnis.
Tempore Paschali, Añã. Alleluia. Psalmus 131.

Memento Domine Dauid, * & omnis mãsuetudinis eius :
Sicut iurauit Domino,* votum vouit Deo Iacob :
Si introiero in tabernaculum domus meæ, * si ascendero in lectum strati mei :
Si dedero somnum oculis meis, * & palpebris meis dormitationem,
Et requiem temporibus meis:donec inueniam locum Domino, * tabernaculum Deo Iacob.
Ecce audiuimus eam in Ephrata : * inuenimus eam in campis siluæ.
Introibimus in tabernaculum eius : * adorabimus in loco,vbi steterunt pedes eius.
Surge Domine in requiem tuam,* tu & arca sanctificationis tuæ.
Sacerdotes tui induantur iustitiam : * & sancti tui exultent.
Propter Dauid seruum tuum, * non auertas faciem Christi tui.
Iurauit Dominus Dauid veritatem, & non frustrabitur eam: * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.
Si custodierint filij tui testamentum meum, * & testimonia mea hæc, quæ docebo eos :
Et filij eorum vsque in sæculum, * sedebunt super sedem tuam.
Quoniam elegit Dominus Sion: * elegit eam in habitationem sibi.
Hæc requies mea in sæculum sæculi : * hîc habitabo, quoniam elegi eam.
Viduam eius benedicens benedicam : * pauperes eius saturabo panibus.
Sacerdotes eius induam salutari : * & sancti eius exultatione exultabunt.
Illuc producam cornu Dauid,* paraui lucernam Christo meo.
Inimicos eius induam confusione : * super ipsum autem efflorebit sanctificatio mea.
Antiphona. Et omnis mansuetudinis eius.
Antiphona. Ecce.
Psalmus 132.

Ecce quàm bonum, & quàm iucundum, * habitare fratres in vnum :
Sicut vnguentum in capite, * quod descendit in barbam, barbam Aaron.
Quod descendit in oram vestimenti eius : * sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion.
Quoniam illic mandauit Domi-

Dominus benedictionem, * & vitam vsque in sæculum.

Antiphona. Ecce quàm bonum, & quàm iucundum habitare fratres in vnum.

Añ. Omnia Psalm. 134.

LAudate nomen Domini, * laudate serui Dominum.

Qui statis in domo Domini, * in atriis domus Dei nostri.

Laudate Dominum, quia bonus Dominus: * psallite nomini eius, quoniam suaue.

Quoniam Iacob elegit sibi Dominus, * Israël in possessionem sibi.

Quia ego cognoui quòd magnus est Dominus, * & Deus noster præ omnibus diis.

Omnia quæcumque voluit, Dominus fecit in cælo, & in terra, * in mari, & in omnibus abyssis.

Educens nubes ab extremo terræ: * fulgura in pluuiam fecit.

Qui producit ventos de thesauris suis: * qui percussit primogenita Ægypti ab homine vsque ad pecus.

Et misit signa & prodigia in medio tui Ægypte: * in Pharaonem, & in omnes seruos eius.

Qui percussit Gentes multas: * & occîdit reges fortes: Sehon regem Amorrhæorum, & Og regem Basan, * & omnia regna Chanaan.

Et dedit terram eorum hereditatem, * hereditatem Israël populo suo.

Domine nomen tuum in æternum: * Domine memoriale tuum in generatione & generationem.

Quia iudicabit Dominus populum suum: * & in seruis suis deprecabitur.

Simulacra Gentium argentum & aurum, * opera manuum hominum.

Os habent, & non loquentur: * oculos habent, & non videbunt.

Aures habent, & non audient: * neque enim est spiritus in ore ipsorum.

Similes illis fiant qui faciunt ea: * & omnes qui confidunt in eis.

Domus Israël benedicite Domino: * domus Aaron benedicite Domino.

Domus Leui benedicite Domino: * qui timetis Dominum benedicite Domino.

Benedictus Dñs ex Sion, * qui habitat in Ierusalem.

Antiph. Omnia quæcum que voluit Dominus fecit.

Añ. Quoniam in æternum.

Psalmus 135.

COnfitemini Dño quoniam bonus: * quoniam in æternum misericordia eius.

Confite-

Confitemini Deo deorum:* quoniam in æternum misericordia eius.

Confitemini Domino dominorum: * quoniam in æternum misericordia eius.

Qui facit mirabilia magna solus:* quoniam in æternum misericordia eius.

Qui fecit cælos in intellectu: * quoniam in æternum misericordia eius.

Qui firmauit terram super aquas: * quoniam in æternum misericordia eius.

Qui fecit luminaria magna: * quoniam in æternum misericordia eius.

Solem in potestatem diei: * quoniam in æternum misericordia eius.

Lunam & stellas in potestatem noctis: * quoniam in æternum misericordia eius.

Qui percussit Ægyptum cum primogenitis eorum: * quoniam in æternum misericordia eius.

Qui eduxit Israël de medio eorum: * quoniam in æternum misericordia eius.

In manu potenti, & brachio excelso: * quoniam in æternum misericordia eius.

Qui diuisit mare Rubrum in diuisiones: * quoniam in æternum misericordia eius.

Et eduxit Israël per medium eius: * quoniam in æternum misericordia eius.

Et excussit Pharaonem, & virtutem eius in mari Rubro: * quoniam in æternum misericordia eius.

Qui traduxit populum suum per desertum: * quoniam in æternum misericordia eius.

Qui percussit reges magnos:* quoniam in æternum misericordia eius.

Et occidit reges fortes: * quoniam in æternum misericordia eius.

Sehon regem Amorrhæorum: * quoniam in æternum misericordia eius.

Et Og regem Basan: * quoniam in æternum misericordia eius.

Et dedit terram eorum hereditatem: * quoniam in æternum misericordia eius.

Hereditatem Israël seruo suo: * quoniam in æternum misericordia eius.

Quia in humilitate nostra memor fuit nostri: * quoniam in æternum misericordia eius.

Et redemit nos ab inimicis nostris: * quoniam in æternum misericordia eius.

Qui dat escam omni carni:* quoniam in æternum misericordia eius.

Confitemini Deo cæli: * quoniam in æternum misericordia eius.

Confitemini Domino domino-

minorum : * quoniam in æternum misericordia eius.

Antiphona Quoniam in æternum misericordia eius.

Antiph. Hymnum cantate.

Psalmus 136.

SVper flumina Babylonis, illic sedimus & fleuimus : * cùm recordaremur Sion :

In salicibus in medio eius,* suspendimus organa nostra.

Quia illic interrogauerunt nos, qui captiuos duxerunt nos, * verba cantionum :

Et qui abduxerunt nos : * Hymnum cantate nobis de canticis Sion.

Quomodo cantabimus canticum Domini * in terra aliena ?

Si oblitus fuero tui Ierusalem, * obliuioni detur dextera mea.

Adhæreat lingua mea faucibus meis,* si non meminero tui:

Si non proposuero Ierusalem, * in principio lætitiæ meæ.

Memor esto Dñe filiorum Edom, * in die Ierusalem:

Qui dicunt : Exinanite, exinanite * vsque ad fundamentum in ea.

Filia Babylonis misera : * beatus, qui retribuet tibi retributionem tuam, quam retribuisti nobis.

Beatus, qui tenebit,* & allidet paruulos tuos ad petram.

Antiphona. Hymnum cantate nobis de canticis Sion.

Tempore Paschali, Aña. Alleluia, alleluia, alleluia.

Capitulum, Hymnus, ℣. Antiphona ad Magnificat, & Oratio, pro Tempore, vt in Vesperis Feriæ ij. 141.

Preces quando dicendæ sunt, habentur suprà in Laudibus Feriæ secundæ 65.

FERIA SEXTA.

Ad Vesperas.

Antiphona. In conspectu.

Tempore Paschali, Aña. Alleluia.

Psalmus 137.

COnfitebor tibi Domine in toto corde meo : * quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelorum psallam tibi : * adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Super misericordia tua, & veritate tua : * quoniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacumque die inuocauero te, exaudi me : * multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi Dñe omnes reges terræ: * quia audierunt omnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dñi:* quoniam magna est gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus,

nus, & humilia respicit : * & alta à longè cognoscit.

Si ambulauero in medio tribulationis, viuificabis me: * & super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, & saluum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me:* Domine misericordia tua in sæculum : opera manuum tuarum ne despicias.

Ana. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus.

Antiphona. Domine.

Psalmus 138.

DOmine probasti me, & cognouisti me : * tu cognouisti sessionem meam, & resurrectionem meam.

Intellexisti cogitationes meas de longè : * semitam meam, & funiculum meum inuestigasti.

Et omnes vias meas præuidisti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Domine tu cognouisti omnia, nouissima, & antiqua : * tu formasti me, & posuisti super me manum tuam.

Mirabilis facta est scientia tua ex me : * confortata est, & non potero ad eam.

Quò ibo à spiritu tuo ? * & quò à facie tua fugiam ?

Si ascendero in cælum, tu illic es; * si descendero in infernum, ades.

Si sumpsero pennas meas diluculo : * & habitauero in extremis maris :

Etenim illuc manus tua deducet me : * & tenebit me dextera tua.

Et dixi : Forsitan tenebræ conculcabunt me : * & nox illuminatio mea in deliciis meis.

Quia tenebræ non obscurabuntur à te, & nox sicut dies illuminabitur : * sicut tenebræ eius, ita & lumen eius.

Quia tu possedisti renes meos : * suscepisti me de vtero matris meæ.

Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es:* mirabilia opera tua, & anima mea cognoscit nimis.

Non est occultatum os meum à te, quod fecisti in occulto : * & substantia mea in inferioribus terræ.

Imperfectum meum viderunt oculi tui, & in libro tuo omnes scribentur: * dies formabuntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui Deus : * nimis confortatus est principatus eorum :

Dinumerabo eos, & super arenam multiplicabuntur : * exurrexi, & adhuc sum tecum.

Si occideris Deus peccatores : * viri sanguinum declinate à me :

Quia dicitis in cogitatione: * Accipient in vanitate ciuitates tuas.

Nonne qui oderunt te Domine, oderam: * & super inimicos tuos tabescebam?

Perfecto odio oderam illos: * & inimici facti sunt mihi.

Proba me Deus, & scito cor meum: * interroga me, & cognosce semitas meas.

Et vide, si via iniquitatis in me est: * & deduc me in via æterna.

Antiphona. Domine probasti me, & cognouisti me.

Antiphona. A viro iniquo.

Psalmus 139.

ERipe me Domine ab homine malo: * à viro iniquo eripe me.

Qui cogitauerunt iniquitates in corde: * tota die constituebant prælia.

Acuerunt linguas suas sicut serpentis: * venenum aspidum sub labiis eorum.

Custodi me Domine de manu peccatoris: * & ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitauerunt supplantare gressus meos: * absconderunt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum: * iuxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino: Deus meus es tu: * exaudi Domine vocem deprecationis meæ.

Domine, Domine virtus salutis meæ: * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me Domine à desiderio meo peccatori: * cogitauerunt contra me, ne derelinquas me, ne fortè exaltentur.

Caput circuitus eorum: * labor labiorum ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones, in ignem deijcies eos: * in miseriis non subsistent.

Vir linguosus non dirigetur in terra: * virum iniustum mala capient in interitu.

Cognoui quia faciet Dominus iudicium inopis, * & vindictam pauperum.

Verùmtamen iusti confitebuntur nomini tuo: * & habitabunt recti cum vultu tuo.

Antiphona. A viro iniquo libera me Domine.

Antiphona. Domine.

Psalmus 140.

DOmine clamaui ad te, exaudi me: * intende voci meæ, cùm clamauero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: * eleuatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Pone Domine custodiam ori meo: * & ostium circumstantiæ labiis meis.

N on declines cor meum in verba malitiæ, * ad excusandas excusationes in peccatis.

C um hominibus operantibus iniquitatem: * & non communicabo cum electis eorum.

C orripiet me iustus in misericordia, & increpabit me: * oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Q uoniam adhuc & oratio mea in beneplacitis eorum: * absorpti sunt iuncti petræ iudices eorum.

A udient verba mea quoniam potuerunt: * sicut crassitudo terræ erupta est super terram.

D issipata sunt ossa nostra secus infernum: * quia ad te Domine, Domine oculi mei: in te speraui, non auferas animam meam.

C ustodi me à laqueo, quem statuerunt mihi: * & à scandalis operantium iniquitatem.

C adent in retiaculo eius peccatores: * singulariter sum ego donec transeam.

Antiphona. Domine clamaui ad te, exaudi me.

Antiphona. Portio mea.

Psalmus 141.

V Oce mea ad Dominum clamaui: * voce mea ad Dominum deprecatus sum:

E ffundo in conspectu eius orationem meam, * & tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

I n deficiendo ex me spiritum meum, * & tu cognouisti semitas meas.

I n via hac qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.

C onsiderabam ad dexteram, & videbam: * & non erat qui cognosceret me.

P eriit fuga à me, * & non est qui requirat animam meam.

C lamaui ad te Domine, * dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viuentium.

I ntende ad deprecationem meam: * quia humiliatus sum nimis.

L ibera me à persequentibus me: * quia confortati sunt super me.

E duc de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo: * me expectant iusti, donec retribuas mihi.

Aña. Portio mea Domine sit in terra viuentium.

Tempore Paschali, Aña. Alleluia, alleluia, alleluia.

Capitulum, Hymnus, ℣. Aña ad Magnificat, & Oratio, pro Tempore, vt in Vesperis Feriæ secundæ. 141.

Preces quando dicendæ sunt, habentur suprà in Laudibus Feriæ secundæ. 65.

SABBATO.
Ad Vesperas.

Antiphona. Benedictus.

Tempore Paschali, Antiphona. Alleluia.

Psalmus 143.

BEnedictus Dominus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * & digitos meos ad bellum.

Misericordia mea, & refugium meum: * susceptor meus, & liberator meus:

Protector meus, & in ipso speraui:* qui subdit populum meum sub me.

Domine quid est homo, quia innotuisti ei? * aut filius hominis, quia reputas eum?

Homo vanitati similis factus est: * dies eius sicut vmbra prætereunt.

Domine inclina cælos tuos, & descende:* tange montes, & fumigabunt.

Fulgura coruscationem, & dissipabis eos:* emitte sagittas tuas, & conturbabis eos.

Emitte manum tuam de alto, eripe me, & libera me de aquis multis: * de manu filiorum alienorum,

Quorum os locutum est vanitatem:* & dextera eorum, dextera iniquitatis.

Deus canticum nouum cantabo tibi:* in psalterio, decachordo psallam tibi.

Qui das salutem regibus: * qui redemisti Dauid seruum tuum de gladio maligno: eripe me:

Et erue me de manu filiorum alienorum, quorum os locutum est vanitatem: * & dextera eorum, dextera iniquitatis.

Quorum filij, sicut nouellæ plantationes * in iuuentute sua.

Filiæ eorum compositæ; * circumornatæ vt similitudo templi.

Promptuaria eorum plena,* eructantia ex hoc in illud.

Oues eorum fœtosæ, abundantes in egressibus suis: * boues eorum crassæ.

Non est ruina maceriæ, neque transitus,* neque clamor in plateis eorum.

Beatum dixerunt populum, cui hæc sunt: * beatus populus, cuius Dominus Deus eius.

Antiphona. Benedictus Dominus Deus meus.

Antiph. Per singulos dies.

Psalmus 144.

EXaltabo te Deus meus Rex: * & benedicam nomini tuo in sæculum, & in sæculum sæculi.

Per singulos dies benedicam tibi: * & laudabo nomen tuum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magnus Dominus & laudabilis

bilis nimis : * & magnitudinis eius non est finis.

G eneratio & generatio laudabit opera tua : * & potentiam tuam pronuntiabunt.

M agnificentiam gloriæ sanctitatis tuæ loquentur : * & mirabilia tua narrabunt.

E t virtutem terribilium tuorum dicent: * & magnitudinem tuam narrabunt.

M emoriam abundantiæ suauitatis tuæ eructabunt : * & iustitia tua exultabunt.

M iserator & misericors Dominus; * patiens, & multùm misericors.

S uauis Dominus vniuersis:* & miserationes eius super omnia opera eius.

C onfiteantur tibi Domine omnia opera tua : * & sancti tui benedicant tibi.

G loriam regni tui dicent : * & potentiam tuam loquentur:

V t notam faciant filiis hominum potentiam tuam : * & gloriam magnificentiæ regni tui.

R egnum tuum , regnum omnium sæculorum;* & dominatio tua in omni generatione , & generationem.

F idelis Dominus in omnibus verbis suis : * & sanctus in omnibus operibus suis.

A lleuat Dominus omnes qui corruunt:* & erigit omnes elisos.

O culi omnium in te sperant Domine : * & tu das escam illorum in tempore opportuno.

A peris tu manum tuam , * & imples omne animal benedictione.

I ustus Dominus in omnibus viis suis : * & sanctus in omnibus operibus suis.

P ropè est Dominus omnibus inuocantibus eum: *omnibus inuocantibus eum in veritate.

V oluntatem timentium se faciet , * & deprecationem eorum exaudiet : & saluos faciet eos.

C ustodit Dominus omnes diligentes se;* & omnes peccatores disperdet.

L audationem Domini loquetur os meum : * & benedicat omnis caro nomini sancto eius in sæculum, & in sæculum sæculi.

Antiphona. Per singulos dies benedicam te Domine;

Aña. Laudabo. Psalm. 145.

L Auda anima mea Dominum, laudabo Dominum in vita mea : * psallam Deo meo quamdiu fuero.

N olite confidere in principibus ; * in filiis hominum, in quibus non est salus.

E xibit spiritus eius , & reuertetur in terram suam : * in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.

Beatus, cuius Deus Iacob adiutor eius, spes eius in Domino Deo ipsius: * qui fecit cælum & terram, mare, & omnia quæ in eis sunt.

Qui custodit veritatem in sæculum, facit iudicium iniuriam patientibus: * dat escam esurientibus.

Dominus soluit compeditos: * Dominus illuminat cæcos.

Dominus erigit elisos: * Dominus diligit iustos.

Dominus custodit aduenas, pupillum & viduam suscipiet: * & vias peccatorum disperdet.

Regnabit Dominus in sæcula, Deus tuus Sion * in generationem & generationem.

Antiphona. Laudabo Deum meum in vita mea.

Antiphona. Deo nostro.

Psalmus 146.

LAudate Dominum quoniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit iucunda decoráque laudatio.

Ædificans Ierusalem Dominus: * dispersiones Israëlis congregabit.

Qui sanat contritos corde: * & alligat contritiones eorum.

Qui numerat multitudinem stellarum: * & omnibus eis nomina vocat.

Magnus Dominus noster, & magna virtus eius: * & sapientiæ eius non est numerus.

Suscipiens mansuetos Dominus: * humilians autem peccatores vsque ad terram.

Præcinite Domino in confessione: * psallite Deo nostro in cithara.

Qui operit cælum nubibus: * & parat terræ pluuiam.

Qui producit in montibus fœnum: * & herbam seruituti hominum.

Qui dat iumentis escam ipsorum: * & pullis coruorum inuocantibus eum.

Non in fortitudine equi voluntatem habebit: * nec in tibiis viri beneplacitum erit ei.

Beneplacitum est Domino super timentes eum: * & in eis qui sperant super misericordia eius.

Antiphona. Deo nostro iucunda sit laudatio.

Antiphona. Lauda.

Psalmus 147.

LAuda Ierusalem Dominum: * lauda Deum tuum Sion:

Quoniam confortauit seras portarum tuarum: * benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem: * & adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquium suum terræ: * velociter currit sermo eius.

Qui dat niuem sicut lanam, * nebulam sicut cinerem spargit,

*Mittit crystallum suam sicut buccellas : * ante faciem frigoris eius quis sustinebit ?
Emittet verbum suum, & liquefaciet ea : * flabit spiritus eius, & fluent aquæ.
Qui annuntiat verbũ suum Iacob, * iustitias & iudicia sua Israël.
Non fecit taliter omni nationi : * & iudicia sua non manifestauit eis.
Antiphona. Lauda Ierusalem Dominum.

Tempore Paschali, Aña. Alleluia, alleluia, alleluia.

Capitulum, Hymnus, ℣. Antiphona ad Magnificat, & Oratio, pro Tempore.

Deinde fiunt sequentes Commemorationes communes, seu Suffragia Sanctorum, quæ dicuntur etiam ad Laudes.

COMMEMORATIO de Cruce in feriali tantùm Officio.

Ad Vesperas & Laudes, Aña. Per signum Crucis de inimícis nostris libera nos Deus noster. ℣. Omnis terra adoret te, & psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nomini tuo Domine.

Oremus. Oratio.

PErpetua nos, quæsumus Domine, pace custodi : quos per lignum sanctæ Crucis redimere dignatus es.

COMMEMORATIONES Communes, siue Suffragia Sanctorum.

De sancta Maria, quando non dicitur eius Officium paruum.

Ad Vesperas & Laudes, Antiphona. Sancta Maria succurre miseris, iuua pusillanimes, réfoue flebiles, ora pro populó, interueni pro clero, intercede pro deuoto femineo sexu : sentiant omnes tuum iuuamen, quicumque celebrant tuam sanctam commemorationem. Vers. Ora pro nobis sancta Dei genitrix. Resp. Vt digni efficiamur promissionibus Christi.

Oremus. Oratio.

COncede nos famulos tuos, quæsumus Domine Deus, perpetua mentis & corporis sanitate gaudere : & gloriosa beatæ Mariæ semper virginis intercessione à præsenti liberari tristitia, & æterna perfrui lætitia.

De Apostolis.

Ad Vesperas, Antiphona. Petrus Apostolus, & Paulus Doctor Gentium, ipsi nos docuerunt legem tuam Domine. Vers. Constitues eos principes super omnem terram. ℟. Memores erunt nominis tui Domine.

Ad Laudes, Antiphona. Gloriosi principes terræ,

quomodo in vita sua dilexerunt se, ita & in morte non sunt separati. ℣. In omnem terram exiuit sonus eorum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eorum.

Oremus. Oratio.

DEus, cuius dextera beatum Petrum ambulantem in fluctibus, ne mergeretur, erexit: & coapostolum eius Paulum tertiò naufragantem de profundo pelagi liberauit: exaudi nos propitius, & concede; vt amborum meritis, æternitatis gloriam consequamur.

De Patrono vel Titulari Ecclesiæ fiat commemoratio consueta ante vel post Commemorationes prædictas, pro dignitate illius, & vltimo loco de Pace.

Ad Vesperas, & Laudes, Antiphona. Da pacem Domine in diebus nostris, quia non est alius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster. ℣. Fiat pax in virtute tua. ℟. Et abundantia in turribus tuis.

Oremus. Oratio.

DEus, à quo sancta desideria, recta consilia, & iusta sunt opera: da seruis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; vt & corda nostra mandatis tuis dedita, & hostium sublata formidine, tempora sint tua protectione tranquilla. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum: Qui tecum viuit & regnat in vnitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. ℟. Amen.

Vers. Dominus vobiscum. Resp. Et cum spiritu tuo. ℣. Benedicamus Domino. ℟. Deo gratias. ℣. Fidelium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur secretò Pater noster.

Sic terminatur Officium, vbi alia non sequatur Hora, vt dicitur in Rubrica de Oratione Dominica.

Dictæ Commemorationes, seu Suffragia dicuntur ab Octaua Epiphaniæ vsque ad Dominicam Passionis, exceptis Duplicibus, & infra Octauas.

Quando dicitur Officium beatæ Mariæ, non fit alia commemoratio de ea.

AD COMPLETORIVM.

Lector incipit Vers. Iube domne benedicere. Benedictio. Noctem quietam, & finem perfectum concedat nobis Dominus omnipotens. ℟. Amen.

Lectio breuis. 1. *Pet.* 5. *c*

FRatres, Sobrij estote, & vigilate: quia aduersarius vester diabolus tamquam

leo

leo rugiens circuit, quærens quem déuoret: cui resistite fortes in fide. Tu autem Domine miserere nobis.

℟. Deo gratias.

℣. Adiutorium nostrum in nomine Domini. ℟. Qui fecit cælum & terram. Pater noster, dicitur totum secretò.

Deinde Hebdomadarius facit confessionem.

CONfiteor Deo omnipotenti, beatæ Mariæ semper virgini, beato Michaëli Archangelo, beato Ioanni Baptistæ, sanctis Apostolis Petro & Paulo, omnibus sanctis, & vobis fratres: quia peccaui nimis cogitatione, verbo & opere: mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideò precor beatam Mariam semper virginem, beatum Michaëlem Archangelum, beatum Ioannem Baptistam, sanctos Apostolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, & vos fratres, orare pro me ad Dominum Deum nostrum.

Chorus respondet:

MIsereatur tui omnipotens Deus, & dimissis peccatis tuis, perducat te ad vitam æternam. ℟. Amen.

Deinde repetit confessionem, & vbi dicitur vobis fratres, & vos fratres, dicatur tibi pater, & te pater.

Facta confessione à Choro, Hebdomadarius dicit:

MIsereatur vestri omnipotens Deus, & dimissis peccatis vestris, perducat vos ad vitam æternam.

℟. Amen.

INdulgentiam, absolutionem & remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens & misericors Dominus. ℟. Amen.

Et facta Absolutione, dicitur ℣.

COnuerte nos Deus salutaris noster. ℟. Et auerte iram tuam à nobis.
Vers. Deus in adiutorium meum intende. ℟. Domine ad adiuuandum me festina.
Gloria Patri, & Filio. Sicut erat in principio.

Antiphona Miserere.

Tempore Paschali, Aña. Alleluia. Psalmus 4.

CVm inuocarem, exaudiuit me Deus iustitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * & exaudi orationem meam.

Filij hominum vsquequò graui corde? * vt quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificauit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cùm clamauero ad eum.

Irascimini, & nolite pecca-

re: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium iustitiæ, & sperate in Domino.* Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Dñe:* dedisti lætitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, & requiescam;

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me. Psalmus 30.

IN te Domine speraui, non confundar in æternum: * in iustitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam,* accelera vt eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem, & in domum refugij, * vt saluum me facias.

Quoniam fortitudo mea, & refugium meum es tu: * & propter nomen tuum deduces me, & enutries me.

Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi: * quoniā tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum: * redemisti me Domine Deus veritatis.

Psalmus 90.

QVi habitat in adiutorio Altissimi, * in protectione Dei cæli commorabitur.

Dicet Domino: Susceptor meus es tu, & refugium meum: * Deus meus sperabo in eum.

Quoniam ipse liberauit me de laqueo venantium, * & à verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi: * & sub pennis eius sperabis.

Scuto circúmdabit te veritas eius: * non timebis à timore nocturno,

A sagitta volante in die, à negotio perambulante in tenebris: * ab incursu, & dæmonio meridiano.

Cadent à latere tuo mille, & decem millia à dextris tuis: * ad te autem non appropinquabit.

Verúmtamen oculis tuis considerabis: * & retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es Domine spes mea: * altissimum posuisti refugium tuum.

Non accedet ad te malum: * & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam Angelis suis mandauit de te:* vt custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te; * ne fortè offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aspidem & basiliscum ambulabis: * & conculcabis leonem & draconem.

Quoniam in me sperauit, liberabo

berabo eum : * protegam eum, quoniam cognouit nomen meum.

C lamabit ad me, & ego exaudiam eum : * cum ipso sum in tribulatione ; eripiam eũ, & glorificabo eum.

L ongitudine dierum replebo eum : * & ostendam illi salutare meum. Psalm. 133.

E Cce nunc benedicite Dominum,* omnes serui Domini :

Q ui statis in domo Domini, * in atriis domus Dei nostri,

I n noctibus extollite manus vestras in sancta, * & benedicite Dominum.

B enedicat te Dominus ex Sion, * qui fecit cælum & terram.

Antiphona. Miserere mihi Domine, & exaudi orationem meam.

Tempore Paschali, Aña. Alleluia, alleluia, alleluia.

Hymnus.

T E lucis ante terminum
Rerum Creator poscimus,
Vt pro tua clementia
Sis præsul & custodia.
P rocul recedant somnia,
Et noctium phantasmata ;
Hostemque nostrum comprime,
Ne polluantur corpora.
P ræsta, Pater piissime,
Patrique compar Vnice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Capitulum. *Ierem.14.b*

T V autem in nobis es Domine, & nomen sanctum tuum inuocatum est super nos, ne derelinquas nos Domine Deus noster. ℟. Deo gratias.

℟. breue. In manus tuas Domine,* Commendo spiritum meum. In manus tuas.
℣. Redemisti nos Domine Deus veritatis. Commendo.
G loria Patri. In manus tuas.
℣. Custodi nos Domine vt pupillam oculi. ℟. Sub vmbra alarum tuarum protege nos.

Antiphona. Salua nos.

Canticum Simeonis.

Lucæ 2. e

N Vnc dimittis seruum tuum Domine, * secundùm verbum tuum in pace :

Q uia viderunt oculi mei * salutare tuum,

Q uod parasti * ante faciem omnium populorum ;

L umen ad reuelationem Gentium, * & gloriam plebis tuæ Israël.

G loria Patri, & Filio.

Antiphona. Salua nos Domine vigilantes, custodi nos dormientes : vt vigilemus cum Christo, & requiescamus in pace.

Sequitur

Sequentes Preces semper dicuntur, præterquam in Officio Duplici, & infra Octauas: quæ in feriali Officio, tempore Quadragesimæ, & in Quatuor Temporibus, quando dictæ sunt Preces in Vesperis, dicuntur flexis genibus.

Kyrie eleïson. Christe eleïson. Kyrie eleïson. Pater noster.. secretò. ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos à malo. Credo in Deum. secretò. ℣. Carnis resurrectionem. ℟. Vitam æternam, Amen. Vers. Benedictus es Domine Deus patrum nostrorum. ℟. Et laudabilis & gloriosus in sæcula. ℣. Benedicamus Patrem & Filium cum sancto Spiritu. ℟. Laudemus, & superexaltemus eum in sæcula. ℣. Benedictus es Domine in firmamento cæli. ℟. Et laudabilis, & gloriosus & superexaltatus in sæcula. ℣. Benedicat & custodiat nos omnipotens & misericors Dominus. ℟. Amen. ℣. Dignare Domine nocte ista. ℟. Sine peccato nos custodire. ℣. Miserere nostri Domine. ℟. Miserere nostri. ℣. Fiat misericordia tua Domine super nos. Resp. Quemadmodum sperauimus in te. ℣. Domine exaudi orationem meam. Resp. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oremus. Oratio.

Visita, quæsumus Domine, habitationem istam, & omnes insidias inimici ab ea longè repelle: Angeli tui sancti habitent in ea, qui nos in pace custodiant: & benedictio tua sit super nos semper. Per Dominum. Vers. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. ℣. Benedicamus Domino. ℟. Deo gratias. Benedictio. Benedicat & custodiat nos omnipotens & misericors Dominus, Pater, & Filius, & Spiritus sanctus. ℟. Amen.

Et non dicitur, Fidelium animæ, sed immediatè dicitur vna ex infrà scriptis Antiphonis, pro tempore.

Post Purificationem, id est, à fine Completorij illius diei inclusiuè, vsque ad Feriam quintam in Cœna Domini exclusiuè, Antiphona.

Ave Regina cælorum,
Aue Domina Angelorum:
Salue radix, salue porta,
Ex qua mundo lux est orta:
Gaude Virgo gloriosa,
Super omnes speciosa;
Vale ô valdè decora,
Et pro nobis Christum exora.

℣. Dignare me laudare te, virgo

virgo ſacrata. ℟. Da mihi virtutem contra hoſtes tuos.

Oratio.

Concede miſericors Deus fragilitati noſtræ præſidium, vt qui ſanctæ Dei genitricis memoriam agimus, interceſſionis eius auxilio à noſtris iniquitatibus reſurgamus. Per eumdem Chriſtum Dominum noſtrum. ℟. Amen.

A Completorio Sabbati ſancti vſque ad Nonam Sabbati poſt Penteceſten incluſiuè, Antiphona.

Regina cæli lætare, allel.
Quia quem meruiſti portare, alleluia,
Reſurrexit ſicut dixit, allel.
Ora pro nobis Deum, allel.
℣. Gaude & lætare virgo Maria, alleluia. ℟. Quia ſurrexit Dominus verè, alleluia.

Oratio.

Deus, qui per reſurrectionem Filij tui Domini noſtri Ieſu Chriſti mundum lætificare dignatus es: præſta quæſumus; vt per eius genitricem virginem Mariam, perpetuæ capiamus gaudia vitæ. Per eumdem Chriſtum Dominum noſtrum. ℟. Amen.

Deinde dicitur ſecretò, Pater noſter, Aue Maria, & Credo.

Sic dicitur Completorium per totum Annum, præter quam in triduo maioris Hebdomadæ, & per Octauam Paſchæ, vt ſuo loco dicetur.

Si poſt Completorium immediatè ſequatur Matutinum, tunc bis dicatur, Pater noſter, Aue Maria, & Credo. quia Completorium, quod eſt finis Officij, ſic terminari debet; & ante Matutinũ iterùm repetitur pro principio Officij ſequentis diei.

Antiphonæ prædictæ dicuntur etiam in fine Laudum, quando diſcedendum eſt à Choro: ſed ſi immediatè poſt Matutinum ſubſequatur Prima, vel alia Hora, dicitur in fine vltimæ Horæ, ita vt dicatur ſemper, quando terminata aliqua Hora diſcedendum eſt à Choro, & tunc poſt ℣. Fidelium animæ, & Pater noſter, ſecretò dicitur ℣. Dominus det nobis ſuam pacem. ℟. Et vitam æternam, Amen.

Deinde vna ex prædictis Antiphonis, & in fine, Diuinum auxilium maneat ſemper nobiſcum. ℟. Amen.

Extra Chorum autem dicitur in fine Laudum ſi tunc terminandum ſit Officium, alioquin in fine vltimæ Horæ. Poſt alias verò Horas, quando terminatur Officium, dicitur tantùm, Pater noſter. ſecretò.

PRO-

PROPRIVM DE TEMPORE.

Pars Verna.

SABBATO PRIMO in Quadragesima.

Hodie & deinceps vsque ad Pascha, dicuntur Vesperæ ante comestionem, tam in Festis, quàm in Feriis, exceptis Dominicis; in quibus dicuntur hora consueta.

Ad Vesperas, Capitulum. 2. Corinth. 6.

RATRES, Hortamur vos, ne in vacuum gratiam Dei recipiatis. Ait enim: Tempore accepto exaudiui te, & in die salutis adiuui te.

Hymnus.

AVdi benigne Conditor
Nostras preces cum fletibus,
In hoc sacro ieiunio
Fusas quadragenario.
Scrutator alme cordium,
Infirma tu scis virium:
Ad te reuersis exhibe
Remissionis gratiam.
Multùm quidē peccauimus,
Sed parce confitentibus:
Ad nominis laudem tui
Confer medelam languidis.
Concede nostrum conteri
Corpus per abstinentiam:
Culpæ vt relinquant pabulū
Ieiuna corda criminum.
Præsta beata Trinitas,
Concede simplex Vnitas;
Vt fructuosa sint tuis
Ieiuniorum munera. Amen.

℣. Angelis suis Deus mandauit de te. ℟. Vt custodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona. Tunc inuocabis, & Dominus exaudiet: clamabis, & dicet, Ecce adsum.

Oratio.

DEus, qui Ecclesiam tuam annua Quadragesimali obseruatione purificas: præsta familiæ tuæ; vt quod à te obtinere abstinendo nititur, hoc bonis operibus exequatur. Per Dñm.

DOMINICA PRIMA in Quadragesima.

Si hac die, & in aliis Dominicis Quadragesimæ occurrit Festum Duplex, transfertur in sequentem diem similiter non impeditam, vt dicitur in Rubrica de Translatione Festorum. Aliis diebus Quadragesimæ vsque ad maiorem Hebdomadam si occur-

occurrat Festum Duplex vel Semiduplex, fit de eo cum commemoratione & nona Lectione de Homilia Feriæ. De Simplicibus fit tantùm commemoratio.

Per totam Quadragesimam in Feriali Officio, Feria secunda dicitur Officium Defunctorum. Feria iiij dicuntur Psalmi Graduales. Feria vj. Septem Psalmi Pœnitentiales cum Litaniis, præterquam in Feriis maioris Hebdomadæ: quæ omnia habentur in fine Breuiarij.

Ad Matutinū Inuitatorium. Non sit vobis vanum manè surgere ante lucem: * Quia promisit Dominus coronam vigilantibus.

Quod dicitur in Dominicis tantùm vsque ad Dominicam Passionis.

Psalmus. Venite, exultemus. 2. Hymnus. Ex more docti. vt in Psalterio. 3.

In primo Nocturno, Antiphona. Seruite Domino. Psalmus. Beatus vir. cum reliquis vt in Psalterio. 4.

De Epistola secunda beati Pauli Apostoli ad Corinthios. Lectio j. Cap. 6.

Adiuuantes autem exhortamur, ne in vacuum gratiam Dei recipiatis. Ait enim: Tempore accepto exaudiui te, & in die salutis adiuui te. Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis. Nemini dantes vllam offensionem, vt non vituperetur ministerium nostrum: sed in omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patientia, in tribulationibus, in necessitatibus, in angustiis, in plagis, in carceribus, in seditionibus, in laboribus, in vigiliis, in ieiuniis, in castitate, in scientia, in longanimitate, in suauitate, in Spiritu sancto, in charitate non ficta, in verbo veritatis, in virtute Dei, per arma iustitiæ à dextris & à sinistris: per gloriam & ignobilitatem, per infamiam & bonam famam: vt seductores, & veraces: sicut qui ignoti, & cogniti: quasi morientes, & ecce viuimus: vt castigati, & non mortificati: quasi tristes, semper autem gaudentes: sicut egentes, multos autem locupletantes: tamquam nihil habentes, & omnia possidentes.

℟. Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis: commendemus nosmetipsos in multa patientia, in ieiuniis multis, * Per arma iustitiæ virtutis Dei. ℣. In omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patientia, in ieiuniis multis. Per arma.

Lectio

Lectio ij.

OS nostrum patet ad vos, ô Corinthij, cor nostrum dilatatum est. Non angustiamini in nobis: angustiamini autem in visceribus vestris: eamdem autem habentes remunerationem, tamquam filiis dico, dilatamini & vos. Nolite iugum ducere cum infidelibus. Quæ enim participatio iustitiæ cum iniquitate? aut quæ societas luci ad tenebras? Quæ autem conuentio Christi ad Belial? aut quæ pars fideli cum infideli? Qui autem consensus templo Dei cum idolis? Vos enim estis templum Dei viui, sicut dicit Deus: Quoniam inhabitabo in illis, & inambulabo inter eos, & ero illorum Deus, & ipsi erunt mihi populus.

℟. In omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros in multa patientia: * Vt non vituperetur ministerium nostrum. ℣. Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis: commendemus nosmetipsos in multa patientia. Vt non vituperetur.

Lectio iij. *Cap.7.*

REpletus sum consolatione, superabundo gaudio in omni tribulatione nostra. Nam & cùm venissemus in Macedoniam, nullam requiem habuit caro nostra, sed omnem tribulationem passi sumus: foris pugnæ, intus timores. Sed qui consolatur humiles, consolatus est nos Deus in aduentu Titi. Non solùm autem in aduentu eius, sed etiam in consolatione, qua consolatus est in vobis, referens nobis vestrum desiderium, vestrum fletum, vestram æmulationem pro me, ita vt magis gauderem. Quoniam etsi contristaui vos in epistola, non me pœnitet: & si pœniteret, videns quòd epistola illa (etsi ad horam) vos contristauit, nunc gaudeo: non quia contristati estis, sed quia contristati estis ad pœnitentiam.

℟. In ieiunio & fletu orabunt sacerdotes, dicentes: * Parce Domine, parce populo tuo; & ne des hereditatem tuam in perditionem. ℣. Inter vestibulum & altare plorabunt sacerdotes, dicentes. Parce Domine. Gloria Patri. Parce.

In secundo Nocturno, Antiphona Bonorum meorum. Psalmus. Conserua. cum reliquis. 11.

Sermo sancti Leonis Papæ.

Serm.4.de Quadrages.

Lectio iiij.

PRædicaturus vobis, dilectissimi, sacratissimum maximumque ieiunium, quo aptiùs

aptiùs vtar exordio, quàm vt verbis Apostoli, in quo Christus loquebatur, incipiam, dicamque quod lectum est: ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis: Quamuis enim nulla sint tempora, quæ diuinis non sint plena muneribus, & semper nobis ad misericordiam Dei per ipsius gratiam præstetur accessus: nunc tamen omnium mentes maiori studio ad spiritales profectus moueri, & ampliori fiducia oportet animari, quando ad vniuersa pietatis officia, illius nos diei, in quo redempti sumus, recursus inuitat; vt excellens super omnia passionis Dominicæ sacramentum purificatis & corporibus & animis celebremus.

℟. Emendemus in melius, quæ ignoranter peccauimus; ne subitò præoccupati die mortis, quæramus spatium pœnitentiæ, & inuenire non possimus: * Attende Domine, & miserere; quia peccauimus tibi. ℣. Adiuua nos Deus salutaris noster, & propter honorem nominis tui Domine libera nos. Attende.

Lectio v.

DEbebatur quidem tantis mysteriis ita incessabilis deuotio, & continuata reuerentia, vt tales permaneremus in conspectu Dei, quales nos in ipso Paschali festo dignum est inueniri. Sed quia hæc fortitudo paucorum est; & dum carnis fragilitate austerior obseruantia relaxatur, dumque per varias actiones vitæ huius solicitudo distenditur, necesse est de mundano puluere etiam religiosa corda sordescere: magna diuinæ institutionis salubritate prouisum est, vt ad reparandam mentium puritatem quadraginta nobis dierum exercitatio mederetur, in quibus aliorum temporum culpas & pia opera redimerent, & ieiunia casta decoquerent.

℟. Derelinquat impius viam suam, & vir iniquus cogitationes suas, & reuertatur ad Dominum, & miserebitur eius: * Quia benignus & misericors est, & præstabilis super malitia Dominus Deus noster. ℣. Non vult Dominus mortem peccatoris, sed vt conuertatur & viuat. Quia.

Lectio vj.

INgressuri igitur, dilectissimi, dies mysticos, & purificandis animis atque corporibus sacratiùs institutos, præceptis Apostolicis obedire curemus, emundantes nos ab omni inquinamento carnis ac spiritus: vt castigatis colluctationibus, quæ

quæ sunt inter vtramque substantiam, animus quem sub Dei gubernaculis constitutum, corporis sui decet esse rectorem, dominationis suæ obtineat dignitatem: vt nemini dantes vllam offensionem, vituperationibus obloquentium non simus obnoxij. Digna enim ab infidelibus reprehensione carpemur, & nostro vitio linguæ impiæ in iniuriam se religionis armabunt, si ieiunantium mores à puritate perfectæ continentiæ discreparint. Non enim in sola abstinentia cibi stat nostri summa ieiunij: aut fructuosè corpori esca subtrahitur, nisi mens ab iniquitate reuocetur.

℟. Paradisi portas aperuit nobis ieiunij tempus: suscipiamus illud orantes, & deprecantes: * Vt in die resurrectionis cum Domino gloriemur. ℣. In omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros in multa patientia. Vt in die. Gloria Patri. Vt in die.

In tertio Nocturno, Aña. Non sunt loquelæ. Psal. Cæli enarrant. cum reliquis. 16.

Lectio sancti Euangelij secundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.4.*

IN illo tempore: Ductus est Iesus in desertum à Spiritu, vt tentaretur à diabolo: & cùm ieiunasset quadraginta diebus & quadraginta noctibus, posteà esuriit. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Homilia 16. in Euangelia.

DVbitari à quibusdam solet, à quo spiritu sit Iesus ductus in desertum, propter hoc quod subditur, Assumpsit eum diabolus in sanctam ciuitatem: & rursum: Assumpsit eum in montem excelsum valdè. Sed verè & absque vlla quæstione conuenienter accipitur, vt à sancto Spiritu in desertum ductus credatur: vt illuc eum suus Spiritus duceret, vbi hunc ad tentandum malignus spiritus inueniret. Sed ecce, cùm dicitur Deus homo vel in excelsum montem, vel in sanctam ciuitatem à diabolo assumptus, mens refugit credere, humanæ hoc audire aures expauescunt. Qui tamen non esse incredibilia ista cognoscimus, si in illo & alia facta pensamus.

℟. Scindite corda vestra, & non vestimenta vestra: & conuertimini ad Dominum Deum vestrum; * Quia benignus & misericors est. ℣. Derelinquat impius viam suam, & vir iniquus cogitationes suas, & reuertatur ad Domi-

Dominum : & miserebitur eius. Quia benignus.

Lectio viij.

CErtè iniquorum omnium caput diabolus est : & huius capitis membra sunt omnes iniqui. An non diaboli membrum fuit Pilatus ? an non diaboli membra Iudæi persequentes, & milites crucifigentes Christum fuerunt ? Quid ergo mirum, si se ab illo permisit in montem duci, qui se pertulit etiam à membris illius crucifigi ? Non est ergo indignum Redemptori nostro quòd tentari voluit, qui venerat occidi. Iustum quippe erat, vt sic tentationes nostras suis tentationibus vinceret, sicut mortem nostram venerat sua morte superare. ℟. Frange esurienti panem tuum,& egenos vagosque induc in domum tuam; *Tunc erumpet quasi manè lumen tuum, & anteibit faciem tuam, iustitia tua. ℣. Cùm videris nudum, operi eum, & carnem tuam ne despexeris. Tunc.

Lectio ix.

SEd sciendum nobis est, quia tribus modis tentatio agitur, suggestione, delectatione, & consensu. Et nos cùm tentamur, plerumque in delectationem, aut etiam in consensum labimur : quia de carnis peccato propagati, in nobis ipsis etiam gerimus, vnde certamina toleramus. Deus verò, qui in vtero Virginis incarnatus, in mundum sine peccato venerat, nihil contradictionis in semetipso tolerabat. Tentari ergo per suggestionem potuit : sed eius mentem peccati delectatio non momordit. Atque ideò omnis diabolica illa tentatio foris, non intus fuit.

℟. Angelis suis Deus mandauit de te, vt custodiant te in omnibus viis tuis : * In manibus portabunt te, ne vmquam offendas ad lapidem pedem tuum. ℣. Super aspidem & basiliscum ambulabis, & conculcabis leonem & draconem. In manibus. Gloria Patri. In manibus.

Per Hebdomadam eius loco dicitur ℟. Abscondite eleëmosynam in sinu pauperum,& ipsa orabit pro vobis ad Dominum : * Quia sicut aqua extinguit ignem, ita eleëmosyna extinguit peccatum. ℣. Date eleëmosynam, & ecce omnia munda sunt vobis. Quia. Gloria Patri. Quia.

Ad Laudes, Antiphona.

COr mundum crea in me Deus, & spiritum rectum innoua in visceribus meis. Psalm. Miserere. 63.

Aña.

Añ. O Domine saluum me fac: ô Domine benè prospe-rare. Psalmus. Confitemini Domino 25. Antiphona. Sic benedicam te in vita mea Domine: & in nomine tuo leuabo manus meas. Psalmus. Deus Deus meus. cum reliquis 20. Antiphona. In spiritu humilitatis, & in animo contrito suscipiamur Domine à te: & sic fiat sacrificium nostrum, vt à te suscipiatur hodie, & placeat tibi Domine Deus. Antiph. Laudate Deum cæli cælorum, & aquæ omnes.

Capitulum. 2. *Cor.6.*

FRatres, Hortamur vos, ne in vacuum gratiam Dei recipiatis. Ait enim: Tempore accepto exaudiui te, & in die salutis adiuui te.

Hymnus.

O Sol salutis, intimis
Iesu refulge mentibus,
Dum nocte pulsa gratior
Orbi dies renascitur:
Dans tempus acceptabile,
Da lacrymarum riuulis
Lauare cordis victimam,
Quam læta adurat Charitas.
Quo fonte manauit nefas,
Fluent perennes lacrymæ,
Si virga pœnitentiæ
Cordis rigorem conterat.
Dies venit, dies tua,
In qua reflorent omnia:
Lætemur & nos in viam
Tua reducti dextera.
Te prona mundi machina
Clemens adoret Trinitas,
Et nos noui per gratiam
Nouum canamus canticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandauit de te. ℟. Vt custodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona. Ductus est Iesus in desertum à Spiritu, vt tentaretur à diabolo: & cùm ieiunasset quadraginta diebus & quadraginta noctibus, posteà esuriit.

Oratio.

DEus, qui Ecclesiam tuam annua Quadragesimali obseruatione purificas: præsta familiæ tuæ; vt quod à te obtinere abstinendo nititur, hoc bonis operibus exequatur. Per Dominum.

Ad Primam, Añ. Iesus autem cùm ieiunasset quadraginta diebus & quadraginta noctibus, posteà esuriit. Psalmus. Deus in nomine tuo. cum reliquis vt in Psalterio. 25. Capitulum. Regi sæculorum, &c. 29.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio breuis. Quærite Dominum. vt in Psalt. 32.

Et dicitur in Dominicis & Feriis vsque ad Dominicam Passionis exclusiuè.

Ad Tertiam, Antiphona. Tunc assumpsit eum diabolus in sanctam ciuitatem, & statuit eum supra pinnaculum

lum templi, & dixit ei: Si Filius Dei es, mitte te deorſum.

Capitulum. Fratres, Hortamur. 169.

℟. breue. Ipſe liberauit me, *De laqueo venantium. Ipſe. ℣. Et à verbo aſpero. De laqueo. Gloria Patri. Ipſe liberauit. ℣. Scapulis ſuis obumbrabit tibi. ℟. Et ſub pennis eius ſperabis.

Ad Sextam, Antiphona. Non in ſolo pane viuit homo, ſed in omni verbo, quod procedit de ore Dei.

Capitulum. 2. Cor. 6.

Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies ſalutis. Nemini dantes vllam offenſionem, vt non vituperetur miniſterium noſtrum. ℟. br. Scapulis ſuis, * Obumbrabit tibi. Scapulis. ℣. Et ſub pennis eius ſperabis. Obumbrabit tibi. Gloria Patri. Scapulis. ℣. Scuto circumdabit te veritas eius. ℟. Non timebis à timore nocturno.

Ad Nonam, Antiphona. Dominum Deum tuum adorabis, & illi ſoli ſeruies.

Capitulum. 2. Cor. 6. b

Vt caſtigati, & non mortificati: quaſi triſtes, ſemper autem gaudentes: ſicut egentes, multos autem locupletantes: tamquam nihil habentes, & omnia poſſidentes.

℟. br. Scuto circumdabit te, * Veritas eius. Scuto. ℣. Non timebis à timore nocturno. Veritas eius. Gloria. Scuto. ℣. Angelis ſuis Deus mandauit de te. ℟. Vt cuſtodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Veſp. Aña & Pſal. Dixit Dominus. cum reliq. de Dñica 135. Capitulum. Fratres, Hortamur. Hymn. Audi, benigne Conditor. vt ſuprà in Veſperis Sabbati. 163. ℣. Angelis ſuis Deus mandauit de te. ℟. Vt cuſtodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona. Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies ſalutis: in his ergo diebus exhibeamus noſmetipſos ſicut Dei miniſtros, in multa patientia, in ieiuniis, in vigiliis, & in charitate non ficta.

Oratio. Deus, qui Eccleſiam. ſuprà. 169.

Hymni, Verſiculi, & Reſponſoria breuia ſupradicta dicuntur in Dominicis & Feriis, vſque ad Dominicam Paſſionis excluſiuè.

Poſt Veſperas diei dicuntur Veſp. Defunct. clxxxj.

FERIA SECVNDA.

Ad Matutinum, Inuitatorium, de Pſalt. 51. Hymnus. Ex more. 3. Antiphonæ & Pſalmi Nocturnorum, de Pſalterio.

Et ſic dicitur etiam in aliis ſequentibus Feriis.

Lectio sancti Euangelij secundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 25 c*

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Cùm venerit Filius hominis in maiestate sua, & omnes Angeli cum eo, tunc sedebit super sedem maiestatis suæ: & congregabuntur ante eum omnes Gentes. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Lib. de Fide & operib. c. 15. tom. 4. circa medium.

SI mandatis non seruatis, ad vitam veniri potest per solam fidem, quæ sine operibus mortua est: illud deinde quomodo verum erit, quod eis, quos ad sinistram positurus est, dicet: Ite in ignem æternum, qui paratus est diabolo, & angelis eius: nec increpat, quia in eum non crediderunt; sed quia bona opera non fecerunt? Nam profectò, ne sibi quisquam de fide, quæ sine operibus mortua est, promittat æternam vitam, propterea omnes Gentes segregaturum se dixit, quæ permixtæ eisdem pascuis vtebantur: vt appareat, eos illi dicturos: Domine, quando te vidimus illa & illa patientem, & non ministrauimus tibi? qui in eum crediderant, sed bona operari non curauerant, tamquam de ipsa fide mortua ad vitam perueniretur æternam.

℟. Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis: commendemus nosmetipsos in multa patientia, in ieiuniis multis: * Per arma iustitiæ virtutis Dei. ℣. In omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patientia, in ieiuniis multis. Per arma.

Lectio ij.

AN fortè ibunt in ignem æternum, qui opera misericordiæ non fecerunt: & non ibunt, qui aliena rapuerunt? vel corrumpendo in se templum Dei, in se ipsos immisericordes fuerunt: quasi opera misericordiæ prosint aliquid sine dilectione, dicente Apostolo: Si distribuam omnia mea pauperibus, charitatem autem non habeam, nihil mihi prodest? Aut diligat quisquam proximum sicut seipsum, qui non diligit seipsum? Qui enim diligit iniquitatem, odit animam suam.

℟. In omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patientia: * Vt non vituperetur ministerium nostrum. ℣. Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis: commendemus nosmetipsos in multa patientia. Vt non.

Lectio iij.

NEque illud dici hîc poterit, in quo nonnulli seipsos seducunt, ignem æternum dictum, non ipsam combustionem æternam. Per ignem quippe, qui æternus erit, transituros arbitrantur eos, quibus propter fidem mortuam per ignem promittunt salutem, vt videlicet ipse ignis æternus sit, combustio verò eorum, hoc est, operatio ignis, non sit in eos æterna: cùm & hoc præuidens Dominus, sententiam suam conclusit ita dicens: Sic ibunt illi in combustionem æternam, iusti autem in vitam æternam. Erit ergo æterna combustio, sicut ignis: & eos in illam ituros Veritas dicit, quorum non fidem, sed bona opera defuisse declarauit.

℞. In ieiunio & fletu orabunt sacerdotes, dicentes: * Parce Domine, parce populo tuo; & ne des hereditatem tuam in perditionem. ℣. Inter vestibulum & altare plorabunt sacerdotes, dicentes. Parce Domine. Gloria Patri. Parce Domine.

Ad Laudes, Antiphona & Psalm. Miserere mei. cum reliquis de Psalterio. 63.

Capitulum. *Isaiæ* 58.

CLamâ, ne cesses: quasi tuba exalta vocem tuam, & annuntia populo meo scelera eorum, & domui Iacob peccata eorum.

Hymnus. O sol salutis. vt suprà. 169.

℣. Angelis suis Deus mandauit de te. ℞. Vt custodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Aña. Venite benedicti Patris mei, percipite regnum, quod vobis paratum est ab origine mundi.

Deinde dicuntur Preces vt suprà. 65. Oratio.

COnuerte nos Deus salutaris noster: & vt nobis ieiunium Quadragesimale proficiat, mentes nostras cælestibus instrue disciplinis. Per Dominum.

Post Laudes dicitur Officium Defunct. clxxxv.

Ad Primam, Antiphona. Viuo ego, dicit Dominus: nolo mortem peccatoris, sed vt magis conuertatur, & viuat.

Capitulum. Pacem & veritatem. cum reliquis vt in Psalterio. 38.

Ad Absolutionem Capituli, Quæ rite Dominum. vt in Psalterio. 41.

Ad Tertiam, Antiphona. Aduenerunt nobis dies pœnitentiæ, ad redimenda peccata, ad saluandas animas.

Capitulum. *Ioël.* 2. c

COnuertimini ad me in toto corde vestro, in ieiunio, & fletu, & planctu: & scindite corda vestra, & non

non vestimenta vestra, ait Dominus omnipotens.

℟. breue. Ipse liberauit me, * De laqueo venantium. Ipse. ℣. Et à verbo aspero. De laqueo. Gloria Patri. Ipse liberauit. Vers. Scapulis suis obumbrabit tibi. ℟. Et sub pennis eius sperabis.

Deinde dicuntur Preces vt in Psalterio. 44.

Ad Sextam, Antiphona.

Commendemus nosmetipsos in multa patientia, in ieiuniis multis, per arma iustitiæ.

Capitulum. *Isaiæ 55.b*

DErelinquat impius viam suam, & vir iniquus cogitationes suas, & reuertatur ad Dominum, & miserebitur eius; & ad Deum nostrum, quoniam multus est ad ignoscendum.

℟. breue. Scapulis suis, * Obumbrabit tibi. Scapulis. ℣. Et sub pennis eius sperabis. Obumbrabit tibi. Gloria Patri. Scapulis. ℣. Scuto circúmdabit te veritas eius. ℟. Non timebis à timore nocturno.

Deinde Preces, vt in Psalterio. 47.

Ad Nonam, Antiphona.

Per arma iustitiæ virtutis Dei commendemus nosmetipsos in multa patientia.

Capitulum *Isaiæ 58.c*

FRange esurienti panem tuum, & egenos vagosque induc in domum tuam: cùm videris nudum, operi eum, & carnem tuam ne despexeris.

℟. br. Scuto circúmdabit te, * Veritas eius. Scuto. ℣. Non timebis à timore nocturno. Veritas eius. Gloria. Scuto. ℣. Angelis suis Deus mandauit de te. ℟. Vt custodiant te in omnibus viis tuis.

Deinde Preces, vt in Psalterio. 50.

Ad Vesperas, Antiphona.

Inclinauit. Psalmus. Dilexi. cum reliquis de Psalt. 139.

Capitulum *Ioël. 2. d*

INter vestibulum & altare plorabunt sacerdotes ministri Domini, & dicent: Parce Domine, parce populo tuo: & ne des hereditatem tuam in opprobrium, vt dominentur eis nationes.

Hymn. Audi, benigne. 185.

℣. Angelis suis Deus mandauit de te. ℟. Vt custodiant te in omnibus viis tuis.

Antiphonæ & Capitula supradicta dicuntur in feriali Officio vsque ad Dominicam Passionis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Quod vni ex minimis meis fecistis, mihi fecistis, dicit Dominus.

Deinde dicuntur Preces vt suprà. 141. Oratio.

ABsolue, quæsumus Domine nostrorum vincula peccatorum: & quidquid

pro eis meremur, propitiatus auerte. Per Dominum.

FERIA TERTIA.

Lectio sancti Euangelij secundùm Matthæum.

Lectio j. *Cap.21 b*

IN illo tempore: Cùm intrasset Iesus Ierosolymam, commota est vniuersa ciuitas, dicens: Quis est hic? Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Hom.7.in Quadrag. tom.7.

QVod maledicendo ficum infructuosam per figuram fecit Dominus, hoc idem mox apertiùs ostendit, eijciendo improbos è templo. Neque enim aliquid peccauit arbor, quòd esuriente Domino poma non habuit, quorum necdum tempus aduenerat: sed peccauere sacerdotes: qui in domo Domini negotia sæcularia gerebant, & fructum pietatis, quem debuerant, quemque in eis Dominus esuriebat, ferre supersederant. Arefecit Dominus arborem maledicto, vt homines hæc videntes, siue audientes, multò magis intelligerent sese diuino condemnandos esse iudicio, si absque operum fructu de plausu tantùm sibi religiosi sermonis velut de sonitu & tegumento blandirentur viridantium foliorum.

Resp. Emendemus in melius, quæ ignoranter peccauimus; ne subitò præoccupati die mortis, quæramus spatium pœnitentiæ, & inuenire non possimus: * Attende Domine, & miserere: quia peccauimus tibi. ℣ Adiuua nos Deus salutaris noster, & propter honorem nominis tui Domine libera nos. Attende Domine.

Lectio ij.

VErùm quia non intellexerunt, in ipsos consequenter districtionem meritæ vltionis exercuit: & eiecit commercia rerum humanarum de domo illa, in qua diuinas tantùm res agi, hostias & orationes Deo offerri, verbum Dei legi, audiri & decantari præceptum erat. Et quidem credendum est, quia ea tantùm vendi vel emi repererit in templo, quæ ad ministerium necessaria essent eiusdem templi, iuxta hoc quod aliàs factum legimus, cùm idem templum ingrediens, inuenit in eo vendentes & ementes oues, & boues, & columbas: quia nimirum hæc omnia, non nisi vt offerrentur in domo Domini, eos qui de longè venerant, ab indigenis comparare credendum est.

Resp. Derelinquat impius viam

viam ſuam, & vir iniquus cogitationes ſuas, & reuertatur ad Dominum, & miſerebitur eius: * Quia benignus & miſericors eſt, & præſtabilis ſuper malitia Dominus Deus noſter. ℣. Non vult Dominus mortem peccatoris, ſed vt conuertatur & viuat. Quia benignus.

Lectio iij.

SI ergo Dominus nec ea volebat venumdari in templo, quæ in templo volebat offerri, videlicet propter ſtudium auaritiæ, ſiue fraudis, quod proprium ſolet eſſe negotiantium facinus: quanto putas animaduerſione puniret, ſi inueniſſet ibi aliquos riſui vel vaniloquio vacantes, aut alij cuilibet vitio mancipatos? Si enim ea quæ alibi liberè geri poterant, Dominus in domo ſua temporalia negotia geri non patitur: quantò magis ea quæ nuſquam fieri licet, plus cæleſtis iræ merentur, ſi in ædibus Deo ſacratis aguntur? Verùm quia Spiritus ſanctus in columba ſuper Dominum apparuit, rectè per columbas ſancti Spiritus chariſmata ſignantur. Qui autem ſunt in templo Dei hodie qui columbas vendunt, niſi qui in Eccleſia pretium de impoſitione manus accipiunt, per quam videlicet impoſitionem Spiritus ſanctus cælitus datur.

℟. Paradiſi portas aperuit nobis ieiunij tempus: ſuſcipiamus illud orantes, & deprecantes: * Vt in die reſurrectionis cum Domino gloriemur. ℣. In omnibus exhibeamus noſmetipſos ſicut Dei miniſtros in multa patientia. Vt in die. Gloria Patri. Vt in die.

Ad Benedictus, Antiphona. Intrauit Ieſus in templum Dei, & eiiciebat omnes vendentes & ementes: & menſas nummulariorum, & cathedras vendentium columbas euertit.

Deinde dicuntur Preces. 65.

Oratio.

REſpice Domine familiam tuam, & præſta: vt apud te mens noſtra tuo deſiderio fulgeat, quæ ſe carnis maceratione caſtigat. Per Dominum noſtrum.

Ad Magnificat. Antiphona. Scriptum eſt enim, quia domus mea, domus orationis eſt cunctis gentibus: vos autem feciſtis illam ſpeluncam latronum: & erat quotidie docens in templo.

Deinde dicuntur Preces. 141.

Oratio.

AScendant ad te, Domine, preces noſtræ: & ab Eccleſia tua cunctam repelle nequitiam. Per Dominum.

FERIA QVARTA Quatuor Temporum.

Hodie dicuntur Psalmi Graduales ccj.

Lectio sancti Euangelij secundùm Matthæum.

Lectio j. *Cap.12.c*

IN illo tempore: Responderunt Iesu quidam de Scribis & Pharisæis, dicentes: Magister, volumus à te signum videre. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosij Episcopi.

Lib.7. in Luc. cap.11.

IVdæorum plebe damnata, Ecclesiæ mysterium euidenter exprimitur, quæ in Niniuitis per pœnitentiam, & in Regina Austri per studium percipiendæ sapientiæ, de totius orbis finibus congregatur, vt pacifici Salomonis verba cognoscat. Regina planè, cuius regnum est indiuisum, de diuersis & distantibus populis in vnum corpus assurgens.

℟. Scindite corda vestra, & non vestimenta vestra: & conuertimini ad Dominum Deum vestrum: * Quia benignus & misericors est. ℣. Derelinquat impius viam suam, & vir iniquus cogitationes suas, & reuertatur ad Dominum, & miserebitur eius. Quia.

Lectio ij.

ITaque Sacramentum illud magnum est de Christo, & Ecclesia. Sed tamen hoc maius est, quia illud in figura antè præcessit, nunc autem plenum in veritate mysterium est. Illic enim Salomon typus, hîc autem Christus in suo corpore est. Ex duobus igitur constat Ecclesia: vt aut peccare nesciat, aut peccare desinat. Pœnitentia enim delictum abolet, sapientia cauet.

Resp. Frange esurienti panem tuum, & egenos vagosque induc in domum tuam: * Tunc erumpet quasi manè lumen tuum, & anteibit faciem tuam iustitia tua. Vers. Cùm videris nudum, operi eum, & carnem tuam ne despexeris. Tunc erumpet.

Lectio iij.

CEterùm Ionæ signum vt typus Dominicæ passionis, ita etiam grauium, quæ Iudæi commiserint, testificatio peccatorum est. Simul aduertere licet & maiestatis oraculum, & pietatis indicium. Namque Niniuitarum exemplo & denuntiatur supplicium, & remedium demonstratur. Vnde etiam Iudæi debent non desperare indulgentiam, si velint agere pœnitentiam.

Resp. Abscondite eleëmosynam in sinu pauperum, & ipsa orabit pro vobis ad

ad Dominum: * Quia ſicut aqua extinguit ignem, ita eleëmoſyna extinguit peccatum. Verſ. Date eleëmoſynam, & ecce omnia munda ſunt vobis. Quia. Gloria Patri. Quia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Generatio hæc praua & perverſa ſignum quærit: & ſignum non dabitur ei, niſi ſignum Ionæ Prophetæ.

Deinde dicuntur Preces 65.

Oratio.

PReces noſtras, quæſumus Domine, clementer exaudi: & contra cuncta nobis aduerſantia dexteram tuæ maieſtatis extende. Per Dominum noſtrum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sicut fuit Ionas in ventre ceti tribus diebus & tribus noctibus, ita erit Filius hominis in corde terræ.

Deinde dicuntur Preces. 141. Oratio.

MEntes noſtras, quæſumus Domine, lumine tuæ claritatis illuſtra: vt videre poſſimus, quæ agenda ſunt; & quæ recta ſunt, agere valeamus. Per Dominum.

FERIA QVINTA.

Lectio ſancti Euangelij ſecundùm Matthæum.

Lectio j. *Cap.15.c*

IN illo tempore: Egreſſus Ieſus ſeceſſit in partes Tyri & Sidonis. Et reliqua.

Homilia ſancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 2. Comment. in c. 15. Matthæi.

SCribis & Phariſæis calumniatoribus derelictis, tranſgreditur in partes Tyri & Sidonis, vt Tyrios Sidonioſque curaret. Mulier autem Chananæa egreditur de finibus priſtinis, vt clamans filiæ impetret ſanitatem. Obſerua quòd in quintodecimo loco filia Chananææ ſanetur. Miſerere mei Domine, fili Dauid. Inde nouit vocare filium Dauid, quia egreſſa iam fuerat de finibus ſuis, & errorem Tyriorum ac Sidoniorum loci ac fidei commutatione dimiſerat.

℟. Tribularer, ſi neſcirem miſericordias tuas Domine: tu dixiſti, Nolo mortem peccatoris, ſed vt magis conuertatur, & viuat: * Qui Chananæam & publicanum vocaſti ad pœnitentiam. ℣. Secundùm multitudinem dolorum meorum in corde meo, conſolationes tuæ lætificauerunt animam meam. Qui Chananæam.

Lectio ij.

FIlia mea malè à dæmonio vexatur. Ego filiam Chananææ puto animas eſſe credentium, quæ malè à dæmonio vexabantur, ignorantes creatorem, & adorantes lapi-

lapidem. Qui non respondit ei verbum: non de superbia Pharisaica, nec de Scribarum supercilio: sed ne ipse sententiæ suæ videretur esse contrarius, per quam iusserat: in viam Gentium ne abieritis, & in ciuitates Samaritanorum ne intraueritis. Nolebat enim occasionem calumniatoribus dare: perfectamque salutem Gentium passionis & resurrectionis tempori reseruabat.

℟. In omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros in multa patientia: * Vt non vituperetur ministerium nostrum. ℣. Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis: commendemus nosmetipsos in multa patientia. Vt non. Lectio iij.

ET accedentes discipuli eius rogabant eum, dicentes: Dimitte eam, quia clamat post nos. Discipuli illo adhuc tempore mysteria Domini nescientes, vel misericordia commoti, rogabant pro Chananæa muliere, quam alter Euangelista Syrophœnissam appellat: vel importunitate eius carere cupientes, quia non vt clementem, sed vt durum medicum crebriùs inclamaret. Ipse autem respondens ait: Non sum missus, nisi ad oues quæ perierunt domus Israël. Non quò & ad Gentes non missus sit, sed quò primùm missus sit ad Israël: vt illis non recipientibus Euangelium, iusta fieret ad Gentes transmigratio.

℟. In ieiunio & fletu orabunt sacerdotes, dicentes: * Parce Domine, parce populo tuo: & ne des hereditatem tuam in perditionem. ℣. Inter vestibulum & altare plorabunt sacerdotes, dicentes. Parce Domine. Gloria Patri. Parce Domine.

Ad Benedictus, Antiphona.

Egressus Iesus secessit in partes Tyri, & Sidonis: & ecce mulier Chananæa à finibus illis egressa, clamabat dicens: Miserere mei, fili Dauid.

Deinde dicuntur Preces 65.

Oratio.

DEuotionem populi tui, quæsumus Domine, benignus intende; vt qui per abstinentiam macerantur in corpore, per fructum boni operis reficiantur in mente. Per Dominum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona.

O mulier, magna est fides tua: fiat tibi sicut petisti.

Deinde dicuntur Preces. 141. Oratio.

DA, quæsumus Domine, populis Christianis, & quæ profitentur agnoscere; & cæleste munus diligere, quod frequentant. Per Dñm.

FE-

FERIA SEXTA

Quatuor Temporum.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio j. *Cap. 5.*

IN illo tempore: Erat dies festus Iudæorum, & adscendit Iesus Ierosolymam. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 17. in Ioan. post init.

VIdeamus quid voluerit significare in illo vno, quem etiam ipse seruans vnitatis mysterium, de tot languentibus vnum sanare dignatus est. Inuênit in annis eius numerum quemdam languoris. Triginta & octo annos habebat in infirmitate. Hic numerus quomodo magis ad languorem pertineat, quàm ad sanitatem, paulò diligentiùs exponendum est. Intentos vos volo: aderit Dominus, vt congruè loquar, & sufficienter audiatis. Quadragenarius numerus sacratus nobis in quadam perfectione commendatur; notum esse arbitror charitati vestræ: testantur sæpissimè diuinæ Scripturæ: ieiunium hoc numero consecratum esse, benè nostis. Nam & Moyses quadraginta diebus ieiunauit, & Elias totidem: & ipse Dominus noster & Saluator Iesus Christus hunc ieiunij numerum impleuit. Per Moysen significatur Lex, per Eliam significantur Prophetæ, per Dominum significatur Euangelium. Ideò in illo monte tres apparuerunt; vbi se discipulis ostendit in claritate vultus & vestis suæ: apparuit enim medius inter Moysen & Eliam, tamquam Euangelium testimonium haberet à Lege & Prophetis.

Resp. Emendemus in melius, quæ ignoranter peccauimus; ne subitò præoccupati die mortis, quæramus spatium pœnitentiæ, & inuenire non possimus*. Attende Domine, & miserere; quia peccauimus tibi. ℣. Adiuua nos Deus salutaris noster, & propter honorem nominis tui Domine libera nos. Attende Domine.

Lectio ij.

SIue ergo in lege, siue in Prophetis, siue in Euangelio, quadragenarius numerus nobis in ieiunio commendatur. Ieiunium autem magnum & generale est, abstinere ab iniquitatibus & illicitis voluptatibus sæculi: quod est perfectum ieiunium: vt abnegantes impietatem & sæculares cupiditates, temperanter & iustè & piè viuamus in hoc sæculo. Huic ieiunio quam mercedem addit Apostolus? Se-

quitur, & dicit: Expectantes illam beatam spem, & manifestationem gloriæ beati Dei & Saluatoris nostri Iesu Christi. In hoc ergo sæculo quasi quadragesimam abstinentiæ celebramus, cùm benè viuimus, cùm ab iniquitatibus & ab illicitis voluptatibus abstinemus, sed quia hæc abstinentia sine mercede non erit, exspectamus beatam illam spem, & reuelationem gloriæ magni Dei & Saluatoris nostri Iesu Christi. In illa spe, cùm fuerit de spe facta res, accepturi sumus mercedem denarium. Ipsa enim merces redditur operariis in vinea laborantibus, secundùm Euangelium, quod vos credo reminisci: neque enim omnia commemoranda sunt tamquam rudibus & imperitis. Denarius ergo, qui accepit nomen à numero decem, redditur, & coniunctus quadragenario fit quinquagenarius: vnde cum labore celebramus Quadragesimam ante Pascha, cum lætitia verò, tamquam accepta mercede, Quinquagesimam post Pascha.

℟. Derelinquat impius viam suam, & vir iniquus cogitationes suas, & reuertatur ad Dominum, & miserebitur eius: * Quia benignus & misericors est, & præstabilis super malitia Dominus Deus noster. ℣. Non vult Dominus mortem peccatoris, sed vt conuertatur & viuat. Quia benignus.

Lectio iij.

Mementote quòd proposuerim numerum triginta octo annorum in illo languido. Volo exponere, quare numerus ille trigesimus & octauus, languoris sit potiùs quàm sanitatis. Ergo, vt dicebam, charitas implet legem: ad plenitudinem legis in omnibus operibus pertinet quadragenarius numerus. In charitate autem duo præcepta nobis commendantur. Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente tua: & diliges proximum tuum sicut teipsum. In his duobus præceptis tota Lex pendet, & Prophetæ. Meritò & illa vidua omnes facultates suas, duo minuta misit in dona Dei: meritò & pro illo languido à latronibus sauciato stabularius duos nummos accepit, vnde sanaretur: meritò apud Samaritanos biduum fecit Iesus, vt eos charitate firmaret. Binario ergo isto numero cùm aliquid boni significatur, maximè bipartita charitas commendatur. Si ergo

ergo quadragenarius numerus habet perfectionem legis, & lex non impletur nisi in gemino præcepto charitatis: quid miraris, quia languebat, qui ad quadraginta, duo minus habebat?

℟. Paradisi portas aperuit nobis ieiunij tempus: suscipiamus illud orantes, & deprecantes: * Vt in die resurrectionis cum Domino gloriemur. ℣. In omnibus exhibeamus nosmetipsos sicuti Dei ministros in multa patientia. Vt in die. Gloria Patri. Vt in die.

Ad Benedictus, Antiphona.

Angelus Domini descendebat de cælo, & mouebatur aqua, & sanabatur vnus.

Deinde dicuntur Preces. 65.

Oratio.

ESto Domine propitius plebi tuæ: & quàm tibi facis esse deuotam, benigno refoue miseratus auxilio. Per Dominum nostrum.

Hodie dicuntur Psalmi Pœnitentiales. ccvij.

Ad Magnificat, Antiphona.

Qui me sanum fecit, ille mihi præcepit: Tolle grabatum tuum, & ambula in pace.

Deinde dicuntur Preces. 141. Oratio.

EXaudi nos misericors Deus: & mentibus nostris gratiæ tuæ lumen ostende. Per Dominum.

SABBATO

Quatuor Temporum.

Lectio sancti Euangelij secundùm Matthæum.

Lectio j. *Cap. 17.*

IN illo tempore: Assumpsit Iesus Petrum, & Iacobum, & Ioannem fratrem eius: & duxit illos in montem excelsum seorsum: & transfiguratus est ante eos. Et reliqua.

Homilia sancti Leonis Papæ.

Homilia de Transfiguratione Domini.

EVangelica lectio, dilectissimi, quæ per aures corporis interiorem mentium nostrarum pulsauit auditum, ad magni sacramenti nos intelligentiam vocat: quam aspirante gratia Dei, faciliùs assequemur, si considerationem nostram ad ea quæ pauló superiùs sunt narrata referamus. Saluator enim humani generis Iesus Christus, condens eam fidem, quæ & impios ad iustitiam, & mortuos reuocat ad vitam, ad hoc discipulos suos doctrinæ monitis & operum miraculis imbuebat, vt idem Christus & Vnigenitus Dei, & hominis Filius crederetur. Nam vnum horum sine altero non proderat ad salutem: & æqualis erat periculi, Dominum Iesum Christum

aut Deum tantummodò ſine homine, aut ſine Deo ſolum hominem credidiſſe; cùm vtrumque eſſet pariter confitendum: quia ſicut Deo vera humanitas, ita homini inerat vera diuinitas.

℟. Scindite corda veſtra, & non veſtimenta veſtra: & conuertimini ad Dominum Deum veſtrum: * Quia benignus & miſericors eſt. ℣. Derelinquat impius viam ſuam, & vir iniquus cogitationes ſuas, & reuertatur ad Dominum, & miſerebitur eius. Quia benignus.

Lectio ij.

AD confirmandam ergo huius fidei ſaluberrimam cognitionem interrogauerat diſcipulos ſuos Dominus, inter diuerſas aliorum opiniones quid ipſi de eo crederent, quídve ſentirent. Vbi Petrus Apoſtolus, per reuelationem ſummi Patris corporea ſuperans, & humana tranſcendens, vidit mentis oculis Filium Dei viui, & confeſſus eſt gloriam Deitatis: quia non ad ſolam reſpexit ſubſtantiam carnis & ſanguinis: tantumque in hac fidei ſublimitate complacuit, vt beatitudinis felicitate donatus, ſacram inuiolabilis petræ acciperet firmitatem; ſuper quam fundata Eccleſia, portis inferi & mortis legibus præualeret: nec in ſoluendis aut ligandis quorumcumque cauſis, aliud ratum eſſet in cælis, quàm quod Petri ſediſſet arbitrio.

Reſp. Frange eſurienti panem tuum; & egenos vagoſque induc in domum tuam; * Tunc erumpet quaſi manè lumen tuum; & anteibit faciem tuam iuſtitia tua. Verſ. Cùm videris nudum, operi eum, & carnem tuam ne deſpexeris. Tunc.

Lectio iij.

HÆc autem, dilectiſſimi, laudatæ intelligentiæ celſitudo inſtruenda erat de inferioris ſubſtantiæ ſacramento: ne Apoſtolica fides ad gloriam conficiendæ in Chriſto Deitatis euecta, infirmitatis noſtræ receptionem indignam impaſſibili Deo atque incongruam iudicaret: & ita iam in Chriſto humanam crederet glorificatam eſſe naturam, vt nec ſupplicio poſſet affici, nec morte diſſolui. Et ideò dicente Domino, quòd oporteret eum ire Ieroſolymam, & multa pati à ſenioribus & Scribis, ac principibus ſacerdotum, & occidi, & tertia die reſurgere; cùm beatus Petrus, qui ſuperno illuſtratus lumine, de ardentiſſima Filij Dei confeſſione feruebat, con-

contumelias illusionum & crudelissimæ mortis opprobrium religioso, vt putabat, & libero fastidio respuisset; benigna à Iesu increpatione correptus, & ad cupiditatem participandæ cum eo passionis animatus est.

Resp. Abscondite eleëmosynam in sinu pauperum, & ipsa orabit pro vobis ad Dominum: * Quia sicut aqua extinguit ignem, ita eleëmosyna extinguit peccatum. Vers. Date eleëmosynam, & ecce omnia munda sunt vobis. Quia sicut. Gloria Patri. Quia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Assumpsit Iesus discipulos suos, & ascendit in montem, & transfiguratus est ante eos.

Deinde dicuntur Preces 65.

Oratio.

POpulum tuum, quæsumus Domine, propitius respice, atque ab eo flagella tuæ iracundiæ clementer auerte. Per Dominum nostrum Iesum Christum.

Ad Vesperas, Capitulum.

1. *Thess.* 4.

FRatres, Rogamus vos, & obsecramus in Domino Iesu: vt quemadmodum accepistis à nobis quomodo vos oporteat ambulare, & placere Deo; sic & ambuletis, vt abundetis magis.

Hymnus.

AVdi, benigne Conditor
Nostras preces cum fletibus,
In hoc sacro ieiunio
Fusas quadragenario.

Scrutator alme cordium,
Infirma tu scis virium:
Ad te reuersis exhibe
Remissionis gratiam.

Multùm quidem peccauimus,
Sed parce confitentibus:
Ad nominis laudem tui
Confer medelam languidis.

Concede nostrum conteri
Corpus per abstinentiam,
Culpæ vt relinquant pabulum
Ieiuna corda criminum.

Præsta beata Trinitas,
Concede simplex Vnitas,
Vt fructuosa sint tuis
Ieiuniorum munera. Amen.

℣. Angelis suis Deus mandauit te te. ℟. Vt custodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Visionem quam vidistis, nemini dixeritis, donec à mortuis resurgat Filius hominis.

Oratio.

DEus, qui conspicis omni nos virtute destitui: interiùs exteriusque custodi; vt ab omnibus aduersitatibus muniamur in corpore, & à prauis cogitationibus mundemur in mente. Per Dominum nostrum.

DOMI-

DOMINICA II. in Quadragesima.

Ad Matutinũ, Inuitatorium. Non sit vobis vanum. Hymnus. Ex more docti. & reliqua vsque ad Lectiones, vt in Psalterio. 3.

De libro Genesis.

Lectio j. *Cap. 27.*

SEnuit autem Isaac, & caligauerunt oculi eius, & videre non poterat: vocauitque Esau filium suum maiorem, & dixit ei: Fili mi? Qui respondit: Adsum. Cui pater: Vides, inquit, quòd senuerim, & ignorem diem mortis meæ: Sume arma tua, pharetram & arcum, & egredere foras: cumque venatu aliquid apprehenderis, fac mihi inde pulmentum sicut velle me nosti, & affer vt comedam: & benedicat tibi anima mea antequam moriar. Quod cùm audisset Rebecca, & ille abiisset in agrum vt iussionem patris impleret, dixit filio suo Iacob: Audiui patrem tuum loquentem cum Esau fratre tuo, & dicentem ei: Affer mihi de venatione tua, & fac cibos vt comedam, & benedicam tibi coram Domino antequam moriar. Nunc ergo fili mi, acquiesce consiliis meis: & pergens ad gregem, affer mihi duos hœdos optimos, vt faciam ex eis escas patri tuo, quibus libenter vescitur: quas cùm intuleris, & comederit, benedicat tibi priusquam moriatur.

℟. Tolle arma tua, pharetram & arcum, & affer de venatione tua, vt comedam: * Et benedicat tibi anima mea. ℣. Cumque venatu aliquid attuleris, fac mihi inde pulmentum, vt comedam. Et benedicat. Lectio ij.

CVi ille respondit: Nosti quòd Esau frater meus homo pilosus sit, & ego lenis: si attrectauerit me pater meus, & senserit, timeo ne putet me sibi voluisse illudere, & inducam super me maledictionem pro benedictione. Ad quem mater: In me sit, ait, ista maledictio, fili mi; tantùm audi vocem meam, & pergens affer quæ dixi. Abiit, & attulit, deditque matri. Parauit illa cibos, sicut velle nouerat patrem illius. Et vestibus Esau valdè bonis, quas apud se habebat domi, induit eum: pelliculasque hœdorum circumdedit manibus, & colli nuda protexit. Deditque pulmentum, & panes quos coxerat, tradidit. Quibus illatis, dixit: Pater mi? At ille respondit: Audio. Quis es tu fili mi? Dixitque Iacob: Ego sum

ſum primogenitus tuus Eſau. feci ſicut præcepiſti mihi: ſurge, ſede, & comede de venatione mea, vt benedicat mihi anima tua. Rurſumque Iſaac ad filium ſuum: Quomodo, inquit, tam citò inuenire potuiſti, fili mi? Qui reſpondit: Voluntas Dei fuit, vt citò occurreret mihi quod volebam.

℟. Ecce odor filij mei ſicut odor agri pleni, cui benedixit Dominus: creſcere te faciat Deus meus ſicut arenam maris: * Et donet tibi de rore cæli benedictionem. ℣. Deus autem omnipotens benedicat tibi, atque multiplicet. Et donet.

Lectio iij.

DIxitque Iſaac: Accede huc, vt tangam te fili mi, & probem vtrùm tu ſis filius meus Eſau, an non. Acceſſit ille ad patrem, & palpato eo, dixit Iſaac: Vox quidem, vox Iacob eſt: ſed manus, manus ſunt Eſau. Et non cognouit eum, quia piloſæ manus ſimilitudinem maioris expreſſerant. Benedicens ergo illi, ait: Tu es filius meus Eſau? Reſpondit, Ego ſum. At ille: Affer mihi, inquit, cibos de venatione tua, fili mi, vt benedicat tibi anima mea. Quos cùm oblatos comediſſet, obtulit ei etiam vinum. Quo hauſto, dixit ad eum: Accede ad me, & da mihi oſculum fili mi. Acceſſit, & oſculatus eſt eum. Statimque vt ſenſit veſtimentorum illius fragrantiam, benedicens illi, ait: Ecce odor filij mei ſicut odor agri pleni, cui benedixit Dominus. Det tibi Deus de rore cæli, & de pinguedine terræ abundantiam frumenti & vini. Et ſeruiant tibi populi, & adorent te tribus: eſto dominus fratrum tuorum, & incuruentur ante te filij matris tuæ. Qui maledixerit tibi, ſit ille maledictus: & qui benedixerit tibi, benedictionibus repleatur.

Reſp. Det tibi Deus de rore cæli & de pinguedine terræ abundantiam: ſeruiant tibi tribus & populi: * Eſto dominus fratrum tuorum. ℣ Et incuruentur ante te filij matris tuæ. Eſto dominus. Gloria Patri. Eſto dominus.

In ſecundo Nocturno, Antiphona. Bonorum meorum. Pſalmus. Conſerua. cum reliquis. 11.

Ex libro ſancti Auguſtini Epiſcopi contra mendacium. *Cap. 10. tom. 4. poſt initium.*

Lectio iiij.

IAcob quod matre fecit auctore, vt patrem fallere videretur, ſi diligenter & fideliter attendatur, non eſt mendacium, ſed myſterium.

Quæ

Quæ si mendacia dixerimus, omnes etiam parabolæ ac figuræ significandarum quarumcumque rerum, quæ non ad proprietatem accipiendæ sunt, sed in eis aliud ex alio est intelligendum, dicentur esse mendacia: quod absit omnino. Nam qui hoc putat, tropicis etiam tam multis locutionibus omnibus potest hanc importare calumniam: ita vt hæc ipsa, quæ appellatur metaphora, hoc est, de re propria ad rem non propriam verbi alicuius vsurpata translatio, possit ista ratione mendacium nuncupari.

℟. Dum exiret Iacob de terra sua, vidit gloriam Dei, & ait: Quàm terribilis est locus iste! * Non est hîc aliud, nisi domus Dei, & porta cæli. ℣. Verè Deus est in loco isto, & ego nesciebam. Non est hîc aliud.

Lectio v.

Qvæ significantur enim, vtique ipsa dicuntur: putantur autem mendacia, quoniam non ea quæ verè significantur, dicta intelliguntur; sed ea quæ falsa sunt, dicta esse creduntur. Hoc vt exemplis fiat planius, id ipsum quod Iacob fecit, attende. Hœdinis certè pellibus membra contexit. Si causam proximam requiramus, mentitum putabimus: hoc enim fecit, vt putaretur esse qui non erat. Si autem hoc factum ad illud, propter quòd significandum reuerà factum est, referatur: per hœdinas pelles, peccata; per eum verò, qui eis se operuit, ille significatus est, qui non sua, sed aliena peccata portauit.

℟. Si Dominus Deus meus fuerit mecum in via ista, per quam ego ambulo & custodierit me, & dederit mihi panem ad edendum, & vestimentum quo operiar, & reuocauerit me cum salute: * Erit mihi Dominus in refugium, & lapis iste in signum. Vers. Surgens ergo manè Iacob, tulit lapidem quem supposuerat capiti suo, & erexit in titulum, fundensque oleum desuper, dixit. Erit mihi.

Lectio vj.

Verax ergo significatio nullo modo mendacium rectè dici potest: vt autem in facto, ita & in verbo. Nam cùm ei pater dixisset: Quis es tu, fili? Ille respondit: Ego sum Esau primogenitus tuus. Hoc si referatur ad duos illos geminos, mendacium videbitur: si autem ad illud, propter quod significandum ista gesta dictaque conscripta sunt; ille est hîc intel-

intelligendus in corpore suo, quod est eius Ecclesia, qui de hac re loquens, ait: Cùm videritis Abraham & Isaac & Iacob & omnes Prophetas in regno Dei, vos autem expelli foras. Et: Venient ab Oriente & Occidente, & Aquilone & Austro, & accumbent in regno Dei. Et, Ecce sunt nouissimi, qui erant primi: & sunt primi, qui erant nouissimi. Sic enim quodammodò minor maioris primatum frater abstulit atque in se transtulit fratris.

℟. Erit mihi Dominus in Deum, & lapis iste quem erexi in titulum, vocabitur domus Dei: & de vniuersis quæ dederis mihi, * Decimas & hostias pacificas offeram tibi. Vers. Si reuersus fuero prosperè ad domum patris mei. Decimas. Gloria Patri. Decimas.

In tertio Nocturno, Antiphona. Non sunt loquelæ. Psalm. Cæli enarrant. cum reliquis. 16.

Lectio sancti Euangelij secundùm Matthæum.

Lectio j. *Cap.* 17.

IN illo tempore: Assumpsit Iesus Petrum, & Iacobum, & Ioannem fratrem eius, & duxit illos in montem excelsum seorsum: & transfiguratus est ante eos. Et reliqua.

De Homilia sancti Leonis Papæ.

Ex Homilia de Transfiguratione Domini.

ASsumpsit Iesus Petrum, & Iacobum, & fratrem eius Ioannem, & conscenso cum eis seorsum monte præcelso, claritatem suæ gloriæ demonstrauit: quia licet intellexissent in eo maiestatem Dei, ipsius tamen corporis, quò diuinitas tegebatur, potentiam nesciebant. Et ideò propriè signanterque promiserat, quosdam de astantibus discipulis non priùs gustare mortem, quàm viderent Filium hominis venientem in regno suo, id est, in regia claritate, quam spiritaliter ad naturam suscepti hominis pertinentem, his tribus viris voluit esse conspicuam. Nam illam ipsius Deitatis ineffabilem & inaccessibilem visionem, quæ in æternam vitam mundis corde seruatur, nullo modo mortali adhuc carne circúmdati intueri poterant & videre.

℟. Dixit Angelus ad Iacob: * Dimitte me, aurora est. Respondit ei: Non dimittam te, nisi benedixeris mihi. Et benedixit ei in eodem loco. ℣. Cumque surrexisset Iacob, ecce vir luctabatur cum eo vsque manè: & cùm videret

deret quòd eum superare non posset, dixit ad eum. Dimitte me.

Lectio viij.

DIcente Patre: Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi benè complacui, ipsum audite: nónne euidenter auditum est, Hic est Filius meus, cui ex me & mecum esse sine tempore est? quia nec genitor genito prior, nec genitus est genitore posterior. Hic est Filius meus, quem à me non separat Deitas, non diuidit potestas, non discernit æternitas. Hic est Filius meus, non adoptiuus, sed proprius: non aliunde creatus, sed ex me genitus: nec de alia natura mihi factus comparabilis, sed de mea essentia mihi natus æqualis.

℟. Vidi Dominum facie ad faciem: * Et salua facta est anima mea. ℣. Et dixit mihi: Nequaquam vocaberis Iacob, sed Israël erit nomen tuum. Et salua.

Lectio ix.

HIc est Filius meus, per quem omnia facta sunt, & sine quo factum est nihil: qui omnia quæ facio, similiter facit: & quidquid operor, inseparabiliter mecum atque indifferenter operatur. Hic est Filius meus, qui eam, quam mecum habet æqualitatem, non rapina appetiit, nec vsurpatione præsumpsit: sed manens in forma gloriæ meæ, vt ad reparandum genus humanum exequeretur commune consilium, vsque ad formam seruilem inclinauit incommutabilem Deitatem. Hunc ergo, in quo mihi per omnia benè complaceo, & cuius prædicatione manifestor, cuius humilitate clarificor, incunctanter audite: quia ipse est veritas & vita, ipse virtus mea atque sapientia.

℟. Cùm audisset Iacob quòd Esau veniret contra eum, diuisit filios suos & vxores, dicens: Si percusserit Esau vnam turmam, saluabitur altera. * Libera me, Domine, qui dixisti mihi: * Multiplicabo semen tuum sicut stellas cæli, & sicut arenam maris, quæ præ multitudine numerari non potest. ℣. Domine, qui dixisti mihi, Reuertere in terram natiuitatis tuæ: Domine, qui pascis me à iuuentute mea. Libera me. Gloria Patri. Multiplicabo.

Ad Laudes, Antiphona.

DOmine labia mea aperies, & os meum annuntiabit laudem tuam. Psalmus. Miserere mei Deus. 63.

Antiphona. Dextera Domini fecit virtutem, dextera Domini

ni exaltauit me. Psalm. Confitemini Domino. 25. Antiphona. Factus est adiutor meus Deus meus. Psal. Deus Deus meus. cum reliq. 20. Antiphona. Trium puerorum cantemus hymnum, quem cantabant in camino ignis, benedicentes Dominum. Antiphona. Statuit ea in æternum, & in sæculum sæculi: præceptum posuit, & non præteribit.

Capitulum. 1.*Thess*.4.

FRatres, Rogamus vos, & obsecramus in Domino Iesu: vt quemadmodum accepistis à nobis quomodo vos oporteat ambulare, & placere Deo; sic & ambuletis, vt abundetis magis.

Hymnus.

O Sol salutis, intimis
Iesu refulge mentibus,
Dum nocte pulsa gratior
Orbi dies renascitur.
Dans tempus acceptabile,
Da, lacrymarum riuulis
Lauare cordis victimam,
Quam læta adurat charitas.
Quo fonte manauit nefas,
Fluent perennes lacrymæ,
Si virga pœnitentiæ
Cordis rigorem conterat.
Dies venit, dies tua,
In qua reflorent omnia:
Lætemur & nos in viam
Tua reducti dextera.
Te prona mundi machina
Clemens adoret Trinitas,
Et nos noui per gratiam
Nouum canamus canticum.
Amen.

Vers. Angelis suis Deus mandauit de te. Resp. Vt custodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona. Assumpsit Iesus discipulos suos, & ascendit in montem, & transfiguratus est ante eos.

Oratio.

DEus, qui conspicis omni nos virtute destitui, interiùs exteriusque custodi: vt ab omnibus aduersitatibus muniamur in corpore, & à prauis cogitationibus mundemur in mente. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum.

Ad Primam, Antiphona. Domine, bonum est nos hîc esse: si vis, faciamus hîc tria tabernacula: tibi vnum, Moysi vnum, & Eliæ vnum.

Capitulum. Regi sæculorum. cum reliquis. 29.

Ad Tertiam, Antiphona. Domine bonum est. vt supra ad Primam. Capitulum. Fratres, Rogamus.

℟. breue. Ipse liberauit me, * De laqueo venantium. Ipse liberauit. ℣. Et à verbo aspero. De laqueo. Gloria Patri. Ipse. ℣. Scapulis suis obumbrabit tibi. ℟. Et sub pennis eius sperabis.

Ad

Ad Sextam, Antiphona.
Faciamus hîc tria tabernacula: tibi vnum, Moysi vnum, & Eliæ vnum.

Capitulum. 1. *Thess.* 4. *b*

HÆc est enim voluntas Dei, sanctificatio vestra; vt abstineatis vos à fornicatione, vt sciat vnusquisque vestrûm vas suum possidere in sanctificatione, & honore.

℟. br. Scapulis suis, Obumbrabit tibi. Scapulis. ℣. Et sub pennis eius sperabis. Obumbrabit tibi. Gloria Patri. Scapulis. ℣. Scuto circúmdabit te veritas eius. ℟. Non timebis à timore nocturno.

Ad Nonam, Antiphona.
Visionem quam vidistis, nemini dixeritis, donec à mortuis resurgat Filius hominis.

Capitulum. 1 *Thess.* 4. *b*

NOn enim vocauit nos Deus in in munditiam, sed in sanctificationem, in Christo Iesu Dño nostro.

℟. br. Scuto circúmdabit te, * Veritas eius. Scuto. ℣. Non timebis à timore nocturno. Veritas eius. Gloria. Scuto. ℣. Angelis suis Deus mandauit de te. ℟. Vt custodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Vesperas, Antiphona, & Psalm. Dixit Dominus. cum reliquis de Dominica 135. Capitulum. Fratres, Rogamus. Hymnus. Audi, benigne Conditor. suprà. 183. ℣. Angelis suis Deus mandauit de te. ℟. Vt custodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona.
Visionem quam vidistis, nemini dixeritis, donec à mortuis resurgat Filius hominis.

Oratio. Deus, qui conspicis. suprà. 189.

Deinde in Choro dicuntur Vesperæ Defunct. clxxxv.

FERIA SECVNDA.

Ad Matutinũ, Inuitatorium, de Psalterio. Hymnus. Ex more docti. 3. Añæ & Psalmi Nocturnorum, de Psalt.

Et sic dicitur etiam in aliis sequentibus Feriis.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio 1. *Cap.* 8. *c*

IN illo tempore: Dixit Iesus turbis Iudæorum: Ego vado, & quæretis me, & in peccato vestro moriemini. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 38. *in Ioan. post init.*

LOcutus est Dominus Iudæis, dicens: Ego vado. Christo enim Domino mors profectio fuit illò, vnde venerat, & vnde non discesserat. Ego, inquit, vado, & quæretis me; non desiderio, sed odio. Nam illum posteaquam abscessit ab oculis hominum, inquisierunt & qui ode-

oderant, & qui amabant: illi persequendo, isti habere cupiendo. In Psalmis ait ipse Dominus per Prophetam: Periit fuga à me, & non est qui requirat animam meam. Et iterùm ait alio loco in Psalmo: Confundantur & reuereantur requirentes animam meam.

℟. Dum iret Iacob de Bersabee, & pergeret Haran, locutus est ei Dominus dicens: * Terram, in qua dormis, tibi dabo, & semini tuo. ℣. Ædificauit ex lapidibus altare in honorem Domini, fundens oleum desuper: & benedixit eum Deus, dicens. Terram.

Lectio ij.

CVlpauit qui non requirerent: damnauit requirentes. Bonum est enim quærere animam Christi, sed quo modo eam quæsierunt discipuli, & malum est quærere animam Christi, sed quo modo eam Iudæi quæsierunt: illi enim vt haberent, isti vt perderent. Denique istis, quia sic quærebant more malo, corde peruerso, quid secutus adiunxit? Quæretis me; &, ne putetis, quia benè me quæretis, in peccato vestro moriemini. Hoc est Christum malè quærere, in peccato suo mori: hoc est illum odisse, per quem possit solùm saluus esse.

Resp. Apparuit Deus Iacob, & benedixit eum, & dixit: Ego sum Deus Bethel, vbi vnxisti lapidem, & votum vouisti mihi: * Crescere te faciam, & multiplicabo te. ℣. Verè Dominus est in loco isto, & ego nesciebam. Crescere te.

Lectio iij.

CVm enim homines, quorum spes in Deo est, non debeant mala reddere nec pro malis; reddebant isti mala pro bonis. Prænuntiauit ergo illis Dominus, dixitque sententiam præscius, quòd in suo peccato morerentur. Deinde adiunxit: Quò ego vado, vos non potestis venire. Hoc & discipulis suis alio loco dixit: nec tamen istis dixit, In peccato vestro moriemini Quid autem dixit? quod & istis: Quò ego vado, vos non potestis venire. Non abstulit spem, sed prædixit dilationem. Quando enim hoc discipulis Dominus loquebatur, tunc non poterant venire, quò ille ibat, sed posteà venturi erant: isti autem numquam, quibus præscius dixit, In peccato vestro moriemini.

Resp. Det tibi Deus de rore cæli & de pinguedine terræ abundantiam: seruiant tibi tribus & populi: * Esto dominus

minus fratrum tuorum. ℣. Et incuruentur ante te filij matris tuæ. Esto dominus. Gloria Patri. Esto dominus.

Ad Laudes, Antiphona. Psalm. Miserere mei. cum reliquis de Psalterio. 63.

Capitulum. *Isaiæ* 58.

Clama, ne cesses, quasi tuba exalta vocē tuam: & annuntia populo meo scelera eorum, & domui Iacob peccata eorum.

Hymnus. O Sol salutis. vt suprà 189.

℣. Angelis suis Deus mandauit de te. Resp. Vt custodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona. Ego principium, qui & loquor vobis.

Deinde dicuntur Preces vt in Psalterio. 65. Oratio.

Præsta quæsumus omnipotens Deus: vt familia tua, quæ se, affligendo carnem, ab alimentis abstinet, sectando iustitiam, à culpa ieiunet. Per Dominum.

Hodie dicitur Officium Defunctorum. clxxxv.

Ad Vesperas, Antiphona. Inclinauit. Psalmus. Dilexi. cum reliquis de Psalt 139.

Capitulum. *Ioël.2.d*

Inter vestibulum & altare plorabunt sacerdotes ministri Domini, & dicent: Parce Domine, parce populo tuo; & ne des hereditatem tuam in opprobrium, vt dominentur eis nationes.

Hymn. Audi, benigne. 183.

℣. Angelis suis Deus mandauit de te. R. Vt custodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona. Qui me misit, mecum est, & non reliquit me solum: quia quæ placita sunt ei, facio semper.

Deinde dicuntur Preces 141.

Oratio.

Adesto supplicationibus nostris omnipotens Deus: & quibus fiduciam sperandæ pietatis indulges, consuetæ misericordiæ tribue benignus effectum. Per Dominum nostrum.

FERIA TERTIA.

Lectio sancti Euangelij secundùm Matthæum.

Lectio j. *Cap.23.*

In illo tempore: Locutus est Iesus ad turbas, & ad discipulos suos, dicens: Super cathedram Moysi sederunt Scribæ & Pharisæi. Omnia ergo quæcumque dixerint vobis, seruate, & facite: secundùm opera verò eorum nolite facere. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib.4. Comment in cap. 23. Matthæi.

Quid mansuetius, quid benignius Domino? Tentatur à Pharisæis, confrin-

fringuntur insidiæ eorum, & secundùm Psalmistam, Sagittæ paruulorum tactæ sunt plagæ eorum: & nihilominùs propter sacerdotij & nominis dignitatem hortatur populos, vt subiiciantur eis, non opera, sed doctrinam considerantes. Quòd autem ait, Super cathedram Moysi sederunt Scribæ & Pharisæi: per cathedram, doctrinam legis ostendit. Ergo & illud quod dicitur in Psalmo, In cathedra pestilentiæ non sedit: &, Cathedras vendentium columbas euertit: doctrinam debemus accipere.

℟. Dum exiret Iacob de terra sua, vidit gloriam Dei, & ait: Quàm terribilis est locus iste! * Non est hîc aliud, nisi domus Dei, & porta cæli. ℣. Verè Deus est in loco isto, & ego nesciebam. Non est hîc aliud.

Lectio ij.

Alligant enim onera grauia & importabilia; & imponunt in humeros hominum, digito autem suo nolunt ea mouere. Hoc generaliter aduersus omnes magistros, qui grauia iubent, & minora non faciunt. Notandum autem, quòd & humeri, & digitus, & onera, & vincula quibus alligantur onera, spiritualiter intelligenda sunt. Omnia verò opera sua faciunt, vt videantur ab hominibus. Quicumque igitur ita facit quodlibet, vt videatur ab hominibus, Scriba & Pharisæus est.

℟. Si Dominus Deus meus fuerit mecum in via ista, per quam ego ambulo, & custodierit me, & dederit mihi panem ad edendum, & vestimentum quo operiar, & reuocauerit me cum salute: * Erit mihi Dominus in refugium, & lapis iste in signum. ℣. Surgens ergo manè Iacob, tulit lapidem quem supposuerat capiti suo, & erexit in titulum, fundensque oleum desuper, dixit. Erit mihi.

Lectio iij.

Dilatant enim phylacteria sua, & magnificant fimbrias. Amant quoque primos recubitus in cœnis, & primas cathedras in synagogis, & salutationes in foro, & vocari ab hominibus rabbi. Væ nobis miseris, ad quos Pharisæorum vitia transierunt. Dominus cùm dedisset mandata Legis per Moysen, ad extremum intulit: Ligabis ea in manu tua, & erunt immota ante oculos tuos. Et est sensus: Præcepta mea sint in manu tua, vt opere compleantur: sint ante oculos tuos, vt die ac nocte mediteris in eis. Hoc Pha-

Pharisæi malè interpretantes, scribebant in membranis Decalogum Moysi, id est, decem verba Legis, complicantes ea & ligantes in fronte, & quasi coronam capiti facientes; vt semper ante oculos mouerentur.

℞. Erit mihi Dominus in Deum, & lapis iste quem erexi in titulum, vocabitur domus Dei: & de vniuersis quæ dederis mihi, * Decimas & hostias pacificas offeram tibi. Vers. Si reuersus fuero prosperè ad domum patris mei. Decimas. Gloria Patri. Decimas.

Ad Benedictus, Antiphona. Vnus est enim magister vester, qui in cælis est, Christus Dominus.

Deinde dicuntur Preces. 65.

Oratio.

Perfice, quæsumus Domine, benignus in nobis obseruantiæ sanctæ subsidium: vt quæ te auctore facienda cognouimus, te operante impleamus. Per Dominum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona. Omnes autem vos fratres estis: & patrem nolite vocare vobis super terram: vnus est enim Pater vester, qui in cælis est: nec vocemini magistri, quia magister vester vnus est Christus.

Deinde dicuntur Preces. 141.

Oratio.

Propitiare Domine supplicationibus nostris, & animarum nostrarum medere languoribus: vt remissione percepta, in tua semper benedictione lætemur. Per Dominum nostrum.

FERIA QVARTA.

Hodie dicuntur Psalmi Graduales. ccj.

Lectio sancti Euangelij secundùm Matthæum.

Lectio j. Cap. 20 b

In illo tempore: Ascendens Iesus Ierosolymam, assumpsit duodecim discipulos secretò, & ait illis: Ecce ascendimus Ierosolymam, & Filius hominis tradetur principibus sacerdotum, & Scribis, & condemnabunt eum morte. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosij Episcopi.

Lib. 5. de Fide, ad Gratianum, cap. 2. post initium.

Considerate, quæ mater filiorum Zebedæi cum filiis & pro filiis petat: mater est vtique, cui pro filiorum honore solicitæ, immoderatior quidem, sed tamen ignoscenda mensura votorum est. Atque mater ætate longæua, studio religiosa, solatio destituta, quæ tunc temporis, quando vel iuuanda, vel alenda foret validæ prolis auxilio, abesse sibi

sibi liberos patiebatur, & voluptati suæ mercedem sequentium Christum prætulerat filiorum. Qui prima voce vocati à Domino (vt legimus) relictis retibus & patre secuti sunt eum.

℟. Dixit Angelus ad Iacob: * Dimitte me, aurora est. Respondit ei: Non dimittam te, nisi benedixeris mihi. Et benedixit ei in eodem loco. ℣. Cumque surrexisset Iacob, ecce vir luctabatur cum eo vsque manè: & cùm videret quòd eum superare non posset, dixit ad eum. Dimitte me.

Lectio ij.

HÆc igitur studio maternæ sedulitatis indulgentior obsecrabat Saluatorem, dicens: Vt sedeant hi duo filij mei, vnus ad dexteram tuam, & alter ad sinistram in regno tuo. Etsi error, pietatis tamen error est. Nesciunt enim materna viscera patientiam: etsi voti auara, tamen veniabilis cupiditas, quæ non pecuniæ est auida, sed gratiæ. Nec inuerecunda petitio, quæ non sibi, sed liberis consulebat. Matrem considerate, matrem cogitate.

℟. Vidi Dominum facie ad faciem: * Et salua facta est anima mea. ℣. Et dixit mihi: Nequaquam vocaberis Iacob, sed Israël erit nomen tuum. Et salua.

Lectio iij.

COnsiderabat Christus matris dilectionem, quę filiorum mercede grandæuam solabatur senectam: & desideriis licet fessa maternis, charissimorum pignorum tolerabat absentiam. Considerate etiam feminam, hoc est, sexum fragiliorem, quem Dominus propria nondum confirmauerat passione. Considerate, inquam, Heuæ illius primæ mulieris heredem, transfusa in omnes immoderatæ cupiditatis successione labentem: quam Dominus adhuc proprio sanguine non redemerat; nondum inclitam affectibus omnium immedici contra fas honoris appetentiam suo Christus cruore diluerat. Hereditario igitur mulier delinquebat errore.

℟. Cùm audisset Iacob quòd Esau veniret contra eum, diuisit filios suos & vxores, dicens: Si percusserit Esau vnam turmam, saluabitur altera. * Libera me, Domine, qui dixisti mihi: * Multiplicabo semen tuum sicut stellas cæli, & sicut arenam maris, quæ præ multitudine numerari non potest. ℣. Domine qui dixisti mihi, Reuértere in terram natiuitatis

tatis tuæ: Domine, qui pascis me à iuuentute mea. Libera me. Gloria Patri. Multiplicabo.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ecce ascendimus Ierosolymam: & Filius hominis tradetur ad crucifigendum.

Deinde dicuntur Preces 65.

Oratio.

POpulum tuum, quæsumus Domine, propitius respice: & quos ab escis carnalibus præcipis abstinere, à noxiis quoque vitiis cessare concede. Per Dominum nostrum Iesum Christum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tradetur enim Gentibus ad illudendum, & flagellandum, & crucifigendum.

Deinde dicuntur Preces. 141. Oratio.

DEus innocentiæ restitutor & amator, dirige ad te tuorum corda seruorum; vt Spiritus tui feruore concepto, & in fide inueniantur stabiles, & in opere efficaces. Per Dominum nostrum. Qui tecum viuit & regnat in vnitate eiusdem Spiritus sancti.

FERIA QVINTA.

Lectio sancti Euangelij secundùm Lucam.

Lectio j. *Cap.16.c*

IN illo tempore: Dixit Iesus Pharisæis: Homo quidâm erat diues, qui induebatur purpura & bysso; & epulabatur quotidie splendidè. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Homilia 40. in Euangelia.

QVem, fratres charissimi, quem diues iste, qui induebatur purpura & bysso, & epulabatur quotidie splendidè, nisi Iudaicum populum signat: qui cultum vitæ exteriùs habuit, qui acceptæ legis deliciis ad nitorem vsus est, non ad vtilitatem? Quem verò Lazarus vlceribus plenus, nisi Gentilem populum figuraliter exprimit? Qui dum conuersus ad Deum peccata confiteri sua non erubuit, huic vulnus in cute fuit. In cutis quippe vulnere virus à visceribus trahitur, & foras erumpit.

℟. Tolle arma tua, pharetram & arcum, & affer de venatione tua, vt comedam: * Et benedicat tibi anima mea. ℣. Cumque venatu aliquid attuleris, fac mihi inde pulmentum, vt comedam. Et benedicat.

Lectio ij

QVid est ergo peccatorum confessio, nisi quędam vulnerum ruptio? Quia peccati virus salubriter aperitur in confessione, quod pestiferè latebat in mente. Vul-

Vulnera etenim cutis in superficiem trahunt humorem putredinis. Et confitendo peccata, quid aliud agimus, nisi malum, quod in nobis latebat, aperimus? Sed Lazarus vulneratus cupiebat saturari de micis, quæ cadebant de mensa diuitis, & nemo illi dabat: quia Gentilium quemque ad cognitionem Legis admittere superbus ille populus despiciebat.

℟. Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni, cui benedixit Dominus: crescere te faciat Deus meus sicut arenam maris: * Et donet tibi de rore cæli benedictionem. ℣. Deus autem omnipotens benedicat tibi, atque multiplicet. Et donet.

Lectio iij.

QVi dum doctrinam Legis non ad charitatem habuit, sed ad elationem, quasi de acceptis opibus tumuit: & quia ei verba defluebant de scientia, quasi micæ cadebant de mensa. At contrà, iacentis pauperis vulnera lingebant canes. Nonnumquam solent in sacro eloquio, per canes, prædicatores intelligi. Canum etenim lingua, vulnus dum lingit, curat: quia & doctores sancti, dum in confessione peccati nostri nos instruunt, quasi vulnus mentis per linguam tangunt.

℟. Det tibi Deus de rore cæli & de pinguedine terræ abundantiam: seruiant tibi tribus & populi: Esto dominus fratrum tuorum. ℣. Et incuruentur ante te filij matris tuæ. Esto dominus. Gloria Patri. Esto dominus.

Ad Benedictus, Antiphona. Fili, recordare quia recepisti bona in vita tua, & Lazarus similiter mala.

Deinde dicuntur Preces. 65.

Oratio.

PRæsta nobis, quæsumus Domine, auxilium gratiæ tuæ: vt ieiuniis & orationibus conuenienter intenti, liberemur ab hostibus mentis & corporis. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum: Qui tecum viuit.

Ad Magnificat, Antiphona. Diues ille guttam aquæ petiit, qui micas panis Lazaro negauit.

Deinde dicuntur Preces. 141. Oratio.

ADesto Domine famulis tuis, & perpetuam benignitatem largire poscentibus: vt iis, qui te auctore & gubernatore gloriantur, & congregata restaures, & restaurata conserues. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum.

FERIA SEXTA.

Lectio sancti Euangelij secundùm Matthæum.

Lectio j. *Cap. 21. d*

IN illo tempore: Dixit Iesus turbis Iudæorum, & principibus sacerdotum parabolam hanc: Homo erat paterfamilias, qui plantauit vineam, & sepem circumdedit ei. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosij Episcopi.

Lib 9. in cap. 20. Lucæ.

PLerique varias significationes de vineæ appellatione deriuant: sed euidenter Isaias vineam Domini sabaoth, domum Israël esse memorauit. Hanc vineam quis alius, nisi Deus, condidit? Hic est ergo qui eam locauit colonis, & ipse peregrè fuit: non quia ex loco ad locum profectus est Dominus, qui vbique semper præsens est: sed quia est præsentior diligentibus, negligentibus abest. Multis temporibus abfuit, ne præpropera videretur exactio. Nam quò indulgentior liberalitas, cò inexcusabilior peruicacia.

Resp. Dum exiret Iacob de terra sua, vidit gloriam Dei, & ait: Quàm terribilis est locus iste! * Non est hîc aliud, nisi domus Dei, & porta cæli. ℣. Verè Deus est in loco isto, & ego nesciebam. Non.

Lectio ij.

VNde benè secundùm Matthæum habes, quia & sepe circúmdedit: hoc est, diuinæ custodiæ munitione vallauit, ne facilè spiritalium pateret incursibus bestiarum. Et fodit in ea torcûlar. Quomodo intelligimus quid sit torcûlar, nisi fortè quia Psalmi pro torcularibus inscribuntur; eò quòd in his mysteria Dominicæ passionis, modo musti sancto feruentis Spiritu, redundantiùs æstuauerint? Vnde ebrij putabantur, quibus Spiritus sanctus inundabat. Ergo & hîc fodit torcûlar, in quod vuæ rationabilis fructus interior spiritali infusione deflueret.

℟. Si Dominus Deus meus fuerit mecum in via ista, per quam ego ambulo, & custodierit me, & dederit mihi panem ad edendum, & vestimentum quo operiar, & reuocauerit me cum salute: * Erit mihi Dominus in refugium, & lapis iste in signum. Vers. Surgens ergo manè Iacob, tulit lapidem quem supposuerat capiti suo, & erexit in titulum, fundensque oleum desuper, dixit. Erit mihi.

Lectio iij.

ÆDificauit turrim, verticem scilicet legis attollens: atque ita hanc vineam

neam munitam, instructam, ornatam, locauit Iudæis. Et tempore fructuum seruulos misit. Benè tempus fructuum posuit, non prouentuum. Nullus enim fructus extitit Iudæorum, nullus vineæ huius prouentus, de qua Dominus ait: Expectaui vt faceret vuas, fecit autem spinas. Itaque non lætitiæ vino, non spiritali musto, sed cruento Prophetarum sanguine torcularia redundarunt.

℟. Erit mihi Dominus in Deum, & lapis iste quem erexi in titulum, vocabitur domus Dei: & de vniuersis quæ dederis mihi, * Decimas & hostias pacificas offeram tibi. Vers. Si reuersus fuero prosperè ad domum patris mei. Decimas. Gloria Patri. Decimas.

Ad Benedictus, Antiphona.

Malos malè perdet, & vineam suam locabit aliis agricolis, qui reddant ei fructum temporibus suis.

Deinde dicuntur Preces 65.

Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus: vt sacro nos purificante ieiunio, sinceris mentibus ad sancta ventura facias peruenire. Per Dominum nostrum.

Hodie dicuntur Psalmi Pœnitentiales. ccvij.

Ad Magnificat, Antiphona.

Quærentes eum tenere timuerunt turbam, quia sicut Prophetam eum habebant.

Deinde dicuntur Preces. 141. Oratio.

DA, quæsumus Dñe, populo tuo salutem mentis & corporis: vt bonis operibus inhærendo, tuæ semper virtutis mereatur protectione defendi. Per Dominum.

SABBATO.

Lectio sancti Euangelij secundùm Lucam.

Lectio j. *Cap.* 15.

IN illo tempore: Dixit Iesus Pharisæis & Scribis parabolam istam: Homo quidam habuit duos filios: & dixit adolescentior ex illis patri: Pater, da mihi portionem substantiæ quæ me contingit. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosij Episcopi.

Lib. 7. Comment. in cap. 15. Lucæ, post initium.

VIdes, quòd diuinum patrimonium petentibus datur. Nec putes culpam patris, quòd adolescentiori dedit. Nulla Dei regno infirma ætas: nec fides grauatur annis. Ipse certè se iudicauit idoneum, qui poposcit. Atque vtinam non recessisset à patre, impedimentum nescisset ætatis. Sed posteaquam domum patriam de relin-

relinquens, peregré profectus est, cœpit egere. Meritò ergo prodêgit patrimonium, qui recessit ab Ecclesia.

℟. Pater, peccaui in cælum, & coram te, iam non sum dignus vocari filius tuus: * Fac me sicut vnum ex mercenariis tuis. ℣. Quanti mercenarij in domo patris mei abundant panibus, ego autem hîc fame pereo! surgam, & ibo ad patrem meum, & dicam ei. Fac me.

Lectio ij.

PEregrè profectus est in regionem longinquam. Quid longinquius, quàm à se recedere, nec regionibus, sed moribus separari: studiis discretum esse, non terris; & quasi interfuso luxuriæ sæcularis æstu, diuortia habere sanctorum? Etenim qui se à Christo separat, exul est patriæ, ciuis est mundi. Sed nos non sumus aduenæ atque peregrini, sed ciues sumus sanctorum, & domestici Dei. Qui enim eramus longè, facti sumus propè in sanguine Christi. Non inuideamus de longinqua regione remeantibus: quia & nos fuimus in regione longinqua, sicut Isaias docet. Sic enim habes: Qui sedebant in regione vmbræ mortis, lux orta est illis. Regio ergo longinqua, vmbra est mortis.

℟. Vidi Dominum facie ad faciem: * Et salua facta est anima mea. ℣. Et dixit mihi: Nequaquam vocaberis Iacob, sed Israël erit nomen tuum. Et salua.

Lectio iij.

NOs autem, quibus spiritus ante faciem Christus est Dominus, in vmbra viuimus Christi. Et ideò dicit Ecclesia: In vmbra eius concupiui, & sedi. Ille igitur viuendo luxuriosè, consumpsit omnia ornamenta naturæ. Vnde tu, qui accepisti imaginem Dei, qui habes similitudinem eius, noli eam irrationabili fœditate consumere. Opus Dei es: noli ligno dicere, Pater meus es tu: ne accipias similitudinem ligni, quia scriptum est: Similes illis fiant qui faciunt ea.

℟. Cùm audisset Iacob quòd Esau veniret contra eum, diuisit filios suos & vxores, dicens: Si percusserit Esau vnam turmam, saluabitur altera. * Libera me, Domine, qui dixisti mihi: * Multiplicabo semen tuum sicut stellas cæli, & sicut arenam maris, quæ præ multitudine numerari non potest. ℣. Domine, qui dixisti mihi, Reuertere in terram natiuitatis tuæ: Domine, qui pascis me à iuuentute mea. Libera

bera me. Gloria Patri. Multiplicabo.

Ad Benedictus, Antiphona. Vadam ad patrem meum, & dicam ei: Pater, fac me sicut vnum ex mercenariis tuis.

Deinde dicuntur Preces. 65.

Oratio.

DA, quæsumus Domine, nostris effectum ieiuniis salutarem: vt castigatio carnis assumpta, ad nostrarum vegetationem transeat animarum. Per Dominum.

Ad Vesperas, Capitulum. *Ephes.* 5.

FRatres, Estote imitatores Dei, sicut filij charissimi: & ambulate in dilectione: sicut & Christus dilexit nos, & tradidit semetipsum pro nobis oblationem & hostiam Deo in odorem suauitatis.

Hymnus.

AVdi, benigne Conditor
Nostras preces cum fletibus,
In hoc sacro ieiunio
Fusas quadragenario.
Scrutator alme cordium,
Infirma tu scis virium:
Ad te reuersis exhibe
Remissionis gratiam.
Multùm quidem peccauimus,
Sed parce confitentibus:
Ad nominis laudem tui
Confer medelam languidis.
Concede nostrum conteri
Corpus per abstinentiam;
Culpę vt relinquant pabulum
Ieiuna corda criminum.
Præsta beata Trinitas,
Concede simplex Vnitas,
Vt fructuosa sint tuis
Ieiuniorum munera. Amen.

℣. Angelis suis Deus mandauit de te. ℟. Vt custodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona. Dixit autem pater ad seruos suos: Citò proferte stolam primam, & induite illum, & date annulum in manu eius, & calceamenta in pedibus eius.

Oratio.

QVæsumus omnipotens Deus, vota humilium respice: atque ad defensionem nostram, dexteram tuæ maiestatis extende. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum.

DOMINICA III. in Quadragesima.

Ad Matutinũ, Inuitatorium. Non sit vobis vanum. Hymnus. Ex more docti. cum reliquis vsque ad Lectiones, vt in Psalterio. 3.

De libro Genesis.

Lectio j. *Cap.* 37.

IOseph cùm sedecim esset annorum, pascebat gregem cum fratribus suis adhuc puer: & erat cum filiis Balæ & Zelphæ vxorum patris sui: accusauitque fratres suos apud patrem crimine pessimo. Israël autem

 tem

tem diligebat Ioseph super omnes filios suos, eò quòd in senectute genuisset eum: fecitque ei tunicam polymitam. Videntes autem fratres eius quòd à patre plus cunctis filiis amaretur, oderant eum, nec poterant ei quidquam pacificè loqui. Accidit quoque, vt visum somnium referret fratribus suis, quæ causa maioris odij seminarium fuit. Dixitque ad eos: Audite somnium meum quod vidi: Putabam nos ligare manipulos in agro; & quasi consurgere manipulum meum, & stare, vestrósque manipulos circumstantes adorare manipulum meum. Responderunt fratres eius: Numquid rex noster eris? aut subiiciemur ditioni tuæ? Hæc ergo causa somniorum atque sermonum, inuidiæ & odij fomitem ministrauit. Aliud quoque vidit somnium, quod narrans fratribus, ait: Vidi per somnium, quasi solem, & lunam, & stellas vndecim adorare me. Quod cùm patri suo & fratribus retulisset, increpauit eum pater suus, & dixit: Quid sibi vult hoc somnium quod vidisti? num ego, & mater tua, & fratres tui adorabimus te super terram?

R. Videntes Ioseph à longè, loquebantur mutuò fratres, dicentes: Ecce somniator venit: * Venite, occidamus eum, & videamus si prosint illi somnia sua. Vers. Cumque vidissent Ioseph fratres sui, quòd à patre cunctis fratribus plus amaretur, oderant eum, nec poterant ei quidquam pacificè loqui, vnde & dicebant. Venite.

Lectio ij.

INuidebant ei igitur fratres sui: pater verò rem tacitus considerabat. Cumque fratres illius in pascendis gregibus patris morarentur in Sichem, dixit ad eum Israël: Fratres tui pascunt oues in Sichimis: veni, mittam te ad eos. Quo respondente, Præstò sum, ait ei: Vade, & vide si cuncta prospera sint erga fratres tuos, & pecora: & renuntia mihi quid agatur. Missus de valle Hebron, venit in Sichem: inuenitque eum vir errantem in agro, & interrogauit quid quæreret? At ille respondit: Fratres meos quæro, indica mihi vbi pascant greges? Dixitque ei vir: Recesserunt de loco isto: audiui autem eos dicentes: Eamus in Dóthain. Perrexit ergo Ioseph post fratres suos, & inuênit eos in Dóthain. Qui cùm vidissent eum procul, antequam accederet ad eos, cogitauerunt

runt illum occidere : & mutuò loquebantur : Ecce somniator venit : venite, occidamus eum, & mittamus in cisternam veterem : dicemusque : Fera pessima deuorauit eum : & tunc apparebit quid illi prosint somnia sua.

℟. Dixit Iudas fratribus suis : Ecce Ismahelitæ transeunt : venite, venumdetur, & manus nostræ non polluantur : * Caro enim & frater noster est. Vers. Qnid enim prodest, si occiderimus fratrem nostrum, & celauerimus sanguinem ipsius ? melius est vt venumdetur. Caro enim.

Lectio iij.

AVdiens autem hoc Ruben, nitebatur liberare eum de manibus eorum, & dicebat : Non interficiatis animam eius : nec effundatis sanguinem : sed proiicite eum in cisternam hanc, quæ est in solitudine, manusque vestras seruate innoxias. Hoc autem dicebat, volens eripere eum de manibus eorum, & reddere patri suo. Confestim igitur vt peruenit ad fratres suos, nudauerunt eum tunica talari, & polymita : miseruntque eum in cisternam veterem, quæ non habebat aquam. Et sedentes vt comederent panem, viderunt Ismahelitas viatores venire de Galaad, & camelos eorum portantes aromata, & resînam, & stacten in Ægyptum. Dixit ergo Iudas fratribus suis : Quid nobis prodest, si occiderimus fratrem nostrum, & celauerimus sanguinem ipsius ? Melius est vt venumdetur Ismahelitis, & manus nostræ non polluantur : frater enim & caro nostra est. Acquieuerunt fratres sermonibus illius. Et prætereuntibus Madianitis negotiatoribus, extrahentes eum de cisterna, vendiderunt eum Ismahelitis viginti argenteis : qui duxerunt eum in Ægyptum.

℟. Extrahentes Ioseph de lacu, vendiderunt Ismahelitis viginti argenteis : * Reuersusque Ruben ad puteum, cùm non inuenisset eum, scidit vestimenta sua cum fletu, & dixit : * Puer non comparet, & ego quò ibo? ℣. At illi intincta tunica Ioseph in sanguine hœdi, miserunt qui ferret eam ad patrem, & diceret : Vide, si tunica filij tui sit, an non. Reuersusque. Gloria Patri. Puer non comparet.

In secundo Nocturno, Antiphona. Bonorum meorum, Psalm. Conserua. cum reliquis. 11.

Ex libro sancti Ambrosij Episcopi de sancto Ioseph.

Lectio iiij. *Cap.* 1.

SAnctorum vita ceteris norma viuendi est. Ideóque digestam pleniùs accepimus seriem Scripturarum; vt dum Abraham, Isaac, & Iacob, ceterósque iustos legendo cognoscimus, velut quemdam nobis innocentiæ tramitem virtute eorum reseratum imitantibus vestigiis persequamur. De quibus mihi cùm frequens tractatus fuerit, hodie sancti Ioseph historia occurrit: in quo cùm plurima fuerint genera virtutum, præcipuè tamen insigne effulsit castimoniæ. Iustum est igitur, vt cùm in Abraham didiceritis impigram fidei deuotionem, in Isaac sinceræ mentis puritatem, in Iacob singularem animi laborúmque patientiam, ex illa generalitate virtutum in ipsas species disciplinarum intendatis animum.

℟. Videns Iacob vestimenta Ioseph, scidit vestimenta sua cum fletu, & dixit: * Fera pessima deuorauit filium meum Ioseph. Vers. Tulerunt autem fratres eius tunicam illius, mittentes ad patrem; quam cùm cognouisset pater, ait. Fera pessima.

Lectio v.

SIt igitur nobis propositus sanctus Ioseph tamquam speculum castitatis. In eius enim moribus, in eius actibus lucet pudicitia, & quidam splendet castimoniæ comes, nitor gratiæ. Vnde etiam à parentibus plus quàm ceteri filij diligebatur. Sed ea res inuidiæ fuit: quod silentio prætereundum non fuit: hinc enim argumentum totius historiæ processit: simul vt cognoscamus, perfectum virum non moueri vlciscendi doloris inuidia, nec malorum rependere vicem. Vnde & Dauid ait: Si reddidi retribuentibus mihi mala.

Resp. Ioseph dum intraret in terram Ægypti, linguam quam non nouerat, audiuit: manus eius in laboribus seruierunt: * Et lingua eius inter principes loquebatur sapientiam. ℣. Humiliauerunt in compedibus pedes eius: ferrum pertransiit animam eius, donec veniret verbum eius. Et lingua.

Lectio vj.

QVid autem esset, quòd præferri Ioseph mereretur ceteris, si aut lædentes læsisset, aut diligentes dilexisset? Hoc enim plerique faciunt. Sed illud mirabile, si diligas inimicum tuum: quod Saluator docet. Iure ergo

ergo mirandus, qui hoc fecit ante Euangelium, vt læsus parceret, appetitus ignosceret, venditus non referret iniuriam, sed gratiam pro contumelia solueret: quod post Euangelium omnes didicimus, & seruare non possumus. Discamus ergo & sanctorum inuidiam, vt imitemur patientiam: & cognoscamus, illos non naturæ præstantioris fuisse, sed obseruantioris: nec vitia nesciisse, sed emendasse. Quòd si inuidia etiam sanctos adussit, quantò magis cauendum est, ne inflammet peccatores?

℟. Memento mei, dum benè tibi fuerit, * Vt suggeras Pharaoni, vt edûcat me de isto carcere: * Quia furtim sublatus sum, & hîc innocens in lacum missus sum. ℣. Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordabitur Pharao ministerij tui, & restituet te in gradum pristinum: tunc memento mei. Vt suggeras. Gloria. Quia.

In iij. Nocturno, Aña. Non sunt loquelæ. Psalm. Cæli enarrant. cum reliquis 16.

Lectio sancti Euangelij secundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 11. *b*

IN illo tempore: Erat Iesus eiiciens dæmonium, & illud erat mutum. Et cùm eiecisset dæmonium, locutus est mutus, & admiratæ sunt turbæ. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. *cap.* 48. *in c.* 11. *Lucæ.*

DÆmoniacus iste apud Matthæum non solùm mutus, sed & cæcus fuisse narratur: curatusque dicitur à Domino, ita vt loqueretur, & videret. Tria ergo signa simul in vno homine perpetrata sunt: cæcus videt, mutus loquitur, possessus à dæmone liberatur. Quod & tunc quidem carnaliter factū est, sed & quotidie completur in conuersione credentium: vt expulso primùm dæmone, fidei lumen aspiciant; deinde ad laudes Dei tacentia priùs ora laxentur. Quidam autem ex eis dixerunt: In Beelzebub principe dęmoniorum eiicit dæmonia. Non hęc aliqui de turba, sed Pharisæi calumniabantur & Scribæ, sicut alij Euangelistæ testantur.

℟. Meritò hæc patimur, quia peccauimus in fratrem nostrum, videntes angustias animæ eius dum deprecaretur nos, & non audiuimus: * Idcircò venit super nos tribulatio. ℣. Dixit Ruben fratribus suis: Numquid non dixi vobis, Nolite peccare in puerum; & non audistis me? Idcircò.

Lectio viij.

TVrbis quippe, quæ minùs eruditæ videbantur, Domini semper facta mirantibus, illi contrà, vel negare hæc, vel quæ negare nequiuerant, sinistra interpretatione peruértere laborabant: quasi non hæc diuinitatis, sed immundi spiritus opera fuissent. Et alij tentantes, signum de cælo quærebant ab eo. Vel in morem Eliæ ignem de sublimi venire cupiebant, vel in similitudinem Samuelis tempore æstiuo mugire tonitrua, coruscare fulgura, imbres rúere: quasi non possent & illa calumniari, & dicere, ex occultis & variis aëris passionibus accidisse. At tu, qui calumniaris ea, quæ oculis vides, manu tenes, vtilitate sentis, quid feceris de iis, quæ de cælo venerint? Vtique respondebis, & magos in Ægypto multa signa fecisse de cælo.

℟. Dixit Ruben fratribus suis: Numquid non dixi vobis, Nolite peccare in puerum, & non audistis me? * En sanguis eius exquiritur. ℣. Meritò hæc patimur, quia peccauimus in fratrem nostrum, videntes angustias animæ eius, dum deprecaretur nos, & non audiuimus. En sanguis.

Lectio ix.

IPse autem vt vidit cogitationes eorum, dixit eis: Omne regnum in seipsum diuisum desolabitur, & domus supra domum cadet. Non ad dicta, sed ad cogitata respondit: vt vel sic compellerentur credere potentiæ eius, qui cordis videbat occulta. Si autem omne regnum in seipsum diuisum desolatur; ergo Patris & Filij & Spiritus sancti regnum non est diuisum; quod sine vlla contradictione, non aliquo impulsu desolandum, sed æterna est stabilitate mansurum. Si autem satanas in seipsum diuisus est: quomodo stabit regnum ipsius; quia dicitis, in Beelzebub eiicere me dæmonia? Hoc dicens, ex ipsorum confessione volebat intelligi, quòd in eum non credendo, in regno diaboli esse elegissent, quod vtique aduersum se diuisum stare non posset.

Resp. Lamentabatur Iacob de duobus filiis suis: Heu me, dolens sum de Ioseph perdito, & tristis nimis de Beniamin ducto pro alimoniis: * Precor cælestem Regem, vt me dolentem nimiùm faciat eos cernere. ℣. Prosternens se Iacob vehementer cum lacrymis pronus in terram, & adorans

orans ait. Precor cælestem. Gloria Patri. Precor.

Ad Laudes, Antiphona.

FAc benignè in bona voluntate tua, vt ædificentur Domine muri Ierusalem. Psalmus. Miserere mei. 63. Aña. Dominus mihi adiutor est, non timebo quid faciat mihi homo. Psalm. Confitemini. 25. Aña. Deus misereatur nostri, & benedicat nos. Psal. Deus Deus meus. cum reliquis 20. Aña. Vim virtutis suæ oblitus est ignis: vt pueri tui liberarentur illæsi. Aña. Sol & luna laudate Deum: quia exaltatum est nomen eius solius.

Capitulum *Ephes* 5.

FRatres, Estote imitatores Dei, sicut filij charissimi: & ambulate in dilectione, sicut & Christus dilexit nos, & tradidit semetipsum pro nobis oblationem & hostiam Deo in odorem suauitatis.

Hymnus.

O Sol salutis, intimis
Iesu refulge mentibus,
Dum nocte pulsa gratior
Orbi dies renascitur.
Dans tempus acceptabile,
Da, lacrymarum riuulis
Lauare cordis victimam,
Quam læta adurat charitas.
Quo fonte manauit nefas,
Fluent perennes lacrymæ,
Si virga pœnitentiæ
Cordis rigorem conterat.
Dies venit, dies tua,
In qua reflorent omnia:
Lætemur & nos in viam
Tua reducti dextera.
Te prona mundi machina
Clemens adoret Trinitas,
Et nos noui per gratiam
Nouum canamus canticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandauit de te. ℟. Vt custodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cùm fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt omnia quæ possidet.

Oratio.

QVæsumus omnipotens Deus, vota humilium respice: atque ad defensionem nostram, dexteram tuæ maiestatis extende. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum.

Ad Primam, Antiphona.

Et cùm eiecisset Iesus dæmonium, locutus est mutus, & admiratæ sunt turbæ.

Ad Tertiam, Antiphona.

Si in digito Dei eiicio dæmonia, profectò peruenit in vos regnum Dei. Capitulum. Fratres, Estote.

℟. breue. Ipse liberauit me, * De laqueo venantium. Ipse liberauit. ℣ Et à verbo aspero. De laqueo. Gloria Patri. Ipse. ℣ Scapulis suis obumbrabit tibi. ℟ Et sub pennis eius sperabis.

Ad Sextam, Antiphona.
Qui non colligit mecum, dispergit: & qui non est mecum, contra me est.

Capitulum. *Ephes.5.b*,
HOc enim scitote intelligentes: quòd omnis fornicator, aut immundus, aut auarus, quod est idolorum seruitus, non habet hereditatem in regno Christi, & Dei.

℟. br. Scapulis suis, * Obumbrabit tibi. Scapulis. ℣. Et sub pennis eius sperabis. Obumbrabit tibi. Gloria Patri. Scapulis. ℣. Scuto circúmdabit te veritas eius. ℟. Non timebis à timore nocturno.

Ad Nonam, Antiphona.
Cùm immundus spiritus exierit ab homine, ambulat per loca inaquosa, quærens requiem, & non inuenit.

Capitulum. *Ephes.5.c*
ERatis enim aliquando tenebræ: nunc autem lux in Domino. Vt filij lucis ambulate: fructus enim lucis est in omni bonitate, & iustitia, & veritate.

℟. br. Scuto circúmdabit te, * Veritas eius. Scuto. ℣. Non timebis à timore nocturno. Veritas eius. Gloria Patri. Scuto. ℣. Angelis suis Deus mandauit de te. ℟. Vt custodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Vesperas, Antiphona, & Psalm. Dixit Dominus. cum reliquis de Dominica, 135. Capitulum. Fratres, Estote. Hymnus. Audi, benigne Conditor. vt suprà. 201.
℣. Angelis suis Deus mandauit de te. ℟. Vt custodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Magnificat. Antiphona.
Extollens vocem quædam mulier de turba, dixit: Beatus venter qui te portauit & vbera, quæ suxisti. At Iesus ait illi: Quinimmò beati qui audiunt verbum Dei, & custodiunt illud.

Oratio. Quæsumus omnipotens. vt suprà. 207.

Post Vesperas dicuntur Vesperæ Defunct. clxxxi.

FERIA SECVNDA.

Ad Matutinum, Inuitatorium, de Psalterio. Hymnus. Ex more. 3. Antiphonæ & Psalmi Nocturnorum, de Psalterio.

Et sic dicitur etiam in aliis sequentibus Feriis.

Lectio sancti Euangelij secundùm Lucam.

Lectio j. *Cap.4.b*
IN illo tempore: Dixit Iesus Pharisæis: Vtique dicetis mihi hanc similitudinem: Medice cura teipsum: quanta audiuimus facta in Capharnaum, fac & hic in patria tua. Et reliqua.

Ho-

Homilia sancti Ambrosij Episcopi.

Lib.4. in cap.4. Lucæ, post medium.

NOn mediocris inuidia próditur, quæ ciuicæ charitatis oblita, in acerba odia causas amoris inflectit. Simul hoc exemplo pariter & oraculo declaratur, quòd frustrà opem misericordiæ cælestis expectes, si alienæ fructibus virtutis inuideas. Aspernator enim Dominus inuidorum est: & ab iis qui diuina beneficia in aliis persequuntur, miracula suæ potestatis auertit. Dominicæ quippe carnis actus, diuinitatis exemplum: & inuisibilia nobis eius, per ea, quæ sunt visibilia, demonstrantur.

℟. Tollite hinc vobiscum munera, & ite ad dominum terræ: & cùm inueneritis, adorate eum super terram: * Deus autem meus faciat eum vobis placabilem: & remittat & hunc fratrem vestrum vobiscum, & eum quem tenet in vinculis. ℣. Sumite de optimis terræ frugibus in vasis vestris, & deferte viro munera. Deus.

Lectio ij.

NOn otiosè itaque Saluator excusat, quòd nulla in patria sua miracula virtutis operatus sit: ne fortassis aliquis viliorem patriæ nobis esse debere putaret affectum. Neque enim ciues poterat non amare, qui amaret omnes: sed ipsi se charitate patriæ, dum inuident, abdicarunt. In veritate dico vobis: multæ viduæ fuerunt in diebus Eliæ. Non quia Eliæ dies fuerunt, sed in quibus Elias operatus est: aut quia Elias dies faciebat illis, qui in eius operibus lucem videbant gratiæ spiritalis, & conuertebantur ad Dominum. Et ideò aperiebatur cælum videntibus æterna & diuina mysteria: claudebatur, & fames erat, quando nulla erat cognoscendæ diuinitatis vbertas. Sed de hoc pleniùs diximus, cùm de viduis scriberemus.

℟. Iste est frater vester minimus, de quo dixeratis mihi? Deus misereatur tibi, fili mi. * Festinauitque in domum, & plorauit: quia erumpebant lacrymæ, & non poterat se continere. Vers. Attollens autem Ioseph oculos, vidit Beniamin stantem: & commota sunt omnia viscera eius super fratre suo. Festinauitque.

Lectio iij.

ET multi leprosi erant in Iudæa temporibus Elisei Prophetæ: & nemo eorum

rum mundatus est, nisi Náaman Syrus. Euidenter hic sermo nos Domini salutaris informat, & ad studium venerandæ diuinitatis hortatur: quòd nemo sanatus ostenditur, & maculosi morbo corporis absolutus, nisi qui religioso officio studuit sanitati. Non enim dormientibus diuina beneficia, sed obseruantibus deferuntur. Diximus in libro alio, in vidua illa, ad quam Elias directus est, typum Ecclesiæ præmissum. Populus Ecclesiam congregauit, vt sequatur populus ille ex alienigenis congregatus. Populus ille antè leprosus, populus ille antè maculosus, priusquam mystico baptizaretur in flumine: idem post sacramenta baptismatis maculis corporis & mentis ablutus, iam non lepra, sed immaculata virgo cœpit esse sine ruga.

Resp. Dixit Ioseph vndecim fratribus suis: Ego sum Ioseph, quem vendidistis in Ægyptum: adhuc viuit pater noster senior, de quo dixeratis mihi? * Ite, adducite eum ad me, vt possit viuere. ℣. Biennium enim est quòd cœpit esse fames in terra: & adhuc restant anni quinque, quibus nec arari poterit, nec meti. Ite. Gloria Patri. Ite.

Ad Laudes, Antiphona & Psalm. Miserere mei. cum reliquis de Psalterio. 63.

Capitulum. *Isaiæ* 58.

Clama, ne cesses; quasi tuba exalta vocẽ tuam: & annuntia populo meo scelera eorum, & domui Iacob peccata eorum.

Hymnus. O Sol salutis. vt suprà. 207.

℣. Angelis suis Deus mandauit de te. ℟. Vt custodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona. Amen dico vobis, quia nemo Propheta acceptus est in patria sua.

Deinde dicuntur Preces vt suprà. 65. Oratio.

Cordibus nostris, quæsumus Domine, gratiam tuam benignus infunde: vt sicut ab escis carnalibus abstinemus; ita sensus quoque nostros à noxiis retrahamus excessibus. Per Dominum.

Hodie dicitur Officium Defunctorum. clxxxv.

Ad Vesperas, Antiphona. Inclinauit. Psalmus. Dilexi. cum reliquis de Psalt. 139.

Capitulum. *Ioël*. 2 *d*

Inter vestibulum & altare plorabunt sacerdotes ministri Domini, & dicent: Parce Domine, parce populo tuo; & ne des hereditatem tuam in opprobrium, vt dominentur eis nationes.

Hymn.

Hymn. Audi, benigne. 201.
℣. Angelis suis Deus mandauit de te. ℟. Vt custodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Iesus autem transiens per medium illorum ibat.

Deinde dicuntur Preces vt suprà. 141. Oratio.

SVbueniat nobis, Domine, misericordia tua, vt ab imminentibus peccatorum nostrorum periculis te mereamur protegente eripi, te liberante saluari. Per Dominum nostrum.

FERIA TERTIA.

Lectio sancti Euangelij secundùm Matthæum.

Lectio j. *Cap. 18 b*

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Si peccauerit in te frater tuus, vade; & corripe eum inter te & ipsum solum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Serm. 16. de Verbis Domini, tom. 10. post initium.

QVare illum corripis? Quia tu doles, quòd peccauerit in te? Absit. Si amore tui id facis, nihil facis: si amore illius facis, optimè facis. Denique in ipsis verbis attende, cuius amore id facere debeas, vtrùm tui, an illius. Si te audierit, inquit, lucratus es fratrem tuum. Ergo propter illum fac, vt lucreris illum. Sic faciendo lucraris: nisi fecisses, perierat. Quid est ergo, quòd plerique homines ista peccata contemnunt, & dicunt: Quid magnum feci? in hominem peccaui. Noli contemnere. In hominem peccasti.

℟. Nuntiauerunt Iacob dicentes: Ioseph filius tuus viuit, & ipse dominatur in tota terra Ægypti: quo audito reuixit spiritus eius, & dixit: * Sufficit mihi, vadam & videbo eum antequam moriar. ℣. Cumque audisset Iacob quòd filius eius viueret, quasi de graui somno euigilans, ait. Sufficit mihi.

Lectio ij.

VIs nosse, quia in hominem peccando, peristi? Si te ille, in quem peccasti, corripuerit inter te & ipsum solum, & audieris illum, lucratus est te. Quid est, Lucratus est te; nisi quia perieras, si non lucraretur te? Nam si non perieras, quomodo te lucratus est? Nemo ergo contemnat, quando peccat in fratrem. Ait enim quodam loco Apostolus: Sic autem peccantes in fratres, & percutientes conscientiam eorum infirmam, in Christum peccatis: ideò quia membra Christi omnes

nes facti sumus. Quomodo non peccas in Christum, qui peccas in membrum Christi?

Resp. Ioseph dum intraret in terram Ægypti, linguam quam non nouerat, audiuit: manus eius in laboribus seruierunt: * Et lingua eius inter principes loquebatur sapientiam. Vers. Humiliauerunt in compedibus pedes eius: ferrum pertransiit animam eius, donec veniret verbum eius. Et lingua.

Lectio iij.

NEmo ergo dicat, quia non peccaui in Deum, sed peccaui in fratrem: in hominem peccaui, leue, vel nullum peccatum est. Fortè inde dicis: Leue est, quia citò curatur. Peccasti in fratrem: fac satis, & sanatus es. Citò fecisti mortiferam rem, sed remedium citò inuenisti. Quis nostrûm speret regnum cælorum, fratres mei, quando dicit Euangelium: Qui dixerit fratri suo, fatue; reus erit gehennæ ignis? Magnus terror: sed vide ibi remedium. Si obtuleris munus tuum ad altare, & ibi recordatus fueris, quia frater tuus habet aliquid aduersum te, relinque ibi munus tuum ante altare. Non irascitur Deus, quia differs imponere munus tuum: te quærit Deus magis, quàm munus tuum.

℞. Memento mei, dum benè tibi fuerit, * Vt suggeras Pharaoni, vt edúcat me de isto carcere: * Quia furtim sublatus sum, & hîc innocens in lacum missus sum. ℣. Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordabitur Pharao ministerij tui, & restituet te in gradum pristinum: tunc memento mei. Vt suggeras. Gloria Patri. Quia furtim.

Ad Benedictus, Antiphona. Si duo ex vobis consenserint super terram: de omni re quamcumque petierint, fiet illis à Patre meo, dicit Dominus.

Deinde dicuntur Preces. 65.

Oratio.

EXaudi nos omnipotens & misericors Deus, & continentiæ salutaris propitius nobis dona concede. Per Dominum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona. Vbi duo vel tres congregati fuerint in nomine meo, in medio eorum sum, dicit Dominus.

Deinde dicuntur Preces. 142. Oratio.

TVa nos Domine protectione defende: & ab omni semper iniquitate custodi. Per Dominum nostrum Iesum Christum.

FERIA QVARTA.

Hodie dicuntur Psalmi Graduales. ccj.

Lectio sancti Euangelij secundùm Matthæum.

Lectio j. Cap. 15.

IN illo tempore: Accesserunt ad Iesum ab Ierosolymis Scribæ & Pharisæi, dicentes: Quare discipuli tui transgrediuntur traditionem seniorum? Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 2. Comment. in c. 15. Matthæi.

MIra Pharisæorum Scribarumque stultitia Dei Filium arguunt, quare hominum traditiones & præcepta non seruet. Non enim lauant manus suas, cùm panem manducant. Manus, id est opera, non corporis vtique, sed animæ lauandæ sunt, vt fiat in illis verbum Dei. Ipse autem respondens ait illis: Quare & vos transgredimini mandatum Dei propter traditionem vestram? Falsam calumniam vera responsione confutat. Cùm, inquit, vos propter traditionem hominum præcepta Domini negligatis; quare discipulos meos arguendos putatis, quòd seniorum iussa paruipendant, vt Dei scita custodiant?

Resp. Meritò hæc patimur, quia peccauimus in fratrem nostrum, videntes angustias animæ eius, dum deprecaretur nos, & non audiuimus: * Idcircò venit super nos tribulatio. Vers. Dixit Ruben fratribus suis: Numquid non dixi vobis, Nolite peccare in puerum; & non audistis me? Idcircò.

Lectio ij.

NAm Deus dixit, Honora patrem & matrem; &, Qui maledixerit patri, vel matri, morte moriatur. Vos autem dicitis: Quicumque dixerit patri, vel matri: Munus quodcumque est ex me, tibi proderit; & non honorificabit patrem suum, aut matrem suam. Honor in Scripturis non tantum in salutationibus & officiis deferendis, quantum in eleëmosynis, ac munerum oblatione sentitur. Honora, inquit Apostolus, viduas, quæ verè viduæ sunt. Hic honor donum intelligitur. Et in alio loco: Presbyteri duplici honore honorandi sunt, maximè qui laborant in verbo & doctrina Dei. Et per hoc mandatum iubemur boui trituranti os non claudere: & dignus sit operarius mercede sua.

R. Dixit Ruben fratribus suis: Numquid non dixi vobis, Nolite peccare in puerum,

rum, & non audistis me? * En sanguis eius exquiritur. Vers. Meritò hæc patimur, quia peccauimus in fratrem nostrum, videntes angustias animæ eius, dum deprecaretur nos, & non audiuimus. En sanguis.

Lectio iij.

PRæceperat Dominus, vel imbecillitates, vel ætates, vel penurias parentum considerans, vt filij honorarent, etiam in vitæ necessariis ministrandis, parentes suos. Hanc prouidentissimam Dei legem volentes Scribæ & Pharisæi subuertere, vt impietatem sub nomine pietatis inducerent, docuerunt pessimos filios, vt si quis ea, quæ parentibus offerenda sunt, Deo vouere voluerit, qui verus est Pater, oblatio Domini præponatur parentum muneribus: vel certè ipsi parentes, quæ Deo consecrata cernebant, ne sacrilegij crimen incurrerent, declinantes, egestate conficiebantur. Atque ita fiebat, vt oblatio liberorum sub occasione templi & Dei, in sacerdotum lucra cederet.

℟. Lamentabatur Iacob de duobus filiis suis: Heu me, dolens sum de Ioseph perdito, & tristis nimis de Beniamin ducto pro alimoniis: * Precor cælestem Regem, vt me dolentem nimiùm faciat eos cernere. Vers. Prosternens se Iacob vehementer cum lacrymis pronus in terram, & adorans ait. Precor. Gloria Patri. Precor.

Ad Benedictus, Antiphona. Audite & intelligite traditiones quas Dominus dedit nobis.

Deinde dicuntur Preces 65.

Oratio.

PRæsta nobis, quæsumus Domine: vt salutaribus ieiuniis eruditi à noxiis quoque vitiis abstinentes, propitiationem tuam facilius impetremus. Per Dominum.

Ad Magnificat Antiphona. Non lotis manibus manducare, non coinquinat hominem.

Deinde dicuntur Preces. 141. Oratio.

COncede quæsumus omnipotens Deus: vt qui protectionis tuæ gratiam quærimus, liberati à malis omnibus, secura tibi mente seruiamus. Per Dominum.

FERIA QVINTA.

Lectio sancti Euangelij secundùm Lucam.

Lectio j. *Cap. 4. f*

IN illo tempore: Surgens Iesus de synagoga, introiuit in domum Simonis. Socrus autem Simonis tenebatur magnis febribus. Et reliqua.

Homi-

Homilia sancti Ambrosij Episcopi.

Lib.4. in Lucæ, cap.4. circa finem.

VIde clementiam Domini Saluatoris: nec indignatione commotus, nec scelere offensus, nec iniuria violatus Iudæam deserit, quin etiam immemor iniuriæ, memor clementiæ, nunc docendo, nunc liberando, nunc sanando, infidæ plebis corda demulcet. Et benè sanctus Luças virum ab spiritu nequitiæ liberatum antè præmisit, & subdit feminæ sanitatem. Vtrumque enim sexum Dominus curaturus aduenerat: sed prior sanari debuit, qui prior creatus est, nec prætermitti illa, quæ mobilitate magis animi, quàm prauitate peccauerat.

℟. Videntes Ioseph à longè, loquebantur mutuò fratres, dicentes: Ecce somniator venit: * Venite, occidamus eum, & videamus si prosint illi somnia sua. ℣. Cumque vidissent Ioseph fratres sui, quòd à patre cunctis fratribus plus amaretur, oderant eum, nec poterant ei quidquam pacificè loqui, vnde & dicebant. Venite.

Lectio ij.

SAbbato medicinę Dominicæ opera cœpta significat, vt inde noua creatura cœperit, vbi vetus creatura antè desiuit: nec sub lege esse Dei Filium, sed supra legem in ipso principio designaret: nec solui legem, sed impleri. Neque enim per legem, sed verbo factus est mundus, sicut legimus: Verbo Domini cæli firmati sunt. Non soluitur ergo lex, sed impletur: vt fiat renouatio hominis iam labentis. Vnde & Apostolus ait: Expoliantes vos veterem hominem, induite nouum, qui secundùm Deum creatus est.

℟. Dixit Iudas fratribus suis: Ecce Ismahelitæ transeunt: venite, venumdetur, & manus nostræ non polluantur: * Caro enim & frater noster est. ℣. Quid enim prodest, si occiderimus fratrem nostrum, & celauerimus sanguinem ipsius? melius est vt venumdetur. Caro enim.

Lectio iij.

ET benè sabbato cœpit, vt ipsum se ostenderet creatorem, qui opera operibus intexeret, & prosequeretur opus, quod ipse iam cœperat: vt si domum faber renouare disponat, non à fundamentis, sed à culminibus incipit soluere vetustatem. Itaque ibi priùs manum admouet, vbi antè desierat: deinde à minoribus incipit, vt ad maiora perueniat. Liberare

berare à dæmone & homines, sed in verbo Dei possunt: resurrectionem mortuis imperare, diuinæ solius est potestatis. Fortassis etiam in typo mulieris illius socrus Simonis & Andreæ, variis criminum febribus caro nostra languebat, & diuersarum cupiditatum immodicis æstuabat illecebris. Nec minorem febrem amoris esse dixerim, quàm caloris. Itaque illa animum, hæc corpus inflammat. Febris enim nostra, auaritia est: febris nostra, libido est: febris nostra, luxuria est: febris nostra, ambitio est: febris nostra, iracundia est.

℟. Extrahentes Ioseph de lacu, vendiderunt Ismahelitis viginti argenteis: * Reuersusque Ruben ad puteum, cùm non inuenisset eum, scidit vestimenta sua cum fletu, & dixit: * Puer non comparet, & ego quò ibo? ℣. At illi intincta tunica Ioseph in sanguine hœdi, miserunt qui ferret eam ad patrem, & diceret: Vide, si tunica filij tui sit, an non. Reuersusque. Gloria Patri. Puer non comparet.

Ad Benedictus, Antiphona. Exibant autem dæmonia à multis clamantia, & dicentia, quia tu es Christus Filius Dei: & increpans non sinebat ea loqui, quia sciebant ipsum esse Christum.

Deinde dicuntur Preces 65.

Oratio.

Magnificet te, Domine, sanctorum tuorum Cosmæ & Damiani beata solemnitas: qua & illis gloriam sempiternam, & opem nobis ineffabili prouidentia contulisti. Per Dominum.

Ad Magnificat, Antiphona. Omnes qui habebant infirmos, ducebant illos ad Iesum, & sanabantur.

Deinde dicuntur Preces 141. Oratio.

Subiectum tibi populum, quæsumus Domine, propitiatio cælestis amplificet, & tuis semper faciat seruire mandatis. Per Dominum.

FERIA SEXTA.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio j. Cap. 4.

In illo tempore: Venit Iesus in ciuitatem Samariæ, quæ dicitur Sichar: iuxta prædium, quod dedit Iacob Ioseph filio suo. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract 15. in Ioannem, post initium.

Iam incipiunt mysteria. Non enim frustrà fatigatur Iesus: non enim frustrà fatigatur virtus Dei: non enim

nim frustrà fatigatur, per quem fatigati recreantur: non enim frustrà fatigatur, quo deferente fatigamur, quo præsente firmamur. Fatigatur tamen Iesus, & fatigatur ab itinere, & sedet, & iuxta puteum sedet, & hora sexta fatigatus sedet. Omnia ista innuunt aliquid, indicare volunt aliquid: intentos nos faciunt: vt pulsemus, hortantur. Ipse ergo aperiat & nobis & vobis, qui dignatus est ita hortari, vt diceret: Pulsate, & aperietur vobis.

℟. Videns Iacob vestimenta Ioseph, scidit vestimenta sua cum fletu, & dixit: * Fera pessima deuorauit filium meum Ioseph. ℣. Tulerunt autem fratres eius tunicam illius, mittentes ad patrem: quam cùm cognouisset pater, ait. Fera pessima.

Lectio ij.

Ibi fatigatus est ab itinere Iesus. Inuenîmus virtutem Iesum; & inuenîmus infirmum Iesum: fortem, & infirmum. Fortem, quia in principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum: hoc erat in principio apud Deum. Vis videre quàm iste Filius Dei fortis sit? Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil; & sine labore facta sunt. Quid ergo illo fortius, per quem sine labore facta sunt omnia? Infirmum vis nosse? Verbum caro factum est, & habitauit in nobis. Fortitudo Christi te creauit: infirmitas Christi te recreauit. Fortitudo Christi fecit, vt quod non erat esset: infirmitas Christi fecit, vt quod erat, non periret. Condidit nos fortitudine sua, quæsiuit nos infirmitate sua.

Resp. Ioseph dum intraret in terram Ægypti, linguam quam non nouerat, audiuit: manus eius in laboribus seruierunt: * Et lingua eius inter principes loquebatur sapientiam. ℣. Humiliauerunt in compedibus pedes eius: ferrum pertransiit animam eius, donec veniret verbum eius. Et lingua.

Lectio iij.

Nutrit ergo ipse infirmus infirmos, tamquam gallina pullos suos: huic enim se similem fecit. Quoties volui, inquit ad Ierusalem, congregare filios tuos sub alas tamquam gallina pullos suos, & noluisti? Videtis autem, fratres, quemadmodum gallina infirmetur cum pullis suis. Nulla enim alia auis quòd sit mater, agnoscitur. Videmus nidificare passeres quoslibet ante oculos nostros: hirundines, cico-

ciconias, columbas quotidie videmus nidificare: quos, nisi quando in nidis videmus, parentes esse non agnoscimus. Gallina verò sic infirmatur in pullis suis, vt etiam si ipsi pulli non sequantur, filios non videas, matrem tamen intelligas.

℟. Memento mei, dum benè tibi fuerit, * Vt suggeras Pharaoni, vt edûcat me de isto carcere: * Quia furtim sublatus sum, & hîc innocens in lacum missus sum. ℣. Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordabitur Pharao ministerij tui, & restituet te in gradum pristinum: tunc memento mei. Vt suggeras. Gloria. Quia.

Ad Benedictus, Antiphona. Aquam quam ego dedero, si quis biberit ex ea, non sitiet in æternum.

Deinde dicuntur Preces 65.

Oratio.

IEiunia nostra, quæsumus Domine, benigno fauore prosequere: vt sicut ab alimentis abstinemus in corpore, ita à vitiis ieiunemus in mente. Per Dominum.

Hodie dicuntur Psalmi Pœnitentiales. ccvij.

Ad Magnificat, Antiphona. Domine, vt video, Propheta es tu: patres nostri in monte hoc adorauerunt.

Deinde dicuntur Preces 141.

Oratio.

PRæsta quæsumus omnipotens Deus: vt qui in tua protectione confidimus, cuncta nobis aduersantia te adiuuante vinçamus. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum.

SABBATO.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio j. *Cap* 8.

IN illo tempore: Perrexit Iesus in montem Oliueti, & diluculò iterùm venit in templum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 33. in Ioannem, post initium.

IEsus perrexit in montem Oliueti, in montem fructuosum, in montẽ vnguenti, in montem chrismatis. Vbi enim decebat docere Christum, nisi in monte Oliueti? Christi enim nomen à chrismate dictum est: chrima autem Græcè, Latinè vnctio nominatur. Ideò autem nos vnxit, quia luctatores contra diabolum fecit. Et diluculò iterùm venit in templum, & omnis populus venit ad eum: & sedens docebat eos, & non tenebatur, quia nondùm pati dignabatur. Nunc iam attendite, vbi ab inimicis tentata sit Domini mansuetudo.

Resp.

℟. 3. Meritò hæc patimur, quia peccauimus in fratrem nostrum, videntes angustias animæ eius, dum deprecaretur nos, & non audiuimus: * Idcircò venit super nos tribulatio. ℣. Dixit Ruben fratribus suis: Numquid non dixi vobis, Nolite peccare in puerum; & non audistis me? Idcircò.

Lectio ij.

ADducunt autem illi Scribæ & Pharisæi mulierem in adulterio deprehensam, & statuerunt eam in medio, & dixerunt ei: Magister, hęc mulier modò deprehensa est in adulterio: in lege autem Moyses mandauit nobis huiusmodi lapidare: tu ergo quid dicis? Hæc autem dicebant tentantes eum, vt possent accusare eum. Vnde accusare? Numquid ipsum in aliquo facinore deprehenderant, aut illa mulier ad eum aliquo modo pertinuisse dicebatur?

℟. Dixit Ruben fratribus suis: Numquid non dixi vobis, Nolite peccare in puerum, & non audistis me? * En sanguis eius exquiritur. Vers. Meritò hæc patimur, quia peccauimus in fratrem nostrum, videntes angustias animæ eius, dum deprecaretur nos, & non audiuimus. En sanguis.

Lectio iij.

INtelligamus, fratres, admirabilem mansuetudinem in Domino fuisse. Animaduerterunt eum nimiùm esse mitem, nimiùm esse mansuetum. De illo quippe fuerat antè prædictum: Accingere gladio tuo circa femur tuum potentissime. Specie tua & pulchritudine tua intende, prosperè procede, & regna: propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam. Ergo attulit veritatem vt doctor, mansuetudinem vt liberator, iustitiam vt cognitor. Propter hæc eum esse regnaturum in Spiritu sancto Propheta prædixerat. Cùm loqueretur, veritas agnoscebatur: cùm aduersus inimicos non moueretur, mansuetudo laudabatur. Cùm ergo de duobus istis, id est, de veritate & mansuetudine eius, inimici liuore & inuidia torquerentur; in tertio, id est iustitia, scandalum posuerunt.

℟. Lamentabatur Iacob de duobus filiis suis: Heu me, dolens sum de Ioseph perdito, & tristis nimis de Beniamin ducto pro alimoniis: * Precor cælestem Regem, vt me dolentem nimiùm faciat eos cernere. Vers. Prosternens se Iacob vehementer cum lacrymis pronus in

terram, & adorans ait. Precor. Gloria Patri. Precor.

Ad Benedictus, Antiphona

Inclinauit se Iesus, & scribebat in terra: Si quis sine peccato est, mittat in eam lapidem.

Deinde dicuntur Preces 65.

Oratio.

PRæsta quæsumus omnipotens Deus, vt qui se, affligendo carnem, ab alimentis abstinent: sectando iustitiam, à culpa ieiunent. Per Dominum nostrum.

Ad Vesperas, Capitulum. *Galat.4.c*

FRatres, Scriptum est: quoniam Abraham duos filios habuit: vnum de ancilla, & vnum de libera. Sed qui de ancilla, secundùm carnem natus est: qui autem de libera, per repromissionem: quæ sunt per allegoriam dicta.

Hymnus.

AVdi, benigne Conditor
Nostras preces cum fletibus,
In hoc sacro ieiunio
Fusas quadragenario.
Scrutator alme cordium,
Infirma tu scis virium:
Ad te reuersis exhibe
Remissionis gratiam.
Multùm quidem peccauimus,
Sed parce confitentibus:
Ad nominis laudem tui
Confer medelam languidis.
Concede nostrum conteri
Corpus per abstinentiam,
Culpæ vt relinquant pabulum
Ieiuna corda criminum,
Præsta beata Trinitas,
Concede simplex Vnitas,
Vt fructuosa sint tuis
Ieiuniorum munera. Amen.

℣. Angelis suis Deus mandauit te te. ℟. Vt custodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Nemo te condemnauit mulier? nemo Domine: nec ego te condemnabo: iam ampliùs noli peccare.

Oratio.

COncede quæsumus omnipotens Deus: vt qui ex merito nostræ actionis affligimur, tuæ gratiæ consolatione respiremus. Per Dominum nostrum.

DOMINICA IIII.

in Quadragesima.

Ad Matutinū, Inuitatorium.

Non sit vobis vanum. cum reliquis vsque ad Lectiones vt in Psalterio. 2.

De libro Exodi.

Lectio j. *Cap.3.*

MOyses autem pascebat oues Iethro soceri sui sacerdotis Madian: cumque minasset gregem ad interiora deserti, venit ad montem Dei Horeb. Apparuitque ei Dominus in flamma ignis de medio rubi: & videbat quòd rubus

rubus arderet, & non combureretur. Dixit ergo Moyses: Vadam, & videbo visionem hanc magnam, quare non comburatur rubus. Cernens autem Dominus quòd pergeret ad videndum, vocauit eum de medio rubi, & ait: Moyses, Moyses. Qui respondit: Adsum. At ille: Ne appropies, inquit, huc: solue calceamentum de pedibus tuis: locus enim in quo stas, terra sancta est. Et ait: Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Iacob. Abscondit Moyses faciem suam: non enim audebat aspicere contra Deum.

℞. Locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Descende in Ægyptum, & dic Pharaoni, * Vt dimittat populum meum: induratum est cor Pharaonis: non vult dimittere populum meum, nisi in manu forti. ℣. Clamor filiorum Israël venit ad me, vidíque afflictionem eorum: sed veni, mittam te ad Pharaonem. Vt dimittat.

Lectio ij.

Qvi ait Dominus: Vidi afflictionem populi mei in Ægypto, & clamorem eius audiui propter duritiam eorum qui præsunt operibus: & sciens dolorem eius, descendi, vt liberem eum de manibus Ægyptiorum, & educam de terra illa in terram bonam, & spatiosam, in terram quæ fluit lacte & melle, ad loca Chananæi, & Hethæi, & Amorrhæi, & Pherezæi, & Heuæi, & Iebusæi. Clamor ergo filiorum Israël venit ad me: vidique afflictionem eorum, qua ab Ægyptiis opprimuntur. Sed veni, & mittam te ad Pharaonem, vt educas populum meum, filios Israël de Ægypto.

Resp. Stetit Moyses coram Pharaone, & dixit: Hæc dicit Dominus: * Dimitte populum meum, vt sacrificet mihi in deserto. ℣. Dominus Deus Hebræorum misit me ad te, dicens. Dimitte.

Lectio iij.

Dixitque Moyses ad Deum: Quis sum ego, vt vadam ad Pharaonem, & educam filios Israël de Ægypto? Qui dixit ei: Ego ero tecum: & hoc habebis signũ, quòd miserim te: Cùm eduxeris populum meum de Ægypto, immolabis Deo super montem istum. Ait Moyses ad Deum: Ecce ego vadam ad filios Israël, & dicam eis: Deus patrum vestrorum misit me ad vos. Si dixerint mihi: Quod est nomen eius? quid dicam eis? Dixit Deus ad Moysen: Ego

ſum qui ſum. Ait: Sic dices filiis Iſraël: Qui eſt, miſit me ad vos. Dixitque iterum Deus ad Moyſen: Hæc dices filiis Iſraël: Dominus Deus patrum veſtrorum, Deus Abraham, Deus Iſaac, & Deus Iacob, miſit me ad vos: hoc nomen mihi eſt in æternum, & hoc memoriale meum in generationem & generationem.

℟. Cantemus Domino; glorioſè enim honorificatus eſt: equum & aſcenſorem proiecit in mare: *Adiutor & protector factus eſt mihi Dominus in ſalutem. ℣. Dominus quaſi vir pugnator, omnipotens nomen eius. Adiutor. Gloria Patri. Adiutor.

In ſecundo Nocturno, Aña. Bonorum meorum. Pſalmus. Conſerua. cum reliqui.

Sermo ſanct Baſilij Magni.

Homil. 1. de ieiunio, ante medium. Lectio iiij.

MOyſen per ieiunium nouimus in montem aſcendiſſe: neque enim aliter auſus eſſet verticem fumantem adire, atque in caliginem ingredi, niſi ieiunio munitus. Per ieiunium mandata digito Dei in tabulis conſcripta ſuſcepit. Item ſupra montem, ieiunium legis latæ conciliator fuit: inferiùs verò, gula ad idololatriam populum deduxit, ac contaminauit. Sedit, inquit, populus manducare & bibere, & ſurrexerunt ludere. Quadraginta dierum laborem ac perſeuerantiam, Dei ſeruo continuò ieiunante ac orante, vna tantùm populi ebrietas caſſam irritamque reddidit. Quas enim tabulas Dei digito conſcriptas ieiunium accepit, has ebrietas contriuit: Propheta ſanctiſſimo indignum exiſtimante, vinolentum populum à Deo legem accipere.

℟. In mari viæ tuæ, & ſemitæ tuæ in aquis multis: *Deduxiſti ſicut oues populum tuum in manu Moyſi & Aaron. Verſ. Tranſtuliſti illos per mare Rubrum, & tranſuexiſti eos per aquam nimiam. Deduxiſti. Lectio v.

VNo temporis momento ob gulam populus ille, per maxima prodigia Dei cultum edoctus, in Ægyptiacam idololatriam turpiſſime deuolutus eſt. Ex quo ſi vtrumque ſimul conferas, videre licet, ieiunium ad Deum ducere, delicias verò ſalutem perdere. Quid Eſau inquinauit, ſeruumque fratris reddidit? nónne eſca vna, propter quam primogenita vendidit? Samuelem verò nónne per ieiunium oratio largita eſt matri? Quid fortiſſimum Samſonem inexpu-

expugnabilem reddidit? nónne ieiunium, cum quo in matris ventre conceptus est? Ieiunium concepit, ieiunium nutriuit, ieiunium virum effecit. Quòd sanè Angelus matri præcepit, monens, quæcumque ex vite procederent, ne attingeret, non vinum, non siceram biberet. Ieiunium Prophetas genuit, potentes confirmat atque roborat.

℟. Qui persequebantur populum tuum Domine, demersisti eos in profundum: * Et in columna nubis ductor eorum fuisti. Vers. Deduxisti sicut oues populum tuum in manu Moysi & Aaron. Et in columna.

Lectio vj.

IEiunium legislatores sapientes facit: animæ optima custodia, corporis socius securus, fortibus viris munimentum & arma, athletis & certantibus exercitatio. Hoc prætereà tentationes propulsat, ad pietatem armat, cum sobrietate habitat, temperantiæ opifex est: in bellis fortitudinem affert, in pace quietem docet: Nazaræum sanctificat, sacerdotem perficit: neque enim fas est sine ieiunio sacrificium attingere, non solùm in mystica nunc & vera Dei adoratione, sed nec in illa, in qua sacrificium secundùm legem in figura offerebatur. Ieiunium Eliam magnæ visionis spectatorem fecit: quadraginta namque dierum ieiunio cùm animam purgasset, in speluncа meruit, quantum fas est homini, Deum videre. Moyses iterùm legem accipiens, iterùm ieiunia secutus est. Niniuitæ, nisi cum illis & bruta ieiunassent, ruinæ minas nequaquam euasissent. In deserto autem quorumnam membra ceciderunt? nónne illorum, qui carnes appetiuere?

℟. Moyses famulus Dei ieiunauit quadraginta diebus & quadraginta noctibus: * Vt legem Domini mereretur accipere. ℣. Ascendens Moyses in montem Sinai ad Dominum, fuit ibi quadraginta diebus & quadraginta noctibus. Vt legem. Gloria Patri. Vt legem.

In iij. Nocturno, Ant. Non sunt loquelæ. Psalm. Cæli enarrant. cum reliquis. 16.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio vij. *Cap. 6.*

IN illo tempore: Abiit Iesus trans mare Galilææ, quod est Tiberiadis: & sequebatur eum multitudo magna, quia videbant signa, quæ faciebat super his qui infirmabantur. Et reliqua.

Homilia ſancti Auguſtini Epiſcopi.

Tract. 24. in Ioannem.

MIracula, quæ fecit Dominus noſter Ieſus Chriſtus, ſunt quidem diuina opera, & ad intelligendum Deum de viſibilibus admonent humanam mentem. Quia enim ille non eſt talis ſubſtantia, quæ videri oculis poſſit; & miracula eius, quibus totum mundum regit, vniuerſamque creaturam adminiſtrat, aſſiduitate viluerunt, ita vt pænè nemo dignetur attendere opera Dei mira & ſtupenda in quolibet ſeminis grano, ſecundùm ipſam ſuam miſericordiam ſeruauit ſibi quædam, quæ faceret opportuno tempore præter vſitatum curſum ordinemque naturæ; vt non maiora, ſed inſolita videndo ſtuperent, quibus quotidiana viluerant.

Resp. Splendida facta eſt facies Moyſi, dum reſpiceret in eum Dominus: * Videntes ſeniores claritatem vultus eius, admirantes timuerunt valdè. ℣. Cumque deſcendiſſet de monte Sinai, portabat duas tabulas teſtimonij, ignorans quòd cornuta eſſet facies eius ex consórtio ſermonis Dei. Videntes ſeniores.

Lectio viij.

MAius enim miraculum eſt gubernatio totius mundi, quàm ſaturatio quinque millium hominum de quinque panibus. Et tamen hoc nemo miratur: illud mirantur homines, non quia maius eſt, ſed quia rarum eſt. Quis enim & nunc paſcit vniuerſum mundum, niſi ille, qui de paucis granis ſegetes creat? Fecit ergo quo modo Deus. Vnde enim multiplicat de paucis granis ſegetes, inde in manibus ſuis multiplicauit quinque panes: poteſtas enim erat in manibus Chriſti. Panes autem illi quinque, quaſi ſemina erant, non quidem terræ mandata, ſed ab eo, qui terram fecit, multiplicata.

Reſp. Ecce mitto Angelum meum, qui præcedat te, & cuſtodiat ſemper: * Obſerua & audi vocem meam, & inimicus ero inimicis tuis, & affligentes te affligam: & præcedet te Angelus meus. ℣. Iſraël ſi me audieris, non erit in te deus recens, neque adorabis deum alienum: ego enim Dominus. Obſerua.

Lectio ix.

HOc ergo admotum eſt ſenſibus, quo erigeretur mens: & exhibitum oculis, vbi exerceretur intellectus: vt inuiſibilem Deum

per

per visibilia opera miraremur, & erecti ad fidem, & purgati per fidem, etiam ipsum inuisibilem videre cuperemus, quem de rebus visibilibus inuisibilem noscceremus. Nec tamen sufficit hæc intueri in miraculis Christi. Interrogemus ipsa miracula, quid nobis loquantur de Christo: habent enim, si intelligantur, linguam suam. Nam quia ipse Christus Verbum Dei est: etiam factum Verbi, verbum nobis est.

℟. Attendite popule meus legem meam: * Inclinate aurem vestram in verba oris mei. ℣. Aperiam in parabolis os meum, loquar propositiones ab initio sæculi. Inclinate. Gloria Patri. Inclinate.

Ad Laudes, Antiphona.

TVnc acceptabis sacrificium iustitiæ, si auerteris faciem tuam à peccatis meis. Psal. Miserere mei. 63.

Aña. Bonum est sperare in Domino, quàm sperare in principibus. Psalm. Confitemini Domino. 25. Antiphona Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus. Psalmus Deus Deus meus. cum reliquis 20. Antiphona. Potens es Domine eripere nos de manu forti: libera nos Deus noster. Antiphona. Reges terræ & omnes populi laudate Deum.

Capitulum. *Galat.* 4. c

FRatres, Scriptum est: quoniam Abraham duos filios habuit: vnum de ancilla, & vnum de libera. Sed qui de ancilla, secundùm carnem natus est: qui autem de libera, per repromissionem: quæ sunt per allegoriam dicta.

Hymnus.

O Sol salutis, intimis
Iesu refulge mentibus,
Dum nocte pulsa gratior
Orbi dies renascitur:

Dans tempus acceptabile,
Da lacrymarum riuulis
Lauare cordis victimam,
Quam læta adurat Charitas.

Quo fonte manauit nefas,
Fluent perennes lacrymæ,
Si virga pœnitentiæ
Cordis rigorem conterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflorent omnia:
Lætemur & nos in viam
Tua reducti dextera.

Te prona mundi machina
Clemens adoret Trinitas,
Et nos noui per gratiam
Nouum canamus canticum
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandauit de te ℟. Vt custodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cùm subleuasset oculos Iesus, & vidisset maximam multitudinem venientem ad se, dixit ad Philippum: Vnde ememus panes, vt manducent

cent hi? hoc autem dicebat tentans eum: ipſe enim ſciebat quid eſſet facturus.

Oratio.

Concede quæſumus omnipotens Deus: vt qui ex merito noſtræ actionis affligimur, tuæ gratiæ conſolatione reſpiremus. Per Dominum noſtrum.

Ad Primam, Antiphona.

Accepit ergo Ieſus panes, & cùm gratias egiſſet, diſtribuit diſcumbentibus.

Ad Tertiam, Antiphona.

De quinque panibus & duobus piſcibus ſatiauit Dominus quinque millia hominũ.

Capitulum. Fratres, Scriptum eſt. vt ſuprà. 225.

℟ breue. Ipſe liberauit me, * De laqueo venantium. Ipſe. ℣. Et à verbo aſpero. De laqueo. Gloria Patri. Ipſe liberauit. ℣. Scapulis ſuis obumbrabit tibi. ℟. Et ſub pennis eius ſperabis.

Ad Sextam, Antiphona.

Satiauit Dominus quinque millia hominum de quinque panibus & duobus piſcibus.

Capitulum. *Galat 4. d*

Lætare ſterilis quæ non paris: erumpe & clama quæ non parturis: quia multi filij deſertæ, magis quàm eius quæ habet virum.

℟. br. Scapulis ſuis, * Obumbrabit tibi. Scapulis. ℣. Et ſub pennis eius ſperabis. Obumbrabit tibi. Gloria Patri. Scapulis. ℣. Scuto circúmdabit te veritas eius. ℟. Non timebis à timore nocturno.

Ad Nonam, Antiphona.

Illi ergo homines cùm vidiſſent quod fecerat Ieſus ſignum, intra ſe dicebant: quia hic eſt verè Propheta, qui venturus eſt in mundum.

Capitulum. *Galat. 4. d*

Itaque, fratres non ſumus ancillæ filij, ſed liberæ: qua libertate Chriſtus nos liberauit.

℟ br. Scuto circúmdabit te, * Veritas eius. Scuto. ℣. Non timebis à timore nocturno. Veritas eius. Gloria. Scuto. ℣. Angelis ſuis Deus mandauit de te. ℟. Vt cuſtodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Veſperas, Antiphona, & Pſalmus. Dixit Dominus. cum reliquis. 135. Capitulum. Fratres, Scriptum eſt. Hymnus. Audi, benigne Conditor. 220. ℣. Angelis ſuis Deus mandauit de te. ℟. Vt cuſtodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Subiit ergo in montem Ieſus, & ibi ſedebat cum diſcipulis ſuis.

Oratio. Concede quæſumus, vt ſuprà.

Poſt Veſperas diei dicuntur Veſperæ Defunctorum. clxxxj.

FERIA SECVNDA.

Ad Matutinum, Inuitatorium, de Psalterio. Hymnus. Ex more docti. 3. Antiphonæ & Psalmi Nocturnorum, de Psalterio.

Et sic dicitur etiam in aliis sequentibus Feriis.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio i. *Cap. 2. c.*

IN illo tempore: Propè erat Pascha Iudæorum, & ascendit Iesus Ierosolymam: & inuenit in templo vendentes boues, & oues, & columbas. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 10. in Ioannem, post initium.

QVid audiuimus fratres? Ecce templum illud figura adhuc erat, & eiecit inde Dominus omnes, qui sua quærebant, qui ad nundinas venerant. Et qua ibi vendebant illi? Quæ opus habebant homines in sacrificiis illius temporis. Nouit enim charitas vestra, quòd sacrificia illi populo pro eius carnalitate, & corde adhuc lapideo, talia data sunt, quibus teneretur, ne in idola deflueret: & immolabant ibi sacrificia, boues, oues, & columbas. Nostis, quia legistis.

℟. Vos qui transituri estis Iordanem, ædificate altare Domino, * De lapidibus quos ferrum non tetigit: & offerte super illud holocausta, & hostias pacificas Deo vestro. ℣. Cumque intraueritis terram, quam Dominus daturus est vobis, ædificate ibi altare Domino. De lapidibus.

Lectio ij.

NOn ergo magnum peccatum, si hoc vendebant in templo, quod emebatur vt offerretur in templo: & tamen eiecit inde illos. Quid si ibi ebriosos inueniret, quid faceret Dominus, si vendentes ea quæ licita sunt, & contra iustitiam non sunt (quæ enim honestè emuntur, non illicitè venduntur) expulit tamen, & non est passus domum orationis fieri domum negotiationis?

Resp. Audi Israël præcepta Domini, & ea in corde tuo quasi in libro scribe: * Et dabo tibi terram fluentem lac & mel. ℣. Obserua igitur, & audi vocem meam: & inimicus ero inimicis tuis. Et dabo tibi.

Lectio iij.

SI negotiationis domus non debet fieri domus Dei, potationis debet fieri? Nos autem quando ista dicimus, strident dentibus suis aduersus nos: & consolatur nos Psalmus, quem audistis:

Striderunt in me dentibus ſuis. Nouimus & nos audire vnde curemur : etſi ingeminantur flagella Chriſto; quia flagellatur ſermo ipſius. Congregata ſunt, inquit, in me flagella, & neſciebant. Flagellatus eſt flagellis Iudæorum : flagellatur blaſphemiis falſorum Chriſtianorum : multiplicant flagella Domino Deo ſuo, & neſciunt. Faciamus nos, quantum ipſe adiuuat. Ego autem, cùm mihi moleſti eſſent, induebam me cilicio, & humiliabam in ieiunio animam meam.

℟. Sicut fui cum Moyſe, ita ero tecum, dicit Dominus: * Confortare, & eſto robuſtus: introduces populum meum ad terram lacte & melle manantem. ℣. Noli timere, quoniam tecum ſum: ad quæcumque perrexeris, non dimittam te, neque derelinquam. Confortare. Gloria Patri. Confortare.

Ad Laudes, Antiphona & Pſalm. Miſerere. cum reliquis de Pſalterio, 63.

Capitulum. *Iſaiæ* 58.

Clama, ne ceſſes, quaſi tuba exalta vocẽ tuam: & annuntia populo meo ſcelera eorum, & domui Iacob peccata eorum.

Hymn. O Sol ſalutis. 225.

℣. Angelis ſuis Deus mandauit de te. ℟. Vt cuſtodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona. Auferte iſta hinc, dicit Dominus: & nolite facere domum Patris mei, domum negotiationis.

Deinde dicuntur Preces vt ſupra. 65. Oratio.

Præſta quæſumus omnipotens Deus: vt obſeruationes ſacras annua deuotione recolentes, & corpore tibi placeamus, & mente. Per Dominum noſtrum.

Hodie dicitur Officium Defunctorum. clxxxv.

Ad Veſperas, Antiphona. Inclinauit. Pſalmus. Dilexi. cum reliquis de Pſal. 139.

Capitulum. *Ioël.* 2. *d*

Inter veſtibulum & altare plorabunt ſacerdotes miniſtri Domini, & dicent: Parce Domine, parce populo tuo; & ne des hereditatem tuam in opprobrium, vt dominentur eis nationes.

Hymn. Audi, benigne. 220.

℣. Angelis ſuis Deus mandauit de te. ℟. Vt cuſtodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona. Soluite templum hoc, dicit Dominus; & poſt triduum reædificabo illud: hoc autem dicebat de templo corporis ſui.

Deinde dicuntur Preces vt in Pſalterio, 141.

Ora-

Oratio.

DEprecationem nostram, quæsumus Domine, benignus exaudi; & quibus supplicandi præstas affectum, tribue defensionis auxilium. Per Dominum nostrum Iesum Christum.

FERIA TERTIA.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio j. *Cap. 7. b*

IN illo tempore: Iam die festo mediante, ascendit Iesus in templum, & docebat. Et mirabantur Iudæi. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 29. in Ioannem, sub initium.

ILle qui latebat, docebat, & palàm loquebatur, & non tenebatur. Illud enim vt lateret, erat causa exempli, hoc potestatis. Sed cùm doceret, mirabantur Iudæi. Omnes quidem, quantum arbitror, mirabantur, sed non omnes conuertebantur. Et vnde admiratio? Quia multi nouerant vbi natus, quemadmodum fuerit educatus. Numquam eum viderant litteras discentem: audiebant autem de lege disputantem, legis testimonia proferentem, quæ nemo posset proferre, nisi legisset; nemo legeret, nisi litteras didicisset: & ideò mirabantur. Eorum autem admiratio, magistro facta est insinuandæ altiùs veritatis occasio.

℞. Quid me quæritis interficere, hominem qui vera locutus sum vobis? * Si malè locutus sum, testimonium perhibe de malo; si autem benè, cur me cædis? ℣. Multa bona opera operatus sum vobis: propter quod opus vultis me occidere? Si malè locutus.

Lectio ij.

EX eorum quippe admiratione & verbis, dixit Dominus profundum aliquid, & diligentiùs inspici & discuti dignum. Quid ergo Dominus respondit eis, admirantibus quomodo sciret litteras, quas non didicerat? mea, inquit, doctrina non est mea, sed eius qui misit me. Hæc est profunditas prima: videtur enim paucis verbis quasi contraria locutus. Non enim ait; Ista doctrina non est mea: sed, Mea doctrina non est mea. Si non tua, quomodo tua? si tua, quomodo non tua? Tu enim dicis vtrumque: & mea doctrina, & non mea.

℞. Adduxi vos per desertum quadraginta annis ego Dominus, & non sunt attrita vestimenta vestra: *Manna

de cælo plui vobis; & obliti estis me, dicit Dominus. ℣. Ego eduxi vos de terra Ægypti, & de domo seruitutis liberaui vos. Manna.

Lectio iij.

SI ergo intueamur diligenter quod ipse in exordio dicit sanctus Euangelista: In principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum: inde pendet huius solutio quæstionis. Qua est doctrina Patris, nisi Verbum Patris? ipse ergo Christus doctrina Patris, si Verbum Patris. Sed quia verbum non potest esse nullius, sed alicuius: & suam doctrinam dixit seipsum, & non suam, quia Patris est Verbum. Quid enim tam tuum, quàm tu? & quid tam non tuum, quàm tu, si alicuius est quod es?

℟. Moyses famulus Dei ieiunauit quadraginta diebus & quadraginta noctibus; * Vt legem Domini mereretur accipere. ℣. Ascendens Moyses in montem Sinai ad Dominum, fuit ibi quadraginta diebus & quadraginta noctibus Vt legem. Gloria Patri. Vt legem.

Ad Benedictus, Antiphona. Quid me quæritis interficere, hominem qui vera locutus sum vobis?

Deinde dicuntur Preces. 65.

Oratio.

SAcræ nobis, quæsumus Domine, obseruationis ieiunia, & piæ conuersationis augmentum, & tuæ propitiationis continuum præstent auxilium. Per Dominum.

Ad Magnificat, Antiphona. Nemo in eum misit manum: quia nondum venerat hora eius.

Deinde dicuntur Preces. 141. Oratio.

MIserere Domine populo tuo: & continuis tribulationibus laborantem, propitius respirare concede. Per Dominum nostrum.

FERIA QVARTA.

Hodie dicuntur Psalmi Gradnales. ccj.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio j. *Cap. 9.*

IN illo tempore: Præteriens Iesus vidit hominem cæcum à natiuitate: & interrogauerunt eum discipuli eius: Rabbi, quis peccauit, hic, aut parentes eius, vt cæcus nasceretur? Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 44. in Ioan. circa init.

EA quæ fecit Dominus noster Iesus Christus, stupenda atque miranda, & opera & verba sunt: opera, quia facta sunt; verba, quia signa sunt. Si ergo quid significet

gnificet hoc quod factum est, cogitemus; genus humanum est iste cæcus. Hæc enim cæcitas contigit in primo homine per peccatum, de quo omnes originem duximus, non solùm mortis, sed etiam iniquitatis. Si enim cæcitas est infidelitas, & illuminatio fides: quem fidelem, quando venit Christus, inuenit? Quandoquidem Apostolus natus in gente Prophetarum dicit: Fuimus & nos aliquando natura filij iræ, sicut & ceteri. Si filij iræ, filij vindictæ, filij pœnæ, filij gehennæ: quomodo natura, nisi quia peccante primo homine, vitium pro natura inoleuit? Si vitium pro natura inoleuit, secundùm mentem omnis homo cæcus natus est.

℟. Splendida facta est facies Moysi, dum respiceret in eum Dominus: * Videntes seniores claritatem vultus eius, admirantes timuerunt valdè. ℣. Cumque descendisset de monte Sinai, portabat duas tabulas testimonij, ignorans quòd cornuta esset facies eius ex consortio sermonis Dei. Videntes.

Lectio ij.

VEnit Dominus: quid fecit? Magnum mysterium commendauit. Expuit in terram, de saliua sua lutum fecit; quia Verbum caro factum est; & inunxit oculos cæci. Inunctus erat, & nondum videbat. Misit illum ad piscinam, quæ vocatur Siloë. Pertinuit autem ad Euangelistam commendare nobis nomen huius piscinæ, & ait: Quod interpretatur, missus. Iam quis sit missus agnoscitis. Nisi enim ille fuisset missus, nemo nostrûm esset ab iniquitate dimissus. Lauit ergo oculos in ea piscina, quæ interpretatur, missus: baptizatus est in Christo. Si ergo quando eum in seipso quodammodò baptizauit, tunc illuminauit: quando inunxit, fortasse catechumenum fecit.

Resp. Ecce mitto Angelum meum, qui præcedat te, & custodiat semper: Obserua & audi vocem meam, & inimicus ero inimicis tuis, & affligentes te affligam: & præcedet te Angelus meus. ℣. Israël si me audieris, non erit in te deus recens, neque adorabis deum alienum: ego enim Dominus. Obserua.

Lectio iij.

AVdistis grande mysterium. Interroga hominem: Christianus es? Respondet tibi: Non sum. Si paganus es, aut Iudæus? Si autem dixerit, Non sum: adhuc quæris ab eo, Catechumenus

menus, an fidelis? Si responderit tibi, Catechumenus: inunctus est, nondum lotus. Sed vnde inunctus? Quære, & respondet. Quære ab illo, in quem credat? Eo ipso quo catechumenus est, dicit, in Christum. Ecce modò loquor & fidelibus & catechumenis. Quid dixi de sputo & luto? Quia Verbum caro factum est: hoc catechumeni audiunt: sed non eis sufficit ad quod inuncti sunt: festinent ad lauacrum, si lumen inquirunt.

℞. Attendite popule meus legem meam: * Inclinate aurem vestram in verba oris mei. ℣. Aperiam in parabolis os meum: loquar propositiones ab initio sæculi. Inclinate. Gloria. Inclinate.

Ad Benedictus, Antiphona.

Rabbi, quid peccauit homo iste, quòd cæcus natus est? Respondit Iesus, & dixit: Neque hic peccauit, neque parentes eius: sed vt manifestentur opera Dei in illo.

Deinde dicuntur Preces 65.

Oratio.

Deus, qui & iustis præmia meritorum, & peccatoribus per ieiunium veniam præbes: miserere supplicibus tuis; vt reatus nostri confessio indulgentiam valeat percipere delictorum. Per Dominum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ille homo qui dicitur Iesus, lutum fecit ex sputo, & liniuit oculos meos, & modò video.

Deinde dicuntur Preces. 141.

Oratio.

Pateant aures misericordiæ tuæ Domine precibus supplicantium: & vt petentibus desiderata concedas, fac eos quæ tibi sunt placita postulare. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum.

FERIA QVINTA.

Lectio sancti Euangelij secundùm Lucam.

Lectio i. Cap. 7. b

In illo tempore: Ibat Iesus in ciuitatem, quæ vocatur Naim: & ibant cum eo discipuli eius, & turba copiosa. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosij Episcopi.

Lib. 5. Comment. in Luca cap. 7. post initium.

Et hic locus ad vtramque redundat gratiam: & vt citò flecti diuinam misericordiam matris viduæ lamentatione credamus, eius præcipuè, quæ vnici filij vel labore, vel morte frangatur; cui tamen viduæ grauitatis meritum exequiarum turba conciliet: & vt hanc viduam populorum turba septam, plus videri esse quàm femi-

feminam, quæ resurrectionem vnici & adolescentis filij suis lacrymis meruerit impetrare: eò quòd sancta Ecclesia populum iuniorem à pompa funeris, atque à supremis sepulchri, suarum reuocet ad vitam contemplatione lacrymarum: quæ flere prohibetur eum, cui resurrectio debebatur.

Resp. Locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Descende in Ægyptum, & dic Pharaoni, * Vt dimittat populum meum: induratum est cor Pharaonis: non vult dimittere populum meum, nisi in manu forti. ℣. Clamor filiorum Israël venit ad me, vidique afflictionem eorum: sed veni, mittam te ad Pharaonem. Vt dimittat.

Lectio ij.

QVi quidem mortuus in loculo materialibus quatuor ad sepulchrum ferebatur elementis: sed spem resurgendi habebat, quia ferebatur in ligno. Quod etsi nobis antè non proderat, tamen posteaquam Iesus id tetigit, proficere cœpit ad vitam: vt esset indicio, salutem populo per crucis patibulum refundendam. Audito igitur Dei verbo, steterunt acerbi illi funeris portitores, qui corpus humanum letali fluxu naturæ materialis vrgebant. Quid enim aliud, nisi quasi in quodam feretro, hoc est, supremi funeris instrumento, iacemus exanimes, cùm vel ignis immodicæ cupiditatis exæstuat, vel frigidus humor exundat, vel pigra quadam terreni corporis habitudine vigor hebetatur animorum; vel concreta noster spiritus labe, puræ lucis vacuus mentem alit? Hi sunt nostri funeris portitores.

Resp. Stetit Moyses coram Pharaone, & dixit: Hæc dicit Dominus: * Dimitte populum meum, vt sacrificet mihi in deserto. ℣. Dominus Deus Hebræorum misit me ad te, dicens. Dimitte.

Lectio iij.

SEd quamuis suprema mortis spem vitæ omnis aboleuerint, & tumulo proxima corpora iaceant defunctorum: verbo tamen Dei iam mortua resurgunt cadauera: vox redit, redditur filius matri, reuocatur à tumulo, eripitur à sepulchro. Quis iste est tumulus tuus, nisi mali mores? Tumulus tuus perfidia est: sepulchrum tuum guttur est. Sepulchrum enim patens, est guttur eorum, vnde verba mortua proferuntur. Ab hoc sepulchro te liberat Christus: ab hoc tumulo surges, si audias verbum

bum Dei. Et si graue peccatum est, quod pœnitentiæ lacrymis ipse lauare non possis; fleat pro te mater Ecclesia, quæ pro singulis tamquam pro vnicis filiis vidua mater interuenit. Compatitur enim quodam spiritali dolore naturæ, cùm suos liberos letalibus vitiis ad mortem cernit vrgeri.

℟. Cantemus Domino; gloriosè enim honorificatus est: equum & ascensorem proiecit in mare: * Adiutor & protector factus est mihi Dominus in salutem. ℣. Dominus quasi vir pugnator, omnipotens nomen eius. Adiutor. Gloria Patri. Adiutor.

Ad Benedictus, Antiphona. Ibat Iesus in ciuitatem, quæ vocatur Naim: & ecce defunctus efferebatur filius vnicus matri suæ.

Deinde dicuntur Preces. 65.

Oratio.

PRæsta quæsumus omnipotens Deus: vt quos ieiunia votiua castigant, ipsa quoque deuotio sancta lætificet; vt terrenis affectibus mitigatis, faciliùs cælestia capiamus. Per Dominum nostrum Iesum Christum.

Ad Magnificat, Antiphona. Propheta magnus surrexit in nobis: & quia Deus visitauit plebem suam.

Deinde dicuntur Preces. 141.

Oratio.

POpuli tui Deus institutor & rector: peccata, quibus impugnatur, expelle; vt semper tibi placitus, & tuo munimine sit securus. Per Dominum nostrum.

FERIA SEXTA.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio 1. *Cap.* 11.

IN illo tempore: Erat quidam languens Lazarus à Bethania, de castello Mariæ & Marthæ sororis eius. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 49. in Ioannem, post initium.

IN superiori lectione meministis, quòd Dominus exiit de manibus eorum qui lapidare illum voluerant, & discessit trans Iordanem, vbi Ioannes baptizabat. Ibi ergo Domino constituto, infirmabatur in Bethania Lazarus: quod castellum erat proximum Ierosolymis. Maria autem erat, quæ vnxit Dominum vnguento, & extersit pedes eius capillis suis, cuius frater Lazarus infirmabatur. Miserunt ergo sorores eius ad eum. Iam intelligimus quò miserunt, vbi erat Iesus: quoniam absens erat, trans Iordanem scilicet. Miserunt ad Dominum,

num, nuntiantes quòd ægrotaret frater earum, vt si dignaretur, veniret, & eum ab ægritudine liberaret. Ille distulit sanare, vt posset resuscitare.

Resp. In mari viæ tuæ, & semitæ tuæ in aquis multis: * Deduxisti sicut oues populum tuum in manu Moysi & Aaron. Vers. Transtulisti illos per mare Rubrum, & transuexisti eos per aquam nimiam. Deduxisti.

Lectio ij.

QVid ergo nuntiauerunt sorores eius? Domine, ecce quem amas infirmatur. Non dixerunt, Veni: amanti enim tantummodò nuntiandum fuit. Non ausæ sunt dicere, Veni, & sana: non ausæ sunt dicere, Ibi iube, & hîc fiet. Cur enim non & istæ, si fides illius Centurionis inde laudatur? Ait enim: Non sum dignus vt intres sub tectum meum: sed tantùm dic verbo, & sanabitur puer meus. Nihil horum istæ, sed tantummodò: Domine, ecce quem amas infirmatur. Sufficit vt noueris: non enim amas, & deseris.

℟. Qui persequebantur populum tuum Domine, demersisti eos in profundum: * Et in columna nubis ductor eorum fuisti. ℣. Deduxisti sicut oues populum tuum in manu Moysi & Aaron. Et in columna.

Lectio iij.

DIcit aliquis: Quomodo per Lazarum peccator significabatur, & à Domino sic amabatur? Audiat eum dicentem: Non veni vocare iustos, sed peccatores. Si enim peccatores Deus non amaret, de cælo ad terram non descenderet. Audiens autem Iesus, dixit eis: Infirmitas hæc non est ad mortem, sed pro gloria Dei, vt glorificetur Filius Dei. Talis glorificatio ipsius, non ipsum auxit, sed nobis profuit. Hoc est ergo quod ait, Non est ad mortem: quia & ipsa mors non erat ad mortem, sed potiùs ad miraculum: quo facto crederent homines in Christum, & vitarent veram mortem. Sanè videte, quemadmodum tamquam ex obliquo Dominus Deum se dixit: propter quosdam qui negant Filium Deum esse.

℟. Moyses famulus Dei ieiunauit quadraginta diebus & quadraginta noctibus: * Vt legem Domini mereretur accipere. ℣ Ascendens Moyses in montem Sinai ad Dominum, fuit ibi quadraginta diebus & quadraginta noctibus. Vt legem. Gloria Patri. Vt legem.

Ad Benedictus, Antiphona.
Lazarus amicus noster dormit: eamus, & à somno excitemus eum.

Deinde dicuntur Preces. 65.

Oratio.

DEus, qui ineffabilibus mundum renouas sacramentis: præsta quęsumus; vt Ecclesia tua & æternis proficiat institutis, & temporalibus non destituatur auxiliis. Per Dominum nostrum Iesum Christum.

Hodie dicuntur Psalmi Pœnitentiales. ccvij.

Ad Magnificat. Antiphona.
Domine, si fuisses hîc, Lazarus non esset mortuus: ecce iam fœtet quatriduanus in monumento.

Deinde dicuntur Preces. 141.

Oratio.

DA nobis, quæsumus omnipotens Deus; vt qui infirmitatis nostræ conscij, de tua virtute confidimus, sub tua semper pietate gaudeamus. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum.

SABBATO.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio 1. *Cap. 8. b*

IN illo tempore: Locutus est Iesus turbis Iudæorum, dicens: Ego sum lux mundi: qui sequitur me, non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vitæ. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 34. in Ioannem, post initium.

QVod ait Dominus, Ego sum lux mundi: clarum puto esse eis, qui habent oculos, vnde huius lucis participes fiant: qui autem non habent oculos nisi in sola carne, mirantur quod dictum est à Domino Iesu Christo, Ego sum lux mundi. Et fortè non desit qui dicat apud semetipsum: Numquid fortè Dominus Christus est sol iste, qui ortu & occasu peragit diem? Non enim defuerunt hæretici, qui ista senserunt. Manichæi solem istum oculis carnis visibilem, expositum & publicum non tantùm hominibus, sed etiam pecoribus ad videndum, Christum Dominum esse putauerunt.

Resp. Splendida facta est facies Moysi, dum respiceret in eum Dominus: * Videntes seniores claritatem vultus eius, admirantes timuerunt valdè. ℣. Cumque descendisset de monte Sinai, portabat duas tabulas testimonij, ignorans quòd cornuta esset facies eius ex consortio sermonis Dei. Videntes.

Lectio ij.

SEd catholicæ Ecclesiæ recta fides improbat tale commentum, & diabolicam doctrinam esse cognoscit; nec solùm agnoscit credendo, sed in quibus potest conuincit etiam disputando. Improbemus itaque huiuscemodi errorem, quem sancta ab initio anathematizauit Ecclesia. Non arbitremur Dominum Iesum Christum hunc esse solem, quem videmus oriri ab Oriente, occidere in Occidente: cuius cursui nox succedit; cuius radij nube obumbrantur: qui certa de loco in locum motione commigrat. Non est hoc Dominus Christus. Non est Dominus Christus sol factus, sed per quem sol factus est. Omnia enim per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil.

Resp. Ecce mitto Angelum meum, qui præcedat te, & custodiat semper: * Obserua & audi vocem meam, & inimicus ero inimicis tuis, & affligentes te affligam: & præcedet te Angelus meus. ℣. Israël si me audieris, non erit in te deus recens, neque adorabis deum alienum: ego enim Dñs. Obserua. Lectio iij.

ESt ergo lux, quæ fecit hanc lucem. Hanc amemus, hanc intelligere cupiamus, ipsam sitiamus, vt ad ipsam duce ipsa aliquando veniamus: & in illa ita viuamus, vt numquam omnino moriamur. Ista enim lux est, de qua prophetia olim præmissa ita in Psalmo cecinit: Quoniam apud te est fons vitæ, & in lumine tuo videbimus lumen. Aduertite quid de tali luce antiquus sanctorum hominum Dei sermo præmiserit. Homines, inquit, & iumenta saluos facies Domine: sicut multiplicata est misericordia tua Deus.

℟. Attendite popule meus legem meam: * Inclinate aurem vestram in verba oris mei. ℣. Aperiam in parabolis os meum, loquar propositiones ab initio sæculi. Inclinate. Gloria Patri. Inclinate.

Ad Benedictus, Antiphona.

Qui sequitur me, non ambulat in tenebris: sed habebit lumen vitæ, dicit Dominus.

Deinde dicuntur Preces 65.

Oratio.

FIat, Domine quæsumus, per gratiam tuam fructuosus nostræ deuotionis affectus: quia tunc nobis proderunt suscepta ieiunia, si tuæ sint placita pietati. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum.

SAB-

SABBATO
ante Dominicam Passionis.
Ad Vesperas, Capitulum.
Hebr. 9 c

FRatres, Christus assistens Pontifex futurorum bonorum, per amplius & perfectius tabernaculum non manu factum, id est, non huius creationis: neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per proprium sanguinem introiuit semel in Sancta, æterna redemptione inuenta.

Hymnus.

VExilla Regis prodeunt:
Fulget Crucis mysterium,
Qua vita mortem pertulit,
Et morte vitam protulit.
Quæ vulnerata lanceæ
Mucrone diro, criminum
Vt nos lauaret sordibus,
Manauit vnda & sanguine.
Impleta sunt, quæ concinit
Dauid fideli carmine,
Dicendo nationibus:
Regnauit à ligno Deus.
Arbor decora, & fulgida,
Ornata Regis purpura,
Electa digno stipite
Tam sancta membra tágere.
Beata, cuius brachiis
Pretium pependit sæculi,
Statera facta corporis,
Tulitque prædam tartari.
O Crux aue spes vnica;
Hoc Passionis tempore
Piis adauge gratiam,
Reisque dele crimina.
Te, fons salutis Trinitas,
Collaudet omnis spiritus:
Quibus Crucis victoriam
Largiris, adde præmium.
Amen.

℣. Eripe me Domine ab homine malo. ℟. A viro iniquo eripe me.

Ad Magnificat, Antiphona.
Ego sum qui testimonium perhibeo de meipso: & testimonium perhibet de me, qui misit me, Pater.

Oratio.

QVæsumus omnipotens Deus, familiam tuam propitius respice: vt te largiente, regatur in corpore, & te seruante, custodiatur in mente. Per Dominum.

Ab hoc Sabbato vsque ad Feriam ij. post Octauam Pentecostes non fiunt Commemor. consuetæ de Cruce, de sancta Maria, & aliæ in Psalterio positæ.

Ad Completorium in Resp. breui non dicitur Gloria Patri, in Officio feriali vsque ad Feriam quintam in Cœna Domini.

DOMINICA
DE PASSIONE.

Ad Matutinū Inuitatorium,
Hodie si vocem Domini audieritis, * Nolite obdurare corda vestra. Psalm. Venite, exultemus. 2.

Hoc Inuitatorium dicitur vsque ad Feriam v. in Cœna Domi-

Domini, etiam in feriali Officio. In Psalmo, Hodie si vocem, omittitur, & repetitur à Choro Inuitatorium. Deinde sequitur Sicut in exacerbatione.

In fine huius Psalmi non dicitur Gloria Patri, hoc tempore Passionis, nisi in Festis: sed repetitur Inuitatorium, vt aliàs, in fine. Quod etiam seruatur in ℞. ad Matutinum, & in ℞. breuibus Horarum, vbi similiter repetitur Responsorium.

Hymnus.

Pange lingua gloriosi
Lauream certaminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triumphum nobilem:
Qualiter Redemptor orbis
Immolatus vicerit.

De Parentis protoplasti
Fraude Factor condolens,
Quando pomi noxialis
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notauit,
Damna ligni vt solueret.

Hoc opus nostræ salutis
Ordo depoposcerat;
Multiformis proditoris
Ars vt artem falleret,
Et medelam ferret inde,
Hostis vnde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitudo temporis,
Missus est ab arce Patris
Natus orbis Conditor;
Atque Ventre Virginali
Carne amictus prodiit.

Vagit infans inter arcta
Conditus præsepia:
Membra pannis inuoluta
Virgo Mater alligat:
Et Dei manus, pedesque,
Stricta cingit fascia.

Sempiterna sit beatæ
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque:
Par decus Paraclito:
Vnius Trinique nomen
Laudet vniuersitas. Amen.

Ad Nocturnos omnia vt in Psalterio. ℣. Erue à framea. & alij ℣. ibidem tempore Passionis.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ieremiæ Prophetæ.

Lectio j. *Cap* 1.

Verba Ieremiæ filij Helciæ, de sacerdotibus qui fuerunt in Anathoth, in terra Beniamin. Quod factum est verbum Domini ad eum in diebus Iosiæ filij Amon regis Iuda, in tertiodecimo anno regni eius. Et factum est in diebus Ioakim filij Iosiæ regis Iuda, vsque ad consummationem vndecimi anni Sedeciæ filij Iosiæ regis Iuda, vsque ad transmigrationem Ierusalem in mense quinto. Et factum est verbum Domini ad me, dicens: Priusquam te formarem in vtero, noui te: & antequam exires de vulua, sanctificaui te, & Prophe-

phetam in Gentibus dedi te. Et dixi, A, a, a, Domine Deus: ecce nescio loqui, quia puer ego sum.

℟. Isti sunt dies, quos obseruare debetis temporibus suis: * Quarta decima die ad vesperum Pascha Domini est: & in quintadecima solemnitatem celebrabitis altissimo Domino. ℣. Locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Loquere filiis Israël, & dices ad eos. Quartadecima.

Hoc ℟. non dicitur infra Hebdomadam. Lectio ij.

ET dixit Dominus ad me: Noli dicere: Puer sum: quoniam ad omnia, quæ mittam te, ibis, & vniuersa, quæcumque mandauero tibi, loqueris. Ne timeas à facie eorum: quia tecum ego sum, vt eruam te, dicit Dominus. Et misit Dominus manum suam, & tetigit os meum; & dixit Dominus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constitui te hodie super Gentes, & super regna, vt euellas, & destruas, & disperdas, & dissipes, & ædifices, & plantes. Et factum est verbum Domini ad me, dicens: Quid tu vides Ieremia? Et dixi: Virgam vigilantem ego video. Et dixit Dominus ad me: Benè vidisti, quia vigilabo ego super verbo meo, vt faciam illud. Et factum est verbum Domini secundò ad me, dicens: Quid tu vides? Et dixi: Ollam succensam ego video, & faciem eius à facie Aquilonis.

Resp. Multiplicati sunt qui tribulant me, & dicunt: Non est salus illi in Deo eius. * Exurge Domine, saluum me fac, Deus meus. ℣. Nequando dicat inimicus meus, Præualui aduersus eum. Exurge Domine.

Lectio iij.

ET dixit Dominus ad me: Ab Aquilone pandetur malum super omnes habitatores terræ. Quia ecce ego conuocabo omnes cognationes regnorum Aquilonis, ait Dominus: & venient, & ponet vnusquisque solium suum in introitu portarum Ierusalem, & super omnes muros eius in circuitu, & super vniuersas vrbes Iuda. Et loquar iudicia mea cum eis, super omnem malitiam eorum, qui dereliquerunt me, & libauerunt diis alienis, & adorauerunt opus manuum suarum. Tu ergo accinge lumbos tuos, & surge, & loquere ad eos omnia quæ ego præcipio tibi. Ne formides à facie eorum: nec enim timere te faciam vultum eorum. Ego quippe dedi te hodie in ciuitatē munitam,

&

& in columnam ferream, & in murum æreum, super omnem terram, regibus Iuda, principibus eius, & sacerdotibus, & populo terræ. Et bellabunt aduersum te, & non præualebunt: quia ego tecum sum, ait Dominus, vt liberem te.

℟. Vsquequò exaltabitur inimicus meus super me? * Respice, & exaudi me, Domine Deus meus. ℣. Qui tribulant me, exultabunt si motus fuero: ego autem in misericordia tua sperabo. Respice. V squequò.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leonis Papæ.

Sermone 9. de Quadrages.

Lectio iiij.

IN omnibus, dilectissimi, solemnitatibus Christianis, non ignoramus Paschale sacramentum esse præcipuum: cui condignè & congruè suscipiendo, totius quidem nos temporis instituta reformant: sed deuotionem nostram præsentes vel maximè dies exigunt, quos illi sublimissimo diuinæ misericordiæ sacramento scimus esse contiguos. In quibus meritò à sanctis Apostolis per doctrinam Spiritus sancti maiora sunt ordinata ieiunia: vt per commune consortium crucis Christi, etiam nos aliquid in eo quod propter nos gessit, ageremus, sicut Apostolus ait: Si compatimur, & conglorificabimur. Certa atque secura est expectatio promissæ beatitudinis: vbi est participatio Dominicæ passionis.

℟. Deus meus es tu, ne discedas à me: * Quoniam tribulatio proxima est, & non est qui adiuuet. ℣. Tu autem Domine ne elongaueris auxilium tuum à me: ad defensionem meam aspice. Quoniam tribulatio.

Lectio v.

NEmo est, dilectissimi, cui per conditionem temporis societas huius gloriæ denegetur, tamquam tranquillitas pacis vacua sit occasione virtutis. Apostolus enim prædicat, dicens: Omnes qui piè volunt viuere in Christo, persecutionem patientur: & ideò numquam deest tribulatio persecutionis, si numquam desit obseruantia pietatis. Dominus enim in exhortationibus suis dicit: Qui non accipit crucem suam, & sequitur me, non est me dignus. Nec dubitare debemus, hanc vocem non solùm ad discipulos Christi, sed ad cunctos fideles, totamque Ecclesiam pertinere, quæ salutare suum in his qui aderant, vniuersaliter audiebat.

Resp. In te iactatus sum ex vtero, de ventre matris meæ Deus meus es tu, ne discedas à me: * Quoniam tribulatio proxima est, & non est qui adiuuet. Vers. Salua me ex ore leonis, & à cornibus vnicornium humilitatem meam. Quoniam.

Lectio vj.

SIcut ergo totius est corporis piè viuere, ita totius est temporis crucem ferre: quæ meritò ferri vnicuique suadetur, quia propriis modis atque mensuris ab vnoquoque toleratur. Vnum nomen est persecutionis, sed non vna est causa certaminis: & plus plerumque periculi est in insidiatore occulto, quàm in hoste manifesto. Beatus Iob alternantibus bonis ac malis mundi huius eruditus, piè veraciterque dicebat: Nónne tentatio est vita hominis super terram? Quoniam non solis doloribus corporis atque suppliciis anima fidelis impetitur, verùm etiam salua incolumitate membrorum, graui morbo vrgetur, si carnis voluptate mollitur. Sed cùm caro concupiscit aduersus spiritum, spiritus autem aduersus carnem, præsidio crucis Christi mens rationalis instruitur: nec cupiditatibus noxiis illecta consentit: quoniam continentiæ clauis, & Dei timore transfigitur.

Resp. In proximo est tribulatio mea Domine, & non est qui adiuuet, vt fodiant manus meas & pedes meos: libera me de ore leonis, * Vt enarrem nomen tuum fratribus meis. ℣. Erue à framea Deus animam meam, & de manu canis vnicam meam. Vt enarrem. In proximo.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio vij. *Cap.* 8.*f*

IN illo tempore: Dicebat Iesus turbis Iudæorum: Quis ex vobis arguet me de peccato? Si veritatem dico vobis, quare non creditis mihi? Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Homilia 18.*in Euangelia.*

PEnsate, fratres charissimi, mansuetudinem Dei. Relaxare peccata venerat, & dicebat: Quis ex vobis arguet me de peccato? Non dedignatur ex ratione ostendere se peccatorem non esse, qui ex virtute diuinitatis poterat peccatores iustificare. Sed terribile est valdè, quod subditur, Qui ex Deo est, verba Dei audit: propterea vos non auditis, quia ex

Deo non estis. Si enim ipse verba Dei audit qui ex Deo est, & audire verba eius non potest quisquis ex illo non est: interroget se vnusquisque, si verba Dei in aure cordis percipit; & intelliget vnde sit. Cælestem patriam desiderare Veritas iubet, carnis desideria conteri, mundi gloriam declinare, aliena non appetere, propria largiri.

Resp. Tota die contristatus ingrediebar Domine: quoniam anima mea completa est illusionibus: * Et vim faciebant, qui quærebant animam meam. ℣. Amici mei & proximi mei aduersum me appropinquauerunt & steterunt: & qui iuxta me erant, de longè steterunt. Et vim faciebant.

Lectio viij.

PEnset ergo apud se vnusquisque vestrûm, si hæc vox Dei in cordis eius aure conualuit, & quia iam ex Deo sit, agnoscit. Nam sunt nonnulli, qui præcepta Dei nec aure corporis percipere dignantur. Et sunt nonnulli, qui hæc quidem corporis aure percipiunt, sed nullo ea mentis desiderio complectuntur. Et sunt nonnulli, qui libenter verba Dei suscipiunt, ita vt etiam in fletibus compungantur, sed post lacrymarum tempus ad iniquitatem redeunt. Hi profectò verba Dei non audiunt, qui hæc exercere in opere contemnunt. Vitam ergo vestram, fratres charissimi, ante mentis oculos reuocate, & alta consideratione pertimescite hoc quod ex ore Veritatis sonat: Propterea vos non auditis, quia ex Deo non estis.

℟. Ne auertas faciem tuam à puero tuo, Domine: * Quoniam tribulor, velociter exaudi me. ℣. Intende animæ meæ, & libera eam: propter inimicos meos eripe me. Quoniam tribulor.

Lectio ix.

SEd hoc quod de reprobis Veritas loquitur, ipsi hoc de semetipsis reprobi iniquis suis operibus ostendunt: nam sequitur: Responderunt igitur Iudæi, & dixerunt ei: Nónne benè dicimus nos, quia Samaritanus es tu, & dæmonium habes? Accepta autem tanta contumelia, quid Dominus respondeat, audiamus. Ego dæmonium non habeo, sed honorifico Patrem meum, & vos inhonorastis me. Quia enim Samaritanus interpretatur custos: & ipse veraciter custos est, de quo Psalmista ait: Nisi Dominus custodierit ciuitatem, in vanum vigilant qui custo-

cuſtodiunt eam : & cui per Iſaiam dicitur : Cuſtos quid de nocte? cuſtos quid de nocte? reſpondere noluit Dominus : Samaritanus non ſum, ſed, Ego dæmonium non habeo. Duo quippe ei illata fuerunt: vnum negauit, aliud tacendo conſenſit.

℟. Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum, & plorabo die ac nocte? quia frater propinquus ſupplantauit me, Et omnis amicus fraudulenter inceſſit in me. ℣. Fiant viæ eorum tenebræ & lubricum: & Angelus Domini perſequens eos. Et omnis. Quis dabit.

Ad Laudes, Antiphona.

VIde Domine afflictionem meam, quoniam erectus eſt inimicus meus. Pſalmus. Miſerere mei. 63. Antiphona. In tribulatione inuocaui Dominum, & exaudiuit me in latitudine. Pſalmus. Confitemini Domino. 25. Aña. Iudicaſti Domine cauſam animæ meæ: defenſor vitæ meæ, Domine Deus meus. Pſalmus. Deus Deus meus. cum reliq. 20. Antiph. Popule meus quid feci tibi, aut quid moleſtus fui? reſponde mihi. Antiphona. Numquid redditur pro bono malum, quia foderunt foueam animæ meæ?

Capitulum. *Hebr. 9. c*

FRatres. Chriſtus aſſiſtens Pontifex futurorum bonorum, per amplius & perfectius tabernaculum non manu factum, id eſt, non huius creationis; neque per ſanguinem hircorum, aut vitulorum, ſed per proprium ſanguinem introiuit ſemel in Sancta, æterna redemptione inuenta.

Hymnus.

LVſtra ſex qui iam peregit,
Tempus implens corporis,
Sponte libera Redemptor
Paſſioni deditus,
Agnus in Crucis leuatur
Immolandus ſtipite.
Felle potus ecce languet:
Spina, claui, lancea
Mite corpus perforarunt;
Vnda manat, & cruor:
Terra, pontus, aſtra, mundus,
Quo lauantur flumine!
Crux fidelis, inter omnes
Arbor vna nobilis:
Silua talem nulla profert
Fronde, flore, germine,
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus ſuſtinent.
Flecte ramos arbor alta,
Tenſa laxa viſcera,
Et rigor lenteſcat ille,
Quem dedit natiuitas;
Et ſuperni membra Regis
Tende miti ſtipite.
Sola digna tu fuiſti
Ferre mundi Victimam;

Atque

Atque portum præparare
Arca mundo naufrago,
Quam sacer cruor perunxit,
Fusus Agni corpore.
Sempiterna sit beatæ
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque;
Par decus Paraclito:
Vnius Triniq́ue nomen
Laudet vniuersitas. Amen.

Vers. Eripe me de inimicis meis Deus meus. ℟. Et ab insurgentibus in me libera me.

Ad Benedictus, Antiphona. Dicebat Iesus turbis Iudæorum, & principibus sacerdotum: Qui ex Deo est, verba Dei audit: propterea vos non auditis, quia ex Deo non estis.

Oratio.

Quæsumus omnipotens Deus, familiam tuam propitius respice: vt te largiente, regatur in corpore; & te seruante, custodiatur in mente. Per Dominum nostrum Iesum Christum.

Ad Primam, Antiphona. Ego dæmonium non habeo, sed honorifico Patrem meum, dicit Dominus. Capitulũ. Regi sæculorum. 29.

℟. br. Christe Fili Dei viui, * Miserere nobis. Christe. ℣. Qui sedes ad dexteram Patris. Miserere nobis. Repetit. Christe Fili Dei viui, miserere nobis. ℣. Exurge Christe. &c. vt in Psalterio. 29.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio breuis Faciem meam. vt in Psalterio. 32.

Et dicitur in Dñica & Feriis vsque ad Feriam quintam in Cœna Domini exclusiuè.

Ad Tertiam, Antiphona. Ego gloriam meam non quæro: est qui quærat, & iudicet. Capitulum. Fratres, Christus assistens.

℟. br. Erue à framea, * Deus animam meam. Erue. ℣. Et de manu canis vnicã meam. Deus. Erue à framea. ℣. De ore leonis libera me Domine. ℟. Et à cornibus vnicornium humilitatem meam.

Ad Sextam, Antiphona. Amen amen dico vobis: si quis sermonem meum seruauerit, mortem non gustabit in æternum.

Capitulum. *Hebr. 9. d.*

Si enim sanguis hircorum & taurorum, & cinis vitulæ aspersus inquinatos sanctificat ad emundationem carnis: quantò magis sanguis Christi, qui per Spiritum sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis, ad seruiendum Deo viuenti?

℟. br. De ore leonis, * Libera me Domine. De ore. ℣. Et à cornibus vnicornium humilitatem meam. Libera. De ore. ℣. Ne perdas cum impiis

impiis Deus animam meam. ℟. Et cum viris sanguinum vitam meam.

Ad Nonam, Antiphona.

Tulerunt lapides Iudæi vt iacerent in eum: Iesus autem abscondit se, & exiuit de templo.

Capitulum. *Hebr.9.d*

ET ideò noui Testamenti mediator est: vt morte intercedente, in redemptionem earum præuaricationum, quæ erant sub priori Testamento, repromissionem accipiant, qui vocati sunt æternæ hereditatis, in Christo Iesu Domino nostro.

℟. breue. Ne perdas cum impiis, * Deus animam meam. Ne perdas. ℣. Et cum viris sanguinum vitam meam. Deus. Ne perdas.

Vers. Eripe me Domine ab homine malo. Resp. A viro iniquo eripe me.

Ad Vesperas, Antiphona, & Psalm. Dixit Dominus. cum reliquis de Dñica. 135.

Capitulum. Fratres, Christus assistens. Hymnus. Vexilla Regis, vt suprà. 238.

Vers. Eripe me Domine ab homine malo. ℟. A viro iniquo eripe me.

Ad Magnificat, Aña. Abraham pater vester exultauit vt videret diem meum: vidit, & gauisus est. Oratio. Quæsumus omnipotens. 245.

Hymni, ℣. & ℟. breuia supradicta dicuntur etiam in Dominica Palmarum, & in feriali Officio vsque ad Feriam iiij. maioris Hebd.

Post Vesperas diei dicuntur Vesp. Defunct. clxxxj.

FERIA SECVNDA.

Inuitatorium. Hodie si vocem. vt sup. Hymnus. Pange lingua. 239.

Añæ, & Psalmi huius Feriæ. ℣. Erue à framea, vt ibidem tempore Passionis.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio j. *Cap.7.e*

IN illo tempore: Miserunt Principes & Pharisæi ministros, vt apprehenderent Iesum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract.31.in Ioan.circa med.

QVomodo apprehenderent adhuc nolentem? Quia ergo non poterant apprehendere nolentem, missi sunt vt audirent docentem. Quid docentem? Dicit ergo Iesus: Adhuc modicum tempus vobiscum sum. Quod modò vultis facere, facturi estis; sed non modò, quia modò nolo. Quare adhuc modò nolo? Quia adhuc modicum tempus vobiscum sum, & tunc vado ad eum qui me misit. Implere debeo dispensationem meam, & sic

sic peruenire ad passionem meam.

℟. Deus meus eripe me de manu peccatoris: & de manu contra legem agentis, & iniqui: * Quoniam tu es patientia mea. ℣. Deus meus nè elongeris à me: Deus meus in auxilium meum respice. Quoniam.

Lectio ij.

QVæretis me, & non inuenietis, & vbi sum ego, vos non potestis venire. Hîc iam resurrectionem suam prædixit: noluerunt enim agnoscere præsentem, & posteà quæsierunt, cùm viderent in eum multitudinem iam credentem. Magna enim signa facta sunt etiam cùm Dominus resurrexit, & ascendit in cælum. Tunc per discipulos facta sunt magna: sed ille per illos, qui & per seipsum. Ipse quippe illis dixerat: Sine me nihil potestis facere. Quando claudus ille, qui sedebat ad portam, ad vocem Petri surrexit, & suis pedibus ambulauit, ita vt homines mirarentur, sic eos allocutus est Petrus, quia non in sua potestate ista fecit, sed in virtute illius, quem ipsi occiderunt. Multi compuncti dixerunt, Quid faciemus?

℟. Qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in vnum, dicentes: Deus dereliquit eum, * Persequimini & comprehendite eum: quia non est qui liberet eum: Deus meus ne elongeris à me: Deus meus in adiutorium meum intende. ℣. Omnes inimici mei aduersum me cogitabant mala mihi: verbum iniquum mandauerunt aduersum me, dicentes. Persequimini.

Lectio iij.

VIderunt enim se ingenti crimine impietatis astrictos, quando illum occiderunt, quem venerari & adorare debuerant: & hoc putabant esse inexpiabile. Magnum enim facinus erat, cuius consideratio illos faceret desperare: sed non debebant desperare pro quibus in cruce pendens Dominus est dignatus orare. Dixerat enim: Pater ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt. Videbat quosdam suos inter multos alienos: illis iam petebat veniam, à quibus adhuc accipiebat iniuriam. Non enim attendebat quòd ab ipsis moriebatur, sed quia pro ipsis moriebatur.

℟. Pacificè loquebantur mihi inimici mei, & in ira molesti erant mihi: * Vidisti Domine, ne sileas, ne discedas à me. ℣. Ego autem cùm mihi molesti essent, induebam

bam me cilicio, & humiliabam in ieiunio animam meam. Vidisti Domine. Pacificè loquebantur.

Ad Laudes, Aña, & Psalmus. Miserere mei Deus. cum reliquis de Psalt. 63.

Capitulum. *Ierem.* 11 *d*

VEnite, mittamus lignum in panem eius, & eradamus eum de terra viuentium, & nomen eius non memoretur ampliùs.

Hymnus. Lustra sex. 244.

℣. Eripe me de inimicis meis Deus meus. ℟. Et ab insurgentibus in me libera me.

Ad Benedictus, Antiphona. In die magno festiuitatis stabat Iesus, & clamabat dicens: Si quis sitit, veniat ad me, & bibat.

Deinde dicuntur Preces vt in Psalterio 65. Oratio.

SAnctifica, quæsumus Domine, nostra ieiunia: & cunctarum nobis indulgentiam propitius largire culparum. Per Dominum.

Hodie dicitur Officium Defunctorum. clxxxv.

Ad Primam, Antiphona. Libera me Domine, & pone me iuxta te: & cuiusuis manus pugnet contra me.

Capitulum. Pacem & veritatem. cum reliquis. 38.

Ad Absolutionem. Capituli. Lectio breuis. Faciem meam non auerti. vt in Psalt. 41.

Ad Tertiam, Antiphona. Iudicasti Domine causam animæ meæ, defensor vitæ meæ, Domine Deus meus.

Capitulum. *Ierem.* 17. *b*

DOmine, omnes qui te derelinquunt, confundentur, recedentes à te, in terra scribentur: quoniam dereliquerunt venam aquarum viuentium Dominum.

℟. breue. Erue à framea, * Deus animam meam. Erue. ℣. Et de manu canis vnicam meam. Deus animam. Erue à framea. ℣. De ore leonis libera me Domine. ℟. Et à cornibus vnicornium humilitatem meam.

Deinde dicuntur Preces vt in Psalterio. 44.

Ad Sextam, Antiphona. Popule meus, quid feci tibi? aut quid molestus fui? Responde mihi.

Capitulum. *Ierem* 17. *c*

COnfundantur qui me persequuntur, & non confundar ego: paueant illi, & non paueam ego: induc super eos diem afflictionis, & duplici contritione contere eos, Domine Deus noster.

℟. breue. De ore leonis, * Libera me Domine. De ore. ℣. Et à cornibus vnicornium humilitatẽ meam. Libera me. De ore. ℣. Ne perdas cum impiis Deus animam

mam meam. ℟. Et cum viris sanguinum vitam meam.

Deinde Preces, vt in Psalterio. 47.

Ad Nonam, Antiphona. Numquid redditur pro bono malum: quia foderunt foueam animæ meæ?

Capitulum, *Ierem.18.d*

Recordare quòd steterim in conspectu tuo, vt loquerer pro eis bonum, & auerterem indignationem tuam ab eis.

℟ br. Ne perdas cum impiis, * Deus animam meam. Ne perdas. ℣. Et cum viris sanguinum vitam meam. Deus animam meam. Ne perdas. ℣. Eripe me Domine ab homine malo. ℟ A viro iniquo eripe me.

Deinde Preces, vt in Psalterio. 50.

Ad Vesperas, Antiphonæ & Psalmi Feriæ secundæ, vt in Psalterio. 139.

Capitulum. *Ierem.11.d*

Tu autem Domine Sabaoth, qui iudicas iustè, & probas renes & corda, videam vltionem tuam ex eis: tibi enim reuelaui causam meam, Domine Deus meus.

Hymn. Vexilla Regis 238.

℣. Eripe me Domine ab homine malo. ℟. A viro iniquo eripe me.

Ad Magnificat, Antiphona. Si quis sitit, veniat ad me, & bibat: & de ventre eius fluent aquæ viuæ, dicit Dominus.

Deinde dicuntur Preces vt in Psalterio. 141.

Oratio.

Da quæsumus Domine populo tuo salutem mentis & corporis: vt bonis operibus inhærendo, tua semper mereatur protectione defendi. Per Dominum.

Capitula prædicta dicuntur in feriali Officio vsque ad Feriam iiij. maioris Hebdomadæ: Antiphonæ verò per Horas, vsque ad Dominicam in Palmis.

FERIA TERTIA.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio i. *Cap.7.*

In illo tempore: Ambulabat Iesus in Galilæam: non enim volebat in Iudæam ambulare, quia quærebant eum Iudæi interficere. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tractatu 28.in Ioannem.

In isto Euangelij capitulo, fratres, Dominus noster Iesus Christus secundùm hominem se plurimùm commendauit fidei nostræ. Etenim semper hoc egit dictis & factis suis, vt Deus credatur & homo: Deus qui nos fecit, homo qui nos quæsi-

uit: Deus cum Patre semper, homo nobiscum ex tempore. Non enim quæreret quem fecerat, nisi fieret ipse quod fecerat. Verùm hoc memen-tote, & de cordibus vestris nolite dimittere: sic esse Christum hominem factum, vt non destiterit Deus esse. Manens Deus accepit hominem, qui fecit hominem.

Resp. Adiutor & susceptor meus es tu Domine: & in verbum tuum speraui. * Declinate à me maligni: & scrutabor mandata Dei mei. ℣. Iniquos odio habui: & legem tuam dilexi. Declinate.

Lectio ij.

QVando ergo látuit vt homo, non potentiam perdidisse putandus est, sed exemplum infirmitati præbuisse. Ille enim quando voluit, detentus est: quando voluit, occisus est. Sed quoniam futura erant membra eius, id est fideles eius, qui non haberent illam potestatem, quam habebat ipse Deus noster: quòd latebat, quòd se, tamquam ne occideretur, occultabat; hoc indicabat factura esse membra sua, in quibus vtique membris suis ipse erat.

Resp. Docebo iniquos vias tuas: & impij ad te conuertentur. * Libera me de sanguinibus, Deus Deus salutis meæ. ℣. Domine labia mea aperies: & os meum annuntiabit laudem tuam. Libera.

Lectio iij.

NOn enim Christus in capite, & non in corpore, sed Christus totus in capite, & in corpore. Quod ergo membra eius, ipse: quod autem ipse, non continuò membra eius. Nam si non ipsi essent membra eius, non diceret Saulo: Quid me persequeris? Non enim Saulus ipsum, sed membra eius, id est, fideles eius, in terra persequebatur. Noluit tamen dicere sanctos meos, seruos meos, postremò honorabiliùs, fratres meos: sed me, hoc est membra mea, quibus ego sum caput.

Resp Ne perdas cum impiis Deus animam meam, & cum viris sanguinum vitam meam: * Redime me Domine. ℣. Eripe me Domine ab homine malo, à viro iniquo libera me. Redime me. Ne perdas.

Ad Benedictus, Antiphona.

Tempus meum nondum aduenit, tempus autem vestrum semper est paratum.

Deinde dicuntur Preces 65.

Oratio.

NOstra tibi, Domine quæsumus, sint accepta ieiunia: quæ nos & expiando, gratia tua dignos efficiant,

ciant, & ad remedia perducant æterna. Per Dominum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Vos ascendite ad diem festum hunc: ego autem non ascendam, quia tempus meum nondum aduênit.

Deinde dicuntur Preces. 141. Oratio.

DA nobis, quæsumus Domine, perseuerantem in tua voluntate famulatum: vt in diebus nostris & merito & numero populus tibi seruiens augeatur. Per Dominum nostrum.

FERIA QVARTA.

Hodie dicuntur Psalmi Graduales. ccj.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio j. *Cap.* 10. *d*

IN illo tempore: Facta sunt encænia in Ierosolymis: & hiems erat. Et ambulabat Iesus in templo, in porticu Salomonis. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 48. *in Ioannem, circa initium.*

ENcænia festiuitas erat dedicationis templi. Græcè enim cænon dicitur nouum. Quandocumque nouum aliquid fuerit dedicatum, encænia vocantur. Iam & vsus habet hoc verbum. Si quis noua tunica induatur, encæniare dicitur. Illum enim diem, quo templum dedicatum est, Iudæi solemniter celebrabant: ipse dies festus agebatur, cùm ea quæ lecta sunt locutus est Dominus.

℟. Tota die contristatus ingrediebar Domine: quoniam anima mea completa est illusionibus: * Et vim faciebant, qui quærebant animam meam. Vers. Amici mei & proximi mei aduersum me appropinquauerunt & steterunt: & qui iuxta me erant, de longè steterunt. Et vim.

Lectio ij.

HIems erat, & ambulabat Iesus in templo in porticu Salomonis. Circumdederunt ergo eum Iudæi, & dicebant ei: Quousque animam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis palàm. Non veritatem desiderabant, sed calumniam præparabant. Hiems erat, & frigidi erant: ad illum enim diuinum ignem accedere pigri erant. Si accedere est credere: qui credit, accedit: qui negat, recedit. Non mouetur anima pedibus, sed affectibus.

℟. Ne auertas faciem tuam à puero tuo, Domine: Quoniam tribulor, velociter exaudi me. ℣. Intende animæ meæ, & libera eam: pro-

pter inimicos meos eripe me. Quoniam. Lectio iij.

FRiguerant diligendi charitate, & ardebant nocendi cupiditate. Longè aberant, & ibi erant: non accedebant credendo, & premebant persequendo. Quærebant audire à Domino, Ego sum Christus: & fortasse de Christo secundùm hominem sapiebant. Prædicauerunt enim Prophetæ Christum: sed diuinitatem Christi & in Prophetis & in ipso Euangelio nec hæretici intelligunt; quantò minùs Iudæi, quamdiu velamen est super cor eorum?

℟. Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum, & plorabo die ac nocte? quia frater propinquus supplantauit me, * Et omnis amicus fraudulenter incessit in me. ℣. Fiant viæ eorum tenebræ & lubricum: & Angelus Domini persequens eos. Et omnis. Quis dabit.

Ad Benedictus, Antiphona. Oues meæ vocem meam audiunt & ego Dominus agnosco eas.

Deinde dicuntur Preces 65.

Oratio.

SAnctificato hoc ieiunio, Deus, tuorum corda fidelium miserator illustra: & quibus deuotionis præstas affectum, præbe supplicantibus pium benignus auditum. Per Dominum.

Ad Magnificat, Antiphona. Multa bona opera operatus sum vobis: propter quod opus vultis me occidere?

Deinde dicuntur Preces. 141. Oratio.

ADesto supplicationibus nostris omnipotens Deus: & quibus fiduciam sperandæ pietatis indulges, consuetæ misericordiæ tribue benignus effectum. Per Dominum nostrum.

FERIA QVINTA.

Lectio sancti Euangelij secundùm Lucam.

Lectio j. *Cap. 7. f*

IN illo tempore: Rogabat Iesum quidam de Pharisæis vt manducaret cum illo. Et ingressus domum Pharisæi discubuit. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Homilia 33. in Euangelia.

COgitanti mihi de Mariæ Magdalenæ pœnitentia, flere magis libet, quàm aliquid dicere. Cuius enim vel saxeum pectus illæ huius peccatricis lacrymæ ad exemplum pœnitendi non emolliant? Cõsiderauit namque quid fecit, & noluit moderari quid faceret. Super conuiuantes ingressa est, non iussa venit, inter epulas lacry-

lacrymas obtulit. Discite quo dolore ardet, quæ flere & inter epulas non erubescit.

℟. Deus meus eripe me de manu peccatoris: & de manu contra legem agentis, & iniqui: * Quoniam tu es patientia mea. ℣. Deus meus ne elongeris à me: Deus meus in auxilium meum respice. Quoniam. Lectio ij.

HAnc verò, quam Lucas peccatricem mulierem, Ioannes Mariam nominat, illam esse Mariam credimus, de qua Marcus septem dæmonia eiecta fuisse testatur. Et quid per septem dæmonia, nisi vniuersa vitia designantur? Quia enim septem diebus omne tempus comprehenditur, rectè septenario numero vniuersitas figuratur. Septem ergo dæmonia Maria habuit, quæ vniuersis vitiis plena fuit.

Resp. Multiplicati sunt qui tribulant me, & dicunt: Non est salus illi in Deo eius. * Exurge Domine, saluum me fac, Deus meus. ℣. Ne quando dicat inimicus meus, Præualui aduersus eum. Exsurge Domine. Lectio iij.

SEd ecce quia turpitudinis suæ maculas aspexit, lauanda ad fontem misericordiæ cucurrit, conuiuantes non erubuit. Nam quia semetipsam grauiter erubescebat intus, nihil esse credidit, quod verecundaretur foris. Quid ergo miramur, fratres? Mariam venientem, an Dominum suscipientem? suscipientem dicam, an trahentem? sed meliùs trahentem dicam, & suscipientem: quia nimirum ipse eam per misericordiam traxit intus, qui per mansuetudinẽ suscepit foris.

Resp. Vsquequò exaltabitur inimicus meus super me? * Respice, & exaudi me, Domine Deus meus. ℣. Qui tribulant me, exultabunt si motus fuero: ego autem in misericordia tua sperabo. Respice. Vsquequò.

Ad Benedictus. Antiphona. Magister dicit: Tẽpus meum prope est, apud te facio Pascha cum discipulis meis.

Deinde dicuntur Preces 65.

Oratio.

PRæsta quæsumus omnipotens Deus: vt dignitas conditionis humanæ per immoderantiam sauciata, medicinalis parsimoniæ studio reformetur. Per Dominum.

Ad Magnificat. Antiphona. Desiderio desideraui hoc Pascha manducare vobiscum, antequam patiar.

Deinde dicuntur Preces. 141. Oratio.

ESto, quæsumus Domine, propitius plebi tuæ: vt quæ tibi non placent,

respuentes; tuorum potiùs repleantur delectationibus mandatorum. Per Dominum.

FERIA SEXTA.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio j. *Cap.11.f*

IN illo tempore: Collegerunt Pontifices & Pharisæi concilium aduersus Iesum, & dicebant: Quid facimus, quia hic homo multa signa facit? Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract.49. in Ioannem, sub finem.

POntifices & Pharisæi sibi consulebant: nec tamen dicebant: Credamus. Plus enim perditi homines cogitabant quomodo nocerent, vt perderent, quàm quomodo sibi consulerent, ne perirent: & tamen timebant, & quasi consulebant. Dicebant enim: Quid facimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimittimus eum sic, omnes credent in eum: & venient Romani, & tollent nostrum locum, & gentem. Temporalia perdere timuerunt, & vitam æternam non cogitauerunt, ac sic vtrumque amiserunt.

℟. Deus meus es tu, ne discedas à me: * Quoniam tribulatio proxima est, & non est qui adiuuet. ℣. Tu autem Domine ne elongaueris auxilium tuum à me: ad defensionem meam aspice. Quoniam.

Lectio ij.

NAm & Romani post Domini passionem & glorificationem tulerunt eis & locum & gentem, expugnando & transferendo: & illud eos sequitur, quod alibi dictum est: Filij autem regni huius ibunt in tenebras exteriores. Hoc autem timuerunt, ne si omnes in Christum crederent, nemo remaneret, qui aduersus Romanos ciuitatem Dei templumque defenderet: quoniam contra ipsum templum, & contra suas paternas leges doctrinam Christi esse sentiebant.

Resp. In te iactatus sum ex vtero, de ventre matris meæ Deus meus es tu, ne discedas à me: * Quoniam tribulatio proxima est, & non est qui adiuuet. ℣. Salua me ex ore leonis, & à cornibus vnicornium humilitatem meam. Quoniam.

Lectio iij.

VNus autem ex ipsis Caiphas, cùm esset Pontifex anni illius, dixit eis: Vos nescitis quidquam, nec cogitatis, quia expedit vobis vt vnus moriatur homo pro populo, & non tota gens pereat. Hoc autem à semetipso non dixit: sed cùm esset Ponti-

Pontifex anni illius, prophetauit. Hîc docemur, etiam homines malos prophetiæ spiritu futura prędicere: quod tamen Euangelista diuino tribuit sacramento, quia Pontifex fuit, id est, summus sacerdos.

℟. In proximo est tribulatio mea Domine, & non est qui adiuuet, vt fodiant manus meas & pedes meos: libera me de ore leonis,* Vt enarrem nomen tuum fratribus meis. Vers. Erue à framea Deus animam meam, & de manu canis vnicam meam. Vt enarrem. In proximo.

Ad Benedictus, Antiphona.

Appropinquabat autem dies festus Iudæorum: & quærebant principes sacerdotum quomodo Iesum interficerent, sed timebant plebem.

Deinde dicuntur Preces. 65.

Oratio.

Cordibus nostris, quæsumus Domine, gratiam tuam benignus infunde: vt peccata nostra castigatione voluntaria cohibentes, temporaliter potiùs maceremur, quàm suppliciis deputemur æternis. Per Dominum.

Hodie dicuntur Psalmi Pœnitentiales. ccvij.

Ad Magnificat, Antiphona.

Principes sacerdotum consilium fecerunt vt Iesum occiderent: dicebant autem: Non in die festo, ne forte tumultus fieret in populo.

Deinde dicuntur Preces. 141. Oratio.

Concede quęsumus omnipotens Deus: vt qui protectionis tuæ gratiam quærimus, liberati à malis omnibus, secura tibi mente seruiamus. Per Dominum.

SABBATO.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio j. *Cap.* 12. *b*

In illo tempore: Cogitauerunt principes sacerdotum vt & Lazarum interficerent: quia multi propter illum abibant ex Iudæis, & credebant in Iesum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 50. *in Ioan. in fine.*

Viso Lazaro resuscitato, quia tantum miraculum Domini tanta erat euidentia diffamatum, tanta manifestatione declaratum, vt non possent vel occultare quod factum est, vel negare; quid inuenerunt, videte. Cogitauerunt autem principes sacerdotum vt & Lazarum interficerent. O stulta cogitatio, & cæca sæuitia! Dominus Christus, qui suscitare potuit mortuum, non posset occisum? Quando Lazaro inferebatis necem, numquid auferebatis Domino potestatem?

tem? Si aliud vobis videtur mortuus, aliud occisus: ecce Dominus vtrumque fecit, & Lazarum mortuum, & seipsum suscitauit occisum.

℟. Tota die contristatus ingrediebar Domine: quoniam anima mea completa est illusionibus: * Et vim faciebant, qui quærebant animam meam. Vers. Amici mei & proximi mei aduersum me appropinquauerunt & steterunt: & qui iuxta me erant, de longè steterunt. Et vim.

Lectio ii. *Tract.* 51.

IN crastinum autem turba multa, quæ venerat ad diem festum, cùm audissent quia venit Iesus Ierosolymam, acceperunt ramos palmarum, & processerunt obuiàm ei, & clamabant: Hosanna, benedictus qui venit in nomine Domini, Rex Israël. Rami palmarum laudes sunt, significantes victoriam: quia erat Dominus mortem moriendo superaturus, & trophæo crucis de diabolo mortis principe triumphaturus. Vox autem obsecrantis est, Hosanna, sicut nonnulli dicunt qui Hebræam linguam nouerunt, magis affectum indicans, quàm rem aliquam significans, sicut sunt in lingua Latina, quas interiectiones vocant; velut cùm dolentes dicimus, heu; vel cùm delectamur, vah dicimus.

℟. Ne auertas faciem tuam à puero tuo, Domine: * Quoniam tribulor, velociter exaudi me. ℣. Intende animæ meæ, & libera eam: propter inimicos meos eripe me. Quoniam.

Lectio iij.

HAs ei laudes turba dicebat: Hosanna, benedictus qui venit in nomine Domini, Rex Israël. Quam crucem mentis inuidentia principum Iudæorum perpeti potuerat, quando Regem suum Christum tanta multitudo clamabat? Sed quid fuit Domino Regem esse Israël? Quid magnum fuit Regi sæculorum, Regem fieri hominum? Non enim Rex Israël Christus ad exigendum tributum, vel exercitum ferro armandum, hostésque visibiliter debellandos: sed Rex Israël, quòd mentes regat, quòd in æternum consulat, quòd in regnum cælorum credentes, sperantes, amantésque perducat.

℟. Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum, & plorabo die ac nocte? quia frater propinquus supplantauit me, * Et omnis amicus fraudulenter incessit in me. ℣. Fiant viæ eorum tenebræ

bræ & lubricum: & Angelus Domini persequens eos. Et omnis. Quis dabit.

Ad Benedictus, Antiphona.

Clarifica me Pater apud temetipsum claritate, quam habui priusquam mundus fieret.

Deinde dicuntur Preces, 65.

Oratio.

PRoficiat, quæsumus Domine, plebs tibi dicata piæ deuotionis affectu: vt sacris actionibus erudita, quantò maiestati tuæ fit gratior, tantò donis potioribus augeatur. Per Dominum nostrum Iesum Christum.

Ad Vesperas, Capitulum. *Philip.* 2.

FRatres, Hoc enim sentite in vobis, quod & in Christo Iesu: qui cùm in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo: sed semetipsum exinaniuit, formam serui accipiens, in similitudinem hominum factus, & habitu inuentus vt homo.

Hymnus.

VExilla Regis prodeunt:
Fulget Crucis mysterium,
Qua vita mortem pertulit,
Et morte vitam protulit.
Quæ vulnerata lanceæ
Mucrone diro, criminum
Vt nos lauaret sordibus,
Manauit vnda & sanguine.
Impleta sunt, quæ concinit
Dauid fideli carmine,
Dicendo nationibus:
Regnauit à ligno Deus.
Arbor decora, & fulgida,
Ornata Regis purpura,
Electa digno stipite
Tam sancta membra tágere.
Beata, cuius brachiis
Pretium pependit sæculi,
Statera facta corporis,
Tulitque prædam tartari.
O Crux aue spes vnica;
Hoc Passionis tempore
Piis adauge gratiam,
Reisque dele crimina.
Te, fons salutis Trinitas,
Collaudet omnis spiritus:
Quibus Crucis victoriam
Largiris, adde præmium.
Amen.

℣. Eripe me Domine ab homine malo. ℟. A viro iniquo eripe me.

Ad Magnificat, Antiphona.

Pater iuste, mundus te non cognouit: ego autem noui te, quia tu me misisti.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui humano generi ad imitandum humilitatis exemplum, Saluatorem nostrum carnem sumere, & crucem subire fecisti: concede propitius; vt & patientiæ ipsius habere documenta, & resurrectionis consortia mereamur. Per eumdem Dominum nostrum.

DO-

DOMINICA IN PALMIS.

Ad Matutinũ, Inuitatorium,

Hodie si vocem Domini audieritis, * Nolite obdurare corda vestra. Psalm. Venite, exultemus. 2.

Hymnus.

Pange lingua gloriosi
Lauream certaminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triumphum nobilem:
Qualiter Redemptor orbis
Immolatus vicerit.

De Parentis protoplasti
Fraude Factor condolens,
Quando pomi noxialis
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notauit,
Damna ligni vt solueret.

Hoc opus nostræ salutis
Ordo depoposcerat;
Multiformis proditoris
Ars vt artem falleret,
Et medelam ferret inde,
Hostis vnde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitudo temporis,
Missus est ab arce Patris
Natus orbis Conditor;
Atque Ventre Virginali
Carne amictus prodiit.

Vagit infans inter arcta
Conditus præsepia:
Membra pannis inuoluta
Virgo Mater alligat:
Et Dei manus, pedésque,
Stricta cingit fascia.

Sempiterna sit beatæ
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filióque:
Par decus Paraclito:
Vnius Triníque nomen
Laudet vniuersitas. Amen.

Ad Nocturnos omnia vt in Psalterio. ℣. Erue à framea. & alij ℣. ibidem tempore Passionis.

In primo Nocturno.

De Ieremia Propheta.

Lectio j. *Cap.2.c*

O Bstupescite cæli super hoc: & portæ eius desolamini vehementer, dicit Dominus. Duo enim mala fecit populus meus: me dereliquerunt fontem aquæ viuæ, & foderunt sibi cisternas, cisternas dissipatas, quæ continere non valent aquas. Numquid seruus est Israël, aut vernaculus? quare ergo factus est in prædam? Super eum rugierunt leones, & dederunt vocem suam, posuerunt terram eius in solitudinem: ciuitates eius exustæ sunt, & non est qui habitet in eis. Filij quoque Mempheos & Taphnes constuprauerunt te vsque ad verticem. Numquid non istud factum est tibi, quia dereliquisti Dominum Deum tuum eo tempore, quo ducebat te per viam?

℟. In die qua inuocaui te Domine, dixisti, Noli timere: * Iudicasti causam meam, & liberasti me, Domine

mine Deus meus. ℣. In die tribulationis meæ clamaui ad te, quia exaudisti me. Iudicasti causam. Lectio ij.

ET nunc quid tibi vis in via Ægypti, vt bibas aquam turbidam? & quid tibi cum via Assyriorum, vt bibas aquam fluminis? Arguet te malitia tua, & auersio tua increpabit te. Scito, & vide quia malum & amarum est reliquisse te Dominum Deum tuum, & non esse timorem mei apud te, dicit Dominus Deus exercituum. A sæculo confregisti iugum meum, rupisti vincula mea, & dixisti: Non seruiam. In omni enim colle sublimi, & sub omni ligno frondoso, tu prosternebaris meretrix. Ego autem plantaui te vineam electam, omne semen verum: quomodo ergo conuersa es mihi in prauum vinea aliena? Si laueris te nitro, & multiplicaueris tibi herbam borith, maculata es in iniquitate tua coram me, dicit Dominus Deus.

℟. Fratres mei elongauerunt se à me: & nóti mei, * Quasi alieni recesserunt à me. ℣. Dereliquerunt me proximi mei, & qui me nouerunt. Quasi. Lectio iij.

QVid vultis mecum iudicio contendere? omnes dereliquistis me, dicit Dominus. Frustrà percussi filios vestros, disciplinam non receperunt: deuorauit gladius vester Prophetas vestros, quasi leo vastator generatio vestra. Videte verbum Domini: Numquid solitudo factus sum Israëli, aut terra serotina? quare ergo dixit populus meus: Recessimus, non veniemus vltrà ad te? Numquid obliuiscetur virgo ornamenti sui, aut sponsa fasciæ pectoralis suæ? populus verò meus oblitus est mei diebus innumeris.

Resp. Attende Domine ad me, & audi voces aduersariorum meorum: * Numquid redditur pro bono malum, quia foderunt foueam animæ meæ? Vers. Recordare quòd steterim in conspectu tuo, vt loquerer pro eis bonum, & auerterem indignationem tuam ab eis. Numquid. Attende Domine.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leonis Papæ. *Serm. 11. de Passione Domini.* Lectio iiij.

DEsiderata nobis, dilectissimi, & vniuerso optabilis mundo adest festiuitas Dominicæ passionis, quæ nos inter exultationes spiritalium gaudiorum silere non patitur. Quia etsi difficile est, de eadem solemnitate sæpiùs dignè aptéque disserere:

ſerere: non eſt tamen liberum ſacerdoti in tanto diuinæ miſericordiæ ſacramento fidelibus populis ſubtrahere ſermonis officium: cùm ipſa materia ex eo quòd eſt ineffabilis, fandi tribuat facultatem: nec poſſit deficere quod dicatur, dum nunquam poteſt ſatis eſſe quod dicitur. Succumbat ergo humana infirmitas gloriæ Dei, & in explicandis operibus miſericordiæ eius, imparem ſe ſemper inueniat. Laboremus ſenſu, hæreamus ingenio, deficiamus eloquio; bonum eſt vt nobis parum ſit, quod etiam rectè de Domini maieſtate ſentimus.

℟. Concluſit vias meas inimicus, inſidiator factus eſt mihi ſicut leo in abſcondito, repleuit & inebriauit me amaritudine: deduxerunt in lacum mortis vitam meam, & poſuerunt lapidem contra me. * Vide Domine iniquitates illorum: & iudica cauſam animæ meæ, defenſor vitæ meæ. ℣. Factus ſum in deriſum omni populo meo, canticum eorum tota die. Vide Domine.

Lectio v.

DIcente enim Propheta: Quærite Dominum, & confirmamini, quærite faciem eius ſemper: nemini præſumendum eſt, quòd totum quod quærit, inuenerit, ne deſinat propinquare, qui ceſſarit accedere. Quid autem inter omnia opera Dei, in quibus humanæ admirationis fatigatur intentio, ita contemplationem mentis noſtræ & oblectat & ſuperat, ſicut paſſio Saluatoris? Qui vt humanum genus vinculis mortiferæ præuaricationis abſolueret, & ſæuienti diabolo potentiam ſuæ maieſtatis occuluit, & infirmitatem noſtræ humilitatis obiecit. Si enim crudelis & ſuperbus inimicus conſilium miſericordiæ Dei noſſe potuiſſet, Iudæorum animos manſuetudine potiùs temperare, quàm iniuſtis odiis ſtuduiſſet accendere: ne omnium captiuorum amitteret ſeruitutem, dum nihil ſibi debentis perſequitur libertatem.

Reſp. Saluum me fac Deus, quoniam intrauerunt aquæ vſque ad animam meam: ne auertas faciem tuam à me: * Quoniam tribulor, exaudi me Domine Deus meus. ℣. Intende animæ meæ, & libera eam: propter inimicos meos eripe me. Quoniam.

Lectio vj.

FEfellit ergo illum malignitas ſua: intulit ſupplicium Filio Dei, quod cunctis filiis hominum in re-

medium verteretur. Fudit ſanguinem iuſtum, qui reconciliando mundo, & pretium eſſet, & poculum. Suſcepit Dominus, quod ſecundùm propoſitum ſuæ voluntatis elegit. Admiſit in ſe impias manus furentium: quæ dum proprio incumbunt ſceleri, famulatæ ſunt Redemptori. Cuius etiam circa interfectores ſuos tanta erat pietatis affectio, vt de cruce ſupplicans Patri, non ſe vindicari, ſed illis poſtularet ignoſci.

℞. Noli eſſe mihi Domine alienus: parce mihi in die mala: confundantur omnes qui me perſequuntur, * Et non confundar ego. ℣. Confundantur omnes inimici mei, qui quærunt animam meam. Et non. Noli eſſe.

In tertio Nocturno.

Lectio ſancti Euangelij ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 21.

IN illo tempore: Cum appropinquaſſet Ieſus Ieroſolymis, & veniſſet Bethphage ad montem Oliueti, tunc miſit duos diſcipulos, dicens eis. Et reliqua.

Homilia ſancti Ambroſij Epiſcopi.

Lib. 9. in Lucam.

PVlchrè relictis Iudæis, habitaturus in affectibus Gentium, templum Dominus aſcendit. Hoc enim templum eſt verum, in quo non in littera, ſed in ſpiritu Dominus adoratur. Hoc Dei templum eſt, quod fidei ſeries, non lapidum ſtructura fundauit. Deſeruntur ergo qui oderant: eliguntur qui amaturi erant. Et ideò ad montem venit Oliueti, vt nouellas oleas in ſublimi virtute plantaret, quarum mater eſt illa, quæ ſurſum eſt, Ieruſalem. In hoc monte eſt ille cæleſtis agricola: vt plantati omnes in domo Dei, poſſint viritim dicere: Ego autem ſicut oliua fructifera in domo Domini.

Reſp. Dominus mecum eſt tamquam bellator fortis: propterea perſecuti ſunt me, & intelligere non potuerunt: Domine probas renes & corda: * Tibi reuelaui cauſam meam. ℣. Vidiſti Domine iniquitates eorum aduerſum me: iudica iudicium meum. Tibi reuelaui.

Lectio viij.

ET fortaſſe ipſe mons Chriſtus eſt. Quis enim alius tales fructus ferret olearum, non curueſcentium vbertate baccarum, ſed ſpiritus plenitudine Gentium fecundarum? Ipſe eſt per quem aſcendimus, & ad quem aſcendimus. Ipſe eſt ianua, ipſe eſt via, qui aperitur, & qui ape-

aperit; qui pulſatur ab ingredientibus, & ab emeritis adoratur. Ergo in caſtello erat, & ligatus erat pullus cum aſina: non poterat ſolui niſi iuſſu Domini. Soluit eum manus Apoſtolica. Talis actus, talis vita, talis gratiá. Eſto talis & tu, vt poſſis ligatos ſoluere.

℟. Dixerunt impij apud ſe, non rectè cogitantes: Circumueniamus iuſtum, quoniam contrarius eſt operibus noſtris: promittit ſe ſcientiam Dei habere, Filium Dei ſe nominat, & gloriatur Patrem ſe habere Deum: * Videamus ſi ſermones illius veri ſunt: & ſi eſt verè Filius Dei, liberet eum de manibus noſtris: morte turpiſſima condemnemus eum. ℣. Tamquam nugaces æſtimati ſumus ab illo, & abſtinet ſe à viis noſtris tamquam ab immunditiis: & præfert nouiſſima iuſtorum. Videamus.

Lectio ix.

NVnc conſideremus qui fuerint illi, qui errore detecto, de paradiſo eiecti, in caſtellum ſunt relegati. Et vides, quemadmodum quos mors expulerat, vita reuocauerit. Et ideò ſecundùm Matthæum, & aſinam & pullum legimus: vt quia in duobus hominibus vterque fuerat ſexus expulſus, in duobus animalibus ſexus vterque reuocetur. Ergo illic in aſina matre quaſi Heuam figurauit erroris: hîc autem in pullo generalitatem populi Gentilis expreſſit; & ideò pullo ſedetur aſinæ. Et benè, in quo nemo ſedit: quia nullus, antequam Chriſtus, nationum populos vocauit ad Eccleſiam. Denique ſecundùm Marcum ſic habes: Quem nemo adhuc ſedit hominum.

℟. Circumdederunt me viri mendaces: ſine cauſa flagellis ceciderunt me: * Sed tu Domine defenſor vindica me. ℣ Quoniam tribulatio proxima eſt, & non eſt qui adiuuet. Sed tu Domine. Circumdederunt.

Ad Laudes, Antiphona.

DOminus Deus auxiliator meus: & ideò non ſum confuſus. Pſalm. Miſerere mei Deus. 63. Añ Circumdantes circumdederunt me: & in nomine Domini vindicabor in eis. Pſal. Confitemini Domino. 25. Antiphona Iudica cauſam meam: defende, quia potens es Domine. Pſalmus. Deus Deus meus. cum reliq 20. Antiphona Cum Angelis & pueris fideles inueniamur, triumphatori mortis clamantes, Hoſanna in excelſis. Antiphona. Confundantur qui me

me persequuntur, & non confundar ego, Dñe Deus meus.

Capitulum. *Philip. 2.*

FRatres, Hoc enim sentite in vobis, quod & in Christo Iesu: qui cùm in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo; sed semetipsum exinaniuit, formam serui accipiens, in similitudinem hominum factus, & habitu inuentus vt homo. Hymnus.

LVstra sex qui iam peregit,
Tempus implens corporis,
Sponte libera Redemptor
Passioni deditus,
Agnus in Crucis leuatur
Immolandus stipite.
Felle potus ecce languet:
Spina, claui, lancea
Mite corpus perforarunt:
Vnda manat, & cruor:
Terra, pontus, astra, mundus
Quo lauantur flumine!
Crux fidelis, inter omnes
Arbor vna nobilis:
Silua talem nulla profert
Fronde, flore, germine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sustinent.
Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa viscera,
Et rigor lentescat ille,
Quem dedit natiuitas;
Et superni membra Regis
Tende miti stipite.
Sola digna tu fuisti
Ferre mundi Victimam;
Atque portum præparare
Arca mundo naufrago,
Quam sacer cruor perunxit,
Fusus Agni corpore.
Sempiterna sit beatæ
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque;
Par decus Paraclito:
Vnius Trinique nomen
Laudet vniuersitas. Amen.

℣. Eripe me de inimicis meis Deus meus. ℟. Et ab insurgentibus in me libera me.

Ad Benedictus, Antiphona.

Turba multa, quæ conuenerat ad diem festum, clamabat Domino: Benedictus qui venit in nomine Domini, Hosanna in excelsis. Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui humano generi, ad imitandum humilitatis exemplum, Saluatorem nostrum carnem sumere, & crucem subire fecisti: concede propitius; vt & patientiæ ipsius habere documenta, & resurrectionis consortia mereamur. Per eumdem Dominum nostrum.

Ad Primam, Antiphona.

Pueri Hebræorum tollentes ramos oliuarum, obuiauerunt Domino, clamantes, & dicentes: Hosanna in excelsis.

Ad Tertiam, Antiphona.

Pueri Hebræorum vestimenta prosternebant in via, & clamabant, dicentes: Hosanna

na filio Dauid : Benedictus qui venit in nomine Domini. Capitulum. Fratres, Hoc enim. 263.

℟. breue. Erue à framea, * Deus animam meam. Erue. ℣. Et de manu canis vnicam meam. Deus. Erue à framea. ℣. De ore leonis libera me Domine. ℟. Et à cornibus vnicornium humilitatem meam.

Ad Sextam, Antiphona.

Tibi reuelaui causam meam, defensor vitæ meæ, Domine Deus meus.

Capitulum. *Philip.* 2.

HVmiliauit semetipsum factus obediens vsque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod & Deus exaltauit illum, & donauit illi nomen, quod est super omne nomen.

℟. breue De ore leonis, * Libera me Domine. De ore. ℣. Et à cornibus vnicornium humilitatẽ meam. Libera. De ore. ℣. Ne perdas cum impiis Deus animam meam. ℟. Et cum viris sanguinum vitam meam.

Ad Nonam, Antiphona

Inuocabo nomen tuum Domine: ne auertas faciem tuam à clamore meo.

Capitulum. *Philip.* 2.*b*

IN nomine Iesu omne genu flectatur cælestium, terrestrium, & infernorum: & omnis lingua confiteatur, quia Dominus Iesus Christus in gloria est Dei Patris.

℟. br. Ne perdas cum impiis, * Deus animam meam. Ne perdas. ℣. Et cum viris sanguinum vitam meam. Deus animam meam. Ne perdas. ℣. Eripe me Domine ab homine malo. ℟. A viro iniquo eripe me.

Ad Vesperas, Antiphona & Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica. 135. Capitulum. Fratres, Hoc enim. Hymnus. Vexilla Regis prodeunt. 257.

Vers. Eripe me Domine ab homine malo. Resp. A viro iniquo eripe me.

Ad Magnificat, Antiphona.

Scriptum est enim : Percutiam pastorem & dispergentur oues gregis : postquam autem resurrexero, præcedam vos in Galilæam: ibi me videbitis, dicit Dominus.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui humano generi, ad imitandum humilitatis exemplum, Saluatorem nostrum carnem sumere, & crucem subire fecisti: concede propitius; vt & patientiæ ipsius habere documenta, & resurrectionis consortia mereamur. Per eumdem Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum.

Ab hac die vſque ad Octauam Paſchæ, ſi occurrat aliquod Feſtum nouem Lectionum, transfertur poſt Octauam. Trium verò Lectionum à Feria v. in Cœna Domini, vſque ad Feriam tertiam Paſchæ, nulla fit commemoratio.

FERIA SECVNDA.

Inuitatorium. Hodie ſi vocem. vt ſup. Hymnus. Pange lingua glorioſi. 258. Antiphonæ & Pſalmi huius Feriæ. ℣. Erue à framea. vt ibidem tempore Paſſionis.

Lectio ſancti Euangelij ſecundùm Ioannem.

Lectio j. *Cap.* 12.

ANte ſex dies Paſchæ venit Ieſus Bethaniam, vbi Lazarus fuerat mortuus, quem ſuſcitauit Ieſus. Et reliqua.

Homilia ſancti Auguſtini Epiſcopi.

Tract. 50. in Ioannem, poſt initium.

NE putarent homines phantaſma eſſe factum, quia mortuus reſurrexit, Lazarus vnus erat ex recumbentibus: viuebat, loquebatur, epulabatur, veritas oſtendebatur, infidelitas Iudæorum confundebatur. Diſcumbebat ergo Ieſus cum Lazaro, & ceteris: miniſtrabat Martha vna ex ſororibus Lazari. Maria verò altera ſoror Lazari, accepit libram vnguenti nardi piſtici, pretioſi, & vnxit pedes Ieſu, & exterſit capillis ſuis pedes eius, & domus impleta eſt ex odore vnguenti. Factum audiuimus: myſterium requiramus.

℟. Viri impij dixerunt: Opprimamus virum iuſtum iniuſtè, & deglutiamus eum tamquam infernus viuum: auferamus memoriam illius de terra: & de ſpoliis eius ſortem mittamus inter nos: ipſi enim homicidæ theſaurizauerunt ſibi mala. * Inſipientes & maligni oderunt ſapientiam, & rei facti ſunt in cogitationibus ſuis. ℣. Hæc cogitauerunt, & errauerunt: & excæcauit illos malitia eorum. Inſipientes.

Lectio ij.

QVæcumque anima fidelis vis eſſe, cum Maria vnge pedes Domini pretioſo vnguento. Vnguentum illud iuſtitia fuit, ideò libra fuit: erat autem vnguentum nardi piſtici, pretioſi. Quod ait, piſtici, locum aliquem credere debemus vnde hoc erat vnguentum pretioſum: nec tamen hoc vacat, & ſacramento optimè conſonat. Piſtis Græcè, fides Latinè dicitur. Quærebas operari iuſtitiam. Iuſtus ex fide viuit. Vnge pedes Ieſu benè vi-

uendo: Dominica sectare vestigia. Capillis terge: si habes superflua, da pauperibus, & Domini pedes tersisti: capilli enim superflua corporis videntur. Habes quod agas de superfluis tuis: tibi superflua sunt, sed Domini pedibus necessaria sunt. Fortè in terra Domini pedes indigent.

℟. Opprobrium factus sum nimis inimicis meis: viderunt me, & mouerunt capita sua: * Adiuua me Domine Deus meus. ℣. Locuti sunt aduersum me lingua dolosa, & sermonibus odij circumdederunt me. Adiuua me.

Lectio iij.

DE quibus enim, nisi de membris suis in fine dicturus est: Cùm vni ex minimis meis fecistis, mihi fecistis? Superflua vestra impendistis: sed pedibus meis obsecuti estis. Domus autem impleta est odore: mundus impletus est fama bona; nam odor bonus, fama bona est. Qui malè viuunt, & Christiani vocantur, iniuriam Christo faciunt: de qualibus dictum est, quòd per eos nomen Dei blasphematur. Si per tales nomen Domini blasphematur, per bonos nomen Domini laudatur. Audi Apostolum: Christi bonus odor sumus, inquit, in omni loco.

℟. Insurrexerunt in me viri iniqui absque misericordia, quæsierunt me interficere: & non pepercerunt in faciem meam spuere, & lanceis suis vulnerauerunt me: & concussa sunt omnia ossa mea: * Ego autem existimabam me tamquam mortuum super terram. ℣. Effuderunt furorem suum in me: fremuerunt contra me dentibus suis. Ego autem. Insurrexerunt.

AD LAVDES
& per Horas, Aña.

FAciem meam non auerti ab increpantibus, & conspuentibus in me. Psalmi de Laudibus Feriæ ij 63. Antiphona. Framea suscitare aduersus eos, qui dispergunt gregem meum. Aña. Appenderunt mercedem meam triginta argenteis: quibus appretiatus sum ab eis. Antiphona. Inundauerunt aquæ super caput meum: dixi, Perij: inuocabo nomen tuum Domine Deus. Aña. Labia insurgentium, & cogitationes eorum vide Domine.

Capitulum. *Ierem.* 11. *d.*

VEnite, mittamus lignum in panem eius, & eradamus eum de terra viuentium, & nomen eius non memoretur ampliùs.

Hymnus. Lustra sex. 263.

℣. Eripe me de inimicis meis

Deus

Deus meus. ℟. Et ab insurgentibus in me libera me.

Ad Benedictus, Antiphona.

Clarifica me Pater apud temetipsum claritate, quam habui priusquam mundus fieret.

Deinde dicuntur Preces vt in Psalterio. 65. Oratio.

DA, quæsumus omnipotens Deus: vt qui in tot aduersis ex nostra infirmitate deficimus; intercedente Vnigeniti Filij tui passione respiremus. Qui tecum viuit & regnat.

Ad Tertiam, Antiphona.

Framea suscitare.

Capitulum. *Ierem.* 17. *b.*

DOmine, omnes qui te derelinquunt, confundentur, recedentes à te, in terra scribentur: quoniam dereliquerunt venam aquarum viuentium Dominum.

℟. breue. Erue à framea, * Deus animam meam. Erue. ℣. Et de manu canis vnicam meam. Deus animam. Erue à framea. ℣. De ore leonis libera me Domine. ℟. Et à cornibus vnicornium humilitatem meam. Kyrie eleïson. 44.

Ad Sextam, Antiphona.

Appenderunt.

Capitulum. *Ierem.* 17. *c*

COnfundantur qui me persequuntur; & non confundar ego: paueant illi, & non paueam ego: induc super eos diem afflictionis, & duplici contritione contere eos, Domine Deus noster.

℟. breue. De ore leonis, * Libera me Domine. De ore. ℣. Et à cornibus vnicornium humilitatẽ meam. Libera me. De ore. ℣. Ne perdas cum impiis Deus animam meam. ℟. Et cum viris sanguinum vitam meam. Kyrie eleïson. 47.

Ad Nonam, Antiphona.

Labia insurgentium.

Capitulum. *Ierem* 18 *d*

REcordare quòd steterim in conspectu tuo, vt loquerer pro eis bonum, & auerterem indignationem tuam ab eis.

℟. br. Ne perdas cum impiis, * Deus animam meam. Ne perdas. ℣. Et cum viris sanguinum vitam meam. Deus animam meam. Ne perdas. ℣. Eripe me Domine ab homine malo. ℟. A viro iniquo eripe me. Kyrie eleïson. 50.

Ad Vesperas, Antiphonæ, & Psalmi Feriæ secundæ, vt in Psalterio. 139.

Capitulum. *Ierem.* 11 *d*

TV autem Domine Sabaoth, qui iudicas iustè, & probas renes & corda, videam vltionem tuam ex eis: tibi enim reuelaui causam meam, Domine Deus meus.

Hymnus Vexilla Regis. 257.
℣. Eripe me Domine ab homine malo. ℟. A viro iniquo eripe me.
Ad Magnificat, Antiphona.
Non haberes in me potestatem, nisi desuper tibi datum fuisset.
Deinde dicuntur Preces vt in Psalterio. 141.
Oratio.
A Diuua nos Deus salutaris noster: & ad beneficia recolenda, quibus nos instaurare dignatus es, tribue venire gaudentes. Per Dominum nostrum.

FERIA TERTIA.

De Ieremia Propheta.

Lectio j. *Cap.* 11. c

QVid est, quòd dilectus meus in domo mea fecit scelera multa? numquid carnes sanctæ auferent à te malitias tuas, in quibus gloriata es? Oliuam vberem, pulchram, fructiferam, speciosam vocauit Dominus nomen tuum: ad vocem loquelæ, grandis exarsit ignis in ea, & combusta sunt fruteta eius. Et Dominus exercituum qui plantauit te, locutus est super te malum, pro malis domus Israël & domus Iuda, quæ fecerunt sibi ad irritandum me, libantes Baalim. Tu autem Domine demonstrasti mihi, & cognoui: tunc ostendisti mihi studia eorum. Et ego quasi agnus mansuetus, qui portatur ad victimam; & non cognoui quia cogitauerunt super me consilia, dicentes: Mittamus lignum in panem eius, & eradamus eum de terra viuentium, & nomen eius non memoretur ampliùs. Tu autem Domine Sabaoth, qui iudicas iustè, & probas renes & corda, videam vltionem tuam ex eis: tibi enim reuelaui causam meam.

℟. Contumelias & terrores passus sum ab eis, qui erant pacifici mei, & custodientes latus meum, dicentes: Decipiamus eum, & præualeamus illi: sed tu Domine mecum es tamquam bellator fortis: * Cadant in opprobrium sempiternum, vt videam vindictam in eis, quia tibi reuelaui causam meam. ℣. Iudica Domine causam animæ meæ, defensor vitæ meæ. Cadant.

Lectio ij. *Cap.* 12.

IVstus quidem tu es Domine, si disputem tecum: verúmtamen iusta loquar ad te: Quare via impiorum prosperatur: benè est omnibus, qui præuaricantur, & iniquè agunt? Plantasti eos, & radicem miserunt: proficiunt & faciunt fructum: propè es tu ori eorum, & longè à renibus eorum. Et tu Domine

ne nosti me, vidisti me, & probasti cor meum tecum: congrega eos quasi gregem ad victimam, & sanctifica eos in die occisionis. Vsquequò lugebit terra, & herba omnis regionis siccabitur propter malitiam habitantium in ea? consumptum est animal & volucre, quoniam dixerunt: Non videbit nouissima nostra.

℟. Deus Israël, propter te sustinui improperium, operuit reuerentia faciẽ meam, extraneus factus sum fratribus meis, & hospes filiis matris meæ: * Quoniam zelus domus tuæ comêdit me. ℣. Intende animæ meæ, & libera eam, propter inimicos meos eripe me. Quoniam zelus. Lectio iiij.

Reliqui domum meam, dimisi hereditatem meam, dedi dilectam animam meam in manu inimicorum eius. Facta est mihi hereditas mea quasi leo in silua: dedit contra me vocem, ideò odiui eam. Numquid auis discolor hereditas mea mihi? numquid auis tincta per totum? venite, congregamini omnes bestiæ terræ, properate ad deuorandum. Pastores multi demoliti sunt vineam meam, conculcauerunt partem meam: dederunt portionem meam desiderabilem in desertum solitudinis. Posuerunt eam in dissipationem, luxitque super me: desolatione desolata est omnis terra, quia nullus est qui recogitet corde.

Resp. Synagoga populorum circumdederunt me: & non reddidi retribuentibus mihi mala: * Consumetur Domine nequitia peccatorum, & diriges iustum. Vers. Iudica me Domine secundùm iustitiam meam, & secundùm innocentiam meam super me. Consumetur Domine. Synagoga populorum.

AD LAVDES
& per Horas, Aña.

Vide Domine, & considera, quoniam tribulor: velociter exaudi me. Psalmi de Feria iij. ad Laudes, vt in Psalterio 76. Antiph. Discerne causam meam Domine: ab homine iniquo & doloso eripe me. Antiph. Dum tribularer, clamaui ad Dominum de ventre inferi, & exaudiuit me. *Antiph.* Domine vim patior, responde pro me: quia nescio quid dicam inimicis meis. Antiphona. Dixerunt impij: Opprimamus virum iustum, quoniam contrarius est operibus nostris.

Ad Benedictus Antiphona.

Ante diem festum Paschæ, sciens Iesus quia venit hora

eius, cùm dilexiſſet ſuos, in finem dilexit eos.

Deinde dicuntur Preces vt in Pſalterio. 65. Oratio.

OMnipotens ſempiterne Deus, da nobis ita Dominicæ paſſionis ſacramenta peragere: vt indulgentiam percipere mereamur. Per eumdem Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Ad Magnificat, Antiphona. Poteſtatem habeo ponendi animam meam, & iterùm ſumendi eam.

Deinde dicuntur Preces, vt in Pſalterio. 141. Oratio.

TVa nos miſericordia, Deus, & ab omni ſubreptione vetuſtatis expurget: & capaces ſanctæ nouitatis efficiat. Per Dominum.

FERIA QVARTA.

De Ieremia Propheta.

Lectio j. *Cap.* 17. *b*

EXpectatio Iſraël Domine: omnes, qui te derelinquunt, confundentur: recedentes à te, in terra ſcribentur: quoniam dereliquerunt venam aquarum viuentium Dominum. Sana me Domine, & ſanabor: ſaluum me fac, & ſaluus ero, quoniam laus mea tu es. Ecce ipſi dicunt ad me: Vbi eſt verbum Domini? veniat. Et ego non ſum turbatus, te paſtorem ſequens: & diem hominis non deſideraui, tu ſcis. Quod egreſſum eſt de labiis meis, rectum in conſpectu tuo fuit. Non ſis tu mihi formidini, ſpes mea tu in die afflictionis. Confundantur qui me perſequuntur, & non confundar ego: paueant illi, & non paueam ego: induc ſuper eos diem afflictionis, & duplici contritione contere eos.

℟. Locuti ſunt aduerſum me lingua doloſa, & ſermonibus odii circumdederunt me: pro eo vt me diligerent, detrahebant mihi: * Ego autem orabam, & exaudiſti me Domine Deus meus. ℣. Et poſuerunt aduerſum me mala pro bonis, & odium pro dilectione mea. Ego autem orabam.

Lectio ij. *Cap.* 18. *b*

QVis audiuit talia horribilia, quæ fecit nimis virgo Iſraël? Numquid deficiet de petra agri nix Libani? aut euelli poſſunt aquæ erumpentes frigidæ, & defluentes? Quia oblitus eſt mei populus meus, fruſtrà libantes, & impingentes in viis ſuis, in ſemitis ſæculi, vt ambularent per eas in itinere non trito: vt fieret terra eorum in deſolationem, & in ſibilum ſempiternum: omnis qui præterierit per eam obſtupeſcet, & mouebit caput ſuum. Sicut ventus vrens diſper-

diſpergam eos coram inimico: dorſum, & non faciem oſtendam eis in die perditionis eorum. Et dixerunt: Venite, & cogitemus contra Ieremiam cogitationes: non enim peribit lex à ſacerdote, neque conſilium à ſapiente, nec ſermo à propheta: venite, & percutiamus eum lingua, & non attendamus ad vniuerſos ſermones eius.

℟. Dixerunt impij apud ſe, non rectè cogitantes: Circumueniamus iuſtum, quoniam contrarius eſt operibus noſtris: promittit ſe ſcientiam Dei habere, Filium Dei ſe nominat, & gloriatur Patrem ſe habere Deum:* Videamus ſi ſermones illius veri ſunt: & ſi eſt verè Filius Dei, liberet eum de manibus noſtris: morte turpiſſima condemnemus eum. ℣. Tamquam nugaces æſtimati ſumus ab illo, & abſtinet ſe à viis noſtris tamquam ab immunditiis: & præfert nouiſſima iuſtorum. Videamus. Lectio iij.

ATtende Domine ad me, & audi vocem aduerſariorum meorum. Numquid redditur pro bono malum, quia foderunt foueam animæ meæ? Recordare quòd ſteterim in conſpectu tuo, vt loquerer pro eis bonum, & auerterem indignationem tuam ab eis. Propterea da filios eorum in famem, & deduc eos in manus gladij: fiant vxores eorum abſque liberis, & viduæ: & viri earum interficiantur morte: iuuenes eorum confodiantur gladio in prælio. Audiatur clamor de domibus eorum: adduces enim ſuper eos latronem repentè, quia foderunt foueam vt caperent me, & laqueos abſconderunt pedibus meis. Tu autem Domine ſcis omne conſilium eorum aduerſum me in mortem: ne propitieris iniquitati eorum, & peccatum eorum à facie tua non deleatur: fiant corruentes in conſpectu tuo, in tempore furoris tui abutere eis.

℟. Circumdederunt me viri mendaces: ſine cauſa flagellis ceciderunt me: * Sed tu Domine defenſor vindica me. ℣. Quoniam tribulatio proxima eſt, & non eſt qui adiuuet. Sed tu. Circumdederunt.

AD LAVDES

& per Horas, Aña.

LIbera me de ſanguinibus Deus Deus meus: & exultabit lingua mea iuſtitiam tuam Pſalmi de Feria quarta in Laudibus. 87. Antiphona Contumelias & terrores paſſus ſum ab eis: & Domi-

Dominus mecum est tamquam bellator fortis. Antiphona. Ipsi verò in vanum quæsierunt animam meam, introibunt in inferiora terræ. Antiphona. Omnes inimici mei audierunt malum meum: Domine lætati sunt, quoniam tu fecisti. Antiphona Alliga Domine in vinculis nationes Gentium, & reges earum in compedibus.

Ad Benedictus, Antiphona. Simon dormis? non potuisti vna hora vigilare mecum?

Deinde dicuntur Preces vt in Psalterio. 65. Oratio.

PRæsta quæsumus omnipotens Deus: vt qui nostris excessibus incessanter affligimur, per vnigeniti Filij tui passionem liberemur. Qui tecum viuit & regnat.

Ad Magnificat, Antiphona. Ancilla dixit Petro: Verè tu ex illis es: nam & loquela tua manifestum te facit.

Deinde dicuntur Preces vt in Psalterio. 141.

Oratio.

REspice, quæsumus Domine, super hanc familiam tuam, pro qua Dominus noster Iesus Christus non dubitauit manibus tradi nocentium, & crucis subire tormentum. Qui tecum viuit & regnat in vnitate Spiritus sancti Deus.

Tribus sequentibus diebus dicto secretò, Pater noster, Aue Maria, & ad Matutinum, & in principio Primæ, Credo, omnibus aliis prætermissis, absolutè incipitur Officium, ad Matutinum & Vesperas ab Antiphona primi Psalmi: & Antiphonæ duplicantur sicut in Festo Duplici.

In fine Psalmorum non dicitur Gloria Patri, per omnes Horas, nec in Responsoriis: & in fine cuiuslibet Psalmi ad Matutinum extinguitur vna ex quindecim candelis positis in candelabro triangulari ante Altare.

FERIA

FERIA QVINTA
IN COENA DOMINI.

AD MATVTINVM.
In primo Nocturno, Aña.
Zelus domus tuæ comedit me, & opprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me. Psalmus 68.

Saluum me fac Deus: * quoniam intrauerunt aquæ vſque ad animam meam.
Infixus ſum in limo profundi: * & non eſt ſubſtantia.
Veni in altitudinem maris: * & tempeſtas demerſit me.
Laboraui clamans, raucæ factæ ſunt fauces meæ: * defecerunt oculi mei, dum ſpero in Deum meum.
Multiplicati ſunt ſuper capillos capitis mei, * qui oderunt me gratis.
Confortati ſunt qui perſecuti ſunt me inimici mei iniuſtè * quæ non rapui, tunc exſoluebam.
Deus tu ſcis inſipientiam meam: * & delicta mea à te non ſunt abſcondita.
Non erubeſcant in me, qui expectant te Domine, * Domine virtutum.
Non confundantur ſuper me, * qui quærunt te, Deus Iſraël.
Quoniam propter te ſuſtinui opprobrium: * operuit confuſio faciem meam.
Extraneus factus ſum fratribus meis, * & peregrinus filiis matris meæ.
Quoniam zelus domus tuæ comedit me: * & opprobria exprobrantium tibi ceciderunt ſuper me.
Et operui in ieiunio animam meam: * & factum eſt in opprobrium mihi.
Et poſui veſtimentum meum cilicium: * & factus ſum illis in parabolam.
Aduerſum me loquebantur qui ſedebant in porta: * & in me pſallebant qui bibebant vinum.
Ego verò orationem meam ad te Domine: * tempus beneplaciti Deus.
In multitudine miſericordiæ tuæ exaudi me, * in veritate ſalutis tuæ.
Eripe me de luto, vt non infigar: * libera me ab iis qui oderunt me, & de profundis aquarum.
Non me demergat tempeſtas aquæ, neque abſorbeat me profundum: * neque vrgeat ſuper me puteus os ſuum.

Exaudi me Domine, quoniam benigna est misericordia tua: * secundùm multitudinem miserationum tuarum respice in me.

Et ne auertas faciem tuam à puero tuo; * quoniam tribulor, velociter exaudi me.

Intende animæ meæ, & libera eam: * propter inimicos meos eripe me.

Tu scis improperium meum, & confusionem meam, * & reuerentiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me, * improperium expectauit cor meum, & miseriam.

Et sustinui qui simul contristaretur, & non fuit: * & qui consolaretur, & non inueni.

Et dederunt in escam meam fel: * & in siti mea potauerunt me aceto.

Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum, * & in retributiones, & in scandalum.

Obscurentur oculi eorum ne videant: * & dorsum eorum semper incurua.

Effunde super eos iram tuam: * & furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitatio eorum deserta: * & in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

Quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt: * & super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Appone iniquitatem super iniquitatem eorum: * & non intrent in iustitiam tuam.

Deleantur de Libro viuentium: * & cum iustis non scribantur.

Ego sum pauper & dolens: * salus tua Deus suscepit me.

Laudabo nomen Dei cum cantico: * & magnificabo eum in laude;

Et placebit Deo super vitulum nouellum, * cornua producentem & vngulas.

Videant pauperes, & lætentur: * quærite Deum, & viuet anima vestra:

Quoniam exaudiuit pauperes Dominus: * & vinctos suos non despexit.

Laudent illum cæli & terra, * mare, & omnia reptilia in eis.

Quoniam Deus saluam faciet Sion: * & ædificabuntur ciuitates Iuda.

Et inhabitabunt ibi, * & hereditate acquirent eam.

Et semen seruorum eius possidebit eam; * & qui diligunt nomen eius, habitabunt in ea.

Antiphona. Zelus domus tuæ comedit me, & opprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me.

Aña.

Aña. Auertantur retrorſum, & erubeſcant, qui cogitant mihi mala. Pſalmus 69.

DEus in adiutorium meum intende: * Domine ad adiuuandum me feſtina.

Confundantur, & reuereantur,* qui quærunt animam meam:

Auertantur retrorſum, & erubeſcant,* qui volunt mihi mala.

Auertantur ſtatim erubeſcentes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & lætentur in te omnes qui quærunt te, * & dicant ſemper, Magnificetur Dominus, qui diligunt ſalutare tuum.

Ego verò egenus, & pauper ſum,* Deus adiuua me.

Adiutor meus, & liberator meus es tu: * Domine ne moreris.

Antiphona. Auertantur retrorſum, & erubeſcant, qui cogitant mihi mala.

Aña. Deus meus eripe me de manu peccatoris. Pſalm. 70.

IN te Domine ſperaui, non confundar in æternum: * in iuſtitia tua libera me, & eripe me.

Inclina ad me aurem tuam,* & ſalua me.

Eſto mihi in Deum protectorem, & in locum munitum: * vt ſaluum me facias.

Quoniam firmamentum meum,* & refugium meum es tu.

Deus meus eripe me de manu peccatoris,* & de manu contra legem agentis, & iniqui:

Quoniam tu es patientia mea Domine:* Domine ſpes mea à iuuentute mea.

In te confirmatus ſum ex vtero: * de ventre matris meæ tu es protector meus:

In te cantatio mea ſemper: * tamquam prodigium factus ſum multis: & tu adiutor fortis.

Repleatur os meum laude, vt cantem gloriam tuam: * tota die magnitudinē tuam.

Ne proijcias me in tempore ſenectutis: * cùm defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mihi: * & qui cuſtodiebant animam meam, conſilium fecerunt in vnum,

Dicentes: Deus dereliquit eum, perſequimini, & comprehendite eum: * quia non eſt qui eripiat.

Deus ne elongeris à me: * Deus meus in auxilium meum reſpice.

Confundantur & deficiant detrahentes animæ meæ: * operiantur confuſione & pudore, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperabo: * & adiiciam super omnem laudem tuam.
Os meum annuntiabit iustitiam tuam, * tota die salutare tuum.
Quoniam non cognoui litteraturam, introibo in potentias Domini: * Domine memorabor iustitiæ tuæ solius.
Deus docuisti me à iuuentute mea: * & vsque nunc pronuntiabo mirabilia tua.
Et vsque in senectam & senium * Deus ne derelinquas me.
Donec annuntiem brachium tuum * generationi omni, quæ ventura est:
Potentiam tuam, & iustitiam tuam Deus vsque in altissima, quæ fecisti magnalia:* Deus quis similis tibi?
Quantas ostendisti mihi tribulationes multas, & malas: & conuersus viuificasti me:* & de abyssis terræ iterùm reduxisti me:
Multiplicasti magnificentiam tuam: * & conuersus consolatus es me.
Nam & ego confitebor tibi in vasis Psalmi veritatem tuam:* Deus psallam tibi in cithara, sanctus Israël.
Exultabunt labia mea cùm cantauero tibi: * & anima mea, quam redemisti.
Sed & lingua mea tota die meditabitur iustitiam tuam,* cùm confusi & reueriti fuerint qui quærunt mala mihi.
Ant. Deus meus eripe me de manu peccatoris. ℣. Auertantur retrorsum, & erubescant. ℟. Qui cogitant mihi mala.

Hoc triduo post Versiculum Nocturn. dicitur secretò, Pater noster. nec pronuntiatur, Et ne nos. nec dicitur Absolutio, neque dantur Benedictiones ante Lectiones. In fine Lectionum non dicitur, Tu autem. sed primæ tres Lectiones Ieremiæ terminantur vt infrà.

Incipit Lamentatio Ieremiæ Prophetæ.

Lectio j. *Cap.*I. Aleph.

Quomodo sedet sola ciuitas plena populo: facta est quasi vidua domina Gentium: princeps prouinciarum facta est sub tributo.
Beth. Plorans plorauit in nocte, & lacrymæ eius in maxillis eius: non est qui consoletur eam ex omnibus charis eius: omnes amici eius spreuerunt eam, & facti sunt ei inimici.
Ghimel. Migrauit Iudas propter afflictionem & multitudinem seruitutis: habitauit inter Gentes, nec inuenit requiem: omnes persecutores eius apprehenderunt eam inter angustias.
Daleth. Viæ Sion lugent, eò quòd

quòd non ſint qui veniant ad ſolemnitatem; omnes portæ eius deſtructæ, ſacerdotes eius gementes, virgines eius ſqualidæ, & ipſa oppreſſa amaritudine.

Hc. Facti ſunt hoſtes eius in capite, inimici eius locupletati ſunt: quia Dominus locutus eſt ſuper eam propter multitudinem iniquitatum eius: paruuli eius ducti ſunt in captiuitatem ante faciem tribulantis.

Ieruſalem, Ieruſalem, conuértere ad Dominum Deum tuum.

Sic terminantur Lectiones de Lamentationibus in hoc triduo.

℟. In monte Oliueti orauit ad Patrem: Pater, ſi fieri poteſt, tranſeat à me calix iſte: * Spiritus quidem promptus eſt, caro autem infirma. ℣. Vigilate, & orate, vt non intretis in tentationem. Spiritus.

Lectio ij. Vau.

ET egreſſus eſt à filia Sion omnis decor eius: facti ſunt principes eius velut arietes non inuenientes paſcua, & abierunt abſque fortitudine ante faciem ſubſequentis.

Zain. Recordata eſt Ieruſalem dierum afflictionis ſuæ, & præuaricationis omnium deſiderabilium ſuorum, quæ habuerat à diebus antiquis, cùm caderet populus eius in manu hoſtili, & non eſſet auxiliator: viderunt eam hoſtes, & deriſerunt ſabbata eius.

Heth. Peccatum peccauit Ieruſalem, propterea inſtabilis facta eſt: omnes, qui glorificabant eam, ſpreuerunt illam, quia viderunt ignominiam eius, ipſa autem gemens conuerſa eſt retrorſum.

Teth. Sordes eius in pedibus eius, nec recordata eſt finis ſui: depoſita eſt vehementer, non habens conſolatorem: vide Domine afflictionem meam, quoniam erectus eſt inimicus.

Ieruſalem, Ieruſalem, conuértere ad Dominum Deum tuum.

℟. Triſtis eſt anima mea vſque ad mortem: ſuſtinete hîc, & vigilate mecum; nunc videbitis turbam, quæ circûmdabit me: * Vos fugam capietis, & ego vadam immolari pro vobis. ℣. Ecce appropinquat hora, & Filius hominis tradetur in manus peccatorum. Vos fugam.

Lectio iij. Iod

MAnum ſuam miſit hoſtis ad omnia deſiderabilia eius: quia vidit Gentes ingreſſas Sanctuarium ſuum, de quibus præceperas ne intrarent in eccleſiam tuam.

Caph. Omnis populus eius gemens, & quærens panem: dederunt pretiosa quæque pro cibo ad refocillandam animam. Vide Dñe,& considera,quoniã facta sum vilis.

Lamed. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, & videte si est dolor sicut dolor meus: quoniam vindemiauit me,vt locutus est Dominus in die iræ furoris sui.

Mem. De excelso misit ignem in ossibus meis, & erudiuit me: expandit rete pedibus meis, conuertit me retrorsum: posuit me desolatã, tota die mœrore confectam.

Nun. Vigilauit iugum iniquitatum mearum: in manu eius conuolutæ sunt, & impositæ collo meo: infirmata est virtus mea: dedit me Dominus in manu, de qua non potero surgere.

Ierusalem, Ierusalem, conuertere ad Dominum Deum tuum.

℟. Ecce vidimus eum non habentem speciem, neque decorem: aspectus eius in eo non est: hic peccata nostra portauit, & pro nobis dolet; ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, * Cuius liuore sanati sumus. ℣. Verè languores nostros ipse tulit,& dolores nostros ipse portauit. Cuius liuore. Ecce vidimus.

In secundo Nocturno, Aña. Liberauit Dominus pauperem à potente, & inopem, cui non erat adiutor.

Psalmus 71.

Deus iudicium tuum regi da :* & iustitiam tuam filio regis:

Iudicare populum tuum in iustitia, * & pauperes tuos in iudicio.

Suscipiant montes pacem populo:* & colles iustitiam.

Iudicabit pauperes populi, & saluos faciet filios pauperum: * & humiliabit calumniatorem.

Et permanebit cum sole, & ante lunam,* in generatione & generationem.

Descendet sicut pluuia in vellus :* & sicut stillicidia stillantia super terram.

Orietur in diebus eius iustitia, & abundantia pacis :* donec auferatur luna.

Et dominabitur à mari vsque ad mare:* & à flumine vsque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procident Æthiopes:* & inimici eius terram lingent.

Reges Tharsis & insulæ munera offerent:*reges Arabum & Saba dona adducent:

Et adorabunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes seruient ei:

Quia liberabit pauperem à poten-

potente:* & pauperem, cui non erat adiutor.

P arcet pauperi & inopi:* & animas pauperũ saluas faciet.

E x vsuris & iniquitate redimet animas eorum: * & honorabile nomen eorum coram illo.

E t viuet, & dabitur ei de auro Arabiæ, & adorabunt de ipso semper: * tota die benedicent ei.

E t erit firmamentum in terra in summis montium, superextolletur super Libanum fructus eius: * & florebunt de ciuitate sicut fœnum terræ.

S it nomen eius benedictum in sæcula: * ante solem permanet nomen eius.

E t benedicentur in ipso omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificabunt eum.

B enedictus Dominus Deus Israël, * qui facit mirabilia solus:

E t benedictum nomen maiestatis eius in æternum: * & replebitur maiestate eius omnis terra: fiat, fiat.

Antiphona. Liberauit Dominus pauperem à potente, & inopem, cui non erat adiutor.

Antiph. Cogitauerunt impij, & locuti sunt nequitiam: iniquitatem in excelso locuti sunt.

Psalmus 72.

Q Vàm bonus Israël Deus * his, qui recto sunt corde!

M ei autem pænè moti sunt pedes: * pænè effusi sunt gressus mei.

Q uia zelaui super iniquos, * pacem peccatorum videns.

Q uia non est respectus morti eorum: * & firmamentum in plaga eorum.

I n labore hominum non sunt, * & cum hominibus non flagellabuntur:

I deò tenuit eos superbia, * operti sunt iniquitate & impietate sua.

P rodiit quasi ex adipe iniquitas eorum: * transierunt in affectum cordis.

C ogitauerunt, & locuti sunt nequitiam: * iniquitatem in excelso locuti sunt.

P osuerunt in cælum os suum: * & lingua eorum transiuit in terra.

I deò conuertetur populus meus hic: * & dies pleni inuenientur in eis.

E t dixerunt: Quomodo scit Deus, * & si est scientia in excelso?

E cce ipsi peccatores, & abundantes in sæculo, * obtinuerunt diuitias.

E t dixi: Ergo sine causa iustificaui cor meum, * & laui inter innocentes manus meas:

E t fui flagellatus tota die, * & castigatio mea in matutinis.

S i dicebam; Narrabo sic: * ecce

ecce nationem filiorum tuorum reprobaui.

Existimabam vt cognoscerem hoc,*labor est ante me:

Donec intrem in sanctuarium Dei:* & intelligam in nouissimis eorum.

Verúmtamen propter dolos posuisti eis: * deiecisti eos dum alleuarentur.

Quomodo facti sunt in desolationem, subitò defecerunt,* perierunt propter iniquitatem suam.

Velut somnium surgentium Domine, * in ciuitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges.

Quia inflammatum est cor meum,& renes mei commutati sunt:* & ego ad nihilum redactus sum, & nesciui.

Vt iumentum factus sum apud te, * & ego semper tecum.

Tenuisti manum dexteram meam: * & in voluntate tua deduxisti me, & cum gloria suscepisti me.

Quid enim mihi est in cælo?* & à te quid volui super terram?

Defecit caro mea, & cor meum: * Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum.

Quia ecce qui elongant se à te,peribunt:* perdidisti omnes, qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est: * ponere in Domino Deo spem meam.

Vt annuntiem omnes prædicationes tuas, * in portis filiæ Sion.

Aña. Cogitauerunt impij,& locuti sunt nequitiam:iniquitatem in excelso locuti sunt.

Aña. Exurge Domine, & iudica causam meam.

Psalmus 73.

VT quid Deus repulisti in finem:* iratus est furor tuus super oues pascuæ tuæ?

Memor esto congregationis tuæ, * quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam hereditatis tuæ: * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leua manus tuas in superbias eorum in finem:* quanta malignatus est inimicus in sancto?

Et gloriati sunt qui oderunt te: * in medio solemnitatis tuæ.

Posuerunt signa sua, signa:* & non cognouerunt sicut in exitu super summum.

Quasi in silua lignorum securibus exciderunt ianuas eius in idipsum: * in securi & ascia deiecerunt eam.

Incenderunt igni Sanctuarium tuum : * in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: * Quiescere

ſcere faciamus omnes dies feſtos Dei à terra.

Signa noſtra non vidimus, iam non eſt Propheta: * & nos non cognoſcet ampliùs.

Vſquequò Deus improperabit inimicus: * irritat aduerſarius nomen tuum in finem?

Vt quid auertis manum tuam, & dexteram tuam, * de medio ſinu tuo in finem?

Deus autem Rex noſter ante ſæcula:* operatus eſt ſalutem in medio terræ.

Tu confirmaſti in virtute tua mare: * contribulaſti capita draconum in aquis.

Tu confregiſti capita draconis: * dediſti eum eſcam populis Æthiopum.

Tu dirupiſti fontes, & torrentes: * tu ſiccaſti fluuios Ethan.

Tuus eſt dies, & tua eſt nox: * tu fabricatus es auroram & ſolem.

Tu feciſti omnes terminos terræ: * æſtatem & ver tu plaſmaſti ea.

Memor eſto huius, inimicus improperauit Domino: * & populus inſipiens incitauit nomen tuum.

Ne tradas beſtiis animas confitentes tibi, * & animas pauperum tuorum ne obliuiſcaris in finem.

Reſpice in teſtamentum tuum: * quia repleti ſunt, qui obſcurati ſunt terræ domibus iniquitatum.

Ne auertatur humilis factus confuſus: * pauper & inops laudabunt nomen tuum.

Exurge Deus, iudica cauſam tuam:* memor eſto improperiorum tuorum, eorum quæ ab inſipiente ſunt tota die.

Ne obliuiſcaris voces inimicorum tuorum: * ſuperbia eorum, qui te oderunt, aſcendit ſemper.

Ant. Exurge Domine, & iudica cauſam meam. ℣. Deus meus eripe me de manu peccatoris. ℟. Et de manu contra legem agentis, & iniqui.

Pater noſter. ſecretò.

Ex Tractatu ſancti Auguſtini Epiſcopi ſuper Pſalmos.

In Pſalm. 54. ad 1. verſ.

Lectio iiij.

EXaudi Deus orationem meam, & ne deſpexeris deprecationem meam: intende mihi, & exaudi me. Satagentis, ſoliciti, in tribulatione poſiti, verba ſunt iſta. Orat multa patiens, de malo liberari deſiderans. Supereſt vt videamus in quo malo ſit: & cùm dicere cœperit, agnoſcamus ibi nos eſſe: vt communicata tribulatione, coniungamus orationem. Contriſtatus ſum, inquit, in exercitatione mea, & conturbatus ſum. Vbi contriſta-

triſtatus? Vbi conturbatus? In exercitatione mea,inquit. Homines malos, quos patitur,commemoratus eſt:eamdemque paſſionem malorum hominum exercitationem ſuam dixit. Ne putetis gratis eſſe malos in hoc mundo,& nihil boni de illis agere Deum. Omnis malus aut ideò viuit, vt corrigatur: aut ideò viuit, vt per illum bonus exerceatur.

℟. Amicus meus oſculi me tradidit ſigno: quem oſculatus fuero, ipſe eſt, tenete eum: hoc malum fecit ſignum, qui per oſculum adimpleuit homicidium. * Infelix prętermiſit pretium ſanguinis, & in fine laqueo ſe ſuſpendit. ℣. Bonum erat ei, ſi natus non fuiſſet homo ille. Infelix prætermiſit.

Lectio v.

Vtinam ergo qui nos modò exercent, conuertantur, & nobiſcum exerceantur: tamen quamdiu ita ſunt vt exerceant, non eos oderimus: quia in eo quòd malus eſt quis eorum, vtrùm vſque in finem perſeueraturus ſit, ignoramus. Et plerumque cùm tibi videris odiſſe inimicum, fratrem odiſti,& neſcis. Diabolus,& angeli eius in Scripturis ſanctis manifeſtati ſunt nobis, quòd ad ignem æternum ſint deſtinati. Ipſorum tantùm deſperanda eſt correctio, contra quos habemus occultam luctam:ad quam luctam nos armat Apoſtolus,dicens:Non eſt nobis colluctatio aduerſus carnem & ſanguinem: id eſt, non aduerſus homines, quos videtis, ſed aduerſus principes, & poteſtates, & rectores mundi, tenebrarum harum. Ne fortè cùm dixiſſet, mundi, intelligeres, dæmones eſſe rectores cæli & terræ. Mundi dixit, tenebrarum harum: mundi dixit, amatorum mundi: mundi dixit, impiorum & iniquorum: mundi dixit, de quo dicit Euangelium: Et mundus eum non cognouit.

℟. Iudas mercator peſſimus oſculo petiit Dominum: ille vt agnus innocens non negauit Iudæ oſculum. * Denariorum numero Chriſtum Iudæis tradidit. ℣. Melius illi erat, ſi natus non fuiſſet. Denariorum.

Lectio vj.

Quoniam vidi iniquitatem, & contradictionem in ciuitate. Attende gloriam crucis ipſius. Iam in fronte regum crux illa fixa eſt,cui inimici inſultauerunt. Effectus probauit virtutem: domuit orbem non ferro,ſed ligno. Lignum crucis contumeliis dignum viſum eſt inimicis, & ante ipſum lignum ſtantes

stantes caput agitabant, & dicebant: Si Filius Dei est, descendat de cruce. Extendebat ille manus suas ad populum non credentem, & contradicentem. Si enim iustus est qui ex fide viuit, iniquus est qui non habet fidem. Quòd ergo hîc ait, iniquitatem, perfidiam intellige. Videbat ergo Dominus in ciuitate iniquitatem & contradictionem, & extendebat manus suas ad populum non credentem, & contradicentem: & tamen ipsos expectans dicebat: Pater, ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt.

℟. Vnus ex discipulis meis tradet me hodie: Væ illi per quem tradar ego: * Melius illi erat, si natus non fuisset. ℣ Qui intingit mecum manum in paropside, hic me traditurus est in manus peccatorum. Melius illi. Vnus ex discipulis.

In tertio Nocturno, Aña. Dixi iniquis, Nolite loqui aduersus Deum iniquitatem.

Psalmus 74.

Confitebimur tibi Deus:* confitebimur, & inuocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua:* cùm accepero tempus, ego iustitias iudicabo.

Liquefacta est terra, & omnes qui habitant in ea.* ego confirmaui columnas eius.

Dixi iniquis: Nolite iniquè agere: * & delinquentibus: Nolite exaltare cornu:

Nolite extollere in altum cornu vestrum:*nolite loqui aduersus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque à desertis montibus:*quoniam Deus iudex est.

Hunc humiliat, & hunc exaltat: * quia calix in manu Domini vini meri plenus misto.

Et inclinauit ex hoc in hoc: verumtamen fæx eius non est exinanita:* bibent omnes peccatores terræ.

Ego autem annuntiabo in sæculum: * cantabo Deo Iacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam: * & exaltabuntur cornua iusti.

Antiphona Dixi iniquis, Nolite loqui aduersus Deum iniquitatem.

Antiphona. Terra tremuit & quieuit, dum exurgeret in iudicio Deus. Psalmus 75.

Notus in Iudæa Deus:* in Israël magnum nomen eius.

Et factus est in pace locus eius: * & habitatio eius in Sion.

Ibi confregit potentias arcuum, * scutum, gladium, & bellum.

Illuminans tu mirabiliter à montibus æternis: * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnũ suum:* & nihil inuenerunt omnes viri diuitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua Deus Iacob * dormitauerunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, & quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo auditum fecisti iudicium: * terra tremuit & quieuit,

Cùm exurgeret in iudicium Deus,* vt saluos faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: * & reliquiæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vouete, & reddite Domino Deo vestro: * omnes qui in circuitu eius affertis munera;

Terribili & ei qui aufert spiritum principum, * terribili apud reges terræ.

Antiphona. Terra tremuit & quieuit, dum exurgeret in iudicio Deus.

Antiphona. In die tribulationis meæ Deum exquisiui manibus meis. Psalmus 76.

VOce mea ad Dominum clamaui: * voce mea ad Deum, & intendit mihi.

In die tribulationis meæ Deum exquisiui, manibus meis nocte contra eum: * & non sum deceptus.

Renuit consolari anima mea, * memor fui Dei, & delectatus sum, & exercitatus sum: & defecit spiritus meus.

Anticipauerunt vigilias oculi mei: * turbatus sum, & non sum locutus.

Cogitaui dies antiquos: * & annos æternos in mente habui.

Et meditatus sum nocte cum corde meo, * & exercitabar, & scopebam spiritum meum.

Numquid in æternum proiiciet Deus: * aut non apponet vt complacitior sit adhuc?

Aut in finem misericordiam suam abscindet, * à generatione in generationem?

Aut obliuiscetur misereri Deus? * aut continebit in ira sua misericordias suas?

Et dixi, Nunc cœpi: * hæc mutatio dexteræ Excelsi.

Memor fui operum Domini: * quia memor ero ab initio mirabilium tuorum.

Et meditabor in omnibus operibus tuis: * & in adinuentionibus tuis exercebor.

Deus in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus, qui facis mirabilia:

Notam fecisti in populis virtutem tuam: * redemisti

in brachio tuo populum tuum, filios Iacob, & Ioseph.
Viderunt te aquæ Deus, viderunt te aquæ:* & timuerunt, & turbatæ sunt abyssi.
Multitudo sonitus aquarum: * vocem dederunt nubes.
Etenim sagittæ tuæ transeunt: * vox tonitrui tui in rota.
Illuxerunt coruscationes tuæ orbi terræ:* commota est & contremuit terra.
In mari via tua, & semitæ tuæ in aquis multis: * & vestigia tua non cognoscentur.
Deduxisti sicut oues populum tuum,* in manu Moysi & Aaron.
℣. In die tribulationis meę Deum exquisiui manibus meis. ℣. Exurge Domine. ℟. Et iudica causam meam.
Pater noster. secretò.
De Epistola prima beati Pauli Apostoli ad Corinthios.
Lectio vij. *Cap.* 11. *d*

HOc autem præcipio: non laudans quòd non in melius, sed in deterius conuenitis. Primùm quidem conuenientibus vobis in Ecclesiam, audio scissuras esse inter vos, & ex parte credo. Nam oportet & hæreses esse, vt & qui probati sunt, manifesti fiant in vobis. Conuenientibus ergo vobis in vnum, iam non est Dominicam cœnam manducare. Vnusquisque enim suam cœnam præsumit ad manducandum. Et alius quidem esurit, alius autem ebrius est. Numquid domos non habetis ad manducandum, & bibendum? aut Ecclesiam Dei contemnitis, & confunditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo.
℟. Eram quasi agnus innocens: ductus sum ad immolandum, & nesciebam: consilium fecerunt inimici mei aduersum me, dicentes: * Venite, mittamus lignum in panem eius, & eradamus eum de terra viuentium. ℣. Omnes inimici mei aduersum me cogitabant mala mihi: verbum iniquum mandauerunt aduersum me, dicentes. Venite. Lectio viij

EGo enim accepi à Domino, quod & tradidi vobis, quoniam Dominus Iesus in qua nocte tradebatur, accepit panem, & gratias agens fregit, & dixit: Accipite, & manducate: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradetur: hoc facite in meam commemorationem. Similiter & calicem, postquam cœnauit, dicens: Hic calix nouum testamentum est in meo sanguine. Hoc facite quotiescumque bibetis in meam

meam commemorationem. Quotiescumque enim manducabitis panem hunc, & calicem bibetis; mortem Domini annuntiabitis donec veniat.

℟. Vna hora non potuistis vigilare mecum, qui exhortabamini mori pro me?* Vel Iudam non videtis, quomodo non dormit, sed festinat tradere me Iudæis? ℣. Quid dormitis? surgite, & orate, ne intretis in tentationem. Vel Iudam.

Lectio ix.

ITaque quicumque manducauerit panem hunc, vel biberit calicem Domini indignè; reus erit corporis & sanguinis Domini. Probet autem seipsum homo: & sic de pane illo edat, & de calice bibat. Qui enim manducat & bibit indignè, iudicium sibi manducat & bibit, non diiudicans corpus Domini. Ideò inter vos multi infirmi & imbecilles, & dormiunt multi. Quòd si nosmetipsos diiudicaremus, non vtique iudicaremur. Dum iudicamur autem, à Domino corripimur, vt non cum hoc mundo damnemur. Itaque fratres mei, cùm conuenitis ad manducandum, inuicem expectate. Si quis esurit, domi manducet: vt non in iudicium conueniatis. Cetera autem, cùm venero, disponam.

℟. Seniores populi consilium fecerunt, * Vt Iesum dolo tenerent, & occiderent: cum gladiis & fustibus exierunt tamquam ad latronem. ℣. Collegerunt Pontifices & Pharisæi concilium. Vt Iesum. Seniores.

AD LAVDES,

Antiphona.

Iustificeris Domine in sermonibus tuis, & vincas cùm iudicaris. Psalmus 50.

MIserere mei Deus, * secundùm magnam misericordiam tuam.

Et secundùm multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitatem meam.

Ampliùs laua me ab iniquitate mea: * & à peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatẽ meam ego cognosco: * & peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccaui, & malum coram te feci: * vt iustificeris in sermonibus tuis, & vincas cùm iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: * & in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti: * incerta & occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, & munda-

mundabor: * lauabis me, & super niuem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium & lætitiam: * & exultabunt ossa humiliata.

Auerte faciem tuam à peccatis meis: * & omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * & spiritum rectum innoua in visceribus meis.

Ne proiicias me à facie tua: * & spiritum sanctum tuum ne auferas à me.

Redde mihi lætitiam salutaris tui: * & spiritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas: * & impij ad te conuertentur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meæ: * & exultabit lingua mea iustitiam tuam.

Domine labia mea aperies: * & os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem vtique: * holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus: * cor contritum & humiliatum Deus non despicies.

Benignè fac Domine in bona voluntate tua Sion: * vt ædificentur muri Ierusalem.

Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ, oblationes, & holocausta: * tunc imponent super altare tuum vitulos.

Antiphona. Iustificeris Domine in sermonibus tuis, & vincas cùm iudicaris.

Antiphona. Dominus tamquam ouis ad victimam ductus est, & non aperuit os suum. Psalmus 89.

DOmine, refugium factus es nobis, * à generatione in generationem.

Priusquam montes fierent, aut formaretur terra & orbis: * à sæculo & vsque in sæculum tu es Deus.

Ne auertas hominem in humilitatem: * & dixisti: Conuertimini filij hominum.

Quoniam mille anni ante oculos tuos, * tamquam dies hesterna quæ præteriit.

Et custodia in nocte, * quæ pro nihilo habentur, eorum anni erunt.

Manè sicut herba transeat, manè floreat, & transeat: * vespere decidat, induret, & arescat.

Quia defecimus in ira tua, * & in furore tuo turbati sumus.

Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo: * sæculum nostrum in illuminatione vultus tui.

Quoniam omnes dies nostri defecerunt: * & in ira tua defecimus.

Anni nostri sicut aranea medita-

ditabuntur: * dies annorum nostrorum in ipsis, septuaginta anni.

Si autem in potestatibus, octoginta anni: * & ampliùs eorum, labor & dolor.

Quoniam superuenit mansuetudo: * & corripiemur.

Quis nouit potestatem iræ tuæ: * & præ timore tuo iram tuam dinumerare?

Dexteram tuam sic notam fac: * & eruditos corde in sapientia.

Conuértere Domine vsquequò? * & deprecabilis esto super seruos tuos.

Repleti sumus manè misericordia tua: * & exultauimus, & delectati sumus omnibus diebus nostris.

Lætati sumus pro diebus, quibus nos humiliasti: * annis, quibus vidimus mala.

Respice in seruos tuos, & in opera tua: * & dirige filios eorum.

Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, & opera manuum nostrarum dirige super nos: * & opus manuum nostrarum dirige.

Aña. Dominus tamquam ouis ad victimam ductus est, & non aperuit os suum.

Antiphona. Contritum est cor meum in medio mei, contremuerunt omnia ossa mea. Psalmus. Deus Deus meus. 20.

Antiphona. Exhortatus es in virtute tua, & in refectione sancta tua Domine.

Canticum Moysi. *Exodi 15.*

Cantemus Domino: gloriosè enim magnificatus est, * equum & ascensorem deiecit in mare.

Fortitudo mea & laus mea Dominus, * & factus est mihi in salutem.

Iste Deus meus, & glorificabo eum: * Deus patris mei, & exaltabo eum.

Dominus quasi vir pugnator, omnipotens nomē eius. * Currus Pharaonis & exercitum eius proiecit in mare:

Electi principes eius submersi sunt in mari Rubro. * Abyssi operuerunt eos, descenderunt in profundum quasi lapis.

Dextera tua Domine magnificata est in fortitudine: dextera tua, Domine, percussit inimicum. * Et in multitudine gloriæ tuæ deposuisti aduersarios tuos:

Misisti iram tuam, quæ deuorauit eos sicut stipulam. * Et in spiritu furoris tui congregatæ sunt aquæ:

Stetit vnda fluens, * congregatæ sunt abyssi in medio mari.

Dixit inimicus: Persequar & comprehendam, * diuidam spolia, implebitur anima mea:

Eua-

E vaginabo gladium meũ,* interficiet eos manus mea.

F lauit ſpiritus tuus, & operuit eos mare:* ſubmerſi ſunt quaſi plumbum in aquis vehementibus.

Q uis ſimilis tui in fortibus Domine? * quis ſimilis tui, magnificus in ſanctitate, terribilis atque laudabilis, faciens mirabilia?

E xtendiſti manum tuam, & deuorauit eos terra. * Dux fuiſti in miſericordia tua populo quem redemiſti:

E t portaſti eum in fortitudine tua, * ad habitaculum ſanctum tuum.

A ſcenderunt populi, & irati ſunt: * dolores obtinuerunt habitatores Philiſthiim.

T unc conturbati ſunt principes Edom, robuſtos Moab obtinuit tremor: * obriguerunt omnes habitatores Chanaan.

I rruat ſuper eos formido & pauor, * in magnitudine brachij tui:

F iant immobiles quaſi lapis, donec pertranſeat populus tuus Domine, * donec pertranſeat populus tuus iſte, quem poſſediſti.

I ntroduces eos, & plantabis in monte hereditatis tuæ, * firmiſſimo habitaculo tuo quod operatus es Domine:

S anctuarium tuum Domine, quod firmauerunt manus tuæ:* Dominus regnabit in æternum, & vltrà.

I ngreſſus eſt enim eques Pharao cum curribus & equitibus eius in mare: * & reduxit ſuper eos Dominus aquas maris:

F ilij autem Iſraël ambulauerunt per ſiccum * in medio eius.

Antiphona. Exhortatus es in virtute tua, & in refectione ſancta tua Domine.

Aña. Oblatus eſt quia ipſe voluit, & peccata noſtra ipſe portauit. Pſalmus. L audate Dominum de cælis. 21.

Capitulum & Hymnus non dicuntur.

℣. Homo pacis meæ, in quo ſperaui. ℟. Qui edebat panes meos, ampliauit aduerſum me ſupplantationem.

Ad Benedictus, Antiphona. Traditor autem dedit eis ſignum, dicens: Quem oſculatus fuero, ipſe eſt, tenete eum.

Interim dum dicitur Canticum Benedictus, extinctis priùs omnibus candelis in candelabro triangulari, præter vnam, quæ poſita eſt in ſummitate candelabri, extinguuntur paulatim [illegible] candelæ [illegible] a principio ſupra Altare; ita vt in vltimo verſu extinguatur vltima candela: ſimiliter extinguuntur lampades & luminaria per

Ecclesiam. Cùm repetitur Antiphona Traditor, accipitur suprema candela ex candelabro, & absconditur sub Altari in cornu Epistolæ. Repetita Antiphona post Benedictus, dicitur ℣. Christus factus est pro nobis obediens vsque ad mortem. Secunda nocte additur, Mortem autem crucis. Tertia nocte additur, Propter quod & Deus exaltauit illum, & dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Et sic dicitur etiam per omnes Horas diei.

Cùm incipitur ℣. Christus factus est, omnes genuflectunt; & eo finito dicitur Pater noster. totum sub silentio; posteà Psalm. Miserere mei Deus. 286. aliquantulùm altiùs: quo finito sine Oremus, dicitur simili voce Oratio.

Respice, quæsumus Domine, super hanc familiam tuam, pro qua Dominus noster Iesus Christus non dubitauit manibus tradi nocentium, & crucis subire tormentum; sed Qui tecum dicitur sub silentio.

Finita Oratione, fit fragor & strepitus aliquantulùm: mox profertur candela accensa de sub Altari, & omnes surgunt, & cum silentio discedunt.

AD HORAS.

Prima, Tertia, Sexta, & Nona, dictis secretò, Pater noster, Aue Maria, & ad Primam, Credo, absolutè inchoantur à Psalmis consuetis, qui ad Primam sunt, vt in Festis: quibus finitis dicitur ℣. Christus factus est pro nobis, & flexis genibus: & dicitur secretò, Pater noster. Psalm. Miserere. 286. Oratio. Respice, quæsumus, sicut in Laudibus.

In hoc triduo non annuntiatur aliquid de Martyrologio, nec dicitur Pretiosa.

AD VESPERAS.

Vesperæ, dicto secreto Pater noster, Aue Maria, inchoantur absolutè à prima Antiphona sine cantu.

Antiph. Calicem salutaris accipiam, & nomen Domini inuocabo. Psalmus 115.

Credidi, propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, * pro omnibus quæ retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam: * & nomen Domini inuocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo eius: * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum eius.

O Do-

O Domine, quia ego seruus tuus: * ego seruus tuus, & filius ancillæ tuæ.

D irupisti vincula mea:* tibi sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini inuocabo.

V ota mea Domino reddam in conspectu omnis populi eius:*in atriis domus Domini, in medio tui Ierusalem.

Aña Calicem salutaris accipiam,& nomẽ Dñi inuocabo.

Aña. Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus: dum loquebar illis, impugnabant me gratis. Psalmus 119.

AD Dominum cùm tribularer clamaui: * & exaudiuit me.

D omine libera animam meam à labiis iniquis, * & à lingua dolosa.

Q uid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam?

S agittæ potentis acutæ, * cum carbonibus desolatoriis.

H eu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: habitaui cum habitantibus Cedar: * multùm incola fuit anima mea.

C um his qui oderunt pacem, eram pacificus: * cùm loquebar illis, impugnabant me gratis.

Antiphona. Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus: dum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Aña. Ab hominibus iniquis libera me Dñe. Psalm. 139.

ERipe me Domine ab homine malo: * à viro iniquo eripe me.

Q ui cogitauerunt iniquitates in corde, * tota die constituebant prælia.

A cuerunt linguas suas sicut serpentis: * venenum aspidum sub labiis eorum.

C ustodi me Domine de manu peccatoris:* & ab hominibus iniquis eripe me.

Q ui cogitauerunt supplantare gressus meos:* absconderunt superbi laqueum mihi:

E t funes extenderunt in laqueum: * iuxta iter scandalum posuerunt mihi.

D ixi Domino: Deus meus es tu: * exaudi Domine vocem deprecationis meæ.

D omine,Domine virtus salutis meę:* obumbrasti super caput meum in die belli:

N e tradas me Domine à desiderio meo peccatori: * cogitauerunt contra me, ne derelinquas me, ne fortè exaltentur.

C aput circuitus eorum: * labor labiorum ipsorum operiet eos.

C adent super eos carbones, in ignem deiicies eos: * in miseriis non subsistent.

V ir linguosus non dirigetur in terra: * virum iniustum mala capient in interitu.

Cognoui quia faciet Dominus iudicium inopis, * & vindictam pauperum.

Verúmtamen iusti confitebuntur nomini tuo: * & habitabunt recti cum vultu tuo.

Antiphona. Ab hominibus iniquis libera me Domine.

Aña. Custodi me à laqueo, quem statuerunt mihi, & à scandalis operantium iniquitatem. Psalmus 140.

DOmine clamaui ad te, exaudi me: * intende voci meæ, cùm clamauero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: * eleuatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Pone Domine custodiam ori meo: * & ostium circumstantiæ labiis meis.

Non declines cor meum in verba malitiæ, * ad excusandas excusationes in peccatis.

Cum hominibus operantibus iniquitatem, * & non communicabo cum electis eorum.

Corripiet me iustus in misericordia, & increpabit me: * oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc & oratio mea in beneplacitis eorum: * absorpti sunt iuncti petræ iudices eorum.

Audient verba mea quoniam potuerunt: * sicut crassitudo terræ erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: * quia ad te Domine, Domine oculi mei: in te speraui, non auferas animam meam.

Custodi me à laqueo, quem statuerunt mihi, * & à scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in retiaculo eius peccatores, * singulariter sum ego donec transeam.

Antiphona. Custodi me à laqueo, quem statuerunt mihi, & à scandalis operantium iniquitatem.

Antiphona. Considerabam ad dexteram, & videbam, & non erat qui cognosceret me. Psalmus 141.

VOce mea ad Dominum clamaui: * voce mea ad Dominum deprecatus sum:

Effundo in conspectu eius orationem meam, * & tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum, * & tu cognouisti semitas meas.

In via hac qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, & videbam: * & non erat qui cognosceret me.

Periit fuga à me, * & non est

qui

qui requirat animam meam.
Clamaui ad te Domine, * dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viuentium.
Intende ad deprecationem meam: * quia humiliatus sum nimis.
Libera me à persequentibus me: * quia confortati sunt super me.
Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo:* me expectant iusti, donec retribuas mihi.
Aña. Considerabam ad dexteram, & videbam, & non erat qui cognosceret me.

Capitulum, Hymnus & ℣. non dicuntur in hoc triduo.

Ad Magnificat, Antiphona. Cœnantibus autem illis, accepit Iesus panem, & benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis. ℣. Christus factus est. cum reliquis vt suprà in Laudibus. 290.

Ad Completorium non dicitur, Iube domne, nec Lectio breuis: nec Adiutorium, neque Oratio Dominica; sed facta Confessione & Absolutione incipitur à Psalmo, Cùm inuocarem. Dictis Psalmis dicitur, Nunc dimittis. Deinde ℣. Christus factus est. cum reliquis vt suprà ad Laudes. 209.

Sic terminantur omnes Horæ in hoc triduo. vsque ad Vesperas Sabbati sancti.

FERIA SEXTA
in Parasceue.
Ad Matutinum.
In primo Nocturno, Aña.

Astiterunt reges terræ, & principes conuenerunt in vnum, aduersus Dominum, & aduersus Christum eius.

Psalmus 2.

Qvare fremuerunt Gentes, * & populi meditati sunt inania?
Astiterunt reges terræ, & principes conuenerunt in vnum * aduersus Dominum, & aduersus Christum eius.
Dirumpamus vincula eorum: * & proijciamus à nobis iugum ipsorum.
Qui habitat in cælis, irridebit eos: * & Dominus subsannabit eos.
Tunc loquetur ad eos in ira sua, * & in furore suo conturbabit eos.
Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præceptum eius.
Dominus dixit ad me:* Filius meus es tu, ego hodie genui te.
Postula à me, & dabo tibi Gentes hereditatem tuam, * & possessionem tuam terminos terræ.
Reges eos in virga ferrea,* & tamquam vas figuli confringes eos.
Et nunc reges intelligi-

te: * erudimini qui iudicatis terram.

Seruite Domino in timore:* & exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus,* & pereatis de via iusta.

Cùm exarserit in breui ira eius,* beati omnes, qui confidunt in eo.

Aña. Astiterunt reges terræ: & principes conuenerunt in vnum, aduersùs Dominum, & aduersus Christum eius.

Antiphona. Diuiserunt sibi vestimenta mea: & super vestem meam miserunt sortem.

Psalmus 21

DEus Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? * longè à salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, & non exaudies: * & nocte, & non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * Laus Israël.

In te sperauerunt patres nostri: * sperauerunt, & liberasti eos.

Ad te clamauerunt, & salui facti sunt: * in te sperauerunt, & non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, & non homo: * opprobrium hominum,& abiectio plebis.

Omnes videntes me deriserunt me: * locuti sunt labiis, & mouerunt caput.

Sperauit in Domino, eripiat eum: * saluum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: *spes mea ab vberibus matris meæ. In te proiectus sum ex vtero:

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discesseris à me:

Quoniam tribulatio proxima est: * quoniam non est qui adiuuet.

Circumdederunt me vituli multi:* tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens & rugiens.

Sicut aqua effusus sum: * & dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, & lingua mea adhæsit faucibus meis:* & in puluerem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi: * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas & pedes meos: * dinumerauerunt omnia ossa mea.

Ipsi verò considerauerunt & inspexerunt me: * diuiserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Domine ne elongaueris auxilium tuum à me:* ad defensionem meam conspice.

Erue à framea Deus animam meam: * & de manu canis vnicam meam:

Salua me ex ore leonis:* & à cornibus vnicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: * in medio ecclesiæ laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum:* vniuersum semen Iacob glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israël: * quoniam non spreuit, neque despexit deprecationem pauperis:

Nec auertit faciem suam à me: * & cùm clamarem ad eum, exaudiuit me.

Apud te laus mea in ecclesia magna: * vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes, & saturabuntur: & laudabunt Dominum qui requirunt eum:* viuent corda eorum in sæculum sæculi.

Reminiscentur & conuertentur ad Dominum * vniuersi fines terræ:

Et adorabunt in conspectu eius * vniuersæ familiæ Gentium.

Quoniam Dñi est regnum:* & ipse dominabitur Gentium.

Manducauerunt & adorauerunt omnes pingues terræ: * in conspectu eius cadent omnes qui descendunt in terram.

Et anima mea illi viuet:* & semen meum seruiet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura: * & annuntiabunt cæli iustitiam eius populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

Añа. Diuiserunt sibi vestimenta mea: & super vestem meam miserunt sortem.

Aña. Insurrexerunt in me testes iniqui. & mentita est iniquitas sibi. Psalmus 26.

Dominus illuminatio mea, & salus mea, * quem timebo?

Dominus protector vitæ meæ, * à quo trepidabo?

Dum appropiant super me nocentes, * vt edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei,* ipsi infirmati sunt, & ceciderunt.

Si consistant aduersum me castra, * non timebit cor meum.

Si exurgat aduersum me prælium,* in hoc ego sperabo.

Vnam petij à Domino, hanc requiram, * vt inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ:

Vt videam voluptatem Domini,

mini,* & visitem templum eius.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo:* in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltauit me:* & nunc exaltauit caput meum super inimicos meos.

Circuiui, & immolaui in tabernaculo eius hostiam vociferationis:* cantabo, & psalmum dicam Domino.

Exaudi Domine vocem meam, qua clamaui ad te:* miserere mei, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisiuit te facies mea:* faciem tuam Dñe requiram.

Ne auertas faciem tuam à me:* ne declines in ira à seruo tuo.

Adiutor meus esto:* ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus & mater mea dereliquērunt me:* Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi Domine in via tua:* & dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me:* quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, & mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini* in terra viuentium.

Expecta Dominum, viriliter age:* & confortetur cor tuum, & sustine Dominum.

Antiphona. Insurrexerunt in me testes iniqui, & mentita est iniquitas sibi. ℣. Diuiserunt sibi vestimenta mea. ℟. Et super vestem meam miserunt sortem. Pater noster. secretò.

De Lamentatione Ieremiæ Prophetæ.

Lectio j. *Cap. 2. e* Heth.

Cogitauit Dominus dissipare murum filię Sion: tetendit funiculum suum: & non auertit manum suam à perditione: luxitque antemurale, & murus pariter dissipatus est.

Teth. Defixæ sunt in terra portæ eius: perdidit & contriuit vectes eius: regem eius & principes eius in Gentibus: non est lex, & prophetæ eius non inuenerunt visionem à Domino.

Iod. Sederunt in terra, conticuerunt senes filiæ Sion: consperserunt cinere capita sua, accincti sunt ciliciis: abiecerunt in terram capita sua virgines Ierusalem.

Caph. Defecerunt præ lacrymis oculi mei: conturbata sunt viscera mea: effusum est in terra iecur meum super contritione filiæ populi mei, cùm deficeret paruulus, & lactens in plateis oppidi.

Ieru-

Ierusalem, Ierusalem, conuertere ad Dominum Deum tuum.

℞. Omnes amici mei dereliquerunt me, & præualuerunt insidiantes mihi: tradidit me quem diligebam: * Et terribilibus oculis plaga crudeli percutientes, aceto potabant me. ℣. Inter iniquos proiecerunt me, & non pepercerunt animæ meæ. Et terribilibus oculis.

Lectio ij. Lamed.

MAtribus suis dixerunt: Vbi est triticum, & vinum? cùm deficerent quasi vulnerati in plateis ciuitatis: cùm exhalarent animas suas in sinu matrum suarum.

Mem. Cui comparabo te? vel cui assimilabo te filia Ierusalem? cui exæquabo te, & consolabor te virgo filia Sion? magna est enim velut mare contritio tua: quis medebitur tui?

Nun. Prophetæ tui viderunt tibi falsa & stulta, nec aperiebant iniquitatem tuam, vt te ad pœnitentiam prouocarent: viderunt autem tibi assumptiones falsas, & eiectiones.

Samech. Plauserunt super te manibus omnes transeuntes per viam: sibilauerunt, & mouerunt caput suum super filiam Ierusalem: Hæccine est vrbs, dicentes, perfecti decoris, gaudium vniuersæ terræ?

Ierusalem, Ierusalem, conuertere ad Dñm Deum tuum.

Resp. Velum templi scissum est, * Et omnis terra tremuit: latro de cruce clamabat, dicens: Memento mei Domine, dum veneris in regnum tuum. ℣. Petræ scissæ sunt, & monumenta aperta sunt, & multa corpora sanctorum, qui dormierant, surrexerunt. Et omnis terra.

Lectio iij. *Cap. 3.* Aleph.

EGo vir videns paupertatem meam in virga indignationis eius.

Aleph. Me minauit, & adduxit in tenebras, & non in lucem.

Aleph. Tantùm in me vertit, & conuertit manum suam tota die.

Beth. Vetustam fecit pellem meam, & carnem meam, contriuit ossa mea.

Beth. Ædificauit in gyro meo, & circumdedit me felle, & labore.

Beth. In tenebrosis collocauit me, quasi mortuos sempiternos.

Ghimel. Circumædificauit aduersum me, vt non egrediar: aggrauauit compedem meum.

Ghimel. Sed & cùm clamauero, & rogauero, exclusit orationem meam.

Ghimel. Conclusit vias meas lapidibus quadris, semitas meas subuertit.

Ierusalem, Ierusalem, conuertere ad Dñm Deum tuum.

℟. Vinea mea electa, ego te plantaui: * Quomodo conuersa es in amaritudinem, vt me crucifigeres, & Barabbam dimitteres? ℣. Sepiui te, & lapides elegi ex te, & ædificaui turrim. Quomodo conu... Vinea.

...do Nocturno, Aña. ...m faciebant, qui quærebant animam meam.

Psalmus 37.

Domine, ne in furore tuo arguas me:* neque in ira tua corripias me.

Quoniam sagittæ tuæ infixę sunt mihi: * & confirmasti super me manum tuam.

Non est sanitas in carne mea à facie iræ tuæ: * non est pax ossibus meis à facie peccatorum meorum.

Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meũ:* & sicut onus graue grauatæ sunt super me.

Putruerunt, & corruptæ sunt cicatrices meæ, * à facie insipientiæ meæ.

Miser factus sum, & curuatus sum vsque in finem: * tota die contristatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus:* & non est sanitas in carne mea.

Afflictus sum, & humiliatus sum nimis: * rugiebam à gemitu cordis mei.

Domine ante te omne desiderium meum: * & gemitus meus à te non est absconditus.

Cor meum conturbatũ est, dereliquit me virtus mea, * & lumen oculorũ meorum, & ipsum non est mecum.

Amici mei, & proximi mei * aduersum me appropinquauerunt, & steterunt.

Et qui iuxta me erant, de longè steterunt: * & vim faciebant qui quærebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates: * & dolos tota die meditabantur.

Ego autem tamquam surdus non audiebam: * & sicut mutus non aperiens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens: * & non habens in ore suo redargutiones.

Quoniam in te Domine speraui: * tu exaudies me Domine Deus meus.

Quia dixi: Nequando supergaudeant mihi inimici mei: * & dum commouentur pedes mei, super me magna locuti sunt.

Quoniam ego in flagella paratus sum:* & dolor meus in conspectu meo semper.

Quoniam iniquitatem meam annun-

annuntiabo: * & cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei viuunt, & confirmati sunt super me: * & multiplicati sunt qui oderunt me iniquè.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi: * quoniam sequebar bonitatẽ.

Ne derelinquas me Domine Deus meus:* ne discesseris à me.

Intende in adiutorium meum, * Domine Deus salutis meæ.

Antiph. Vim faciebant, qui quærebant animam meam.

Antiphona. Confundantur & reuereantur, qui quærunt animam meam, vt auferant eam. Psalmus 39.

EXpectans expectaui Dominum, * & intendit mihi.

Et exaudiuit preces meas:* & eduxit me de lacu miseriæ, & de luto fæcis.

Et statuit super petram pedes meos: * & direxit gressus meos.

Et immisit in os meum canticum nouum,* carmen Deo nostro.

Videbunt multi, & timebunt:* & sperabunt in Dño.

Beatus vir, cuius est nomen Domini spes eius: * & non respexit in vanitates & insanias falsas:

Multa fecisti tu Domine Deus meus mirabilia tua: * & cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.

Annuntiaui, & locutus sum:* multiplicati sunt super numerum.

Sacrificium & oblationem noluisti: * aures autem perfecisti mihi.

Holocaustum & pro peccato non postulasti: * tunc dixi: Ecce venio.

In capite libri scriptum est de me, vt facerem voluntatem tuam:* Deus meus volui, & legem tuam in medio cordis mei.

Annuntiaui iustitiam tuam in ecclesia magna,* ecce labia mea non prohibebo, Domine tu scisti.

Iustitiam tuam non abscondi in corde meo:* veritatem tuam & salutare tuum dixi.

Non abscondi misericordiam tuam, & veritatem tuam, * à concilio multo.

Tu autem Domine ne longè facias miserationes tuas à me: * misericordia tua & veritas tua semper susceperunt me.

Quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus: * comprehenderunt me iniquitates meæ; & non potui vt viderem:

Multiplicatæ sunt super capillos capitis mei: * & cor meum dereliquit me.

Complaceat tibi Domine vt eruas me:* Domine, ad adiuuandum me respice.

Confundantur & reuereantur simul, qui quærunt animam meam, * vt auferant eam.

Conuertantur retrorsum, & reuereantur,* qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusionem suam: * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & lætentur super te omnes quærentes te, * & dicant semper: Magnificetur Dominus: qui diligunt salutare tuum.

Ego autem mendicus sum, & pauper: * Dominus solicitus est mei.

Adiutor meus, & protector meus tu es: * Deus meus ne tardaueris.

Aña Confundantur & reuereantur, qui quærunt animam meam, vt auferant eam.

Antiphona. Alieni insurrexerunt in me, & fortes quæsierunt animam meam.

Psalmus 53.

Deus in nomine tuo saluum me fac:* & in virtute tua iudica me.

Deus exaudi orationem meam:* auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt aduersum me, & fortes quæsierunt animam meam:* & non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adiuuat me:* & Dominus susceptor est animæ meæ.

Auerte mala inimicis meis:* & in veritate tua disperde illos.

Voluntariè sacrificabo tibi,* & confitebor nomini tuo Dñe, quoniam bonum est:

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me:* & super inimicos meos despexit oculus meus.

Aña Alieni insurrexerunt in me, & fortes quæsierunt animam meam. Vers. Insurrexerunt in me testes iniqui. ℟. Et mentita est iniquitas sibi. Pater noster. secretò.

Ex Tractatu sancti Augustini Episcopi super Psalmos.

In Psal. 63. ad vers. 2.

Lectio iiij.

Protexisti me Deus à conuentu malignantium, à multitudine operantium iniquitatem. Iam ipsum caput nostrum intueamur. Multi Martyres talia passi sunt, sed nihil sic elucet, quomodo caput Martyrum: ibi meliùs intuemur, quòd illi experti sunt. Protectus est à multitudine malignantium, protegente se Deo, protegente carnem suam ipso Filio, & homine, quem gerebat: quia Filius hominis est,

&

& Filius Dei est. Filius Dei, propter formam Dei: filius hominis, propter formam serui, habens in potestate ponere animam suam, & recipere eam. Quid ei potuerunt facere inimici? Occiderunt corpus, animam non occiderunt. Intendite. Parum ergo erat, Dominum hortari Martyres verbo, nisi firmaret exemplo.

℟. Tamquam ad latronem existis cum gladiis & fustibus comprehendere me: * Quotidie apud vos eram in templo docens, & non me tenuistis: & ecce flagellatum ducitis ad crucifigendum. ℣. Cumque iniecissent manus in Iesum, & tenuissent eum, dixit ad eos. Quotidie apud vos.

Lectio v.

NOstis qui conuentus erat malignantium Iudæorum, & quæ multitudo erat operantium iniquitatem. Quam iniquitatem? Quia voluerunt occidere Dominum Iesum Christum. Tanta opera bona, inquit, ostendi vobis: propter quod horum me vultis occidere? Pertulit omnes infirmos eorum, curauit omnes languidos eorum, prædicauit regnum cælorum, non tacuit vitia eorum, vt ipsa potiùs eis displicerent, non medicus, à quo sanabantur. His omnibus curationibus eius ingrati, tamquam multa febre phrenetici, insanientes in medicum qui venerat curare eos, excogitauerunt consilium perdendi eum: tamquam ibi volentes probare, vtrùm verè homo sit qui mori possit, an aliquid super homines sit, & mori se non permittat. Verbum ipsorum agnoscimus in Sapientia Salomonis: Morte turpissima, inquiunt, condemnemus eum. Interrogemus eum: erit enim respectus in sermonibus illius. Si enim verè Filius Dei est, liberet eum.

℟. Tenebræ factæ sunt, dum crucifixissent Iesum Iudæi: & circa horam nonam exclamauit Iesus voce magna: Deus meus, vt quid me dereliquisti? * Et inclinato capite emisit spiritum. ℣. Exclamans Iesus voce magna, ait: Pater, in manus tuas commendo spiritum meum. Et inclinato capite.

Lectio vj.

EXacuerunt tamquam gladium linguas suas. Non dicant Iudæi: Non occidimus Christum. Etenim propterea eum dederunt iudici Pilato, vt quasi ipsi à morte eius viderentur immunes. Nam cùm dixisset eis Pilatus, Vos eum occidite: responderunt, Nobis non

licet occidere quemquam. Iniquitatem facinoris sui in iudicem hominem refundere volebant: sed numquid Deum iudicem fallebant? Quod fecit Pilatus, in eo ipso quod fecit, aliquantum particeps fuit: sed in comparatione illorum multò ipse innocentior. Institit enim quantum potuit, vt illum ex eorum manibus liberaret: nam propterea flagellatum produxit ad eos. Non persequendo Dominum flagellauit, sed eorum furori satisfacere volens: vt vel sic iam mitescerent, & desinerent velle occidere, cùm flagellatum viderent. Fecit & hoc. At vbi perseuerauerunt, nostis illum lauisse manus, & dixisse, quòd ipse non fecisset, mundum se esse à morte illius. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel inuitus: illi innocentes, qui coëgerunt vt faceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum sententiam, & iussit eum crucifigi, & quasi ipse occidit: & vos ô Iudæi occidistis. Vnde occidistis? Gladio linguæ: acuistis enim linguas vestras. Et quando percussistis, nisi quando clamastis: Crucifige, crucifige?

℟. Animam meam dilectam tradidi in manus iniquorum: & facta est mihi hereditas mea sicut leo in silua: dedit contra me voces aduersarius, dicens: Congregamini, & properate ad deuorandum illum: posuerunt me in deserto solitudinis, & luxit super me omnis terra: * Quia non est inuentus qui me agnosceret, & faceret benè. ℣. Insurrexerunt in me viri absque misericordia, & non pepercerunt animæ meæ. Quia non est. Animam meam.

In tertio Nocturno, Aña. Ab insurgentibus in me libera me Domine, quia occupauerunt animam meam.

Psalmus 58.

ERipe me de inimicis meis Deus meus: * & ab insurgentibus in me libera me.

Eripe me de operantibus iniquitatem: * & de viris sanguinum salua me.

Quia ecce ceperunt animam meam: * irruerunt in me fortes.

Neque iniquitas mea, neque peccatum meum Domine: * sine iniquitate cucurri, & direxi.

Exurge in occursum meum, & vide: * & tu Domine Deus virtutum, Deus Israël,

Intende ad visitandas omnes Gentes: * non misereris omnibus qui operantur iniquitatem.

Con-

Conuertentur ad vesperam, & famem patientur vt canes:* & circuibunt ciuitatem.

Ecce loquentur in ore suo, & gladius in labiis eorum:* quoniam quis audiuit?

Et tu Domine deridebis eos: * ad nihilum deduces omnes Gentes.

Fortitudinem meam ad te custodiam, quia Deus susceptor meus es: * Deus meus misericordia eius præueniet me.

Deus ostendet mihi super inimicos meos, ne occidas eos;* ne quando obliuiscantur populi mei.

Disperge illos in virtute tua: * & depone eos protector meus Domine:

Delictum oris eorum, sermonem labiorum ipsorum:* & comprehendantur in superbia sua.

Et de execratione & mendacio annuntiabuntur in consummatione: * in ira consummationis, & non erunt.

Et scient quia Deus dominabitur Iacob: * & finium terræ.

Conuertentur ad vesperam, & famem patientur vt canes: * & circuibunt ciuitatem.

Ipsi dispergentur ad manducandum: * si verò non fuerint saturati, & murmurabunt.

Ego autem cantabo fortitudinem tuam: * & exultabo manè misericordiam tuam.

Quia factus es susceptor meus,* & refugium meum, in die tribulationis meæ.

Adiutor meus tibi psallam, quia Deus susceptor meus es: * Deus meus misericordia mea.

Aña. Ab insurgentibus in me libera me Domine, quia occupauerunt animam meam.

Antiph. Longè fecisti notos meos à me: traditus sum, & non egrediebar. Psalm. 87.

DOmine Deus salutis meæ, * in die clamaui, & nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea:* inclina aurem tuam ad precem meam:

Quia repleta est malis anima mea,* & vita mea inferno appropinquauit.

Æstimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor ampliùs:* & ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebrosis, & in vmbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus; * & omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longè fecisti notos meos à me;*

à me: * posuerunt me abominationem sibi.

T raditus sum, & non egrediebar: * oculi mei languerunt præ inopia.

C lamaui ad te Domine tota die: * expandi ad te manus meas.

N umquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabunt, & confitebuntur tibi?

N umquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, * & veritatem tuam in perditione?

N umquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua, * & iustitia tua in terra obliuionis?

E t ego ad te Domine clamaui: * & manè oratio mea præueniet te.

V t quid Domine repellis orationem meam: * auertis faciem tuam à me?

P auper sum ego, & in laboribus à iuuentute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum & conturbatus.

I n me transierunt iræ tuæ: * & terrores tui conturbauerunt me.

C ircumdederunt me sicut aqua tota die: * circumdederunt me simul.

E longasti à me amicum & proximum: * & notos meos à miseria.

Antiphona. Longè fecisti notos meos à me: traditus sum, & non egrediebar.

Antiphona. Captabunt in animam iusti, & sanguinem innocentem condemnabunt.

Psalmus 93.

D Eus vltionum Dominus: * Deus vltionum liberè egit.

E xaltare qui iudicas terram: * redde retributionem superbis.

V squequò peccatores Domine, * vsquequò peccatores gloriabuntur:

E ffabuntur, & loquentur iniquitatem: * loquentur omnes, qui operantur iniustitiam?

P opulum tuum Domine humiliauerunt: & hereditatem tuam vexauerunt.

V iduam & aduenam interfecerunt: * & pupillos occiderunt.

E t dixerunt: Non videbit Dominus, * nec intelliget Deus Iacob.

I ntelligite insipientes in populo, * & stulti aliquando sapite.

Q ui plantauit aurem, non audiet? * aut qui finxit oculum, non considerat?

Q ui corripit Gentes, non arguet: * qui docet hominem scientiam?

D ominus scit cogitationes hominum, * quoniam vanæ sunt.

B eatus homo, quem tu erudieris Domine: * & de lege tua docueris eum:

Vt mitiges ei à diebus malis: * donec fodiatur peccatori fouea.
Quia non repellet Dominus plebem suam: * & hereditatem suam non derelinquet:
Quoadusque iustitia conuertatur in iudicium: * & qui iuxta illam omnes qui recto sunt corde.
Quis consurget mihi aduersus malignantes? * aut quis stabit mecum aduersus operantes iniquitatem?
Nisi quia Dominus adiuuit me: * paulominùs habitasset in inferno anima mea.
Si dicebam: Motus est pes meus: * misericordia tua Domine adiuuabat me.
Secundùm multitudinem dolorum meorum in corde meo, * consolationes tuæ lætificauerunt animam meam.
Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis: * qui fingis laborem in præcepto?
Captabunt in animam iusti: * & sanguinem innocentem condemnabunt.
Et factus est mihi Dominus in refugium: * & Deus meus in adiutorium spei meæ.
Et reddet illis iniquitatem ipsorum: & in malitia eorum disperdet eos: * disperdet illos Dominus Deus noster.
Aña. Captabunt in animam iusti, & sanguinem innocentem condemnabunt. ℣. Locuti sunt aduersum me lingua dolosa. ℟. Et sermonibus odij circumdederunt me, & expugnauerunt me gratis.
Pater noster. secretò.

De Epistola beati Pauli Apostoli ad Hebræos.

Lectio vij. *Cap. 4. c & 5.*

FEstinemus ingredi in illam requiem: vt ne in idipsum quis incidat incredulitatis exemplum. Viuus est enim sermo Dei, & efficax, & penetrabilior omni gladio ancipiti: & pertingens vsque ad diuisionem animæ ac spiritus, compâgum quoque ac medullarum, & discretor cogitationum, & intentionum cordis. Et non est vlla creatura inuisibilis in conspectu eius: omnia autem nuda & aperta sunt oculis eius, ad quem nobis sermo. Habentes ergo Pontificem magnum, qui penetrauit cælos, Iesum Filium Dei: teneamus confessionem. Non enim habemus Pontificem, qui non possit compati infirmitatibus nostris: tentatum autem per omnia pro similitudine absque peccato.

℟. Tradiderunt me in manus impiorum, & inter iniquos proiecerunt me: & non pepercerunt animæ meæ; congregati sunt aduersum me fortes: * Et sicut gigantes steterunt contra me.

Alie-

℣. Alieni insurrexerunt aduersum me, & fortes quæsierunt animam meam. Et sicut gigantes. Lectio viij.

ADeamus ergo cum fiducia ad thronum gratiæ: vt misericordiam consequamur, & gratiam inueniamus in auxilio opportuno: Omnis namque Pontifex ex hominibus assumptus, pro hominibus constituitur in iis quæ sunt ad Deum, vt offerat dona & sacrificia pro peccatis: qui condolere possit iis qui ignorant & errant: quoniam & ipse circumdatus est infirmitate: & proptereà debet, quemadmodum pro populo, ita etiam & pro semetipso offerre pro peccatis.

Resp. Iesum tradidit impius summis principibus sacerdotum, & senioribus populi: * Petrus autem sequebatur eum à longè, vt videret finem. ℣. Adduxerunt autem eum ad Caipham principem sacerdotum, vbi Scribæ & Pharisæi conuenerant. Petrus autem. Lectio ix.

NEc quisquam sumit sibi honorem, sed qui vocatur à Deo, tamquam Aaron. Sic & Christus non semetipsum clarificauit vt Pontifex fieret: sed qui locutus est ad eum: Filius meus es tu, ego hodie genui te. Quemadmodum & in alio loco dicit: Tu es sacerdos in ęternum secundùm ordinem Melchisedech. Qui in diebus carnis suæ preces supplicationesque ad eum, qui possit illum saluum facere à morte, cum clamore valido & lacrymis offerens, exauditus est pro sua reuerentia. Et quidem cùm esset Filius Dei, didicit ex iis quæ passus est, obedientiam: & consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi, causa salutis æternæ, appellatus à Deo Pontifex iuxta ordinem Melchisedech.

℟. Caligauerunt oculi mei à fletu meo: quia elongatus est à me, qui consolabatur me. Videte omnes populi, * Si est dolor similis sicut dolor meus. ℣. O vos omnes qui transitis per viam, attendite & videte. Si est dolor. Caligauerunt.

Ad Laudes, Antiphona.

PRoprio Filio suo non pepercit Deus, sed pro nobis omnibus tradidit illum. Psalm. Miserere mei Deus. 286.

Antiphona. Anxiatus est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

Psalmus 142.

DOmine exaudi orationem meam: auribus percipe obsecrationem meam in

in veritate tua: * exaudi me in tua iustitia.

Et non intres in iudicium cum seruo tuo: * quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens.

Quia persecutus est inimicus animam meam: * humiliauit in terra vitam meam.

Collocauit me in obscuris sicut mortuos sæculi:* & anxiatus est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis: * in factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te: * anima mea sicut terra sine aqua tibi:

Velociter exaudi me Domine: * defecit spiritus meus.

Non auertas faciem tuam à me:* & similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac mihi manè misericordiam tuam: * quia in te speraui.

Notam fac mihi viam, in qua ambulem: * quia ad te leuaui animam meam.

Eripe me de inimicis meis Domine, ad te confugi:* doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam: * propter nomen tuum Domine viuificabis me, in æquitate tua.

Educes de tribulatione animam meam: * & in misericordia tua disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes qui tribulant animam meam: * quoniam ego seruus tuus sum.

Antiphona. Anxiatus est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

Antiphona Ait latro ad latronem: Nos quidem digna factis recipimus, hic autem quid fecit? Memento mei Domine, dum veneris in regnum tuum. Psalmus. Deus Deus meus. 20.

Antiphona. Cùm conturbata fuerit anima mea Domine, misericordiæ memor eris.

Canticum Habacuc *Cap.* 3.

Domine audiui auditionem tuam, * & timui.

Domine opus tuum: * in medio annorũ viuifica illud.

In medio annorum notum facies: * cùm iratus fueris, misericordiæ recordaberis.

Deus ab Austro veniet, * & sanctus de monte Pharan:

Operuit cælos gloria eius:* & laudis eius plena est terra.

Splendor eius vt lux erit: * cornua in manibus eius.

Ibi abscondita est fortitudo eius: * ante faciem eius ibit mors.

Et egredietur diabolus ante

pedes

pedes eius. * Stetit, & menſus eſt terram.

Aſpexit, & diſſoluit Gentes:* & contriti ſunt montes ſæculi.

Incuruati ſunt colles mundi,* ab itineribus æternitatis eius.

Pro iniquitate vidi tentoria Æthiopiæ : * turbabuntur pelles terræ Madian.

Numquid in fluminibus iratus es Domine? * aut in fluminibus furor tuus? vel in mari indignatio tua?

Qui aſcendes ſuper equos tuos : * & quadrigæ tuæ ſaluatio.

Suſcitans ſuſcitabis arcum tuum, * iuramenta tribubus quæ locutus es:

Fluuios ſcindes terræ: viderunt te, & doluerunt montes:* gurges aquarũ tranſiit.

Dedit abyſſus vocẽ ſuam:* altitudo manus ſuas leuauit.

Sol & luna ſteterunt in habitaculo ſuo, * in luce ſagittarum tuarum, ibunt in ſplendore fulgurantis haſtæ tuæ.

In fremitu conculcabis terram: * & in furore obſtupefacies Gentes.

Egreſſus es in ſalutem populi tui, * in ſalutem cum Chriſto tuo:

Percuſſiſti caput de domo impij:* denudaſti fundamentum eius vſque ad collum.

Maledixiſti ſceptris eius, capiti bellatorum eius, * venientibus vt turbo ad diſpergendum me.

Exultatio eorum* ſicut eius qui deuorat pauperem in abſcondito.

Viam feciſti in mari equis tuis,* in luto aquarum multarum.

Audiui, & conturbatus eſt venter meus : * à voce contremuerunt labia mea.

Ingrediatur putredo in oſſibus meis, * & ſubter me ſcateat :

Vt requieſcam in die tribulationis:*vt aſcendam ad populum accinctum noſtrum.

Ficus enim non florebit: * & non erit germen in vineis.

Mentietur opus oliuæ : * & arua non afferent cibum.

Abſcindetur de ouili pecus:* & non erit armentum in præſepibus.

Ego autem in Domino gaudebo: * & exultabo in Deo Ieſu meo.

Deus Dominus fortitudo mea: * & ponet pedes meos quaſi ceruorum.

Et ſuper excelſa mea deducet me victor * in pſalmis canentem.

Antiphona. Cùm conturbata fuerit anima mea Domine, miſericordiæ memor eris.

Antiphona. Memento mei Domi-

Domine, dum veneris in regnum tuum. Psalm. Laudate Dominum de cælis. 21. ℣. Collocauit me in obscuris. ℟. Sicut mortuos sæculi.

Ad Benedictus, Antiphona. Posuerunt super caput eius causam ipsius scriptam: Iesus Nazarenus, Rex Iudæorum. ℣. Christus factus est pro nobis obediens vsque ad mortem, mortem autem crucis. Pater noster. secretò. Psalm. Miserere mei Deus. vt suprà 286. Oratio.

RESpice, quæsumus Domine, super hanc familiam tuam, pro qua Dominus noster Iesus Christus non dubitauit manibus tradi nocentium, & crucis subire tormentum. Qui tecum viuit.

Ad Vesperas, Antiphonæ & Psalmi præteriti dici dicuntur sine cantu.

Ad Magnificat, Antiphona. Cùm accepisset acetum, dixit: Consummatum est: & inclinato capite emisit spiritum. ℣ Christus factus est. & alia vt suprà ad Laudes.

SABBATO SANCTO.

Ad Matutinum.

In primo Nocturno, Aña. In pace in idipsum, dormiam & requiescam. Psalmus 4.

CVm inuocarem, exaudiuit me Deus iustitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * & exaudi orationem meam.

Filij hominum vsquequò graui corde? * vt quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificauit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cùm clamauero ad eum.

Irascimini, & nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium iustitiæ, & sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti lætitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, & requiescam;

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Antiph. In pace in idipsum dormiam, & requiescam.

Antiphona Habitabit in tabernaculo tuo, requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * & operatur iustitiam:

Qui

Qui loquitur veritatem in corde ſuo,* qui non egit dolum in lingua ſua:
Nec fecit proximo ſuo malum, * & opprobrium non accepit aduerſus proximos ſuos:
Ad nihilum deductus eſt in conſpectu eius malignus: * timentes autem Dominum glorificat:
Qui iurat proximo ſuo, & non decipit, * qui pecuniam ſuam non dedit ad vſuram, & munera ſuper innocentem non accepit:
Qui facit hæc,* non mouebitur in æternum.
Antiphona. Habitabit in tabernaculo tuo, requieſcet in monte ſancto tuo.
Antiphona: Caro mea requieſcet in ſpe. Pſalmus 15.
Conſerua me Domine, quoniam ſperaui in te. * Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.
Sanctis, qui ſunt in terra eius, * mirificauit omnes voluntates meas in eis.
Multiplicatæ ſunt infirmitates eorum: * poſteà accelerauerunt.
Non congregabo conuenticula eorum de ſanguinibus:* nec memor ero nominum eorum per labia mea.
Dominus pars hereditatis meæ, & calicis mei: * tu es, qui reſtitues hereditatem meam mihi.
Funes ceciderunt mihi in præclaris: * etenim hereditas mea præclara eſt mihi.
Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: * inſuper & vſque ad noctem increpuerunt me renes mei.
Prouidebam Dominum in conſpectu meo ſemper: * quoniam à dextris eſt mihi, ne commouear.
Propter hoc lætatum eſt cor meum, & exultauit lingua mea: * inſuper & caro mea requieſcet in ſpe.
Quoniam non derelinques animam meam in inferno: * nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem.
Notas mihi feciſti vias vitæ, adimplebis me lætitia cum vultu tuo: * delectationes in dextera tua vſque in finem.
Antiphona Caro mea requieſcet in ſpe. ℣. In pace in idipſum. ℟. Dormiam, & requieſcam. Pater noſter. ſecretò

De Lamentatione Ieremiæ Prophetæ.

Lectio j. *Cap. 3.c* Heth.

Miſericordiæ Domini quia non ſumus conſumpti: quia non defecerunt miſerationes eius.
Heth. Noui diluculo, multa eſt fides tua.

Heth.

Heth. Pars mea Dominus, dixit anima mea: propterea expectabo eum.
Teth. Bonus est Dominus sperantibus in eum, animæ quærenti illum.
Teth. Bonum est præstolari cum silentio salutare Dei.
Teth. Bonum est viro cùm portauerit iugum ab adolescentia sua.
Iod. Sedebit solitarius, & tacebit: quia leuauit super se.
Iod. Ponet in puluere os suum, si fortè sit spes.
Iod. Dabit percutienti se maxillam, saturabitur opprobriis.
Ierusalem, Ierusalem, conuertere ad Dominum Deum tuum.
℟. Sicut ouis ad occisionem ductus est, & dum malè tractaretur, non aperuit os suum: traditus est ad mortem, * Vt viuificaret populum suum. ℣. Tradidit in mortem animam suam, & inter sceleratos reputatus est. Vt viuificaret.

Lectio ij. *Cap.* 4. Aleph.

QVomodo obscuratum est aurum, mutatus est color optimus, dispersi sunt lapides sanctuarij in capite omnium platearum?
Beth. Filij Sion inclyti, & amicti auro primo: quomodo reputati sunt in vasa testea, opus manuum figuli?
Ghimel. Sed & lamiæ nudauerunt mammam, lactauerunt catulos suos: filia populi mei crudelis, quasi struthio in deserto.
Daleth. Adhæsit lingua lactentis ad palatum eius in siti: paruuli petierunt panem, & non erat qui frangeret eis.
He. Qui vescebantur voluptuosè, interierunt in viis: qui nutriebantur in croceis, amplexati sunt stercora.
Vau. Et maior effecta est iniquitas filiæ populi mei peccato Sodomorum, quæ subuersa est in momento, & non ceperunt in ea manus.
Ierusalem, Ierusalem, conuertere ad Dominum Deum tuum.
℟. Ierusalem surge, & exue te vestibus iucunditatis: induere cinere & cilicio: * Quia in te occisus est Saluator Israël. ℣. Deduc quasi torrentem lacrymas per diem & noctem, & non taceat pupilla oculi tui. Quia in te.

Incipit Oratio Ieremiæ Prophetæ.

Lectio iij. *Cap.* 5.

REcordare Domine quid acciderit nobis: intuere, & respice opprobrium nostrum. Hereditas nostra versa est ad alienos; domus nostræ ad extraneos. Pupilli facti sumus absque patre, matres nostræ quasi vi-

duæ. Aquam nostram pecunia bibimus: ligna nostra pretio comparauimus. Ceruicibus nostris minabamur, lassis non dabatur requies. Ægypto dedimus manum, & Assyriis, vt saturaremur pane. Patres nostri peccauerunt, & non sunt: & nos iniquitates eorum portauimus. Serui dominati sunt nostri: non fuit qui redimeret de manu eorum. In animabus nostris afferebamus panem nobis, à facie gladij in deserto. Pellis nostra, quasi clibanus, exusta est à facie tempestatum famis. Mulieres in Sion humiliauerunt, & virgines in ciuitatibus Iuda.

Ierusalem, Ierusalem, conuertere ad Dominum Deum tuum.

℟. Plange quasi virgo plebs mea: vlulate pastores in cinere & cilicio; * Quia venit dies Domini magna, & amara valdè. ℣. Accingite vos sacerdotes, & plangite ministri altaris, aspergite vos cinere. Quia venit. Plange quasi virgo.

In secundo Nocturno, Aña. Eleuamini portæ æternales, & introibit Rex gloriæ.

Psalmus 23.

Domini est terra, & plenitudo eius;* orbis terrarum, & vniuersi qui habitant in eo.

Quia ipse super mária fundauit eum: * & super flumina præparauit eum.

Quis ascendet in montem Domini?* aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens manibus, & mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec iurauit in dolo proximo suo:

Hic accipiet benedictionem à Domino, * & misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Iacob.

Attollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis & potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Aña. Eleuamini portæ æternales, & introibit Rex gloriæ.

Antiph. Credo videre bona Domini in terra viuentium.

Psalmus 26.

Dominus illuminatio mea, & salus mea, * quem timebo?

Dominus protector vitæ meæ, * à quo trepidabo?

D um appropiant ſuper me nocentes, * vt edant carnes meas.

Q ui tribulant me inimici mei,* ipſi infirmati ſunt, & ceciderunt.

S i conſiſtant aduerſum me caſtra, * non timebit cor meum.

S i exurgat aduerſum me prælium,* in hoc ego ſperabo.

V nam petij à Domino,hanc requiram, * vt inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ:

V t videam voluptatem Domini,* & viſitem templum eius.

Q uoniam abſcondit me in tabernaculo ſuo:* in die malorum protexit me in abſcondito tabernaculi ſui.

I n petra exaltauit me:* & nunc exaltauit caput meum ſuper inimicos meos.

C ircuiui,& immolaui in tabernaculo eius hoſtiam vociferationis: * cantabo, & pſalmum dicam Domino.

E xaudi Domine vocem meam, qua clamaui ad te: * miſerere mei, & exaudi me.

T ibi dixit cor meum, exquiſiuit te facies mea: * faciem tuam Dñe requiram.

N e auertas faciem tuam à me: * ne declines in ira à ſeruo tuo.

A diutor meus eſto: * ne derelinquas me,neque deſpicias me Deus ſalutaris meus.

Q uoniam pater meus & mater mea dereliquerunt me:*Dominus autem aſſumpſit me.

L egem pone mihi Domine in via tua:* & dirige me in ſemitam rectam propter inimicos meos.

N e tradideris me in animas tribulantium me:* quoniam inſurrexerunt in me teſtes iniqui, & mentita eſt iniquitas ſibi.

C redo videre bona Domini * in terra viuentium.

E xpecta Dominum, viriliter age:* & confortetur cor tuum, & ſuſtine Dominum.

Antiph. Credo videre bona Domini in terra viuentium.

Antiph. Domine abſtraxiſti ab inferis animam meam.

Pſalmus 29.

E Xaltabo te Domine, quoniam ſuſcepiſti me:* nec delectaſti inimicos meos ſuper me.

D omine Deus meus clamaui ad te,* & ſanaſti me.

D omine eduxiſti ab inferno animam meam: * ſaluaſti me à deſcendentibus in lacum.

P ſallite Domino ſancti eius: * & confitemini memoriæ ſanctitatis eius.

Q uoniam ira in indignatio-

ne eius, * & vita in voluntate eius.
Ad vesperum demorabitur fletus: * & ad matutinum lætitia.
Ego autem dixi in abundantia mea:* Non mouebor in æternum.
Domine in voluntate tua, * præstitisti decori meo virtutem.
Auertisti faciem tuam à me,* & factus sum conturbatus.
Ad te Domine clamabo: * & ad Deum meum deprecabor.
Quæ vtilitas in sanguine meo,* dum descendo in corruptionem.
Numquid confitebitur tibi puluis, * aut annuntiabit veritatem tuam?
Audiuit Dominus, & misertus est mei: * Dominus factus est adiutor meus.
Conuertisti planctum meum in gaudium mihi: * conscidisti saccum meum, & circumdedisti me lætitia:
Vt cantet tibi gloria mea, & non compungar:* Domine Deus meus in æternum confitebor tibi.
Antiph. Domine abstraxisti ab inferis animam meam.
℣. Tu autem Domine miserere mei. ℟. Et resuscita me, & retribuam eis. Pater noster, secretò.

Ex Tractatu sancti Augustini Episcopi super Psalmos.
In Psalm. 63. vers. 7.
Lectio iiij.

ACcedet homo ad cor altum, & exaltabitur Deus. Illi dixerunt, Quis nos videbit? Defecerunt scrutantes scrutationes, consilia mala. Accessit homo ad ipsa consilia, passus est se teneri vt homo. Non enim teneretur nisi homo, aut videretur nisi homo, aut cæderetur nisi homo, aut crucifigeretur, aut moreretur nisi homo. Accessit ergo homo ad illas omnes passiones, quæ in illo nihil valerent, nisi esset homo. Sed si ille non esset homo, non liberaretur homo. Accessit homo ad cor altum, id est, cor secretum, obiiciens aspectibus humanis hominem, seruans intus Deum: celans formam Dei, in qua æqualis est Patri, & offerens formam serui, qua minor est Patre.

Resp. Recessit pastor noster, fons aquæ viuæ, ad cuius transitum sol obscuratus est: * Nam & ille captus est, qui captiuum tenebat primum hominem: hodie portas mortis & seras pariter Saluator noster disrupit. ℣. Destruxit quidem claustra inferni, & subuertit potentias diaboli. Nam & ille.

Lectio v.

QVò perduxerunt illas scrutationes suas; quas perscrutantes defecerunt, vt etiam mortuo Domino & sepulto, custodes ponerent ad sepulchrum? Dixerunt enim Pilato: Seductor ille. Hoc appellabatur nomine Dominus Iesus Christus, ad solatium seruorum suorum, quando dicuntur seductores. Ergo illi Pilato: Seductor ille, inquiunt, dixit adhuc viuens: Post tres dies resurgam. Iube itaque custodiri sepulchrum vsque in diem tertium, ne fortè veniant discipuli eius, & furentur eum, & dicant plebi, Surrexit à mortuis: & erit nouissimus error peior priore. Ait illis Pilatus: Habetis custodiam, ite, custodite sicut scitis. Illi autem abeuntes, munierunt sepulchrum, signantes lapidem cum custodibus.

℞. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite & videte, * Si est dolor similis sicut dolor meus. ℣. Attendite vniuersi populi, & videte dolorem meum. Si est dolor similis. Lectio vj.

POsuerunt custodes milites ad sepulchrum. Concussa terra Dominus resurrexit: miracula facta sunt talia circa sepulchrum, vt & ipsi milites, qui custodes aduenerant, testes fierent, si vellent vera nuntiare. Sed auaritia illa, quæ captiuauit discipulum comitem Christi, captiuauit & militem custodem sepulchri. Damus, inquiunt, vobis pecuniam: & dicite, quia vobis dormientibus venerunt discipuli eius, & abstulerunt eum. Verè defecerunt scrutantes scrutationes. Quid est quod dixisti, ô infelix astutia? Tantúmne deseris lucem consilij pietatis, & in profunda versutiæ demergeris, vt hoc dicas: Dicite, quia vobis dormientibus venerunt discipuli eius, & abstulerunt eum? Dormientes testes adhibes: verè tu ipse obdormisti, qui scrutando talia defecisti.

℞. Ecce quomodo moritur iustus, & nemo percipit corde: & viri iusti tolluntur, & nemo considerat: à facie iniquitatis sublatus est iustus: * Et erit in pace memoria eius. Vers. Tamquam agnus coram tondente se obmutuit, & non aperuit os suum: de angustia, & de iudicio sublatus est. Et erit. Ecce.

In tertio Nocturno, Aña.

Deus adiuuat me, & Dominus susceptor est animæ meæ. Psalmus 53.

DEus in nomine tuo saluum me fac: * & in virtute tua iudica me.

Deus exaudi orationem meam:* auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni inſurrexerunt aduerſum me, & fortes quæſierunt animam meam:* & non propoſuerunt Deum ante conſpectum ſuum.

Ecce enim Deus adiuuat me:* & Dominus ſuſceptor eſt animæ meæ.

Auerte mala inimicis meis:* & in veritate tua diſperde illos.

Voluntariè ſacrificabo tibi,* & confitebor nomini tuo Dñe, quoniam bonum eſt:

Quoniam ex omni tribulatione eripuiſti me:* & ſuper inimicos meos deſpexit oculus meus.

Antiphona. Deus adiuuat me, & Dominus ſuſceptor eſt animæ meæ.

Antiphona. In pace factus eſt locus eius, & in Sion habitatio eius. Pſalmus 75.

NOtus in Iudæa Deus:* in Iſraël magnum nomen eius.

Et factus eſt in pace locus eius: * & habitatio eius in Sion.

Ibi confregit potentias arcuum, * ſcutum, gladium, & bellum.

Illuminans tu mirabiliter à montibus æternis: * turbati ſunt omnes inſipientes corde.

Dormierunt ſomnũ ſuum:* & nihil inuenerunt omnes viri diuitiarum in manibus ſuis.

Ab increpatione tua Deus Iacob * dormitauerunt qui aſcenderunt equos.

Tu terribilis es, & quis reſiſtet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo auditum feciſti iudicium:* terra tremuit & quieuit,

Cùm exurgeret in iudicium Deus,* vt ſaluos faceret omnes manſuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi:* & reliquiæ cogitationis diem feſtum agent tibi.

Vouete, & reddite Domino Deo veſtro:* omnes qui in circuitu eius affertis munera;

Terribili & ei qui aufert ſpiritum principum, * terribili apud reges terræ.

Antiphona. In pace factus eſt locus eius, & in Sion habitatio eius.

Antiphona. Factus ſum ſicut homo ſine adiutorio, inter mortuos liber. Pſalmus 87.

DOmine Deus ſalutis meæ, * in die clamaui, & nocte coram te.

Intret in conſpectu tuo oratio mea:* inclina aurem tuam ad precem meam:

Quia repleta eſt malis anima mea,* & vita mea inferno appropinquauit.

Æſti-

Æstimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.
Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor ampliùs: * & ipsi de manu tua repulsi sunt.
Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebrosis, & in vmbra mortis.
Super me confirmatus est furor tuus; * & omnes fluctus tuos induxisti super me.
Longè fecisti notos meos à me: * posuerunt me abominationem sibi.
Traditus sum, & non egrediebar: * oculi mei languerunt præ inopia.
Clamaui ad te Domine tota die: * expandi ad te manus meas.
Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabunt, & confitebuntur tibi?
Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, * & veritatem tuam in perditione?
Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua, * & iustitia tua in terra obliuionis?
Et ego ad te Domine clamaui: * & manè oratio mea præueniet te.
Vt quid Domine repellis orationem meam: * auertis faciem tuam à me?
Pauper sum ego, & in laboribus à iuuentute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum & conturbatus.
In me transierunt iræ tuæ: * & terrores tui conturbauerunt me.
Circumdederunt me sicut aqua tota die: * circumdederunt me simul.
Elongasti à me amicum & proximum: * & notos meos à miseria.
Antiphona Factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.
℣. In pace factus est locus eius. ℟. Et in Sion habitatio eius. Pater noster, secretò.

De Epistola beati Pauli Apostoli ad Hebræos.

Lectio vij. *Cap. 9. c*

CHristus assistens Pontifex futurorum bonorum, per amplius & perfectius tabernaculum non manu factum; id est, non huius creationis: neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per proprium sanguinem introiuit semel in Sancta, æterna redemptione inuenta. Si enim sanguis hircorum & taurorum, & cinis vitulæ aspersus, inquinatos sanctificat ad emundationem carnis: quantò magis sanguis Christi, qui per Spiritum sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emun-

dabit conscientiam nostram ab operibus mortuis, ad seruiendum Deo viuenti?

℟. Astiterunt reges terræ, & principes conuenerunt in vnum, * Aduersus Dominum, & aduersus Christum eius. ℣. Quare fremuerunt Gentes: & populi meditati sunt inania? Aduersus Dominum.

Lectio viij.

ET ideò noui Testamenti mediator est: vt morte intercedente, in redemptionem earum præuaricationum, quæ erant sub priori Testamento, repromissionem accipiant, qui vocati sunt, æternæ hereditatis. Vbi enim testamentum est, mors necesse est intercedat testatoris. Testamentum enim in mortuis confirmatum est: alioquin nondum valet, dum viuit qui testatus est. Vnde nec primum quidem sine sanguine dedicatum est.

Resp. Æstimatus sum cum descendentibus in lacum: * Factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber. Vers. Posuerunt me in lacu inferiori, in tenebrosis, & in vmbra mortis. Factus sum.

Lectio ix.

LEcto enim omni mandato legis à Moyse vniuerso populo, accipiens sanguinem vitulorum & hircorum, cum aqua & lana coccinea & hyssopo; ipsum quoque librum & omnem populum aspersit, dicens: Hic sanguis testamenti, quod mandauit ad vos Deus. Etiam tabernaculum, & omnia vasa ministerij sanguine similiter aspersit. Et omnia pænè in sanguine secundùm legem mundantur; & sine sanguinis effusione non fit remissio.

℟. Sepulto Domino, signatum est monumentum, voluentes lapidem ad ostium monumenti: * Ponentes milites, qui custodirent illum. Vers. Accedentes principes sacerdotum ad Pilatum, petierunt illum. Ponentes. Sepulto Domino.

Ad Laudes, Antiphona.

O Mors, ero mors tua, morsus tuus ero inferne. Psalmus. Miserere mei Deus. 286.

Antiphona. Plangent eum quasi vnigenitum, quia innocens Dominus occisus est.

Psalmus 42.

IVdica me Deus, & discerne causam meam de gente non sancta, * ab homine iniquo & doloso erue me.

Quia tu es Deus fortitudo mea: * quare me repulisti? & quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

E mitte

E mitte lucem tuam & veritatem tuam: * ipsa me deduxerunt, & adduxerunt in montem sanctum tuum, & in tabernacula tua.
E t introibo ad altare Dei: * ad Deum, qui lætificat iuuentutem meam.
C onfitebor tibi in cithara Deus Deus meus: * quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?
S pera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, & Deus meus.
Antiph. Plangent eum quasi vnigenitum, quia innocens Dominus occisus est.
Antiphona. Attendite vniuersi populi, & videte dolorem meum. Psalmus. D eus Deus meus. 20.
Antiph. A porta inferi erue Domine animam meam.

Canticum Ezechiæ.
Isaia 38.*b*

EGo dixi: In dimidio dierum meorum * vadam ad portas inferi.
Q uæsiui residuum annorum meorum, * dixi: Non videbo Dominum Deum in terra viuentium.
N on aspiciam hominem vltrà, * & habitatorem quietis.
G eneratio mea ablata est, & conuoluta est à me, * quasi tabernaculum pastorum.
P ræcisa est velut à texente, vita mea: dum adhuc ordirer, succidit me: * de manè vsque ad vesperam finies me.
S perabam vsque ad manè, * quasi leo sic contriuit omnia ossa mea:
D e manè vsque ad vesperam finies me: * sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor vt columba:
A ttenuati sunt oculi mei, * suspicientes in excelsum:
D omine vim patior, responde pro me. * Quid dicam, aut quid respondebit mihi, cùm ipse fecerit?
R ecogitabo tibi omnes annos meos * in amaritudine animæ meæ.
D omine si sic viuitur, & in talibus vita spiritus mei, corripies me, & viuificabis me. * Ecce in pace amaritudo mea amarissima:
T u autem eruisti animam meam vt non periret, * proiecisti post tergum tuum omnia peccata mea.
Q uia non infernus confitebitur tibi, neque mors laudabit te; * non expectabunt qui descendunt in lacum, veritatem tuam.
V iuens viuens ipse confitebitur tibi, sicut & ego hodie: * pater filiis notam faciet veritatem tuam.
D omine saluum me fac: * & psalmos nostros cantabi-

mus cunctis diebus vitæ noſtræ in domo Domini.

Antiph. A porta inferi erue Domine animam meam.

Antiph. O vos omnes qui tranſitis per viam, attendite & videte, ſi eſt dolor ſicut dolor meus. Pſalmus. L audate Dominum de cælis. 21. ℣. Caro mea requieſcet in ſpe. ℟. Et non dabis ſanctum tuum videre corruptionem.

Ad Benedictus, Antiphona. Mulieres ſedentes ad monumentum lamentabantur, flentes Dominum. ℣. Chriſtus factus eſt pro nobis obediens vſque ad mortem, mortem autem crucis; propter quod & Deus exaltauit illum, & dedit illi nomen, quod eſt ſuper omne nomen. Pater noſter. ſecretò. Pſalmus. M iſerere mei Deus. vt ſuprà. 286. Oratio.

RESpice, quæſumus Domine, ſuper hanc familiam tuam, pro qua Dominus noſter Ieſus Chriſtus non dubitauit manibus tradi nocentium, & crucis ſubire tormentum. Qui tecum viuit & regnat.

Et ſic dicitur vſque ad Nonam.

Dictis Horis vt ſuprà. 290. dicitur Miſſa, vt in Ordinario: & facta Communione Sacerdotis, ſtatim pro Veſperis dicitur Antiphona. Alleluia, alleluia, alleluia.

Pſalmus 116.

LAudate Dominum omnes Gentes: * laudate eum omnes populi.

Q uoniam confirmata eſt ſuper nos miſericordia eius: * & veritas Domini manet in æternum.

G loria Patri. S icut erat.

Et repetitur Antiphona Alleluia, alleluia, alleluia.

Capitulum, Hymnus & ℣. non dicuntur.

Ad Magnificat, Antiphona. Veſpere autem ſabbati, quæ luceſcit in prima ſabbati, venit Maria Magdalene, & altera Maria, videre ſepulchrum, alleluia. Canticum. M agnificat. 239. cum G loria Patri. Et repetitur Antiphona. Veſpere autem ſabbati.

Deinde Sacerdos dicit Dominus vobiſcum.

O remus. Oratio.

SPiritum nobis, Domine, tuæ charitatis infunde: vt quos Sacramentis Paſchalibus ſatiaſti, tua facias pietate concordes. Per Dominum. in vnitate eiuſdem Spiritus ſancti Deus.

Deinde Dominus vobiſcum.

Poſteà Diaconus dicit: I te miſſa eſt, alleluia, alleluia.

℟. Deo gratias, alleluia, alleluia.

Extra Chorum, dicto Pater noſter, & Aue Maria, Veſperæ inchoantur abſolutè ab Antiphona, Alleluia, cum reliquis vt ſuprà: & loco, Ite miſſa eſt, alleluia, alleluia, dicitur ℣. Benedicamus Domino, alleluia, alleluia. ℟. Deo gratias, alleluia, alleluia.

Deinde additur Pater noſter, & nihil aliud.

Ad Completorium.

Iube domne. Lectio breuis. Fratres, Sobrij eſtote. Verſ. Adiutorium noſtrum. Pater noſter.

Facta Confeſſione & Abſolutione, dicitur ℣. Conuerte nos Deus. ℣. Deus in adiutorium. Gloria Patri. & amplius non dicitur Laus tibi Domine, Rex æternæ gloriæ, ſed eius loco deinceps dicitur, Alleluia.

Deinde ſine Antiphona dicuntur Pſalmi conſueti.

Capitulum, ℣. & Hymnus non dicuntur.

Ad Nunc dimittis. Aña. Veſpere autem ſabbati.

Canticum Simeonis.

Lucæ 2. e

NVnc dimittis ſeruum tuum Domine, * ſecundùm verbum tuum in pace:

Quia viderunt oculi mei * ſalutare tuum,

Quod paraſti * ante faciem omnium populorum;

Lumen ad reuelationem Gentium, * & gloriam plebis tuæ Iſraël.

Gloria Patri, & Filio.

Antiphona. Veſpere autem ſabbati, quæ luceſcit in prima ſabbati, venit Maria Magdalene, & altera Maria, videre ſepulchrum, alleluia.

Verſ. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Oratio.

VIſita, quæſumus Domine, habitationem iſtam, & omnes inſidias inimici ab ea longè repelle: Angeli tui ſancti habitent in ea, qui nos in pace cuſtodiant: & benedictio tua ſit ſuper nos ſemper. Per Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum.

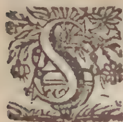
℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. ℣. Benedicamus Domino. ℟. Deo gratias. Benedictio. Benedicat, & cuſtodiat nos omnipotens & miſericors Dominus, Pater, & Filius, & Spiritus ſanctus. ℟. Amen. Antiphona. Regina cæli. vt in Pſalterio. 161.

Et non flectuntur genua toto tempore Paſchali.

DOMINICA RESVRRECTIONIS.

AD MATVTINVM. Pater noster. Aue Maria. Credo. Vers. Domine labia mea aperies. Deus in adiutorium meum. Gloria Patri. Alleluia. Inuitatorium.

SVRREXIT Dominus verè, * Alleluia. Psalm. Venite, exultemus. 2.

Hymni & Capitula non dicuntur in aliqua Horarum, vsque ad Vesperas Sabbati in Albis, nec Versiculi, nisi in Nocturno.

Ad Nocturnum, Antiphona. Ego sum qui sum, & consilium meum non est cum impiis, sed in lege Domini voluntas mea est, alleluia.

Psalmus 1.

Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit,* & in cathedra pestilentiæ non sedit:

Sed in lege Domini voluntas eius,* & in lege eius meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum,* quod fructum suum dabit in tempore suo:

Et folium eius non defluet:* & omnia quæcumque faciet prosperabuntur.

Non sic impij, non sic:* sed tamquam puluis, quem proiicit ventus à facie terræ.

Ideò non resurgent impij in iudicio:* neque peccatores in concilio iustorum.

Quoniam nouit Dominus viam iustorum:* & iter impiorum peribit.

Antiphona. Ego sum qui sum, & consilium meum non est cum impiis, sed in lege Domini voluntas mea est, alleluia.

Antiph. Postulaui Patrem meum, alleluia: dedit mihi Gentes alleluia, in hereditatem, alleluia. Psalmus 2.

Quare fremuerunt Gentes,* & populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terræ, & principes conuenerunt in vnum* aduersus Dominum, & aduersus Christum eius.

Dirumpamus vincula eorum:* & proijciamus à nobis iugum ipsorum.

Qui habitat in cælis, irridebit eos:* & Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira

 sua.*

ſua, * & in furore ſuo conturbabit eos.

E go autem conſtitutus ſum Rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum eius, * prædicans præceptum eius.

D ominus dixit ad me:* Filius meus es tu, ego hodie genui te.

P oſtula à me, & dabo tibi Gentes hereditatem tuam, * & poſſeſſionem tuam terminos terræ.

R eges eos in virga ferrea,* & tamquam vas figuli confringes eos.

E t nunc reges intelligite: * erudimini qui iudicatis terram.

S eruite Domino in timore:* & exultate ei cum tremore.

A pprehendite diſciplinam, ne quando iraſcatur Dominus,* & pereatis de via iuſta.

C ùm exarſerit in breui ira eius,* beati omnes, qui confidunt in eo.

Antiphona. Poſtulaui Patrem meum, alleluia: dedit mihi Gentes, alleluia, in hereditatem, alleluia.

Añ. Ego dormiui, & ſomnum cepi: & exurrexi, quoniam Dominus ſuſcepit me, alleluia, alleluia. Pſalmus 3.

D Omine, quid multiplicati ſunt qui tribulant me?* multi inſurgunt aduerſum me.

M ulti dicunt animæ meæ:* Non eſt ſalus ipſi in Deo eius.

T u autem Domine ſuſceptor meus es, * gloria mea, & exaltans caput meum.

V oce mea ad Dominum clamaui: * & exaudiuit me de monte ſancto ſuo.

E go dormiui, & ſoporatus ſum: * & exurrexi, quia Dominus ſuſcepit me.

N on timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, ſaluum me fac Deus meus.

Q uoniam tu percuſſiſti omnes aduerſantes mihi ſine cauſa: * dentes peccatorum contriuiſti.

D omini eſt ſalus: * & ſuper populum tuum benedictio tua.

Añ. Ego dormiui, & ſomnum cepi: & exurrexi, quoniam Dominus ſuſcepit me, alleluia, alleluia. ℣. Surrexit Dominus de ſepulchro, alleluia. ℟. Qui pro nobis pependit in ligno, alleluia. P ater noſter. Abſolutio. E xaudi Domine. ℣. Iube domne benedicere. Benedictio. Euangelica lectio ſit nobis ſalus & protectio. ℟. Amen.

Lectio ſancti Euangelij ſecundùm Marcum.

Lectio j. *Cap.* 16.

IN illo tempore: Maria Magdalene, & Maria Iacobi, & Salome emerunt aromata,

mata, vt venientes vngerent Iesum. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Homilia 21. in Euangelia.

AVdistis, fratres charissimi, quòd sanctæ mulieres, quæ Dominum fuerant secutæ, cum aromatibus ad monumentum venerunt: & ei quem viuentem dilexerant, etiam mortuo, studio humanitatis obsequuntur. Sed res gesta, aliquid in sancta Ecclesia signat gerendum. Sic quippe necesse est vt audiamus quæ facta sunt, quatenus cogitemus etiam quæ nobis sint ex eorum imitatione facienda. Et nos ergo in eum, qui est mortuus, credentes, si odore virtutum referti, cum opinione bonorum operum Dominum quęrimus, ad monumentum profectò illius cum aromatibus venimus. Illæ autem mulieres Angelos vident, quæ cum aromatibus venerunt: quia videlicet illæ mentes supernos ciues aspiciunt, quæ cum virtutum odoribus ad Dominum per sancta desideria proficiscuntur. Tu autem Domine miserere nobis. ℟. Deo gratias.

Resp. Angelus Domini descendit de cælo, & accedens reuoluit lapidem, & super eum sedit, & dixit mulieribus: * Nolite timere: scio enim quia Crucifixum quæritis, iam surrexit: venite, & videte locum, vbi positus erat Dominus, alleluia. ℣. Et introëuntes in monumentum, viderunt iuuenem sedentem in dextris, coopertum stola candida, & obstupuerunt: qui dixit illis. Nolite. Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto. & repetitur, ℟. Angelus Domini. vsque ad ℣. Deinde dicitur ℣. Iube domne benedicere. Benedictio. Diuinum auxilium maneat semper nobiscum. ℟. Amen. Lectio ij.

NOtandum verò nobis est, quidnam sit, quòd in dextris sedere Angelus cernitur. Quid namque per sinistram, nisi vita præsens, quid verò per dexteram, nisi perpetua vita designatur? Vnde in Canticis canticorum scriptum est: Læua eius sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me. Quia ergo Redemptor noster iam præsentis vitæ corruptionem transierat, rectè Angelus, qui nuntiare perennem eius vitam venerat, in dexterà sedebat. Qui stola candida coopertus apparuit: quia festiuitatis nostræ gaudia nuntiauit. Candor etenim vestis, splendorem nostræ denuntiat solemnitatis. No-

stræ dicamus, an suæ? sed vt fateamur veriùs, & suæ dicamus, & nostræ. Illa quippe Redemptoris nostri resurrectio & nostra festiuitas fuit, quia nos ad immortalitatem reduxit: & Angelorum festiuitas extitit, quia nos reuocando ad cælestia, eorum numerum impleuit.

℟. Cùm transisset sabbatum, Maria Magdalene, & Maria Iacobi, & Salome emerunt aromata, * Vt venientes vngerent Iesum, alleluia, alleluia. ℣. Et valdè manè vna Sabbatorum veniunt ad monumentum, orto iam sole. Vt venientes. Gloria Patri. Vt venientes. ℣. Iube domne. Benedictio. Ad societatem ciuium supernorum perducat nos Rex Angelorum. ℟. Amen. Lectio iij.

IN sua ergo ac nostra Festiuitate Angelus in albis vestibus apparuit: quia dum nos per resurrectionem Dominicam ad superna reducimur, cælestis patriæ damna reparantur. Sed quid aduenientes feminas affatur, audiamus. Nolite expauescere. Ac si apertè dicat: Paueant illi, qui non amant aduentum supernorum ciuium: pertimescant, qui carnalibus desideriis pressi, ad eorum se societatem pertingere posse desperant. Vos autem cur pertimescitis, quæ vestros conciues videtis? Vnde & Matthæus Angelum apparuisse describens, ait: Erat aspectus eius sicut fulgur, & vestimenta eius sicut nix. In fulgure etenim terror timoris est, in niue autem blandimentum candoris.

Post tertiam Lectionem dicitur, Te Deum. 18.

AD LAVDES

Antiphona.

ANgelus autem Domini descendit de cælo, & accedens reuoluit lapidem, & sedebat super eum, alleluia, alleluia. Psalmus. Dominus regnauit. cum reliquis. 19. Antiph. Et ecce terræ motus factus est magnus, Angelus enim Domini descendit de cælo, alleluia. Antiphona. Erat autem aspectus eius sicut fulgur, vestimenta autem eius sicut nix, alleluia, alleluia. Aña. Præ timore autem eius exterriti sunt custodes, & facti sunt velut mortui, alleluia. Aña. Respondens autem Angelus, dixit mulieribus: Nolite timere: scio enim quòd Iesum quæritis, alleluia.

Capitulum, Hymnus & ℣. non dicuntur, sed eorum loco, Antiphona.

HÆc dies quam fecit Dominus: exultemus, & lætemur in ea.

Ad Benedictus, Antiphona. Et valdè manè vna Sabbatorum veniunt ad monumentum, orto iam sole, alleluia.

Oratio.

Deus, qui hodierna die per Vnigenitum tuum, æternitatis nobis aditum deuicta morte reserasti: vota nostra, quæ præueniendo adspiras, etiam adiuuando prosequere. Per eumdem Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum.

Vers. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. ℣. Benedicamus Domino, alleluia, alleluia. ℟. Deo gratias, alleluia, alleluia.

Sic dicitur in Vesperis & Laudibus tantùm vsque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusiuè.

Ad Primam, Tertiam, Sextam, & Nonam, post Deus in adiutorium, & Gloria Patri, dicuntur Psalmi consueti: ad Primam tamen vt in Festis, scilicet, Deus in nomine tuo, Beati immaculati, & Retribue. quibus finitis dicitur Antiph. Hæc dies. posteà Oratio, quæ ad Primam dicitur, vt in Psalterio. Domine Deus omnipotens, 31. Pretiosa. cum reliquis, & ad Absolutionem Capituli, Lectio breuis. Si consurrexistis cum Christo, vt in Psalterio. 32.

Ad alias autem Horas, post Antiphonam, Hæc dies, dicitur Oratio quæ ponitur in Laudibus.

Ad Vesperas, Antiphona, Angelus autem Domini. cum reliquis de Laudibus: & Psalmus. Dixit Dominus. cum reliquis de Dominica. 135.

Et sic dicitur vsque ad Vesperas Sabbati. Posteà Antiphona. Hæc dies, quam fecit Dominus: exultemus, & lætemur in ea.

Ad Magnificat, Antiphona. Et respicientes viderunt reuolutum lapidem: erat quippe magnus valdè, alleluia.

Oratio. Deus, qui hodierna die. vt suprà.

Ad Completorium, dicto ℣. Iube domne. Fratres, Sobrij estote. ℣. Adiutorium nostrum. Pater noster. & facta Confessione & Absolutione, post ℣. Conuerte nos Deus. ℣. Deus in adiutorium. Gloria Patri. Alleluia, dicuntur Psalmi consueti: quibus finitis dicitur, Alleluia, alleluia, alleluia, alleluia.

Deinde Canticum Simeonis, Nunc dimittis. 159. Posteà Antiphona Hæc dies, & Oratio. Visita, quæsumus Domine. 160.

Prædictus modus Horarum seruatur vsque ad Vesperas Sabbati in Albis.

FERIA SECVNDA.

Ad Matutinum, Inuitatorium, Antiphonæ, & Psalmi ad Nocturnum & Laudes dicuntur vt suprà in die Paschæ, per totam Octauam.

℣. Surrexit Dominus de sepulchro, alleluia. ℟. Qui pro nobis pependit in ligno, alleluia. Pater noster. Absolutio. Exaudi Domine. Benedictio. Euangelica lectio.

Lectio sancti Euangelij secundùm Lucam.

Lectio j. *Cap. 24. b*

IN illo tempore: Duo ex discipulis Iesu ibant ipsa die in castellum, quod erat in spatio stadiorum sexaginta ab Ierusalem, nomine Emmaus. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Homilia 23. in Euangelia.

AVdistis, fratres charissimi, quia duobus discipulis ambulantibus in via, non quidem credentibus, sed tamen de se loquentibus, Dominus apparuit; sed eis speciem, quam recognoscerent, non ostendit. Hoc ergo egit foris Dominus in oculis corporis, quod apud ipsos agebatur intus in oculis cordis. Ipsi namque apud semetipsos intus & amabant, & dubitabant: eis autem Dominus foris & præsens aderat, & quis esset non ostendebat. De se ergo loquentibus præsentiam exhibuit: sed de se dubitantibus cognitionis suæ speciem abscondit.

℟. Maria Magdalene, & altera Maria, ibant diluculò ad monumentum. * Iesum quem quæritis, non est hîc, surrexit sicut locutus est, præcedet vos in Galilæam, ibi eum videbitis, alleluia, alleluia. Vers. Et valdè manè vna Sabbatorum veniunt ad monumentum, orto iam sole: & introëuntes viderunt iuuenem sedentem in dextris, qui dixit illis. Iesum quem quæritis. Benedictio. Diuinum auxilium.

Lectio ij.

VErba quidem contulit, duritiam intellectus increpauit, sacræ Scripturæ mysteria, quæ de seipso erant, aperuit: & tamen quia adhuc in eorum cordibus peregrinus erat à fide, se ire longiùs finxit. Fingere namque, componere dicimus: vnde & compositores luti, figulos vocamus. Nihil ergo simplex veritas per duplicitatem fecit: sed talem se eis exhibuit in corpore, qualis apud illos erat in mente. Probandi autem erant, si hi, qui eum etsi necdum vt Deum diligerent, saltem vt peregrinum amare potuissent.

℟. Surrexit pastor bonus, qui ani-

animam suam posuit pro ouibus suis, & pro grege suo mori dignatus est: * Alleluia, alleluia, alleluia. ℣. Etenim Pascha nostrum immolatus est Christus. Alleluia. Gloria Patri. Alleluia. Benedictio. Ad societatem.

Lectio iij.

SEd quia esse extranei à charitate non poterant hi, cum quibus Veritas gradiebatur: eum ad hospitium quasi peregrinum vocant. Cur autem dicimus, vocant, cùm illic scriptum sit: Et coëgerunt eum? Ex quo nimirum exemplo colligitur, quia peregrini ad hospitium non solùm inuitandi sunt, sed etiam trahendi. Mensam igitur ponunt, panes cibosque offerunt: & Deum, quem in Scripturæ sacræ expositione non cognouerant, in panis fractione cognoscunt. Audiendo ergo præcepta Dei illuminati non sunt, faciendo illuminati sunt. quia scriptum est: Non auditores legis iusti sunt apud Deum, sed factores legis iustificabuntur. Quisquis ergo vult audita intelligere, festinet ea, quæ iam audire potuit, opere implere. Ecce Dominus non est cognitus dum loqueretur, & dignatus est cognosci, dum pascitur.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Iesus iunxit se discipulis suis in via, & ibat cum illis: oculi autem eorum tenebantur, ne eum agnoscerent: & increpauit eos, dicens: O stulti & tardi corde ad credendum in his, quæ locuti sunt Prophetæ, alleluia.

Oratio.

DEus, qui solemnitate Paschali, mundo remedia contulisti: populum tuum, quæsumus, cælesti dono prosequere; vt & perfectam libertatem consequi mereatur, & ad vitam proficiat sempiternam. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Qui sunt hi sermones, quos confertis ad inuicem ambulantes, & estis tristes? alleluia.

FERIA TERTIA.

Vers. Surrexit Dominus verè, alleluia. ℟. Et apparuit Simoni, alleluia. Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas. Benedictio. Euangelica lectio.

Lectio sancti Euangelij secundùm Lucam.

Lectio j. *Cap. 24. c*

IN illo tempore: Stetit Iesus in medio discipulorum, & dicit eis: Pax vobis: Ego sum, nolite timere. Et reliqua.

Homi-

Homilia sancti Ambrosij Episcopi.

Lib.10. Comment.in Luc. cap.24. ante finem.

MIrum, quo modo se natura corporea per impenetrabile corpus infuderit inuisibili aditu, visibili conspectu; tangi facilis, difficilis æstimari. Denique conturbati discipuli æstimabant se spiritum videre. Et ideò Dominus, vt speciem nobis resurrectionis ostenderet, Palpate, inquit, & videte, quia spiritus carnem & ossa non habet, sicut me videtis habere. Non ergo per incorpoream naturam, sed per resurrectionis qualitatem, imperuia vsu clausa penetrauit. Nam quod tangitur, corpus est: quod palpatur, corpus est.

Resp. Virtute magna reddebant Apostoli, * Testimonium resurrectionis Iesu Christi Domini nostri, alleluia, alleluia. Vers. Repleti quidem Spiritu sancto loquebantur cum fiducia verbum Dei. Testimonium. Benedictio Diuinum auxilium.

Lectio ij.

IN corpore autem resurgemus. Seminatur enim corpus animale, surgit corpus spiritale: sed illud subtilius, hoc crassius, vtpote adhuc terrenæ labis qualitate concretum. Nam quomodo non corpus, in quo manebant insignia vulnerum, vestigia cicatricum, quæ Dominus palpanda obtulit? In quo non solùm fidem firmat, sed etiam deuotionem acuit, quòd vulnera suscepta pro nobis cælo inferre maluit, abolere noluit; vt Deo Patri nostræ pretia libertatis ostenderet. Talem sibi Pater ad dexteram locat, trophæum nostræ salutis amplectens: tales illic martyres nobis cicatricis suæ corona monstrauit.

℟. De ore prudentis procedit mel, alleluia: dulcedo mellis est sub lingua eius, alleluia: * Fauus distillans labia eius, alleluia, alleluia. Vers. Sapientia requiescit in corde eius, & prudentia in sermone oris illius. Fauus distillans. Gloria Patri. Fauus distillans. Benedict. Ad societatem.

Lectio iij.

ET quoniam sermo huc noster euasit, consideremus qua gratia secundùm Ioannem crediderint Apostoli, qui gauisi sunt; secundùm Lucam quasi increduli redarguantur: ibi Spiritum sanctum acceperint, hic sedere in ciuitate iubeantur, quoadusque induantur virtute ex alto. Et videtur mihi ille quasi Apostolus maiora &

& altiora tetigisse, hic sequentia, & humanis proxima: hic historico visus circuitu, ille compendio: quia & de illo dubitari non potest, qui testimonium perhibet de iis, quibus ipse interfuit, & verum est testimonium eius: & ab hoc quoque, qui Euangelista esse meruit, vel negligentię, vel mendacij suspicionem æquum est propulsari. Et ideò verum putamus vtrumque, non sententiarum varietate, nec personarum diuersitate distinctum. Nam etsi primò Lucas eos non credidisse dicat, posteà tamen credidisse demonstrat: & si prima consideremus, contraria sunt: si sequentia, certum est conuenire.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Stetit Iesus in medio discipulorum suorum, & dixit eis, Pax vobis, alleluia, alleluia.

Oratio.

Deus, qui Ecclesiam tuam nouo semper fœtu multiplicas: concede famulis tuis; vt sacramentum viuendo teneant, quod fide perceperunt. Per Dominum nostrum Iesum Christum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Videte manus meas, & pedes meos quia ego ipse sum, alleluia, alleluia.

FERIA QVARTA.

℣. Gauisi sunt discipuli, alleluia. ℟. Viso Domino, alleluia. Pater noster. Absolutio. A vinculis. Benedictio. Euangelica lectio.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio j. Cap. 21.

IN illo tempore: manifestauit se iterùm Iesus discipulis ad mare Tiberiadis. Manifestauit autem sic: Erant simul Simon Petrus, & Thomas, qui dicitur Didymus. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Homilia 24. in Euangelia.

LEctio sancti Euangelij, quæ modò in auribus vestris lecta est, fratres mei, quæstione animum pulsat, sed pulsatione sua vim discretionis indicat. Quæri etenim potest, cur Petrus, qui piscator ante conuersionem fuit, post conuersionem ad piscationem rediit: & cùm Veritas dicat: Nemo mittens manum suam ad aratrum, & aspiciens retrò, aptus est regno Dei: cur repetiit quod dereliquit? Sed si virtus discretionis inspicitur, citiùs videtur: quia nimirum negotium, quod ante conuersionem sine peccato extitit, hoc etiam post conuersionem repetere culpa non fuit.

℟. Ecce

℞. Ecce vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid, aperire librum, & soluere septem signacula eius:* Alleluia, alleluia, alleluia. ℣. Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem, & diuinitatem, & sapientiam, & fortitudinem, & honorem, & gloriam, & benedictionem. Alleluia, alleluia, alleluia. Benedictio. Diuinum auxilium.

Lectio ij.

NAm piscatorem Petrum, Matthæum verò telonearium scimus: & post conuersionem suam ad piscationem Petrus rediit, Matthæus verò ad telonei negotium non resedit: quia aliud est, victum per piscationem quærere; aliud autem telonei lucris pecunias augere. Sunt enim pleraque negotia, quæ sine peccatis exhiberi aut vix, aut nullatenus possunt. Quæ ergo ad peccatum implicant, ad hæc necesse est, vt post conuersionem animus non recurrat.

Resp. Ego sum vitis vera, & vos palmites: * Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, alleluia, alleluia. ℣. Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Qui manet. Gloria Patri. Qui manet. Benedictio. Ad societatem.

Lectio iij.

QVæri etiam potest, cur discipulis in mari laborantibus, post resurrectionem suam Dominus in littore stetit, qui ante resurrectionem suam coram discipulis in fluctibus maris ambulauit. Cuius rei ratio festinè cognoscitur, si ipsa, quæ tunc inerat, causa pensetur. Quid enim mare, nisi præsens sæculum signat, quod se casuum tumultibus, & vndis vitæ corruptibilis illidit? Quid per soliditatem littoris, nisi illa perpetuitas quietis æternæ figuratur? Quia ergo discipuli adhuc fluctibus mortalis vitæ inerant, in mari laborabant. Quia autem Redemptor noster iam corruptionem carnis excesserat, post resurrectionem suam in littore stabat.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Benedictus, Antiphona. Mittite in dexteram nauigij rete, & inuenietis, alleluia.

Oratio.

DEus, qui nos resurrectionis Dominicæ annua solemnitate lætificas: concede propitius; vt per temporalia festa quæ agimus, peruenire ad gaudia æterna mereamur. Per eumdem Dominum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona. Dixit Iesus discipulis suis: Affer-

Afferte de piſcibus, quos prendidiſtis nunc. Aſcendit autem Simon Petrus, & traxit rete in terram plenum magnis piſcibus, alleluia.

FERIA QVINTA.

℣. Surrexit Dominus de ſepulchro, alleluia. ℟. Qui pro nobis pependit in ligno, alleluia. Pater noſter. Abſolutio. Exaudi Domine. Benedict. Euangelica lectio. Lectio ſancti Euangelij ſecundùm Ioannem.

Lectio j. *Cap.20.c*

IN illo tempore: Maria ſtabat ad monumentum foris plorans. Dum ergo fleret, inclinauit ſe, & proſpexit in monumentum: & vidit duos Angelos in albis, ſedentes. Et reliqua.

Homilia ſancti Gregorij Papæ.

Homilia 25 in Euangelia.

MAria Magdalene, quæ fuerat in ciuitate peccatrix, amando veritatem, lauit lacrymis maculas criminis: & Vox veritatis impletur, qua dicitur: Dimiſſa ſunt ei peccata multa, quia dilexit multùm. Quæ enim priùs frigida peccando remanſerat, poſtmodum amando fortiter ardebat. Nam poſtquam venit ad monumentum, ibíque corpus Dominicum non inuenit, ſublatum credidit, atque diſcipulis nuntiauit: qui venientes viderunt, atque ita eſſe, vt mulier dixerat, crediderunt. Et de eis protinus ſcriptum eſt: Abierunt ergo diſcipuli ad ſemetipſos: ac deinde ſubiungitur: Maria autem ſtabat ad monumentum foris plorans.

Reſp. Tulerunt Dominum meum, & neſcio vbi poſuerunt eum. Dicunt ei Angeli: Mulier, quid ploras? ſurrexit ſicut dixit. * Præcedet vos in Galilæam: ibi eum videbitis, alleluia, allel. ℣. Cùm ergo fleret, inclinauit ſe, & proſpexit in monumentum: & vidit duos Angelos in albis, ſedentes, qui dicunt ei. Præcedet vos. Benedictio Diuinum auxilium. Lectio ij.

QVa in re penſandum eſt, huius mulieris mentem quanta vis amoris accenderat, quæ à monumento Domini, etiam diſcipulis recedentibus, non recedebat. Exquirebat quem non inuenerat: flebat inquirendo, & amoris ſui igne ſuccenſa, eius quem ablatum credidit, ardebat deſiderio. Vnde contigit, vt eum ſola tunc videret, quæ remanſerat vt quæreret, quia nimirum virtus boni operis, perſeuerantia eſt: & voce Veritatis dicitur: Qui autem perſeuerauerit vſque in finem, hic ſaluus erit.

℟. Con-

Resp. Congratulamini mihi omnes qui diligitis Dominum, quia quem quærebam, apparuit mihi: Et dum flerem ad monumentum, vidi Dominum, alleluia, alleluia. ℣. Recedentibus discipulis, non recedebam, & amoris eius igne succensa, ardebam desiderio. Et dum flerem. Gloria Patri. Et dum flerem. Benedictio. Ad societatem.

Lectio iij.

Maria ergo cùm fleret, inclinauit se, & prospexit in monumentum. Certè iam monumentum vacuum viderat, iam sublatum Dominum nuntiauerat; quid est quòd se iterùm inclinat, iterùm videre desiderat? Sed amanti semel aspexisse non sufficit: quia vis amoris intentionem multiplicat inquisitionis. Quæsiuit ergo priùs, & minimè inuenit; perseuerauit, vt quæreret; vnde & contigit, vt inueniret: actumque est, vt desideria dilata crescerent, & crescentia caperent quod inuenissent.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Benedictus, Antiphona. Maria stabat ad monumentum plorans, & vidit duos Angelos in albis, sedentes, & sudarium quod fuerat super caput Iesu, alleluia.

Oratio.

Deus, qui diuersitatem Gentium in confessione tui nominis adunasti: da, vt renatis fonte baptismatis vna sit fides mentium, & pietas actionum. Per Dominum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona. Tulerunt Dominum meum, & nescio vbi posuerunt eum: si tu sustulisti eum, dicito mihi, alleluia: & ego eum tollam, alleluia.

FERIA SEXTA.

Vers. Surrexit Dominus verè, alleluia. Resp. Et apparuit Simoni, alleluia. Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas. Benedictio. Euangelica lectio.

Lectio sancti Euangelij secundùm Matthæum.

Lectio j. *Cap. 28. d*

In illo tempore: Vndecim discipuli abierunt in Galilæam in montem, vbi constituerat illis Iesus. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 4. Comment. in Matthæum, in fine.

Post resurrectionem Iesus in monte Galilææ conspicitur, ibique adoratur: licet quidam dubitent, & dubitatio eorum nostrã augeat fidem. Tunc manifestiùs ostenditur Thomæ & latus lancea vulne-

vulneratum, & manus fixas demonstrat clauis. Accedens Iesus locutus est eis, dicens: Data est mihi omnis potestas in cælo & in terra. Illi potestas data est, qui paulò antè crucifixus, qui sepultus in tumulo, qui mortuus iacuerat, qui posteà resurrexit. In cælo autem & in terra potestas data est; vt qui antè regnabat in cælo, per fidem credentium regnet & in terris.

℟. Surgens Iesus Dominus noster, stans in medio discipulorum suorum, dixit: * Pax vobis, alleluia: gauisi sunt discipuli viso Domino, alleluia. ℣. Vna ergo sabbatorum, cùm fores essent clausæ, vbi erant discipuli congregati, venit Iesus, & stetit in medio eorum, & dixit eis. Pax vobis. Benedictio. Diuinum auxilium.

Lectio ij.

EVntes autem docete omnes Gentes, baptizantes eos in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Primùm docent omnes Gentes, deinde doctas intingunt aqua. Non enim potest fieri, vt corpus baptismi recipiat sacramentum, nisi antè anima fidei susceperit veritatem. Baptizantur autem in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti: vt quorum vna est diuinitas, vna sit largitio: nomenque Trinitatis, vnus Deus est.

℟. Expurgate vetus fermentum, vt sitis noua conspersio: etenim Pascha nostrum immolatus est Christus: * Itaque epulemur in Domino, alleluia. ℣. Mortuus est propter delicta nostra, & resurrexit propter iustificationem nostram Itaque. Gloria Patri. Itaque. Benedictio. Ad societatem.

Lectio iij.

DOcentes eos seruare omnia, quæcumque mandaui vobis. Ordo præcipuus: iussit Apostolis, vt primùm docerent vniuersas Gentes, deinde fidei intingerent sacramento: & post fidem ac baptisma, quæ essent obseruanda præciperent. Ac ne putemus leuia esse, quæ iussa sunt, & pauca, addidit: Omnia quæcumque mandaui vobis: vt quicumque crediderint, qui in Trinitate fuerint baptizati, omnia faciant quæ præcepta sunt. Et ecce ego vobiscum sum vsque ad consummationem sæculi. Qui vsque ad consummationem sæculi cum discipulis se futurum esse promittit, & illos ostendit semper esse victuros, & se numquam à credentibus recessurum.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Benedictus, Antiphona. Vndecim discipuli in Galilæa videntes Dominum adorauerunt, alleluia.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui Paschale sacramentum in reconciliationis humanæ fœdere contulisti: da mentibus nostris, vt quod professione celebramus, imitemur effectu. Per Dominum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona. Data est mihi omnis potestas in cælo & in terra, alleluia.

SABBATO IN ALBIS.

℣. Gauisi sunt discipuli, alleluia. ℟. Viso Domino, alleluia. Pater noster. Absolutio. A vinculis. Benedictio. Euangelica lectio.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio i. Cap. 20.

IN illo tempore: Vna sabbati Maria Magdalene venit manè, cùm adhuc tenebræ essent, ad monumentum. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Homilia 22. in Euangelia.

LEctio sancti Euangelij, quam modò fratres audistis, valdè in superficie historica est aperta; sed eius nobis sunt mysteria sub breuitate requirenda. Maria Magdalene, cùm adhuc tenebræ essent, venit ad monumentum. Iuxta historiam notatur hora: iuxta intellectum verò mysticum, requirentis signatur intelligentia. Maria etenim auctorem omnium, quem in carne viderat mortuum, quærebat in monumento: & quia hunc minimè inuenit, furatum credidit. Adhuc ergo erant tenebræ, cùm venit ad monumentum. Cucurrit citiùs, discipulis nuntiauit: sed illi præ ceteris cucurrerunt, qui præ ceteris amauerunt, videlicet Petrus & Ioannes.

Resp. Christus resurgens ex mortuis iam non moritur, mors illi vltrà non dominabitur: quòd enim mortuus est peccato, mortuus est semel: * Quòd autem viuit, viuit Deo, alleluia, alleluia. ℣. Mortuus est semel propter delicta nostra, & resurrexit propter iustificationem nostram. Quòd autem. Benedictio. Diuinum auxilium.

Lectio ij.

CVrrebant autem duo simul: sed Ioannes præcucurrit citiùs Petro. Venit prior ad monumentum, & ingredi non præsumpsit. Venit ergo posterior Petrus, & intrauit. Quid fratres, quid cursus significat? Numquid hæc tam subtilis Euangelistæ descriptio à mysteriis vacare

vacare credenda est? Minimè. Neque enim se Ioannes & præisse, & non intrasse diceret, si in ipsa sui trepidatione mysterium defuisse credidisset. Quid ergo per Ioannem, nisi synagoga: quid per Petrum, nisi Ecclesia designatur?

Resp. Isti sunt agni nouelli, qui annuntiauerunt, alleluia: modò venerunt ad fontes, * Repleti sunt claritate, alleluia, alleluia. ℣. In conspectu Agni amicti sunt stolis albis, & palmæ in manibus eorum. Repleti sunt. Gloria Patri. Repleti. Benedictio. Ad societatem.

Lectio iij.

NEc mirum esse videatur, quòd per iuniorem synagoga, per seniorem verò Ecclesia signari perhibetur: quia etsi ad Dei cultum prior est synagoga, quàm Ecclesia Gentium, ad vsum tamen sæculi prior est multitudo Gentium, quàm synagoga, Paulo attestante, qui ait: Quia non priùs quod spiritale est, sed quod animale. Per seniorem ergo Petrum significatur Ecclesia Gentium: per iuniorem verò Ioannem synagoga Iudæorum. Currunt ambo simul: quia ab ortus sui tempore vsque ad occasum, pari & communi via, etsi non pari & communi sensu, Gentilitas cum synagoga cucurrit. Venit synagoga prior ad monumentum, sed minimè intrauit: quia legis quidem mandata percepit, prophetias de incarnatione ac passione Dominica audiuit, sed credere in mortuum noluit.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Benedictus, Antiphona. Currebant duo simul, & ille alius discipulus præcucurrit citiùs Petro, & venit prior ad monumentum, alleluia.

Oratio

COncede quæsumus omnipotens Deus: vt qui festa Paschalia venerando egimus, per hæc contingere ad gaudia æterna mereamur. Per Dominum nostrum Iesum Christum.

Ad Vesperas Officium fit Duplex. Antiphona. Alleluia, alleluia, alleluia. Psalmus. Benedictus Dominus Deus meus. Cum reliquis de Psalterio. 152.

Capitulum. 1. *Ioan.* 5.

CHarissimi, Omne quod natum est ex Deo, vincit mundum: & hæc est victoria, quæ vincit mundum, fides nostra.

Hymnus.

AD regias Agni dapes
Stolis amicti candidis
Post transitum maris Rubri
Christo canamus Principi:

Diuina cuius Charitas
Sacrum propinat ſanguinem,
Almiq́ue membra corporis
Amor Sacerdos immolat.
Sparſum cruorem poſtibus
Vaſtator horret Angelus:
Fugitq́ue diuiſum mare:
Merguntur hoſtes fluctibus.
Iam Paſcha noſtrum Chriſtus eſt,
Paſchalis idem Victima,
Et pura puris mentibus
Sinceritatis azyma.
O vera cæli Victima,
Subiecta cui ſunt tartara,
Soluta mortis vincula,
Recepta vitæ præmia.
Victor ſubactis inferis
Trophæa Chriſtus explicat,
Cæloq́ue aperto, ſubditum
Regem tenebrarum trahit.
Vt ſis perenne mentibus
Paſchale Ieſu gaudium;
A morte dira criminum
Vitæ renatos libera.
Deo Patri ſit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In ſempiterna ſæcula. Amen.

Sic terminantur omnes Hymni eiuſdem metri vſque ad Aſcenſionem, præterquam in Officio beatæ Mariæ, & in Hymno ſanctæ Crucis ad Veſperas.

℣. Mane nobiſcum Domine, alleluia. ℟. Quoniam aduesperaſcit, alleluia.

Ad Magnificat. Antiphona
Cùm eſſet ſerò die illa vna Sabbatorum, & fores eſſent clauſæ, vbi erant diſcipuli congregati in vnum, ſtetit Ieſus in medio, & dixit eis: Pax vobis, alleluia.

Oratio

Præſta, quæſumus omnipotens Deus: vt qui Paſchalia feſta peregimus; hæc, te largiente, moribus & vita teneamus. Per Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum Filium tuum: Qui tecum viuit.

℣. Benedicamus Domino, deinceps dicitur ſine Alleluia.

Completorium dicitur vt in Pſalterio, omiſſis Precibus: & loco Antiphonæ Miſerere, dicitur Antiph. Alleluia, alleluia, alleluia. Et in fine Antiphonæ Salua nos, additur Alleluia.

Sic dicitur vſque ad Dominicam Trinitatis excluſiuè: & quando non eſt Duplex, nec infra Octauam, dicuntur Preces vt in Pſalterio. 160.

Ad ℟. breuia, & ℣. per omnes Horas, iungitur Alleluia, vſque ad Sabbatum poſt Pentecoſten, præterquam in ℣. ad Preces Primæ & Completorij, quando dicuntur. Et quandocumque Alleluia iungitur ℟. breui, duplicatur: ſed in Verſiculis dicitur ſemel.

DOMI-

DOMINICA IN ALBIS, in Octaua Paschæ.

Duplex.

Ad Matutinũ, Inuitatorium. Surrexit Dominus verè, * Alleluia. Psalmus. Venite, exultemus. 2. Hymnus. Rex sempiterne. vt in Psalterio. 3.

In primo Nocturno, Aña. Alleluia, Lapis reuolutus est, alleluia: ab ostio monumenti, alleluia, alleluia. Psalmi de Dominica, vt in Psalterio. 4. qui dicuntur in quolibet Nocturno sub vna Antiphona.

℣. Surrexit Dominus de sepulchro, alleluia. ℟. Qui pro nobis pependit in ligno, alleluia.

De Epistola beati Pauli Apostoli ad Colossenses.

Lectio j. *Cap. 3.*

SI consurrexistis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, vbi Christus est in dextera Dei sedens: quæ sursum sunt sapite, non quæ super terram. Mortui enim estis, & vita vestra est abscondita cum Christo in Deo. Cùm Christus apparuerit, vita vestra, tunc & vos apparebitis cum ipso in gloria. Mortificate ergo membra vestra, quæ sunt super terram; fornicationem, immunditiam, libidinem, concupiscentiam malam, & auaritiam, quæ est simulacrorum seruitus: propter quæ venit ira Dei super filios incredulitatis: in quibus & vos ambulastis aliquando, cùm viueretis in illis.

Resp. Angelus Domini descendit de cælo, & accedens reuoluit lapidem, & super eum sedit, & dixit mulieribus: * Nolite timere: scio enim quia Crucifixum quæritis, iam surrexit: venite, & videte locum, vbi positus erat Dominus, alleluia. ℣. Et introëuntes in monumentum, viderunt iuuenem sedentem in dextris, coopertum stola candida, & obstupuerunt: qui dixit illis. Nolite timere.

Lectio ij.

NVnc autem deponite & vos omnia; iram, indignationem, malitiam, blasphemiam, turpem sermonem de ore vestro. Nolite mentiri inuicem, expoliantes vos veterem hominem cum actibus suis, & induentes nouum, eum qui renouatur in agnitionem, secundùm imaginem eius qui creauit illum. Vbi non est Gentilis, & Iudæus; circumcisio, & præputium; barbarus, & Scytha; seruus, & liber: sed omnia, & in omnibus Christus. Induite vos ergo sicut electi Dei, sancti & dilecti, viscera misericordiæ, benignitatem,

humilitatem, modestiam, patientiam; supportantes inuicem, & donantes vobismet ipsis, si quis aduersus aliquem habet querelam: sicut & Dominus donauit vobis, ita & vos.

℟. Angelus Domini locutus est mulieribus, dicens: Quem quæritis? An Iesum quæritis? iam surrexit: * Venite, & videte, alleluia, alleluia. ℣. Iesum quæritis Nazarenum crucifixum? surrexit, non est hîc. Venite.

Lectio iij.

SVper omnia autem hæc, charitatem habete, quod est vinculum perfectionis, & pax Christi exultet in cordibus vestris, in qua & vocati estis in vno corpore: & grati estote. Verbum Christi habitet in vobis abundanter, in omni sapientia, docentes, & commonentes vosmetipsos psalmis, hymnis, & canticis spiritualibus, in gratia cantantes in cordibus vestris Deo. Omne quodcumque facitis in verbo aut in opere, omnia in nomine Domini Iesu Christi, gratias agentes Deo & Patri per ipsum.

℟. Cùm transisset sabbatum, Maria Magdalene, & Maria Iacobi, & Salome emerunt aromata, * Vt venientes vngerent Iesum, alleluia, alleluia. ℣. Et valdè manè vna Sabbatorum veniunt ad monumentum, orto iam sole. Vt venientes. Gloria Patri. Vt venientes.

In secundo Nocturno, Añ. Alleluia, Quem quæris mulier? alleluia: viuentem cum mortuis? Alleluia, alleluia.

Psalm. Conserua. cum reliquis vt in Psalterio II.

℣. Surrexit Dominus verè, alleluia. ℟. Et apparuit Simoni, alleluia.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Serm. 1. *in Octaua Pascha, qui est* 157. *de Tempore.*

Lectio iiii.

PAschalis sôlemnitas hodierna festiuitate concluditur, & ideò hodie Neophytorum habitus commutatur: ita tamen, vt candor, qui de habitu deponitur, semper in corde teneatur. In qua quidem primùm nobis agendum est, vt quia paschales dies sunt, id est, indulgentiæ ac remissionis, ita à nobis sanctorum dierum festiuitas agatur, vt relaxatione corporum puritas non obfuscetur: sed potiùs abstinentes ab omni luxu, ebrietate, lasciuia, demus operam sobriæ remissioni, ac sanctæ sinceritati: vt quidquid modò corporali abstinentia non acquiri-

quirimus, mentium puritate quæramus.

℟. Maria Magdalene, & altera Maria, ibant diluculò ad monumentum. * Iesum quem quæritis, non est hîc, surrexit sicut locutus est, præcedet vos in Galilæam, ibi eum videbitis, alleluia, alleluia. Vers. Et valdè manè vna Sabbatorum veniunt ad monumentum, orto iam sole: & introëuntes viderunt iuuenem sedentem in dextris, qui dixit illis. Iesum quem quæritis.

Lectio v.

AD omnes quidem pertinet sermo, quos cura nostra complectitur; verumtamen hodie terminata Sacramentorum solemnitate, vos alloquimur nouella germina sanctitatis, regenerata ex aqua & Spiritu sancto: germen pium, examen nouellum, flos nostri honoris, & fructus laboris, gaudium & corona mea, omnes qui statis in Domino, Apostolicis verbis vos alloquor: Ecce nox præcessit, dies autem appropinquauit: abijcite opera tenebrarum, & induite vos arma lucis. Sicut in die honestè ambulemus: non in comessationibus & ebrietatibus, non in cubilibus & impudicitiis, non in contentione & æmulatione: sed induimini Dominum Iesum Christum.

℟. Surrexit pastor bonus, qui animam suam posuit pro ouibus suis, & pro grege suo mori dignatus est: * Alleluia, alleluia, alleluia. ℣. Etenim Pascha nostrum immolatus est Christus. Alleluia.

Lectio vi.

HAbemus, inquit, certiorem propheticum sermonem; cui benè facitis intendentes, tamquam lucernæ in obscuro loco, donec dies lucescat, & lucifer oriatur in cordibus vestris. Sint ergo lumbi vestri accincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris; & vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando reuertatur à nuptiis. Ecce dies adueniunt, in quibus Dominus dicit: Pusillum, inquit, & non videbitis me: & iterùm pusillum, & videbitis me. Hæc est hora, de qua dixit: Vos tristes eritis, sæculum autem gaudebit, id est, vita ista tentationibus plena, in qua peregrinamur ab eo. Sed iterùm, inquit, videbo vos, & gaudebit cor vestrum, & gaudium vestrum nemo tollet à vobis.

Resp. Virtute magna reddebant Apostoli, * Testimonium resurrectionis Iesu Christi Domini nostri, allelui:

luia, alleluia. ℣. Repleti quidem Spiritu sancto loquebantur cum fiducia verbum Dei. Testimonium. Gloria Patri. Testimonium.

In tertio Nocturno, Aña.

Alleluia, Noli flere Maria, alleluia: resurrexit Dominus, alleluia, alleluia. Psalmus. Cæli enarrant. cum reliquis, vt in Psalterio. 16.

℣. Gauisi sunt discipuli, alleluia. ℟. Viso Domino, alleluia.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio vij. *Cap.* 20. *c*

IN illo tempore: Cùm serò esset die illo, vna sabbatorum, & fores essent clausæ, vbi erant discipuli congregati propter metum Iudæorum: venit Iesus, & stetit in medio, & dixit eis: Pax vobis. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Homilia 26 in Euangelia.

PRima lectionis huius Euangelicæ quæstio animum pulsat: quomodo post resurrectionem corpus Dominicum verum fuit, quod clausis ianuis ad discipulos ingredi potuit? Sed sciendum nobis est, quòd diuina operatio, si ratione comprehenditur, non est admirabilis: nec fides habet meritum, cui humana ratio præbet experimentum. Sed hæc ipsa nostri Redemptoris opera quæ ex semetipsis comprehendi nequaquam possunt, ex alia eius operatione pensanda sunt: vt rebus mirabilibus fidem præbeant facta mirabiliora. Illud enim corpus Domini intrauit ad discipulos ianuis clausis, quod videlicet ad humanos oculos per natiuitatem suam clauso exiuit vtero Virginis. Quid ergo mirum, si clausis ianuis post resurrectionem suam in æternum iam victurus intrauit, qui moriturus veniens, non aperto vtero Virginis exiuit?

℟. De ore prudentis procedit mel, alleluia: dulcedo mellis est sub lingua eius, alleluia: * Fauus distillans labia eius, alleluia, alleluia. ℣. Sapientia requiescit in corde eius, & prudentia in sermone oris illius. Fauus distillans.

Lectio viij.

SEd quia ad illud corpus, quod videri poterat, fides intuentium dubitabat: ostendit eis protinus manus & latus: palpandam carnem præbuit, quam clausis ianuis introduxit. Qua in re duo mira, & iuxta humanam rationem sibi valdè contraria ostendit: dum post resurrectionem suam corpus suum incor-

incorruptibile, & tamen palpabile demonstrauit. Nam & corrumpi necesse est quod palpatur: & palpari non potest quod non corrumpitur. Sed miro modo atque inæstimabili Redemptor noster & incorruptibile post resurrectionem, & palpabile corpus exhibuit: vt monstrando incorruptibile, inuitaret ad præmium: & præbendo palpabile, firmaret ad fidem. Et incorruptibilem se ergo, & palpabilem demonstrauit: vt profectò esse post resurrectionem ostenderet corpus suum & eiusdem naturæ, & alterius gloriæ.

℟. Surgens Iesus Dominus noster, stans in medio discipulorum suorum, dixit: Pax vobis, alleluia: gauisi sunt discipuli viso Domino, alleluia. ℣. Vna ergo sabbatorum, cùm fores essent clausæ, vbi erant discipuli congregati, venit Iesus, & stetit in medio eorum, & dixit eis. Pax vobis. Gloria Patri. Pax vobis.

Lectio ix.

DIxit eis: Pax vobis. Sicut misit me Pater, & ego mitto vos: id est, sicut misit me Pater Deus Deum, & ego mitto vos homo homines. Pater Filium misit, qui hunc pro redemptione generis humani incarnari constituit. Quem videlicet in mundum venire ad passionem voluit: sed tamen amauit Filium, quem ad passionem misit. Electos verò Apostolos Dominus non ad mundi gaudia, sed sicut ipse missus est, ad passiones in mundum mittit. Quia ergo & Filius amatur à Patre, & tamen ad passionem mittitur: ita & discipuli à Domino amantur, qui tamen ad passionem mittuntur in mundum. Itaque rectè dicitur: Sicut misit me Pater, & ego mitto vos: id est, ea vos charitate diligo cùm inter scandala persecutorum mitto, qua me charitate Pater diligit, quem venire ad tolerandas passiones fecit.

Te Deum laudamus. 18.

AD LAVDES,

Antiphona.

ALleluia, alleluia, alleluia, alleluia, alleluia, alleluia, alleluia, alleluia, alleluia. Psalm. Dominus regnauit. Iubilate Deo. Deus Deus meus. 19. Aña. Surrexit Christus de sepulchro, qui liberauit tres pueros de camino ignis ardentis, alleluia. Canticum. Benedicite. 20. Aña. Alleluia, alleluia, alleluia. Psalm. Laudate Dominum de cælis, 21.

Capitulum. 1. Ioan. 5.

CHarissimi, Omne quod natum est ex Deo, vincit mundum: & hæc est victoria, quæ vincit mundum, fides nostra.

Hymnus.

AVrora Cęlum purpurat,
Æther resultat laudibus,
Mundus triumphans iubilat,
Horrens auernus infremit:
Rex ille dum fortissimus
De mortis inferno specu
Patrum Senatum liberum
Educit ad vitæ iubar.
Cuius sepulchrum plurimo
Custode signabat lapis,
Victor triumphat, & suo
Mortem sepulchro funerat.
Sat funeri, sat lacrymis,
Sat est datum doloribus;
Surrexit extinctor necis,
Clamat coruscans Angelus.
Vt sis perenne mentibus
Paschale Iesu gaudium;
A morte dira criminum
Vitæ renatos libera.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna sæcula Amen.

Vers. In resurrectione tua Christe, alleluia. ℟. Cæli & terra lætentur, alleluia.

Ad Benedictus, Antiphona. Cùm esset serò die illa vna sabbatorum, & fores essent clausæ, vbi erant discipuli congregati in vnum: stetit Iesus in medio, & dixit eis: Pax vobis, alleluia.

Oratio.

PRæsta quæsumus omnipotens Deus: vt qui Paschalia festa peregimus; hæc, te largiente, moribus & vita teneamus. Per Dominum.

Ad Primam, Hymnus. Iam lucis. 24. Aña. Alleluia, alleluia, alleluia, alleluia. Psalmi, Deus in nomine tuo. 25. Beati immaculati. Retribue. 27. & Quicumque. 27.

Prædicti Psalmi dicuntur Dominicis diebus vsque ad Ascensionem.

Capitulum. Regi sæculorum. 29.

℟. breue. Christe Fili Dei viui, miserere nobis, * Alleluia, alleluia. Christe. ℣. Qui surrexisti à mortuis. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Christe. ℣. Exurge Christe, adiuua nos, alleluia. Resp. Et libera nos propter nomen tuum, alleluia.

Et sic dicitur ℟. breue vsque ad Ascensionem.

Et quando non est Duplex, aut infra Octauas, dicuntur Preces de Dominica, vt in Psalterio. 30.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio breuis. Si consurrexistis cum Christo. vt in Psalterio. 32.

Ad Tertiam, & alias Horas, Aña. Alleluia, alleluia, alleluia, alleluia. Capitul. Charissimi, Omne quod natum. ℟. bre-

℟. breue. Surrexit Dominus de sepulchro, * Alleluia, alleluia. Surrexit. ℣. Qui pro nobis pependit in ligno. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Surrexit. ℣. Surrexit Dominus verè, alleluia. ℟. Et apparuit Simoni, alleluia.

Ad Sextam, Capitulum.

1. Ioan. 5.

QVis est autem qui vincit mundum, nisi qui credit quoniam Iesus est Filius Dei? hic est qui venit per aquam & sanguinem, Iesus Christus: non in aqua solùm, sed in aqua & sanguine.

℟. breue. Surrexit Dominus verè, * Alleluia, alleluia. Surrexit. ℣. Et apparuit Simoni. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Surrexit. ℣. Gauisi sunt discipuli, alleluia. ℟. Viso Domino, alleluia.

Ad Nonam, Capitulum.

1. Ioan. 5. b.

SI testimonium hominum accipimus, testimonium Dei maius est: quoniam hoc est testimonium Dei, quod maius est, quoniam testificatus est de Filio suo. Qui credit in Filium Dei, habet testimonium Dei in se.

℟. breue. Gauisi sunt discipuli, * Alleluia, alleluia. Gauisi. ℣. Viso Domino. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Gauisi sunt. ℣. Mane nobiscum Domine, alleluia. ℟. Quoniam aduesperascit, alleluia.

Ad Vesperas, Antiphona. Alleluia, alleluia, alleluia. Psalm. Dixit Dominus. cum reliquis de Dominica. 135. qui sub vna tantùm Antiphona dicuntur.

Capitulum. Charissimi, Omne quod natum. Hymnus Ad regias Agni dapes, vt suprà in Vesperis Sabbati. 337.

℣. Mane nobiscum Domine, alleluia. ℟. Quoniam aduesperascit, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona. Post dies octo ianuis clausis ingressus Dominus dixit eis: Pax vobis, alleluia, alleluia.

Oratio. Præsta quæsumus. vt suprà 344.

Hymni, Versiculi, & ℟. breuia huius Dominicæ dicuntur vsque ad Ascensionem, etiam in feriali Officio.

FERIA SECVNDA.

Inuitatorium. Alleluia, alleluia, * Alleluia. Psalm. Venite, exultemus. 2. Hymnus. Rex sempiterne. 3. Antiphona. Alleluia. Psalmus. Dominus illuminatio. cum reliquis de secunda Feria, vt in Psalterio. 51.

Psalmi feriales Nocturnorum & Vesperarum dicuntur sub prima Antiphona. Alleluia, vsque ad Ascensionem.

℣. Surrexit Dominus de sepulchro, alleluia. ℟. Qui pro nobis pependit in ligno, alleluia.

Incipit liber Actuum Apostolorum.

Lectio j. *Cap* 1.

PRimùm quidem sermonem feci de omnibus, ô Theophile, quæ cœpit Iesus facere & docere, vsque in diem, qua, præcipiens Apostolis per Spiritum sanctum, quos elegit, assumptus est: quibus & præbuit seipsum viuum post passionem suam in multis argumentis, per dies quadraginta apparens eis, & loquens de regno Dei. Et conuescens, præcepit eis ab Ierosolymis ne discederent, sed expectarent promissionem Patris, quam audistis (inquit) per os meum: quia Ioannes quidem baptizauit aqua, vos autem baptizabimini Spiritu sancto non post multos hos dies. Igitur qui conuenerant, interrogabant eum, dicentes: Domine, si in tempore hoc restitues regnum Israël? Dixit autem eis. Non est vestrum nosse tempora vel momenta, quæ Pater posuit in sua potestate: sed accipietis virtutem superuenientis Spiritus sancti in vos, & eritis mihi testes in Ierusalem, & in omni Iudæa, & Samaria, & vsque ad vltimum terræ.

Resp. Virtute magna reddebant Apostoli, * Testimonium resurrectionis Iesu Christi Domini nostri, alleluia, alleluia. ℣. Repleti quidem Spiritu sancto loquebantur cum fiducia verbum Dei. Testimonium.

Lectio ij.

ET cùm hæc dixisset, videntibus illis, eleuatus est: & nubes suscepit eum ab oculis eorum. Cumque intuerentur in cælum euntem illum, ecce duo viri astiterunt iuxta illos in vestibus albis, qui & dixerunt: Viri Galilæi, quid statis aspicientes in cælum? Hic Iesus, qui assumptus est à vobis in cælum, sic veniet, quemadmodum vidistis eum euntem in cælum. Tunc reuersi sunt Ierosolymam à monte, qui vocatur Oliueti, qui est iuxta Ierusalem, sabbati habens iter. Et cùm introissent in cœnaculum, ascenderunt vbi manebant Petrus & Ioannes, Iacobus & Andreas, Philippus & Thomas, Bartholomæus, & Matthæus, Iacobus Alphæi, & Simon Zelotes, & Iudas Iacobi. Hi omnes erant perseuerantes vnanimiter in oratione cum mulieribus, & Maria matre Iesu, & fratribus eius.

℟. De

℟. De ore prudentis procedit mel, alleluia: dulcedo mellis est sub lingua eius, alleluia: * Fauus distillans labia eius, alleluia, alleluia. Vers. Sapientia requiescit in corde eius, & prudentia in sermone oris illius. Fauus distillans. Gloria Patri. Fauus distillans. Lectio iij.

IN diebus illis exurgens Petrus in medio fratrum dixit: (erat autem turba hominum simul ferè centum viginti.) Viri fratres, oportet impleri Scripturam, quam prædixit Spiritus sanctus per os Dauid de Iuda, qui fuit dux eorum qui comprehenderunt Iesum: qui connumeratus erat in nobis, & sortitus est sortem ministerij huius. Et hic quidem possedit agrum de mercede iniquitatis, & suspensus crepuit medius: & diffusa sunt omnia viscera eius. Et notum factum est omnibus habitantibus Ierusalem, ita vt appellaretur ager ille lingua eorum, Haceldama, hoc est, ager sanguinis. Scriptum est enim in libro Psalmorum: Fiat commoratio eorum deserta, & non sit qui inhabitet in ea: & episcopatum eius accipiat alter. Oportet ergo ex his viris, qui nobiscum sunt congregati in omni tempore, quo intrauit & exiuit inter nos Dominus Iesus, incipiens à baptismate Ioannis vsque in diem qua assumptus est à nobis, testem resurrectionis eius nobiscum fieri vnum ex istis. Et statuerunt duos, Ioseph, qui vocabatur Barsabas, qui cognominatus est Iustus, & Mathiam. Et orantes dixerunt: Tu Domine, qui corda nosti omnium, ostende, quem elegeris ex his duobus vnum accipere locum ministerij huius, & Apostolatus, de quo præuaricatus est Iudas, vt abiret in locum suum. Et dederunt sortes eis, & cecidit sors super Mathiam, & annumeratus est cum vndecim Apostolis.

Hoc tempore Paschali non dicitur tertium Responsorium in feriali Officio, sed Hymnus. Te Deum laudamus. 18.

Ad Laudes, Antiphona. Alleluia. Psalmus. Dominus regnauit. cum reliquis Antiphonis, & Psalmis de Psalterio, vt in Dominica. 19.

Capitulum. *Rom. 6. b*

CHristus resurgens ex mortuis iam non moritur, mors illi vltrà non dominabitur. Quòd enim mortuus est peccato, mortuus est semel: quòd autem viuit, viuit Deo.

Hymnus. Aurora cælum purpurat. ℣. In resurrectione tua. 344.

Ad Benedictus, Antiphona. Surgens Iesus manè prima sabbati, apparuit primò Mariæ Magdalenæ, de qua eiecerat septem dæmonia, alleluia.

Oratio.

PRæsta quæsumus omnipotens Deus: vt qui Paschalia festa peregimus; hæc, te largiente, moribus & vita teneamus. Per Dominum nostrum.

Posteà fit commemoratio de Cruce: quæ commemoratio quotidie fit in Laudibus & Vesperis vsque ad Ascensionem, tam in Officio de Tempore quàm de Sanctis, nisi sit Duplex, aut infra Octauas. Aliæ Commemorationes de S. Maria, de Apostolis, & de Pace, non dicuntur tempore Paschali.

In Laudibus, Antiphona de Cruce. Crucifixus surrexit à mortuis, & redemit nos, alleluia, alleluia. ℣. Dicite in nationibus, alleluia. ℟. Quia Dominus regnauit à ligno, alleluia.

Oratio.

DEus, qui pro nobis Filium tuum crucis patibulum subire voluisti, vt inimici à nobis expelleres potestatem: concede nobis famulis tuis; vt resurrectionis gratiam consequamur. Per eumdem Dñm nostrum.

In Vesperis, Antiphona. Crucem sanctam subiit, qui infernum confregit, accinctus est potentia, surrexit die tertia, alleluia.

Vers. & Oratio vt suprà.

In feriali Officio Prima dicitur sicut in Festis Simplicibus toto tempore Paschali.

Psalmi Horarum dicuntur cum quatuor Alleluia. Capitulum. Regi sæculorum. 29. Preces de Dominica, vt in Psalterio. 30.

Ad Tertiam, Capitulum. Christus resurgens.

℟. breue. Surrexit Dominus de sepulchro, * Alleluia, alleluia. Surrexit. ℣. Qui pro nobis pependit in ligno. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Surrexit. ℣. Surrexit Dominus verè, alleluia. ℟. Et apparuit Simoni, alleluia.

Ad Sextam, Capitulum.

1 *Cor.* 15 *c*

CHristus resurrexit à mortuis primitiæ dormientium: quoniam quidem per hominem mors, & per hominem resurrectio mortuorum. Et sicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Christo omnes viuificabuntur.

℟. breue. Surrexit Dominus verè, * Alleluia, alleluia. Surrexit. ℣. Et apparuit Simoni,

ni. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Surrexit. ℣. Gauisi sunt discipuli, alleluia. ℟. Viso Domino, alleluia.

Ad Nonam, Capitulum.

1 *Pet.* 3 *d*

CHristus semel pro peccatis nostris mortuus est, iustus pro iniustis, vt nos offerret Deo, mortificatus quidem carne, viuificatus autem spiritu.

℟. breue. Gauisi sunt discipuli, * Alleluia, alleluia. Gauisi. ℣. Viso Domino. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Gauisi. ℣. Mane nobiscum Domine, alleluia. ℟. Quoniam aduesperascit, alleluia.

Ad Vesperas, Antiphona. Alleluia. Psalmus. Dilexi. cum reliquis de Psalterio. 139. sub vna Antiphona. Alleluia.

Capitulum. *Rom.* 6. *b*

CHristus resurgens ex mortuis iam non moritur, mors illi vltrà non dominabitur. Quòd enim mortuus est peccato, mortuus est semel: quòd autem viuit, viuit Deo.

Hymnus Ad regias Agni. vt suprà. 337.

℣. Mane nobiscum Domine, alleluia. ℟. Quoniam aduesperascit, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona. Pax vobis, ego sum, alleluia: nolite timere, alleluia.

Inuitatorium, Capitula, & ℟. breuia suprà scripta dicuntur in feriali Officio vsque ad Ascensionem.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. *Cap.* 2.

ET cùm complerentur dies Pentecostes, erant omnes pariter in eodem loco: & factus est repentè de cælo sonus, tamquam aduenientis spiritus vehementis, & repleuit totam domum vbi erant sedentes. Et apparuerunt illis dispertitæ linguæ tamquam ignis, seditque supra singulos eorum: & repleti sunt omnes Spiritu sancto, & cœperunt loqui variis linguis, prout Spiritus sanctus dabat eloqui illis. Erant autem in Ierusalem habitantes Iudæi, viri religiosi ex omni natione, quæ sub cælo est. Facta autem hac voce, conuenit multitudo, & mente confusa est, quoniam audiebat vnusquisque lingua sua illos loquentes. Stupebant autem omnes, & mirabantur, dicentes: Nónne ecce omnes isti, qui loquuntur, Galilæi sunt, & quomodo nos audiuimus vnusquisque linguam nostram, in qua nati sumus?

℟. Ecce vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid, aperire librum, & soluere septem signacula

gnacula eius: * Alleluia, alleluia, alleluia. ℣. Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem, & diuinitatem, & sapientiam, & fortitudinem, & honorem, & gloriam, & benedictionem. Alleluia, alleluia, alleluia.

Lectio ij.

STans autem Petrus cum vndecim, leuauit vocem suam, & locutus est eis: Viri Iudæi, & qui habitatis Ierusalem vniuersi, hoc vobis notum sit, & auribus percipite verba mea. Non enim, sicut vos æstimatis, hi ebrij sunt, cùm sit hora diei tertia: sed hoc est, quod dictum est per Prophetam Ioël: Et erit in nouissimis diebus (dicit Dominus) effundam de Spiritu meo super omnem carnem: & prophetabunt filij vestri, & filiæ vestræ: & iuuenes vestri visiones videbunt, & seniores vestri somnia somniabunt. Et quidem super seruos meos, & super ancillas meas in diebus illis effundam de Spiritu meo, & prophetabunt: & dabo prodigia in cælo sursum, & signa in terra deorsum, sanguinem, & ignem, & vaporem fumi: sol conuertetur in tenebras, & luna in sanguinem, antequam veniat dies Domini magnus & manifestus. Et erit: Omnis, quicumque inuocauerit nomen Domini, saluus erit.

℟. Ego sum vitis vera, & vos palmites: * Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, alleluia, alleluia. ℣. Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Qui manet. Gloria Patri. Qui manet.

Lectio iij.

VIri Israëlitæ, audite verba hæc: Iesum Nazarenum, virum approbatum à Deo in vobis, virtutibus, & prodigiis, & signis, quæ fecit Deus per illum in medio vestri, sicut & vos scitis: hunc definito consilio & præscientia Dei traditum, per manus iniquorum affligentes interemistis: quem Deus suscitauit, solutis doloribus inferni, iuxta quod impossibile erat teneri illum ab eo. Dauid enim dicit in eum: Prouidebam Dominum in conspectu meo semper; quoniam à dextris est mihi ne commouear. Propter hoc lætatum est cor meum, & exultauit lingua mea, insuper & caro mea requiescet in spe: Quoniam non derelinques animam meam in inferno, nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Benedictus, Antiphona. Præcedam vos in Galilæam, ibi me videbitis, ſicut dixi vobis, alleluia, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona. Mitte manum tuam, & cognoſce loca clauorum, alleluia : & noli eſſe incredulus, ſed fidelis, alleluia

FERIA QVARTA.

De Actibus Apoſtolorum.

Lectio j. *Cap.* 3.

PEtrus autem & Ioannes aſcendebant in templum ad horam orationis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex vtero matris ſuæ, baiulabatur : quem ponebant quotidie ad portam templi, quæ dicitur Speciosa, vt peteret eleëmoſynam ab introëuntibus in templum. Is cùm vidiſſet Petrum & Ioannem incipientes introire in templum, rogabat vt eleëmoſynam acciperet. Intuens autem in eum Petrus cum Ioanne, dixit : Reſpice in nos. At ille intendebat in eos, ſperans ſe aliquid accepturum ab eis. Petrus autem dixit : Argentum & aurum non eſt mihi : quod autem habeo, hoc tibi do : In nomine Ieſu Christi Nazareni ſurge, & ambula.

℟. Surgens Ieſus Dominus noſter, ſtans in medio diſcipulorum ſuorum, dixit : *Pax vobis, alleluia : gauiſi ſunt diſcipuli viſo Domino, alleluia. ℣. Vna ergo ſabbatorum, cùm fores eſſent clauſæ, vbi erant diſcipuli congregati, venit Ieſus, & ſtetit in medio eorum, & dixit eis. Pax vobis.

Lectio ij.

ET apprehenſa manu eius dextera, alleuauit eum, & protinus conſolidatæ ſunt baſes eius & plantæ. Et exiliens ſtetit, & ambulabat : & intrauit cum illis in templum ambulans, & exiliens, & laudans Deum. Et vidit omnis populus eum ambulantem, & laudantem Deum. Cognoſcebant autem illum, quòd ipſe erat qui ad eleëmoſynam ſedebat ad Speciosam portam templi : & impleti ſunt ſtupore & extaſi, in eo quod contigerat illi. Cùm teneret autem Petrum & Ioannem, cucurrit omnis populus ad eos ad porticum, quæ appellatur Salomonis, ſtupentes.

℟. Expurgate vetus fermentum, vt ſitis noua conſperſio : etenim Paſcha noſtrum immolatus eſt Chriſtus : * Itaque epulemur in Domino, alleluia. ℣. Mortuus eſt propter delicta noſtra, & reſurrexit propter iuſtificationem noſtram. Itaque epulemur,

lemur. Gloria Patri. Itaque epulemur.

Lectio iij.

VIdens autem Petrus, respondit ad populum: Viri Israëlitæ quid miramini in hoc, aut nos quid intuemini, quasi nostra virtute aut potestate fecerimus hunc ambulare? Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Iacob, Deus patrum nostrorum glorificauit Filium suum Iesum, quem vos quidem tradidistis, & negastis ante faciem Pilati, iudicante illo dimitti. Vos autem sanctum & iustum negastis, & petistis virum homicidam donari vobis: auctorem verò vitæ interfecistis, quem Deus suscitauit à mortuis, cuius nos testes sumus. Et in fide nominis eius, hunc, quem vos vidistis, & nostis, confirmauit nomen eius: & fides, quæ per eum est, dedit integram sanitatem istam in conspectu omnium vestrum.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Benedictus, Antiphona. Ego sum vitis vera, alleluia: & vos palmites veri, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona. Quia vidisti me, Thoma, credidisti: beati qui non viderunt, & crediderunt, alleluia.

FERIA QVINTA.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. *Cap.* 5.

VIr autem quidam nomine Ananias, cum Saphira vxore sua vendidit agrum, & fraudauit de pretio agri, conscia vxore sua: & afferens partem quamdam, ad pedes Apostolorum posuit. Dixit autem Petrus: Anania, cur tentauit satanas cor tuum, mentiri te Spiritui sancto, & fraudare de pretio agri? Nónne manens tibi manebat, & venumdatum in tua erat potestate? Quare posuisti in corde tuo hanc rem? Non es mentitus hominibus, sed Deo. Audiens autem Ananias hæc verba, cecidit, & expirauit. Et factus est timor magnus super omnes, qui audierunt. Surgentes autem iuuenes amouerunt eum, & efferentes sepelierunt.

Resp. Christus resurgens ex mortuis, iam non moritur, mors illi vltrà non dominabitur: quòd enim mortuus est peccato, mortuus est semel: * Quòd autem viuit, viuit Deo, alleluia, alleluia. ℣. Mortuus est semel propter delicta nostra, & resurrexit propter iustificationem nostram. Quòd autem viuit.

Lectio ij.

FActum est autem quasi horarum trium spatium, & vxor ipsius, nesciens quod factum fuerat, introiuit. Dixit autem ei Petrus: Dic mihi mulier, si tanti agrum vendidistis? At illa dixit: Etiam tanti. Petrus autem ad eam: Quid vtique conuenit vobis tentare Spiritum Domini? Ecce pedes eorum qui sepelierunt virum tuum, ad ostium, & efferent te. Confestim cecidit ante pedes eius, & expirauit. Intrantes autem iuuenes inuenerunt illam mortuam: & extulerunt, & sepelierunt ad virum suum. Et factus est timor magnus in vniuersa ecclesia, & in omnes qui audierunt hæc.

℟. Surrexit pastor bonus, qui animam suam posuit pro ouibus suis, & pro grege suo mori dignatus est: * Alleluia, alleluia, alleluia. ℣. Etenim Pascha nostrum immolatus est Christus. Alleluia. Gloria Patri. Alleluia.

Lectio iij.

PEr manus autem Apostolorum fiebant signa & prodigia multa in plebe. Et erant vnanimiter omnes in porticu Salomonis. Ceterorum autem nemo audebat se coniungere illis: sed magnificabat eos populus. Magis autem augebatur credentium in Domino multitudo, virorum ac mulierum, ita vt in plateas eiicerent infirmos, & ponerent in lectulis ac grabatis, vt, veniente Petro, saltem vmbra illius obumbraret quemquam illorum, & liberarentur ab infirmitatibus suis. Concurrebat autem & multitudo vicinarum ciuitatum Ierusalem, afferentes ægros, & vexatos à spiritibus immundis: qui curabantur omnes.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ardens est cor meum, desidero videre Dominum meum: quæro, & non inuenio, vbi posuerunt eum, alleluia, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Misi digitum meum in fixuras clauorum, & manum meam in latus eius, & dixi: Dominus meus, & Deus meus, alleluia.

FERIA SEXTA.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. *Cap* 8.*b*

VIr autem quidam nomine Simon, qui antè fuerat in ciuitate magus, seducens gentem Samariæ, dicens se esse aliquem magnum: cui auscultabant omnes à minimo vsque ad maximum, dicentes: Hic est virtus Dei, quæ vocatur magna. Atten-

Attendebant autem eum, propter quòd multo tempore magis suis dementasset eos. Cùm verò credidissent Philippo euangelizanti de regno Dei, in nomine Iesu Christi baptizabantur viri ac mulieres. Tunc Simon & ipse credidit: & cùm baptizatus esset, adhærebat Philippo. Videns etiam signa & virtutes maximas fieri, stupens admirabatur.

℟. Virtute magna reddebant Apostoli, * Testimonium resurrectionis Iesu Christi Domini nostri, alleluia, alleluia. ℣ Repleti quidem Spiritu sancto loquebantur cum fiducia verbum Dei. Testimonium. Lectio ij.

CVm autem audissent Apostoli qui erant Ierosolymis, quòd recepisset Samaria verbum Dei, miserunt ad eos Petrum & Ioannem. Qui cùm venissent, orauerunt pro ipsis vt acciperent Spiritum sanctum. Nondum enim in quemquam illorum venerat, sed baptizati tantùm erant in nomine Domini Iesu. Tunc imponebant manus super illos, & accipiebant Spiritum sanctum. Cùm vidisset autem Simon quia per impositionem manus Apostolorum daretur Spiritus sanctus, obtulit eis pecuniam, dicens: Date & mihi hanc potestatem, vt cuicumque imposuero manus, accipiat Spiritum sanctum.

℟. De ore prudentis procedit mel, alleluia: dulcedo mellis est sub lingua eius, alleluia: * Fauus distillans labia eius, alleluia, alleluia. Vers. Sapientia requiescit in corde eius, & prudentia in sermone oris illius. Fauus. Gloria. Fauus. Lectio iij.

PEtrus autem dixit ad eum: Pecunia tua tecum sit in perditionem: quoniam donum Dei existimasti pecunia possideri. Non est tibi pars, neque sors in sermone isto. Cor enim tuum non est rectum coram Deo. Pœnitentiam itaque age ab hac nequitia tua: & roga Deum, si fortè remittatur tibi hæc cogitatio cordis tui. In felle enim amaritudinis, & obligatione iniquitatis video te esse. Respondens autem Simon, dixit: Precamini vos pro me ad Dominum, vt nihil veniat super me horum, quæ dixistis.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Benedictus, Antiphona. Venerunt ad monumentum Maria Magdalene, & altera Maria, videre sepulchrum, alleluia.

Ad Vesperas, nisi occurrat Festum ix. Lectionum, à Capitulo fit de S. Maria. clvij.

SAB-

SABBATO.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. *Cap.* 10.

VIr autem quidam erat in Cæsarea, nomine Cornelius, Centurio cohortis quæ dicitur Italica, religiosus ac timens Deum cum omni domo sua, faciens eleëmosynas multas plebi, & deprecans Deum semper: is vidit in visu manifestè, quasi hora diei nona, Angelum Dei introëuntem ad se, & dicentem sibi: Corneli. At ille intuens eum, timore correptus dixit: Quid est, Domine? Dixit autem illi: Orationes tuæ, & eleëmosynæ tuæ ascenderunt in memoriam in conspectu Dei. Et nunc mitte viros in Ioppen, & accersi Simonem quemdam, qui cognominatur Petrus: hic hospitatur apud Simonem quemdam coriarium, cuius est domus iuxta mare: hic dicet tibi quid te oporteat facere. Et cùm discessisset Angelus qui loquebatur illi, vocauit duos domesticos suos, & militem metuentem Dominum, ex his qui illi parebant. Quibus cùm narrasset omnia, misit illos in Ioppen.

Lectio ij.

POstera autem die iter illis facientibus, & appropinquantibus ciuitati, ascendit Petrus in superiora vt oraret circa horam sextam. Et cùm esuriret, voluit gustare. Parantibus autem illis, cecidit super eum mentis excessus: & vidit cælum apertum, & descendens vas quoddam, velut linteum magnum, quatuor initiis submitti de cælo in terram, in quo erant omnia quadrupedia, & serpentia terræ, & volatilia cæli. Et facta est vox ad eum: Surge Petre, occide, & manduca. Ait autem Petrus: Absit Domine, quia numquam manducaui omne commune & immundum. Et vox iterùm secundò ad eum: Quod Deus purificauit, tu commune ne dixeris. Hoc autem factum est per ter: & statim receptum est vas in cælum. Et dum intra se hæsitaret Petrus quidnam esset visio, quam vidisset: ecce viri, qui missi erant à Cornelio, inquirentes domum Simonis, astiterunt ad ianuam.

Lectio iij.

APeriens autem Petrus os suum, dixit: In veritate comperi quia non est personarum acceptor Deus: sed in omni gente qui timet eum, & operatur iustitiam, acceptus est illi. Verbum misit Deus filiis Israël, annuntians pacem per Iesum Chri-

Christum: (hic est omnium Dominus.) Vos scitis quod factum est verbum per vniuersam Iudæam: incipiens enim à Galilæa, post baptismum quod prędicauit Ioannes, Iesum à Nazareth: quomodo vnxit eum Deus Spiritu sancto, & virtute, qui pertransiit benefaciendo & sanando omnes oppressos à diabolo, quoniam Deus erat cum illo. Et nos testes sumus omnium quæ fecit in regione Iudæorum & Ierusalem, quem occiderunt suspendentes in ligno. Hunc Deus suscitauit tertia die, & dedit eum manifestum fieri non omni populo, sed testibus præordinatis à Deo: nobis, qui manducauimus & bibimus cum illo postquam resurrexit à mortuis.

Ad Vesperas, Antiphona.

Alleluia. Psalmus. Benedictus. cum reliquis. 152.

Capitulum. 1. *Pet* 2. *d*

CHarissimi, Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, vt sequamini vestigia eius: qui peccatum non fecit, nec inuentus est dolus in ore eius.

Hymnus.

AD regias Agni dapes
Stolis amicti candidis
Post transitum maris Rubri
Christo canamus Principi:

Diuina cuius Charitas
Sacrum propinat sanguinem,
Almique membra corporis
Amor Sacerdos immolat.

Sparsum cruorem postibus
Vastator horret Angelus:
Fugitque diuisum mare:
Merguntur hostes fluctibus.

Iam Pascha nostrum Christus est,
Paschalis idem Victima,
Et pura puris mentibus
Sinceritatis azyma.

O vera cæli Victima,
Subiecta cui sunt tartara,
Soluta mortis vincula,
Recepta vitæ præmia.

Victor subactis inferis
Trophæa Christus explicat,
Cæloque aperto subditum
Regem tenebrarum trahit.

Vt sis perenne mentibus
Paschale Iesu gaudium;
A morte dira criminum
Vitæ renatos libera.

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna sæcula.
Amen.

℣. Mane nobiscum Domine, alleluia. ℟. Quoniam aduesperascit, alleluia.

Ad Magnificat. Antiphona.

Ego sum pastor ouium: ego sum via, veritas, & vita: ego sum pastor bonus, & cognosco oues meas, & cognoscunt me meæ, alleluia, alleluia.

Ora-

Oratio.

DEus, qui in Filij tui humilitate, iacentem mundum erexisti: fidelibus tuis perpetuam concede lętitiam; vt quos perpetuæ mortis eripuisti casibus, gaudijs facias perfrui sempiternis. Per eumdem Dominum nostrum Iesum Christum.

Deinde fit commemoratio de Cruce, Antiphona Crucem sanctam subiit, qui infernum confregit, accinctus est potentia, surrexit die tertia, alleluia. ℣. Dicite in nationibus, alleluia. ℟. Quia Dominus regnauit à ligno, alleluia.

Oratio.

DEus, qui pro nobis Filium tuum crucis patibulum subire voluisti, vt inimici à nobis expelleres potestatem: concede nobis famulis tuis, vt resurrectionis gratiam consequamur. Per eumdem Dñm nostrum.

DOMINICA II.

post Pascha.

Ad Matutinũ, Inuitatorium. Surrexit Dominus. Hymnus, Rex sempiterne. & alia vsque ad Lectiones, vt in Psalterio 3.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. *Cap. 13. b*

CVm à Papho nauigassent Paulus & qui cum eo erant, venerunt Pergen Pamphyliæ. Ioannes autem discedens ab eis, reuersus est Ierosolymam. Illi verò pertranseuntes Pergen, venerunt Antiochiam Pisidiæ: & ingressi synagogam die sabbatorum, sederunt. Post lectionem autem legis & Prophetarum, miserunt principes synagogæ ad eos, dicentes: Viri fratres, si quis est in vobis sermo exhortationis ad plebem, dicite. Surgens autem Paulus, & manu silentium indicens, ait: Viri Israëlitæ, & qui timetis Deum, audite: Deus plebis Israël elegit patres nostros, & plebem exaltauit, cùm essent incolæ in terra Ægypti, & in brachio excelso eduxit eos ex ea, & per quadraginta annorum tempus mores eorum sustinuit in deserto. Et destruens Gentes septem in terra Chanaan, sorte distribuit eis terram eorum, quasi post quadringentos & quinquaginta annos: & post hæc dedit iudices, vsque ad Samuel Prophetam.

Resp. Virtute magna reddebant Apostoli, * Testimonium resurrectionis Iesu Christi Domini nostri, alleluia, alleluia. Vers. Repleti quidem Spiritu sancto loquebantur cum fiducia verbum Dei. Testimonium.

Lectio

Lectio ij.

ET exinde postulauerunt regem: & dedit illis Deus Saul filium Cis, virum de tribu Beniamin, annis quadraginta. Et amoto illo, suscitauit illis Dauid regem: cui testimonium perhibens, dixit: Inueni Dauid filium Iesse, virum secundùm cor meum, qui faciet omnes voluntates meas. Huius Deus ex semine secundùm promissionem eduxit Israël Saluatorem Iesum, prædicante Ioanne ante faciem aduentus eius baptismum pœnitentiæ omni populo Israël. Cùm impleret autem Ioannes cursum suum, dicebat: Quem me arbitramini esse, non sum ego; sed ecce venit post me, cuius non sum dignus calceamenta pedum soluere.

℟. De ore prudentis procedit mel, alleluia: dulcedo mellis est sub lingua eius, alleluia: * Fauus distillans labia eius, alleluia, alleluia. ℣. Sapientia requiescit in corde eius, & prudentia in sermone oris illius. Fauus.

Lectio iij.

VIri fratres, filij generis Abraham, & qui in vobis timent Deum, vobis verbum salutis huius missum est. Qui enim habitabant Ierusalem, & principes eius, hunc ignorantes, & voces Prophetarum, quæ per omne sabbatum leguntur, iudicantes impleuerunt, & nullam causam mortis inuenientes in eo, petierunt à Pilato vt interficerent eum. Cumque consummassent omnia quæ de eo scripta erant, deponentes eum de ligno, posuerunt eum in monumento. Deus verò suscitauit eum à mortuis tertia die: qui visus est per dies multos his, qui simul ascenderant cum eo de Galilæa in Ierusalem: qui vsque nunc sunt testes eius ad plebem. Et nos vobis annuntiamus eam, quæ ad patres nostros repromissio facta est: quoniam hanc Deus adimpleuit filiis nostris, resuscitans Iesum, sicut & in Psalmo secundo scriptum est: Filius meus es tu, ego hodie genui te.

℟. Ecce vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid, aperire librum, & soluere septem signacula eius: * Alleluia, alleluia, alleluia. ℣. Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem, & diuinitatem, & sapientiam, & fortitudinem, & honorem, & gloriam, & benedictionem. Alleluia, alleluia, alleluia. Gloria Patri. Alleluia, alleluia, alleluia.

In secundo Nocturno, Antiphona. Alleluia. Psalmus. Conserua. cum reliquis, vt in Psalterio I.

Sermo sancti Leonis Papæ. *Serm. I. de Ascensione Domini, post init.* Lectio iiij.

HI dies, dilectissimi, qui inter resurrectionem Domini, ascensionemque fluxerunt, non otioso transiere decursu, sed magna in eis confirmata sacramenta, magna sunt reuelata mysteria. In iis metus diræ mortis aufertur, & non solùm animæ, sed etiam carnis immortalitas declaratur. In iis per insufflationem Domini infunditur Apostolis omnibus Spiritus sanctus: & beato Apostolo Petro supra ceteros, post regni claues, ouilis Dominici cura mandatur.

℟. Ego sum vitis vera, & vos palmites: * Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, alleluia, alleluia. ℣. Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Qui manet.

Lectio v.

IN iis diebus, duobus discipulis tertius in via Dominus comes iungitur, & ad omnem nostræ ambiguitatis caliginem detergendam, pauentium ac trepidantium tarditas increpatur. Flammam fidei illuminata corda concipiunt; & quæ erant tepida, reserante Scripturas Domino efficiuntur ardentia. In fractione quoque panis, conuescentium aperiuntur obtutus: multò feliciùs eorum oculis patefactis, quibus naturæ suæ manifestata est glorificatio, quàm illorum generis nostri principum, quibus præuaricationis suæ est ingesta confusio.

℟. Surgens Iesus Dominus noster, stans in medio discipulorum suorum, dixit: * Pax vobis, alleluia: gauisi sunt discipuli viso Domino, alleluia. ℣. Vna ergo sabbatorum, cùm fores essent clausæ, vbi erant discipuli congregati, venit Iesus, & stetit in medio eorum, & dixit eis. Pax vobis.

Lectio vj.

INter hæc autem aliaque miracula, cùm discipuli trepidis cogitationibus æstuarent, & apparuisset in medio eorum Dominus, dixissetque, Pax vobis: ne hoc remaneret in eorum opinionibus, quod voluebatur in cordibus (putabant enim se spiritum videre, non carnem) redarguit cogitationes à veritate discordes: ingerit dubitantium oculis manentia in manibus suis & pedibus crucis signa; & vt diligentiùs pertractetur, inuitat. Quia ad sananda infidelium

lium cordium vulnera, clauorum & lanceæ erant seruata vestigia: vt non dubia fide, sed constantissima scientia teneretur, eam naturam in Dei Patris consessuram throno, quæ iacuerat in sepulchro.

℟. Expurgate vetus fermentum, vt sitis noua conspersio: etenim Pascha nostrum immolatus est Christus: * Itaque epulemur in Domino, alleluia. ℣. Mortuus est propter delicta nostra, & resurrexit propter iustificationem nostram. Itaque. Gloria Patri. Itaque.

In tertio Nocturno, Aña. Alleluia. Psalm. Cæli enarrant. cum reliquis, vt in Psalterio 16.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio vij *Cap. 10. b*

IN illo tempore: Dixit Iesus Pharisæis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor animam suam dat pro ouibus suis. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Homilia 14. in Euangelia.

AVdistis, fratres charissimi, ex lectione Euangelica eruditionem vestram: audistis & periculum nostrum. Ecce enim is, qui non ex accidenti dono, sed essentialiter bonus est, dicit: Ego sum pastor bonus. Atque eiusdem bonitatis formam, quàm nos imitemur, adiungit, dicens: Bonus Pastor animam suam ponit pro ouibus suis. Fecit quod monuit; ostendit quod iussit. Bonus pastor pro ouibus suis animam suam posuit, vt in sacramento nostro corpus suum & sanguinem verteret, & oues quas redemerat, carnis suæ alimento satiaret.

Resp. Christus resurgens ex mortuis iam non moritur, mors illi vltrà non dominabitur: quòd enim mortuus est peccato, mortuus est semel: * Quòd autem viuit, viuit Deo, alleluia, alleluia. ℣. Mortuus est semel propter delicta nostra, & resurrexit propter iustificationem nostram. Quòd autem.

Lectio viij.

OStensa nobis est de contemptu mortis via, quam sequamur: apposita est forma, cui imprimamur. Primum nobis est, exteriora nostra misericorditer ouibus eius impendere: postremum verò, si necesse sit, etiam mortem nostram pro eisdem ouibus ministrare. A primo autem hoc minimo peruenitur ad postremum maius. Sed cùm incomparabiliter longè sit melior anima qua viuimus, quàm terrena substantia

ſtantia quam exteriùs poſſidemus: qui non dat pro ouibus ſubſtantiam ſuam, quando pro his daturus eſt animam ſuam?

℟. Surrexit paſtor bonus, qui animam ſuam poſuit pro ouibus ſuis, & pro grege ſuo mori dignatus eſt: * Alleluia, alleluia, alleluia. ℣. Etenim Paſcha noſtrum immolatus eſt Chriſtus. Alleluia. Gloria Patri. Alleluia.

Lectio ix.

ET ſunt nonnulli, qui dum plus terrenam ſubſtantiam, quàm oues diligunt, meritò nomen paſtoris perdunt: de quibus protinus ſubditur: Mercenarius autem, & qui non eſt paſtor, cuius non ſunt oues propriæ, videt lupum venientem, & dimittit oues, & fugit. Non paſtor, ſed mercenarius vocatur, qui non pro amore intimo oues Dominicas, ſed ad temporales mercedes paſcit. Mercenarius quippe eſt, qui locum quidem paſtoris tenet, ſed lucra animarum non quærit: terrenis commodis inhiat, honore prælationis gaudet, temporalibus lucris paſcitur, impenſa ſibi ab hominibus reuerentia lætatur.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Laudes, Antiphona.

Alleluia. Pſalmus. Dominus regnauit. cum reliquis Antiphonis & Pſalmis de Pſalterio. 19.

Capitulum. 1. Pet. 2. d

CHariſſimi, Chriſtus Paſſus eſt pro nobis, vobis relinquens exemplum, vt ſequamini veſtigia eius: qui peccatum non fecit, nec inuentus eſt dolus in ore eius.

Hymnus.

AVrora Cęlum purpurat,
Æther reſultat laudibus,
Mundus triumphans iubilat,
Horrens auernus infremit.
Rex ille dum fortiſſimus
De mortis inferno ſpecu
Patrum Senatum liberum
Educit ad vitæ iubar.
Cuius ſepulchrum plurimo
Cuſtode ſignabat lapis,
Victor triumphat, & ſuo
Mortem ſepulchro funerat.
Sat funeri, ſat lacrymis,
Sat eſt datum doloribus;
Surrexit extinctor necis,
Clamat coruſcans Angelus.
Vt ſis perenne mentibus
Paſchale Ieſu gaudium;
A morte dira criminum
Vitæ renatos libera.
Deo Patri ſit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In ſempiterna ſæcula. Amen.

℣. In reſurrectione tua Chriſte, alleluia. ℟. Cæli & terra lætentur, alleluia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ego ſum paſtor ouium: ego

ſum via, veritas, & vita : ego ſum paſtor bonus, & cognoſco oues meas,& cognoſcunt me meæ, alleluia, alleluia.

Oratio

DEus, qui in Filij tui humilitate,iacentem mundum erexiſti : fidelibus tuis perpetuam concede lętitiam; vt quos perpetuæ mortis eripuiſti caſibus, gaudiis facias perfrui ſempiternis. Per eumdem Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Commemoratio de Cruce ; Antiphona. Crucifixus ſurrexit à mortuis, & redemit nos, alleluia, alleluia. ℣. Dicite in nationibus, alleluia. ℟. Quia Dominus regnauit à ligno, alleluia.

Oratio

DEus, qui pro nobis Filium tuum crucis patibulum ſubire voluiſti, vt inimici à nobis expelleres poteſtatem : concede nobis famulis tuis; vt reſurrectionis gratiam conſequamur. Per eumdem Dñm noſtrum.

Ad Tertiam, Capitul. Chariſſimi, Chriſtus paſſus eſt.

℟. breue. Surrexit Dominus de ſepulchro, * Alleluia, alleluia. Surrexit. ℣. Qui pro nobis pependit in ligno. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Surrexit. ℣. Surrexit Dominus verè, alleluia. ℟. Et apparuit Simoni, alleluia.

Ad Sextam, Capitulum.

1. *Pet* 2. *d*

TRadebat autem iudicanti ſe iniuſtè: qui peccata noſtra ipſe pertulit in corpore ſuo ſuper lignum: vt peccatis mortui, iuſtitiæ viuamus; cuius liuore ſanati ſumus.

℟. breue Surrexit Dominus verè, * Alleluia, alleluia. Surrexit. ℣. Et apparuit Simoni. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Surrexit ℣. Gauiſi ſunt diſcipuli, alleluia. ℟. Viſo Domino, alleluia.

Ad Nonam, Capitulum.

1. *Pet*. 2. *d*

ERatis enim ſicut oues errantes ; ſed conuerſi eſtis nunc ad paſtorem, & epiſcopum animarum veſtrarum.

℟. breue. Gauiſi ſunt diſcipuli, * Alleluia, alleluia. Gauiſi. ℣. Viſo Domino. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Gauiſi ſunt. ℣. Mane nobiſcum Domine, alleluia. ℟. Quoniam aduesperaſcit, alleluia.

Ad Veſperas. Añа Alleluia. Pſalm Dixit Dominus. cum reliq. de Dñica 135. Capitulum. Chariſſimi, Chriſtus paſſus. Hymnus Ad regias Agni dapes. vt ſuprà 356. ℣. Mane nobiſcum Domine, alleluia. ℟. Quoniam aduesperaſcit, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona. Ego sum pastor bonus, qui pasco oues meas, & pro ouibus meis pono animam meam, alleluia.

Oratio. Deus, qui in Filij tui, vt suprà. 362.

Deinde de Cruce, Ana. Crucem sanctam subiit, qui infernum confregit, accinctus est potentia, surrexit die tertia, alleluia. ℣. Dicite in nationibus, alleluia. ℟. Quia Dominus regnauit à ligno, alleluia. Oratio. Deus, qui pro nobis. 362.

FERIA SECVNDA.

Ad Matutinū, Inuitatorium. Alleluia, alleluia, * Alleluia. Psalmus. Venite, exultemus. 2. Hymnus. Rex sempiterne. 3. Antiphona & Psalmi de Psalterio 51.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. 15 b

SVrrexerunt autem quidam de hæresi Pharisæorum, qui crediderunt, dicentes: Quia oportet circumcidi eos, præcipere quoque seruare legem Moysi. Conueneruntque Apostoli & seniores videre de verbo hoc. Cùm autem magna conquisitio fieret, surgens Petrus dixit ad eos: Viri fratres, vos scitis, quoniam ab antiquis diebus Deus in nobis elegit, per os meum audire Gentes verbum Euangelij, & credere. Et qui nouit corda Deus, testimonium perhibuit, dans illis Spiritum sanctum, sicut & nobis, & nihil discreuit inter nos & illos, fide purificans corda eorum. Nunc ergo quid tentatis Deum, imponere iugum super ceruices discipulorum, quod neque patres nostri, neque nos portare potuimus? Sed per gratiam Domini Iesu Christi credimus saluari, quemadmodum & illi. Tacuit autem omnis multitudo: & audiebant Barnabam & Paulum narrantes quanta Deus fecisset signa & prodigia in Gentibus per eos.

Resp. Virtute magna reddebant Apostoli, * Testimonium resurrectionis Iesu Christi Domini nostri, alleluia, alleluia. Vers. Repleti quidem Spiritu sancto loquebantur cum fiducia verbum Dei. Testimonium.

Lectio ij.

ET postquam tacuerunt, respondit Iacobus, dicens: Viri fratres, audite me. Simon narrauit quemadmodum primùm Deus visitauit sumere ex Gentibus populum nomini suo. Et huic concordant verba Prophetarum, sicut scriptum est: Post hæc reuertar, & reædificabo tabernaculum David,

quod decidit: & diruta eius reædificabo, & erigam illud: vt requirant ceteri hominum Dominum, & omnes Gentes, super quas inuocatum est nomen meum, dicit Dominus, faciens hæc. Notum à sæculo est Domino opus suum. Propter quod ego iudico non inquietari eos, qui ex Gentibus conuertuntur ad Deum, sed scribere ad eos, vt abstineant se à contaminationibus simulacrorum, & fornicatione, & suffocatis, & sanguine Moyses enim à temporibus antiquis habet in singulis ciuitatibus qui eum prædicent in synagogis, vbi per omne sabbatum legitur.

℟. De ore prudentis procedit mel, alleluia: dulcedo mellis est sub lingua eius, alleluia: * Fauus distillans labia eius, alleluia, alleluia. Vers. Sapientia requiescit in corde eius, & prudentia in sermone oris illius. Fauus. Gloria Patri. Fauus.

Lectio ii

TVnc placuit Apostolis & senioribus cum omni Ecclesia, eligere viros ex eis, & mittere Antiochiam cum Paulo & Barnaba, Iudam, qui cognominabatur Barsabas, & Silam, viros primos in fratribus, scribentes per manus eorum. Apostoli & seniores fratres, his qui sunt Antiochiæ, & Syriæ, & Ciliciæ, fratribus ex Gentibus, salutem. Quoniam audiuimus, quia quidam ex nobis exeuntes, turbauerunt vos verbis, euertentes animas vestras, quibus non mandauimus: placuit nobis collectis in vnum, eligere viros, & mittere ad vos cum charissimis nostris Barnaba & Paulo, hominibus qui tradiderunt animas suas pro nomine Domini nostri Iesu Christi. Misimus ergo Iudam & Silam, qui & ipsi vobis verbis referent eadem. Visum est enim Spiritui sancto, & nobis, nihil vltrà imponere vobis oneris, quàm hæc necessaria: vt abstineatis vos ab immolatis simulacrorum, & sanguine, & suffocato, & fornicatione: à quibus custodientes vos, benè agetis. Valete.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Laudes, Aña Alleluia. Psalm. Dominus regnauit. cum reliq. Anis & Psalmis de Psalterio, vt in Dñica 19.

Capitulum. *Rom. 6. b*

CHristus resurgens ex mortuis, iam non moritur, mors illi vltrà non dominabitur. Quòd enim mortuus est peccato, mortuus est semel: quòd autem viuit, viuit Deo.

Hymnus. Aurora Cælum purpurat. ℣. In resurrectione tua. 361.

Ad Benedictus, Antiphona. Euntes in mundum, alleluia: docete omnes Gentes, alleluia.

Oratio. Deus, qui in Filij tui. vt suprà. 362.

Ad Vesperas, Antiphona. Alleluia. Psalm. Dilexi. cum reliquis de Psalterio. 139. sub vna Antiphona. Alleluia.

Capitulum. *Rom 6.b*

CHristus resurgens ex mortuis iam non moritur, mors illi vltrà non dominabitur. Quòd enim mortuus est peccato, mortuus est semel: quòd autem viuit, viuit Deo.

Hymnus. Ad regias Agni. ℣. Mane nobiscum. 356.

Ad Magnificat, Antiphona. Pastor bonus animam suam ponit pro ouibus suis, allel.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. *Cap. 17 c & 18.*

STans autem Paulus in medio Areopagi, ait: Viri Athenienses, per omnia quasi superstitiosiores vos video. Præteriens enim, & videns simulacra vestra, inueni & aram, in qua scriptum erat: Ignoto Deo. Quod ergo ignorantes colitis, hoc ego annuntio vobis. Deus, qui fecit mundum, & omnia quæ in eo sunt, hic cæli & terræ cùm sit Dominus, non in manufactis templis habitat: nec manibus humanis colitur, indigens aliquo, cùm ipse det omnibus vitam, & inspirationem, & omnia: fecítque ex vno omne genus hominum inhabitare super vniuersam faciem terræ, definiens statuta tempora, & terminos habitationis eorum, quærere Deum, si fortè attrectent eum, aut inueniant, quamuis non longè sit ab vnoquoque nostrûm.

℟. Ecce vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid, aperire librum, & soluere septem signacula eius: * Alleluia, alleluia, alleluia. ℣. Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem, & diuinitatem, & sapientiam, & fortitudinem, & honorem, & gloriam, & benedictionem. Alleluia, alleluia, alleluia.

Lectio ij.

IN ipso enim viuimus, & mouemur, & sumus: sicut & quidam vestrorum poëtarum dixerunt: Ipsius enim & genus sumus. Genus ergo cùm simus Dei, non debemus æstimare auro, aut argento, aut lapidi, sculpturæ artis & cogitationis hominis, Diuinum esse simile. Et tempora quidem huius ignoran-

tiæ despiciens Deus, nunc annuntiat hominibus vt omnes vbique pœnitentiam agant, eò quòd statuit diem, in quo iudicaturus est orbem in æquitate, in viro, in quo statuit, fidem præbens omnibus, suscitans eum à mortuis. Cùm audissent autem resurrectionem mortuorum, quidam quidem irridebant, quidam verò dixerunt: Audiemus te de hoc iterum. Sic Paulus exiuit de medio eorum.

Resp. Ego sum vitis vera, & vos palmites: * Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, alleluia, alleluia. ℣. Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Qui manet. Gloria Patri. Qui manet.

Lectio iij.

Quidam verò viri adhærentes ei, crediderunt: in quibus & Dionysius Areopagita, & mulier nomine Damaris, & alij cum eis. Post hæc egressus ab Athenis, venit Corinthum: & inueniens quemdam Iudæum nomine Aquilam, Ponticum genere, qui nuper venerat ab Italia, & Priscillam vxorem eius (eò quòd præcepisset Claudius discedere omnes Iudæos à Roma) accessit ad eos. Et quia eiusdem erat artis, manebat apud eos, & operabatur: (erant autem scenofactoriæ artis.) Et disputabat in synagoga per omne sabbatum, interponens nomen Domini Iesu, suadebatque Iudæis & Græcis.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Euntes in mundum, docete omnes Gentes, baptizantes eos in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Mercenarius autem, cuius non sunt oues propriæ, videt lupum venientem, & dimittit oues, & fugit, & lupus rapit, & dispergit oues, alleluia.

FERIA QVARTA.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. 20. d

A Mileto Paulus mittens Ephesum, vocauit Maiores natu Ecclesiæ. Qui cùm venissent ad eum, & simul essent, dixit eis: Vos scitis à prima die, qua ingressus sum in Asiam, qualiter vobiscum per omne tempus fuerim, seruiens Domino cum omni humilitate, & lacrymis, & tentationibus, quæ mihi acciderunt ex insidiis Iudæorum: quomodo nihil subtraxerim vtilium, quò minùs annuntiarem vobis, & docerem vos publicè, & per domos, testificans Iudæis atque Gentilibus in Deum pœni-

pœnitentiam, & fidem in Dominum nostrum Iesum Christum. Et nunc ecce alligatus ego spiritu, vado in Ierusalem: quæ in ea ventura sint mihi ignorans: nisi quòd Spiritus sanctus per omnes ciuitates mihi protestatur, dicens: Quoniam vincula & tribulationes Ierosolymis me manent. Sed nihil horum vereor: nec facio animam meam pretiosiorem quàm me, dummodò consummem cursum meum, & ministerium verbi, quod accepi à Domino Iesu, testificari Euangelium gratiæ Dei.

℞. Surgens Iesus Dominus noster, stans in medio discipulorum suorum, dixit: * Pax vobis, alleluia: gauisi sunt discipuli viso Domino, alleluia. ℣. Vna ergo sabbatorum, cùm fores essent clausæ, vbi erant discipuli congregati, venit Iesus, & stetit in medio eorum, & dixit eis. Pax vobis.

Lectio ij.

ET nunc ecce ego scio, quia ampliùs non videbitis faciem meam vos omnes, per quos transiui prædicans regnum Dei. Quapropter contestor vos hodierna die, quia mundus sum à sanguine omnium. Non enim subterfugi, quò minùs annuntiarem omne consilium Dei vobis. Attendite vobis, & vniuerso gregi, in quo vos Spiritus sanctus posuit episcopos, regere Ecclesiam Dei, quam acquisiuit sanguine suo. Ego scio quoniam intrabunt post discessionem meam lupi rapaces in vos, non parcentes gregi: & ex vobis ipsis exurgent viri loquentes peruersa, vt abducant discipulos post se. Propter quod vigilate, memoria retinentes, quoniam per triennium nocte & die non cessaui, cum lacrymis monens vnumquemque vestrûm.

℞. Expurgate vetus fermentum, vt sitis noua conspersio: etenim Pascha nostrum immolatus est Christus: * Itaque epulemur in Domino, alleluia. ℣. Mortuus est propter delicta nostra, & resurrexit propter iustificationem nostram. Itaque. Gloria Patri. Itaque.

Lectio iij.

ET nunc commendo vos Deo, & verbo gratiæ ipsius, qui potens est ædificare, & dare hereditatem in sanctificatis omnibus. Argentum & aurum aut vestem nullius concupiui, sicut ipsi scitis: quoniam ad ea quæ mihi opus erant, & his qui mecum sunt, ministraueruut manus istæ. Omnia ostendi vobis, quoniam sic labo-

laborantes, oportet suscipere infirmos, ac meminisse verbi Domini Iesu, quoniam ipse dixit: Beatius est magis dare, quàm accipere. Et cùm hæc dixisset, positis genibus suis orauit cum omnibus illis Magnus autem fletus factus est omnium: & procnmbentes super collum Pauli, osculabantur eum, dolentes maximè in verbo quod dixerat, quoniam ampliùs faciem eius non essent visuri. Et deducebant eum ad nauem.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Benedictus, Antiphona. Ite, nuntiate fratribus meis, allelúia: vt eant in Galilæam, alleluia: ibi me videbunt, alleluia, alleluia, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona Sicut nouit me Pater, & ego cognosco Patrem, & animam meam pono pro ouibus meis, alleluia.

FERIA QVINTA.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. *Cap.* 24. *c*

RESpondit autem Paulus (annuente sibi Præside dicere.) Ex multis annis te esse iudicem genti huic sciens; bono animo pro me satisfaciam. Potes enim cognoscere quia non plus sunt mihi dies quàm duodecim, ex quo ascendi adorare in Ierusalem. Et neque in templo inuenerunt me cum aliquo disputantem, aut concursum facientem turbæ, neque in synagogis, neque in ciuitate: neque probare possunt tibi de quibus nunc me accusant. Confiteor autem hoc tibi, quòd secundùm sectam, quam dicunt hæresim, sic deseruio Patri & Deo meo, credens omnibus quæ in Lege & Prophetis scripta sunt: spem habens in Deum, quam & hi ipsi expectant, resurrectionem futuram iustorum, & iniquorum. In hoc & ipse studeo sine offendiculo conscientiam habere ad Deum & ad homines semper.

Resp. Christus resurgens ex mortuis iam non moritur, mors illi vltrà non dominabitur: quòd enim mortuus est peccato, mortuus est semel: * Quòd autem viuit, viuit Deo, alleluia, alleluia. ℣. Mortuus est semel propter delicta nostra, & resurrexit propter iustificationem nostram. Quòd autem.

Lectio ij.

POst annos autem plures, eleëmosynas facturus in gentem meam, veni, & oblationes, & vota. In quibus inuenerunt me purificatum in templo, non cum turba, neque cum tumultu. Quidam autem ex Asia Iudæi,

quos oportebat apud te præsto esse, & accusare si quid haberent aduersum me: aut hi ipsi dicant si quid inuenerunt in me iniquitatis, cùm stem in concilio, nisi de vna hac solummodò voce, qua clamaui inter eos stans: Quoniam de resurrectione mortuorum ego iudicor hodie à vobis.

℟. Surrexit pastor bonus, qui animam suam posuit pro ouibus suis, & pro grege suo mori dignatus est: Alleluia, alleluia, alleluia. ℣. Etenim Pascha nostrum immolatus est Christus. Alleluia. Gloria Patri. Alleluia.

Lectio iij.

Distulit autem illos Felix, certissimè sciens de via hac, dicens: Cùm tribunus Lysias descenderit, audiam vos. Iussitque Centurioni custodire eum: & habere requiem, nec quemquam de suis prohibere ministrare ei. Post aliquot autem dies veniens Felix cum Drusilla vxore sua, quæ erat Iudæa, vocauit Paulum, & audiuit ab eo fidem, quæ est in Christum Iesum. Disputante autem illo de iustitia, & castitate, & de iudicio futuro, tremefactus Felix respondit: Quod nunc attinet, vade: tempore autem opportuno accersam te: simul & sperans, quòd pecunia ei daretur à Paulo; propter quod & frequenter accersens eum, loquebatur cum eo. Biennio autem expleto, accepit successorem Felix Porcium Festum. Volens autem gratiam præstare Iudæis Felix, reliquit Paulum vinctum.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Tu solus peregrinus es, & non audisti de Iesu, quomodo tradiderunt eum in damnationem mortis? alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Alias oues habeo, quæ non sunt ex hoc ouili: & illas oportet me adducere, & vocem meam audient: & fiet vnum ouile, & vnus pastor, alleluia.

FERIA SEXTA.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. *Cap.* 25.

Festus ergo cùm venisset in prouinciam, post triduum ascendit Ierosolymam à Cæsarea. Adieruntque eum principes sacerdotum, & primi Iudæorum aduersus Paulum: & rogabant eum, postulantes gratiam aduersus eum, vt iuberet perduci eum in Ierusalem, insidias tendentes, vt interficerent eum in via. Festus autem respondit, seruari Paulum in Cæsarea: se autem maturiùs pro-

profecturum. Qui ergo in vobis (ait) potentes sunt, descendentes simul, si quod est in viro crimen, accusent eum.

Resp. Virtute magna reddebant Apostoli, * Testimonium resurrectionis Iesu Christi Domini nostri, alleluia, alleluia. Vers. Repleti quidem Spiritu sancto loquebantur cum fiducia verbum Dei. Testimonium.

Lectio ij.

DEmoratus autem inter eos dies non ampliùs quàm octo, aut decem, descendit Cæsaream: & altera die sedit pro tribunali, & iussit Paulum adduci. Qui cùm perductus esset, circumsteterunt eum qui ab Ierosolyma descenderant Iudæi, multas & graues causas obijcientes, quas non poterant probare, Paulo rationem reddente: Quoniam neque in legem Iudæorum, neque in templum, neque in Cæsarem quidquam peccaui.

℟. De ore prudentis procedit mel, alleluia: dulcedo mellis est sub lingua eius, alleluia: * Fauus distillans labia eius, alleluia, alleluia. Vers. Sapientia requiescit in corde eius, & prudentia in sermone oris illius. Fauus distillans. Gloria Patri. Fauus distillans.

Lectio iij.

FEstus autem volens gratiam præstare Iudæis, respondens Paulo, dixit: Vis Ierosolymam ascendere, & ibi de his iudicari apud me? Dixit autem Paulus: Ad tribunal Cæsaris sto, ibi me oportet iudicari: Iudæis non nocui, sicut tu meliùs nosti. Si enim nocui, aut dignum morte aliquid feci, non recuso mori: si verò nihil est eorum quæ hi accusant me, nemo potest me illis donare. Cæsarem appello. Tunc Festus cum Concilio locutus, respondit: Cæsarem appellasti? ad Cæsarem ibis.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Nónne sic oportuit pati Christum, & ita intrare in gloriam suam? alleluia.

Ad Vesperas, nisi occurrat Festum nouem Lectionum, à Capitulo fit de sancta Maria. clvij.

SABBATO.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. *Cap. 28 d*

CVm autem venissemus Romam, permissum est Paulo manere sibimet cum custodiente se milite. Post tertium autem diem conuocauit primos Iudæorum. Cumque conuenissent, dicebat eis: Ego, viri fratres, nihil aduersus plebem faciens, aut morem

morem paternum, vinctus ab Ierosolymis traditus sum in manus Romanorum: qui cùm interrogationem de me habuissent, voluerunt me dimittere, eò quòd nulla esset causa mortis in me. Contradicentibus autem Iudæis, coactus sum appellare Cæsarem, non quasi gentem meam habens aliquid accusare. Propter hanc igitur causam, rogaui vos videre, & alloqui. Propter spem enim Israël catena hac circumdatus sum. Lectio ij.

AT illi dixerunt ad eum: Nos neque litteras accepimus de te à Iudæa, neque adueniens aliquis fratrum nuntiauit, aut locutus est quid de te malum. Rogamus autem à te audire quæ sentis: nam de secta hac notum est nobis, quia vbique ei contradicitur. Cùm constituissent autem illi diem, venerunt ad eum in hospitium plurimi, quibus exponebat testificans regnum Dei, suadénsque eis de Iesu, ex lege Moysi, & Prophetis, à manè vsque ad vesperam. Et quidam credebant his quæ dicebantur: quidam verò non credebant. Lectio iij.

CVmque inuicem non essent consentientes, discedebant, dicente Paulo vnum verbum: Quia benè Spiritus sanctus locutus est per Isaiam Prophetam ad patres nostros, dicens: Vade ad populum istum, & dic ad eos: Aure audietis, & non intelligetis: & videntes videbitis, & non perspicietis. Incrassatum est enim cor populi huius, & auribus grauiter audierunt, & oculos suos compresserunt: ne fortè videant oculis, & auribus audiant, & corde intelligant, & conuertantur, & sanem eos. Notum ergo sit vobis, quoniam Gentibus missum est hoc salutare Dei, & ipsi audient. Et cùm hæc dixisset, exierunt ab eo Iudæi, multam habentes inter se quæstionem. Mansit autem biennio toto in suo conducto: & suscipiebat omnes qui ingrediebantur ad eum, prædicans regnum Dei, & docens quæ sunt de Domino Iesu Christo cum omni fiducia, sine prohibitione.

Ad Vesperas. Capitulum.

1 *Pet.* 2. c.

CHarissimi, Obsecro vos tamquam aduenas & peregrinos abstinere vos à carnalibus desideriis, quæ militant aduersus animam.

Hymnus.

AD regias Agni dapes
Stolis amicti candidis.
Post transitum maris Rubri
Christo canamus Principi:

Diuina cuius Charitas
Sacrum propinat ſanguinem,
Almiq́ue membra corporis
Amor Sacerdos immolat.
Sparſum cruorem poſtibus
Vaſtator horret Angelus:
Fugitq́ue diuiſum mare:
Merguntur hoſtes fluctibus.
Iam Paſcha noſtrum Chriſtus eſt,
Paſchalis idem Victima,
Et pura puris mentibus
Sinceritatis azyma.
O vera cæli Victima,
Subiecta cui ſunt tartara,
Soluta mortis vincula,
Recepta vitæ præmia.
Victor ſubactis inferis
Trophæa Chriſtus explicat,
Cæloq́ue aperto ſubditum
Regem tenebrarum trahit.
Vt ſis perenne mentibus
Paſchale Ieſu gaudium;
A morte dira criminum
Vitæ renatos libera.
Deo Patri ſit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In ſempiterna ſæcula.
Amen.

℣. Mane nobiſcum Domine, alleluia. ℟. Quoniam adueſperaſcit, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona. Modicum, & non videbitis me, dicit Dominus: iterùm modicum, & videbitis me, quia vado ad Patrem, alleluia, alleluia.

Oratio.

Deus, qui errantibus, vt in viam poſſint redire iuſtitiæ, veritatis tuæ lumen oſtendis: da cunctis qui Chriſtiana profeſſione cenſentur, & illa reſpuere, quæ huic inimica ſunt nomini, & ea quæ ſunt apta, ſectari. Per Dñm.

Deinde commem. de Cruce. Aña. Crucem ſanctam ſubiit, qui infernum confregit, accinctus eſt potentia, ſurrexit die tertia, alleluia.
℣. Dicite in nationibus, alleluia. ℟. Quia Dominus regnauit à ligno, alleluia.

Oratio.

Deus, qui pro nobis Filium tuum crucis patibulum ſubire voluiſti, vt inimici à nobis expelleres poteſtatem: concede nobis famulis tuis, vt reſurrectionis gratiam conſequamur. Per eumdem Dñm noſtrum.

DOMINICA III. poſt Paſcha.

Ad Matutinum, Inuitatorium, Hymnus, & alia vſque ad Lectiones, vt in Pſalt. 3.

Incipit liber Apocalypſis beati Ioannis Apoſtoli.

Lectio i. *Cap. 1.*

Apocalypſis Ieſu Chriſti, quam dedit illi Deus palàm facere ſeruis ſuis, quæ oportet fieri citò: & ſignificauit, mittens per Angelum ſuum ſeruo

uo suo Ioanni, qui testimonium perhibuit verbo Dei, & testimonium Iesu Christi, quæcumque vidit. Beatus, qui legit, & audit verba prophetiæ huius: & seruat ea, quæ in ea scripta sunt: tempus enim propè est. Ioannes septem Ecclesiis, quæ sunt in Asia. Gratia vobis & pax ab eo, qui est, & qui erat, & qui venturus est: & à septem spiritibus, qui in conspectu throni eius sunt: & à Iesu Christo, qui est testis fidelis, primogenitus mortuorum, & princeps regum terræ, qui dilexit nos, & lauit nos à peccatis nostris in sanguine suo, & fecit nos regnum, & sacerdotes Deo & Patri suo; ipsi gloria, & imperium in sæcula sæculorum. Amen.

℟. Dignus es Domine accipere librum, & aperire signacula eius, alleluia: quoniam occisus es, & redemisti nos Deo, * In sanguine tuo, alleluia. ℣. Fecisti enim nos Deo nostro regnum & sacerdotium. In sanguine.

Lectio ii.

ECce venit cum nubibus, & videbit eum omnis oculus, & qui eum pupugerunt. Et plangent se super eum omnes tribus terræ. Etiam: Amen. Ego sum alpha, & omega, principium, & finis, dicit Dominus Deus: qui est, & qui erat, & qui venturus est, omnipotens. Ego Ioannes frater vester, & particeps in tribulatione, & regno, & patientia in Christo Iesu, fui in insula, quæ appellatur Patmos, propter verbum Dei, & testimonium Iesu. Fui in spiritu in Dominica die, & audiui post me vocem magnam tamquam tubæ, dicentis: Quod vides, scribe in libro: & mitte septem Ecclesiis, quæ sunt in Asia, Epheso, & Smyrnæ, & Pergamo, & Thyatiræ, & Sardis, & Philadelphiæ, & Laodiciæ.

℟. Ego sicut vitis fructificaui suauitatem odoris, alleluia: * Transite ad me omnes qui concupiscitis me, & à generationibus meis adimplemini, alleluia, alleluia. ℣. In me omnis gratia viæ & veritatis: in me omnis spes vitæ & virtutis. Transite.

Lectio iii.

ET conuersus sum, vt viderem vocem, quæ loquebatur mecum: & conuersus vidi septem candelabra aurea; & in medio septem candelabrorum aureorum similem filio hominis, vestitum podere, & præcinctum ad mamillas zona aurea; caput autem eius, & capilli erant candidi, tamquam lana alba, & tamquam nix, & oculi

oculi eius tamquam flamma ignis, & pedes eius similes aurichalco, sicut in camino ardenti, & vox illius tamquam vox aquarum multarum: & habebat in dextera sua stellas septem: & de ore eius gladius vtraque parte acutus exibat: & facies eius sicut sol lucet in virtute sua. Et cùm vidissem eum, cecidi ad pedes eius tamquam mortuus. Et posuit dexteram suam super me, dicens: Noli timere: ego sum primus, & nouissimus, & viuus, & fui mortuus, & ecce sum viuens in sæcula sæculorum: & habeo claues mortis, & inferni. Scribe ergo quæ vidisti, & quæ sunt, & quæ oportet fieri post hæc.

Resp. Audiui vocem de cælo tamquam vocem tonitrui magni, alleluia: regnabit Deus noster in æternum, alleluia: Quia facta est salus, & virtus, & potestas Christi eius, alleluia, alleluia. ℣. Et vox de throno exiuit, dicens: Laudem dicite Deo nostro omnes sancti eius, & qui timetis Deum pusilli & magni. Quia facta. Gloria Patri. Quia facta.

In secundo Nocturno, Antiphona. Alleluia. Psalmus. Conserua, cum reliquis vt in Psalterio. xx.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Sermone 147. de Tempore.

Lectio iiii.

Diebus his sanctis resurrectioni Domini dedicatis, quantum donante ipso possumus, de carnis resurrectione tractemus. Hæc enim est fides nostra: hoc donum in domini nostri Iesu Christi nobis carne promissum est, & in ipso præcessit exemplum. Voluit enim nobis, quod promisit in fine, non solùm prenuntiare, sed etiam demonstrare. Illi quidem qui tunc fuerunt, cùm illum viderent, & cùm expauescerent, & spiritum se videre crederent, soliditatem corporis tenuerunt. Locutus est enim non solùm verbis ad aures eorum, sed etiam specie ad oculos eorum: parumque erat se præbere cernendum, nisi etiam offerret pertractandum, atque palpandum.

℟. Locutus est ad me vnus ex septem Angelis, dicens: Veni, ostendam tibi nouam nuptam, sponsam Agni. Et vidi Ierusalem descendentem de cælo, ornatam monilibus suis, alleluia, alleluia, alleluia. Vers. Et sustulit me in spiritu in montem magnum & altum. Et vidi Ierusalem.

Lectio v.

AIt enim: Quid turbati estis, & cogitationes ascendunt in cor vestrum? Putauerunt enim se spiritum videre. Quid turbati estis, inquit, & cogitationes ascendunt in cor vestrum? Videte manus meas, & pedes meos: palpate, & videte: quia spiritus ossa & carnem non habet, sicut me videtis habere. Contra istam euidentiam disputabant homines. Quid enim aliud facerent homines, qui ea, quæ sunt hominum, sapiunt, quàm sic disputare de Deo contra Deum? Ille enim Deus est, isti homines sunt. Sed Deus nouit cogitationes hominum, quoniam vanæ sunt.

℟. Audiui vocem in cælo Angelorum multorum dicentium: * Timete Dominum, & date claritatem illi, & adorate eum qui fecit cælum & terram, mare & fontes aquarum, alleluia, alleluia. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium cæli, voce magna clamantem & dicentem, Timete Dominum.

Lectio vj.

IN homine carnali tota regula intelligendi est consuetudo cernendi. Quod solent videre, credunt: quod non solent, non credunt. Præter consuetudinem facit Deus miracula, quia Deus est. Maiora quidem miracula sunt, tot quotidie homines nasci qui non erant, quàm paucos resurrexisse qui erant: & tamen ista miracula non consideratione comprehensa sunt, sed assiduitate viluerunt. Resurrexit Christus: absoluta est res. Corpus erat, caro erat: pependit in cruce, emisit animam; posita est caro in sepulchro. Exhibuit illam viuam, qui viuebat in illa. Quare miramur? quare non credimus? Deus est, qui fecit.

℟. Veniens à Libano quàm pulchra facta est, alleluia: * Et odor vestimentorum eius super omnia aromata, alleluia, alleluia. ℣. Fauus distillans labia eius, mel & lac sub lingua eius. Et odor. Gloria Patri. Et odor.

In tertio Nocturno, Aña.

Alleluia. Psalm. Cæli enarrant. cum reliquis ut in Psalterio. 16.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio vij. *Cap.16.b*

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Modicum, & iam non videbitis me: & iterùm modicum, & videbitis me: quia vado ad Patrem. Et reliqua.

Ho

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 101. in Ioannem, sub finem.

MOdicum est, hoc totum spatium, quo præsens peruolat sæculum. Vnde dicit idem ipse Euangelista in Epistola sua: Nouissima hora est. Ideò namque addidit: Quia vado ad Patrem: quod ad priorem sententiam referendum est, vbi ait: Modicum, & iam non videbitis me: non ad posteriorem, vbi ait: Et iterùm modicum, & videbitis me. Eundo quippe ad Patrem, facturus erat vt eum non viderent. Ac per hoc non ideò dictum est, quia fuerat moriturus, & donec resurgeret, ab eorum aspectibus recessurus; sed quòd esset iturus ad Patrem: quod fecit posteaquam resurrexit: &, cum eis per quadraginta dies conuersatus, ascendit in cælum.

℟. Decantabat populus Israël, alleluia: & vniuersa multitudo Iacob canebat legitimè: * Et Dauid cum cantoribus citharam percutiebat in domo Domini, & laudes Deo canebat. alleluia, alleluia. ℣. Sanctificati sunt ergo sacerdotes & leuitæ: & vniuersus Israël deducebat arcam fœderis Domini in iubilo. Et Dauid.

Lectio viii.

ILlis ergo ait: Modicum, & iam non videbitis me; qui eum corporaliter tunc videbant: quia iturus erat ad Patrem, & eum deinceps mortalem visuri non erant, qualem, cùm ista loqueretur, videbant. Quòd verò addidit: Et iterùm modicum, & videbitis me, vniuersæ promisit Ecclesiæ, sicut vniuersæ promisit: Ecce ego vobiscum sum vsque ad consummationem sæculi. Non tardat Dominus promissum. Modicum, & videbimus eum: vbi iam nihil rogemus, nihil interrogemus, quia nihil desiderandum remanebit, nihil quærendum latebit.

Resp. Tristitia vestra, alleluia, * Conuertetur in gaudium, alleluia, alleluia. Vers. Mundus autem gaudebit, vos verò contristabimini: sed tristitia vestra. Conuertetur. Gloria Patri. Conuertetur.

Lectio ix.

HOc modicùm longum nobis videtur, quoniam adhuc agitur: cùm finitum fuerit, tunc sentiemus quàm modicum fuerit. Non ergo sit gaudium nostrum quale habet mundus, de quo dictum est: Mundus autem gaudebit. Nec tamen in huius desiderij parturitione sine gaudio

gaudio tristes simus: sed sicut ait Apostolus: Spe gaudentes: in tribulatione patientes: quia & ipsa parturiens, cui comparati sumus, plus gaudet de mox futura prole, quàm tristis est de præsenti dolore. Sed huius sermonis iste sit finis: habent enim quæstionem molestissimam quæ sequuntur, nec breuitate coarctanda sunt, vt possint commodiùs, si Dominus voluerit, explicari.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Laudes, Aña. Alleluia. Psalm. Dominus regnauit, cum reliquis Antiphonis & Psalmis de Psalterio. 19.

Capitulum. 1. Pet. 2. c

CHarissimi, Obsecro vos tamquam aduenas & peregrinos abstinere vos à carnalibus desideriis, quæ militant aduersus animam.

Hymnus.

AVrora Cęlum purpurat,
Æther resultat laudibus,
Mundus triumphans iubilat,
Horrens auernus infremit:
Rex ille dum fortissimus
De mortis inferno specu
Patrum Senatum liberum
Educit ad vitæ iubar.
Cuius sepulchrum plurimo
Custode signabat lapis,
Victor triumphat, & suo
Mortem sepulchro funerat.
Sat funeri, sat lacrymis,
Sat est datum doloribus;
Surrexit extinctor necis,
Clamat coruscans Angelus.
Vt sis perenne mentibus
Paschale Iesu gaudium;
A morte dira criminum
Vitæ renatos libera.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna sæcula Amen.

Vers. In resurrectione tua Christe, alleluia. ℟. Cæli & terra lætentur, alleluia.

Ad Benedictus, Antiphona. Modicum, & non videbitis me, dicit Dominus: iterùm modicum, & videbitis me, quia vado ad Patrem, alleluia, alleluia.

Oratio.

DEus, qui errantibus, vt in viam possint redire iustitiæ, veritatis tuæ lumen ostendis: da cunctis qui Christiana professione censentur, & illa respuere, quæ huic inimica sunt nomini; & ea quæ sunt apta, sectari. Per Dominum.

Deinde de Cruce, Aña. Crucifixus surrexit à mortuis, & redemit nos, alleluia, alleluia. ℣. Dicite in nationibus, alleluia. ℟. Quia Dominus regnauit à ligno, alleluia.

Oratio.

DEus, qui pro nobis Filium tuum crucis patibulum subire voluisti, vt inimici à nobis expelleres potestatem: concede nobis famulis

mulis tuis; vt resurrectionis gratiam consequamur. Per eumdem Dñm nostrum.

Ad Tertiam, Capitulum. Charissimi, Obsecro.

℟. breue. Surrexit Dominus de sepulchro, * Alleluia, alleluia. Surrexit. ℣. Qui pro nobis pependit in ligno. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Surrexit. ℣. Surrexit Dominus verè, alleluia. ℟. Et apparuit Simoni, alleluia.

Ad Sextam, Capitulum. 1. *Pet* 2. *c*

SVbiecti igitur estote omni humanæ creaturę propter Deum: siue regi, quasi præcellenti, siue ducibus, tamquam ab eo missis ad vindictam malefactorum, laudem verò bonorum.

℟. breue. Surrexit Dominus verè, * Alleluia, alleluia. Surrexit. ℣. Et apparuit Simoni. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Surrexit. ℣. Gauisi sunt discipuli, alleluia. ℟. Viso Domino, alleluia.

Ad Nonam, Capitulum. 1. *Pet.* 2. *e*

SErui subditi estote in omni timore dominis, non tantùm bonis & modestis, sed etiam dyscolis. Hæc est enim gratia in Christo Iesu Domino nostro.

℟. breue. Gauisi sunt discipuli, * Alleluia, alleluia. Gauisi. ℣. Viso Domino. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Gauisi. ℣. Mane nobiscum Domine, alleluia. ℟. Quoniam aduesperascit, alleluia.

Ad Vesperas, Antiphona. Alleluia. Psalm. Dixit Dominus. cum reliquis de Dominica. 135. Capitul. Charissimi, Obsecro. Hymn Ad regias Agni dapes. 371. ℣. Mane nobiscum Domine, alleluia. ℟. Quoniam aduesperascit, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona. Amen dico vobis, quia plorabitis & flebitis vos: mundus autem gaudebit, vos verò contristabimini: sed tristitia vestra vertetur in gaudium, alleluia.

Oratio. Deus, qui errantibus. vt suprà. 377.

Deinde de Cruce, Aña. Crucem sanctam subiit, qui infernum confregit, accinctus est potentia, surrexit die tertia, alleluia.

℣. Dicite in nationibus, alleluia. ℟. Quia Dominus regnauit à ligno, alleluia.

Oratio Deus, qui pro nobis. vt suprà. 377.

FERIA SECVNDA.

Ad Matutinum, Inuitatorium. Alleluia, alleluia, * Alleluia. Psalm. Venite, exultemus. 2. Hymnus. Rex sempiterne Cælitum. 3. Antiphona & Psalmi de Psalterio. 51.

De

De libro Apocalypsis beati Ioannis Apostoli.

Lectio j. *Cap.* 2.

ANgelo Ephesi Ecclesiæ scribe: Hæc dicit qui tenet septem stellas in dextera sua, qui ambulat in medio septem candelabrorum aureorum: Scio opera tua, & laborem, & patientiam tuam, & quia non potes sustinere malos: & tentasti eos qui se dicunt Apostolos esse, & non sunt: & inuenisti eos mendaces: & patientiam habes, & sustinuisti propter nomen meum, & non defecisti. Sed habeo aduersum te, quòd charitatem tuam primam reliquisti. Memor esto itaque vnde excideris: & age pœnitentiam, & prima opera fac. Sin autem, venio tibi, & mouebo candelabrum tuum de loco suo, nisi pœnitentiam egeris. Sed hoc habes, quia odisti facta Nicolaitarum, quæ & ego odi. Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiis: Vincenti dabo edere de ligno vitæ, quod est in Paradiso Dei mei.

℟. Vidi portam ciuitatis ad Orientem positam, & Apostolorum nomina & Agni super eam scripta: * Et super muros eius Angelorum custodiam, alleluia. ℣. Vidi cælum nouum, & terram nouam, & ciuitatem nouam descendentem de cælo. Et super muros.

Lectio ij.

ET Angelo Smyrnæ Ecclesiæ scribe: Hæc dicit primus, & nouissimus, qui fuit mortuus, & viuit: Scio tribulationem tuam, & paupertatem tuam, sed diues es: & blasphemaris ab his, qui se dicunt Iudæos esse, & non sunt, sed sunt synagoga satanæ. Nihil horum timeas quæ passurus es. Ecce missurus est diabolus aliquos ex vobis in carcerem vt tentemini; & habebitis tribulationem diebus decem. Esto fidelis vsque ad mortem, & dabo tibi coronam vitæ. Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiis: Qui vicerit, non lædetur à morte secunda.

℟. Ostendit mihi Angelus fontem aquæ viuæ, & dixit ad me, alleluia: * Hic Deum adora, alleluia, alleluia, alleluia. ℣. Postquam audissem & vidissem, cecidi vt adorarem ante pedes Angeli, qui mihi hæc ostendebat, & dixit mihi. Hîc Deum. Gloria Patri. Hîc Deum.

Lectio iij.

ET Angelo Pergami Ecclesiæ scribe: Hæc dicit qui habet rhompheam vtraque parte acutam: Scio vbi habi-

habitas, vbi sedes est satanæ: & tenes nomen meum, & non negasti fidem meam. Et in diebus illis Antipas testis meus fidelis, qui occisus est apud vos, vbi satanas habitat. Sed habeo aduersus te pauca: quia habes illic tenentes doctrinam Balaam, qui docebat Balac mittere scandalum coram filiis Israël, edere, & fornicari: ita habes & tu tenentes doctrinam Nicolaitarum. Similiter pœnitentiam age: si quo minùs, veniam tibi citò, & pugnabo cum illis in gladio oris mei. Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiis: Vincenti dabo manna absconditum, & dabo illi calculum candidum: & in calculo nomen nouum scriptum, quod nemo scit nisi qui accipit.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Laudes, Antiphona. Alleluia. Psalm. Dominus regnauit. cum reliquis Antiphonis & Psalmis de Psalterio, vt in Dominica. 19.

Capitulum. *Rom. 6.*

CHristus resurgens ex mortuis iam non moritur, mors illi vltrà non dominabitur. Quòd enim mortuus est peccato, mortuus est semel: Quòd autem viuit, viuit Deo.

Hymnus. Aurora Cælum purpurat. ℣. In resurrectione tua. 377.

Ad Benedictus, Antiphona. Et incipiens à Moyse & omnibus Prophetis, interpretabatur illis Scripturas, quæ de ipso erant, alleluia.

Oratio. Deus, qui errantibus. vt suprà. 377.

Ad Vesperas, Aña. Alleluia. Psalm. Dilexi. cum reliquis de Psalt. 139. sub vna Antiphona. Alleluia.

Capitulum. *Rom. 6. b*

CHristus resurgens ex mortuis iam non moritur, mors illi vltrà non dominabitur. Quod enim mortuus est peccato, mortuus est semel: quòd autem viuit, viuit Deo.

Hymnus. Ad regias Agni. ℣. Manè nobiscum. 371.

Ad Magnificat. Antiphona. Tristitia vestra vertetur in gaudium, alleluia: & gaudium vestrum nemo tollet à vobis, alleluia, alleluia.

FERIA TERTIA.

De libro Apocalypsis beati Ioannis Apostoli.

Lectio i. *Cap. 4.*

POst hæc vidi: & ecce ostium apertum in cælo, & vox prima, quam audiui tamquam tubæ loquentis mecum, dicens: Ascende huc, & ostendam tibi quæ oportet fieri post hæc. Et statim fui

fui in spiritu: & ecce sedes posita erat in cælo, & supra sedem sedens. Et qui sedebat, similis erat aspectui lapidis iaspidis & sardinis: & iris erat in circuitu sedis similis visioni smaragdinæ. Et in circuitu sedis sedilia viginti quatuor: & super thronos viginti quatuor seniores sedentes, circùmamicti vestimentis albis, & in capitibus eorum coronæ aureæ. Et de throno procedebant fulgura, & voces, & tonitrua: & septem lampades ardentes ante thronum, qui sunt septem Spiritus Dei.

℟. Vidi Ierusalem descendentem de cælo, ornatam auro mundo, & lapidibus pretiosis intextam: * Alleluia, alleluia. ℣. Et erat structura muri eius ex lapide iaspide, ipsa verò aurum mundum, simile vitro mundo. Alleluia, alleluia.

Lectio ij.

ET in conspectu sedis tamquam mare vitreum, simile crystallo: & in medio sedis, & in circuitu sedis, quatuor animalia plena oculis antè & retrò. Et animal primum simile leoni, & secundum animal simile vitulo, & tertium animal habens faciem quasi hominis, & quartum animal simile aquilæ volanti. Et quatuor animalia, singula eorum habebant alas senas: & in circuitu, & intus plena sunt oculis; & requiem non habebant die ac nocte, dicentia: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus omnipotens, qui erat, & qui est, & qui venturus est.

℟. In diademate capitis Aaron magnificentia Domini sculpta erat, * Dum perficeretur opus Dei, alleluia, alleluia, alleluia. ℣. In veste enim podêris quam habebat, totus erat orbis terrarum, & parentum magnalia in quatuor ordinibus lapidum sculpta erant. Dum perficeretur. Gloria Patri. Dum perficeretur.

Lectio iij.

ET cùm darent illa animalia gloriam, & honorem, & benedictionem sedenti super thronum, viuenti in sæcula sæculorum, procidebant viginti quatuor seniores ante sedentem in throno, & adorabant viuentem in sæcula sæculorum, & mittebant coronas suas ante thronum, dicentes: Dignus es Domine Deus noster accipere gloriam, & honorem, & virtutem: quia tu creasti omnia, & propter voluntatem tuam erant, & creata sunt. Te Deum. 18.

Ad Benedictus, Antiphona. Et coëgerunt illum, dicentes:

tes: Mane nobiscum Domine, quoniam aduesperascit, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona. Tristitia impleuit cor vestrum: & gaudium vestrum nemo tollet à vobis, alleluia, alleluia.

FERIA QVARTA.

De libro Apocalypsis beati Ioannis Apostoli.

Lectio j. *Cap.* 5.

ET vidi in dextera sedentis supra thronum, librum scriptum intus & foris, signatum sigillis septem. Et vidi Angelum fortem, prædicantem voce magna: Quis est dignus aperire librum, & soluere signacula eius? Et nemo poterat neque in cælo, neque in terra, neque subtus terram aperire librum, neque respicere illum. Et ego flebam multùm, quoniam nemo dignus inuentus est aperire librum, nec videre eum. Et vnus de senioribus dixit mihi: Ne fleueris, ecce vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid, aperire librum, & soluere septem signacula eius. Et vidi: & ecce in medio throni & quatuor animalium, & in medio seniorum, Agnum stantem tamquam occisum, habentem cornua septem, & oculos septem, qui sunt septem spiritus Dei, missi in omnem terram. Et venit, & accepit de dextera sedentis in throno librum.

Resp. Plateæ tuæ, Ierusalem sternentur auro mundo, alleluia: & cantabitur in te canticum lætitiæ, alleluia: * Et per omnes vicos tuos ab vniuersis dicetur, alleluia, alleluia. ℣. Luce splendida fulgebis, & omnes fines terræ adorabunt te. Et per omnes.

Lectio ij.

ET cùm aperuisset librum, quatuor animalia, & vigintiquatuor seniores ceciderunt coram Agno, habentes singuli citharas, & phialas aureas plenas odoramentorum, quæ sunt orationes sanctorum: & cantabant canticum nouum, dicentes: Dignus es Domine accipere librum, & aperire signacula eius: quoniam occisus es, & redemisti nos Deo in sanguine tuo ex omni tribu & lingua, & populo, & natione: & fecisti nos Deo nostro regnum, & sacerdotes: & regnabimus super terram.

℟. Decantabat populus Israël, alleluia: & vniuersa multitudo Iacob canebat legitimè: * Et Dauid cum cantoribus citharam percutiebat in domo Domini, & laudes Deo canebat, alleluia, alleluia.

luia. ℣. Sanctificati sunt ergo sacerdotes & leuitæ: & vniuersus Israël deducebat arcam fœderis Domini in iubilo. Et Dauid. Gloria Patri. Et Dauid.

Lectio iij.

ET vidi, & audiui vocem Angelorum multorum in circuitu throni, & animalium, & seniorum: & erat numerus eorum millia millium, dicentium voce magna: Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem, & diuinitatem, & sapientiam, & fortitudinem, & honorem, & gloriam, & benedictionem. Et omnem creaturam, quæ in cælo est, & super terram, & sub terra, & quæ sunt in mari, & quæ in eo: omnes audiui dicentes: Sedenti in throno, & Agno, benedictio, & honor, & gloria, & potestas in sęcula sæculorum. Et quatuor animalia dicebant: Amen. Et viginti quatuor seniores ceciderunt in facies suas: & adorauerunt viuentem in sæcula sæculorum.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Benedictus, Antiphona. Mane nobiscum, quoniam aduesperascit, & inclinata est iam dies, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona. Tristitia vestra, alleluia, vertetur in gaudium, alleluia.

FERIA QVINTA.

De libro Apocalypsis beati Ioannis Apostoli.

Lectio j. *Cap.* 15.

ET vidi aliud signum in cælo magnum & mirabile, Angelos septem, habentes plagas septem nouissimas; quoniam in illis consummata est ira Dei. Et vidi tamquam mare vitreum mistum igne, & eos qui vicerunt bestiam, & imaginem eius, & numerum nominis eius, stantes super mare vitreum, habentes citharas Dei: & cantantes canticum Moysi serui Dei, & canticum Agni, dicentes: Magna & mirabilia sunt opera tua Domine Deus omnipotens: iustæ & veræ sunt viæ tuæ, Rex sæculorum. Quis non timebit te Domine, & magnificabit nomen tuum? quia solus pius es: quoniam omnes Gentes venient, & adorabunt in conspectu tuo, quoniam iudicia tua manifesta sunt.

Resp. Dignus es Domine accipere librum, & aperire signacula eius, alleluia: quoniam occisus es, & redemisti nos Deo; * In sanguine tuo, alleluia. ℣. Fecisti enim nos Deo nostro regnum & sacerdotium. In sanguine.

Lectio

Lectio ij.

ET post hæc vidi, & ecce apertum est templum tabernaculi testimonij in cælo: & exierunt septem Angeli habentes septem plagas de templo, vestiti lino mundo & candido, & præcincti circa pectora zonis aureis. Et vnum de quatuor animalibus dedit septem Angelis septem phialas aureas, plenas iracundiæ Dei viuentis in sæcula sæculorum. Et impletum est templum fumo à maiestate Dei, & de virtute eius: & nemo poterat introire in templum, donec consummarentur septem plagæ septem Angelorum.

℟. Ego sicut vitis fructificaui suauitatem odoris, alleluia: Transite ad me omnes qui concupiscitis me, & à generationibus meis adimplemini, alleluia, alleluia. ℣. In me omnis gratia viæ & veritatis: in me omnis spes vitæ & virtutis. Transite ad me. Gloria Patri. Transite ad me.

Lectio iij. *Cap. 16.*

ET audiui vocē magnam de templo dicentem septem Angelis: Ite, & effundite septem phialas iræ Dei in terram. Et abiit primus, & effudit phialam suam in terram, & factum est vulnus sæuum & pessimum in homines qui habebant characterem bestiæ, & in eos qui adorauerunt imaginem eius. Et secundus Angelus effudit phialam suam in mare, & factus est sanguis tamquam mortui: & omnis anima viuens mortua est in mari. Et tertius effudit phialam suam super flumina, & super fontes aquarum, & factus est sanguis. Et audiui Angelum aquarum dicentem: Iustus es Domine, qui es, & qui eras sanctus, qui hæc iudicasti. Quia sanguinem Sanctorum & Prophetarum effuderunt, & sanguinem eis dedisti bibere: digni enim sunt.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Et intrauit cum illis: & factum est, dum recumberet cum illis, accepit panem, & benedixit, ac fregit, & porrigebat illis, alleluia, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Amen amen dico vobis, iterùm videbo vos, & gaudebit cor vestrum, & gaudium vestrum nemo tollet à vobis, alleluia.

FERIA SEXTA.

De libro Apocalypsis beati Ioannis Apostoli.

Lectio j. *Cap 19.*

POst hæc audiui quasi vocem turbarum multarum in cælo dicentium: Alleluia,

leluia. Salus, & gloria, & virtus Deo nostro est: quia vera & iusta iudicia sunt eius, qui iudicauit de meretrice magna, quæ corrupit terram in prostitutione sua, & vindicauit sanguinem seruorum suorum de manibus eius. Et iterùm dixerunt: Alleluia. Et fumus eius adscendit in sæcula sæculorum. Et ceciderunt seniores vigintiquatuor, & quatuor animalia, & adorauerunt Deum sedentem super thronum, dicentes: Amen: Alleluia. Et vox de throno exiuit, dicens: Laudem dicite Deo nostro omnes serui eius: & qui timetis eum pusilli & magni.

℟. Locutus est ad me vnus ex septem Angelis, dicens: Veni, ostendam tibi nouam nuptam, sponsam Agni. *Et vidi Ierusalem descendentem de cælo, ornatam monilibus suis, alleluia, alleluia, alleluia. ℣. Et sustulit me in spiritu in montem magnum & altum. Et vidi Ierusalem.

Lectio ij.

ET audiui quasi vocem turbæ magnæ, & sicut vocem aquarum multarum, & sicut vocem tonitruorum magnorum, dicentium: Alleluia: quoniam regnauit Dominus Deus noster omnipotens. Gaudeamus, & exultemus, & demus gloriam ei: quia venerunt nuptiæ Agni, & vxor eius præparauit se. Et datum est illi vt cooperiat se byssino splendenti, & candido. Byssinum enim, iustificationes sunt Sanctorum. Et dixit mihi: Scribe: Beati qui ad cœnam nuptiarum Agni vocati sunt. Et dixit mihi: Hæc verba Dei vera sunt. Et cecidi ante pedes eius, vt adorarem eum; & dicit mihi: Vide ne feceris: conseruus tuus sum, & fratrum tuorum habentium testimonium Iesu. Deum adora. Testimonium enim Iesu est spiritus prophetiæ.

℟. Audiui vocem in cælo Angelorum multorum dicentium: *Timete Dominum, & date claritatem illi, & adorate eum qui fecit cælum & terram, mare & fontes aquarum; alleluia, alleluia. ℣. Vidi Angelum Dei fortem volantem per medium cæli, voce magna clamantem & dicentem. Timete. Gloria Patri. Timete.

Lectio iij.

ET vidi cælum apertum, & ecce equus albus, & qui sedebat super eum, vocabatur Fidelis, & Verax, & cum iustitia iudicat, & pugnat. Oculi autem eius sicut flamma ignis, & in capite eius diademata multa, habens

bens nomen scriptum, quod nemo nouit nisi ipse. Et vestitus erat veste aspersa sanguine: & vocatur nomen eius, Verbum Dei. Et exercitus qui sunt in cælo, sequebantur eum in equis albis, vestiti byssino albo & mundo. Et de ore eius procedit gladius ex vtraque parte acutus: vt in ipso percutiat Gentes. Et ipse reget eas in virga ferrea: & ipse calcat torcûlar vini furoris iræ Dei omnipotentis. Et habet in vestimento, & in femore suo scriptum: Rex regum, & Dominus dominantium.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Benedictus, Antiphona. Cognouerunt Dominum Iesum, alleluia, in fractione panis, alleluia.

Ad Vesperas, nisi occurrat Festum nouem Lectionum, à Capitulo fit de S. Maria. clv.

SABBATO.

De libro Apocalypsis beati Ioannis Apostoli.

Lectio ij. *Cap. 22.*

ET ostendit mihi fluuium aquæ vitæ, splendidum tamquam crystallum, procedentem de sede Dei & Agni. In medio plateæ eius, & ex vtraque parte fluminis lignum vitæ, afferens fructus duodecim, per menses singulos reddens fructum suum, & folia ligni ad sanitatem Gentium. Et omne maledictum non erit ampliùs: sed sedes Dei & Agni in illa erunt, & serui eius seruient illi. Et videbunt faciem eius: & nomen eius in frontibus eorum. Et nox vltrà non erit: & non egebunt lumine lucernæ, neque lúmine solis, quoniam Dominus Deus illuminabit illos, & regnabunt in sæcula sæculorum. Et dixit mihi: Hæc verba fidelissima sunt, & vera. Et Dominus Deus spirituum Prophetarum misit Angelum suum ostendere seruis suis quæ oportet fieri citò. Et ecce venio velociter. Beatus, qui custodit verba prophetiæ libri huius.

Lectio ij.

ET ego Ioannes, qui audiui & vidi hæc. Et postquam audissem & vidissem, cecidi vt adorarem ante pedes Angeli, qui mihi hæc ostendebat. & dixit mihi: Vide ne feceris: conseruus enim tuus sum, & fratrum tuorum Prophetarum, & eorum qui seruant verba prophetiæ libri huius: Deum adora. Et dicit mihi: Ne signaueris verba prophetiæ libri huius: tempus enim propè est. Qui nocet, noceat adhuc: & qui in sordibus est, sordescat adhuc: & qui iustus est,

est, iustificetur adhuc: & sanctus, sanctificetur adhuc. Ecce venio citò, & merces mea mecum est, reddere vnicuique secundùm opera sua.

Lectio iij.

EGo sum alpha & omega, primus & nouissimus, principium & finis. Beati, qui lauant stolas suas in sanguine Agni: vt sit potestas eorum in ligno vitæ, & per portas intrent in ciuitatem. Foris canes, & venefici, & impudici, & homicidæ, & idolis seruientes, & omnes qui amat & facit mendacium. Ego Iesus misi Angelum meum, testificari vobis hæc in Ecclesiis. Ego sum radix, & genus Dauid, stella splendida & matutina. Et spiritus & sponsa dicunt: Veni. Et qui audit, dicat: Veni. Et qui sitit, veniat: & qui vult, accipiat aquam vitæ, gratis. Contestor enim omni audienti verba prophetiæ libri huius: Si quis apposuerit ad hæc, apponet Deus super illum plagas scriptas in libro isto. Et si quis diminuerit de verbis libri prophetiæ huius, auferet Deus partem eius de libro vitæ, & de ciuitate sancta, & de his quæ scripta sunt in libro isto. Dicit qui testimonium perhibet istorum: Etiam venio citò: Amen. Veni Domine Iesu. Gratia Domini nostri Iesu Christi cum omnibus vobis. Amen.

Ad Vesperas, Capitulum.

Iac. 1. c.

CHarissimi, Omne datum optimum, & omne donum perfectum desursum est, descendens à Patre luminum, apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio.

Hymnus.

AD regias Agni dapes
Stolis amicti candidis
Post transitum maris Rubri
Christo canamus Principi:
Diuina cuius Charitas
Sacrum propinat sanguinem,
Almique membra corporis
Amor Sacerdos immolat.
Sparsum cruorem postibus
Vastator horret Angelus:
Fugitque diuisum mare:
Merguntur hostes fluctibus.
Iam Pascha nostrum Christus est,
Paschalis idem Victima,
Et pura puris mentibus
Sinceritatis azyma.
O vera cæli Victima,
Subiecta cui sunt tartara,
Soluta mortis vincula,
Recepta vitæ præmia.
Victor subactis inferis
Trophæa Christus explicat,
Cæloque aperto subditum
Regem tenebrarum trahit.
Vt sis perenne mentibus
Paschale Iesu gaudium;

 A mor-

A morte dira criminum
Vitæ renatos libera.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna sæcula. Amen.

℣. Mane nobiscum Domine, alleluia. ℟. Quoniam aduesperascit, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona. Vado ad eum qui misit me: & nemo ex vobis interrogat me, Quò vadis? alleluia, alleluia. Oratio.

Deus, qui fidelium mentes vnius efficis voluntatis: da populis tuis id amare quod præcipis, id desiderare quod promittis: vt inter mundanas varietates ibi nostra fixa sint corda, vbi vera sunt gaudia. Per Dominum.

Deinde fit commemor. de Cruce, Antiphona. Crucem sanctam subiit, qui infernum confregit, accinctus est potentia, surrexit die tertia, alleluia. ℣. Dicite in nationibus, alleluia. ℟. Quia Dominus regnauit à ligno, alleluia. Oratio.

Deus, qui pro nobis Filium tuum crucis patibulum subire voluisti, vt inimici à nobis expelleres potestatem: concede nobis famulis tuis; vt resurrectionis gratiam consequamur. Per eumdem Dominum nostrum Iesum Christum.

DOMINICA IIII. post Pascha.

Ad Matutinum, Inuitatorium, Hymnus, & alia vsque ad Lectiones, vt in Psalterio. 3.

Si Lectiones primi Nocturni lectæ sunt pridie, quando scilicet in Sabbato præcedenti occurrit Festum sanctorum Apostolorum Philippi & Iacobi, in Dominica legantur Lectiones Feriæ secundæ sequentis.

In primo Nocturno.

Incipit Epistola Catholica beati Iacobi Apostoli.

Lectio j. *Cap.* 1.

Iacobus Dei & Domini nostri Iesu Christi seruus, duodecim tribubus, quæ sunt in dispersione, salutem. Omne gaudium existimate fratres mei, cùm in tentationes varias incideritis: scientes quòd probatio fidei vestræ patientiam operatur. Patientia autem opus perfectum habet: vt sitis perfecti & integri, in nullo deficientes. Si quis autem vestrûm indiget sapientia, postulet à Deo, qui dat omnibus affluenter, & non improperat: & dabitur ei. Postulet autem in fide nihil hæsitans.

℟. Si oblitus fuero tui, alleluia, obliuiscatur mei dextera mea: *Adhæreat lingua mea

mea faucibus meis, si non meminero tui, alleluia, alleluia. ℣. Super flumina Babylonis illic sedimus & fleuimus dum recordaremur tui Sion. Adhæreat. Lectio ij.

QVi enim hæsitat, similis est fluctui maris, qui à vento mouetur & circumfertur. Non ergo æstimet homo ille quòd accipiat aliquid à Domino. Vir duplex animo inconstans est in omnibus viis suis. Glorietur autem frater humilis in exaltatione sua: diues autem in humilitate sua, quoniam sicut flos fœni transibit. Exortus est enim sol cum ardore, & arefecit fœnum, & flos eius decidit, & decor vultus eius deperiit: ita & diues in itineribus suis marcescet.

℟. Viderunt te aquæ, Deus, viderunt te aquæ, & timuerunt: * Multitudo sonitus aquarum, vocem dederunt nubes, alleluia, alleluia, alleluia. ℣. Illuxerunt coruscationes tuæ orbi terræ: vidit, & commota est terra. Multitudo sonitus. Lectio iij.

BEatus vir, qui suffert tentationem: quoniam cùm probatus fuerit, accipiet coronam vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se. Nemo cùm tentatur, dicat quoniam à Deo tentatur: Deus enim intentator malorum est: ipse autem neminem tentat. Vnusquisque verò tentatur à concupiscentia sua abstractus, & illectus. Deinde concupiscentia cùm conceperit, parit peccatum: peccatum verò cùm consummatum fuerit, generat mortem. Nolite itaque errare fratres mei dilectissimi.

℟. Narrabo nomen tuum fratribus meis, alleluia: * In medio Ecclesiæ laudabo te, alleluia, alleluia. ℣. Confitebor tibi in populis Domine, & psalmum dicam tibi in Gentibus. In medio. Gloria Patri. In medio.

In secundo Nocturno, Antiphona. Alleluia. Psalmus. Conserua, cum reliquis vt in Psalterio. 11.

Ex Tractatu sancti Cypriani Episcopi & martyris, de Bono patientiæ.

Serm. 3. init. Lectio iiij.

DE patientia locuturus, fratres dilectissimi, & vtilitates eius & commoda prædicaturus, vnde potiùs incipiam, quàm quòd nunc quoque ad audientiam, vestram patientiam video esse necessariam: vt nec hoc ipsum, quod auditis & discitis, sine patientia facere possitis: Tunc enim demum sermo & ratio salutaris effi-

caciter discitur, si patienter, quod dicitur, audiatur. Nec inuenio, fratres dilectissimi, inter ceteras cælestis disciplinæ vias, quibus ad consequenda diuinitus præmia spei ac fidei nostræ secta dirigitur, quid magis sit vel vtilius ad vitam, vel maius ad gloriam, quàm vt qui præceptis Dominicis obsequio timoris ac deuotionis innitimur, patientiam maximè tota obseruatione tueamur. Hanc se sectari philosophi quoque profitentur: sed tam illic patientia falsa est, quàm & falsa sapientia est. Vnde enim vel sapiens esse, vel patiens possit, qui nec sapientiam, nec patientiam Dei nouit?

℟. In Ecclesiis benedicite Deo, alleluia: * Domino de fontibus Israël, alleluia, alleluia. ℣. Psalmum dicite nomini eius, date gloriam laudi eius. Domino.

Lectio v. *Cap.* 2. 3. 8.

NOs autem, fratres dilectissimi, qui philosophi non verbis, sed factis sumus; nec vestitu sapientiam, sed veritate præferimus: qui virtutum conscientiam magis quàm iactantiam nouimus: qui non loquimur magna, sed viuimus quasi serui & cultores Dei: patientiam, quam magisteriis cælestibus discimus, obsequiis spiritalibus præbeamus. Est enim nobis cum Deo virtus ista communis: inde patientia incipit, inde claritas eius & dignitas caput sumit. Origo & magnitudo patientiæ Deo auctore procedit. Diligenda res homini, quæ Deo chara est. Bonum quod amat, maiestas diuina commendat. Si Dominus nobis & Pater Deus est, sectemur patientiam Domini pariter & Patris: quia & seruos oportet esse obsequentes, & filios non decet esse degeneres.

℟. In toto corde meo, alleluia, exquisiui te, alleluia: * Ne repellas me à mandatis tuis, alleluia, alleluia. ℣. Benedictus es tu Domine, doce me iustificationes tuas. Ne repellas.

Lectio vj.

PAtientia est, quæ nos Deo & commendat & seruat: ipsa est, quæ iram temperat, quæ linguam frænat, quæ mentem gubernat, pacem custodit, disciplinam regit, libidinis impetum frangit, tumoris violentiam comprimit, incendium simultatis extinguit, coërcet potentiam diuitum, inopiam pauperum refouet, tuetur in virginibus beatam integritatem, in viduis laboriosam castitatem, in coniunctis & maritatis indiui-

diuiduam charitatem : facit humiles in prosperis, in aduersis fortes, contra iniurias & contumelias mites : docet delinquentibus citò ignoscere : si ipse delinquas, diu & multùm rogare : tentationes expugnat, persecutiones tolerat, passiones & martyria consummat. Ipsa est, quæ fidei nostræ fundamenta firmiter munit.

℞. Hymnum cantate nobis, alleluia : * Quomodo cantabimus canticum Domini in terra aliena? alleluia, alleluia. ℣. Illic interrogauerunt nos, qui captiuos duxerunt nos, verba cantionum. Quomodo. Gloria Patri. Quomodo.

In tertio Nocturno, Antiphona. Alleluia. Psalm. Cæli enarrant, cum reliquis vt in Psalterio. 16.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio vi. *Cap* 16.

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis : Vado ad eum, qui misit me : & nemo ex vobis interrogat me, Quò vadis? Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 94. in Ioannem.

CVm Dominus Iesus prędixisset discipulis suis persecutiones, quas passuri erant post eius abscessum, subiunxit atque ait: Hæc autem vobis ab initio non dixi, quia vobiscum eram : nunc autem vado ad eum, qui me misit. Vbi primùm videndum est, vtrùm eis futuras non prædixerit antè passiones. Sed alij tres Euangelistæ satis eum prædixisse ista demonstrant, antequam ventum esset ad cœnam : qua peracta, secundùm Ioannem ista locutus est, vbi ait : Hæc autem vobis ab initio non dixi, quia vobiscum eram.

℞. Deus canticum nouum cantabo tibi, alleluia : * In psalterio decem chordarum psallam tibi, alleluia, alleluia. ℣. Deus meus es tu, & confitebor tibi : Deus meus es tu, & exaltabo te. In psalterio.

Lectio vij.

AN fortè hinc ista soluitur quæstio, quia & illi eum narrant passioni proximum fuisse cùm hæc diceret? Non ergo ab initio, quando cum illis erat : quia iam discessurus, iamque ad Patrem perrecturus hæc dixit. Et ideò etiam secundùm illos Euangelistas verum est, quod hîc dictum est : Hæc autem vobis ab initio non dixi. Sed quid agimus de fide Euangelij secundùm

cundùm Matthæum: qui hæc eis à Domino non solùm cùm iam Pascha esset cùm discipulis cœnaturus, imminente passione, verùm & ab initio denuntiata esse commemorat; vbi primùm nominatim duodecim exprimuntur Apostoli, & ad opera diuina mittuntur?

℞. Bonum est confiteri Domino, alleluia: * Et psallere, alleluia. ℣. In decachordo psalterio, cum cantico & cithara. Et psallere. Gloria Patri. Et psallere.

Lectio ix.

QVid sibi ergo vult, quod hîc ait: Hæc autem vobis ab initio non dixi, quia vobiscum eram: nisi quia ea, quæ hîc dicit de Spiritu sancto, quòd sit venturus ad eos, & testimonium perhibiturus, quando malá illa passuri sunt, hæc ab initio eis non dixit, quia cum ipsis erat? Consolator ergo ille, vel aduocatus (vtrumque enim interpretatur, quod est Græcè Paraclitus) Christo abscedente fuerat necessarius; & ideò de illo non dixerat ab initio, quando cum illis erat, quia eius præsentia consolabantur.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Laudes, Antiphona.

Alleluia, Psalmus. Dominus regnauit. cum reliquis Antiphonis & Psalmis de Psalterio. 19.

Capitulum. *Iac.* 1. *c*

CHarissimi, Omne datum optimum, & omne donum perfectum desursum est, descendens à Patre luminum, apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio.

Hymnus.

AVrora Cœlum purpurat,
Æther resultat laudibus,
Mundus triumphans iubilat,
Horrens auernus infremit:
Rex ille dum fortissimus
De mortis inferno specu
Patrum Senatum liberum
Educit ad vitæ iubar.
Cuius sepulchrum plurimo
Custode signabat lapis,
Victor triumphat, & suo
Mortem sepulchro funerat.
Sat funeri, sat lacrymis,
Sat est datum doloribus:
Surrexit extinctor necis,
Clamat coruscans Angelus.
Vt sis perenne mentibus
Paschale Iesu gaudium;
A morte dira criminum
Vitæ renatos libera.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna sæcula.
Amen.

Vers. In resurrectione tua Christe, alleluia. ℞. Cæli & terra lætentur, alleluia.

Ad

Ad Benedictus, Antiphona. Vado ad eum qui misit me: & nemo ex vobis interrogat me, Quò vadis? alleluia, alleluia.

Oratio.

DEus, qui fidelium mentes vnius efficis voluntatis: da populis tuis id amare quod præcipis, id desiderare quod promittis; vt inter mundanas varietates ibi nostra fixa sint corda, vbi vera sunt gaudia. Per Dominum nostrum.

Deinde de Cruce, Aña. Crucifixus surrexit à mortuis, & redemit nos, alleluia, alleluia. Vers. Dicite in nationibus, alleluia. ℟. Quia Dominus regnauit à ligno, alleluia.

Oratio.

DEus, qui pro nobis Filium tuum crucis patibulum subire voluisti, vt inimici à nobis expelleres potestatem: concede nobis famulis tuis; vt resurrectionis gratiam consequamur. Per eumdem Dominum nostrum Iesum Christum.

Ad Tertiam, Capitul. Charissimi, Omne datum. 392. ℟. br. Surrexit Dominus de sepulchro, * Alleluia, alleluia. Surrexit. ℣. Qui pro nobis pependit in ligno. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Surrexit. Vers. Surrexit Dominus verè, alleluia. ℟. Et apparuit Simoni, alleluia.

Ad Sextam, Capitulum. *Iac. 1. c*

SCitis fratres mei dilectissimi. Sit autem omnis homo velox ad audiendum; tardus autem ad loquendum, & tardus ad iram. Ira enim viri iustitiam Dei non operatur.

℟. breue. Surrexit Dominus verè, * Alleluia, alleluia. Surrexit. ℣. Et apparuit Simoni. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Surrexit. Vers. Gauisi sunt discipuli, alleluia. ℟. Viso Domino, alleluia.

Ad Nonam, Capitulum. *Iac. 1. d*

PRopter quod abiicientes omnem immunditiam, & abundantiam malitiæ, in mansuetudine suscipite insitum verbum, quod potest saluare animas vestras.

℟. breue. Gauisi sunt discipuli, * Alleluia, alleluia. Gauisi. ℣. Viso Domino. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Gauisi. ℣. Mane nobiscum Domine, alleluia. ℟. Quoniam aduesperascit, alleluia.

Ad Vesperas, Antiphona. Alleluia. Psalm. Dixit Dominus. cum reliquis de Dominica 135. Capitul. Charissimi, Omne datum. Hymnus. Ad regias Agni. 387. ℣. Mane nobiscum Domine, alleluia. ℟. Quoniam aduesperascit, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona

Vado ad eum qui misit me: sed quia hæc locutus sum vobis, tristitia impleuit cor vestrum, alleluia.

Oratio. Deus, qui fidelium. vt suprà. 393.

Deinde de Cruce, Aña.

Crucem sanctam subiit, qui infernum confregit, accinctus est potentia, surrexit die tertia, alleluia.

℣. Dicite in nationibus, alleluia. ℟. Quia Dominus regnauit à ligno, alleluia.

Oratio. Deus, qui pro nobis. vt suprà. 393.

FERIA SECVNDA.

Ad Matutinū, Inuitatorium.

Alleluia, alleluia,* Alleluia. Psalmus. Venite, exultemus. 2. Hymnus. Rex sempiterne. 3. Antiphona & Psalmi, de Psalterio. 51.

De Epistola beati Iacobi Apostoli.

Lectio j. *Cap. 1. c*

Omne datum optimum, & omne donum perfectum, desursum est, descendens à Patre luminum, apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio. Voluntariè enim genuit nos verbo veritatis, vt simus initium aliquod creaturæ eius. Scitis fratres mei dilectissimi. Sit autem omnis homo velox ad audiendum: tardus autem ad loquendum, & tardus ad iram. Ira enim viri iustitiam Dei non operatur.

℟. Dicant nunc qui redempti sunt, alleluia, * A Domino, alleluia, allel. ℣. Quos redemit de manu inimici, & de regionibus congregauit eos. A Domino.

Lectio ij.

Propter quod abijcientes omnem immunditiam, & abundantiam malitiæ, in mansuetudine suscipite insitum verbum, quod potest saluare animas vestras. Estote autem factores verbi, & non auditores tantùm, fallentes vosmetipsos. Quia si quis auditor est verbi, & non factor: hic comparabitur viro consideranti vultum natiuitatis suæ in speculo: considerauit enim se, & abiit, & statim oblitus est qualis fuerit.

℟. Cantate Domino, alleluia:* Psalmum dicite ei, alleluia. ℣. Afferte Domino gloriam & honorem, afferte Domino gloriam nomini eius. Psalmum. Gloria Patri. Psalmum. Lectio iij.

Qui autem perspexerit in legem perfectam libertatis, & permanserit in ea, non auditor obliuiosus factus, sed factor operis: hic beatus in facto suo erit. Si quis autem putat se religiosum

ſum eſſe, non refrænans linguam ſuam, ſed ſeducens cor ſuum, huius vana eſt religio. Religio munda & immaculata apud Deum & Patrem hæc eſt: Viſitare pupillos & viduas in tribulatione eorum, & immaculatum ſe cuſtodire ab hoc ſæculo.

Te Deum laudamus, 18.

Ad Laudes. Antiphona. Alleluia. Pſalm. Dominus regnauit. cum reliquis Antiphonis & Pſalmis de Pſalterio, vt in Dominica 19.

Capitulum. *Rom. 6. b*

Christus reſurgens ex mortuis iam non moritur, mors illi vltrà non dominabitur. Quòd enim mortuus eſt peccato, mortuus eſt ſemel: quòd autem viuit, viuit Deo.

Hymnus. Aurora Cælum.

℣. In reſurrectione tua. 392.

Ad Benedictus, Antiphona. Nónne cor noſtrum ardens erat in nobis de Ieſu, dum loqueretur nobis in via? alleluia.

Oratio. Deus, qui fidelium. vt ſuprà 393.

Ad Veſperas, Antiphona. Alleluia, Pſalm. Dilexi. cum reliquis de Pſalterio, 139. ſub vna Antiphona Alleluia.

Capitulum. *Rom 6. b*

Christus reſurgens ex mortuis iam non moritur, mors illi vltrà non dominabitur. Quod enim mortuus eſt peccato, mortuus eſt ſemel: quòd autem viuit, viuit Deo.

Hymnus. Ad regias Agni.

℣. Mane nobiſcum Domine. vt ſuprà. 387.

Ad Magnificat, Antiphona. Ego veritatem dico vobis: expedit vobis vt ego vadam: ſi enim non abiero, Paraclitus non veniet ad vos, alleluia.

FERIA TERTIA.

De Epiſtola beati Iacobi Apoſtoli.

Lectio j. *Cap. 2.*

Fratres mei, nolite in perſonarum acceptione habere fidem Domini noſtri Ieſu Chriſti gloriæ. Etenim ſi introierit in conuentum veſtrum vir aureum annulum habens in veſte candida, introierit autem & pauper in ſordido habitu, & intendatis in eum, qui indutus eſt veſte præclara, & dixeritis ei: Tu ſede hîc benè: pauperi autem dicatis: Tu ſta illic; aut ſede ſub ſcabello pedum meorum: nónne iudicatis apud voſmetipſos, & facti eſtis iudices cogitationum iniquarum?

℟. In Eccleſiis benedicite Deo, alleluia: * Domino de fontibus Iſraël, alleluia, alleluia. ℣. Pſalmum dicite nomini eius, date gloriam laudi eius. Domino.

Lectio ij.

AVdite fratres mei dilectissimi, nónne Deus elegit pauperes in hoc mundo, diuites in fide, & heredes regni, quod repromisit Deus diligentibus se? Vos autem exhonorastis pauperem. Nónne diuites per potentiam opprimunt vos, & ipsi trahunt vos ad iudicia? Nónne ipsi blasphemant bonum nomen, quod inuocatum est super vos? Si tamen legem perficitis regalem secundùm Scripturas: Diliges proximum tuum sicut teipsum: benè facitis: si autem personas accipitis, peccatum operamini, redarguti à lege quasi transgressores.

℟. In toto corde meo, alleluia, exquisiui te, alleluia. * Ne repellas me à mandatis tuis, alleluia, alleluia. ℣. Benedictus es tu Domine, doce me iustificationes tuas. Ne repellas. Gloria Patri. Ne repellas.

Lectio iij.

QVicumque autem totam legem seruauerit, offendat autem in vno: factus est omnium reus. Qui enim dixit, Non mœchaberis, dixit &, Non occides. Quòd si non mœchaberis, occides autem, factus es transgressor legis. Sic loquimini, & sic facite, sicut per legem libertatis incipientes iudicari. Iudicium enim sine misericordia illi, qui non fecit misericordiam: superexaltat autem misericordia iudicium.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Pax vobis, ego sum, alleluia: nolite timere, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cùm venerit Paraclitus Spiritus veritatis, ille arguet mundum de peccato, & de iustitia, & de iudicio, alleluia.

FERIA QVARTA.

De Epistola beati Iacobi Apostoli.

Lectio j. *Cap. 2. c*

QVid proderit, fratres mei, si fidem quis dicat se habere, opera autem non habeat? Numquid poterit fides saluare eum? Si autem frater & soror nudi sint, & indigeant victu quotidiano, dicat autem aliquis ex vobis illis: Ite in pace, calefacimini, & saturamini: non dederitis autem eis quæ necessaria sunt corpori, quid proderit? Sic & fides, si non habeat opera, mortua est in semetipsa.

℟. Deus canticum nouum cantabo tibi, alleluia: * In psalterio decem chordarum psallam tibi, alleluia, alleluia. ℣. Deus meus es tu, & confitebor tibi: Deus

meus

meus es tu, & exaltabo te. In psalterio. Lectio ij.

SEd dicet quis: Tu fidem habes, & ego opera habeo. Ostende mihi fidem tuam sine operibus: & ego ostendam tibi ex operibus fidem meam. Tu credis quoniam vnus est Deus: Benè facis; & dæmones credunt, & contremiscunt. Vis autem scire ô homo inanis, quoniam fides sine operibus mortua est? Abraham pater noster nónne ex operibus iustificatus est, offerens Isaac filium suum super altare? Vides quoniam fides cooperabatur operibus illius; & ex operibus fides consummata est?

℟. Bonum est confiteri Domino, alleluia: * Et psallere, alleluia. ℣. In decachordo psalterio, cum cantico & cithara. Et psallere. Gloria Patri. Et psallere.

Lectio iij.

ET suppleta est Scriptura, dicens: Credidit Abraham Deo, & reputatum est illi ad iustitiam, & amicus Dei appellatus est. Videtis quoniam ex operibus iustificatur homo, & non ex fide tantùm? Similiter & Rahab meretrix, nónne ex operibus iustificata est, suscipiens nuntios, & alia via eiiciens? Sicut enim corpus sine spiritu mortuum est; ita & fides sine operibus mortua est.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Benedictus Antiphona. Spiritus carnem & ossa non habet, sicut me videtis habere; iam credite, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona. Adhuc multa habeo vobis dicere, sed non potestis portare modò: cùm autem venerit ille Spiritus veritatis, docebit vos omnem veritatem; alleluia.

FERIA QVINTA.

De Epistola beati Iacobi Apostoli.

Lectio j. *Cap. 3.*

NOlite plures magistri fieri, fratres mei, scientes quoniam maius iudicium sumitis. In multis enim offendimus omnes. Si quis in verbo non offendit: hic perfectus est vir. Potest etiam fræno circumducere totum corpus. Si autem equis fræna in ora mittimus ad consentiendum nobis, & omne corpus illorum circumferimus.

℟. Si oblitus fuero tui, alleluia: obliuiscatur mei dextera mea: * Adhæreat lingua mea faucibus meis, si non meminero tui, alleluia, alleluia. Vers. Super flumina Babylonis illic sedimus & fleuimus, dum recordaremur tui Sion. Adhæreat.

Lectio ij.

Ecce & naues, cùm magnæ sint, & à ventis validis minentur, circumferuntur à modico gubernaculo, vbi impetus dirigentis voluerit. Ita & lingua modicum quidem membrum est, & magna exaltat. Ecce quantus ignis quàm magnam siluam incendit! Et lingua ignis est, vniuersitas iniquitatis.

℟. Viderunt te aquæ Deus, viderunt te aquæ, & timuerunt: * Multitudo sonitus aquarum, vocem dederunt nubes, alleluia, alleluia, alleluia. ℣. Illuxerunt coruscationes tuæ orbi terræ: vidit & commota est terra. Multitudo. Gloria Patri. Multitudo.

Lectio iij.

Lingua constituitur in membris nostris, quæ maculat totum corpus, & inflammat rotam natiuitatis nostræ, inflammata à gehenna. Omnis enim natura bestiarum, & volucrum, & serpentium, & ceterorum domantur, & domita sunt à natura humana: linguam autem nullus hominum domare potest: inquietum malum, plena veneno mortifero. In ipsa benedicimus Deum & Patrem: & in ipsa maledicimus homines, qui ad similitudinem Dei facti sunt. Ex ipso ore procedit benedictio, & maledictio.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Obtulerunt discipuli Domino partem piscis assi, & fauum mellis, alleluia, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Non enim loquetur à semetipso: sed quæcumque audiet, loquetur; & quæ ventura sunt, annuntiabit vobis, alleluia.

FERIA SEXTA.

De Epistola beati Iacobi Apostoli.

Lectio j. *Cap* 4.

Vnde bella & lites in vobis? nónne hinc? ex concupiscentiis vestris, quæ militant in membris vestris? Concupiscitis, & non habetis: occiditis, & zelatis; & non potestis adipisci: litigatis, & belligeratis, & non habetis, propter quod non postulatis. Petitis, & non accipitis; eò quòd malè petatis: vt in concupiscentiis vestris insumatis. Adulteri nescitis quia amicitia huius mundi, inimica est Dei? Quicumque ergo voluerit amicus esse sæculi huius, inimicus Dei constituitur.

℟. In Ecclesiis benedicite Deo, alleluia: * Domino de fontibus Israël, alleluia, alleluia. ℣. Psalmum dicite nomini

mini eius, date gloriam laudi eius. Domino.

Lectio ij.

AN putatis quia inaniter Scriptura dicat: Ad inuidiam concupiscit spiritus, qui habitat in vobis? Maiorem autem dat gratiam. Propter quod dicit: Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam. Subditi ergo estote Deo, resistite autem diabolo, & fugiet à vobis. Appropinquate Deo, & appropinquabit vobis. Emundate manus, peccatores; & purificate corda, duplices animo. Miseri estote, & lugete, & plorate: risus vester in luctum conuertatur, & gaudium in mœrorem. Humiliamini in conspectu Domini, & exaltabit vos.

℟. In toto corde meo, alleluia, exquisiui te, alleluia: * Ne repellas me à mandatis tuis, alleluia, alleluia. ℣. Benedictus es tu Domine, doce me iustificationes tuas. Ne repellas. Gloria Patri. Ne repellas.

Lectio iij.

NOlite detrahere alterutrum fratres. Qui detrahit fratri, aut qui iudicat fratrem suum, detrahit legi, & iudicat legem. Si autem iudicas legem: non es factor legis, sed iudex. Vnus est legislator & iudex, qui potest perdere, & liberare. Tu autem quis es, qui iudicas proximum? Ecce nunc qui dicitis: Hodie aut crastino ibimus in illam ciuitatem, & faciemus ibi quidem annum, & mercabimur, & lucrum faciemus: qui ignoratis quid erit in crastino. Quæ est enim vita vestra? vapor est ad modicum parens, & deinceps exterminabitur: pro eo vt dicatis: Si Dominus voluerit, &, Si vixerimus, faciemus hoc, aut illud.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Isti sunt sermones, quos dicebam vobis, cùm essem vobiscum, alleluia, alleluia.

Ad Vesperas, nisi occurrat Festum nouem Lectionum, à Capitulo fit de sancta Maria. clv.

SABBATO.

De Epistola beati Iacobi Apostoli.

Lectio j. *Cap. 5.*

AGite nunc diuites, plorate vlulantes in miseriis vestris, quæ aduenient vobis. Diuitiæ vestræ putrefactæ sunt: & vestimenta vestra à tineis comesta sunt. Aurum & argentum vestrum æruginauit: & ærugo eorum in testimonium vobis erit, & manducabit carnes vestras

sicut

ſicut ignis. Theſaurizaſtis vobis iram in nouiſſimis diebus. Ecce merces operariorum, qui meſſuerunt regiones veſtras, quæ fraudata eſt à vobis, clamat: & clamor eorum in aures Domini ſabaoth introiuit. Epulati eſtis ſuper terram, & in luxuriis enutriſtis corda veſtra in die occiſionis. Addixiſtis, & occidiſtis iuſtum, & non reſtitit vobis.

Lectio ij.

PAtientes igitur eſtote fratres vſque ad aduentum Domini. Ecce agricola expectat pretioſum fructum terræ, patienter ferens donec accipiat temporaneum, & ſerotinum. Patientes igitur eſtote & vos, & confirmate corda veſtra: quoniam aduentus Domini appropinquauit. Nolite ingemiſcere fratres in alterutrum, vt non iudicemini. Ecce iudex ante ianuam aſſiſtit. Exemplum accipite, fratres, exitus mali, laboris, & patientiæ, Prophetas, qui locuti ſunt in nomine Domini. Ecce beatificamus eos, qui ſuſtinuerunt. Sufferentiam Iob audiſtis, & finem Domini vidiſtis, quoniam miſericors Dominus eſt, & miſerator.

Lectio iij.

ANte omnia autem fratres mei, nolite iurare, neque per cælum, neque per terram, neque aliud quodcumque iuramentum. Sit autem ſermo veſter, Eſt, eſt: Non, non: vt non ſub iudicio decidatis. Triſtatur aliquis veſtrûm? oret. Æquo animo eſt? pſallat. Infirmatur quis in vobis? inducat preſbyteros Eccleſiæ, & orent ſuper eum, vngentes eum oleo in nomine Domini: & oratio fidei ſaluabit infirmum, & alleuiabit eum Dominus: & ſi in peccatis ſit, remittentur ei. Confitemini ergo alterutrum peccata veſtra, & orate pro inuicem, vt ſaluemini: multùm enim valet deprecatio iuſti aſſidua.

Ad Veſperas, Capitulum. *Iac. 1. d*

CHariſſimi, Eſtote factores verbi, & non auditores tantùm, fallentes voſmetipſos. Quia ſi quis auditor eſt verbi, & non factor; hic comparabitur viro conſideranti vultum natiuitatis ſuæ in ſpeculo: conſiderauit enim ſe, & abiit, & ſtatim oblitus eſt qualis fuerit.

Hymnus.

AD regias Agni dapes
Stolis amicti candidis
Poſt tranſitum maris Rubri
Chriſto canamus Principi:
Diuina cuius Charitas
Sacrum propinat ſanguinem,
Almi-

Almique membra corporis
Amor Sacerdos immolat.
Sparsum cruorem postibus
Vastator horret Angelus:
Fugitque diuisum mare:
Merguntur hostes fluctibus.
Iam Pascha nostrum Christus est,
Paschalis idem Victima,
Et pura puris mentibus
Sinceritatis azyma.
O vera cæli Victima,
Subiecta cui sunt tartara,
Soluta mortis vincula,
Recepta vitæ præmia.
Victor subactis inferis
Trophæa Christus explicat,
Cæloque aperto, subditum
Regem tenebrarum trahit.
Vt sis perenne mentibus
Paschale Iesu gaudium;
A morte dira criminum
Vitæ renatos libera.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna sæcula.
Amen.

℣. Mane nobiscum Domine, alleluia. ℟. Quoniam aduesperascit, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona. Vsque modò non petistis quidquam in nomine meo: petite, & accipietis, alleluia.

Oratio.

DEus, à quo bona cuncta procedunt, largire supplicibus tuis: vt cogitemus te inspirante, quæ recta sunt; & te gubernante, eadem faciamus. Per Dominum nostrum.

Deinde fit commemor. de Cruce, Aña Crucem sanctam subiit, qui infernum confregit, accinctus est potentia; surrexit die tertia, alleluia. ℣. Dicite in nationibus, alleluia. ℟. Quia Dominus regnauit à ligno, alleluia.

Oratio.

DEus, qui pro nobis Filium tuum crucis patibulum subire voluisti, vt inimici à nobis expelleres potestatem: concede nobis famulis tuis; vt resurrectionis gratiam consequamur. Per eumdem Dominum nostrum Iesum Christum.

DOMINICA V. post Pascha.

Ad Matutinum, Inuitatorium, Hymnus, & alia vsque ad Lectiones, vt in Psalterio. 3.

Incipit Epistola prima beati Petri Apostoli.

Lectio j. *Cap. 1.*

PEtrus Apostolus Iesu Christi, electis aduenis dispersionis Ponti, Galatiæ, Cappadociæ, Asiæ, & Bithyniæ, secundùm præscientiam Dei Patris, in sanctificationem Spiritus, in obedientiam, & aspersionem sanguinis Iesu Christi: Gratia vobis & pax multiplicetur,

tur. Benedictus Deus & Pater Domini nostri Iesu Christi, qui secundùm misericordiam suam magnam regenerauit nos in spem viuam, per resurrectionem Iesu Christi ex mortuis, in hereditatem incorruptibilem, & incontaminatam, & immarcescibilem, conseruatam in cælis in vobis, qui in virtute Dei custodimini per fidem in salutem, paratam reuelari in tempore nouissimo.

℞. Si oblitus fuero tui, alleluia, obliuiscatur mei dextera mea; * Adhæreat lingua mea faucibus meis, si non meminero tui, alleluia, alleluia. ℣. Super flumina Babylonis illic sedimus & fleuimus, dum recordaremur tui Sion. Adhæreat.

Lectio ij.

IN quo exultabitis, modicum nunc si oportet contristari in variis tentationibus: vt probatio vestræ fidei multò pretiosior auro (quod per ignem probatur) inueniatur in laudem, & gloriam, & honorem, in reuelatione Iesu Christi: quem cùm non videritis, diligitis: in quem nunc quoque non videntes creditis: credentes autem exultabitis lætitia inenarrabili & glorificata; reportantes finem fidei vestræ, salutem animarum. De qua salute exquisierunt atque scrutati sunt Prophetæ, qui de futura in vobis gratia prophetauerunt, scrutantes in quod vel quale tempus significaret in eis Spiritus Christi: prænuntians eas quæ in Christo sunt passiones, & posteriores glorias: quibus reuelatum est, quia non sibimetipsis, vobis autem ministrabant ea, quæ nunc nuntiata sunt vobis per eos qui euangelizauerunt vobis, Spiritu sancto misso de cælo, in quem desiderant Angeli prospicere.

℞. Viderunt te aquæ, Deus, viderunt te aquæ, & timuerunt: * Multitudo sonitus aquarum, vocem dederunt nubes, alleluia, alleluia, alleluia. ℣. Illuxerunt coruscationes tuæ orbi terræ: vidit & commota est terra. Multitudo.

Lectio iij.

PRopter quod succincti lumbos mentis vestræ, sobrij perfectè sperate in eam, quæ offertur vobis, gratiam, in reuelationem Iesu Christi: quasi filij obedientiæ, non configurati prioribus ignorantiæ vestræ desideriis: sed secundùm eum, qui vocauit vos, Sanctum; & ipsi in omni conuersatione sancti sitis; quoniam scriptum est: Sancti eritis, quoniam ego sanctus sum. Et si

Patrem

Patrem inuocatis eum, qui sine acceptione personarum iudicat secundùm vniuscuiusque opus, in timore incolatus vestri tempore conuersamini. Scientes quòd non corruptibilibus auro vel argento redempti estis de vana vestra conuersatione paternæ traditionis: sed pretioso sanguine quasi agni immaculati Christi, & incontaminati: præcogniti quidem ante mundi constitutionē, manifestati autem nouissimis temporibus propter vos, qui per ipsum fideles estis in Deo, qui suscitauit eum à mortuis, & dedit ei gloriam, vt fides vestra & spes esset in Deo.

Resp. Narrabo nomen tuum fratribus meis, alleluia: * In medio Ecclesiæ laudabo te, alleluia, alleluia. Vers. Confitebor tibi in populis Domine: & psalmum dicam tibi in Gentibus. In medio Ecclesiæ. Gloria Patri. In medio.

In secundo Nocturno, Antiphona. Alleluia. Psalmus. Conserua. cum reliquis vt in Psalterio. 11.

Ex libro sancti Ambrosij Episcopi, de fide Resurrectionis.

Post medium. Lectio iiij.

Quoniam Dei mori non poterat sapientia, resurgere autem non poterat quod mortuum non erat: assumitur caro, quæ mori posset: vt dum moritur quod solet, quod mortuum fuerat, hoc resurgeret. Neque enim poterat esse, nisi per hominem, resurrectio: quoniam sicut per hominem, mors, ita & per hominem resurrectio mortuorum. Ergo resurrexit homo, quoniam homo mortuus est: resuscitatus homo, sed resuscitans Deus: tunc secundùm carnem homo, nunc per omnia Deus. Nunc enim secundùm carnem iam non nouimus Christum, sed carnis gratiam tenemus, vt ipsum primitias quiescentium, ipsum primogenitum ex mortuis nouerimus.

℟. In Ecclesiis benedicite Deo, alleluia: * Domino de fontibus Israël, alleluia, alleluia. ℣. Psalmum dicite nomini eius, date gloriam laudi eius. Domino.

Lectio v.

Primitiæ vtique eiusdem sunt generis atque naturæ, cuius & reliqui fructus: quorum pro lætiore prouentu primitiua Deo munera deferuntur: sacrum munus pro omnibus, & quasi reparatæ quædam liba naturæ. Primitiæ ergo quiescentium Christus. Sed vtrùm suorum quiescentium, qui quasi

quasi mortis exortes, dulci quodam sopore tenentur, an omnium mortuorum? Sed sicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Christo omnes viuificabuntur. Itaque sicut primitiæ mortis in Adam, ita etiam primitiæ resurrectionis in Christo omnes resurgunt. Sed nemo desperet, neque iustus doleat commune consortium resurgendi, cùm præcipuum fructum virtutis expectet. Omnes quidem resurgent, sed vnusquisque, vt ait Apostolus, in suo ordine. Communis est diuinæ fructus clementiæ, sed distinctus ordo meritorum.

℟. In toto corde meo, alleluia, exquisiui te, alleluia: * Ne repellas me à mandatis tuis, alleluia, alleluia. ℣. Benedictus es tu Domine, doce me iustificationes tuas. Ne repellas.

Lectio vj.

ADuertimus, quàm graue sit sacrilegium, resurrectionem non credere. Si enim non resurgemus, ergo Christus gratis mortuus est, ergo Christus non resurrexit. Si enim nobis non resurrexit, vtique non resurrexit: qui sibi cur resurgeret, non habebat. Resurrexit in eo mundus, resurrexit in eo cælum, resurrexit in eo terra. Erit enim cælum nouum, & terra noua. Sibi autem non erat necessaria resurrectio, quem mortis vincula non tenebant. Nam etsi secundùm hominem mortuus, in ipsis tamen erat liber inferni. Vis scire, quàm liber? Factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber. Et benè liber, qui se poterat suscitare, iuxta quod scriptum est: Soluite hoc templum, & in triduo resuscitabo illud. Et benè liber, qui alios descenderat redempturus.

Resp. Hymnum cantate nobis, alleluia: * Quomodo cantabimus canticum Domini in terra aliena? alleluia, alleluia. Vers. Illic interrogauerunt nos, qui captiuos duxerunt nos, verba cantionum. Quomodo cantabimus. Gloria Patri. Quomodo.

In tertio Nocturno, Antiphona. Alleluia. Psalm. Cæli enarrant. cum reliquis vt in Psalterio. 16.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio vij. *Cap. 16. e*

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Amen, amen dico vobis: si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis. Et reliqua.

Homi-

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 102. *in Ioannem.*

DOmini verba nunc ista tractanda sunt: Amen, amen dico vobis: si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis. Iam dictum est in superioribus huius Dominici sermonis partibus, propter eos qui nonnulla petunt à Patre in Christi nomine, nec accipiunt, non peti in nomine Saluatoris, quidquid petitur contra rationem salutis. Non enim sonum litterarum, ac syllabarum, sed quod sonus ipse significat, & quod eo sono rectè ac veraciter intelligitur, hoc accipiendus est dicere, cùm dicit: In nomine meo.

℟. Deus canticum nouum cantabo tibi, alleluia: * In psalterio decem chordarum psallam tibi, alleluia, alleluia. Vers. Deus meus es tu, & confitebor tibi: Deus meus es tu, & exaltabo te. In psalterio.

Lectio viij.

VNde qui hoc sentit de Christo, quod non est de vnico Dei Filio sentiendum, non petit in eius nomine, etiam si non taceat litteris ac syllabis Christum: quoniam in eius nomine petit, quem cogitat cùm petit. Qui verò quod est de illo sentiendum sentit, ipse in eius nomine petit: & accipit quod petit, si non contra suam salutem sempiternam petit: accipit autem quando debet accipere. Quædam enim non negantur; sed vt congruo dentur tempore differuntur. Ita sanè intelligendum est quod ait: Dabit vobis: vt ea beneficia significata sciantur his verbis, quæ ad eos qui petunt, propriè pertinent. Exaudiuntur quippe omnes sancti pro seipsis, non autem pro omnibus exaudiuntur vel amicis, vel inimicis suis, vel quibuslibet aliis: quia non vtcumque dictum est, dabit; sed, dabit vobis.

℟. Bonum est confiteri Domino, alleluia: * Et psallere, alleluia. ℣. In decachordo psalterio, cum cantico & cithara. Et psallere. Gloria Patri. Et psallere.

Lectio ix.

VSque modò, inquit, non petistis quidquam in nomine meo. Petite, & accipietis, vt gaudium vestrum sit plenum. Hoc quod dicit, gaudium plenum, profectò non carnale, sed spiritale gaudium est: & quando tantum erit, vt aliquid ei iam non sit addendum, proculdubiò

dubiò tunc erit plenum. Quidquid ergo petitur, quod pertineat ad hoc gaudium consequendum, hoc est in nomine Christi petendum, si diuinam intelligimus gratiam, si verè beatam poscimus vitam. Quidquid autem aliud petitur, nihil petitur: non quia nulla omnino res est, sed quia in tantæ rei comparatione quidquid aliud concupiscitur, nihil est.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Laudes, Antiphona. Alleluia. Psalm. Dominus regnauit. cum reliquis de Psalterio. 19.

Capitulum. *Iac. 1. d*

CHarissimi, Estote factores verbi, & non auditores tantùm, fallentes vosmetipsos. Quia si quis auditor est verbi, & non factor; hic comparabitur viro consideranti vultum natiuitatis suæ in speculo: considerauit enim se, & abiit, & statim oblitus est qualis fuerit.

Hymnus.

AVrora Cęlum purpurat,
Æther resultat laudibus,
Mundus triumphans iubilat,
Horrens auernus infremit.
Rex ille dum fortissimus
De mortis inferno specu
Patrum Senatum liberum
Educit ad vitæ iubar.
Cuius sepulchrum plurimo
Custode signabat lapis,
Victor triumphat, & suo
Mortem sepulchro funerat.
Sat funeri, sat lacrymis,
Sat est datum doloribus;
Surrexit extinctor necis,
Clamat coruscans Angelus.
Vt sis perenne mentibus
Paschale Iesu gaudium;
A morte dira criminum
Vitæ renatos libera.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna sæcula. Amen.

℣. In resurrectione tua Christe, alleluia. ℟. Cæli & terra lætentur, alleluia.

Ad Benedictus, Antiphona. Vsque modò non petistis quidquam in nomine meo: petite, & accipietis, alleluia.

Oratio.

DEus, à quo bona cuncta procedunt, largire supplicibus tuis: vt cogitemus te inspirante, quæ recta sunt; & te gubernante, eadem faciamus. Per Dominum nostrum.

Deinde commemoratio de Cruce, Antiph. Crucifixus surrexit à mortuis, & redemit nos, alleluia, alleluia. ℣. Dicite in nationibus, alleluia. ℟. Quia Dominus regnauit à ligno, alleluia.

Oratio.

DEus, qui pro nobis Filium tuum crucis patibulum subire voluisti, vt inimi-

mici à nobis expelleres potestatem: concede nobis famulis tuis, vt resurrectionis gratiam consequamur. Per eumdem Dominum nostrum Iesum Christum.

Ad Tertiam, Capitul. Charissimi, Estote factores.

℟. breue. Surrexit Dominus de sepulchro, * Alleluia, alleluia. Surrexit. ℣. Qui pro nobis pependit in ligno. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Surrexit. ℣. Surrexit Dominus verè, alleluia. ℟. Et apparuit Simoni, alleluia.

Ad Sextam, Capitulum.

Iac. 1. d

QVi autem perspexerit in legem perfectam libertatis, & permanserit in ea, non auditor obliuiosus factus, sed factor operis: hic beatus in facto suo erit.

℟. breue. Surrexit Dominus verè, * Alleluia, alleluia. Surrexit. ℣. Et apparuit Simoni Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Surrexit. ℣. Gauisi sunt discipuli, alleluia. ℟. Viso Domino, alleluia.

Ad Nonam, Capitulum.

Iac. 1. d

REligio munda & immaculata apud Deum & Patrem hæc est: Visitare pupillos & viduas in tribulatione eorum, & immaculatum se custodire ab hoc sæculo.

℟. breue. Gauisi sunt discipuli, * Alleluia, alleluia. Gauisi. ℣. Viso Domino. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Gauisi sunt. ℣. Mane nobiscum Domine, alleluia. ℟. Quoniam aduesperascit, alleluia.

Ad Vesperas, Antiphona. Alleluia. Psalmus. Dixit Dominus. cum reliquis de Dominica 135. Capitulum. Charissimi, Estote factores. Hymnus. Ad regias Agni. vt suprà 400.

℣. Mane nobiscum Domine, alleluia. ℟. Quoniam aduesperascit, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona. Petite, & accipietis, vt gaudium vestrum sit plenum: ipse enim Pater amat vos, quia vos me amastis, & credidistis, alleluia.

Oratio.

DEus, à quo bona cuncta procedunt, largire supplicibus tuis: vt cogitemus te inspirante, quæ recta sunt; & te gubernante, eadem faciamus. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum: Qui tecum viuit.

Deinde commemoratio de Cruce. Aña. Crucem sanctam subiit, qui infernum confregit, accinctus est potentia, surrexit die tertia, alleluia. ℣. Dicite in nationibus,

nibus, alleluia. ℟ Quia Dominus regnauit à ligno, alleluia. Oratio.

DEus, qui pro nobis Filium tuum crucis patibulum subire voluisti, vt inimici à nobis expelleres potestatem: concede nobis famulis tuis; vt resurrectionis gratiam consequamur. Per eumdem Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum.

FERIA SECVNDA in Rogationibus.

Si hodie occurrat Festum nouem Lectionum, fit de eo cum nona Lectione de sequenti Homilia, & commemoratio de Feria ad Laudes tantùm, vt infrà. De Festo autem trium Lectionum fit tantùm commemoratio.

Ad Matutinũ. Inuitatorium. Alleluia, alleluia, * Alleluia. Psalmus. Venite, exultemus. 2. Hymnus. Rex sempiterne. 3. Antiphona & Psalmi de Psalterio. 51.

Lectio sancti Euangelij secundùm Lucam.

Lectio j. Cap. 11.

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Quis vestrûm habebit amicum, & ibit ad illum media nocte, & dicet illi: Amice, commoda mihi tres panes. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosij Episcopi.

Lib. 7. in Lucam, cap. 11.

ALius præscriptu locus est, vt omnibus momentis, non solùm diebus, sed etiam noctibus oratio deferatur. Vides enim, quòd iste qui media nocte perrexit, tres panes ab amico suo postulans, & in ipsa petendi intentione persistens, non defraudetur oratis. Qui sunt isti tres panes, nisi mysterij cælestis alimentum? Quòd si diligas Dominum Deum tuum, non solùm tibi, sed etiam aliis poteris emereri. Quis autem amicior nobis, quàm qui pro nobis corpus suum tradidit?

℟ Dicant nunc, qui redempti sunt, alleluia, * A Dño, alleluia, alleluia. ℣. Quos redemit de manu inimici, & de regionibus congregauit eos. A Domino. Lectio ij.

AB hoc media nocte panes Dauid petiit, & accepit. Petiit enim, quando dicebat: Media nocte surgebam ad confitendum tibi. Ideò meruit hos panes, quos apposuit nobis edendos. Petiit cùm dicit: Lauabo per singulas noctes lectum meum. Neque enim timuit, ne excitaret dormientem, quem scit semper vigilantem. Et ideò scripto-

rum.

rum memores, noctibus ac diebus orationi instantes, peccatis nostris veniam postulemus.

℞. Cantate Domino, alleluia: * Psalmum dicite ei, alleluia. ℣. Afferte Domino gloriam & honorem, afferte Domino gloriam nomini eius. Psalmum.

Lectio iij.

NAm si ille tam sanctus, & qui regni erat necessitatibus occupatus, septies in die laudem Domino dicebat, matutinis & vespertinis sacrificiis semper intentus: quid nos facere oportet, qui eò ampliùs rogare debemus, quò frequentiùs carnis ac mentis fragilitate delinquimus, vt de via lassis, & istius æui cursu, ac vitæ huius anfractu grauiter fatigatis, panis refectionis deesse non possit, qui hominis corda confirmet? Nec solùm media nocte Dominus, sed omnibus propè docet vigilandum esse momentis. Venit enim & vespertina, & secunda, & tertia vigilia: & pulsare consueuit. Beati itaque serui illi, quos cùm venerit Dominus, inuenerit vigilantes.

Hac nocte dicitur tertium ℞. quia non dicitur Te Deum. in duabus verò sequentibus Feriis dicitur.

℞. Narrabo nomen tuum fratribus meis, alleluia: * In medio Ecclesiæ laudabo te, alleluia, alleluia. ℣. Confitebor tibi in populis Domine: & psalmum dicam tibi in Gentibus. In medio. Gloria Patri. In medio.

Ad Laudes, Antiphona.

Alleluia. Psalmus Dominus regnauit, cum reliquis Antiphonis & Psalmis de Psalterio 19.

Capitulum. *Rom. 6. b*

CHristus resurgens ex mortuis iam non moritur, mors illi vltrà non dominabitur. Quòd enim mortuus est peccato, mortuus est semel: quòd autem viuit, viuit Deo.

Hymnus. Aurora Cælum purpurat. 406.

Vers. In resurrectione tua Christe, alleluia. ℞. Cæli & terra lætentur, alleluia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Petite, & accipietis: quærite, & inuenietis: pulsate, & aperietur vobis, alleluia.

Oratio.

PRæsta quæsumus omnipotens Deus: vt qui in afflictione nostra de tua pietate confidimus; contra aduersa omnia, tua semper protectione muniamur. Per Dominum nostrum.

Hæc Oratio dicitur ad Laudes, & per Horas, præter Vesperas,

speras, & hodie tandem. Duabus verò sequentibus Feriis dicitur Oratio Dominicæ præcedentis, Deus, à quo bona.

Hoc triduo qui non intersunt Processionibus Rogat. priuatim post Laudes dicant Litanias cum suis Precibus & Orationibus, sine Psalmis Pœnitentialibus.

Ad Horas omnia dicuntur vt in feriali Officio tempore Paschali.

Vesperæ, nisi occurrat Festum nouem Lectionum, dicuntur de Psalterio, cum Oratione Dominicæ præcedentis. Si verò sequatur Festum Simplex, à Capitulo fit de Festo. cum commemorat. de Cruce tantùm, vt sup. 407.

Ad Vesperas, Aña. Alleluia. Psalm. Dilexi. cum reliquis de Psalterio 139. sub vna Antiphona. Alleluia.

Capitulum. *Rom. 6. b*

CHristus resurgens ex mortuis iam non moritur, mors illi vltrà non dominabitur. Quòd enim mortuus est peccato, mortuus est semel: quòd autem viuit, viuit Deo.

Hymnus. Ad regias Agni.

℣. Mane nobiscum 400.

Ad Magnificat, Antiphona Ipse enim Pater amat vos, quia vos me amastis, & credidistis, alleluia.

Oratio.

DEus, à quo bona cuncta procedunt, largire supplicibus tuis: vt cogitemus te inspirante, quæ recta sunt; & te gubernante, eadem faciamus. Per Dominum.

FERIA TERTIA in Rogationibus.

Si hodie occurrat Festum Simplex, fit de eo, sine commemoratione de Feria, sed tantùm de Cruce.

De Epistola prima beati Petri Apostoli.

Lectio j. *Cap. 4.*

CHristo igitur passo in carne, & vos eadem cogitatione armamini: quia qui passus est in carne, desiit à peccatis: vt iam non desideriis hominum, sed voluntati Dei, quod reliquum est in carne viuat temporis. Sufficit enim præteritum tempus ad voluntatem Gentium consummandam his qui ambulauerunt in luxuriis, desideriis, vinolentiis, comessationibus, potationibus, & illicitis idolorum cultibus: in quo admirantur non concurrentibus vobis in eamdem luxuriæ confusionem, blasphemantes. Qui reddent rationem ei, qui paratus est iudicare viuos & mortuos. Propter hoc enim & mortuis euangelizatum est; vt iudicentur quidem secundum

cundùm homines in carne, viuant autem secundùm Deum in Spiritu. Omnium autem finis appropinquauit.
℟. In Ecclesiis benedicite Deo, alleluia: * Domino de fontibus Israël, alleluia, alleluia. ℣. Psalmum dicite nomini eius, date gloriam laudi eius. Domino.

Lectio ij.

ESTote itaque prudentes, & vigilate in orationibus. Ante omnia autem, mutuam in vobismetipsis charitatem continuam habentes: quia charitas operit multitudinem peccatorum. Hospitales inuicem sine murmuratione. Vnusquisque, sicut accepit gratiam, in alterutrum illam administrantes, sicut boni dispensatores multiformis gratiæ Dei. Si quis loquitur, quasi sermones Dei: si quis ministrat, tamquam ex virtute, quam administrat Deus: vt in omnibus honorificetur Deus per Iesum Christum: cui est gloria & imperium in sæcula sæculorum. Amen.
℟. In toto corde meo, alleluia, exquisiui te, alleluia. * Ne repellas me à mandatis tuis, alleluia, alleluia. ℣. Benedictus es tu Domine, doce me iustificationes tuas. Ne repellas. Gloria Patri. Ne repellas.

Lectio iij.

CHarissimi, nolite peregrinari in feruore, qui ad tentationem vobis fit, quasi noui aliquid vobis contingat: sed communicantes Christi passionibus gaudete, vt & in reuelatione gloriæ eius gaudeatis exultantes. Si exprobramini in nomine Christi, beati eritis: quoniam quod est honoris, gloriæ, & virtutis Dei, & qui est eius Spiritus, super vos requiescit. Nemo autem vestrûm patiatur vt homicida, aut fur, aut maledicus, aut alienorum appetitor. Si autem vt Christianus, non erubescat: glorificet autem Deum in isto nomine: Quoniam tempus est, vt incipiat iudicium à domo Dei.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Benedictus, Antiphona.
Oportebat pati Christum, & resurgere à mortuis, alleluia.

Oratio.

DEus, à quo bona cuncta procedunt, largire supplicibus tuis: vt cogitemus te inspirante, quæ recta sunt; & te gubernante, eadem faciamus. Per Dominum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona.
Exiui à Patre, & veni in mundum: iterùm relinquo mundum, & vado ad Patrem, alleluia.

FERIA QVARTA in Rogationibus, Vigilia Ascensionis.

Si hodie occurrat Festum nouem Lectionum, fit de eo cum nona Lectione de Homilia Vigiliæ, & commemoratione ad Laudes, vt infrà. De Festo autem trium Lectionum fit tantùm commemoratio.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio j. *Cap.* 17.

IN illo tempore: Subleuatis Iesus oculis in cælum, dixit: Pater, venit hora, clarifica Filium tuum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 104. in Ioannem, sub medium.

POterat Dominus noster, vnigenitus & coæternus Patri, in forma serui, & ex forma serui, si hoc opus esset, orare silentio: sed ita se Patri exhibere voluit precatorem, vt meminisset nostrum se esse doctorem. Proinde eam, quam fecit orationem pro nobis, notam fecit & nobis: quoniam tanti magistri non solùm ad ipsos sermocinatio, sed etiam pro ipsis ad Patrem oratio, discipulorum est ædificatio: & si illorum, qui hæc dicta aderant audituri, profectò & nostra, qui fueramus conscripta lecturi.

℟. Deus canticum nouum cantabo tibi, alleluia: * In psalterio decem chordarum psallam tibi, alleluia, alleluia. ℣. Deus meus es tu, & confitebor tibi: Deus meus es tu, & exaltabo te. In psalterio.

Lectio ij

QVapropter hoc quod ait: Pater, venit hora, clarifica Filium tuum: ostendit, omne tempus, & quid, quando faceret, vel fieri sineret, ab illo esse dispositum, qui tempori subditus non est: quoniam quæ futura erant per singula tempora, in Dei sapientia causas efficientes habent, in qua nulla sunt tempora. Non ergo credatur hæc hora fato vrgente venisse, sed Deo potiùs ordinante. Nec siderea necessitas Christi connexuit passionem: absit enim vt sidera mori cogerent siderum conditorem.

℟. Bonum est confiteri Domino, alleluia: * Et psallere, alleluia. Vers. In decachordo psalterio, cum cantico & cithara. Et psallere. Gloria Patri. Et psallere.

Lectio iij

CLarificatum à Patre Filium nonnulli accipiunt in hoc, quod ei non pepe-

pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit eum. Sed si passione clarificatus dicitur, quantò magis resurrectione? Nam in passione magis eius humilitas, quàm claritas commendatur, Apostolo teste, qui dicit: Humiliauit semetipsum, factus obediens vsque ad mortem, mortem autem crucis. Deinde sequitur, & de eius clarificatione iam dicit: Propter quod & Deus illum exaltauit, & donauit ei nomen, quod est super omne nomen; vt in nomine Iesu omne genu flectatur, cælestium, terrestrium, & infernorum. Et omnis lingua confiteatur, quia Dominus Iesus Christus in gloria est Dei Patris. Hæc est clarificatio Domini nostri Iesu Christi, quæ ab eius resurrectione sumpsit exordium.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Benedictus. Antiphona.

Pater, venit hora, clarifica Filium tuum claritate quam habui, priusquam mundus esset, apud te, alleluia.

Oratio.

DEus, à quo bona cuncta procedunt, largire supplicibus tuis: vt cogitemus te inspirante, quæ recta sunt; & te gubernante, eadem faciamus. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum.

IN ASCENSIONE DOMINI.

AD VESPERAS.

Antiph. Viri Galilæi. cum reliquis de Laudibus 426. Psalmus. Dixit Dominus. cum reliquis de Dominica. 135. & loco vltimi, Psalmus. Laudate Dominum omnes Gentes. 140.

Capitulum. *Act.* 1.

PRIMVM quidem sermonem feci de omnibus, ô Theophile, quæ cœpit Iesus facere, & docere vsque in diem, qua, præcipiens Apostolis per Spiritum sanctum, quos elegit, assumptus est.

Hymnus.

Salutis humanæ Sator,
Iesu voluptas cordium,
Orbis redempti Conditor,
Et casta lux amantium;
Qua victus es clementia?
Vt nostra ferres crimina?
Mortem subires innocens,
A morte nos vt tolleres?
Perrumpis infernum chaos;
Vinctis catenas detrahis;
Victor triumpho nobili
Ad dexteram Patris sedes.
Te cogat Indulgentia,
Vt damna nostra sarcias,
Tuique vultus compotes
Dites beato lumine.
Tu dux ad astra, & semita,
Sis meta nostris cordibus,
Sis lacrymarum gaudium,
Sis dulce vitæ præmium.
Amen.

In aliis Hymnis eiusdem metri vsque ad Pentecosten in fine dicitur:

Iesu, tibi sit gloria,
Qui victor in cælum redis,
Cum Patre, & almo Spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.

℣. Ascendit Deus in iubilatione, alleluia. ℟. Et Dominus in voce tubæ, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona. Pater, manifestaui nomen tuum hominibus quos dedisti mihi: nunc autem pro eis rogo, non pro mundo, quia ad te venio, alleluia.

Oratio

Concede quæsumus omnipotens Deus: vt qui hodierna die Vnigenitum tuum Redemptorem nostrum ad cælos ascendisse credimus; ipsi quoque mente in cælestibus habitemus. Per eumdem Dominum nostrum Iesum Christum.

Ad Matutinũ Inuitatorium.
Alleluia, Christum Dominum ascendentem in cælum, * Venite adoremus, alleluia. Psalmus. Venite, exultemus. 2. Hymnus.

AEterne Rex altissime,
Redemptor & fidelium,
Cui mors perempta detulit
Summæ triumphum gloriæ;
Ascendis orbes siderum,
Quò te vocabat cælitus
Collata, non humanitus
Rerum potestas omnium:
Vt trina rerum machina,
Cælestium, terrestrium,
Et inferorum condita,
Flectat genu iam subdita.
Tremunt videntes Angeli
Versam vicem mortalium:
Peccat caro, mundat caro,
Regnat Deus Dei caro.
Sis ipse nostrum gaudium,
Manens olympo præmium;
Mundi regis qui fabricam,
Mundana vincens gaudia.
Hinc te precantes quæsumus,
Ignosce culpis omnibus,
Et corda sursum subleua
Ad te superna gratia:
Vt cùm repentè cœperis
Clarere nube Iudicis,
Pœnas repellas debitas,
Reddas coronas perditas.
Iesu, tibi sit gloria,
Qui Victor in cælum redis,
Cum Patre, & almo Spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.

In primo Nocturno. Añ.
Eleuata est magnificentia tua super cælos Deus, alleluia.

Psalmus 8.

DOmine Dominus noster,* quàm admirabile est nomen tuum in vniuersa terra!

Quoniam eleuata est magnificentia tua * super cælos.

Ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * vt destruas inimicum & vltorem.

Quoniam videbo cælos tuos, opera digitorum tuorum: * lunam & stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quòd memor es eius? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulò minùs ab Angelis, gloria & honore coronasti eum: * & constituisti eum super opera manuum tuarum:

Omnia subiecisti sub pedibus eius, * oues & boues vniuersas, insuper & pecora campi;

Volucres cæli, & pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quàm admirabile est nomen tuum in vniuersa terra!

Antiphona. Eleuata est magnificentia tua super cælos Deus, alleluia.

Antiph. Dominus in templo sancto suo, Dominus in cælo, alleluia. Psalmus 10.

IN Domino confido: quomodo dicitis animę meę:* Transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, parauerunt sagittas suas in pharetra, * vt sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt: * iustus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo,* Dñs in cælo sedes eius:

Oculi eius in pauperem respiciunt: * palpebræ eius interrogant filios hominum.

Dominus interrogat iustum & impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos; * ignis, & sulphur, & spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam iustus Dominus, & iustitias dilexit: * æquitatem vidit vultus eius.

Aña. Dñs in templo sancto suo, Dñs in cælo, alleluia.

Aña. A summo cælo egressio eius, & occursus eius vsque ad summum eius, alleluia.

Psalmus 18.

CÆli enarrant gloriam Dei,* & opera manuum eius annuntiat firmamentum.

Dies diei eructat verbum, * & nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelæ, neque sermones,* quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exiuit sonus eorum: * & in fines orbis terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum: * & ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo:

Exultauit vt gigas ad currendam viam, * à summo cælo egressio eius:

Et occursus eius vsque ad summum eius; * nec est qui se abscondat à calore eius.

Lex Domini immaculata, conuertens animas: * testimonium Domini fidele, sapientiam præstans paruulis.

Iustitiæ Domini rectæ, lætificantes corda:* præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

Timor Domini sanctus, permanens in sæculum sæculi: * iudicia Domini vera, iustificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum & lapidem pretiosum multum: * & dulciora super mel & fauum.

Etenim seruus tuus custodit ea: * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me: *

& ab alienis parce seruo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero;* & emundabor à delicto maximo.

Et erunt vt complaceant eloquia oris mei: * & meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adiutor meus, * & redemptor meus.

Aña. A summo cælo egressio eius, & occursus eius vsque ad summum eius, alleluia. ℣. Ascendit Deus in iubilatione, alleluia. ℟. Et Dominus in voce tubæ, alleluia. Pater noster. Absolutio Exaudi Domine. ℣. Iube domne. Benedictio. Benedictione perpetua.

Incipit liber Actuum Apostolorum.

Lectio j. *Cap.* 1.

PRimùm quidem sermonem feci de omnibus, ô Theophile, quæ cœpit Iesus facere, & docere vsque in diem, qua, præcipiens Apostolis per Spiritum sanctum, quos elegit, assumptus est: quibus & præbuit seipsum viuum post passionem suam in multis argumentis, per dies quadraginta apparens eis, & loquens de regno Dei. Et conuescens, præcepit eis ab Ierosolymis ne discederent, sed expectarent promissionem Patris, quam audistis (inquit) per os meum: quia Io[illegible]es quidem baptizauit [illegible]a, vos autem baptizab[illegible]ini Spiritu sancto non post multos hos dies.

℟. Post passionem suam per dies quadraginta apparens eis, & loquens de regno Dei, alleluia:* Et videntibus illis eleuatus est, alleluia: & nubes suscepit eum ab oculis eorum, alleluia. ℣. Et conuescens præcepit eis, ab Ierosolymis ne discederent, sed expectarent promissionem Patris. Et videntibus. Benedictio. Vnigenitus Dei Filius.

Lectio ij.

IGitur qui conuenerant, interrogabant eum, dicentes: Domine, si in tempore hoc restitues regnum Israël? Dixit autem eis: Non est vestrum nosse tempora vel momenta, quæ Pater posuit in sua potestate: sed accipietis virtutem superuenientis Spiritus sancti in vos, & eritis mihi testes in Ierusalem, & in omni Iudæa, & Samaria, & vsque ad vltimum terræ. Et cùm hæc dixisset, videntibus illis, eleuatus est: & nubes suscepit eum ab oculis eorum.

℟. Omnis pulchritudo Domini exaltata est super sidera;* Species eius in nubibus cæli;

cæli, & nomen eius in æternum permanet, alleluia. Vers. A summo cælo egressio eius, & occursus eius vsque ad summum eius. Species eius. Benedictio. Spiritus sancti gratia.

Lectio iij.

CVmque intuerentur in cælum euntem illum, ecce duo viri astiterunt iuxta illos in vestibus albis, qui & dixerunt: Viri Galilæi, quid statis aspicientes in cælum? Hic Iesus, qui assumptus est à vobis in cælum, sic veniet quemadmodum vidistis eum euntem in cælum. Tunc reuersi sunt Ierosolymam à monte, qui vocatur Oliueti, qui est iuxta Ierusalem, sabbati habens iter. Et cùm introissent in cœnaculum, ascenderunt, vbi manebant Petrus & Ioannes, Iacobus & Andreas, Philippus & Thomas, Bartholomæus & Matthæus, Iacobus Alphæi, & Simon Zelotes, & Iudas Iacobi. Hi omnes erant perseuerantes vnanimiter in oratione cum mulieribus, & Maria matre Iesu, & fratribus eius.

℟. Exaltare Domine, alleluia. In virtute tua, alleluia. ℣. Eleuata est magnificentia tua super cælos Deus. In virtute. Gloria Patri. In virtute.

In secundo Nocturno, Aña. Exaltare Domine in virtute tua, cantabimus, & psallemus, alleluia.

Psalmus 20.

DOmine in virtute tua lætabitur rex:* & super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis eius tribuisti ei:* & voluntate labiorum eius non fraudasti eum.

Quoniam præuenisti eum in benedictionibus dulcedinis:* posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit à te:* & tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est gloria eius in salutari tuo:* gloriam & magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi:* lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino:* & in misericordia Altissimi non commouebitur.

Inueniatur manus tua omnibus inimicis tuis:* dextera tua inueniat omnes qui te oderunt.

ones eos vt clibanum ignis in tempore vultus tui:* Dominus in ira sua conturbabit eos, & deuorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes: * & ſemen eorum à filiis hominum.

Quoniam declinauerunt in te mala; * cogitauerunt conſilia, quæ non potuerunt ſtabilire.

Quoniam pones eos dorſum: * in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute tua: * cantabimus & pſallemus virtutes tuas.

Antiphona. Exaltare Domine in virtute tua: cantabimus, & pſallemus, alleluia.

Aña. Exaltabo te Domine, quoniam ſuſcepiſti me, alleluia. Pſalmus 29.

Exaltabo te Domine, quoniam ſuſcepiſti me:* nec delectaſti inimicos meos ſuper me.

Domine Deus meus clamaui ad te,* & ſanaſti me.

Domine eduxiſti ab inferno animam meam:* ſaluaſti me à deſcendentibus in lacum.

Pſallite Domino ſancti eius: * & confitemini memoriæ ſanctitatis eius.

Quoniam ira in indignatione eius, * & vita in voluntate eius.

Ad veſperum demorabitur fletus: * & ad matutinum lætitia.

Ego autem dixi in abundantia mea:* Non mouebor in æternum.

Domine in voluntate tua,* præſtitiſti decori meo virtutem.

Auertiſti faciem tuam à me, * & factus ſum conturbatus.

Ad te Domine clamabo: * & ad Deum meum deprecabor.

Quæ vtilitas in ſanguine meo, * dum deſcendo in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi puluis, * aut annuntiabit veritatem tuam?

Audiuit Dominus, & miſertus eſt mei:* Dominus factus eſt adiutor meus.

Conuertiſti planctum meum in gaudium mihi: * conſcidiſti ſaccum meum, & circumdediſti me lætitia:

Vt cantet tibi gloria mea, & non compungar: * Domine Deus meus in æternum confitebor tibi.

Aña. Exaltabo te Domine, quoniam ſuſcepiſti me, allel.

Aña. Aſcendit Deus in iubilatione, & Dominus in voce tubæ, alleluia.

Pſalmus 46.

Omnes Gentes plaudite manibus:* iubilate Deo in voce exultationis.

Quoniam Dominus excelſus, terribilis: * Rex magnus ſuper omnem terram.

Subiecit populos nobis: * & Gentes ſub pedibus noſtris.

Elegit

E legit nobis hereditatem suam: * speciem Iacob, quam dilexit.
A scendit Deus in iubilo: * & Dominus in voce tubæ.
P sallite Deo nostro, psallite: * psallite Regi nostro, psallite.
Q uoniam Rex omnis terræ Deus: * psallite sapienter.
R egnabit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.
P rincipes populorum congregati sunt cum Deo Abraham: * quoniam dij fortes terræ, vehementer eleuati sunt.

Antiphona. Ascendit Deus in iubilatione, & Dominus in voce tubæ, alleluia. ℣. Adscendens Christus in altum, alleluia. ℟. Captiuam duxit captiuitatem, alleluia. Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas. ℣. Iube domne. Benedictio. Deus Pater omnipotẽs.

Sermo sancti Leonis Papæ.

Serm. 1. de Ascensione Domini. Lectio iiij.

POst beatam & gloriosam resurrectionem Domini nostri Iesu Christi, qua verum Dei templum Iudaica impietate resolutum, diuina in triduo potentia suscitauit, quadragenarius hodie, dilectissimi, sanctorum dierum expletus est numerus, sacratissima ordinatione dispositus, & ad vtilitatem nostræ eruditionis impensus: vt dum à Domino in hoc spatio mora præsentiæ corporalis extenditur, fides resurrectionis documentis necessariis muniretur. Mors enim Christi multùm discipulorum corda turbauerat: & de supplicio crucis, de emissione spiritus, de exanimati corporis sepultura grauatis mœstitudine mentibus, quidam diffidentiæ torpor obrepserat. ℟. Tempus est, vt reuertar ad eum qui me misit, dicit Dominus: nolite contristari, nec turbetur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, vt ipse vos custodiat, alleluia, alleluia. ℣. Nisi ego abiero, Paraclitus non veniet: cùm assumptus fuero, mittam vobis eum. Rogo pro vobis. Benedictio. Christus perpetuæ.

Lectio v.

VNde beatissimi Apostoli, omnesque discipuli, qui & de exitu crucis fuerant trepidi, & de fide resurrectionis ambigui, ita sunt veritate perspicua roborati, vt Domino in cælorum euntte sublimia, non solùm nulla afficerentur tristitia, sed etiam magno gaudio replerentur. Et reuerà magna & ineffabilis erat causa gaudendi, cùm in conspectu sanctæ

multitudinis super omnium creaturarum cælestium dignitatem, humani generis natura conscenderet, supergressura Angelicos ordines, & vltra Archangelorum altitudines eleuanda, nec vllis sublimitatibus modum suæ prouectionis habitura, nisi æterni Patris recepta consessu, illius gloriæ sociaretur in throno, cuius naturæ copulabatur in filio.

℟. Non turbetur cor vestrum; ego vado ad Patrem: & cùm assumptus fuero à vobis, mittam vobis, alleluia, * Spiritum veritatis, & gaudebit cor vestrum, alleluia. ℣. Ego rogabo Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis. Spiritum veritatis. Benedictio. Ignem sui amoris. Lectio vj.

QVia igitur Christi adscensio, nostra prouectio est; & quò præcessit gloria capitis, eò spes vocatur & corporis: dignis, dilectissimi, exultemus gaudiis: & pia gratiarum actione lætemur. Hodie enim non solùm paradisi possessores firmati sumus, sed etiam cælorum in Christo superna penetrauimus, ampliora adepti per ineffabilem Christi gratiam, quàm per diaboli amiseramus inuidiam. Nam quos virulentus inimicus primi habitaculi felicitate deiecit, eos sibi concorporatos Dei Filius ad dexteram Patris collocauit: cum quo viuit & regnat in vnitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

℟. Ascendens Christus in altum, captiuam duxit captiuitatem, * Dedit dona hominibus, alleluia, alleluia, alleluia. ℣. Ascendit Deus in iubilatione, & Dominus in voce tubæ. Dedit. Gloria Patri. Dedit.

In tertio Nocturno, Aña. Nimis exaltatus est, alleluia, super omnes deos, alleluia.

Psalmus 96.

DOminus regnauit, exultet terra: * lætentur insulæ multæ.

Nubes & caligo in circuitu eius: * iustitia & iudicium correctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcedet,* & inflammabit in circuitu inimicos eius.

Illuxerunt fulgura eius orbi terræ: * vidit, & commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt à facie Domini; * à facie Domini omnis terra.

Annuntiauerunt cæli iustitiam eius:* & viderunt omnes populi gloriam eius.

Confundantur omnes qui adorant sculptilia: * & qui gloriantur in simulacris suis.

A do-

A dorate eum omnes Angeli eius: * audiuit, & lætata est Sion.

E t exultauerunt filiæ Iudæ, * propter iudicia tua Domine:

Q uoniam tu Dominus Altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Q ui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

L ux orta est iusto, * & rectis corde lætitia.

L ætamini iusti in Domino: * & confitemini memoriæ sanctificationis eius.

Antiphona. Nimis exaltatus est, alleluia, super omnes deos, alleluia.

Aña. Dominus in Sion, alleluia, magnus & excelsus, alleluia. Psalmus 98.

D Ominus regnauit, irascantur populi: * qui sedet super Cherubim, moueatur terra.

D ominus in Sion magnus: * & excelsus super omnes populos.

C onfiteantur nomini tuo magno: quoniam terribile & sanctum est: * & honor regis iudicium diligit.

T u parasti directiones: * iudicium & iustitiam in Iacob tu fecisti.

E xaltate Dominum Deum nostrum, & adorate scabellum pedum eius: * quoniam sanctum est.

M oyses & Aaron in sacerdotibus eius: * & Samuel inter eos, qui inuocant nomen eius.

I nuocabant Dominum, & ipse exaudiebat eos: * in columna nubis loquebatur ad eos.

C ustodiebant testimonia eius, * & præceptum quod dedit illis.

D omine Deus noster tu exaudiebas eos: * Deus tu propitius fuisti eis, & vlciscens in omnes adinuentiones eorum.

E xaltate Dominum Deum nostrum, & adorate in monte sancto eius: * quoniam sanctus Dominus Deus noster.

Antiphona. Dominus in Sion, alleluia, magnus & excelsus, alleluia.

Antiphona. Dominus in cælo, alleluia, parauit sedem suam, alleluia.

Psalmus 102.

B Enedic anima mea Domino: * & omnia, quæ intra me sunt, nomini sancto eius.

B enedic anima mea Domino: * & noli obliuisci omnes retributiones eius:

Q ui propitiatur omnibus iniqui-

iniquitatibus tuis : * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam : * qui coronat te in misericordia & miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum: * renouabitur vt aquilæ iuuentus tua.

Faciens misericordias Dominus : * & iudicium omnibus iniuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi, * filiis Israël voluntates suas.

Miserator, & misericors Dominus:* longanimis, & multùm misericors.

Non in perpetuum irascetur : * neque in æternum comminabitur.

Non secundùm peccata nostra fecit nobis : * neque secundùm iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam secundùm altitudinem cæli à terra, * corroborauit misericordiam suam super timentes se.

Quantum distat ortus ab occidente;* longè fecit à nobis iniquitates nostras.

Quomodo miseretur pater filiorum, misertus est Dominus timentibus se:* quoniam ipse cognouit figmentum nostrum.

Recordatus est quoniam puluis sumus : * homo sicut fœnum dies eius, tamquam flos agri sic efflorebit.

Quoniam spiritus pertransibit in illo, & non subsistet:* & non cognoscet amplius locum suum.

Misericordia autem Domini ab æterno, * & vsque in æternum super timentes eum.

Et iustitia illius in filios filiorum, * his qui seruant testamentum eius :

Et memores sunt mandatorum ipsius, * ad faciendum ea.

Dominus in cælo parauit sedem suam : * & regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino omnes Angeli eius : * potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum eius.

Benedicite Domino omnes virtutes eius : * ministri eius, qui facitis voluntatem eius.

Benedicite Domino omnia opera eius : * in omni loco dominationis eius, benedic anima mea Domino.

Antiphona. Dominus in cælo, alleluia, parauit sedem suam, alleluia. ℣. Ascendo ad Patrem meum, & Patrem vestrum, alleluia. ℟. Deum meum, & Deum vestrum, alleluia. Pater noster. Absolutio. A vinculis. Vers. Iube domne. Benedictio. Euangelica lectio.

Lectio

Lectio sancti Euangelij secundùm Marcum.

Lectio vij. *Cap.16.c*

IN illo tempore: Recumbentibus vndecim discipulis, apparuit illis Iesus: & exprobrauit incredulitatem eorum, & duritiam cordis; quia ijs, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Homilia 29. in Euangelia.

QVòd resurrectionem Dominicam discipuli tardè crediderunt, non tam illorum infirmitas, quàm nostra, vt ita dicam, futura firmitas fuit. Ipsa namque resurrectio illis dubitantibus per multa argumenta monstrata est: quæ dum nos legentes agnoscimus, quid aliud quàm de illorum dubitatione solidamur? Minùs enim mihi Maria Magdalene præstitit, quæ citiùs credidit, quàm Thomas, qui diu dubitauit. Ille etenim dubitando, vulnerum cicatrices tetigit, & de nostro pectore dubitationis vulnus amputauit.

℟. Ego rogabo Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis, * Vt maneat vobiscum in æternum, Spiritum veritatis, alleluia. ℣. Si enim non abiero, Paraclitus non veniet ad vos: si autem abiero, mittam eum ad vos. Vt maneat. Benedictio. Diuinum auxilium. Lectio viij.

AD insinuandam quoque veritatem Dominicæ resurrectionis, notandum nobis est quid Lucas referat, dicens: Conuescens præcepit eis ab Ierosolymis ne discederent. Et post pauca: Videntibus illis eleuatus est, & nubes suscepit eum ab oculis eorum. Notate verba, signate mysteria. Conuescens eleuatus est. Comedit, & ascendit: vt videlicet per effectum comestionis, veritas patesceret carnis. Marcus verò, priusquam cælum Dominus ascendat, eum de cordis atque infidelitatis duritia increpasse discipulos memorat. Qua in re quid considerandum est, nisi quòd idcircò Dominus tunc discipulos increpauit, cùm eos corporaliter reliquit, vt verba, quæ recedens diceret, in corde audientium arctiùs impressa remanerent?

℟. Ponis nubem ascensum tuum, Domine: * Qui ambulas super pennas ventorum, alleluia. ℣. Confessionem & decorem induisti, amictus lumen sicut vestimentum. Qui ambulas. Gloria Patri. Qui ambulas. Benedict. Ad societatem.

Lectio

Lectio ix.

In increpata igitur eorum duritia, quid admonendo dicat audiamus. Euntes in mundum vniuersum, prædicate Euangelium omni creaturæ. Numquid, fratres mei, sanctum Euangelium vel insensatis rebus, vel brutis animalibus fuerat predicandum, vt de eo discipulis dicatur: Prædicate omni creaturæ? Sed omnis creaturæ nomine signatur homo. Omnis autem creaturæ aliquid habet homo. Habet namque commune esse cum lapidibus, viuere cum arboribus, sentire cum animalibus, intelligere cum Angelis. Si ergo commune habet aliquid cum omni creatura homo, iuxta aliquid omnis creatura est homo. Omni ergo creaturæ prædicatur Euangelium, cùm soli homini prædicatur.

Te Deum laudamus. 18.

AD LAVDES,

& per Horas, Aña.

Viri Galilæi, quid aspicitis in cælum? Hic Iesus, qui assumptus est à vobis in cælum, sic veniet, alleluia. Psalmus. Dominus regnauit. cum reliquis. 19. Antiphona. Cumque intuerentur in cælum euntem illum, dixerunt, alleluia. Antiphona. Eleuatis manibus benedixit eis, & ferebatur in cælum, alleluia. Antiphona. Exaltate Regem Regum, & hymnum dicite Deo, alleluia. Aña. Videntibus illis eleuatus est, & nubes suscepit eum in cælo, alleluia.

Capitulum. Act. 1.

Primùm quidem sermonem feci de omnibus, ô Theophile, quæ cœpit Iesus facere, & docere vsque in diem, qua, præcipiens Apostolis per Spiritum sanctum, quos elegit, assumptus est.

Hymnus.

Salutis humanæ Sator,
Iesu voluptas cordium,
Orbis redempti Conditor,
Et casta lux amantium;
Qua victus es clementia,
Vt nostra ferres crimina?
Mortem subires innocens,
A morte nos vt tolleres?
Perrumpis infernum chaos;
Vinctis catenas detrahis;
Victor triumpho nobili
Ad dexteram Patris sedes.
Te cogat Indulgentia,
Vt damna nostra sarcias,
Tuique vultus compotes
Dites beato lumine.
Tu dux ad astra, & semita,
Sis meta nostris cordibus,
Sis lacrymarum gaudium,
Sis dulce vitæ præmium.
Amen.

℣. Dominus in cælo, alleluia.
Resp. Parauit sedem suam, alleluia.

Ad

Ad Benedictus, Antiphona. Aſcendo ad Patrem meum, & Patrem veſtrum; Deum meum, & Deum veſtrum, alleluia. Oratio.

Concede quæſumus omnipotens Deus: vt qui hodierna die Vnigenitum tuum Redemptorem noſtrum ad cælos aſcendiſſe credimus, ipſi quoque mente in cæleſtibus habitemus. Per eumdem Dominum noſtrum.

Ad Primam, ℟. br. Chriſte Fili Dei viui, miſerere nobis. * Alleluia, alleluia Chriſte Fili. ℣. Qui ſcandis ſuper ſidera. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Chriſte Fili. ℣. Exurge Chriſte, adiuua nos, alleluia. ℟. Et libera nos propter nomen tuum, alleluia.

Sic dicitur quotidie vſque ad Pentecoſten.

Ad Abſolutionem Capituli, Lectio breuis. Viri Galilæi. vt infrà ad Nonam.

Ad Tertiam, Antiphona. Cumque intuerentur, Capitulum. Primùm quidem. ℟. breue. Aſcendit Deus in iubilatione, * Alleluia, alleluia. Aſcendit. ℣. Et Dominus in voce tubæ. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Aſcendit. Verſ. Aſcendens Chriſtus in altum, alleluia. ℟. Captiuam duxit captiuitatem, alleluia.

Ad Sextam, Antiphona. Eleuatis manibus.

Capitulum. Act. 1.

Et conueſcens, præcepit eis ab Ieroſolymis ne diſcederent, ſed expectarent promiſſionem Patris, quam audiſtis (inquit) per os meum: quia Ioannes quidem baptizauit aqua, vos autem baptizabimini Spiritu ſancto non poſt multos hos dies.

℟. breue. Aſcendens Chriſtus in altum, * Alleluia, alleluia. Aſcendens. ℣. Captiuam duxit captiuitatem. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Aſcendens. ℣. Aſcendo ad Patrem meum, & Patrem veſtrum, alleluia. ℟. Deum meum, & Deum veſtrum, alleluia.

Ad Nonam, Antiphona. Videntibus illis.

Capitulum.

Viri Galilæi, quid ſtatis aſpicientes in cælum? Hic Ieſus, qui aſſumptus eſt à vobis in cælum, ſic veniet, quemadmodum vidiſtis eum euntem in cælum.

℟. br. Aſcendo ad Patrem meum, & Patrem veſtrum, * Alleluia, alleluia. Aſcendo. ℣. Deum meum, & Deum veſtrum. Alleluia, alleluia. Gloria. Aſcendo. ℣. Dominus in cælo, alleluia. ℟. Parauit ſedem ſuam, alleluia.

Ad Vesperas, Antiphona. Viri Galilæi. cum reliquis de Laudibus. 426. Psalmi, Capitulum, & Hymnus, vt suprà in primis Vesperis. 415.

Vers. Dominus in cælo, alleluia. Resp. Parauit sedem suam, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona. O Rex gloriæ, Domine virtutum, qui triumphator hodie super omnes cælos ascendisti, ne derelinquas nos orphanos: sed mitte promissum Patris in nos, Spiritum veritatis, alleluia.

Oratio. Concede quæsumus. 427.

Infra Octauam Ascensionis vsque ad Pentecosten, quotidie fit Officium de Ascensione, nisi occurrat Festum ix. Lectionum. De Festis verò trium Lectionum fit tantùm commemoratio cum ix. Lectione de eis.

FERIA SEXTA.

In primo Nocturno.

Incipit Epistola secunda beati Petri Apostoli.

Lectio j. *Cap. 1.*

SImon Petrus, seruus & Apostolus Iesu Christi, ijs qui coæqualem nobiscum sortiti sunt fidem in iustitia Dei nostri & Saluatoris Iesu Christi. Gratia vobis & pax adimpleatur in cognitione Dei & Christi Iesu Domini nostri: quomodo omnia nobis diuinæ virtutis suæ, quæ ad vitam & pietatem donata sunt, per cognitionem eius qui vocauit nos propria gloria & virtute, per quem maxima & pretiosa nobis promissa donauit: vt per hæc efficiamini diuinæ consortes naturæ, fugientes eius, quæ in mundo est concupiscentiæ corruptionem.

Resp. Post passionem suam per dies quadraginta apparens eis, & loquens de regno Dei, alleluia: * Et videntibus illis eleuatus est, alleluia: & nubes suscepit eum ab oculis eorum, alleluia. ℣. Et conuescens præcepit eis, ab Ierosolymis ne discederent, sed expectarent promissionem Patris. Et videntibus.

Lectio ij.

VOs autem curam omnem subinferentes, ministrate in fide vestra virtutem, in virtute autem scientiam, in scientia autem abstinentiam, in abstinentia autem patientiam, in patientia autem pietatem, in pietate autem amorem fraternitatis, in amore autem fraternitatis charitatem. Hæc enim si vobiscum adsint, & superent, non vacuos, nec sine fructu

vos

vos constituent in Domini nostri Iesu Christi cognitione. Cui enim non præsto sunt hæc, cæcus est, & manu tentans, obliuionem accipiens purgationis veterum suorum delictorum.

℟. Omnis pulchritudo Domini exaltata est super sidera: * Species eius in nubibus cæli, & nomen eius in æternum permanet, alleluia. ℣. A summo cælo egressio eius, & occursus eius vsque ad summum eius. Species eius.

Lectio iij.

QVapropter fratres magis satagite, vt per bona opera certam vestram vocationem & electionem faciatis: hæc enim facientes, non peccabitis aliquando. Sic enim abundanter ministrabitur vobis introitus in æternum regnum Domini nostri & Saluatoris Iesu Christi. Propter quod incipiam vos semper commonere de his: & quidem scientes & confirmatos vos in præsenti veritate. Iustum autem arbitror quamdiu sum in hoc tabernaculo, suscitare vos in commonitione: certus quod velox est depositio tabernaculi mei, secundùm quod & Dominus noster Iesus Christus significauit mihi. Dabo autem operam & frequenter habere vos post obitum meum, vt horum memoriam faciatis.

℟. Exaltare Domine, alleluia: * In virtute tua, alleluia. Vers. Eleuata est magnificentia tua super cælos Deus. In virtute. Gloria Patri. In virtute.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leonis Papæ.

Sermone 2. de Ascensione Domini. Lectio iiij.

SAcramentum, dilectissimi, salutis nostræ, quam pretio sanguinis sui vniuersitatis conditor æstimauit, à die corporalis ortus vsque ad exitum passionis, per dispensationem humilitatis impletum est. Et licet multa, etiam in forma serui, diuinitatis signa radiauerint: propriè tamen illius temporis actio ad demonstrandam suscepti hominis pertinuit veritatem. Post passionem verò ruptis mortis vinculis quæ vim suam in eum, qui peccati erat nescius, incedendo perdiderat: infirmitas in virtutem, mortalitas in immortalitatem, contumelia transiuit in gloriam; quam Dominus Iesus Christus in multis manifestisque documentis, multorum declarauit aspectibus, donec triumphum victoriæ, quem repor-

reportarat à mortuis, inferret & cælis.

℟. Tempus est, vt reuertar ad eum qui me misit, dicit Dominus: nolite contristari, nec turbetur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, vt ipse vos custodiat, alleluia, alleluia. ℣. Nisi ego abiero, Paraclitus non veniet: cùm assumptus fuero, mittam vobis eum. Rogo pro vobis.

Lectio v.

Sicut ergo in solemnitate Paschali resurrectio Domini fuit nobis causa lætandi: ita ascensio eius in cælos præsentium nobis est materia gaudiorum, recolentibus illum diem, & ritè venerantibus quo naturæ nostræ humilitas in Christo super omnem cæli militiam, super omnes ordines Angelorum, & vltra omnium altitudinem potestatum, ad Dei Patris est prouecta consessum. Quo ordine operum diuinorum nos fundati, nos ædificati sumus: vt mirabilior fieret gratia Dei, cùm remotis à conspectu hominum, quæ meritò reuerentiam sui sentiebantur indicere, fides non deficeret, spes non fluctuaret, charitas non teperet.

Resp. Non turbetur cor vestrum, ego vado ad Patrem: & cùm assumptus fuero à vobis, mittam vobis, alleluia, * Spiritum veritatis, & gaudebit cor vestrum, alleluia. Vers. Ego rogabo Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis. Spiritum veritatis.

Lectio vj.

Magnarum hic vigor est mentium: & valdè fidelium lumen est animarum, incunctanter credere, quæ corporeo non videntur intuitu, & ibi figere desiderium, quò nequeas inferre conspectum. Hæc autem pietas vnde in nostris cordibus nasceretur, aut quomodo quisquam iustificaretur per fidem, si in ijs tantùm salus nostra consisteret, quæ obtutibus subiacerent? Vnde & illi viro, qui de resurrectione Christi videbatur ambigere, nisi in ipsius carne vestigia passionis & visu explorasset & tactu: Quia vidisti me, inquit Dominus, credidisti: beati qui non viderunt, & crediderunt.

Resp. Ascendens Christus in altum, captiuam duxit captiuitatem, * Dedit dona hominibus, alleluia, alleluia. Vers. Ascendit Deus in iubilatione, & Dominus in voce tubæ. Dedit dona. Gloria Patri. Dedit dona.

In

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundum Marcum.

Lectio vij. Cap. 16. c

IN illo tempore: Recumbentibus vndecim discipulis, apparuit illis Iesus: & exprobrauit incredulitatem eorum, & duritiam cordis; quia iis, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et reliqua.

De Homilia sancti Gregorij Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

QVi crediderit, & baptizatus fuerit, saluus erit: qui verò non crediderit, condemnabitur. Fortasse vnusquisque apud semetipsum dicat: Ego iam credidi, saluus ero. Verum dicit, si fidem operibus tenet. Vera etenim fides est, quæ in hoc quod verbis dicit, moribus non contradicit. Hinc est enim quod de quibusdam falsis fidelibus Paulus dicit: Qui confitentur se nosse Deum, factis autem negant. Hinc Ioannes ait: Qui dicit se nosse Deum, & mandata eius non custodit, mendax est.

℟. Ego rogabo Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis, * Vt maneat vobiscum in æternum, Spiritum veritatis, alleluia. Vers. Si enim non abiero, Paraclitus non veniet ad vos: si autem abiero, mittam eum ad vos. Vt maneat.

Lectio viij.

QVod cùm ita sit, fidei nostræ veritatem in vitæ nostræ consideratione debemus agnoscere. Tunc enim veraciter fideles sumus, si quod verbis promittimus, operibus complemus. In die quippe baptismatis, omnibus nos antiqui hostis operibus, atque omnibus pompis abrenuntiare promisimus. Itaque vnusquisque vestrûm ad considerationem suam mentis oculos reducat; & si seruat post baptismum, quòd ante baptismum spopondit, certus iam quia fidelis est, gaudeat.

℟. Ponis nubem ascensum tuum, Domine: * Qui ambulas super pennas ventorum, alleluia. ℣. Confessionem & decorem induisti, amictus lumen sicut vestimentum. Qui ambulas. Gloria Patri. Qui ambulas.

Lectio ix.

SEd ecce, si quod promisit, minimè seruauit, si ad exercenda praua opera, ad concupiscendas mundi pompas dilapsus est: videamus, si iam scit plangere, quod errauit. Apud misericordem namque iudicem nec ille fallax habetur, qui ad veritatem reuertitur, etiam postquam

quam mentitur: quia omnipotens Deus, dum libenter nostram pœnitentiam suscipit; ipse suo iudicio: hoc quod errauimus, abscondit.

Te Deum laudamus. 18.

SABBATO.

In primo Nocturno.

De Epistola secunda beati Petri Apostoli.

Lectio j. *Cap. 3.*

HAnc ecce vobis, charissimi, secundam scribo epistolam, in quibus vestram excito in commonitione sinceram mentem: vt memores sitis eorum, quæ prædixi, verborum à sanctis Prophetis, & Apostolorum vestrorum, præceptorum Domini & Saluatoris. Hoc primùm scientes, quòd venient in nouissimis diebus in deceptione illusores, iuxta proprias concupiscentias ambulantes, dicentes: Vbi est promissio, aut aduentus eius? ex quo enim patres dormierunt, omnia sic perseuerant ab initio creaturæ. Latet enim eos hoc volentes, quòd cæli erant priùs, & terra, de aqua & per aquam consistens Dei verbo; per quæ, ille tunc mundus aqua inundatus periit. Cæli autem qui nunc sunt; & terra, eodem verbo repositi sunt, igni reseruati in diem iudicij, & perditionis impiorum hominum.

Resp. Post passionem suam per dies quadraginta apparens eis, & loquens de regno Dei, alleluia: * Et videntibus illis eleuatus est, alleluia: & nubes suscepit eum ab oculis eorum, alleluia. ℣. Et conuescens præcepit eis, ab Ierosolymis ne discederent, sed expectarent promissionem Patris. Et videntibus.

Lectio ij.

VNum verò hoc non lateat vos, charissimi, quia vnus dies apud Dominum sicut mille anni, & mille anni sicut dies vnus. Non tardat Dominus promissionem suam, sicut quidam existimant: sed patienter agit propter vos, nolens aliquos perire, sed omnes ad pœnitentiam reuerti. Adueniet autem dies Domini vt fur: in quo cæli magno impetu transient, elementa verò calore soluentur, terra autem, & quæ in ipsa sunt opera, exurentur. Cùm igitur hæc omnia dissoluenda sint, quales oportet vos esse in sanctis conuersationibus & pietatibus, expectantes & properantes in aduentum diei Domini, per quem cæli ardentes soluentur, & elementa ignis ardore tabescent? Nouos verò cælos, & nouam terram

terram secundùm promissa ipsius expectamus, in quibus iustitia habitat.

℟. Omnis pulchritudo Domini exaltata est super sidera: * Species eius in nubibus cæli, & nomen eius in æternum permanet, alleluia. Vers. A summo cælo egressio eius, & occursus eius vsque ad summum eius. Species eius.

Lectio iij.

Propter quod, charissimi, hæc expectantes, satagite immaculati & inuiolati ei inueniri in pace. Et Domini nostri longanimitatem, salutem arbitremini, sicut & charissimus frater noster Paulus secundùm datam sibi sapientiam scripsit vobis, sicut & in omnibus epistolis, loquens in eis de his: in quibus sunt quædam difficilia intellectu, quæ indocti & instabiles deprauant, sicut & ceteras Scripturas, ad suam ipsorum perditionem. Vos igitur fratres præscientes custodite, ne insipientium errore traducti excidatis à propria firmitate. Crescite verò in gratia, & in cognitione Domini nostri & Saluatoris Iesu Christi. Ipsi gloria & nunc, & in diem æternitatis. Amen.

℟. Exaltare Domine, alleluia, * In virtute tua, alleluia. ℣. Eleuata est magnificentia tua super cælos Deus. In virtute. Gloria Patri. In virtute.

In secundo Nocturno.

De sermone sancti Leonis Papæ.

Ex Sermone 2. de Ascensione Domini. Lectio iiij.

Qvod itaque Redemptoris nostri conspicuũ fuit, in sacramenta transiuit: & vt fides excellentior esset ac firmior, visioni doctrina successit, cuius auctoritatem supernis illuminata radiis credentium corda sequerentur. Hanc fidem ascensione Domini auctam, & Spiritus sancti munere roboratam, non vincula, non carceres, non exilia, non fames, non ignis, non laniatus ferarum, nec exquisita persequentium crudelitatibus supplicia terruerunt. Pro hac fide per vniuersum mundum non solùm viri, sed etiam feminæ; nec tantùm impubes pueri, sed etiam teneræ virgines vsque ad effusionem sui sanguinis decertarunt. Hæc fides dæmonia eiecit, ægritudines depulit, mortuos suscitauit.

℟. Tempus est, vt reuertar ad eum qui me misit, dicit Dominus: nolite contristari, nec turbetur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, vt ipse vos custodiat, alleluia,

luia, alleluia. ℣. Nisi ego abiero, Paraclitus non veniet: cùm assumptus fuero, mittam vobis eum. Rogo pro vobis.

Lectio v.

VNde & ipsi beati Apostoli, qui tot miraculis confirmati, tot sermonibus eruditi, atrocitatem tamen Dominicæ passionis expauerant, & veritatem resurrectionis eius non sine hæsitatione susceperant, tantum de ascensione Domini profecerunt, vt quidquid illis priùs intulerat metum, verteretur in gaudium. Totam enim contemplationem animi in diuinitatem ad Patris dexteram considentis erexerant: nec iam corporeæ visionis tardabantur obiectu, quò minùs in id aciem mentis intenderent, quod nec à Patre descendendo absuerat, nec à discipulis ascendendo discesserat. Tunc igitur, dilectissimi, filius hominis, Dei Filius excellentiùs sacratiusque innotuit, cùm in paternæ maiestatis gloriam se recepit: & ineffabili modo cœpit esse diuinitate præsentior, qui factus est humanitate longinquior.

℟. Non turbetur cor vestrum, ego vado ad Patrem: & cùm assumptus fuero à vobis, mittam vobis, alleluia, * Spiritum veritatis, & gaudebit cor vestrum, alleluia. ℣. Ego rogabo Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis. Spiritum veritatis.

Lectio vj.

TVnc ad æqualem Patri Filium eruditior fides gressu mentis cœpit accedere, & contrectatione in Christo corporeæ substantiæ, quæ Patre minor est, non egere: quoniam glorificati corporis manente natura, eò fides credentium vocabatur, vbi non carnali manu, sed spiritali intellectu par genitori vnigenitus tangeretur. Hinc illud est quòd post resurrectionem suam Dominus Mariæ Magdalenæ personam Ecclesiæ gerenti, cùm ad contactum ipsius properaret accedere, dicit: Noli me tangere, nondum enim ascendi ad Patrem meum: hoc est, Nolo vt ad me corporaliter venias, nec vt me sensu carnis agnoscas: ad sublimiora te differo, maiora tibi præparo cùm ad Patrem ascendero, tunc me perfectiùs veriusque palpabis, apprehensura quod non tangis, & creditura quod non cernis.

℟. Ascendens Christus in altum, captiuam duxit captiuitatem, * Dedit dona hominibus, alleluia, alleluia,

luia, alleluia. Vers. Ascendit Deus in iubilatione, & Dominus in voce tubæ. Dedit dona. Gloria Patri. Dedit dona.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Marcum.

Lectio vij. *Cap. 16. c*

IN illo tempore: Recumbentibus vndecim discipulis, apparuit illis Iesus: & exprobrauit incredulitatem eorum, & duritiam cordis; quia iis, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

SIgna autem eos, qui credituri sunt, hæc sequentur. In nomine meo dæmonia eiicient, linguis loquentur nouis, serpentes tollent: & si mortiferum quid biberint, non eis nocebit: super ægros manus imponent, & benè habebunt. Numquidnam, fratres mei, quia ista signa non facitis, minimè creditis? Sed hæc necessaria in exordio Ecclesiæ fuerunt. Vt enim ad fidem cresceret multitudo credentium, miraculis fuerat nutrienda, quia & nos, cùm arbusta plantamus, tamdiu eis aquam infundimus, quousque ea in terra iam coaluisse videamus: & si semel radicem fixerint, irrigatio cessabit. Hinc est enim quod Paulus dicit: Linguæ in signum sunt non fidelibus, sed infidelibus.

℟. Ego rogabo Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis, * Vt maneat vobiscum in æternum, Spiritum veritatis, alleluia. ℣. Si enim non abiero, Paraclitus non veniet ad vos: si autem abiero, mittam eum ad vos. Vt maneat.

Lectio viij.

HAbemus de his signis atque virtutibus, quæ adhuc subtiliùs considerare debeamus. Sancta quippe Ecclesia quotidie spiritaliter facit, quod tunc per Apostolos corporaliter faciebat. Nam sacerdotes eius cùm per exorcismi gratiam manum credentibus imponunt, & habitare malignos spiritus in eorum mente contradicunt, quid aliud faciunt, nisi dæmonia eiiciunt? Et fideles quique, qui iam vitæ veteris sæcularia verba derelinquunt, sancta autem mysteria insonant, conditoris sui laudes & potentiam, quantum præualent, narrant: quid aliud faciunt, nisi nouis linguis loquuntur? Qui dum bonis suis exhortationibus malitiam de alie-

nis cordibus auferunt, serpentes tollunt.

℟. Ponis nubem ascensum tuum, Domine: * Qui ambulas super pennas ventorum, alleluia. ℣. Confessionem & decorem induisti, amictus lumen sicut vestimentum. Qui ambulas. Gloria Patri. Qui ambulas.

Lectio ix.

ET dum pestiferas suasiones audiunt, sed tamen ad operationem prauam minimè pertrahuntur; mortiferum quidem est quod bibunt, sed non eis nocebit. Qui quoties proximos suos in bono opere infirmari conspiciunt, dum eis tota virtute concurrunt, & exemplo suæ operationis illorum vitam roborant qui in propria actione titubant; quid aliud faciunt, nisi super ægros manus imponunt, vt benè habeant? Quæ nimirum miracula tantò maiora sunt, quantò spiritalia: tantò maiora sunt, quantò per hæc non corpora, sed animæ suscitantur.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Vesperas, Capitulum. 1. Pet. 4. b

CHarissimi, Estote prudentes, & vigilate in orationibus. Ante omnia autem, mutuam in vobismetipsis charitatem continuam habentes: quia charitas operit multitudinem peccatorum.

Hymnus. Salutis humanæ. 426. ℣. Dominus in cælo, alleluia. ℟. Parauit sedem suam, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona. Cùm venerit Paraclitus, quem ego mittam vobis Spiritum veritatis, qui à Patre procedit, ille testimonium perhibebit de me, alleluia.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, fac nos tibi semper & deuotam gerere voluntatem, & maiestati tuæ sincero corde seruire. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum: Qui tecum viuit.

Et fit commemoratio Ascensionis, Antiphona. O Rex gloriæ, Domine virtutum, qui triumphator hodie super omnes cælos ascendisti, ne derelinquas nos orphanos; sed mitte promissum Patris in nos, Spiritum veritatis, alleluia.

℣. Ascendit Deus in iubilatione, alleluia. ℟. Et Dominus in voce tubæ, alleluia.

Oratio.

COncede quæsumus omnipotens Deus: vt qui hodierna die Vnigenitum tuum Redemptorem nostrum ad cælos ascendisse credi-

credimus; ipsi quoque mente in cælestibus habitemus. Per eumdem Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum: Qui tecum viuit & regnat.

DOMINICA
infra Octauam Ascensionis.

Totum Officium fit de Ascensione, exceptis his quæ hîc habentur propria.

Si Lectiones primi Nocturni lectæ sunt pridie, quando scilicet in Sabbato præcedenti occurrit festum S. Ioannis ante portam Latinam, in Dominica legantur Lectiones Feriæ secundæ sequentis.

In primo Nocturno.

Incipit Epistola prima beati Ioannis Apostoli.

Lectio j. *Cap.* 1.

QVod fuit ab initio, quod audiuimus, quod vidimus oculis nostris, quod perspeximus, & manus nostræ contrectauerunt de verbo vitæ; & vita manifestata est, & vidimus, & testamur, & annuntiamus vobis vitam æternam, quæ erat apud Patrem, & apparuit nobis: quod vidimus & audiuimus annuntiamus vobis, vt & vos societatem habeatis nobiscum, & societas nostra sit cum Patre, & cum Filio eius Iesu Christo. Et hæc scribimus vobis vt gaudeatis, & gaudium vestrum sit plenum. Et hęc est annuntiatio, quam audiuimus ab eo, & annuntiamus vobis: Quoniam Deus lux est, & tenebræ in eo non sunt vllæ.

Resp. Post passionem suam per dies quadraginta apparens eis, & loquens de regno Dei, alleluia: * Et videntibus illis eleuatus est, alleluia: & nubes suscepit eum ab oculis eorum, alleluia. ℣. Et conuescens præcepit eis, ab Ierosolymis ne discederent, sed expectarent promissionem Patris. Et videntibus.

Lectio ij.

SI dixerimus quoniam societatem habemus cum eo, & in tenebris ambulamus, mentimur, & veritatem non facimus. Si autem in luce ambulamus sicut & ipse est in luce, societatem habemus ad inuicem, & sanguis Iesu Christi, Filij eius, emundat nos ab omni peccato. Si dixerimus quoniam peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est. Si confiteamur peccata nostra, fidelis est & iustus, vt remittat nobis peccata nostra, & emundet nos ab omni iniquitate. Si dixerimus quoniam non peccauimus, mendacem facimus

eum, & verbum eius non est in nobis.

℟. Omnis pulchritudo Domini exaltata est super sidera: * Species eius in nubibus cæli, & nomen eius in æternum permanet, alleluia. ℣. A summo cælo egressio eius, & occursus eius vsque ad summum eius. Species eius.

Lectio iij. *Cap. 2.*

Filioli mei, hæc scribo vobis, vt non peccetis. Sed & si quis peccauerit, aduocatum habemus apud Patrem, Iesum Christum iustum: & ipse est propitiatio pro peccatis nostris: non pro nostris autem tantùm, sed etiam pro totius mundi. Et in hoc scimus quoniam cognouimus eum, si mandata eius obseruemus. Qui dicit se nosse eum, & mandata eius non custodit, mendax est, & in hoc veritas non est. Qui autem seruat verbum eius, verè in hoc charitas Dei perfecta est: & in hoc scimus quoniam in ipso sumus. Qui dicit se in ipso manere, debet, sicut ille ambulauit, & ipse ambulare.

Resp. Exaltare Domine, alleluia: * In virtute tua, alleluia. ℣. Eleuata est magnificentia tua super cælos Deus. In virtute. Gloria Patri. In virtute.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustini Episcopi

Serm. 2. de Asce[illegible] Domini, qui est 175. de Temp.

Lectio iiij

Saluator noster, dilectissimi fratres, ascendit in cælum: non ergo turbemur in terra. Ibi sit mens, & hîc erit requies. Ascendamus cum Christo interim corde: cùm dies eius promissus aduenerit, sequemur & corpore. Scire tamen debemus, fratres, quia cum Christo non ascendit superbia, non auaritia, non luxuria: nullum vitium nostrum ascendit cum medico nostro. Et ideò si post medicum desideramus ascendere, debemus vitia & peccata deponere. Omnes enim quasi quibusdam compedibus nos premunt, & peccatorum nos retibus ligare contendunt: & ideò cum Dei adiutorio, secundùm quod ait Psalmista, dirumpamus vincula eorum: vt securi possimus dicere Domino: Dirupisti vincula mea, tibi sacrificabo hostiam laudis.

℟. Tempus est, vt reuertar ad eum qui me misit, dicit Dominus: nolite contristari, nec turbetur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, vt ipse vos custodiat, alleluia,

luia, alleluia. ℣. Nisi ego abiero, Paraclitus non veniet: cùm assumptus fuero, mittam vobis eum. Rogo pro vobis.

Lectio v.

Resurrectio Domini spes nostra est: ascensio Domini glorificatio nostra est. Ascensionis hodie solemnia celebramus. Si ergo rectè, si fideliter, si deuotè, si sanctè, si piè ascensionem Domini celebramus, ascendamus cum illo, & sursum corda habeamus. Ascendentes autem non extollamur, nec de nostris, quasi de propriis meritis præsumamus. Sursum autem corda habere debemus ad Dominum. Sursum enim cor non ad Dominum, superbia vocatur: sursum autem cor ad Dominum, refugium vocatur. Videte, fratres, magnum miraculum. Altus est Deus: erigis te, & fugit à te; humilias te, & descendit ad te. Quare hoc? Quia excelsus est, & humilia respicit, & alta de longè cognoscit. Humilia de proximo respicit, vt attollat: alta, id est, superba, de longè cognoscit, vt deprimat.

℟. Non turbetur cor vestrum, ego vado ad Patrem: & cùm assumptus fuero à vobis, mittam vobis, alleluia, * Spiritum veritatis, & gaudebit cor vestrum, alleluia. ℣. Ego rogabo Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis. Spiritum veritatis.

Lectio vj.

Resurrexit enim Christus, vt spem nobis daret, quia surgit homo qui moritur; ne moriendo desperaremus, & vitam nostram in morte finitam putaremus, securos nos fecit. Soliciti enim eramus de ipsa anima: & ille nobis resurgendo, de carnis resurrectione fiduciam dedit. Crede ergo, vt munderis. Priùs te oportet credere: vt posteà per fidem Deum merearis aspicere. Deum enim videre vis? Audi ipsum: Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt. Priùs ergo cogita de corde mundando: quidquid ibi vides quod displicet Deo, tolle.

℟. Ascendens Christus in altum, captiuam duxit captiuitatem, * Dedit dona hominibus, alleluia, alleluia, alleluia. ℣. Ascendit Deus in iubilatione, & Dominus in voce tubæ. Dedit. Gloria Patri. Dedit.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio vij. *Cap. 15 d*

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Cùm venerit Paraclitus, quem

ego mittam vobis à Patre Spiritum veritatis, qui à Patre procedit, ille testimonium perhibebit de me. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 92. in Ioannem.

Dominus Iesus, in sermone quem locutus est discipulis suis post cœnam, proximus passioni, tamquam iturus, & relicturus eos præsentia corporali, cum omnibus autem suis vsque in consummationem sæculi futurus præsentia spiritali, exhortatus est eos ad perferendas persecutiones impiorum, quos mundi nomine nuncupauit: ex quo tamen mundo etiam ipsos discipulos se elegisse dixit; vt scirent se Dei gratia esse, quod sunt; suis autem vitiis fuisse, quod fuerunt.

℟. Ego rogabo Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis, * Vt maneat vobiscum in æternum, Spiritum veritatis, alleluia. Vers. Si enim non abiero, Paraclitus non veniet ad vos: si autem abiero, mittam eum ad vos. Vt maneat. Benedictio. Diuinum auxilium.

Lectio viij.

Deinde persecutores & suos & ipsorum, Iudæos euidenter expressit: vt omnino appareret, etiam ipsos mundi damnabilis appellatione conclusos esse qui persequuntur sanctos. Cumque de istis diceret, quòd ignorarent eum à quo missus est; & tamen odissent & Filium & Patrem, hoc est, & eum qui missus est, & eum à quo missus est; (de quibus omnibus in aliis sermonibus iam disseruimus;) ad hoc peruenit, vbi ait: Vt adimpleatur sermo qui in lege eorum scriptus est: Quia odio habuerunt me gratis.

℟. sp. Si enim non abiero, Paraclitus non veniet ad vos: si autem abiero, mittam eum ad vos. * Cùm autem venerit ille, docebit vos omnem veritatem, alleluia. ℣. Non enim loquetur à semetipso: sed quæcumque audiet, loquetur: & quæ ventura sunt, annuntiabit vobis. Cùm autem. Gloria Patri. Cùm autem.

Lectio ix.

Deinde tamquam consequenter adiunxit, vnde modò disputare suscepimus: Cùm autem venerit Paraclitus, quem ego mittam vobis à Patre, Spiritum veritatis, qui à Patre procedit, ille testimonium perhibebit de me: & vos testimonium perhibebitis, quia ab initio mecum estis. Quid hoc

hoc pertinet ad illud quod dixerat: Nunc autem & viderunt, & oderunt & me, & Patrem meum: sed vt impleatur sermo, qui in lege eorum scriptus est: Quia odio habuerunt me gratis? An quia Paraclitus quando venit Spiritus veritatis, eos qui viderunt, & oderunt, testimonio manifestiore conuicit? Immò verò etiam aliquos ex illis qui viderunt, & adhuc oderant ad fidem, quæ per dilectionem operatur, sui manifestatione conuertit.

Te Deum laudamus. 18.

AD LAVDES

& per Horas, Añæ.

VIri Galilæi, quid aspicitis in cælum: Hic Iesus, qui assumptus est à vobis in cælum, sic veniet, alleluia. Psalmus. Dominus regnauit. cum reliquis. 19.

Antiphona. Cumque intuerentur in cælum euntem illum, dixerunt, alleluia. Antiphona. Eleuatis manibus benedixit eis, & ferebatur in cælum, alleluia. Antiphona. Exaltate Regem regum, & hymnum dicite Deo, alleluia. Añа. Videntibus illis eleuatus est, & nubes suscepit eum in cælo, alleluia.

Capitulum. 1 *Pet*.4 *b*

CHarissimi, Estote prudentes, & vigilate in orationibus. Ante omnia autem, mutuam in vobismetipsis charitatem continuam habentes: quia charitas operit multitudinem peccatorum.

Hymnus. Salutis humanæ. 426.

℣. Dominus in cælo, alleluia.
℟. Parauit sedem suam, alleluia.

Ad Benedictus, Antiphona.
Cùm venerit Paraclitus, quem ego mittam vobis Spiritum veritatis, qui à Patre procedit, ille testimonium perhibebit de me, alleluia.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, fac nos tibi semper & deuotam gerere voluntatem, & maiestati tuæ sincero corde seruire. Per Dominum nostrum.

Et fit commemoratio de Ascensione. Ant. Ascendo ad Patrem meum, & Patrem vestrum, Deum meum, & Deum vestrum, alleluia.

℣. Ascendit Deus in iubilatione, alleluia. ℟. Et Dominus in voce tubæ, alleluia.

Oratio. Concede quæsumus. 436.

[illegible] ad Primam, Lect. [illegible] quis loquitur. [illegible] Nonam.

Ad Tertiam, Antiphona.
Cumque intuerentur. Capitulum. Charissimi, Estote.

℟. breue. Ascendit Deus in iubilatione, * Alleluia, alleluia. Ascendit. ℣. Et Dominus in voce tubæ. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Ascendit. Vers. Ascendens Christus in altum, alleluia. ℟. Captiuam duxit captiuitatem, alleluia.

Ad Sextam. Antiphona. Eleuatis manibus.

Capitulum. 1. *Pet.* 4. *b*

Hospitales inuicem sine murmuratione: vnusquisque, sicut accepit gratiam, in alterutrum illam administrantes, sicut boni dispensatores multiformis gratiæ Dei.

℟. breue. Ascendens Christus in altum, * Alleluia, alleluia. Ascendens. ℣. Captiuam duxit captiuitatem. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Ascendens. ℣. Ascendo ad Patrem meum, & Patrem vestrum, alleluia. ℟. Deum meum, & Deum vestrum, alleluia.

Ad Nonam, Antiphona. Videntibus illis.

Capitulum. 1. *Pet.* 4. *c*

Si quis loquitur, quasi sermones Dei: si quis ministrat, tamquam ex virtute, quam administrat Deus: vt in omnibus honorificetur Deus per Iesum Christum Dominum nostrum.

℟. br. Ascendo ad Patrem meum, & Patrem vestrum, * Alleluia, alleluia. Ascendo. ℣. Deum meum, & Deum vestrum. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Ascendo. ℣. Dominus in cælo, alleluia. ℟. Parauit sedem suam, alleluia.

Ad Vesperas, Antiphona. Viri Galilæi. cum reliquis de Laudibus. Psalmus. Dixit Dominus. cum reliquis de Dominica. 135. & loco vltimi, Psalm. Laudate Dominum omnes Gentes. 140. Capitulum, & Hymnus, vt suprà in primis Vesp. 436. Vers. Dominus in cælo, alleluia. Resp. Parauit sedem suam, alleluia.

Ad Magnificat. Antiphona. Hæc locutus sum vobis, vt cùm venerit hora eorum, reminiscamini quia ego dixi vobis, alleluia.

Oratio. Omnipotens sempiterne. 441.

Et fit commemorat. de Ascensione. Antiphona. O Rex gloriæ, Domine virtutum, qui triumphator hodie super omnes cælos ascendisti, ne derelinquas nos orphanos: sed mitte promissum Patris in nos, Spiritum veritatis, alleluia. ℣. Ascendit Deus in iubilatione, alleluia. ℟. Et Dominus in voce tubæ, alleluia. Oratio. Concede quæsumus. 436.

FERIA SECVNDA post Dominicam infra Octauam Ascensionis.

In primo Nocturno.

De Epistola prima beati Ioannis Apostoli.

Lectio j. *Cap. 3.*

VIdete qualem charitatem dedit nobis Pater, vt filij Dei nominemur & simus. Propter hoc mundus non nouit nos: quia non nouit eum. Charissimi, nunc filij Dei sumus: & nondum apparuit quid erimus. Scimus quoniam cùm apparuerit, similes ei erimus: quoniam videbimus eum sicuti est. Et omnis, qui habet hanc spem in eo, sanctificat se, sicut & ille sanctus est. Omnis, qui facit peccatum, & iniquitatem facit: & peccatum est iniquitas. Et scitis, quia ille apparuit vt peccata nostra tolleret; & peccatum in eo non est. Omnis qui in eo manet, non peccat: & omnis qui peccat, non vidit eum, nec cognouit eum.

Resp. Post passionem suam per dies quadraginta apparens eis, & loquens de regno Dei, alleluia: * Et videntibus illis eleuatus est, alleluia: & nubes suscepit eum ab oculis eorum, alleluia. ℣. Et conuescens præcepit eis, ab Ierosolymis ne discederent, sed exspectarent promissionem Patris. Et videntibus.

Lectio ij.

FIlioli, nemo vos seducat. Qui facit iustitiam, iustus est: sicut & ille iustus est. Qui facit peccatum, ex diabolo est: quoniam ab initio diabolus peccat. In hoc apparuit Filius Dei, vt dissoluat opera diaboli. Omnis qui natus est ex Deo, peccatum non facit; quoniam semen ipsius in eo manet, & non potest peccare, quoniam ex Deo natus est. In hoc manifesti sunt filij Dei, & filij diaboli. Omnis qui non est iustus, non est ex Deo, & qui non diligit fratrem suum: quoniam hæc est annuntiatio, quam audistis ab initio, vt diligatis alterutrum. Non sicut Cain, qui ex maligno erat, & occidit fratrem suum. Et propter quid occidit eum? Quoniam opera eius maligna erant: fratris autem eius iusta.

℟. Omnis pulchritudo Domini exaltata est super sidera: * Species eius in nubibus cæli, & nomen eius in æternum permanet, alleluia. ℣. A summo cælo egressio eius, & occursus eius vsque ad summum eius. Species eius.

Lectio iij.

NOlite mirari fratres, si odit vos mundus. Nos scimus quoniam translati sumus de morte ad vitam, quoniam diligimus fratres. Qui non diligit, manet in morte: omnis qui odit fratrem suum, homicida est. Et scitis quoniam omnis homicida non habet vitam æternam in semetipso manentem. In hoc cognouimus charitatem Dei, quoniam ille animam suam pro nobis posuit: & nos debemus pro fratribus animas ponere. Qui habuerit substantiam huius mundi, & viderit fratrem suum necessitatem habere, & clauserit viscera sua ab eo: quomodo charitas Dei manet in eo? Filioli mei, non diligamus verbo, neque lingua, sed opere & veritate.

℟. Exaltare Domine, alleluia, * In virtute tua, alleluia. Vers. Eleuata est magnificentia tua super cælos Deus. In virtute. Gloria Patri. In virtute.

In Secundo Nocturno.
Sermo sancti Ioannis Chrysostomi.

Serm. de Ascens. Domini, tom 3. Lectio iiij.

CHristus ascendens in cælum, nostræ naturæ primitias obtulit Patri, & oblatum donum miratus est Pater, quòd & tanta offerentis dignitas offerebat; & quod offerebatur, nulla macula fœdabatur. Nam & suis manibus suscepit oblatum, & suæ sedis fecit esse participem, & quod plus est, ad partem suæ dexteræ collocauit. Cognoscamus, quis est ille qui audiuit, Sede ad dexteram meam: quæ natura est, cui Deus dixit, Esto meæ particeps sedis. Illa natura est, quæ audiuit: Terra es, & in terram ibis.

℟. Tempus est, vt reuertar ad eum qui me misit, dicit Dominus: nolite contristari, nec turbetur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, vt ipse vos custodiat, alleluia, alleluia. ℣. Nisi ego abiero, Paraclitus non veniet: cùm assumptus fuero, mittam vobis eum. Rogo pro vobis.

Lectio v.

NOn enim ad omnem gloriam cælos transisse suffecerat, non cum Angelis stare: sed cælos transiuit, supra Cherubim ascendit, vltra Seraphim eleuatur, nec antè stetit, nisi sedem Dominicam meruisset. Vide quo spatio cælum separatur à terra, immò terra quantò ab inferis abest, & ipsum cælum quan-

tò ab altiore cælo separatur, & [illegible] altiore cælo ad Angelos [illegible]antum spatij est, ad superiores etiam Potestates, ad ipsam quoque Dominicam sedem. Super hæc omnia natura nostra eleuata est, vt homo, qui loco tam humili tenebatur, vt descendere non posset vlteriùs, ad tam excelsam sedem eleuaretur, vt altiùs non posset ascendere.

℟. Non turbetur cor vestrum; ego vado ad Patrem: & cùm assumptus fuero à vobis, mittam vobis, alleluia, * Spiritum veritatis, & gaudebit cor vestrum, alleluia. ℣. Ego rogabo Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis. Spiritum veritatis.

Lectio vj.

ET hæc ostendens Paulus dicebat: Qui descendit, ipse est qui ascendit. Et iterùm: Descendit ad inferiora terræ, & ascendit super omnes cælos. Discite igitur quisnam ascendit, & quæ natura eleuata est. In hoc enim cupio remorari sermone, vt humani generis commemoratione, diuinam clementiam cum omni admiratione discamus, quæ summum honorem, magnamque gloriam nostræ naturæ largita est, quæ omnibus hodierna die meruit excelsior reperiri. Hodie Angeli atque Archangeli naturam nostram in sede Dominica immortali gloria fulgentem viderunt.

℟. Ascendens Christus in altum, captiuam duxit captiuitatem, * Dedit dona hominibus, alleluia, alleluia, alleluia. ℣. Ascendit Deus in iubilatione, & Dominus in voce tubæ. Dedit dona. Gloria Patri. Dedit.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Marcum.

Lectio vij. *Cap. 16. c*

IN illo tempore: Recumbentibus vndecim discipulis, apparuit illis Iesus: & exprobrauit incredulitatem eorum, & duritiam cordis; quia iis, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et reliqua.

De Homilia sancti Gregorij Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

ET Dominus quidem Iesus, postquam locutus est eis, assumptus est in cælum, & sedet à dextris Dei. In veteri testamento cognouimus, quòd Elias sit raptus in cælum. Sed aliud est cælum aëreum, aliud æthereum. Cælum quippe aëreum terræ est proximum: vnde & aues cæli dicimus, quia eas volitare in aëre videmus.

demus. In cælum itaque aëreum Elias ſubleuatus eſt, vt in ſecretam quamdam terræ regionem repentè duceretur, vbi in magna iam carnis & ſpiritus quiete viueret, quouſque ad finem mundi redeat, & mortis debitum ſoluat. Ille etenim mortem diſtulit, non euaſit. Redemptor autem noſter, quia non diſtulit, ſuperauit, eamque reſurgendo conſumpſit, & reſurrectionis ſuæ gloriam aſcendendo declarauit.

℟. Ego rogabo Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis, * Vt maneat vobiſcum in æternum, Spiritum veritatis, alleluia. Verſ. Si enim non abiero, Paraclitus non veniet ad vos: ſi autem abiero, mittam eum ad vos. Vt maneat.

Lectio viij.

NOtandum quoque eſt, quòd Elias in curru legitur aſcendiſſe: vt videlicet apertè demonſtraretur, quia homo purus adiutorio indigebat alieno. Per Angelos quippe facta illa & oſtenſa ſunt adiumenta: quia nec in cælum quidem aëreum per ſe aſcendere poterat, quem naturæ ſuæ infirmitas grauabat. Redemptor autem noſter non curru, non Angelis ſubleuatus legitur: quia is, qui fecerat omnia, nimirum ſuper omnia ſua virtute ferebatur. Illò etenim reuertebatur, vbi erat: & inde redibat, vbi remanebat: quia cùm per humanitatem aſcenderet in cælum, per diuinitatem ſuam & terram pariter continebat & cælum.

℟. Ponis nubem aſcenſum tuum, Domine: Qui ambulas ſuper pennas ventorum, alleluia. ℣. Confeſſionem & decorem induiſti, amictus lumen ſicut veſtimentum. Qui ambulas. Gloria Patri. Qui ambulas.

Lectio ix.

SIcut autem Ioſeph à fratribus venditus venditionem Redemptoris noſtri figurauit: ſic Henoch tranſlatus, atque ad cælum aëreum Elias ſubleuatus, aſcenſionem Dominicam vterque deſignauit. Aſcenſionis ergo ſuæ Dominus prænuntios & teſtes habuit, vnum ante legem, alium ſub lege: vt quandoque veniret ipſe, qui veraciter cælos penetrare potuiſſet. Vnde & ipſe ordo in eorum quoque vtrorumque ſubleuatione per quædam incrementa diſtinguitur. Nam Henoch tranſlatus, Elias verò ad cælum ſubuectus eſſe memoratur: vt veniret poſtmodum, qui nec tranſlatus, nec ſubuectus, cælum æthereum ſua virtute penetraret. Te Deum laudamus 18.

FERIA

FERIA TERTIA.

In primo Nocturno.

De Epistola prima beati Ioannis Apostoli.

Lectio j. *Cap.* 4.

CHarissimi, nolite omni spiritui credere, sed probate spiritus si ex Deo sint, quoniam multi pseudoprophetæ exierunt in mundum. In hoc cognoscitur spiritus Dei: omnis spiritus qui confitetur Iesum Christum in carne venisse, ex Deo est: & omnis spiritus qui soluit Iesum, ex Deo non est, & hic est Antichristus, de quo audistis quoniam venit, & nunc iam in mundo est. Vos ex Deo estis filioli, & vicistis eum, quoniam maior est qui in vobis est, quàm qui in mundo. Ipsi de mundo sunt: ideò de mundo loquuntur, & mundus eos audit. Nos ex Deo sumus. Qui nouit Deum, audit nos: qui non est ex Deo, non audit nos: in hoc cognoscimus Spiritum veritatis, & spiritum erroris.

Resp. Post passionem suam per dies quadraginta apparens eis, & loquens de regno Dei, alleluia: * Et videntibus illis eleuatus est, alleluia: & nubes suscepit eum ab oculis eorum, alleluia. ℣. Et conuescens præcepit eis, ab Ierosolymis ne discederent, sed exspectarent promissionem Patris. Et videntibus. Lectio ij.

CHarissimi, diligamus nos inuicem: quia charitas ex Deo est. Et omnis qui diligit, ex Deo natus est, & cognoscit Deum. Qui non diligit, non nouit Deum: quoniam Deus charitas est. In hoc apparuit charitas Dei in nobis, quoniam Filium suum Vnigenitum misit Deus in mundum, vt viuamus per eum. In hoc est charitas: non quasi nos dilexerimus Deum; sed quoniam ipse prior dilexit nos, & misit Filium suum propitiationem pro peccatis nostris. Charissimi, si sic Deus dilexit nos: & nos debemus alterutrum diligere. Deum nemo vidit vmquam. Si diligamus inuicem, Deus in nobis manet, & charitas eius in nobis perfecta est. In hoc cognoscimus quoniam in eo manemus, & ipse in nobis: quoniam de Spiritu suo dedit nobis. Et nos vidimus, & testificamur, quoniam Pater misit Filium suum Saluatorem mundi.

℟. Omnis pulchritudo Domini exaltata est super sidera: * Species eius in nubibus cæli, & nomen eius in æternum permanet, alleluia. ℣. A summo cælo

eg

egressio eius, & occursus eius vsque ad summum eius. Species eius.

Lectio iij.

Quisquis confessus fuerit quoniam Iesus est Filius Dei, Deus in eo manet, & ipse in Deo. Et nos cognouimus, & credidimus charitati, quam habet Deus in nobis. Deus charitas est: & qui manet in charitate, in Deo manet, & Deus in eo. In hoc perfecta est charitas Dei nobiscum, vt fiduciam habeamus in die iudicij: quia sicut ille est, & nos sumus in hoc mundo. Timor non est in charitate: sed perfecta charitas foras mittit timorem, quoniam timor pœnam habet. Qui autem timet, non est perfectus in charitate. Nos ergo diligamus Deum, quoniam Deus prior dilexit nos. Si quis dixerit, quoniam diligo Deum, & fratrem suum oderit, mendax est. Qui enim non diligit fratrem suum quem videt, Deum quem non videt, quomodo potest diligere? Et hoc mandatum habemus à Deo: vt qui diligit Deum, diligat & fratrem suum.

℟. Exaltare Domine, alleluia: * In virtute tua, alleluia. ℣. Eleuata est magnificentia tua super cælos Deus. In virtute. Gloria Patri. In virtute. ℟.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Maximi Episcopi.

Homilia 43. quæ est 2. de Pentecoste, ante medium.

Lectio iiij.

Meminit sanctitas vestra, quòd aquilæ illi de Psalterio, cuius innouatam iuuentutem legimus, comparauerim Saluatorem. Est enim similitudo non parua. Sicut enim aquila humilia deserit, alta petit, cælorum vicina conscendit: ita & Saluator humilia inferni deseruit, paradisi altiora petiit, cælorum fastigia penetrauit. Et sicut aquila relictis terrenis sordibus, sublimè volans, purioris aëris salubritate perfruitur: ita & Dominus terrenorum fæcem deserens peccatorum, in sanctis suis volitans, purioris vitæ simplicitate lætatur.

℟. Tempus est, vt reuertar ad eum qui me misit, dicit Dominus: nolite contristari, nec turbetur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, vt ipse vos custodiat, alleluia, alleluia. ℣. Nisi ego abiero, Paraclitus non veniet: cùm assumptus fuero, mittam vobis eum. Rogo pro vobis.

Lectio

Lectio v.

PEr omnia igitur aquilæ comparatio conuenit Saluatori. Sed quid facimus, quòd aquila prædam frequenter diripit, tollit frequenter alienum? Nec in hoc tamen dissimilis est Saluator. Prædam enim quodammodò sustulit, cùm hominem quem suscepit, inferni raptum faucibus portauit ad cælum: & alienæ dominationis, id est, diabolicæ potestatis seruum de captiuitate erutum, duxit ad altiora captiuum, sicut scriptum est in Propheta: Adscendens in altum, captiuam duxit captiuitatem, dedit dona hominibus.

Resp. Non turbetur cor vestrum, ego vado ad Patrem: & cùm assumptus fuero à vobis, mittam vobis, alleluia, * Spiritum veritatis, & gaudebit cor vestrum, alleluia. Vers. Ego rogabo Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis. Spiritum veritatis.

Lectio vj.

AScendit, inquit, in altum, captiuam duxit captiuitatem. Quàm benè triumphum Domini Propheta describit! Solebat, sicut dicunt, regum triumphantium currus captiuorũ pompa præcedere. Ecce Dominum euntem ad cælos non præcedit, sed comitatur gloriosa captiuitas, non ante vehiculum ducitur, sed ipsa euehit Saluatorem. Quodam enim mysterio, dum Filius Dei filium hominis sustulit ad cælum, ipsa captiuitas portatur, & portat.

Resp. Ascendens Christus in altum, captiuam duxit captiuitatem, * Dedit dona hominibus, alleluia, alleluia, alleluia. Vers. Adscendit Deus in iubilatione, & Dominus in voce tubæ. Dedit dona. Gloria Patri. Dedit dona.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Marcum.

Lectio vij. *Cap. 16. c*

IN illo tempore: Recumbentibus vndecim discipulis, apparuit illis Iesus: & exprobrauit incredulitatem eorum, & duritiam cordis; quia iis, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et reliqua.

De Homilia sancti Gregorij Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

COnsiderandum nobis est, quid est quod Marcus ait: Sedet à dextris Dei: & Stephanus dicit: Video cælos apertos, & Filium hominis stantem à dextris Dei. Quid est quòd hunc Marcus

Marcus sedentem, Stephanus verò stantem se videre testatur? Sed scitis, fratres, quia sedere iudicantis est, stare verò pugnantis, vel adiuuantis.

℟. Ego rogabo Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis, * Vt maneat vobiscum in æternum, Spiritum veritatis, alleluia. ℣. Si enim non abiero, Paraclitus non veniet ad vos: si autem abiero, mittam eum ad vos. Vt maneat vobiscum.

Lectio viij.

QVia ergo Redemptor noster assumptus in cælum, & nunc omnia iudicat; & ad extremum iudex omnium veniet; hunc post assumptionem Marcus sedere describit, quia post Ascensionis suæ gloriam iudex in fine videbitur. Stephanus verò hunc in labore certaminis positus stantem vidit, quem adiutorem habuit: quia vt iste in terra persecutorum infidelitatem vinceret, pro illo de cælo illius gratia pugnauit.

℟. Ponis nubem ascensum tuum, Domine: * Qui ambulas super pennas ventorum, alleluia. ℣. Confessionem & decorem induisti, amictus lumen sicut vestimentum. Qui ambulas. Gloria Patri. Qui ambulas.

Lectio ix.

SEquitur. Illi autem profecti prædicauerunt vbique Domino cooperante, & sermonem confirmante sequentibus signis. Quid in his considerandum est; quid memoriæ commendandum: nisi quòd præceptum obedientia, obedientiam verò signa secuta sunt? Sed quia auctore Deo breuiter lectionem Euangelicam exponendo transcurrimus; restat, vt aliquid de ipsa tantæ consideratione solemnitatis dicamus.

Te Deum laudamus. 18.

FERIA QVARTA.

In primo Nocturno.

Incipit Epistola secunda beati Ioannis Apostoli.

Lectio j.

SEnior Electæ dominæ, & natis eius, quos ego diligo in veritate, & non ego solus, sed & omnes qui cognouerunt veritatem, propter veritatem quæ permanet in nobis, & nobiscum erit in æternum. Sit vobiscum gratia, misericordia, pax à Deo Patre, & à Christo Iesu Filio Patris, in veritate & charitate. Gauisus sum valdè, quoniam inueni de filiis tuis ambulantes in veritate, sicut mandatum accepimus à Patre. Et nunc rogo te domina, non tamquam.

quam mandatum nouum scribens tibi, sed quod habuimus ab initio, vt diligamus alterutrum.

℟. Post passionem suam per dies quadraginta apparens eis, & loquens de regno Dei, alleluia: * Et videntibus illis eleuatus est, alleluia: & nubes suscepit eum ab oculis eorum, alleluia. ℣. Et conuescens præcepit eis, ab Ierosolymis ne discederent, sed expectarent promissionem Patris. Et videntibus.

Lectio ij.

ET hæc est charitas, vt ambulemus secundùm mandata eius. Hoc est enim mandatum, vt quemadmodum audistis ab initio, in eo ambuletis: quoniam multi seductores exierunt in mundum, qui non confitentur Iesum Christum venisse in carnem: hic est seductor, & antichristus. Videte vosmetipsos, ne perdatis quæ operati estis: sed vt mercedem plenam accipiatis. Omnis qui recedit, & non permanet in doctrina Christi, Deum non habet: qui permanet in doctrina, hic & Patrem & Filium habet.

℟. Omnis pulchritudo Domini exaltata est super sidera: * Species eius in nubibus cæli, & nomen eius in æternum permanet, alleluia. ℣. A summo cælo egressio eius, & occursus eius vsque ad summum eius. Species eius.

Lectio iij.

SI quis venit ad vos, & hanc doctrinam non affert, nolite recipere eum in domum, nec Aue ei dixeritis. Qui enim dicit illi Aue, communicat operibus eius malignis. Plura habens vobis scribere, nolui per chartam & atramentum: spero enim me futurum apud vos, & os ad os loqui; vt gaudiũ vestrum plenum sit. Salutant te filij sororis tuæ Electæ.

℟. Exaltare Domine, alleluia, * In virtute tua, alleluia. ℣. Eleuata est magnificentia tua super cælos Deus. In virtute. Gloria Patri. In virtute.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Gregorij Nysseni.

Orat. de Ascensione Domini.

Lectio iiij.

HOdiernam celebritatem satis per se magnam, Propheta Dauid maiorem efficit, dum illi gaudium è Psalmis adiungit. Hic enim excelsus Propheta supra seipsum egrediens, tamquam corporis onere nihil prematur, infert se cælestibus potestatibus, & voces earum nobis exponit, cùm in cælum

lum redeuntem Dominum ipsæ comitantes, Angelis qui versantur in terris, quibusque in humanam vitam ingressus commissus est, imperant ad hunc modum: Tollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales, & introibit Rex gloriæ.

℟. Tempus est, vt reuertar ad eum qui me misit, dicit Dominus: nolite contristari, nec turbetur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, vt ipse vos custodiat, alleluia, alleluia. ℣. Nisi ego abiero, Paraclitus non veniet: cùm assumptus fuero, mittam vobis eum. Rogo pro vobis.

Lectio v.

ET quoniam vbicumque fuerit ille, qui in seipso omnia continet, pro suscipientium captu seipsum dimetitur (neque enim solùm inter homines homo fit, verùm etiam dum inter Angelos versatur, ad illorum vocem sese demittit) idcircò ianitores interrogant: Quis est iste Rex gloriæ? Respondent ipsis, demonstrantque fortem & potentem in prælio, qui pugnaturus erat contra illum, qui naturam humanam in seruitute captiuam detinebat, & euersurus eum qui mortis habebat imperium: vt grauissimo hoste superato, genus hominum in libertatem & pacem vindicaret.

℟. Non turbetur cor vestrum; ego vado ad Patrem: & cùm assumptus fuero à vobis, mittam vobis, alleluia, *Spiritum veritatis, & gaudebit cor vestrum, alleluia. ℣. Ego rogabo Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis. Spiritum.

Lectio vj.

OCcurrunt ei custodes, & portas iubent recludi: vt in ipsis rursum gloriam assequatur. Verùm non agnoscunt eum, qui sordidam vitæ nostræ stolam indutus est: cuius rubra sunt vestimenta ex humanorum malorum torculari. Itaque rursus comites eius vocibus illis interrogantur: Quis est iste Rex gloriæ? Respondetur autem non ampliùs, Fortis & potens in prælio; sed, Dominus virtutum, qui mundi principatum obtinuit, qui summatim omnia in se collegit, qui pristinum in statum cuncta restituit: ipse est Rex gloriæ.

℟. Ascendens Christus in altum, captiuam duxit captiuitatem, * Dedit dona hominibus, alleluia, alleluia, alleluia. ℣. Ascendit Deus in iubilatione, & Dominus in voce tubæ. Dedit dona. Gloria Patri. Dedit.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundum Marcum.

Lectio vij. *Cap.16.c*

IN illo tempore: Recumbentibus vndecim discipulis, apparuit illis Iesus: & exprobrauit incredulitatem eorum, & duritiam cordis: quia iis, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et reliqua.

De Homilia sancti Gregorij Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

HOc autem nobis primùm quærendum est, quidnam sit, quòd nato Domino apparuerunt Angeli, & tamen non leguntur in albis vestibus apparuisse: adscendente autem Domino, missi Angeli in albis leguntur vestibus apparuisse. Sic etenim scriptum est: Videntibus illis eleuatus est, & nubes suscepit eum ab oculis eorum. Cumque intuerentur in cælum euntem illum, ecce duo viri steterunt iuxta illos in vestibus albis. In albis autem vestibus gaudium & solemnitas mentis ostenditur. Quid est ergo, quòd nato Domino, non in albis vestibus, ascendente autem Domino, in albis vestibus Angeli apparent: nisi quòd tunc magna solemnitas Angelis facta est, cùm cælum Deus homo penetrauit? Quia nascente Domino videbatur diuinitas humiliata; ascendente verò Domino est humanitas exaltata. Albæ etenim vestes exaltationi magis congruunt, quàm humiliationi.

℟. Ego rogabo Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis, * Vt maneat vobiscum in æternum, Spiritum veritatis, alleluia. ℣. Si enim non abiero, Paraclitus non veniet ad vos: si autem abiero, mittam eum ad vos. Vt maneat.

Lectio viij.

IN ascensione ergo eius Angeli in albis vestibus videri debuerunt: quia qui in natiuitate sua apparuit Deus humilis, in ascensione sua ostensus est homo sublimis. Sed hoc nobis magnoperè, fratres charissimi, in hac solemnitate pensandum est: quia deletum est hodierna die chirographum damnationis nostræ, mutata est sententia corruptionis nostræ. Illa enim natura, cui dictum est, Terra es, & in terram ibis, hodie in cælum iuit. Pro hac ipsa namque carnis nostræ subleuatione, per figuram beatus Iob Dominum auem vocat. Quia enim ascensionis eius mysterium Iudæam non intelligere con-

conspexit, de infidelitate eius per figuram beatus Iob sententiam protulit, dicens: Semitam ignorauit auis.

℟. Ponis nubem ascensum tuum, Domine: Qui ambulas super pennas ventorum, alleluia. ℣. Confessionem & decorem induisti, amictus lumen sicut vestimentum. Qui ambulas. Gloria Patri. Qui ambulas.

Lectio ix.

AVis enim rectè appellatus est Dominus, quia corpus carneum ad æthera librauit. Cuius auis semitam ignorauit, quisquis eum ad cælum ascendisse non credidit. De hac solemnitate per Psalmistam dicitur: Eleuata est magnificentia tua super cælos. De hac rursus ait; Ascendit Deus in iubilatione, & Dominus in voce tubæ. De hac iterùm dicit: Ascendens in altum, captiuam duxit captiuitatem, dedit dona hominibus. Adscendens quippe in altum, captiuam duxit captiuitatem: quia corruptionem nostram virtute suæ incorruptionis absorbuit. Dedit verò dona hominibus, quia misso desuper Spiritu, alij sermonem sapientiæ, alij sermonem scientiæ, alij gratiam virtutum, alij gratiam curationum, alij genera linguarum, alij interpretationem tribuit sermonum.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Vesperas, Duplex: omnia vt in primis Vesperis Festi. 415.

IN OCTAVA Ascensionis.

Omnia sicut in die, præter Lectiones quæ leguntur vt infrà.

In primo Nocturno.

De Epistola beati Pauli Apostoli ad Ephesios.

Lectio j. *Cap.* 4.

OBsecro itaque vos, ego vinctus in Domino, vt dignè ambuletis vocatione, qua vocati estis, cum omni humilitate & mansuetudine, cum patientia, supportantes inuicem in charitate, soliciti seruare vnitatem spiritus in vinculo pacis. Vnum corpus, & vnus spiritus, sicut vocati estis in vna spe vocationis vestræ. Vnus Dominus, vna fides, vnum baptisma. Vnus Deus & Pater omnium, qui est super omnes, & per omnia, & in omnibus nobis. Vnicuique autem nostrum data est gratia secundùm mensuram donationis Christi. Propter quod dicit: Ascendens in altum, captiuam duxit captiuitatem: dedit dona hominibus.

℟. Post passionem suam per

dies

dies quadraginta apparens eis, & loquens de regno Dei, alleluia: & videntibus illis eleuatus est, alleluia: & nubes suscepit eum ab oculis eorum, alleluia. ℣. Et conuescens præcepit eis, ab Ierosolymis ne discederent, sed expectarent promissionem Patris. Et videntibus.

Lectio ij.

QVód autem ascendit, quid est, nisi quia & descendit primùm in inferiores partes terræ? Qui descendit, ipse est & qui ascendit super omnes cælos, vt impleret omnia. Et ipse dedit quosdam quidem Apostolos, quosdam autem Prophetas, alios verò Euangelistas, alios autem pastores & Doctores, ad consummationem sanctorum in opus ministerij, in ædificationem corporis Christi: donec occurramus omnes in vnitatem fidei, & agnitionis Filij Dei, in virum perfectum, in mensuram ætatis plenitudinis Christi: vt iam non simus paruuli fluctuantes, & circumferamur omni vento doctrinæ in nequitia hominum, in astutia ad circumuentionem erroris.

℟. Omnis pulchritudo Domini exaltata est super sidera: * Species eius in nubibus cæli, & nomen eius in æternum permanet, alleluia. Vers. A summo cælo egressio eius, & occursus eius vsque ad summum eius. Species eius.

Lectio iij.

VEritatem autem facientes in charitate, crescamus in illo per omnia, qui est caput Christus: ex quo totum corpus compactum, & connexum per omnem iuncturam subministrationis, secundùm operationem in mensuram vniuscuiusque membri, augmentum corporis facit in ædificationem sui in charitate. Hoc igitur dico, & testificor in Domino, vt iam non ambuletis, sicut & Gentes ambulant in vanitate sensus sui, tenebris obscuratum habentes intellectum, alienati à vita Dei per ignorantiam quæ est in illis, propter cæcitatem cordis ipsorum; qui desperantes, semetipsos tradiderunt impudicitiæ, in operationem immunditiæ omnis, in auaritiam. Vos autem non ita didicistis Christum, si tamen illum audistis, & in ipso edocti estis.

℟. Exaltare Domine, alleluia: * In virtute tua, alleluia. Vers. Eleuata est magnificentia tua super cælos Deus. In virtute. Gloria Patri. In virtute.

In

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustini Episcopi.

Serm. 3. de Ascensione, qui est 176. de tempore.

Lectio iiij.

Omnia, charissimi, quæ Dominus Iesus Christus in hoc mundo sub fragilitate nostra miracula edidit, nobis proficiunt: qui dum humanam conditionem sideribus importauit, credentibus cælum patere posse monstrauit: & dum victorem mortis in cælestia eleuauit, victoribus quò sequantur ostendit. Ascensio ergo Domini catholicæ fidei confirmatio fuit: vt securi in posterum crederemus miraculi illius donum, cuius iam in præsenti percepissemus effectum: & fidelis quisque cùm iam tanta perceperit, per ea quæ cognoscit præstita, discat sperare promissa, ac Dei sui præteritam præsentemque bonitatem, quasi futurorum teneat cautionem.

℟. Tempus est, vt reuertar ad eum qui me misit, dicit Dominus: nolite contristari, nec turbetur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, vt ipse vos custodiat, alleluia, alleluia. ℣. Nisi ego abiero, Paraclitus non veniet: cùm assumptus fuero, mittam vobis eum. Rogo pro vobis.

Lectio v.

Super excelsa ergo cæli terrenum corpus imponitur: ossa intra sepulchri angustias paulò antè conclusa, Angelorum cœtibus inferuntur: in gremium immortalitatis mortalis natura transfunditur: & ideò sacra Apostolicæ lectionis testatur historia. Cùm hæc dixisset, inquit, videntibus illis, eleuatus est. Dum audis eleuatum, agnosce militiæ cælestis obsequium: vnde hodierna festiuitas, hominis nobis & Dei sacramenta manifestauit. Sub vna eademque persona, in eo qui eleuat, diuinam potentiam; in eo autem qui eleuatur, humanam cognosce substantiam.

℟. Non turbetur cor vestrum; ego vado ad Patrem: & cùm assumptus fuero à vobis, mittam vobis, alleluia, * Spiritum veritatis, & gaudebit cor vestrum, alleluia. ℣. Ego rogabo Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis. Spiritum veritatis.

Lectio vj.

Ideoque omnimodis detestanda sunt venena Orientalis erroris, qui impia nouitate præsumit asserere, Filium Dei ac filium hominis vnius esse naturæ. In alte-

alterutra enim parte, vel qui solum hominem fuisse dixerit, negabit conditoris gloriam: vel qui solum Deum, negabit misericordiam Redemptoris. Quo genere non facilè Arianus Euangelicam poterit habere veritatem, vbi Filium Dei nunc æqualem legimus, nunc minorem. Qui enim vnius naturæ Saluatorem nostrum mortifera persuasione crediderit, solum hominem, aut solum Deum cogetur dicere crucifixum. Sed non ita est. Mortem enim nec solus Deus sentire, nec solus homo superare potuisset.

℟. Ascendens Christus in altum, captiuam duxit captiuitatem, Dedit dona hominibus, alleluia, alleluia, alleluia. ℣. Ascendit Deus in iubilatione, & Dominus in voce tubæ. Dedit dona. Gloria Patri. Dedit.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Marcum.

Lectio vij. *Cap. 16. c.*

IN illo tempore: Recumbentibus vndecim discipulis, apparuit illis Iesus: & exprobrauit incredulitatem eorum, & duritiam cordis; quia iis, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et reliqua.

De Homilia sancti Gregorij Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

DE hac Ascensionis eius gloria etiam Habacuc ait: Eleuatus est sol, & luna stetit in ordine suo. Quis enim solis nomine, nisi Dominus; & quæ lunæ nomine, nisi Ecclesia designatur? Quousque enim Dominus ascendit ad cælos, sancta eius Ecclesia aduersa mundi omnimodò formidauit: at postquam eius ascensione roborata est, apertè prædicauit, quod occultè credidit. Eleuatus est ergo sol, & luna stetit in ordine suo: quia cùm Dominus cælum petiit, sancta eius Ecclesia in auctoritate prædicationis excreuit.

℟. Ego rogabo Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis, Vt maneat vobiscum in æternum, Spiritum veritatis, alleluia. ℣. Si enim non abiero, Paraclitus non veniet ad vos: si autem abiero, mittam eum ad vos. Vt maneat.

Lectio viij.

HInc eiusdem Ecclesiæ voce per Salomonem dicitur: Ecce iste venit saliens in montibus, transiliens colles. Considerauit namque tantorum operum culmina, & ait: Ecce iste

iſte venit ſaliens in montibus. Veniendo quippe ad redemptionem noſtram, quoſdam, vt ita dicam, ſaltus dedit. Vultis, fratres chariſſimi, ipſos eius ſaltus agnoſcere? De cælo venit in vterum, de vtero venit in præſepe, de præſepe venit in crucem, de cruce venit in ſepulchrum, de ſepulchro rediit in cælum. Ecce vt nos poſt ſe currere faceret, quoſdam pro nobis ſaltus manifeſtata per carnem Veritas dedit: quia exultauit vt gigas ad currendam viam ſuam, vt nos ei diceremus ex corde: Trahe nos poſt te: curremus in odorem vnguentorum tuorum.

℟. Ponis nubem aſcenſum tuum, Domine:* Qui ambulas ſuper pennas ventorum, alleluia. ℣. Confeſſionem & decorem induiſti, amictus lumen ſicut veſtimentum. Qui ambulas. Gloria Patri. Qui ambulas.

Lectio ix.

VNde, fratres chariſſimi, oportet vt illuc ſequamur corde, vbi eum corpore aſcendiſſe credimus. Deſideria terrena fugiamus: nihil nos iam delectet in infimis, qui Patrem habemus in cælis. Et hoc nobis eſt magnoperè perpendendum: quia is qui placidus aſcendit, terribilis redibit: & quidquid nobis cum manſuetudine præcepit, hoc à nobis cum diſtrictione exiget. Nemo ergo indulta pœnitentiæ tempora paruipendat, nemo curam ſui, dum valet, agere negligat: quia Redemptor noſter tantò tunc in iudicium diſtrictior veniet, quantò nobis ante iudicium magnam patientiam prærogauit.

Te Deum laudamus. 18.

In ſecundis Veſperis non fit commemoratio Officij ſequentis diei.

Duobus ſequentibus diebus Officium fit ſicut intra Octauam Aſcenſionis, exceptis Lectionibus, quæ habentur propriæ, & ℟. viij. Capitulis, Antiphonis ad Benedictus, & Magnificat, & Oratione, quæ dicuntur de Dominica infra Octauam Aſcenſionis, ſuprà. 441. Et non dicuntur Preces ad Primam, & Completorium.

Si verò Feria ſexta occurrat Feſtum nouem Lectionum, fit de Feſto cum commemorat. Officij eiuſdem diei, niſi illud Feſtum fuerit ex ſolemnioribus, vt dicitur in Rubrica de Commemorat.

FERIA SEXTA post Octauam Ascensionis.

In primo Nocturno.

Incipit Epistola tertia beati Ioannis Apostoli.

Lectio j.

SEnior Gaio charissimo, quem ego diligo in veritate. Charissime, de omnibus orationem facio prosperè te ingredi, & valère, sicut prosperè agit anima tua. Gauisus sum valdè venientibus fratribus, & testimonium perhibentibus veritati tuæ, sicut tu in veritate ambulas. Maiorem horum non habeo gratiam, quàm vt audiam filios meos in veritate ambulare.

Resp. Post passionem suam per dies quadraginta apparens eis, & loquens de regno Dei, alleluia: * Et videntibus illis eleuatus est, alleluia: & nubes suscepit eum ab oculis eorum, alleluia. ℣ Et conuescens præcepit eis, ab Ierosolymis ne discederent, sed expectarent promissionem Patris. Et videntibus.

Lectio ij.

CHarissime, fideliter facis quidquid operaris in fratres, & hoc in peregrinos, qui testimonium reddiderunt charitati tuæ in conspectu Ecclesiæ: quos, benefaciens, deduces dignè Deo. Pro nomine enim eius profecti sunt, nihil accipientes à Gentibus. Nos ergo debemus suscipere huiusmodi, vt cooperatores simus veritatis. Scripsissem forsitan Ecclesiæ: sed is, qui amat primatum gerere in eis, Diotrephes, non recipit nos. Propter hoc si venero, commonebo eius opera, quæ facit verbis malignis garriens in nos: & quasi non ei ista sufficiant; neque ipse suscipit fratres, & eos qui suscipiunt, prohibet, & de Ecclesia eiicit.

℟. Omnis pulchritudo Domini exaltata est super sidera: * Species eius in nubibus cæli, & nomen eius in æternum permanet, alleluia. Vers. A summo cælo egressio eius, & occursus eius vsque ad summum eius. Species eius.

Lectio iij.

CHarissime, noli imitari malum, sed quod bonum est. Qui benefacit, ex Deo est: qui malefacit, non vidit Deum. Demetrio testimonium redditur ab omnibus, & ab ipsa veritate, sed & nos testimonium perhibemus: & nosti quoniam testimonium nostrum verum est. Multa habui tibi scribere; sed nolui per atramentum & calamum scribere tibi. Spero autem protinus

tinus te videre, & os ad os loquemur. Pax tibi. Salutant te amici. Saluta amicos nominatim.

℟. Exaltare Domine, alleluia, * In virtute tua, alleluia. Vers. Eleuata est magnificentia tua super cælos Deus. In virtute. Gloria Patri. In virtute.

In secundo Nocturno.

De Sermone sancti Augustini Episcopi.

Ex eodem Serm. 176. in fine.

Lectio iiij.

SAluator noster, charissimi, si non in nostra carne diabolum triumphauit, se exercuit, non nobis vicit. Si non in nostro corpore resurrexit, conditioni nostræ resurgendo nihil contulit. Hæc qui dicit, susceptæ & assumptæ carnis non intelligit rationem, confundit ordinem, euacuat vtilitatem. Si non in nostra carne peregit medicinam, solam ergo ex homine nascendi elegit iniuriam. Recedat à sensibus nostris tam periculosa persuasio. De nostro est quod appendit, de suo est quod donauit. Meum testor esse quod cecidit, vt meum sit quod resurrexit. Meum testor esse quod iacuit intra tumulum, vt meum sit quod ascendit in cælum.

℟. Tempus est, vt reuertar ad eum qui me misit, dicit Dominus: nolite contristari, nec turbetur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, vt ipse vos custodiat, alleluia, alleluia. ℣. Nisi ego abiero, Paraclitus non veniet: cùm assumptus fuero, mittam vobis eum. Rogo pro vobis.

Lectio v.

IN illo itaque nostri generis corpore nos Christi mors viuificauit, nos resurrectio erexit, nos ascensio consecrauit. In illo nostræ originis corpore cælestibus regnis arrham nostræ conditionis imposuit. Elaboremus ergo, charissimi, vt quemadmodum Dominus in hac die nostro cum corpore ad superna conscendit, ita nos post illum quomodo possumus, spe ascendamus, & corde sequamur. Ipso affectu pariter & profectu ascendamus post illum: etiam per vitia ac passiones nostras. Si vtique vnusquisque nostrum subdere eas sibi studeat, ac super eas stare consuescat, ex ipsis sibi gradum construit, quò possit ad superiora conscendere. Eleuabunt nos, si fuerint infra nos.

Resp. Non turbetur cor vestrum, ego vado ad Patrem: & cùm assumptus fuero à vobis, mittam vobis, alleluia,

lulа, * Spiritum veritatis, & gaudebit cor vestrum, alleluia. Vers. Ego rogabo Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis. Spiritum veritatis.

Lectio vj.

DE vitiis nostris scalam nobis facimus, si vitia ipsa calcamus. Nam cum bonitatis auctore non ascendit malitia, nec cum Filio Virginis libido atque luxuria. Non, inquam, ascendunt vitia post virtutum parentem, peccata post iustum, nec infirmitates ac morbi possunt ire post medicum. Igitur si intrare ipsius medici regnum volumus, priùs vulnera nostra curemus. Ordinemus & custodiamus in nobis statum vtriusque substantiæ: ne animam, nobiliorem vtique hominis portionem, tartaro pars deuoluat inferior, sed secum potiùs cælo sanctificatum corpus acquirat natura gloriosior: ipso adiuuante, qui viuit & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Resp. Ascendens Christus in altum, captiuam duxit captiuitatem, * Dedit dona hominibus, alleluia, alleluia, alleluia. Vers. Adscendit Deus in iubilatione, & Dominus in voce tubæ. Dedit dona. Gloria Patri. Dedit dona.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio vij. *Cap. 15. d.*

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Cùm venerit Paraclitus, quem ego mittam vobis à Patre Spiritum veritatis, qui à Patre procedit, ille testimonium perhibebit de me. Et reliqua.

De Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 92. in Ioannem, circa medium.

VEnit die Pentecostes Spiritus sanctus in centum viginti homines congregatos, in quibus & Apostoli omnes erant: qui illo adimpleti, cùm linguis omnium gentium loquerentur, plures ex his qui aderant, tanto miraculo stupefacti (quandoquidem viderunt, loquente Petro, tam magnum atque diuinum testimonium perhiberi de Christo; vt ille qui occisus ab eis inter mortuos deputabatur, resurrexisse & viuere probaretur) compuncti corde conuersi sunt; & tanti sanguinis, tam impiè atque immaniter fusi, indulgentiam perceperunt ipso redempti sanguine quem fuderunt.

℟. Ego rogabo Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis,

bis, * Vt maneat vobiscum in æternum, Spiritum veritatis, alleluia. Vers. Si enim non abiero, Paraclitus non veniet ad vos: si autem abiero, mittam eum ad vos. Vt maneat.

Lectio viij.

CHristi enim sanguis sic in remissionem peccatorum omnium fusus est, vt ipsum etiam peccatum posset delere, quo fusus est. Hoc ergo intuens Dominus dicebat: Odio habuerunt me gratis: cùm autem venerit Paraclitus; ille testimonium perhibebit de me. Tamquam diceret: Odio me habuerunt, & occiderunt videntes; sed tale de me Paraclitus testimonium perhibebit, vt eos faciat in me credere non videntes. Et vos, inquit, testimonium perhibebitis, quia ab initio mecum estis. Perhibebit Spiritus sanctus, perhibebitis & vos. Quia enim ab initio mecum estis, potestis prædicare quod nostis: quod vt modò non faciatis, illius Spiritus plenitudo nondum adest vobis.

Resp. Si enim non abiero, Paraclitus non veniet ad vos: si autem abiero, mittam eum ad vos. * Cùm autem venerit ille, docebit vos omnem veritatem, alleluia. Vers. Non enim loquetur à semetipso: sed quæcumque audiet, loquetur: & quæ ventura sunt, annuntiabit vobis. Cùm autem. Gloria Patri. Cùm autem.

Lectio ix.

ILle ergo testimonium perhibebit de me, & vos testimonium perhibebitis: dabit enim vobis fiduciam testimonium perhibendi charitas Dei diffusa in cordibus vestris per Spiritum sanctum, qui dabitur vobis. Quę vtique Petro adhuc defuit, quando mulieris ancillæ interrogatione perterritus, non potuit verum testimonium perhibere, sed contra suam pollicitationem timore magno compulsus est ter negare: timor autem iste non est in charitate: sed perfecta charitas foras mittit timorem. Denique ante passionem Domini, seruilis timor eius interrogatus est à femina seruitutis: post resurrectionem verò Domini, liberalis eius amor ab ipso principe libertatis: & ideò ibi turbabatur, hîc tranquillabatur: ibi quem dilexerat, negabat: hîc quem negauerat, diligebat. Sed adhuc etiam tunc amor ipse infirmus fuerat & angustus, donec eum roboraret, & dilataret Spiritus sanctus.

Te Deum laudamus. 18.

SAB-

SABBATO IN VIGILIA Pentecostes.

Ab hac die vsque ad festum Trinitatis inclusiuè, si occurrat Festum nouem Lectionum, transfertur post prædictum festum Trinitatis.

In primo Nocturno.

Incipit Epistola catholica beati Iudæ Apostoli.

Lectio j.

IVdas Iesu Christi seruus, frater autem Iacobi, his qui sunt in Deo Patre dilectis, & Christo Iesu conseruatis & vocatis. Misericordia vobis, & pax, & charitas adimpleatur. Charissimi, omnem solicitudinem faciens scribendi vobis de communi vestra salute, necesse habui scribere vobis: deprecans supercertari semel traditæ Sanctis fidei. Subintroierunt enim quidam homines (qui olim præscripti sunt in hoc iudicium) impij, Dei nostri gratiam transferentes in luxuriam, & solum Dominatorem & Dominum nostrum Iesum Christum negantes.

℟. Post passionem suam per dies quadraginta apparens eis, & loquens de regno Dei, alleluia: * Et videntibus illis eleuatus est, alleluia: & nubes suscepit eum ab oculis eorum, alleluia. ℣. Et conuescens præcepit eis, ab Ierosolymis ne discederent, sed expectarent promissionem Patris. Et videntibus.

Lectio ij.

COmmonere autem vos volo, scientes semel omnia, quoniam Iesus populum de terra Ægypti saluans, secundò eos, qui non crediderunt, perdidit: angelos verò, qui non seruauerunt suum principatum, sed dereliquerunt suum domicilium, in iudicium magni diei, vinculis æternis sub caligine reseruauit. Sicut Sodoma, & Gomorrha, & finitimæ ciuitates simili modo exfornicatæ, & abeuntes post carnem alteram, factæ sunt exemplum, ignis æterni pœnam sustinentes. Similiter & hi carnem quidem maculant, dominationem autem spernunt, maiestatem autem blasphemant.

℟. Omnis pulchritudo Domini exaltata est super sidera: * Species eius in nubibus cæli, & nomen eius in æternum permanet, alleluia. Vers. A summo cælo egressio eius, & occursus eius vsque ad summum eius. Species eius.

Lectio iij.

CVm Michaël Archangelus cum diabolo disputans altercaretur de Moysi corpore, non est ausus iudicium inferre blasphemiæ; sed

dixit: Imperet tibi Dominus. Hi autem, quæcumque quidem ignorant, blasphemant: quæcumque autem naturaliter, tamquam muta animalia norunt, in his corrumpuntur. Væ illis, quia in via Cain abierunt, & errore Balaam mercede effusi sunt, & in contradictione Core perierunt. Hi sunt in epulis suis maculæ, conuiuantes sine timore, semetipsos pascentes, nubes sine aqua, quæ à ventis circumferuntur, arbores autumnales, infructuosæ, bis mortuæ, eradicatæ, fluctus feri maris, despumantes suas confusiones, sidera errantia: quibus procella tenebrarum seruata est in æternum.

℟. Exaltare Domine, alleluia: * In virtute tua, alleluia. Vers. Eleuata est magnificentia tua super cælos Deus. In virtute. Gloria Patri. In virtute.

In secundo Nocturno.

Ex Tractatu sancti Augustini Episcopi, de Symbolo ad Catechumenos.

Lib. 4. cap. 1. tom. 9.

Lectio iiij

DVm per sacratissimum crucis signum vos suscepit in vtero sancta mater Ecclesia, quæ sicut & fratres vestros cum summa lætitia spiritaliter pariet, noua proles futura tantæ matris, quousque per lauacrum sanctum regeneratos veræ luci restituat, congruis alimentis eos quos portat, pascat in vtero, & ad diem partus sui lætos læta perducat: quoniam non tenetur hæc sententia Heuæ, quæ in tristitia & gemitu parit filios; nec ipsos gaudentes, sed potiùs flentes. Hæc enim soluit, quod illa ligauerat: vt prolem, quam per inobedientiam sui, morti donauit, hæc per obedientiam restituat vitæ. Omnia sacramenta, quæ acta sunt & aguntur in vobis per ministerium seruorum Dei, exorcismis, orationibus, canticis spiritalibus, insufflationibus, cilicio, inclinatione ceruicum, humilitate pedum, pauor ipse omni securitate appetendus; hæc omnia, vt dixi, escæ sunt, quæ vos reficiunt in vtero, vt renatos ex baptismo hilares vos mater exhibeat Christo.

℟. Tempus est, vt reuertar ad eum qui me misit, dicit Dominus: nolite contristari, nec turbetur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, vt ipse vos custodiat, alleluia, alleluia. ℣. Nisi ego abiero, Paraclitus non veniet: cùm assumptus fuero,

ro, mittam vobis eum. Rogo filij, vobis. Lectio v.

Accepistis & Symbolum, protectionem parturientis contra venena serpentis. In Apocalypsi Ioannis Apostoli scriptum est hoc, quòd staret draco in conspectu mulieris, quæ paritura erat, vt cùm peperisset, natum eius comederet. Draconem diabolum esse nullus vestrum ignorat: Mulierem illam, virginem Mariam significasse, quæ caput nostrum integra integrum peperit: quæ etiam ipsa figuram in se sanctę Ecclesiæ demonstrauit: vt quomodo filium pariens, virgo permansit, ita & hæc omni tempore membra eius pariat, & virginitatem non amittat. Ipsas sententias sacratissimi Symboli adiuuante Domino exponendas suscepimus, vt, quid singulæ contineant, vestris sensibus intimemus. Parata sunt corda vestra, quia exclusus est inimicus de cordibus vestris.

R. Non turbetur cor vestrum; ego vado ad Patrem: & cùm assumptus fuero à vobis, mittam vobis, alleluia, * Spiritum veritatis, & gaudebit cor vestrum, alleluia. V. Ego rogabo Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis. Spiritum.

Lectio vj.

Huic vos renuntiare professi estis: in qua professione, non hominibus, sed Deo & Angelis eius conscribentibus dixistis, Renuntio. Renuntiate non solùm vocibus, sed etiam moribus: non tantùm sono linguæ, sed & actu vitæ: nec tantùm labiis sonantibus, sed operibus pronuntiantibus. Scitote vos cum callido, antiquo & veternoso inimico suscepisse certamen: non in vobis post renuntiationem inueniat opera sua, non iure vos attrahat in seruitutem suam. Deprehenderis enim & detegeris Christiane, quando aliud agis, & aliud profiteris: fidelis in nomine, aliud demonstrans in opere, non tenens promissionis tuæ fidem: modò ingrediens Ecclesiam orationes fundere, post modicum in spectaculis cum histrionibus impudicè clamare. Quid tibi cum pompis diaboli, quibus renuntiasti?

Resp. Ascendens Christus in altum, captiuam duxit captiuitatem, * Dedit dona hominibus, alleluia, alleluia, alleluia. Vers. Adscendit Deus in iubilatione, & Dominus in voce tubæ. Dedit dona. Gloria Patri. Dedit dona.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio vij. *Cap.14.b*

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Si diligitis me, mandata mea seruate. Et ego rogabo Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract.74. in Ioannem, sub finem, & 75.

QVòd ait: Rogabo Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis: ostendit & seipsum esse Paraclitum. Paraclitus enim Latinè dicitur aduocatus: & dictum est de Christo: Aduocatum habemus ad Patrem, Iesum Christum iustum. Sic autem mundum dixit non posse accipere Spiritum sanctum, sicut etiam dictum est: Prudentia carnis inimica est Deo: legi enim Dei non est subiecta; nec enim potest: velut si dicamus; Iniustitia iustitia esse non potest. Mundum quippe ait hoc loco, mundi significans dilectores: quæ dilectio non est à Patre. Et ideò dilectioni huius mundi, de qua satagimus vt minuatur & consumatur in nobis, contraria est dilectio Dei, quæ diffunditur in cordibus nostris per Spiritum sanctum, qui datus est nobis.

℟. Ego rogabo Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis, * Vt maneat vobiscum in æternum, Spiritum veritatis, alleluia. ℣. Si enim non abiero, Paraclitus non veniet ad vos: si autem abiero, mittam eum ad vos. Vt maneat vobiscum.

Lectio viij.

MVndus ergo eum accipere non potest, quia non videt eum, neque scit eum. Non enim habet inuisibiles oculos mundana dilectio, per quos videri Spiritus sanctus potest, qui videri, nisi inuisibiliter non potest. Vos autem, inquit, cognoscetis eum: quia apud vos manebit, & in vobis erit. Erit in eis, vt maneat; non manebit, vt sit: priùs est enim esse alicubi, quàm manere. Sed ne putarent quod dictum est, Apud vos manebit; ita dictum, quemadmodum apud hominem hospes visibiliter manere consueuit, exposuit quid dixerit, Apud vos manebit, cùm adiunxit & dixit, In vobis erit.

℟. Si enim non abiero, Paraclitus non veniet ad vos: si autem abiero, mittam eum ad vos. * Cùm autem venerit ille, docebit vos omnem veritatem, alleluia. ℣. Non enim

enim loquetur à semetipso: sed quæcumque audiet, loquetur: & quæ ventura sunt, annuntiabit vobis. Cùm autem. Gloria Patri. Cùm.

Lectio ix.

Ergo inuisibiliter videtur. Nec, si non sit in nobis, potest esse in nobis eius scientia: sic enim à nobis videtur in nobis & nostra conscientia. Nam faciem videmus alterius, nostram videre non possumus: conscientiam verò nostram videmus, alterius non videmus. Sed conscientia numquam est nisi in nobis: Spiritus autem sanctus potest esse etiam sine nobis. Datur quippe vt sit & in nobis: sed videri & sciri, quemadmodum videndus & sciendus est, non potest à nobis, si non sit in nobis. Post promissionem Spiritus sancti, ne quisquam putaret, quòd ita eum Dominus daturus fuerit velut pro seipso, vt non & ipse cum eis esset futurus, adiecit atque ait: Non relinquam vos orphanos, veniam ad vos. Quamuis ergo nos Filius Dei suo Patri adoptauerit filios, & eumdem Patrem nos voluerit habere per gratiam, qui eius Pater est per naturam: tamen etiam ipse circa nos paternum affectum quodammodò demonstrat, cùm dicit: non relinquam vos orphanos.

Te Deum laudamus. 18.

IN FESTO PENTECOSTES.

AD VESPERAS,
Antiphona. Cùm complerentur. vt infrà in Laudibus. 476. Psalmus. Dixit Dominus. cum reliquis de Dominica. 135. & loco vl timi, Psalmus. Laudate Dominum omnes Gentes. 140.

Capitulum. *Act.* 2.

CVM complerentur dies Pentecostes, erant omnes discipuli pariter in eodem loco: & factus est repentè de cælo sonus, tamquam aduenientis spiritus vehementis, & repleuit totam domum, vbi erant sedentes.

Hymnus.

VEni, Creator Spiritus,
Mentes tuorum visita,
Imple superna gratia,
Quæ tu creasti, pectora.
Qui diceris Paraclitus,
Altissimi donum Dei,
Fons viuus, ignis, Charitas,
Et spiritalis vnctio.
Tu septiformis munere,
Digitus Paternæ dexteræ,
Tu ritè promissum Patris,
Sermone ditans guttura.
Accende lumen sensibus,
Infunde amorem cordibus,
Infirma nostri corporis
Virtute firmans perpeti.
Hostem repellas longiùs,
Pacemque dones protinus,
Ductore sic te præuio
Vitemus omne noxium.
Per te sciamus da Patrem,
Noscamus atque Filium:
Teque vtriusque Spiritum
Credamus omni tempore.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sæculorum sæcula. Amen.

Sic terminantur Hymni vsque ad Vesperas Sabbati sequentis. ℣. Repleti sunt omnes Spiritu sancto, alleluia. ℟. Et cœperunt loqui, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.
Non vos relinquam orphanos, alleluia; vado & venio ad vos, alleluia: & gaudebit cor vestrum, alleluia. Oratio.

DEus, qui hodierna die corda fidelium sancti Spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem Spiritu recta sapere, & de eius semper consolatione gaudere. Per Dominum nostrum. in vnitate eiusdem Spiritus sancti Deus.

DOMINICA Pentecostes.

Ad Matutinũ, Inuitatorium.

ALleluia, Spiritus Domini repleuit orbem terrarum: * Venite adoremus, alleluia. Psalmus. Venite, exultemus. 2.

Hymnus.

IAm Christus astra ascenderat,
Reuersus vnde venerat,
Patris fruendum munere
Sanctum daturus Spiritum.
Solemnis vrgebat dies,
Quo mystico septemplici
Orbis volutus septies,
Signat beata tempora;
Cùm lucis hora tertia
Repentè mundus intonat,
Apostolis orantibus
Deum venire nuntiat.
De Patris ergo lumine
Decorus ignis almus est,
Qui fida Christi pectora
Calore Verbi compleat.
Impleta gaudent viscera,
Afflata sancto Spiritu,
Vocesque diuersas sonant,
Fantur Dei magnalia.
Notique cunctis Gentibus,
Græcis, Latinis, Barbaris,
Simulque demirantibus,
Linguis loquuntur omnium.
Iudæa tunc incredula,
Vesana toruo spiritu,
Madere musto sobrios
Christi fideles increpat.
Sed editis miraculis
Occurrit, & docet Petrus,
Falsum profari perfidos,
Joële teste comprobans.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sæculorum sæcula. Amen.

Ad Nocturnum, Antiphona. Factus est repentè de cælo sonus aduenientis spiritus vehementis, alleluia, alleluia.

Psalmus 47.

MAgnus Dominus, & laudabilis nimis * in ciuitate Dei nostri, in monte sancto eius.

Fundatur exultatione vniuersæ terræ mons Sion, * latera Aquilonis, ciuitas Regis magni.

Deus in domibus eius cognoscetur, * cùm suscipiet eam.

Quoniam ecce reges terræ congregati sunt: * conuenerunt in vnum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt: * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores vt parturientis,* in spiritu vehementi conteres naues Tharsis.

Sicut audiuimus, sic vidimus in ciuitate Domini virtutum, in ciuitate Dei nostri; * Deus fundauit eam in æternum.

Suscepimus Deus misericordiam tuam, * in medio templi tui.

ecundùm nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ:*iustitia plena est dextera tua.
L ætetur mons Sion, & exultent filiæ Iudæ,* propter iudicia tua Domine.
C ircúmdate Sion, & complectimini eam: * narrate in turribus eius.
P onite corda vestra in virtute eius: * & distribuite domos eius, vt enarretis in progenie altera.
Q uoniam hic est Deus, Deus noster in æternum, & in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.
Aña. Factus est repentè de cælo sonus aduenientis spiritus vehementis, alleluia, allel.
Aña. Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis: à templo sancto tuo, quod est in Ierusalem, alleluia, alleluia.

Psalmus 67.

E Xurgat Deus, & dissipentur inimici eius: * & fugiant qui oderunt eum, à facie eius.
S icut deficit fumus, deficiant:*sicut fluit cera à facie ignis, sic pereant peccatores à facie Dei.
E t iusti epulentur, & exultent in conspectu Dei: * & delectentur in lætitia.
C antate Deo, psalmum dicite nomini eius: * iter facite ei qui ascendit super occasum: Dominus nomen illi.
E xultate in conspectu eius,* turbabuntur à facie eius, patris orphanorum, & iudicis viduarum.
D eus in loco sancto suo: * Deus, qui inhabitare facit vnius moris in domo:
Q ui educit vinctos in fortitudine, * similiter eos qui exasperant, qui habitant in sepulchris.
D eus cùm egredereris in conspectu populi tui, * cùm pertransires in deserto:
T erra mota est; etenim cæli distillauerunt à facie Dei Sinai,* à facie Dei Israël.
P luuiam voluntariam segregabis Deus hereditati tuæ;* & infirmata est, tu verò perfecisti eam.
A nimalia tua habitabunt in ea:* parasti in dulcedine tua pauperi, Deus.
D ominus dabit verbum euangelizantibus, * virtute multa.
R ex virtutum dilecti dilecti:* & speciei domus diuidere spolia.
S i dormiatis inter medios cleros, pennæ columbæ deargentatæ, * & posteriora dorsi eius in pallore auri.
D um discernit cælestis reges super eam, niue dealbabuntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.
M ons coagulatus, mons pin-

pinguis:* vt quid suspicamini montes coagulatos ?
Mons, in quo beneplacitum est Deo habitare in eo: * etenim Dominus habitabit in finem.
Currus Dei decem millibus multiplex, millia lætantium: * Dominus in eis in Sina in sancto.
Ascendisti in altum, cepisti captiuitatem:* accepisti dona in hominibus.
Etenim non credentes,* inhabitare Dominum Deum.
Benedictus Dominus die quotidie; * prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum.
Deus noster, Deus saluos faciendi: * & Domini Domini exitus mortis.
Verúmtamen Deus confringet capita inimicorum suorum: * verticem capilli perambulantium in delictis suis.
Dixit Dominus: Ex Basan conuertam, * conuertam in profundum maris:
Vt intingatur pes tuus in sanguine: * lingua canum tuorum ex inimicis, ab ipso.
Viderunt ingressus tuos Deus, * ingressus Dei mei: Regis mei qui est in sancto.
Præuenerunt principes coniuncti psallentibus, * in medio iuuencularum tympanistriarum.
In Ecclesiis benedicite Deo Domino, * de fontibus Israël.
Ibi Beniamin adolescentulus,* in mentis excessu.
Principes Iuda, duces eorum: * principes Zabulon, principes Néphthali.
Manda Deus virtuti tuæ:* confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.
A templo tuo in Ierusalem,* tibi offerent reges munera.
Increpa feras arundinis, congregatio taurorum in vaccis populorum: * vt excludant eos qui probati sunt argento.
Dissipa Gentes, quæ bella volunt: venient legati ex Ægypto: * Æthiopia præueniet manus eius Deo.
Regna terræ, cantate Deo:* psallite Domino:
Psallite Deo, qui ascendit super cælum cæli, * ad Orientem.
Ecce dabit voci suæ vocem virtutis, date gloriam Deo super Israël, * magnificentia eius, & virtus eius in nubibus.
Mirabilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtutem & fortitudinē plebi suæ: * benedictus Deus.
Antiphona. Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis: à templo sancto tuo, quod est in Ierusalem, alleluia, alleluia.

Aña

Aña Emitte Spiritum tuum, & creabuntur: & renouabis faciem terræ, alleluia, alleluia. Psalmus 103.

BEnedic anima mea Domino:* Dñe Deus meus magnificatus es vehementer.

Confessionem & decorem induisti: * amictus lumine sicut vestimento:

Extendens cælum sicut pellem: * qui tegis aquis superiora eius.

Qui ponis nubem ascensum tuum: * qui ambulas super pennas ventorum.

Qui facis angelos tuos, spiritus, * & ministros tuos ignem vrentem.

Qui fundasti terram super stabilitatem suam: * non inclinabitur in sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestimentum, amictus eius:* super montes stabunt aquæ.

Ab increpatione tua fugient: * à voce tonitrui tui formidabunt.

Ascendunt montes, & descendunt campi,* in locum quem fundasti eis.

Terminum posuisti, quem non transgredientur:* neque conuertentur operire terram.

Qui emittis fontes in conuallibus, * inter medium montiũ pertransibunt aquæ.

Potabunt omnes bestiæ agri: * expectabunt onagri in siti sua.

Super ea volucres cæli habitabunt: * de medio petrarum dabunt voces.

Rigans montes de superioribus suis: * de fructu operum tuorum satiabitur terra:

Producens fœnum iumentis,* & herbam seruituti hominum:

Vt educas panem de terra:* & vinum lætificet cor hominis:

Vt exhilaret faciem in oleo:* & panis cor hominis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, & cedri Libani, quas plantauit: * illic passeres nidificabunt.

Herodij domus dux est eorum:* montes excelsi ceruis: petra refugium herinaciis.

Fecit lunam in tempora: * sol cognouit occasum suum.

Posuisti tenebras, & facta est nox: * in ipsa pertransibunt omnes bestiæ siluæ:

Catuli leonum rugientes, vt rapiant, * & quærant à Deo escam sibi.

Ortus est sol, & congregati sunt: * & in cubilibus suis collocabuntur.

Exibit homo ad opus suũ:* & ad operationem suam vsque ad vesperum.

Quàm magnificata sunt opera tua Domine! * omnia in sapientia fecisti: impleta est terra possessione tua.

Hoc

H oc mare magnum, & spatiosum manibus: * illic reptilia, quorum non est numerus.

A nimalia pusilla cum magnis: * illic naues pertransibunt.

D raco iste, quem formasti ad illudendum ei: * omnia à te expectant, vt des illis escam in tempore.

D ante te illis, colligent: * aperiente te manum tuam, omnia implebuntur bonitate.

A uertente autem te faciem, turbabuntur: * auferes spiritum eorum, & deficient, & in puluerem suum reuertentur.

E mittes spiritum tuum, & creabuntur: * & renouabis faciem terræ.

S it gloria Domini in sæculum: * lætabitur Dominus in operibus suis.

Q ui respicit terram, & facit eam tremere: * qui tangit montes, & fumigant.

C antabo Domino in vita mea: * psallam Deo meo quamdiu sum.

I ucundum sit ei eloquium meum; * ego verò delectabor in Domino.

D eficiant peccatores à terra, & iniqui ita vt non sint: * benedic anima mea Domino.

Antiphona Emitte Spiritum tuum, & creabuntur: & renouabis faciem terræ, alleluia, alleluia.

℣. Spiritus Domini repleuit orbem terrarum, alleluia.

Resp. Et hoc, quod continet omnia, scientiam habet vocis, alleluia. P ater noster.

Absolutio. E xaudi Domine.

Vers. Iube domne. Benedictio. Euangelica lectio.

L ectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio 1. *Cap. 14. c*

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Si quis diligit me, sermonem meum seruabit, & Pater meus diliget eum, & ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Homilia 30. in Euangelia.

LIbet, fratres charissimi, Euangelicæ verba lectionis sub breuitate transcurrere, vt pòst diutiùs liceat in contemplatione tantæ solemnitatis immorari. Hodie namque Spiritus sanctus repentino sonitu super discipulos venit, mentesque carnalium in sui amorem permutauit, & foris apparentibus linguis igneis, intus facta sunt corda flammantia: quia dum Deum in ignis visione susceperunt, per amorem suauiter arserunt. Ipse namque Spiritus sanctus amor est: vnde & Ioannes dicit: Deus charitas est. Qui ergo

ergo mente integra Deum desiderat, profectò iam habet, quem amat. Neque enim quisquam posset Deum diligere, si eum quem diligit, non haberet.

℟. Cùm complerentur dies Pentecostes, erant omnes pariter in eodem loco, alleluia: & subitò factus est sonus de cælo, alleluia, * Tamquam spiritus vehementis, & repleuit totam domum, alleluia, alleluia. ℣. Dum ergo essent in vnum discipuli congregati propter metum Iudæorum, sonus repentè de cælo venit super eos. Tamquam spiritus. Benedict. Diuinum auxilium.

Lectio ij.

SEd ecce, si vnusquisque vestrûm requiratur, an diligat Deum: tota fiducia, & secura mente respondet, Diligo. In ipso autem lectionis exordio audistis quid Veritas dicit: Si quis diligit me, sermonem meum seruabit. Probatio ergo dilectionis, exhibitio est operis. Hinc in Epistola sua idem Ioannes dicit: Qui dicit, Diligo Deum; & mandata eius non custodit, mendax est. Verè etenim Deum diligimus, & mandata eius custodimus, si nos à nostris voluptatibus coarctamus. Nam qui adhuc per illicita desideria diffluit, profectò Deum non amat: quia ei in sua voluntate contradicit.

℟. Repleti sunt omnes Spiritu sancto, & cœperunt loqui, prout Spiritus sanctus dabat eloqui illis: * Et conuenit multitudo dicentium, alleluia. ℣. Loquebantur variis linguis Apostoli magnalia Dei. Et conuenit. Gloria Patri. Et conuenit. Benedictio. Ad societatem.

Lectio iij.

ET Pater meus diliget eum, & ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus. Pensate, fratres charissimi, quanta sit ista dignitas, habere in cordis hospitio aduentum Dei. Certè si domum nostram quisquam diues, aut præpotens amicus intraret, omni festinantia domus tota mundaretur, ne quid fortasse esset quod oculos amici intrantis offenderet. Tergat ergo sordes praui operis, qui Deo præparat domum mentis. Sed videte quid Veritas dicat: Veniemus, & mansionem apud eum faciemus. In quorumdam etenim corda venit, & mansionem non facit: quia per compunctionem quidem Dei respectum percipiunt, sed tentationis tempore hoc ipsum quo compuncti fuerant, obliuiscun-

scuntur: sicque ad perpetranda pe:cata redeunt, ac si hæc minimè planxissent.

Te Deum laudamus. 18.

AD LAVDES, & per Horas, Aña,

CVm complerentur dies Pentecostes, erant omnes pariter in eodem loco, alleluia. Psalm. Dominus regnauit. cum reliq. 19. Antiphona. Spiritus Domini repleuit orbem terrarum, alleluia. Aña Repleti sunt omnes Spiritu sancto, & cœperunt loqui, alleluia, alleluia. Aña. Fontes, & omnia quæ mouentur in aquis, hymnum dicite Deo, alleluia. Antiphona. Loquebantur variis linguis Apostoli magnalia Dei, alleluia, alleluia, alleluia.

Capitulum. *Act.* 2.

CVm complerentur dies Pentecostes, erant omnes discipuli pariter in eodem loco: & factus est repentè de cælo sonus tamquam aduenientis spiritus vehementis, & repleuit totam domum, vbi erant sedentes. Hymnus.

BEata nobis gaudia
Anni reduxit orbita,
Cùm Spiritus Paraclitus
Illapsus est Apostolis,
Ignis vibrante lumine
Linguæ figuram detulit,
Verbis vt essent proflui,
Et charitate feruidi.
Linguis loquuntur omnium:
Turbæ pauent Gentilium:
Musto madere deputant,
Quos Spiritus repleuerat.
Patrata sunt hæc mysticè,
Paschæ peracto tempore,
Sacro dierum circulo,
Quo lege fit remissio.
Te nunc Deus piissime
Vultu precamur cernuo,
Illapsa nobis cælitus
Largire dona Spiritus.
Dudum sacrata pectora
Tua replesti gratia:
Dimitte nostra crimina,
Et da quieta tempora.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito
In sæculorum sæcula. Amen.

℣. Repleti sunt omnes Spiritu sancto, alleluia. ℟. Et cœperunt loqui, alleluia.

Ad Benedictus, Antiphona. Accipite Spiritum sanctum: quorum remiseritis peccata, remittuntur eis, alleluia.

Oratio.

DEus, qui hodierna die corda fidelium sancti Spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem Spiritu recta sapere, & de eius semper consolatione gaudere. Per Dominum nostrum. in vnitate eiusdem Spiritus sancti.

Ad Primam, ℟. br. Christe Fili Dei viui miserere nobis, * Alleluia, alleluia. Christe

ſte Fili. ℟. Qui ſedes ad dexteram Patris. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Chriſte Fili. Verſ. Exurge Chriſte, adiuua nos, alleluia. ℟. Et libera nos propter nomen tuum, alleluia.

Ad Tertiam Hymnus. Veni, Creator Spiritus. vt ſuprà in Veſperis. 469. qui dicitur ad Tertiam per totam Octauam, loco Hymni, Nunc ſancte.

Aña. Spiritus Domini. Capitulum. Cùm complerentur. ℟. br. Spiritus Domini repleuit orbem terrarum, * Alleluia, alleluia. Spiritus Domini. ℣. Et hoc quod continet omnia, ſcientiam habet vocis. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Spiritus. ℣. Spiritus Paraclitus, alleluia. ℟. Docebit vos omnia, alleluia.

Ad Sextam, Antiphona. Repleti ſunt omnes.

Capitulum. Act. 2.

Facta autem hac voce, conuenit multitudo, & mente confuſa eſt, quoniam audiebat vnuſquiſque lingua ſua illos loquentes.

℟. breue. Spiritus Paraclitus, * Alleluia, alleluia. Spiritus. ℣. Docebit vos omnia. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Spiritus. ℣. Repleti ſunt omnes Spiritu ſancto, alleluia. ℟. Et cœperunt loqui, alleluia.

Ad Nonam, Antiphona. Loquebantur.

Capitulum. Act. 2. b

Iudæi quoque, & Proſelyti, Cretes, & Arabes: audiuimus eos loquentes noſtris linguis magnalia Dei.

℟. breue. Repleti ſunt omnes Spiritu ſancto, * Alleluia, alleluia. Repleti. ℣. Et cœperunt loqui. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Repleti. Verſ. Loquebantur variis linguis Apoſtoli, alleluia. ℟. Magnalia Dei, alleluia.

Ad Veſperas, Antiphona. Cùm complerentur. vt ſupra in Laudibus 476. Pſalmus Dixit Dominus. cum reliquis de Dominica 135. qui dicuntur quotidie per Octauam. Capitulum. Cùm complerentur. Hymn. Veni, Creator. 469. ℣. Loquebantur variis linguis Apoſtoli, alleluia. ℟. Magnalia Dei, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona. Hodie completi ſunt dies Pentecoſtes, alleluia: hodie Spiritus ſanctus in igne diſcipulis apparuit, & tribuit eis chariſmatum dona: miſit eos in vniuerſum mundum prædicare, & teſtificari, qui crediderit, & baptizatus fuerit, ſaluus erit, alleluia.

Oratio. Deus, qui hodierna. vt ſuprà 476.

Infra

Infra Octauam Pentecostes fit Officium sicut in die, exceptis ℣. ad Nocturn. Lectionibus, Responsoriis, Antiphonis ad Benedictus, & ad Magnificat, & Orationibus.

Si infra Octauam occurrat Festum nouem Lectionum, transfertur post Octauam. De Simplici autem in hoc et duo nulla fit commemor.

FERIA SECVNDA.

℣. Spiritus Domini repleuit orbem terrarum, alleluia. Resp. Et hoc quod continet omnia, scientiam habet vocis, alleluia. Pater noster. Absolutio. Exaudi Domine. Benedict. Euangelica lectio. Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio j. *Cap. 3. b*

IN illo tempore: Dixit Iesus Nicodemo: Sic Deus dilexit mundum, vt Filium suum vnigenitum daret: vt omnis, qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam æternam. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 12. in Ioan. sub finem.

QVantum in medico est, sanare venit ægrotum. Ipse se interimit, qui præcepta medici obseruare non vult. Venit Saluator in mundum. Quare Saluator dictus est mundi, nisi vt saluet mundum, non vt iudicet mundum? Saluari non vis ab ipso; ex te iudicaberis. Et quid dicam, iudicaberis? Vide quid ait: Qui credit in eum, non iudicatur. Qui autem non credit, quid dicturum sperabas, nisi, Iudicatur? Quod addit: Iam, inquit, iudicatus est: nondum apparuit iudicium, & iam factum est iudicium.

℟. Iam non dicam vos seruos, sed amicos meos; quia omnia cognouistis, quæ operatus sum in medio vestri, alleluia: * Accipite Spiritum sanctum in vobis Paraclitum: ille est, quem Pater mittet vobis, alleluia. ℣. Vos amici mei estis, si feceritis quæ ego præcipio vobis. Accipite Spiritum. Benedictio. Diuinum auxilium.

Lectio ij.

NOuit enim Dominus, qui sunt eius: nouit qui permaneant ad coronam, qui permaneant ad flammam. Nouit in area sua triticum, nouit & paleam: nouit segetem, nouit & zizania. Iam iudicatus est, qui non credit. Quare iudicatus? Quia non credidit in nomine vnigeniti Filij Dei. Hoc est autem iudicium: quia lux venit in mundum, & dilexerunt homines magis tenebras, quàm lucem: erant enim mala opera eorum. Fratres mei, quo-

quorum extra bona inuenit Dominus? Nullorum. Omnia opera mala inuenit. Quomodo ergo quidam fecerunt veritatem, & venerunt ad lucem? Et hoc enim sequitur: Qui autem facit veritatem, venit ad lucem.

℟. Spiritus sanctus procedens à throno, Apostolorum pectora inuisibiliter penetrauit nouo sanctificationis signo: * Vt in ore eorum omnium genera nascerentur linguarum, alleluia. ℣. Aduenit ignis diuinus, non comburens, sed illuminans, & tribuit eis charismatum dona. Vt in ore. Gloria Patri. Vt in ore. Benedictio. Ad societatem. Lectio iij.

SEd dilexerunt, inquit, tenebras magis quàm lucem. Ibi posuit vim. Multi enim dilexerunt peccata sua, multi confessi sunt peccata sua: quia qui confitetur peccata sua, & accusat peccata sua, iam cum Deo facit. Accusat Deus peccata tua: si & tu accusas, coniungeris Deo. Quasi duæ res sunt, homo, & peccator. Quod audis, homo, Deus fecit: quod audis, peccator, ipse homo fecit. Dele quod fecisti, vt Deus saluet quod fecit. Oportet vt oderis in te opus tuum, & ames in te opus Dei. Cùm autem cœperit tibi displicere quod fecisti, inde incipiunt bona opera tua, quia accusas mala opera tua. Initium operum bonorum, confessio est operum malorum.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Sic Deus dilexit mundum, vt Filium suum vnigenitum daret: vt omnis qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam æternam, alleluia.

Oratio.

DEus, qui Apostolis tuis sanctum dedisti Spiritum: concede plebi tuæ piæ petitionis effectum; vt quibus dedisti fidem, largiaris & pacem. Per Dominum. in vnitate eiusdem Spiritus.

Ad Magnificat, Antiphona.

Si quis diligit me, sermonem meum seruabit: & Pater meus diliget eum, & ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus, alleluia.

Oratio vt supra.

FERIA TERTIA.

℣. Spiritus Paraclitus, alleluia. ℟. Docebit vos omnia, alleluia. Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas. Benedictio. Euangelica lectio.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio j. Cap. 10.

IN illo tempore: Dixit Iesus Pharisæis: Amen, amen dico vobis, qui non intrat

per

per ostium in ouile ouium, sed ascendit aliunde, ille fur est, & latro. Qui autem intrat per ostium, pastor est ouium. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract.45 in Ioan.post init.

DOminus de grege suo, & de ostio quo intratur ad ouile, similitudinem proposuit in hodierna lectione. Dicant ergo Pagani: Benè viuimus. Si per ostium non intrant, quid prodest eis vnde gloriantur? Ad hoc enim debet vnicuique prodesse benè viuere, vt detur illi semper viuere: nam cui non datur semper viuere, quid prodest benè viuere? Quia nec benè viuere dicendi sunt, qui finem benè viuendi vel cæcitate nesciunt, vel inflatione contemnunt. Non est autem cuiquam spes vera & certa semper viuendi, nisi agnoscat vitam, quod est Christus, & per ianuam intret in ouile.

℟. Apparuerunt Apostolis dispertitæ linguæ tamquam ignis, alleluia: * Seditque supra singulos eorum Spiritus sanctus, alleluia, alleluia. ℣. Et cœperunt loqui variis linguis, prout Spiritus sanctus dabat eloqui illis. Seditque supra. Benedictio. Diuinum auxilium.

Lectio ij.

QVærunt ergo plerumque tales homines etiam persuadere hominibus, vt benè viuant, & Christiani non sint. Per aliam partem volunt ascendere, rapere, & occidere; non vt bonus pastor, conseruare atque saluare. Fuerunt ergo quidam philosophi de virtutibus & vitiis subtilia multa tractantes, diuidentes, definientes, ratiocinationes acutissimas concludentes, libros implentes, suam sapientiam buccis crepantibus ventilantes, qui etiam dicere auderent hominibus: Nos sequimini, sectam nostram tenete, si vultis beatè viuere. Sed non intrabant per ostium: perdere volebant, mactare & occidere.

℟. Loquebantur variis linguis Apostoli magnalia Dei, * Prout Spiritus sanctus dabat eloqui illis, alleluia. ℣. Repleti sunt omnes Spiritu sancto, & cœperunt loqui. Prout Spiritus. Gloria Patri. Prout Spiritus. Benedictio. Ad societatem.

Lectio iij.

QVid de istis dicam? Ecce ipsi Pharisæi legebant, & in eo quod legebant, Christum sonabant; venturum sperabant, & præsentem non agnoscebant. Iactabant se

ſe etiam ipſi inter Videntes, hoc eſt, inter ſapientes, & negabant Chriſtum, & non intrabant per oſtium. Ergo & ipſi, ſi quos fortè ſeducerent, mactandos & occidendos, non liberandos ſeducerent. Et hos dimittamus: videamus illos, ſi fortè ipſi intrant per oſtium, qui ipſius Chriſti nomine gloriantur. Innumerabiles enim ſunt, qui ſe Videntes non ſolùm iactant, ſed à Chriſto illuminatos videri volunt: ſunt autem hæretici. Te Deum. 18.

Ad Benedictus, Antiphona. Ego ſum oſtium, dicit Dominus: per me ſi quis introierit, ſaluabitur, & paſcua inueniet, alleluia. Oratio.

ADſit nobis, quæſumus Domine, virtus Spiritus ſancti: quæ & corda noſtra clementer expurget, & ab omnibus tueatur aduerſis. Per Dominum. in vnitate eiuſdem Spiritus ſancti.

Ad Magnificat, Antiphona. Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis: non quomodo mundus dat, ego do vobis alleluia.

FERIA QVARTA
Quatuor Temporum.

℣. Repleti ſunt omnes Spiritu ſancto, alleluia. ℟. Et cœperunt loqui, allel. Pater noſter. Abſolutio. A vinculis. Benedict. Euangelica lectio.

Lectio ſancti Euangelij ſecundùm Ioannem.

Lectio 1. *Cap. 6. c*

IN illo tempore: Dixit Ieſus turbis Iudæorum: Nemo poteſt venire ad me, niſi Pater, qui miſit me, traxerit eum. Et reliqua.

Homilia ſancti Auguſtini Epiſcopi.

Tract. 26. in Ioan. poſt init.

NOli cogitare te inuitum trahi: trahitur animus & amore. Nec timere debemus, ne ab hominibus, qui verba perpendunt, & à rebus maximè diuinis intelligendis longè remoti ſunt, in hoc Scripturarum ſanctarum Euangelico verbo forſitan reprehendamur, & dicatur nobis: Quomodo voluntate credo, ſi trahor? Ego dico: Parum eſt voluntate: etiam voluptate traheris. Quid eſt, trahi voluptate? Delectare in Domino: & dabit tibi petitiones cordis tui. Eſt quædam voluptas cordis, cui panis dulcis eſt ille cæleſtis. Porrò ſi Poëtæ dicere licuit: Trahit ſua quemque voluptas; non neceſſitas, ſed voluptas, non obligatio, ſed delectatio: quantò fortiùs nos dicere debemus, trahi hominem ad Chriſtum, qui delectatur veritate, delectatur beatitudine, delectatur iuſtitia, dele-

delectatur sempiterna vita, quod totum Christus est? An verò habent corporis sensus voluptates suas, & animus deseritur à voluptatibus suis? Si animus non habet voluptates suas, vnde dicitur: Filij autem hominum sub tegmine alarum tuarum sperabunt: Inebriabuntur ab vbertate domus tuæ, & torrente voluptatis tuæ potabis eos: Quoniam apud te est fons vitæ, & in lumine tuo videbimus lumen?

℞. Disciplinam & sapientiam docuit eos Dominus, alleluia: firmauit in illis gratiam Spiritus sui, * Et intellectu impleuit corda eorum, alleluia. ℣. Repentino namque sonitu Spiritus sanctus super eos venit. Et intellectu. Benedictio. Diuinum auxilium. Lectio ij.

DA amantem, & sentit quod dico: da desiderantem, da esurientem, da in ista solitudine peregrinantem, atque sitientem, & fontem æternæ patriæ suspirantem: da talem, & scit quid dicam. Si autem frigido loquor, nescit quid loquor? Tales erant isti, qui inuicem murmurabant. Pater, inquit, quem traxerit, venit ad me. Quid est autem, Pater quem traxerit; cùm ipse Christus trahat? Quare voluit dicere, Pater quem traxerit? Si trahendi sumus, ab illo trahamur, cui dicit quædam, quæ diligit: Post odorem vnguentorum tuorum curremus. Sed quid intelligi voluit, aduertamus fratres, & quantum possumus capiamus. Trahit Pater ad Filium eos, qui propterea credunt in Filium quia eum cogitant Patrem habere Deum. Deus enim Pater æqualem sibi genuit Filium: & qui cogitat, atque in fide sua sentit & ruminat, æqualem esse Patri eum, in quem credidit, ipsum trahit Pater ad Filium.

℟. Ite in vniuersum orbem, & prædicate Euangelium, alleluia: * Qui crediderit, & baptizatus fuerit, saluus erit, alleluia, alleluia, alleluia. ℣. In nomine meo dæmonia eiicient, linguis loquentur nouis, serpentes tollent. Qui crediderit. Gloria Patri. Qui crediderit. Benedictio. Ad societatem.

Lectio iij.

ARius credidit creaturam, non eum traxit Pater: quia non considerat Patrem, qui Filium nō credit æqualem. Quid dicis, ô Ari? Quid dicis hæretice? quid loqueris? Quid est Christus? Non, inquit, Deus verus, sed quem fecit Deus verus. Non te

te traxit Pater: non enim intellexisti Patrem, cuius Filium negas. Aliud cogitas, non est ipse Filius: nec à Patre tráheris, nec ad Filium tráheris. Aliud est enim Filius, aliud quod tu dicis. Photinus dicit: Homo solùm est Christus, non est & Deus. Qui sic credit, non Pater eum traxit. Quem traxit Pater? Illum qui dicit: Tu es Christus Filius Dei viui. Ramum viridem ostendis oui, & trahis illam. Nuces puero demonstrantur, & trahitur: & quod currit, trahitur, amando trahitur, sine læsione corporis trahitur, cordis vinculo trahitur. Si ergo ista, quæ inter delicias & voluptates terrenas reuelantur amantibus, trahunt, quoniam verum est, Trahit sua quemque voluptas: non trahit reuelatus Christus à Patre? Quid enim fortius desiderat anima, quàm veritatem?

Te Deum laudamus. 18.

Ad Benedictus, Antiphona. Ego sum panis viuus, dicit Dominus, qui de cælo descendi, alleluia, alleluia.

Oratio.

MEntes nostras, quæsumus Domine, Paraclitus, qui à te procedit, illuminet: & inducat in omnem, sicut tuus promisit Filius veritatem. Qui tecum viuit & regnat in vnitate eiusdem Spiritus sancti Deus.

Ad Magnificat, Antiphona. Ego sum panis viuus, qui de cælo descendi: si quis manducauerit ex hoc pane, viuet in æternum: & panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita, alleluia.

FERIA QVINTA.

℣. Spiritus Domini repleuit orbem terrarum, alleluia. ℟. Et hoc quod continet omnia, scientiam habet vocis, alleluia. Pater noster. Absolutio. Exaudi Domine. Benedict. Euangelica lectio. Lectio sancti Euangelij secundùm Lucam.

Lectio 1. *Cap. 9.*

IN illo tempore: Conuocatis Iesus duodecim Apostolis, dedit illis virtutem & potestatem super omnia dæmonia, & vt languores curarent. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosij Episcopi.

Lib. 6. in cap. 9. Lucæ.

QValis debeat esse qui euangelizat regnum Dei, præceptis Euangelicis designatur: vt sine virga, sine pera, sine calceamento, sine pane, sine pecunia, hoc est, subsidij sæcularis adminicula non requirens, fideque tutus, putet sibi quò minùs ea requirat, magis posse suppetere.

tere. Quæ possunt, qui volunt, ad eum deriuare tractatum, vt spiritalem tantummodò locus iste formare videatur affectum: qui velut indumentum quoddam videatur corporis exuisse, non solùm potestate reiecta, contemptisque diuitiis, sed etiam carnis ipsius illecebris abdicatis. Quibus primò omnium datur pacis atque constantiæ generale mandatum, vt pacem ferant, constantiam seruent, hospitalis necessitudinis iura custodiant: alienum à prædicatore regni cælestis astruens cursitare per domos, & inuiolabilis hospitij iura mutare.

Resp Aduênit ignis diuinus, non comburens, sed illuminans; non consumens, sed lucens: & inuênit corda discipulorum receptacula munda: *Et tribuit eis charismatum dona, alleluia, alleluia. ℣. Inuênit eos concordes charitate, & collustrauit eos inundans gratia Deitatis. Et tribuit. Benedictio Diuinum auxilium.

Lectio ij

SEd vt hospitij gratia deferenda censetur: ita etiam si non recipiantur, excutiendum puluerem, & egrediendum de ciuitate mandatur. Quo non mediocris boni remuneratio docetur hospitij: vt non solùm pacem tribuamus hospitibus, verùm etiam, si qua eos terrenæ obumbrant delicta leuitatis, receptis Apostolicæ prædicationis vestigiis auferantur. Nec otiosè secundùm Matthæum, domus, quam ingrediantur Apostoli, eligenda decernitur: vt mutandi hospitij, necessitudinisque violandæ causa non suppetat. Non tamen eadem cautio receptori mandatur hospitij: ne, dùm hospes eligitur, hospitalitas ipsa minuatur.

℟. Spiritus sanctus repleuit totam domum, vbi erant Apostoli: & apparuerunt illis dispertitæ linguæ tamquam ignis, seditque supra singulos eorum: *Et repleti sunt omnes Spiritu sancto, & cœperunt loqui variis linguis, prout Spiritus sanctus dabat eloqui illis: alleluia, alleluia, alleluia. ℣ Dum ergo essent in vnum discipuli congregati propter metum Iudæorum, sonus repentè de cælo venit super eos. Et repleti sunt. Gloria Patri. Et repleti sunt. Benedictio Ad societatem.

Lectio iij

SEd hæc, vt secundùm litteram de hospitij religione venerabilis est forma præcepti: ita etiam de mysterio sententia cælestis arridet,

det. Etenim cùm domus eligitur, dignus hospes inquiritur. Videamus igitur, ne fortè Ecclesia pręferenda designetur, & Christus. Quæ enim dignior domus Apostolicæ prædicationis ingressu, quàm sancta Ecclesia? aut quis præferendus magis omnibus videtur esse; quàm Christus, qui pedes suis lauare consueuit hospitibus: & quoscumque sua receperit domo, pollutis non patiatur habitare vestigiis: sed maculosos licet vitæ prioris, in reliquum tamen dignetur mundare processus? Hic est igitur solus, quem nemo debet deserere, nemo mutare. Cui benè dicitur: Domine, ad quem ibimus? verba vitæ æternæ habes, & nos credimus.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Benedictus, Antiphona. Conuocatis Iesus duodecim discipulis suis, dedit illis virtutem & potestatem super omnia dæmonia, & vt languores curarent: & misit illos prædicare regnum Dei, & sanare infirmos, alleluia.

Oratio.

Deus, qui hodierna die corda fidelium sancti Spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem Spiritu recta sapere, & de eius semper consolatione gaudere. Per Dominum. in vnitate eiusdem Spiritus sancti Deus.

Ad Magnificat, Antiphona. Spiritus qui à Patre procedit, alleluia: ille me clarificabit, alleluia, alleluia.

FERIA SEXTA

Quatuor Temporum

Vers. Spiritus Paraclitus, alleluia. Resp. Docebit vos omnia, alleluia. Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas. Benedictio. Euangelica lectio.

Lectio sancti Euangelij secundùm Lucam.

Lectio j. *Cap. 5. d*

In illo tempore: Factum est in vna dierum, & Iesus sedebat docens. Et erant Pharisæi sedentes, & legis doctores, qui venerant ex omni castello Galilææ, & Iudææ, & Ierusalem: & virtus Domini erat ad sanandum eos. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosij Episcopi.

Lib. 5. in cap. 5. Lucæ, post initium.

Non otiosa huius paralytici nec angusta medicina est, quando Dominus & oraste præmittitur: non vtique propter suffragium, sed propter exemplum. Imitandi enim specimen dedit, non precandi ambitum requisiuit. Et conuenientibus

ex omni Galilæa, & Iudæa, & Ierusalem legis doctoribus, inter ceterorum remedia debilium, paralytici istius medicina describitur. Primum omnium, quod antè diximus, vnusquisque æger petendæ precatores salutis debet adhibere, per quos nostræ vitæ compâgo resoluta, actuumque nostrorum clauda vestigia, verbi cælestis remedio reformentur.

℞. Non vos me elegistis, sed ego elegi vos, & posui vos: * Vt eatis, & fructum afferatis, & fructus vester maneat, alleluia alleluia. ℣. Sicut misit me Pater, & ego mitto vos. Vt eatis. Benedictio. Diuinum auxilium. Lectio ij

Sint igitur aliqui monitores mentis, qui animum hominis, quamuis exterioris corporis debilitate torpentem, ad superiora erigant. Quorum rursus adminiculis & attollere & humiliare se facilis ante Iesum locetur, Dominico videri dignus adspectu. Humilitatem enim respicit Dominus: quia respexit humilitatem ancillæ suæ. Quorum fidem vt vidit, dixit: Homo, remittuntur tibi peccata tua. Magnus Dominus, qui aliorum merito ignoscit aliis: & dum alios probat, aliis relaxat errata. Cur apud te, homo, collêga non valeat, cùm apud Deum seruus & interueniendi meritum, & ius habeat impetrandi?

℞. Spiritus Domini repleuit orbem terrarum: * Et hoc, quod continet omnia, scientiam habet vocis, alleluia, alleluia. ℣. Omnium est enim artifex, omnem habens virtutem, omnia prospiciens. Et hoc. Gloria Patri. Et hoc. Benedictio Ad societatem.

Lectio iii

Disce qui iudicas, ignoscere: disce qui æger es, impetrare. Si grauium peccatorum diffidis veniam, adhibe precatores, adhibe Ecclesiam, quæ pro te precetur, cuius contemplatione, quod tibi Dominus negare posset, ignoscat. Et quamuis historiæ fidem non debeamus omittere, vt verè paralytici istius corpus credamus esse sanatum: cognosce tamen interioris hominis sanitatem, cui peccata donantur. Cùm Iudæi asserunt peccata à solo Deo posse concedi, Deum vtique eum confitentur: suoque iudicio perfidiam suam produnt, qui opus astruunt, vt personam negent. Te Deum laudamus. 18.

Ad Benedictus, Antiphona. Dixit Iesus: Vt sciatis autem, quia Filius hominis habet potestatem in terra dimitten-

mittere peccata, ait paralytico: Tibi dico, surge: tolle lectum tuum, & vade in domum tuam, alleluia.

Oratio.

DA, quæsumus, Ecclesiæ tuæ misericors Deus: vt sancto Spiritu congregata, hostili nullatenus incursione turbetur. Per Dominum. in vnitate eiusdem.

Ad Magnificat, Antiphona. Paraclitus autem Spiritus sanctus, quem mittet Pater in nomine meo, ille vos docebit omnia, & suggeret vobis omnia, quæcumque dixero vobis, alleluia.

SABBATO
Quatuor Temporum

℣. Repleti sunt omnes Spiritu sancto, alleluia. ℟. Et cœperunt loqui, alleluia. Pater noster. Absolutio. A vinculis. Benedictio. Euangelica lectio.

Lectio sancti Euangelij secundùm Lucam.

Lectio j Cap. 4. g

IN illo tempore: Surgens Iesus de Synagoga, introiuit in domum Simonis. Socrus autē Simonis tenebatur magnis febribus. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosij Episcopi.

Lib. 4. in c. 4. Lucæ, sub fin.

VIde clementiam Domini Saluatoris: nec indignatione commotus, nec scelere offensus, nec iniuria violatus Iudæam deserit: quin etiam immemor iniuriæ, memor clementiæ, nunc docendo, nunc liberando, nunc sanando, infidæ plebis corda demulcet. Et benè sanctus Lucas virum ab spiritu nequitiæ liberatum antè præmisit, & subdit feminæ sanitatem. Vtrumque enim sexum Dominus curaturus aduenerat: sed prior sanari debuit, qui prior creatus est: nec pretermitti illa, quæ mobilitate magis animi, quàm prauitate peccauerat.

℟. Repleti sunt omnes Spiritu sancto, & cœperunt loqui, prout Spiritus sanctus dabat éloqui illis: * Et conuênit multitudo dicentium, alleluia. ℣. Loquebantur variis linguis Apostoli, magnalia Dei. Et conuênit. Benedictio. Diuinum auxilium.

Lectio ij

SAbbato medicinæ Dominicæ opera cœpta significat, vt inde noua creatura cœperit, vbi vetus creatura antè desiuit: nec sub lege esse Dei Filium, sed supra legem in ipso principio designaret: nec solui legem, sed impleri. Neque enim per legem, sed verbo factus est mundus, sicut legimus: Verbo Domini cæli firmati sunt. Non soluitur ergo lex, sed impletur:

tur: vt fiat renouatio hominis iam labentis. Vnde & Apostolus ait: Expoliantes vos veterem hominem, induite nouum, qui secundùm Deum creatus est.

℟. Iam non dicam vos seruos, sed amicos meos: quia omnia cognouistis, quæ operatus sum in medio vestri, alleluia: * Accipite Spiritum sanctum in vobis Paraclitum: ille est, quem Pater mittet vobis, alleluia. ℣. Vos amici mei estis, si feceritis quæ ego præcipio vobis. Accipite Spiritum. Gloria Patri. Accipite Spiritum. Benedictio. Ad societatem.

Lectio iij.

ET benè sabbato cœpit, vt ipsum se ostenderet creatorem, qui opera operibus intexeret, & prosequeretur opus, quod ipse iam cœperat: vt si domum faber renouare disponat, non à fundamentis, sed à culminibus incipit soluere vetustatem. Itaque ibi priùs manum admouet, vbi antè desierat: deinde à minoribus incipit, vt ad maiora perueniat. Liberare à dæmone & homines, sed in verbo Dei possunt: resurrectionem mortuis imperare, diuinæ solius est potestatis. Fortassis etiam in typo mulieris illius socrus Simonis & Andreæ, variis criminum febribus caro nostra languebat, & diuersarum cupiditatum immodicis æstuabat illecebris. Nec minorem febrem amoris esse dixerim, quàm caloris. Itaque illa animum, hæc corpus inflammat. Febris enim nostra, auaritia est: febris nostra, libido est: febris nostra, luxuria est: febris nostra, ambitio est: febris nostra, iracundia est.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Benedictus. Antiphona. Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris, per inhabitantem Spiritum eius in nobis, alleluia.

Oratio.

MEntibus nostris, quæsumus Domine, Spiritum sanctum benignus infunde: cuius & sapientia conditi sumus, & prouidentia gubernamur. Per Dominum. in vnitate eiusdem Spiritus sancti Deus.

Post Nonam celebrata Missa terminatur tempus Paschale.

PRO-

PROPRIVM SANCTORVM.

Pars Verna.

DIE IX. FEBRVARII.

S. Apolloniæ virginis & martyris.

Añа. Veni ſponſa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparauit in æternum. ℣. Specie tua, & pulchritudine tua. ℟. Intende, proſperè procede & regna.

Oratio.

DEus, qui inter cetera potentiæ tuæ miracula etiam in ſexu fragili victoriam martyrij contuliſti: concede propitius; vt qui beatę Apolonię virginis & martyris tuæ natalitia colimus, per eius ad te exempla gradiamur. Per Dñm.

In Laudibus, Antiphona. Simile eſt regnum cælorum homini negotiatori quærenti bonas margaritas: inuenta vna pretioſa, dedit omnia ſua, & comparauit eam. ℣. Diffuſa eſt gratia in labiis tuis. ℟. Propterea benedixit te Deus in æternum.

DIE XIV. FEBRVARII.

S. Valentini Preſbyteri & martyris.

Antiphona. Iſte ſanctus pro lege Dei ſui certauit vſque ad mortem, & à verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat ſupra firmam petram. ℣. Gloria & honore coronaſti eum Domine. ℟. Et conſtituiſti eum ſuper opera manuum tuarum.

Oratio.

PRæſta quæſumus omnipotens Deus: vt qui beati Valentini martyris tui natalitia colimus, à cunctis malis imminentibus, eius interceſſione liberemur. Per Dominum noſtrum.

In Laudibus, Antiph. Qui odit animam ſuam in hoc mundo, in vitam æternam cuſtodit eam. ℣. Iuſtus vt palma florebit. ℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

DIE XV. FEBRVARII.

SS. Fauſtini & Iouitæ martyrum.

Antiphona Iſtorum eſt enim regnum cælorum, qui contempſerunt vitam mundi, & peruenerunt ad præmia regni, & lauerunt ſtolas ſuas in ſanguine Agni. ℣. Lætamini in Domino, & exultate iuſti. ℟. Et gloriamini omnes recti corde.

Oratio.

DEus, qui nos annua sanctorum martyrum tuorum Faustini & Iouitæ solemnitate lætificas: concede propitius; vt quorum gaudemus meritis, accendamur exemplis. Per Dominum.

In Laudibus, Antiphona

Vestri capilli capitis omnes numerati sunt: nolite timere: multis passeribus meliores estis vos. ℣. Exultabunt sancti in gloria. ℟. Lætabuntur in cubilibus suis.

DIE XVIII. FEBRVAR.

Sancti Simeonis Episcopi & martyris.

Aña. Iste sanctus pro lege Dei sui certauit vsq; ad mortem, & à verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram. ℣. Gloria & honore coronasti eum Domine. ℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum. Oratio.

INfirmitatem nostram respice omnipotens Deus: & quia pondus propriæ actionis grauat, beati Simeonis martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum.

In Laudibus, Aña. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. ℣. Iustus vt palma florebit. ℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

DIE XXII. FEBRVARII.

In Cathedra S. Petri Antiochiæ. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona. Ecce sacerdos. cum reliquis de Laudib. 494. Psalm. Dixit Dominus. cum reliquis de Dominica 135 & loco vltimi, Psalm. Laudate Dominum omnes Gentes. 140.

Capitulum. Eccli. 44.

ECce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, & inuentus est iustus: & in tempore iracundiæ factus est reconciliatio.

Hymnus.

QVodcumque in orbe nexibus reuinxeris,
Erit reuinctum, Petre, in arce siderum:
Et quod resoluit hîc potestas tradita,
Erit solutum cæli in alto vertice:
In fine mundi iudicabis sæculum.
Patri perenne sit per æuum gloria,
Tibique laudes concinamus inclytas,
Æterne Nate: sit superne Spiritus
Honor tibi decusque: sancta iugiter
Laudetur omne Trinitas per sæculum. Amen.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam.

Ad

Ad Magnificat, Antiphona. Tu es pastor ouium, princeps Apostolorum, tibi traditæ sunt claues regni cælorum.

Oratio.

Deus, qui beato Petro Apostolo tuo, collatis clauibus regni cælestis, ligandi atque soluendi pontificium tradidisti: concede, vt intercessionis eius auxilio, à peccatorum nostrorum nexibus liberemur. Qui viuis & regnas cum Deo Patre, in vnitate Spiritus sancti.

Deinde fit commemoratio S. Pauli, ante alias quascumque Commemorat. etiam Festi Duplicis, aut Dominicæ. Quod etiam seruatur in commemorat. sancti Petri, quæ fit in Festis S. Pauli, Aña Sancte Paule Apostole, prædicator veritatis, & Doctor Gentium, intercede pro nobis ad Deum, qui te elegit. ℣. Tu es vas electionis, sancte Paule Apostole. ℟. Prædicator veritatis in vniuerso mundo.

Oratio.

Deus, qui multitudinem Gentium beati Pauli Apostoli prædicatione docuisti: da nobis quæsumus; vt cuius commemorationem colimus, eius apud te patrocinia sentiamus.

Deinde de Feria occurrente.

Ad Matutinũ, Inuitatorium. Tu es pastor ouium, princeps Apostolorum: * Tibi tradidit Deus claues regni cælorum. Psalm. Venite, exultemus 2. Hymnus. Quodcumque. vt suprà in Vesperis. 490.

In primo Nocturno, Antiphona. Beatus vir. cum aliis Antiphonis, Psalmis, & ℣. de Communi Confessoris Pontificis. lxv.

Incipit Epistola prima beati Petri Apostoli.

Lectio j. Cap. 1.

Petrus Apostolus Iesu Christi, electis aduenis dispersionis Ponti, Galatiæ, Cappadociæ, Asiæ, & Bithyniæ secundùm præscientiam Dei Patris, in sanctificationem Spiritus, in obedientiam, & aspersionem sanguinis Iesu Christi: Gratia vobis & pax multiplicetur. Benedictus Deus & Pater Domini nostri Iesu Christi, qui secundùm misericordiam suam magnam regenerauit nos in spem viuam, per resurrectionem Iesu Christi ex mortuis, in hereditatem incorruptibilem, & incontaminatam, & immarcescibilem, conseruatam in cælis in vobis, qui in virtute Dei custodimini per fidem in salutem, paratam reuelari in tempore nouissimo.

℟. Simon Petre, antequam de naui vocarem te, noui te, & super plebem meam principem te constitui, * Et claues regni cælorum tradidi tibi. ℣. Quodcumque ligaueris super terram, erit ligatum & in cælis: & quodcumque solueris super terram, erit solutum & in cælis. Et claues regni.

Lectio ij.

IN quo exultabitis, modicum nunc si oportet contristari in variis tentationibus: vt probatio vestræ fidei multò pretiosior auro (quod per ignem probatur) inueniatur in laudem, & gloriam, & honorem, in reuelatione Iesu Christi: quem cùm non videritis, diligitis: in quem nunc quoque non videntes creditis: credentes autem exultabitis lætitia inenarrabili & glorificata; reportantes finem fidei vestræ, salutem animarum.

℟. Si diligis me, Simon Petre, pasce oues meas: Domine, tu nosti quia amo te, * Et animam meam pono pro te. Vers. Si oportuerit me mori tecum, non te negabo. Et animam.

Lectio iij.

DE qua salute exquisierunt atque scrutati sunt Prophetæ, qui de futura in vobis gratia prophetauerunt: scrutantes in quod vel quale tempus significaret in eis Spiritus Christi: prænuntians eas quæ in Christo sunt passiones, & posteriores glorias: quibus reuelatum est, quia non sibimetipsis, vobis autem ministrabant ea, quæ nunc nuntiata sunt vobis per eos qui euangelizauerunt vobis, Spiritu sancto misso de cælo, in quem desiderant Angeli prospicere.

℟. Tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, & portæ inferi non præualebunt aduersus eam: * Et tibi dabo claues regni cælorum. ℣. Quodcumque ligaueris super terram, erit ligatum & in cælis: & quodcumque solueris super terram, erit solutum & in cælis. Et tibi dabo. Gloria Patri. Et tibi dabo.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Serm. 15. de Sanctis.

Lectio iiij.

INstitutio solemnitatis hodiernæ à senioribus nostris Cathedræ nomen accepit, ideò quòd primus Apostolorum Petrus hodie Episcopatus Cathedram suscepisse referatur. Rectè ergo Ecclesiæ natalem sedis illius colunt, quam Apostolus pro Ecclesiarum salute susce-

suscepit, dicente Domino: Tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam.

Resp. Tu es pastor ouium, princeps Apostolorum: tibi tradidit Deus omnia regna mundi: * Et ideò tibi traditæ sunt claues regni cælorum. ℣. Quodcumque ligaueris super terram, erit ligatum & in cælis: & quodcumque solueris super terram, erit solutum & in cælis. Et ideò.

Lectio v.

PEtrum itaque fundamentum Ecclesiæ Dominus nominauit: & ideò dignè fundamentum hoc Ecclesia colit, supra quod Ecclesiastici ædificij altitudo consurgit. Vnde conuenienter Psalmus, qui lectus est, dicit: Exaltent eum in Ecclesia plebis, & in cathedra seniorum laudent eum. Benedictus Deus, qui beatum Petrum Apostolum in Ecclesia exaltari præcepit; quia dignum est, vt fundamentum hoc in Ecclesia honoretur, per quod ad cælum conscenditur.

℟. Ego pro te rogaui Petre, vt non deficiat fides tua: * Et tu aliquando conuersus confirma fratres tuos. ℣. Caro & sanguis non reuelauit tibi, sed Pater meus, qui est in cælis. Et tu.

Lectio vj.

QVòd natalis ergo Cathedræ hodie colitur, sacerdotale honoratur officium. Sibi hoc Ecclesiæ inuicem præstant, quia tantò necesse plus habet Ecclesia dignitatis, quantò sacerdotale officium plus honoris. Cùm solemnitatem hanc Ecclesiis meritò religiosa obseruatio introduxerit, miror, cur apud quosdam infideles hodie tam perniciosus error increuerit, vt super tumulos defunctorum cibos & vina conferant, quasi egressæ de corporibus animæ carnales cibos requirant.

℟. Petre amas me? tu scis Dñe, quia amo te. * Pasce oues meas. ℣. Simon Ioannis diligis me plus his? tu scis Domine, quia amo te. Pasce oues. Gloria Patri. Pasce.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 16 b.*

IN illo tempore: Venit Iesus in partes Cæsaréæ Philippi: & interrogabat discipulos suos, dicens: Quem dicunt homines esse Filium hominis? Et reliqua.

Homilia sancti Leonis Papæ. *Serm. 3. in anniuers. assumpt. suæ, post initium.*

APostolos Dominus, quid de se homines opinentur,

tur, interrogat: & tamdiu sermo respondentium communis est, quamdiu humanæ intelligentiæ ambiguitas explicatur. At vbi quid habeat sensus discipulorum exigitur, primus est in Domini confessione, qui primus est in Apostolica dignitate. Qui cùm dixisset: Tu es Christus Filius Dei viui: respondit ei Iesus: Beatus es Simon Bar-Iona, quia caro & sanguis non reuelauit tibi, sed Pater meus: qui in cælis est. Id est, ideò beatus es, quia Pater meus te docuit: nec terrena opinio te fefellit, sed inspiratio cælestis instruxit: & non caro & sanguis, sed ille me tibi, cuius sum vnigenitus Filius, indicauit.

℟. Quem dicunt homines esse Filium hominis? dixit Iesus discipulis suis. Respondens Petrus, dixit: Tu es Christus Filius Dei viui. * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam. ℣. Beatus es Simon Bar-Iona, quia caro & sanguis non reuelauit tibi, sed Pater meus qui est in cælis. Et ego dico.

Lectio viij.

ET ego, inquit, dico tibi, hoc est, sicut Pater meus tibi manifestauit diuinitatem meam, ita & ego tibi notam facio excellentiam tuam, quia tu es Petrus: id est, cùm ego sim inuiolabilis petra, ego lapis angularis, qui facio vtraque vnum, ego fundamentum præter quod nemo potest aliud ponere: tamen tu quoque petra es, quia mea virtute solidaris, vt, quæ mihi potestate sunt propria, sint tibi mecum participatione communia. Et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, & portæ inferi non præualebunt aduersus eam. Super hanc, inquit, fortitudinem æternum extruam templum: & Ecclesiæ meæ cælo inserenda sublimitas, in huius fidei firmitate consurget.

℟. Elegit te Dominus sacerdotem sibi ad sacrificandum ei, * Hostiam laudis. ℣. Immola Deo sacrificium laudis, & redde Altissimo vota tua. Hostiam laudis. Gloria Patri. Hostiam.

Nona Lectio erit de Homilia Feriæ occurrentis, cum commemoratione de ea.

AD LAVDES,

& per Horas, Aña.

ECce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, & inuentus est iustus. Psalmus. Dominus regnauit. cum reliq. 19. Antiphona. Non est inuentus similis illi, qui conseruaret legem.

legem Excelsi. Antiph. Ideò iureiurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam. Antiphona. Sacerdotes Dei, benedicite Dominum: serui Domini, hymnum dicite Deo. Antiphona. Serue bone & fidelis, intra in gaudium Domini tui.

Capitulum. *Eccli. 44.*

ECce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, & inuentus est iustus: & in tempore iracundiæ factus est reconciliatio.

Hymnus.

BEate Pastor Petre clemens accipe
Voces precantum, criminumque vincula
Verbo resolue, cui potestas tradita,
Aperire terris cælum, apertum claudere.
Sit Trinitati sempiterna gloria,
Honor, potestas, atque iubilatio,
In vnitate, quæ gubernat omnia,
Per vniuersa æternitatis sæcula. Amen.

℣. Exaltent eum in ecclesia plebis. ℟. Et in cathedra seniorum laudent eum.

Ad Benedictus, Antiphona. Quodcumque ligaueris super terram, erit ligatum & in cælis: & quodcumque solueris super terram, erit solutum & in cælis, dicit Dominus Simoni Petro. Oratio.

DEus, qui beato Petro Apostolo tuo, collatis clauibus regni cælestis, ligandi atque soluendi pontificium tradidisti: concede, vt intercessionis eius auxilio, à peccatorum nostrorum nexibus liberemur. Qui viuis & regnas cum Deo Patre.

Deinde fit commemoratio S. Pauli, vt suprà. 491.

Et Feriæ occurrentis.

Ad Tertiam, Antiphona. Non est inuentus. Capitulum. Ecce sacerdos magnus. vt suprà.

℟. br. Amauit eum Dominus, * Et ornauit eum. Amauit. ℣. Stolam gloriæ induit eum. Et ornauit. Gloria Patri. Amauit eum. ℣. Elegit eum Dominus sacerdotem sibi. ℟. Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Ad Sextam, Antiphona. Ideò iureiurando.

Capitulum. *Eccli. 44. c*

NOn est inuentus similis illi, qui conseruaret legem Excelsi: ideò iureiurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam.

℟. br. Elegit eum Dominus, * Sacerdotem sibi. Elegit. Vers. Ad sacrificandum ei hostiam laudis. Sacerdotem. Gloria Patri. Elegit. ℣. Tu es sacerdos in æternum.

Resp.

Resp. Secundùm ordinem Melchisedech.

Ad Nonam, Antiphona. Serue bone.

Capitulum *Eccli. 45. c.*

Fungi sacerdotio, & habere laudem in nomine ipsius, & offerre illi incensum dignum in odorem suauitatis.

℟. br. Tu es sacerdos, * In æternum. Tu es. ℣. Secundùm ordinem Melchisedech. In æternum. Gloria. Tu es. ℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas. ℟. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Vesperas, Antiphona. Ecce sacerdos magnus. cum reliquis de Laudibus. 494. Psalm. Dixit Dominus. cum reliquis de Dñica. 135. & loco vltimi, Psalm. Memento Domine Dauid. 145. Capitulum & Hymnus, vt suprà in primis Vesperis. 490. ℣. Elegit te Dominus sacerdotem sibi, ℟. Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Ad Magnificat, Aña Dum esset summus Pontifex, terrena non metuit, sed ad cęlestia regna gloriosus migrauit.

Oratio. Deus, qui beato Petro, vt suprà. 455.

Posteà fit commemoratio S. Pauli, vt suprà in primis Vesperis. 491.

Deinde de Feria occurrente.

DIE XXIII. vel XXIIII. Februarij anno Bissextili.

In Vigilia S. Mathiæ Apostoli.

In Quadragesima nihil fit de Vigilia, nisi in Missa.

DIE XXIIII. vel XXV. Februarij anno Bissextili.

IN FESTO S. MATHIÆ Apostoli. Duplex.

Omnia dicuntur de Communi Apostolorum. ij. præter Orationem & Lectiones.

Oratio.

Deus, qui beatum Mathiam Apostolorum tuorum collegio sociasti: tribue quæsumus; vt eius interuentione, tuæ circa nos pietatis semper viscera sentiamus. Per Dominum.

Deinde fit Commemoratio Feriæ.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. *Cap. 1. c.*

In diebus illis exurgens Petrus in medio fratrum dixit: (erat autem turba hominum simul, ferè centum viginti.) Viri fratres, oportet impleri Scripturam, quam prædixit Spiritus sanctus per os Dauid de Iuda, qui fuit dux eorum qui comprehenderunt Iesum: qui connumeratus erat in nobis, & sortitus est sortem ministerij huius. Et hic quidem possedit agrum de mercede iniquita-

quitatis, & suspensus crepuit medius: & diffusa sunt omnia viscera eius.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oues in medio luporum, dicit Dominus: * Estote ergo prudentes sicut serpentes, & simplices sicut columbæ. ℣. Dum lucem habetis, credite in lucem, vt filij lucis sitis. Estote ergo.

Lectio ij.

ET notum factum est omnibus habitantibus Ierusalem, ita vt appellaretur ager ille, lingua eorum, Hacéldama, hoc est, ager sanguinis. Scriptum est enim in libro Psalmorum: Fiat commoratio eorum deserta, & non sit qui inhabitet in ea: & episcopatum eius accipiat alter. Oportet ergo ex his viris, qui nobiscum sunt congregati in omni tempore, quo intrauit & exiuit inter nos Dominus Iesus, incipiens à baptismate Ioannis, vsque in diem qua assumptus est à nobis, testem resurrectionis eius nobiscum fieri vnum ex istis.

℟. Tollite iugum meum super vos, dicit Dominus, & discite à me, quia mitis sum, & humilis corde: * Iugum enim meum suaue est, & onus meum leue. ℣. Et inuenietis requiem animabus vestris. Iugum.

Lectio iij.

ET statuerunt duos, Ioseph, qui vocabatur Barsabas, qui cognominatus est Iustus, & Mathiam. Et orantes dixerunt: Tu Domine, qui corda nosti omnium, ostende, quem elegeris ex his duobus vnum accipere locum ministerij huius, & Apostolatus, de quo præuaricatus est Iudas, vt abiret in locum suum. Et dederunt sortes eis: & cécidit sors super Mathiam, & annumeratus est cum vndecim Apostolis.

℟. Dum steteritis ante reges & præsides, nolite cogitare quomodo aut quid loquamini: * Dabitur enim vobis in illa hora, quid loquamini. ℣. Non enim vos estis qui loquimini: sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. Dabitur enim. Gloria Patri. Dabitur.

In secundo Nocturno, Lectiones de Expositione sancti Augustini Episcopi. Fundamenta eius in montibus sanctis. vt in Communi Apostolorum. xvij.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 11 *d*

IN illo tempore respondens Iesus dixit: Confiteor tibi Pater, Domine cæli

&

& terræ, quia abscondisti hæc à sapientibus & prudentibus, & reuelasti ea paruulis. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Serm. 10. de Verbis Domini.

VEnite ad me omnes qui laboratis. Quare enim omnes laboramus, nisi quia sumus homines mortales, fragiles, infirmi, lutea vasa portantes, quæ faciunt inuicem angustias? Sed si angustiantur vasa carnis, dilatentur spatia charitatis. Quid ergo dicit, Venite ad me omnes qui laboratis, nisi vt non laboretis? Denique promissio eius in promptu est, quoniam laborantes vocauit. Quærent fortè, qua mercede vocati sunt. Et ego vos, inquit, reficiam. Tollite iugum meum super vos, & discite à me, non mundum fabricare, non cuncta visibilia & inuisibilia creare, non in ipso mundo mirabilia facere, & mortuos suscitare; sed, Quoniam mitis sum, & humilis corde.

℞ Isti sunt qui viuentes in carne, plantauerunt Ecclesiam sanguine suo: * Calicem Domini biberunt, & amici Dei facti sunt. ℣ In omnem terram exiuit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum. Calicem.

Lectio viij.

MAgnus esse vis? à minimo incipe. Cogitas magnam fabricam construere celsitudinis? de fundamento priùs cogita humilitatis. Et quantam quisque vult & disponit superimponere molem ædificij, quantò erit maius ædificium, tantò altiùs fodit fundamentum. Et fabrica quidem cùm construitur, in superna consurgit; qui autem fodit fundamentum, ad ima deprimitur. Ergo & fabrica ante celsitudinem humiliatur, & fastigium post humiliationem erigitur.

℞ Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta: & dedit illis gloriam sempiternam: * Quorum doctrina fulget Ecclesia, vt sole luna. ℣ Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt iustitiam. Quorum. Gloria Patri. Quorum.

Nona Lectio legitur de Homilia Feriæ occurrentis, & de ea fit commemoratio.

Ad Laudes, & alias Horas, omnia de Communi Apostolorum. xiij.

FESTA MARTII.

DIE IIII. MARTII.

In festo S. Casimiri Confessoris. Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontif. lxxxv. præter ea quæ hîc habentur.

Ora-

Oratio.

DEus, qui inter Regales delicias, & mundi illecebras, sanctum Casimirum virtute constantiæ roborasti: quæsumus, vt eius intercessione fideles tui terrena despiciant, & ad cælestia semper aspirent. Per Dominum.

Deinde fit commem. Feriæ.

Posteà sancti Lucij Papæ & martyris, Aña Iste sanctus pro lege Dei sui certauit vsque ad mortem, & à verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram. ℣. Gloria & honore coronasti eum Domine. ℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum. Oratio.

DEus, qui nos beati Lucij martyris tui atque Pontificis annua solemnitate lætificas: concede propitius; vt cuius natalitia colimus, de eiusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum nostrum Iesum Christum.

In primo Nocturno, Lectiones. Iustus si morte præoccupatus fuerit, de Communi Confessoris non Pontificis. lxxxvij. aliàs de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iiij.

CAsimirus, patre Casimiro, matre Elisabetha Austriaca, Poloniæ regibus ortus, à pueritia sub optimis magistris, pietate & bonis artibus instructus, iuueniles artus aspero domabat cilicio, & assiduis extenuabat ieiuniis. Regij spreta lecti mollitie, dura cubabat humo, & clàm intempesta nocte præ foribus templorum pronus in terra diuinam exorabat clementiam. In Christi contemplanda passione assiduus, Missarum solemniis adeò erecta in Deum mente solebat adesse, vt extra se rapi videretur.

Resp. Honestum fecit illum Dominus, & custodiuit eum ab inimicis, & à seductoribus tutauit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

CAtholicam promouere fidem summoperè studuit, & Ruthenorum schisma abolere: quapropter Casimirum patrem induxit, vt legem ferret, ne schismatici noua templa construerent, nec vetera collabentia restaurarent. Erga pauperes & calamitatibus oppressos beneficus & misericors, Patris & Defensoris egenorum nomen obtinuit. Virginitatem, quam ab incunabulis seruauit illæsam, sub extremo vitæ termino fortiter asseruit, dum

dum graui pressus infirmitate, mori potius quàm castitatis iacturam ex medicorum consilio subire, constanter decreuit.

℟. Amauit eum Dominus, & ornauit eum, stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronauit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornauit eum. Et ad portas. Lectio vj.

CONsummatus in breui, virtutibus & meritis plenus, prænuntiato mortis die, inter Sacerdotum & Religiosorum choros spiritum Deo reddidit anno ætatis vigesimo quinto. Corpus Vilnam delatum multis claret miraculis. Etenim, præterquam quod puella defuncta vitã, cæci visum, claudi gressum, & varij infirmi sanitatem ad eius sepulchrum recuperarunt, Lithuanis exiguo numero ad potentissimi hostis insperatam irruptionem trepidantibus in aëre apparens, insignem tribuit victoriam. Quibus permotus Leo decimus, eumdem Sanctorum catalogo adscripsit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam; * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, & peruenit ad cælestia regna. Quia te. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangelium. Sint lumbi vestri. de Communi Confess. non Pontif. xciiij.

Nona Lectio de Homilia Feriæ occurrentis: & de ea fit commemoratio.

Posteà de S Lucio, Antiphona. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. ℣. Iustus vt palma florebit. ℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur. Oratio. Deus, qui nos. vt suprà. 499.

DIE VII. MARTII.

In festo S. Thomæ de Aquino Confessoris & Ecclesiæ Doctoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontif. lxxxv. præter ea quæ hic habentur.

Ad Magnificat in vtrisque Vesperis, Antiphona. O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate Thoma, diuinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei. Oratio.

DEus, qui Ecclesiam tuam beati Thomæ confessoris tui mira eruditione clarificas, & sancta operatione fecundas: da nobis quæsumus, & quæ docuit, intellectu conspicere, & quæ egit, imitatione complere. Per Dominum nostrum.

Dein-

Deinde fit commemoratio de Feria. Posteà sanctarum martyrum Perpetuæ & Felicitatis.

In Vesperis & Laudibus, Antiphona, Istarum est enim regnum cælorum, quæ contempserunt vitam mundi, & peruenerunt ad præmia regni, & lauerunt stolas suas in sanguine Agni. ℣. Gloria & honore coronasti eas Domine. ℟. Et constituisti eas super opera manuum tuarum.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Domine Deus noster, sanctarum martyrum tuarum Perpetuæ & Felicitatis palmas incessabili deuotione venerari: vt quas digna mente non possumus celebrare, humilibus saltem frequentemus obsequiis. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones. Sapientiam omnium antiquorum. vt in Communi Doctorum. lxxxj.

In secundo Nocturno.

Lectio iiij.

THomas, Landulpho Comite Aquinate & Theodora Neapolitana, nobilibus parentibus natus; quintum annum agens, monachis sancti Benedicti Cassinatibus custodiendus traditur. Inde Neapolim studiorum causa missus, iam adolescens Fratrum Prædicatorum Ordinem suscepit. Sed matre ac fratribus id indignè ferentibus, Lutetiam Parisiorum mittitur. Quem fratres in itinere per vim raptum, in arcem castri sancti Ioannis perducunt: vbi variè exagitatus, vt sanctum propositum mutaret, mulierem etiam, quæ ad labefactandam eius constantiam introducta fuerat, titione fugauit. Mox beatus iuuenis flexis genibus ante signum Crucis orans, ibique somno correptus, per quietem sentire visus est, sibi ab Angelis constringi lumbos: quo ex tempore omni posteà libidinis sensu caruit: sororibus, quæ vt eum à pio consilio remouerent, in castrum venerant, persuasit, vt contemptis curis sæcularibus, ad exercitationem cælestis vitæ se conferrent.

℟. Honestum fecit illum Dominus, & custodiuit eum ab inimicis, & à seductoribus tutauit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. Vers. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

EMissus è castro per fenestram, Neapolim reducitur: vnde Romam, posteà

eà Parisium à fratre Ioanne Theutonico, Ordinis Prædicatorum Generali Magistro, ductus, Alberto magno doctore, philosophiæ ac Theologiæ operam dedit: viginti quinque annos natus, magister est appellatus, publicéque philosophos ac Theologos summa cum laude est interpretatus. Numquam se lectioni aut scriptioni dedit, nisi post orationem. In difficultatibus locorum sacræ Scripturæ, ad orationem ieiunium adhibebat. Quin etiam sodali suo fratri Reginaldo dicere solebat, quidquid sciret, non tam studio aut labore suo peperisse, quàm diuinitus traditum accepisse. Neapoli cùm ad imaginem Crucifixi vehementiùs oraret, hanc vocem audiuit: Benè scripsisti de me Thoma; quam ergo mercedem accipies? Cui ille: Non aliam Domine, nisi teipsum.

℟. Amauit eum Dominus, & ornauit eum, stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronauit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornauit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

NVllum fuit scriptorum genus, in quibus non esset diligentissimè versatus. Collationes Patrum assiduè peruolutabat; nec tamen à prædicatione diuini verbi desistebat. Quod cùm faceret per Octauam Paschæ in Basilica sancti Petri, mulierem, quæ eius fimbriam tetigerat, à fluxu sanguinis liberauit. Scripta eius & multitudine, & varietate, & facilitate explicandi res difficiles, adeò excellunt, vt ob eam causam etiam nomen Doctoris Angelici iure sit adeptus. Ab Vrbano quarto Romam vocatus, adduci non potuit vt honores acciperet. Archiepiscopatum Neapolitanum etiam deferente Clemente quarto Pontifice recusauit. Missus à Gregorio decimo ad Concilium Lugdunense, in monasterio Fossæ nouæ in morbum incidit, vbi ægrotus Cantica canticorum explanauit. Ibidem obiit quinquagenarius, anno salutis millesimo ducentesimo septuagesimo quarto, Nonis Martij. Miraculis & viuus & mortuus floruit. A Ioanne vigesimo secundo in Sanctorum numerum relatus est anno millesimo trecentesimo vigesimo tertio: cuius corpus posteà Vrbano quinto summo Pontifice Tolosam translatum est.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus,

Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, & peruênit ad cęlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangelium. Vos estis sal terræ. de Communi Doctorum. lxxxiij.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis.

In Laudibus fit commemoratio Feriæ, & Sanctarum. vt suprà. 501.

DIE IX. MARTII.

In festo S. Franciscæ viduæ Romanæ. Duplex.

Omnia de Communi nec virginum nec martyrum, præter Orationem, & Lectiones secundi Nocturni, quæ dicuntur vt infrà.

Oratio.

DEus, qui beatam Franciscam famulam tuam, inter cetera gratiæ tuæ dona, familiari Angeli consuetudine decorasti: concede quæsumus, vt intercessionis eius auxilio Angelorum consortium consequi mereamur. Per Dominum.

In ij. Nocturno. Lectio iiij.

FRancisca nobilis Matrona Romana, ab ineunte ætate illustria dedit virtutum exempla; etenim pueriles ludos & illecebras mundi respuens, solitudine & oratione magnoperè delectabatur. Vndecim annos nata, virginitatem suam Deo consecrare, & Monasterium ingredi proposuit: parentum tamen voluntati humiliter obtemperans, Laurentio de Pontianis iuueni æquè diuiti ac nobili nupsit. In matrimonio arctioris vitę propositum, quantum licuit, semper retinuit, à spectaculis, conuiuiis, aliisque huiusmodi oblectamentis abhorrens, lanea ac vulgari veste vtens; & quidquid à domesticis curis supererat temporis, orationi aut proximorum vtilitati tribuens: in id verò maxima solicitudine incumbens, vt Matronas Romanas à pompis sæculi & ornatus vanitate reuocaret. Quapropter Domum Oblatarum, sub Regula sancti Benedicti, Congregationis Montis Oliueti, adhuc viro alligata, in Vrbe instituit. Viri exilium, bonorum iacturam, ac vniuersæ domus mœrorem non modò constantissimè tolerauit; sed gratias agens cum beato Iob, illud frequenter vsurpabat, Dominus dedit, Dominus abstulit, sit nomen Domini benedictum.

Resp. Propter veritatem, & man-

mansuetudinem, & iustitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Specie tua & pulchritudine tua intende, prosperè procede, & regna. Et deducet.

Lectio v.

VIro defuncto ad prædictam Oblatarum Domum conuolans, nudis pedibus, fune ad collum alligato, humi prostrata, multis cum lacrymis earum numero adscribi suppliciter postulauit: voti compos facta, licet esset omnium mater, non alio tamen quàm ancillæ, vilissimæque feminæ, & immunditiæ vasculi titulo gloriabatur. Quam vilem sui existimationem & verbo declarauit, & exemplo: sæpè enim è suburbana vinea reuertens, & lignorum fascem proprio capiti impositum deferens, vel eisdem onustum agens per vrbem asellum, pauperibus subueniebat, in quos etiam largas eleëmosynas erogabat; ægrotantesque in xenodochiis visitans, non corporali tantùm cibo, sed salutaribus monitis recreabat; corpus suum vigiliis, ieiuniis, cilicio, ferreo cingulo, crebrisque flagellis in seruitutem redigere iugiter satagebat. Cibum illi semel in die herbæ & legumina, aqua potum præbuit. Hos tamen corporis cruciatus aliquando Confessarij mandato, à cuius ore nutuque pendebat, modicè temperauit.

℟. Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea vnxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ. ℣. Propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam. Propterea.

Lectio vj.

DIuina mysteria, præsertim verò Christi Domini Passionem, tanto mentis ardore, tantâque lacrymarum vi contemplabatur, vt præ doloris magnitudine pænè confici videretur. Sæpè etiam cùm oraret, maximè sumpto sanctissimæ Eucharistiæ Sacramento, spiritu in Deum eleuata, ac cælestium contemplatione rapta, immobilis permanebat. Quapropter humani generis hostis variis eam contumeliis ac verberibus à proposito dimouere conabatur, quem tamen illa imperterrita semper elusit; Angeli præsertim præsidio, cuius familiari consuetudine gloriosum de eo triumphum reportauit. Gratia curationum & prophetiæ dono enituit, quo & futura prædixit, & cordium secreta penetrauit. Non semel aquæ, vel per riuum decurrentes, vel è cælo labentes, intactam prorsus, dum Deo vaca-

vacaret, [illegible]querunt. Modica panis fragmenta, quæ vix tribus sororibus reficiendis fuissent satis, sic eius precibus Dominus multiplicauit, vt quindecim inde exaturatis, tantum superfuerit, vt canistrum impleuerit: & aliquando earumdem sororum, extra Vrbem mense Ianuario ligna parantium, sitim recentis vuæ racemis ex vite in arbore pendentibus mirabiliter obtentis abundè expleuerit. Denique meritis & miraculis clara, migrauit ad Dominum anno ætatis suæ quinquagesimo sexto: quam Paulus quintus Pontifex Maximus in Sanctarum numerum retulit.

℟. Fallax gratia, & vana est pulchritudo: * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur. ℣. Date ei de fructu manuum suarum, & laudent eam in portis opera eius. Mulier. Gloria Patri. Mulier.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangelium. Simile est regnum cælorum thesauro. de Communi sanctarum nec virginum nec martyrum. cxxvj.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis, & de ea fit commemoratio.

In secundis Vesperis fit commemoratio SS. Quadraginta Martyrum.

DIE X. MARTII.

In festo sanctorum Quadraginta Martyrum.

Semiduplex.

Antiphona. Istorum est enim regnum cælorum, qui contempserunt vitam mundi, & peruenerunt ad præmia regni, & lauerunt stolas suas in sanguine Agni. ℣. Lætamini in Domino, & exultate iusti. ℟. Et gloriamini omnes recti corde.

Oratio.

Præsta quæsumus omnipotens Deus: vt qui gloriosos Martyres fortes in sua confessione cognouimus, pios apud te in nostra intercessione sentiamus. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Epistola ad Romanos. Fratres, debitores sumus. de Communi plurimorum Martyrum. iij.

In secundo Nocturno.

Lectio iiij.

Licinio Imperatore, & Agricolao Præside, ad Sebasten Armeniæ vrbem, quadraginta militum fides in Iesum Christum, & fortitudo in cruciatibus perferendis enituit. Qui sæpiùs in horribilem carcerem detrusi, vinculisque constricti, cùm ora ipsorum lapidibus contusa fuissent; hiemis tempore frigidissimo nudi

ſub aperto aëre ſupra ſtagnum rigens pernoctare iuſſi ſunt, vt frigore congelati necarentur. Vna autem erat omnium oratio: Quadraginta in ſtadium ingreſſi ſumus, quadraginta item, Domine, corona donemur, ne vna quidem huic numero deſit. Eſt in honore hic numerus, quem tu quadraginta dierum ieiunio decoraſti, per quem diuina lex ingreſſa eſt in orbem terrarum. Elias quadraginta dierum ieiunio Deum quærens, eius viſionem conſecutus eſt. Et hæc quidem illorum erat oratio.

℟. Sancti tui Domine mirabile conſecuti ſunt iter, ſeruientes præceptis tuis, vt inuenirentur illæſi in aquis validis: * Terra apparuit arida: & in mari Rubro via ſine impedimento. ℣. Quoniam percuſſit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundauerunt. Terra.

Lectio v.

Ceteris autem cuſtodibus ſomno deditis, ſolus vigilabat ianitor, qui & illos orantes, & luce circumfuſos, & quoſdam è cælo deſcendentes Angelos tamquam à Rege miſſos, qui coronas triginta nouem militibus diſtribuerent, intuens, ita ſecum loquebatur: Quadraginta hi ſunt: quadrageſimi corona vbi eſt? Quæ dum cogitaret, vnus ex illo numero, cui animus ad frigus ferendum defecerat, in proximum tepefactum balneum deſiliens, Sanctos illos ſummo dolore affecit. Verùm Deus illorum preces irritas eſſe non eſt paſſus: nam rei euentum admiratus ianitor, mox cuſtodibus è ſomno excitatis, detractiſque ſibi veſtibus, ac ſe Chriſtianum eſſe clara voce profeſſus, Martyribus ſe adiunxit. Cùm verò Præſidis ſatellites ianitorem quoque Chriſtianum eſſe cognouiſſent, bacillis comminuta omnium eorum crura fregerunt.

℟. Verbera carnificum non timuerunt ſancti Dei, morientes pro Chriſti nomine: * Vt heredes fierent in domo Domini. ℣. Tradiderunt corpora ſua propter Deum ad ſupplicia. Vt heredes.

Lectio vj.

In eo ſupplicio mortui ſunt omnes, præter Melithônem, natu minimum. Quem cùm præſens mater eius, fractis cruribus adhuc viuentem vidiſſet, ſic cohortata eſt: Fili, pauliſper ſuſtine, ecce Chriſtus ad ianuam ſtat adiuuans te. Cùm verò reliquorum corpora

pora plaustris imponi cerneret, vt in rogum inferrentur, ac filium suum relinqui, quòd speraret impia turba puerum, si vixisset, ad idolorum cultum reuocari posse: ipso in humeros sublato, sancta mater vehicula Martyrum corporibus onusta strenuè prosequebatur: in cuius amplexu Melithon spiritum Deo reddidit, eiusque corpus in eumdem illum ceterorum Martyrum rogum pia mater iniecit: vt qui fide & virtute coniunctissimi fuerant, funeris etiam societate copulati, vnà in cælum peruenirent. Combustis illis, eorum reliquiæ proiectæ in profluentem, cùm mirabiliter in vnum confluxissent locum, saluæ & integræ repertæ honorifico sepulchro conditæ sunt.

℟. Tamquam aurum in fornace probauit electos Dominus, & quasi holocausti hostiam accepit illos: & in tempore erit respectus illorum: * Quoniam donum & pax est electis Dei. ℣. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

In tertio Nocturno. Homilia in Euangelium. Descendens Iesus de monte stetit in loco campestri. de Communi plurimorum Martyrum. lxiiij.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis.

DIE XII. MARTII.

In festo sancti Gregorij Papæ & Confessoris & Ecclesiæ Doctoris. Duplex.

Ad Magnificat in vtrisque Vesperis, Antiphona. O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate Gregori, diuinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

Oratio.

Deus, qui animæ famuli tui Gregorij æternæ beatitudinis præmia contulisti: concede propitius; vt qui peccatorum nostrorum pondere premimur, eius apud te precibus subleuemur. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones, Sapientiam omnium antiquorum. de Communi Doctorum. lxxxj.

In secundo Nocturno.

Lectio iiij.

Gregorius Magnus, Romanus, Gordiani Senatoris filius, adolescens philosophiæ operam dedit: & prętorio officio functus, patre mortuo, sex monasteria in Sicilia ædificauit, Romæ septimum sancti Andreæ nomine in suis ædibus,

bus, prope Basilicam sanctorum Ioannis & Pauli ad cliuum Scauri : vbi Hilarione ac Maximiano magistris, monachi vitam professus, posteà Abbas fuit. Mox Diaconus Cardinalis creatus, Constantinopolim à Pelagio Pontifice ad Tiberium Constantinum Imperatorem legatus mittitur: apud quem memorabile etiam illud effecit, quòd Eutychium Patriarcham, qui scripserat contra veram ac tractabilem corporum resurrectionem, ita conuicit, vt eius librum Imperator in ignem iniiceret. Quare Eutychius paulò pòst cùm in morbum incidisset, instante morte, pellem manus suæ tenebat multis præsentibus, dicens: Confiteor quia omnes in hac carne resurgemus.

Resp. Inueni Dauid seruum meum, oleo sancto meo vnxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

Romam rediens, Pelagio pestilentia sublato, summo omnium consensu Pontifex eligitur: quem honorem ne acciperet, quamdiu potuit recusauit. Nam alieno vestitu in spelunca delituit: vbi deprehensus indicio igneæ columnæ, ad sanctum Petrum consecratur. In Pontificatu multa successoribus doctrinæ ac sanctitatis exempla reliquit. Peregrinos quotidie ad mensam adhibebat: in quibus & Angelum, & Dominum Angelorum peregrini facie accepit. Pauperes & vrbanos & externos, quorum numerum descriptum habebat, benignè sustentabat. Catholicam fidem multis locis labefactatam restituit. Nam Donatistas in Africa, Arianos in Hispania repressit: Agnoitas Alexandria eiecit. Pallium Syagrio Augustodunensi Episcopo dare noluit, nisi Neóphytos hæreticos expelleret ex Gallia. Gothos hæresim Arianam relinquere coëgit. Missis in Britanniam doctis & sanctis viris Augustino & aliis monachis, insulam ad Iesu Christi fidem conuertit, verè à Beda presbytero, Angliæ vocatus Apostolus. Ioannis Patriarchæ Constantinopolitani audaciam fregit, qui sibi vniuersalis Ecclesiæ Episcopi nomen arrogabat. Mauritium Imperatorem, eos qui milites fuissent, monachos fieri prohibentem, à sententia deterruit.

℟. Po-

℟. Posui adiutorium super potentem, & exaltaui electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inueni Dauid seruum meum, oleo sancto meo vnxi eum. Manus.

Lectio vj.

ECclesiam ornauit sanctissimis institutis & legibus. Apud sanctum Petrum coacta Synodo, multa constituit: in iis, Vt in Missa Kyrie eleïson nouies repeteretur: Vt extra id tempus quod continetur Septuagesima & Pascha, Alleluia diceretur: Vt adderetur in Canone, Diesque nostros in tua pace disponas. Litanias, Stationes, & Ecclesiasticum officium auxit. Quatuor Conciliis, Nicæno, Constantinopolitano, Ephesino, Chalcedonensi, tamquam quatuor Euangeliis honorem haberi voluit. Episcopis Siciliæ, qui ex antiqua Ecclesiarum consuetudine Romam singulis triienniis conueniebant, quinto quoque anno semel venire indulsit: Multos libros confecit: quos cùm dictaret, testatus est Petrus Diaconus, se Spiritum sanctum columbæ specie in eius capite sæpè vidisse. Admirabilia sunt quæ dixit, fecit, scripsit, decreuit, præsertim infirma semper & ægra valetudine. Qui denique multis editis miraculis, Pontificatus anno decimotertio, mense sexto, die decimo, quarto Idus Martij, qui dies festus à Græcis etiam propter insignem huius Pontificis sapientiam ac sanctitatem præcipuo honore celebratur, ad cælestem beatitudinem euocatus est. Cuius corpus sepultum est in Basilica sancti Petri, prope Secretarium.

Resp. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina eius repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, & peruênit ad cælestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse intercedat.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap 5. b.*

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quòd si sal euanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Ex Homilia 17. in Luc. 10. ante medium.

COnsiderandum nobis est, vt qui vna eademque exhortationis voce non

sufficit simul cunctos admonere, studeat singulos, in quantum valet, instruere, priuatis locutionibus ædificare. Debemus namque pensare continuò, quod sanctis Apostolis dicitur, & per Apostolos nobis: Vos estis sal terræ. Si ergo sal sumus, condire mentes fidelium debemus. Vos igitur qui pastores estis, pensate quia Dei animalia pascitis: de quibus profectò animalibus Deo per Psalmistam dicitur: Animalia tua habitabunt in ea. Et sæpè videmus, quòd petra salis brutis animalibus anteponitur, vt ex eadem salis petra lambere debeant, & meliorari. Quasi ergo inter bruta animalia petra salis, debet esse sacerdos in populis. Curare namque sacerdotem necesse est, quæ singulis dicat, vnumquemque qualiter admoneat: vt quisquis sacerdoti iungitur, quasi ex salis tactu æternæ vitæ sapore condiatur.

℟. Amauit eum Dominus, & ornauit eum, stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronauit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornauit eum. Et ad portas. Lectio viij.

Sal etenim terræ non sumus, si corda audientium non condimus: quod profectò condimentum ille veraciter proximo impendit, qui prædicationis verbum non subtrahit. Sed tunc verè aliis recta prædicamus, si dicta rebus & exemplis ostendimus. Nullum puto, fratres charissimi, ab alijs maius præiudicium, quàm à sacerdotibus tolerat Deus: quando eos, quos ad aliorum correctionem posuit, dare de se exempla prauitatis cernit: quando ipsi peccamus, qui compescere peccata debuimus: nulla animarum lucra quærimus, ad nostra quotidie studia vacamus, terrena concupiscimus, humanam gloriam intenta mente captamus. Et quia eo ipso quo ceteris prælati sumus, ad agenda quælibet maiorem licentiam habemus, susceptæ benedictionis ministerium vertimus ad ambitionis argumentum: Dei causam relinquimus, ad terrena negotia vacamus, locum sanctitatis accipimus, & terrenis actibus implicamur.

℟. In medio Ecclesiæ aperuit os eius, * Et impleuit eum Dominus spiritu sapientiæ & intellectus. ℣. Iucunditatem & exultationem thesaurizauit super eum. Et impleuit. Gloria. Et impleuit.

Lectio nona dicitur de Homilia Feriæ occurrentis.

DIE

DIE XVII. MARTII.

S. Patritij Episcopi & Confessoris Commemoratio.

Ad Vesperas, Antiphona. Sacerdos & Pontifex, & virtutum opifex, pastor bone in populo, ora pro nobis Dominum. Vers. Amauit eum Dominus, & ornauit eum. Resp. Stolam gloriæ induit eum.

Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus: vt beati Patritij confessoris tui atque Pontificis veneranda solemnitas, & deuotionem nobis augeat, & salutem. Per Dominum nostrum.

Ad Laudes, Antiphona. Euge serue bone, & fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, dicit Dominus.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas. ℟. Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio. Da quæsumus. vt suprà.

DIE XIX. MARTII.

IN FESTO S. IOSEPH Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontif. lxxxv. præter Orationem & Lectiones. Oratio.

SAnctissimæ genitricis tuę sponsi, quæsumus Domine, meritis adiuuemur: vt quod possibilitas nostra non obtinet, eius nobis intercessione donetur. Qui viuis & regnas cum Deo Patre.

Si hoc Festum celebretur in Quadragesima, fit commemoratio Feriæ.

In primo Nocturno, Lectiones. Beatus vir, qui inuentus est. de Communi Confessoris non Pontificis. xcvij.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Homil. 2. super Missus, prope finem. Lectio iiij.

QVis & qualis homo fuerit beatus Ioseph, coniice ex appellatione, qua, licet dispensatoria, meruit honorari à Deo, vt pater Dei & dictus & creditus sit: coniice & ex proprio vocabulo, quod augmentum non dubitas interpretari. Simul & memento magni illius quondam Patriarchæ venditi in Ægypto, & scito ipsius istum non solum vocabulum fuisse sortitum, sed & castimoniam adeptum, innocentiam assecutum & gratiam.

℟. Honestum fecit illum Dominus, & custodiuit eum ab inimicis, & à seductoribus tutauit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

SIquidem ille Ioseph, fraterna ex inuidia venditus, & ductus in Ægyptum, Christi venditionem præfigurauit: sic Ioseph, Herodianam inuidiam fugiens, Christum in Ægyptum portauit. Ille domino suo fidem seruans, dominæ noluit commisceri: iste Dominam suam Domini sui matrem, virginem agnoscens, & ipse continens, fideliter custodiuit. Illi data est intelligentia in mysteriis somniorum: isti datum est conscium fieri atque participem cælestium sacramentorum.

℟. Amauit eum Dominus, & ornauit eum, stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronauit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornauit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

ILle frumenta seruauit non sibi, sed omni populo: iste panem viuum è cælo seruandum accepit tam sibi, quàm toti mundo. Non est dubium, quin bonus & fidelis homo fuerit iste Ioseph, cui mater desponsata est Saluatoris. Fidelis, inquam, seruus & prudens, quem constituit Dominus suæ matris solatium, suæ carnis nutritium, solum denique in terris magni consilij coadiutorem fidissimum.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus. Vers. Iste est qui contempsit vitam mundi, & peruenit ad cælestia regna. Quia te. Gloria Patri. Quia te.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 1.

CVm esset desponsata mater Iesu Maria Ioseph, antequam conuenirent, inuenta est in vtero habens de Spiritu sancto. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 1. *Comment. in cap.* 1. *Matthæi.*

QVare non de simplici virgine, sed de desponsata concipitur? Primùm, vt per generationem Ioseph, origo Mariæ monstraretur: secundò, ne lapidaretur à Iudæis vt adultera: tertiò, vt in Ægyptum fugiens haberet solatium. Martyr Ignatius etiam quartam addidit causam, cur à desponsata conceptus sit: Vt partus, inquiens, eius celaretur diabolo, dum eum putat non de virgi-

virgine, sed de vxore generatum.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & de omni corde suo laudauit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo & permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

Lectio viij.

ANtequam conuenirent, inuenta est in vtero habens de Spiritu sancto. Non ab alio inuenta est, nisi à Ioseph, qui penè licentia maritali futuræ vxoris omnia nouerat. Quòd autem dicitur, Antequam conuenirent: non sequitur vt posteà conuenerint: sed Scriptura quòd factum non sit ostendit.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando reuertatur à nuptiis. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria. Et vos.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis, si celebretur in Quadragesima.

Lectio ix.

IOseph autem vir eius cùm esset iustus, & nollet eam traducere, voluit occultè dimittere eam. Si quis fornicariæ coniungitur, vnum corpus efficitur: & in lege præceptum est, non solùm reos, sed & conscios criminum obnoxios esse peccati: quomodo Ioseph, cùm crimen celaret vxoris, iustus scribitur? Sed hoc testimonium Mariæ est, quòd Ioseph sciens illius castitatem, & admirans quod euenerat, celat silentio, cuius mysterium nesciebat.

Te Deum laudamus. 18.

In secundis Vesperis à Capitulo de sequenti Festo, cum commemoratione S. Ioseph, & Feriæ occurrentis, si celebretur in Quadragesima.

DIE XX. MARTII.

In festo S. Ioachim Confessoris, patris beatæ Virginis Mariæ.

Duplex.

Omnia vt in Communi Confessoris non Pont. lxxxv. exceptis iis quæ hic habentur propria.

Versus & Antiphona in primis Vesperis ad Magnificat, & ad Benedictus.

℣. Potens in terra erit semen eius. ℟. Generatio rectorum benedicetur.

Aña. Laudemus virum gloriosum in generatione sua, quia benedictionem omnium gentium dedit illi Dominus, & testamentum suum confirmauit super caput eius.

Oratio.

Deus, qui præ omnibus sanctis tuis beatum Ioachim genitricis Filij tui patrem esse voluisti: concede quæsumus; vt cuius festa veneramur, eius quoque perpetuò patrocinia sentiamus. Per eumdem Dominum.

Pro commemorat. S. Ioseph. Añа. Hic vir despiciens mundum, & terrena, triumphans, Diuitias cælo condidit ore, manu. ℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas. ℟. Et ostendit illi regnum Dei. Oratio.

Sanctissimę genitricis tuæ sponsi, quæsumus Domine, meritis adiuuemur: vt quod possibilitas nostra non obtinet, eius nobis intercessione donetur. Qui viuis & regnas cum Deo Patre.

Et fit commemor. Feriæ.

In primo Nocturno, in Quadrag. Lectiones de libro Ecclesiastici. Beatus vir, qui inuentus est, de Communi Confess. non Pontif. xcvij.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Epiphanij Episcopi.

Orat. de Laud. Virg. sub init. Lectio iiij.

De radice Iesse ortus est rex Dauid, & de tribu regis Dauid sancta Virgo: sancta, inquam, & sanctorum virorum filia: cuius parentes fuerunt Ioachim & Anna; qui quidem in vita sua Deo placuerunt, atque etiam fructum eiusmodi germinauerunt, sanctam virginem Mariam, templum simul, & matrem Dei. Ioachim porrò, Anna, & Maria, hi tres Trinitati palàm sacrificium laudis offerebant. Ioachim enim interpretatur præparatio Domini, eò quòd ex illo præparatum sit templum Domini, nempe Virgo. Anna rursus similiter gratia interpretatur, propterea quòd Ioachim & Anna gratiam acceperunt, vt accedentibus precibus, talem fructum germinarent, sanctam Virginem adepti: Ioachim siquidem precabatur in monte, & Anna in horto suo.

℟. Honestum fecit illum Dominus, & custodiuit eum ab inimicis, & à seductoribus tutauit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Sermo sancti Ioannis Damasceni.

Oratione 1. de Virginis Mariæ Natiuitate, circa principium. Lectio v.

Qvoniam futurum erat, vt Dei genitrix & virgo ex Anna oriretur, natura gratiæ fœtum anteuértere minimè ausa est: verùm tantisper

tisper expectauit, dum gratia fructum suum produxisset. Siquidem oportebat eam primogenitam in lucem edi, quæ rerum omnium conditarum primogenitum, in quo omnia coagmentata sunt, paritura erat. O par beatum Ioachim & Anna! vobis omnis creatura obstricta est. Per vos enim donum, omnium donorum præstantissimum, Creatori obtulit, nempe castam matrem, quæ sola Creatore digna erat.

℟. Amauit eum Dominus, & ornauit eum, stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronauit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornauit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

Exulta Ioachim, quoniam ex filia tua filius natus est nobis: & vocatur nomen eius magni consilij, hoc est, salutis totius mundi Angelus. Pudore afficiatur Nestorius, ac manum ori imponat. Puer hic Deus est. Quonam igitur modo ea Dei genitrix non sit, quæ peperit? Si quis sanctam Dei genitricem non confitetur, à Deitate remotus est. Mea non est hæc oratio, quamquam alioqui mea; hanc enim diuinissimam hereditatem à Theologo Patre Gregorio accepi. O beatum par Ioachim & Anna! Ac profectò ex ventris vestri fructu immaculati agnoscimini, quemadmodum Christus quodam loco dixit: Ex fructibus eorum cognoscetis eos. Vt Deo gratum erat, ac dignum ea quæ à vobis orta est, vitæ vestræ rationes instituistis. Castè enim ac sanctè munere vestro functi, virginitatis thesaurum produxistis.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, & peruenit ad cælestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 1.

Liber generationis Iesu Christi filij Dauid, filij Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Iacob. Et reliqua.

Homilia sancti Ioannis Damasceni.

Ex lib 4. de Fide orthodoxa, cap. 15. *De Domini genealogia, & sancta Dei Genitricis.*

Quòd Ioseph ex Dauidica tribu originem duxerit, sanctissimi Euange-

hisce Matthæus & Lucas liquidò demonstrarunt. Verùm hoc inter eos discriminis est, quòd Matthæus ex Dauide per Salomonem Iosephum deducit: Lucas autem per Nathan. At verò sanctæ virginis ortum vterque silentio præteriit. Quocircà scire operæpretium est, nec apud Hebræos, nec apud Scripturam sacram hoc in more positum fuisse, vt mulierum genus recenseretur. Verùm hoc demum lege cautum erat, ne tribus vlla vxores ex altera tribu accérseret. Ac proinde Ioseph, qui ex tribu Dauidica ortum trahebat, iustitiamque colebat (hanc enim laudem ei tribuit diuinum Euangelium) sanctam Virginem haudquaquam præter legis præscriptum despondisset, nisi ex eodem sceptro genus duxisset. Ob idque satis habuit Euangelista demonstrasse, vnde Ioseph ortum traxerit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & de omni corde suo laudauit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, & permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

Lectio viij.

IGitur ex stirpe Nathan filij Dauid, Leui genuit Melchi, & Panthêrem. Panther autem genuit Barpanthêrem (namque ita vocabatur.) Barpanther rursus genuit Ioachim, Ioachim denique genuit sanctam Dei genitricem. Rursus ex stirpe Salomonis filij Dauid, Mathan ex vxore sua genuit Iacob: mortuo autem Mathan, Melchi ex tribu Nathan, filius Leui, ac frater Pantheris, vxorem ipsius Mathan, quæ etiam Iacobi mater erat, matrimonio sibi copulauit, atque ex ea genuit Heli: ita vterini fratres erant Iacob & Heli: ille nimirum ex tribu Salomonis, hic ex tribu Nathan oriundus.

Resp. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando reuertatur à nuptiis. Vers. Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos similes. Gloria Patri. Et vos similes.

Si hoc Festum celebretur in Quadragesima, nona Lectio legitur de Homilia Feriæ occurrentis, & de ea fit commemoratio.

Lectio

Lectio ix.

POrrò Heli, qui ex tribu Nathan erat, nullis liberis susceptis, è vita migrauit: eáque de causa Iacob ipsius frater, qui de tribu Salomonis fluxerat, ipsius vxorem accepit, fratríque suo semen excitauit, ac Iosephum progenuit. Ioseph itaque natura quidem filius Iacob erat à Salomone oriundus: legis autem ratione patrem habebat Heli ex Nathan oriundum. Quæ cùm ita sint, Ioachim lectissimam illam, ac summis laudibus dignam mulierem Annam matrimonio sibi copulauit. Verùm, quemadmodum prisca illa Anna, cùm sterilitatis morbo laboraret, per orationem ac promissionem Samuelem procreauit: eodem modo hæc etiam per obsecrationem & promissionem Dei genitricem à Deo accepit, vt ne hîc quoque cuiquam ex illustribus matronis cederet. Itaque Gratia (nam hoc sonat Annæ vocabulum) Dominam parit: (id enim Mariæ nomine significatur.) Verè etenim rerum omnium conditarum Domina facta est, cùm Creatoris mater extitit.

Te Deum laudamus. 18.

In secundis Vesperis omnia de Communi; & à Capitulo fit de sancto Benedicto, cum commemoratione S. Ioachim, & Feriæ occurrentis, si celebretur in Quadragesima.

DIE XXI. MARTII.

In festo sancti Benedicti Abbatis. Duplex.

Omnia vt in Communi Confess. non Pontif. lxxxv. Oratio. Intercessio. de eodem Communi. lxxxvj.

Pro commemorat. S. Ioachim, Antiphona. Hic vir despiciens mundum, & terrena: triumphans, Diuitias cælo condidit ore, manu. ℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas. ℟. Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, qui præ omnibus. vt suprà. 514.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiastici.

Lectio j. *Cap.* 44.

LAudemus viros gloriosos, & parentes nostros in generatione sua. Multam gloriam fecit Dominus magnificentia sua à sæculo. Dominantes in potestatibus suis, homines magni virtute, & prudentia sua præditi, nuntiantes in Prophetis dignitatem Prophetarum, & imperantes in præsenti populo, & virtute prudentiæ populis sanctissima verba. In peritia sua requirentes modos musicos,

& narrantes carmina scripturarum.

℟. br. Euge serue bone & fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: * Intra in gaudium Domini tui. Vers. Domine quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. Intra.

Lectio ij.

HOmines diuites in virtute, pulchritudinis studium habentes: pacificantes in domibus suis. Omnes isti in generationibus gentis suæ gloriam adepti sunt, & in diebus suis habentur in laudibus. Qui de illis nati sunt, reliquerunt nomen narrandi laudes eorum: & sunt quorum non est memoria: perierunt quasi qui non fuerint: & nati sunt, quasi non nati, & filij ipsorum cum ipsis.

Resp. Iustus germinabit sicut lilium: * Et florebit in æternum ante Dominum. ℣. Plantatus in domo Domini, in atriis domus Dei nostri. Et florebit.

Lectio iij.

SEd illi viri misericordiæ sunt, quorum pietates non defuerunt: cum semine eorum permanent bona, hereditas sancta nepotes eorum, & in testamentis stetit semen eorum, & filij eorum propter illos vsque in æternum manent: semen eorum & gloria eorum non derelinquetur. Corpora ipsorum in pace sepulta sunt, & nomen eorum viuit in generationem & generationem. Sapientiam ipsorum narrent populi, & laudem eorum nunciet Ecclesia.

℟. Iste cognouit iustitiam, & vidit mirabilia magna, & exorauit Altissimum: * Et inuentus est in numero sanctorum. Vers. Iste est qui contempsit vitam mundi, & peruenit ad cælestia regna. Et inuentus. Gloria Patri. Et inuentus.

In secundo Nocturno.

Lectio iiij.

BEnedictus, Nursiæ nobili genere ortus, Romæ liberalibus disciplinis eruditus, vt totum se Iesu Christo daret, ad eum locum, qui Sublacus dicitur, in altissimam speluncam penetrauit: in qua sic per triennium delituit, vt vnus id sciret Romanus monachus, quo ad vitæ necessitatem ministro vtebatur. Dum igitur ei quodam die ardentes ad libidinem faces à diabolo subiicerentur, se in vepribus tamdiu volutauit, dum lacerato corpore, voluptatis sensus dolore opprimeretur. Sed iam erumpente ex illis late-

latebris, fama eius sanctitatis, quidam monachi se illi instituendos tradiderunt: quorum viuendi licentia cùm eius obiurgationes ferre non posset, venenum in potione ei dare constituunt. Verùm poculum ei præbentibus, Crucis signo vas confregit, ac relicto monasterio in solitudinem se recepit.

Resp. Honestum fecit illum Dominus, & custodiuit eum ab inimicis, & à seductoribus tutauit illum:* Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit illi.

Lectio v.

Sed cùm multi ad eum quotidie discipuli conuenirent, duodecim monasteria ædificauit, eáque sanctissimis legibus communiuit. Posteà Cassinum migrauit, vbi simulacrum Apollinis, qui adhuc ibi colebatur, comminuit, aram euertit, & lucos succendit; ibíque sancti Martini sacellum, & sancti Ioannis ædiculam extruxit: oppidanos autem & incolas Christianis præceptis imbuit. Quare augebatur in dies magis diuina gratia Benedictus, vt etiam prophetico spiritu ventura prædiceret. Quod vbi accepit Totila Gothorum rex, exploraturus an re ita esset, spatharium suum regio ornatu & comitatu præmittit, qui se regem simularet. Quem vt ille vidit, Depone, inquit, fili, depone quod geris; nam tuum non est. Totilæ verò prædixit aduentum eius in vrbem, maris transmissionem, & post nouem annos mortem.

Resp. Amauit eum Dominus, & ornauit eum, stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronauit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornauit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

Qui aliquot mensibus antequam è vita migraret, præmonuit discipulos quo die esset moriturus: ac sepulchrum, in quo suum corpus condi vellet, sex diebus antequam eò inferretur, aperiri iussit: sextoque die deferri voluit in Ecclesiam: vbi sumpta Eucharistia, sublatis in cælum oculis orans, inter manus discipulorum efflauit animam; quam duo monachi euntem in cælum viderunt pallio ornatam pretiosissimo, circum eam fulgentibus lampadibus, & clarissima & grauissima specie virum stantem supra caput

ipsius

ipsius dicentem audierunt: Hæc est via, qua dilectus Domini Benedictus in cælum ascendit.

Resp. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam; * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus. Vers. Iste est qui contempsit vitam mundi, & peruênit ad cælestia regna. Quia te vidi. Gloria Patri. Quia te vidi.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangelium. Ecce nos reliquimus omnia. vt in Communi Abbatum. cij.

Nona Lectio de Homilia Feriæ occurrentis, si celebratur in Quadragesima.

DIE XXV. MARTII.

IN FESTO ANNVNTIATIONIS B. MARIÆ virginis. Duplex.

Si hoc Festum venerit in maiori Hebdomada, vel infra Octauam Paschæ, transfertur post Octauam, iuxta Rubricam de Translatione Festorum: & tunc in fine Antiphonarum, Vers. & ℟. additur Alleluia, & tres Psalmi dicuntur per singulos Nocturnos sub prima Antiphona illius Nocturni: quod etiam fit in omnibus Festis, qui celebrantur tempore Paschali.

Ad Vesperas, Antiphona. Missus est Gabriel Angelus. cum reliq. de Laudib. 524. Psalmus, Dixit Dominus. cum reliquis, vt in Officio paruo beatæ Mariæ clxij.

Capitulum. *Isaiæ 7.c*

Ecce virgo concipiet, & pariet filium, & vocabitur nomen eius Emmanuel. Butyrum & mel comedet, vt sciat reprobare malum, & eligere bonum.

Hymnus. Aue maris stella. clx. ℣. Aue Maria, gratia plena. ℟. Dominus tecum.

Ad Magnificat, Antiphona. Spiritus sanctus in te descendet Maria, & virtus Altissimi obumbrabit tibi.

Oratio.

Deus, qui de beatæ Mariæ virginis vtero, Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscipere voluisti: præsta supplicibus tuis; vt qui verè eam genitricem Dei credimus, eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per eumdē Dominum nostrum.

Ad Matutinū Inuitatorium. Aue Maria, gratia plena: * Dominus tecum. Psalmus. Venite, exultemus. 2. Hymnus. Quem terra. Item Añæ, Psalmi, & ℣. Nocturnorum, vt in Officio paruo S. Mariæ. clxvj. excepta nona Antiphona, cuius loco dicitur Antiphona, Angelus Domi-

Domini nuntiauit Mariæ, & concepit de Spiritu sancto.

In primo Nocturno.

℣. Specie tua, & pulchritudine tua. ℟. Intende, prosperè procede, & regna.

De Isaia Propheta.

Lectio j. *Cap.7.b*

ET adiecit Dominus loqui ad Achaz, dicens; Pete tibi signum à Domino Deo tuo in profundum inferni, siue in excelsum suprà. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentabo Dominum. Et dixit: Audite ergo domus Dauid: Numquid parum vobis est, molestos esse hominibus, quia molesti estis & Deo meo? Propter hoc dabit Dominus ipse vobis signum, Ecce virgo concipiet, & pariet filium, & vocabitur nomen eius Emmanuel. Butyrum & mel comedet, vt sciat reprobare malum, & eligere bonum.

℟. Missus est Gabriel Angelus ad Mariam virginem desponsatam Ioseph, nuntians ei verbum: & expauescit Virgo de lumine. Ne timeas Maria: inuenisti gratiam apud Dominum: * Ecce concipies & paries, & vocabitur Altissimi Filius. ℣ Dabit ei Dominus Deus sedem Dauid patris eius, & regnabit in domo Iacob in æternum. Ecce concipies.

Lectio ij. *Cap.11.*

ET egredietur virga de radice Iesse, & flos de radice eius ascendet. Et requiescet super eum Spiritus Domini: spiritus sapientiæ & intellectus, spiritus consilij & fortitudinis, spiritus scientiæ & pietatis, & replebit eum spiritus timoris Domini. Non secundùm visionem oculorum iudicabit, neque secundùm auditum aurium arguet: sed iudicabit in iustitia pauperes, & arguet in æquitate pro mansuetis terræ: & percutiet terram virga oris sui, & spiritu labiorum suorum interficiet impium. Et erit iustitia cingulum lumborum eius: & fides cinctorium renum eius.

℟. Aue Maria, gratia plena: Dominus tecum: * Spiritus sanctus superueniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi: quod enim ex te nascetur Sanctum, vocabitur Filius Dei. ℣. Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens Angelus dixit ei. Spiritus.

Lectio iij. *Cap.35.*

LÆtabitur deserta & inuia, & exultabit solitudo, & florebit quasi lilium. Germinans germinabit, & exultabit lætabunda & laudans: gloria Libani data est ei: decor Carmeli, & Saron, ipsi

ipsi videbunt gloriam Domini & decorem Dei nostri. Confortate manus dissolutas, & genua debilia roborate. Dicite pusillanimis: Confortamini, & nolite timere: ecce Deus vester vltionem adducet retributionis: Deus ipse veniet, & saluabit vos. Tunc aperientur oculi cæcorum, & aures surdorum patebunt. Tunc saliet sicut ceruus claudus, & aperta erit lingua mutorum: quia scissæ sunt in deserto aquæ, & torrentes in solitudine. Et quæ erat arida, erit in stagnum, & sitiens in fontes aquarum.

Resp. Suscipe verbum virgo Maria, quod tibi à Domino per Angelum transmissum est: concipies & paries Deum pariter & hominem: * Vt benedicta dicaris inter omnes mulieres. ℣. Paries quidem filium, & virginitatis non patieris detrimentum; efficieris grauida, & eris mater semper intacta. Vt benedicta. Gloria. Vt benedicta.

In secundo Nocturno.

℣. Adiuuabit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in medio eius, non commouebitur.

Sermo sancti Leonis Papæ.

Serm. 2. de Natiuitate Domini. Lectio iiij.

DEus omnipotens & clemens, cuius natura bonitas, cuius voluntas potentia, cuius opus misericordia est: statim vt nos diabolica malignitas veneno suæ mortificauit inuidiæ, præstinata renouandis mortalibus suæ pietatis remedia inter ipsa mundi primordia præsignauit; denuntians serpenti, futurum semen mulieris, quod noxij capitis elationem sua virtute contereret, Christum scilicet in carne venturum; Deum hominemque signans, qui natus ex Virgine, violatorem humanæ propaginis incorrupta natiuitate damnaret.

℟. Ecce virgo concipiet, & pariet filium, dicit Dominus; * Et vocabitur nomen eius Admirabilis, Deus, Fortis. ℣. Super solium Dauid, & super regnum eius sedebit in æternum. Et vocabitur.

Lectio v.

NAm quia gloriabatur diabolus, hominem sua fraude deceptum diuinis caruisse muneribus, & immortalitatis dote nudatum, duram mortis subiisse sententiam, seque in malis suis quoddam de præuaricatoris consortio inuenisse solatium; Deum quoque, iustæ seueritatis exigente ratione, erga hominem, quem in tanto honore cōdiderat, antiquam mutasse sententiam: opus fuit, dilectissimi, secreti dispensa-

pensatione consilij, vt incommutabilis Deus (cuius voluntas non potest sua benignitate priuari) primam pietatis suæ dispositionem sacramento occultiore compleret: & homo diabolicæ iniquitatis versutia actus in culpam, contra Dei propositum non periret.

℟. Egredietur virga de radice Iesse, & flos de radice eius ascendet: * Et erit iustitia cingulum lumborum eius, & fides cinctorium renum eius. ℣. Et requiescet super eum Spiritus Domini, spiritus sapientiæ & intellectus, spiritus consilij & fortitudinis. Et erit.

Lectio vj.

ADuenientibus ergo temporibus, dilectissimi, quæ redemptioni hominum fuerant præstituta, ingreditur hæc infima Iesus Christus Dominus noster, de cælesti sede descendens, & à paterna gloria non recedens, nouo ordine, noua natiuitate generatus: nouo ordine: quia inuisibilis in suis, visibilis factus est in nostris: incomprehensibilis, voluit comprehendi: ante tempora manens, esse cœpit ex tempore: vniuersitatis Dominus, seruilem formam obumbrata maiestatis suæ dignitate suscepit: impassibilis Deus, non dedignatus est homo esse passibilis; & immortalis, mortis legibus subiacêre.

℟. Sancta & immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam, nescio: * Quia quem cæli capere non poterant, tuo gremio contulisti. ℣. Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Quia. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

℣. Elegit eam Deus, & præelegit eam. ℟. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Lectio sancti Euangelij secundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap. 1.*

IN illo tempore: Missus est Angelus Gabriel à Deo in ciuitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo Dauid; & nomen virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosij Episcopi.

Lib. 2. in Lucam

LAtent quidem diuina mysteria, nec facilè, iuxta propheticum dictum, quisquam hominum potest scire consilium Dei. Sed tamen ex ceteris factis atque præceptis Domini Saluatoris possumus intelligere, & hoc propensioris fuisse consilij, quòd ea potissimùm electa est

est vt Dominum páreret, quæ erat desponsata viro. Cur autem non antequam desponsaretur, impleta est? Fortasse ne diceretur, quòd conceperat ex adulterio.

Resp. Congratulamini mihi omnes qui diligitis Dominum, quia cùm essem paruula, placui Altissimo: * Et de meis visceribus genui Deum & hominem. ℣. Beatam me dicent omnes generationes; quia ancillam humilem respexit Deus. Et de meis. Benedictio. Cuius festum colimus, ipsa Virgo virginum.

Lectio viij.

ET ingressus ad eam Angelus. Disce virginem moribus, disce virginem verecundia, disce oraculo, disce mysterio. Trepidare virginum est, & ad omnes viri ingressus pauere, omnes viri affatus vereri. Discant mulieres propositum pudoris imitari. Sola in penetralibus, quam nemo virorum viderit, solus Angelus repererit: sola sine comite, sola sine teste, ne quo degenere deprauaretur affatu, ab Angelo salutatur.

℟. Gaude Maria virgo, cunctas hæreses sola interemisti, quæ Gabrielis Archangeli dictis credidisti: * Dum virgo Deum & hominem genuisti, & post partum virgo inuiolata permansisti. ℣. Beata es quæ credidisti, quia perfecta sunt ea quæ dicta sunt tibi à Domino. Dum virgo. Gloria Patri. Dum virgo.

Si hoc Festum celebratur in Quadragesima, nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis, & de ea fit commemoratio.

Lectio ix.

TAnti namque mandati mysterium non hominis fuit, sed Angeli ore promendum. Hodie primùm auditur: Spiritus sanctus superueniet in te. Et auditur, & creditur. Denique, Ecce, inquit, ancilla Domini: contingat mihi secundùm verbum tuum. Vide humilitatem, vide deuotionem. Ancillam se dicit Domini, quæ mater eligitur: nec repentino exaltata promisso est.

Te Deum laudamus. 18.

AD LAVDES & per Horas. Aña.

MIssus est Gabriel Angelus ad Mariam virginem desponsatam Ioseph. Psalm. Dominus regnauit, cum reliquis. 19. Aña. Aue Maria, gratia plena: Dominus tecum: Benedicta tu in mulieribus. Antiphona. Ne timeas Maria: inuenisti gratiam apud Dominum: ecce concipies & paries filium.

Anti-

Antiphona. Dabit ei Dominus sedem Dauid patris eius, & regnabit in æternum. Antiphona. Ecce ancilla Domini: fiat mihi secundùm verbum tuum.

Capitulum. *Isaiæ 7.*

ECce virgo concipiet, & pariet filium, & vocabitur nomen eius Emmanuel. Butyrum & mel comedet, vt sciat reprobare malum, & eligere bonum.

Hymnus. O gloriosa Virginum. clix. ℣. Aue Maria, gratia plena. ℟. Dominus tecum.

Ad Benedictus, Antiphona. Quomodo fiet istud, Angele Dei, quoniam virum non cognosco? Audi Maria virgo: Spiritus sanctus superueniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi.

Oratio.

DEus, qui de beatæ Mariæ virginis vtero, Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscipere voluisti: præsta supplicibus tuis; vt qui verè eam genitricem Dei credimus, eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per eumdem Dominum.

Ad Primam in ℟. breui dicitur ℣. Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Tertiam, Antiphona. Aue Maria. Capitulum, Ecce virgo concipiet.

℟. br. Specie tua, * Pulchritudine tua. Specie. ℣. Intende, prosperè procede, & regna. Et pulchritudine. Gloria Patri. Specie tua. ℣. Adiuuabit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in medio eius, non commouebitur.

Ad Sextam, Antiphona. Ne timeas Maria.

Capitulum. *Lucæ 1.d*

DAbit illi Dominus Deus sedem Dauid patris eius: & regnabit in domo Iacob in æternum, & regni eius non erit finis.

℟. breue. Adiuuabit eam, * Deus vultu suo. Adiuuabit. ℣. Deus in medio eius, non commouebitur. Deus. Gloria Patri. Adiuuabit. ℣. Elegit eam Deus, & præelegit eam. ℟. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Ad Nonam, Antiphona. Ecce ancilla Domini.

Capitulum. *Isaiæ 11.*

EGredietur virga de radice Iesse, & flos de radice eius ascendet: & requiescet super eum Spiritus Domini.

℟. breue. Elegit eam Deus, * Et præelegit eam. Elegit. ℣. In tabernaculo suo habitare facit eam. Et præelegit. Gloria Patri. Elegit. ℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. Resp. Proptereà benedixit te Deus in æternum.

In secundis Vesperis dicuntur omnia vt suprà in primis. 520.

Ad Magnificat, Antiphona. Gabriel Angelus locutus est Mariæ, dicens: Aue gratia plena: Dominus tecum: Benedicta tu in mulieribus.

FESTA APRILIS.

DIE II. APRILIS.

In festo S. Francisci de Paula Confessoris. Duplex.

Oratio.

Deus humilium celsitudo, qui beatum Franciscum Confessorem Sanctorum tuorum gloria sublimasti: tribue quæsumus, vt eius meritis & imitatione, promissa humilibus præmia feliciter consequamur. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente, si celebretur post Pascha. Si verò in Quadrages. Beatus vir, qui inuentus est sine macula. de Communi Confess. non Pontif. xcvij.

In secundo Nocturno.

Lectio iiij.

Franciscus Paulæ, quod est Calabriæ oppidum, loco humili natus est: quem parentes cùm diu prole caruissent, voto facto beati Francisci precibus susceperunt. Is adolescens diuino ardore succensus, in eremum secessit: vbi annis sex, victu asperam, sed meditationibus cælestibus suauem vitam duxit. Sed cùm virtutum eius fama longiùs manaret, multique ad eum pietatis studio concurrerent, fraternæ charitatis causa è solitudine egressus, Ecclesiam prope Paulam ædificauit, ibique prima sui Ordinis fundamenta iecit.

Resp. Honestum fecit illum Dominus, & custodiuit eum ab inimicis, & à seductoribus tutauit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. Vers. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Erat in eo mirifica loquendi gratia; perpetuam virginitatem seruauit: humilitatem sic coluit, vt se omnium minimum diceret, suosque alumnos Minimos appellari voluerit. Rudi amictu, nudis pedibus incedens, humi cubabat. Cibi abstinentia fuit admirabili, semel in die post solis occasum reficiebatur, & ad panem, & aquæ potum, vix aliquid eiusmodi obsonij adhibebat, quo vesci in Quadragesima licet: quam consuetudinem vt Fratres sui toto anni tempore retinerent, quarto eos voto adstrinxit.

℟. Amauit eum Dominus; &

& ornauit eum, stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronauit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornauit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

MVltis miraculis serui sui sanctitatem Deus testari voluit: quorum illud in primis celebre, quod à nautis reiectus, Siciliæ fretum strato super fluctibus pallio cum socio transmisit. Multa etiam futura prophetico spiritu prædixit. A Ludouico vndecimo Francorum rege expetitus, magnoque in honore est habitus. Denique annum primum & nonagesimum agens, Turonis migrauit ad Dominum, anno salutis millesimo quingentesimo septimo: cuius corpus dies vndecim insepultum, ita incorruptum permansit, vt suauem etiam odorem efflaret. Eum Leo Papa decimus in Sanctorum numerum retulit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam; * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, & peruênit ad cælestia regna. Quia te. Gloria Patri. Quia te.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangelium. Nolite timere pusillus grex. vt in Communi Confessoris non Pontificis. xcvij.

DIE XI. APRILIS.

In festo sancti Leonis Papæ, & Confessoris. Duplex.

Oratio.

EXaudi quæsumus Domine preces nostras, quas in beati Leonis Confessoris tui atque Pontificis solemnitate deferimus: & qui tibi dignè meruit famulari, eius intercedentibus meritis ab omnibus nos absolue peccatis. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno.

Incipit Epistola prima beati Petri Apostoli.

Lectio j. *Cap.* I.

PEtrus Apostolus Iesu Christi, electis aduenis dispersionis Ponti, Galatiæ, Cappadociæ, Asiæ, & Bithyniæ, secundùm præscientiam Dei Patris, in sanctificationem Spiritus, in obedientiam, & aspersionem sanguinis Iesu Christi: Gratia vobis & pax multiplicetur. Benedictus Deus & Pater Domini nostri Iesu Christi, qui secundùm misericordiam suam magnam regenerauit nos in spem viuam, per resurrectionem Iesu Christi ex mortuis, in hereditatem

incor-

incorruptibilem, & incontaminatam, & immarcescibilem, conseruatam in cælis in vobis, qui in virtute Dei custodimini per fidem in salutem, paratam reuelari in tempore nouissimo.

Resp. Euge serue bone & fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: * Intra in gaudium Domini tui. ℣. Domine quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. Intra in gaudium.

Lectio ij.

IN quo exultabitis, modicum nunc si oportet contristari in variis tentationibus: vt probatio vestræ fidei multò pretiosior auro (quod per ignem probatur) inueniatur in laudem, & gloriam, & honorem, in reuelatione Iesu Christi: quem cùm non videritis, diligitis: in quem nunc quoque non videntes creditis: credentes autem exultabitis lætitia inenarrabili & glorificata; reportantes finem fidei vestræ, salutem animarum. De qua salute exquisierunt atque scrutati sunt Prophetæ, qui de futura in vobis gratia prophetauerunt: scrutantes in quod vel quale tempus significaret in eis Spiritus Christi: prænuntians eas quæ in Christo sunt passiones, & posteriores glorias: quibus reuelatum est, quia non sibimetipsis, vobis autem ministrabant ea, quæ nunc nuntiata sunt vobis per eos qui euangelizauerunt vobis, Spiritu sancto misso de cælo, in quem desiderant Angeli prospicere.

Resp. Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo: * Ideò iureiurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam. Vers. Benedictionem omnium gentium dedit illi, & testamentum suum confirmauit super caput eius. Ideò iureiurando.

Lectio iij.

PRopter quod succincti lumbos mentis vestræ, sobrij perfectè sperate in eam, quæ offertur vobis, gratiam, in reuelationem Iesu Christi: quasi filij obedientiæ, non configurati prioribus ignorantiæ vestræ desideriis: sed secundùm eum qui vocauit vos, Sanctum; & ipsi in omni conuersatione sancti sitis: quoniam scriptum est: Sancti eritis, quoniam ego sanctus sum. Et si Patrem inuocatis eum, qui sine acceptione personarum iudicat secundùm vniuscuiusque opus, in timore incolatus vestri tempore conuersamini.

famini. Scientes quòd non corruptibilibus auro vel argento redempti estis de vana vestra conuersatione paternæ traditionis; sed pretioso sanguine, quasi agni immaculati Christi, & incontaminati: præcogniti quidem ante mundi constitutionem, manifestati autem nouissimis temporibus propter vos, qui per ipsum fideles estis in Deo, qui suscitauit eum à mortuis, & dedit ei gloriam, vt fides vestra & spes esset in Deo.

Resp. Iurauit Dominus, & non pœnitebit eum: * Tu es sacerdos in æternum secundùm ordinem Melchisedech. ℣. Dixit Dominus Domino meo, Sede à dextris meis. Tu es sacerdos. Gloria Patri. Tu es sacerdos.

In secundo Nocturno.

Lectio iiij.

LEo primus, Etruscus, eo tempore præfuit Ecclesiæ, cùm rex Hunnorum Attila, cognomento Flagellum Dei, in Italiam inuadens, Aquiléiam triennij obsidione captam diripuit & incendit: vnde cùm Romam ardenti furore raperetur, iamque copias, vbi Mincius in Padum influit, traiicere pararet, occurrit ei Leo, malorum Italiæ impendentium misericordia permotus: cuius diuina eloquentia persuasum est Attilæ, vt regrederetur. Qui interrogatus à suis, quid esset quòd præter consuetudinem tam humiliter Romani Pontificis imperata faceret; respondit, se astantem quemdam alium, illo loquente, sacerdotali habitu veritum esse, sibi stricto gladio minitantem mortem, nisi Leoni obtemperaret. Quare in Pannoniam reuersus est.

℟. Inueni Dauid seruum meum, oleo sancto meo vnxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

LEo autem Romæ singulari omnium lætitia exceptus, paulò pòst inuadenti vrbem Genserico, eadem eloquentiæ vi, & sanctitatis opinione persuasit, vt ab incendio, ignominiis, ac cædibus abstineret. Sed cùm Ecclesiam à multis hæresibus oppugnari, maximéque à Nestorianis & Eutychianis exagitari videret; ad eam purgandam, & in fide Catholica confirmandam, Concilium Chalcedonense indixit. Vbi sexcentis triginta coactis Episcopis, Eutyches, & Dioscorus, & iterùm Nestorius, condemnati sunt: eius-

eiusdemque Concilij decreta, sua auctoritate confirmauit.

℟. Posui adiutorium super potentem, & exaltaui electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inueni Dauid seruum meum, oleo sancto meo vnxi eum. Manus.

Lectio vj.

HIs actis, sanctus Pontifex se ad reficiendas & ædificandas Ecclesias conuertit. Cuius suasu Demetria, pia femina, sancti Stephani Ecclesiam construxit in suo fundo via Latina, tertio ab Vrbe milliario: ipse via Appia sub nomine sancti Cornelij alteram condidit. Multas præterea & sacras ædes, & sacra earum vasa restituit. In tribus Basilicis, Petri, Pauli, & Constantiniana, cameras extruxit: ædificauit monasterium vicinum Basilicæ sancti Petri: sepulchris Apostolorum custodes adhibuit, quos Cubicularios appellauit. Statuit, vt in actione mysterij diceretur, Sanctum sacrificium, immaculatam hostiam. Sanxit, ne monacha benedictum capitis velamen reciperet, nisi quadraginta annorum virginitatem probasset. His & aliis præclarè gestis, cùm multa sanctè & luculenter scripsisset, tertio Idus Aprilis obdormiuit in Domino. Sedit in Pontificatu annos viginti, menses decem, dies viginti octo.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina eius repleta est, * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, & peruenit ad cælestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse intercedat.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 16. b*

IN illo tempore: Venit Iesus in partes Cæsaréæ Philippi: & interrogabat discipulos suos, dicens: Quem dicunt homines esse filium hominis? Et reliqua.

Homilia sancti Leonis Papæ.

Serm. 2. in anniuers. assumpt. suæ, ante medium.

CVm, sicut Euangelica lectione reseratum est, interrogasset Dominus discipulos, quem ipsum (multis diuersa opinantibus) crederent, respondissetque beatus Petrus, dicens: Tu es Christus Filius Dei viui: Dominus ait: Beatus es Simon Bar Iona, quia caro & sanguis non reuelauit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est: & ego dico tibi, quia tu es Petrus, & super hanc petram ædifi-

ædificabo Ecclesiam meam, & portæ inferi non præualebunt aduersus eam, & tibi dabo claues regni cælorum; & quodcumque ligaueris super terram, erit ligatum & in cælis: & quodcumque solueris super terram, erit solutum & in cælis. Manet ergo dispositio veritatis, & beatus Petrus in accepta fortitudine petræ perseuerans, suscepta Ecclesiæ gubernacula non reliquit.

℟. Amauit eum Dominus, & ornauit eum, stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronauit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornauit eum. Et ad portas.

Lectio viij.

IN vniuersa namque Ecclesia, Tu es Christus Filius Dei viui, quotidie Petrus dicit: & omnis lingua, quæ confitetur Dominum, magisterio huius vocis imbuitur. Hæc fides diabolum vincit, & captiuorum eius vincula dissoluit. Hæc erutos mundo, inserit cælo, & portæ inferi aduersus eam præualere non possunt. Tanta enim diuinitus soliditate munita est, vt eam neque hæretica vmquam corrumpere prauitas, nec pagana potuerit superare perfidia. His itaque modis, dilectissimi, rationabili obsequio celebratur hodierna festiuitas: vt in persona humilitatis meæ ille intelligatur, ille honoretur, in quo & omnium pastorum sollicitudo, cum commendatarum sibi ouium custodia perseuerat, & cuius etiam dignitas in indigno herede non deficit.

℟. In medio Ecclesiæ aperuit os eius, * Et impleuit eum Dominus spiritu sapientiæ & intellectus. ℣. Iucunditatem & exultationem thesaurizauit super eum. Et impleuit. Gloria. Et impleuit.

Lectio ix.

CVm ergo cohortationes nostras auribus vestræ sanctitatis adhibemus; ipsum vobis, cuius vice fungimur, loqui credite: quia & illius vos affectu monemus, & non aliud vobis, quàm quod docuit, prædicamus, obsecrantes, vt succincti lumbos mentis vestræ, castam & sobriam vitam in Dei timore ducatis. Corona mea, sicut Apostolus ait, & gaudium vos estis, si fides vestra, quæ ab initio Euangelij in vniuerso mundo prædicata est, in dilectione & sanctitate permanserit. Nam licet omnem Ecclesiam, quæ in toto est orbe terrarum, cunctis oporteat florere virtutibus, vos tamen præcipuè inter ceteros popu-

los decet meritis pietatis excellere, quos in ipsa Apostolicæ petræ arce fundatos, & Dominus noster Iesus Christus cum omnibus redemit, & beatus Apostolus Petrus præ omnibus erudiuit.

Te Deum laudamus. 18.

DIE XIII. APRILIS.

In festo S. Hermenegildi martyris. Semiduplex.

Omnia de Communi vnius Martyris, præter ea quæ sequuntur.

In vtrisque Vesperis & Laudibus. Hymnus.

Regali solio fortis Iberiæ
Hermengilde iubar, gloria Martyrum,
Christi quos amor almis
Cæli cœtibus inserit:
Vt perstas patiens pollicitum Deo
Seruans obsequium! quo potius tibi
Nil proponis, & arces
Cautus noxia, quę placēt.
Vt motus cohibes, pabula qui parant
Surgentis vitij, non dubios agens
Per vestigia gressus;
Quò veri via dirigit!
Sit rerum Domino iugis honor Patri,
Et Natum celebrent ora precantium,
Diuinumque supremis
Flamen laudibus efferant.
Amen.

Oratio.

Deus, qui beatum Hermenegildum martyrem tuum cælesti regno terrenum postponere docuisti; da quæsumus nobis eius exemplo caduca despicere, atque æterna sectari. Per Dominum.

Si celebretur in Quadragesima, fit commem. feriæ in vtrisque Vesperis & Laudibus.

Ad Matutinum.

Hymnus.

Nullis te genitor blanditiis trahit,
Non vitę caperis diuitis otio,
Gemmarúmve nitore,
Regnandíve cupidine.
Diris non acies te gladij minis,
Nec terret perimens carnificis furor:
Nam mansura caducis
Præfers gaudia Cælitum.
Nunc nos è Superûm protege sedibus
Clemens, atque preces, dum canimus tua
Quæsitam nece palmam,
Pronis auribus excipe.
Sit rerum Domino iugis honor Patri,
Et Natum celebrent ora precantium,
Diuinumque supremis
Flamen laudibus efferant.
Amen.

In primo Nocturno, si celebretur in Quadrages. Fratres, debitores sumus non carni.

carni. de Communi plurimorum Martyrum. lij.

Si verò post Pascha, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex libro Dialogorum sancti Gregorij Papæ.

Lib. 3. cap. 31. Lectio iiij.

HErmenegildus Rex Leouigildi Regis Visigothorum filius; ab Ariana hæresi ad fidem Catholicam viro reuerendissimo Leandro Hispalensi Episcopo, dudum mihi in amicitiis familiariter iuncto, prædicante, conuersus est. Quem pater Arianus, vt ad eamdem hæresim rediret, & præmiis suadere, & minis terrere conatus est. Cumque ille constantissimè responderet, numquam se veram fidem posse relinquere, quã semel agnouisset: iratus pater eum priuauit regno: rebusque exspoliauit omnibus. Cumque nec sic virtutem mentis illius emollire valuisset: in arcta illum custodia concludens, collum manusque illius ferro ligauit. Cœpit itaque Hermenegildus Rex iuuenis terrenum regnum despicere, & forti desiderio cæleste quærens, in ciliciis vinculatus iacens, omnipotenti Deo, ad confortandum se preces effundere; tantoque sublimiùs gloriam transeuntis mundi despicere, quantò & religatus agnouerat nihil fuisse, quod potuerit auferri.

℟. Honestum fecit illum Dominus, & custodiuit eum ab inimicis, & à seductoribus tutauit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Descenditque cum illo in foueam: & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Tempore Paschali, ℟. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, * Et æternitas temporum, alleluia, alleluia. Vers. Lætitia sempiterna erit super capita eorum: gaudium & exultationem obtinebunt. Et æternitas.

Lectio v.

SVperueniente autem Paschalis festiuitatis die, intempestæ noctis silentio ad eum perfidus pater Arianum Episcopum misit, vt ex eius manu sacrilegæ consecrationis communionem perciperet, atque per hoc ad patris gratiam redire mereretur. Sed vir Deo deditus, Ariano Episcopo venienti exprobrauit, vt debuit, eiusque à se perfidiam dignis increpationibus repulit: quia etsi exteriùs iacebat ligatus, apud se tamen in magno mentis culmine stabat securus. Ad se itaque reuerso Episcopo, Arianus pater infremuit, statimque suos apparitores misit,

sit, qui constantissimum Confessorem Dei illic vbi iacebat occiderent: quod & factum est. Nam mox, vt ingressi sunt, securim cerebro eius infigentes, vitam corporis abstulerunt; hocque in eo valuerunt perimere, quod ipsum quoque, qui peremptus est, in se constiterat despexisse. Sed pro ostendenda vera eius gloria, superna quoque non defuere miracula. Nam cœpit in Nocturno silentio psalmodiæ cantus ad corpus eiusdem regis & martyris audiri: atque ideò veraciter regis, quia & martyris.

℟. Desiderium animæ eius tribuisti ei Domine, * Et voluntate labiorum eius non fraudasti eum. ℣. Quoniam præuenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Tempore Paschali, ℟. In seruis suis, alleluia, * Consolabitur Deus, alleluia. ℣. Iudicabit Dominus populum suum, & in seruis suis. Consolabitur.

Lectio vj.

Qvidam etiam ferunt, quòd illic nocturno tempore accensæ lampades apparebant. Vnde & factum est, quatenus corpus illius, vt videlicet martyris, iure à cunctis fidelibus venerari debuisset. Pater verò perfidus, & parricida commotus pœnitentia, hoc fecisse se doluit, nec tamen vsque ad obtinendam salutem pœnituit. Nam quia vera esset Catholica fides agnouit, sed gentis suæ timore perterritus, ad hanc peruenire non meruit. Qui, oborta ægritudine, ad extrema perductus est, & Leandro Episcopo, quem priùs vehementer afflixerat, Reccaredum Regem filium suum, quem in sua hæresi relinquebat, commendare curauit, vt in ipso quoque talia faceret, qualia & in fratre suis exhortationibus fecisset. Qua commendatione expleta, defunctus est. Post cuius mortem Reccaredus Rex non patrem perfidum, sed fratrem martyrem sequens, ab Arianæ hæreseos prauitate conuersus est, totamque Visigothorum gentem ita ad veram perduxit fidem, vt nullum in suo regno militare permitteret, qui regni Dei hostis existere per hæreticam prauitatem non timeret. Nec mirum quòd veræ fidei prædicator factus est, qui frater est martyris: cuius hunc quoque merita adiuuant, vt ad omnipotentis Dei gremium tam multos reducat.

Resp. Stola iucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit

fuit super caput eius. ℣. Cibauit illum Dominus pane vitæ & intellectus: & aqua sapientiæ salutaris potauit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

Tempore Paschali, ℟. Filiæ Ierusalem, venite, & videte Martyres cum coronis, quibus coronauit eos Dominus, * In die solemnitatis & lætitiæ, alleluia. ℣. Quoniam confortauit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In die solemnitatis. Gloria Patri. In die.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangelium. Si quis venit ad me. de Communi vnius Martyris. xxxv. & si celebretur in Quadragesima, nona Lectio de Homilia Feriæ occurrentis.

Si autem celebretur tempore Paschali, omnia dicuntur vt in Communi vnius Martyris tempore Paschali, præter Orationem propriam cum Hymnis, & Euangelium vt suprà.

COMMVNE Sanctorum Martyrum tempore Paschali habetur cum aliis Communibus, infrà. xl.

DIE XIV. APRILIS.

Sanctorum mart. Tiburtij, Valeriani & Maximi.

Oratio.

PRæsta quæsumus omnipotens Deus; vt qui sanctorum martyrum tuorum Tiburtij, Valeriani, & Maximi solemnia colimus; eorum etiam virtutes imitemur. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum.

Lectio ij.

VAlerianus Romanus, nobili genere ortus, Alexandro Seuero Imperatore, hortatu beatæ Cæciliæ virginis, quam sibi pari nobilitate vxorem desponderat, vnà cum Tiburtio fratre à sancto Vrbano Papa baptizatur. Quos vbi Præfectus Vrbis Almachius Christianos esse cognouit, & patrimonio pauperibus distributo, Christianorum corpora sepelire; accersitos grauiter reprehendit: atque vbi Christum Deum constanter confitentes, deos autem dæmoniorum inania simulacra prædicantes videt, virgis cædi iubet.

Lectio iij.

SEd cùm verberibus cogi non posset, vt Iouis simulacrum venerarentur, immò fortes in fidei veritate permanerent, ad quartum ab Vrbe lapidem securi feriuntur. Quorum virtutem admiratus Maximus Præfecti cubicularius, qui eos ad supplicium perduxerat, Christianum se esse professus est, cum multis prætereà Præfecti ministris: qui paulò pòst plumbatis contusi, omnes ex dia-

diaboli ministris, Christi Domini martyres euaserunt.

Te Deum laudamus. 18.

DIE XVII. APRILIS.

S. Aniceti Papæ & martyris. Oratio.

DEus, qui nos beati Aniceti martyris tui atque Pontificis annua solemnitate lætificas; concede propitius; vt cuius natalitia colimus, de eiusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum nostrum. Lectio iij.

ANicetus Syrus, Imperatore Marco Aurelio Antonino, præfuit Ecclesiæ. Decreuit, ne clerici comam nutrirent. Quinquies mense Decembri ordinauit Presbyteros decem & septem, Diaconos quatuor, Episcopos per diuersa loca nouem. Vixit in Pontificatu annos octo, menses octo, dies viginti quatuor. Propter Christi fidem martyrio coronatus, sepultus est via Appia in cœmeterio, quod posteà Callisti appellatum est, decimo quinto Kalendas Maias.

Te Deum laudamus 18.

DIE XXII. APRILIS.

In festo SS. Soteris & Caij Pontificum & Martyrum.

Semiduplex. Oratio.

BEatorum martyrum, pariterque Pontificum Soteris & Caij nos, quæsumus Domine, festa tueantur, & eorum commendet oratio veneranda. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iiij.

SOter, Fundis in Campania natus, sanciuit, ne sacræ virgines vasa sacra & pallas attingerent, néve thuris ministerio in Ecclesia vterentur. Idem statuit, vt Christi corpus in Cœna Domini sumeretur ab omnibus, iis exceptis, qui propter graue peccatum id facere prohiberentur. Sedit in Pontificatu annos tres, menses vndecim, dies decem & octo; martyrio coronatur sub Marco Aurelio Imperatore, & in cœmeterio, quod posteà Callisti dictum est, sepelitur, more maiorum mense Decembri creatis Presbyteris decem & octo, Diaconis nouem, Episcopis per diuersa loca vndecim.

Resp. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, * Et æternitas temporum, alleluia, alleluia. Vers. Lætitia sempiterna erit super capita eorum: gaudium & exultationem obtinebunt. Et æternitas. Lectio v.

CAius Dalmata, ex genere Diocletiani Imperatoris, constituit, vt his Ordi-

Ordinum & honorum gradibus in Ecclesia ad Episcopatum ascenderetur: Ostiarij, Lectoris, Exorcistæ, Acolythi, Subdiaconi, Diaconi, Presbyteri. Hic Diocletiani crudelitatem in Christianos fugiens, aliquamdiu in spelunca delituit: verùm octo pòst annis vnà cum Gabino fratre martyrij coronam consecutus est, cùm sedisset annos duodecim, menses quatuor, dies quinque, creatis mense Decembri Presbyteris viginti quinque, Diaconis octo, Episcopis quinque. Sepultus est in cœmeterio Callisti decimo Kalendas Maij. Eius memoriam Vrbanus Octauus in Vrbe renouauit, dirutam Ecclesiam restituit; Titulo, Statione, & ipsius reliquiis decorauit.

℟. In seruis suis, alleluia: * Consolabitur Deus, alleluia. ℣. Iudicabit Dominus populum suum, & in seruis suis. Consolabitur.

Sermo sancti Ambrosij Episcopi.

Serm.22. Lectio vj.

DIgnum & congruum est, fratres, vt post lætitiam Paschæ, quam in Ecclesia celebrauimus, gaudia nostra cum sanctis Martyribus conferamus; & iis annuntiemus Dominicæ resurrectionis gloriam, qui consortes sunt Dominicæ passionis. Qui enim socij sunt contumeliæ, debent & participes esse lætitiæ. Ita enim dicit beatus Apostolus: Sicut socij passionum estis, & resurrectionis eritis: si tolerabimus, inquit, & conregnabimus. Qui ergo tolerauerunt mala propter Christum, debent & gloriam habere cum Christo.

Resp. Filiæ Ierusalem, venite & videte Martyres cum coronis, quibus coronauit eos Dominus. * In die solemnitatis & lætitiæ, alleluia. Vers. Quoniam confortauit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In die solemnitatis. Gloria Patri. In die.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangelium. Ego sum vitis, vos palmites. de Communi Martyrum tempore Paschali. xlviij.

In Vesperis à Capitulo fit de sancto Georgio.

DIE XXIII. APRILIS.

In festo S. Georgij martyris. Semiduplex.

Oratio.

DEus, qui nos beati Georgij martyris tui meritis & intercessione lætificas: concede propitius; vt qui tua per eum beneficia poscimus, dono tuæ gratiæ consequamur. Per Dominum.

Deinde fit commemoratio SS. Soteris & Caij, Antiphona. Sancti & iusti in Domino gaudete, alleluia: vos elegit Deus in hereditatem sibi, alleluia. ℣. Pretiosa in conspectu Domini, alleluia. ℟. Mors sanctorum eius, alleluia.

Oratio. Beatorum martyrum, vt suprà. 536.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Epistola sancti Cypriani Episcopi & martyris, ad Martyres & Confessores.

Lib.2.Epist.6. Lectio iiij.

Quibus ego vos laudibus prædicem, fortissimi martyres? robur pectoris vestri, & perseuerantiam fidei quo præconio vocis exornem? Tolerastis vsque ad consummationem gloriæ durissimam quęstionem; nec cessistis supplicijs, sed vobis potiùs supplicia cesserunt. Finem doloribus, quem tormenta non dabant, coronæ dederunt. Laniena grauior ad hoc diu perseuerauit, non vt stantem fidem deiiceret, sed vt homines Dei ad Deum velociùs mitteret.

℟. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, * Et æternitas temporum, alleluia, alleluia. Vers. Lætitia sempiterna erit super capita eorum: gaudium & exultationem obtinebunt. Et æternitas.

Lectio v.

Vidit admirans præsentium multitudo cæleste certamen, certamen Dei, certamen spiritale, prælium Christi: stetisse seruos eius voce libera, mente incorrupta, virtute diuina, telis quidem sæcularibus nudos, sed armis fidei ardentis armatos. Steterunt torti torquentibus fortiores: & pulsantes ac laniantes vngulas, pulsata ac laniata membra vicerunt. Inexpugnabilem fidem superare non potuit sæuiens diu plaga repetita, quamuis rupta compâge viscerum torquerentur in seruis Dei iam non membra, sed vulnera. Fluebat sanguis, qui incendium persecutionis extingueret, qui flammas & ignes gehennæ glorioso cruore sopiret.

℟. In seruis suis, alleluia: * Consolabitur Deus, alleluia. ℣. Iudicabit Dominus populum suum, & in seruis suis. Consolabitur.

Lectio vj.

O Quale illud fuit spectaculum Domino, quàm sublime, quàm magnum, quàm

quàm Dei oculis sacramento ac deuotione militis eius acceptum! sicut scriptum est in Psalmis, Spiritu sancto loquente ad nos pariter & monente: Pretiosa est in conspectu Domini mors iustorum eius. Pretiosa mors hæc est, quæ emit immortalitatem pretio sui sanguinis, quæ accepit coronam de consummatione virtutis. Quàm lætus illic Christus fuit, quàm libens in talibus seruis suis & pugnauit & vicit protector fidei, dans credentibus tantum, quantum se credit capere qui sumit, certamini suo adfuit, præliatores atque assertores sui nominis erexit, corroborauit, animauit. Et qui pro nobis mortem semel vicit, semper vincit in nobis.

Resp. Filiæ Ierusalem, venite & videte Martyres cum coronis, quibus coronauit eos Dominus, * In die solemnitatis & lætitiæ, alleluia. Vers. Quoniam confortauit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In die solemnitatis. Gloria Patri. In die solemnitatis.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangelium. Ego sum vitis vera. de Communi Martyrum tempore Paschali. xliiij.

DIE XXV. APRILIS.

In festo sancti Marci Euangelistæ. Duplex.

Omnia de Communi Apostolorum tempore Paschali. xxij. præter ea quæ hîc assignantur. Oratio.

Deus, qui beatum Marcum Euangelistã tuum, Euangelicæ prædicationis gratia sublimasti: tribue quæsumus, eius nos semper & eruditione proficere, & oratione defendi. Per Dominum nostrum.

Ad Matutinum.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ezechielis Prophetæ. Lectio j. Cap. 1.

Et factum est in trigesimo anno, in quarto, in quinta mensis, cùm essem in medio captiuorum iuxta fluuium Chobar, aperti sunt cæli, & vidi visiones Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigrationis regis Ioachim, factum est verbum Domini ad Ezechielem filium Buzi sacerdotem in terra Chaldæorum, secus flumen Chobar: & facta est super eum ibi manus Domini. Et vidi, & ecce ventus turbinis veniebat ab Aquilone; & nubes magna, & ignis inuoluens, & splendor in circuitu eius, & de medio eius quasi species electri, id est, de medio ignis.

℟. Beatus vir qui metuit Dominum, alleluia, * In mandatis eius cupit nimis, alleluia, alleluia, alleluia. ℣. Gloria & diuitiæ in domo eius, & iustitia eius manet in sæculum sæculi. In mandatis.

Lectio ij.

ET in medio eius, similitudo quatuor animalium: & hic aspectus eorum, similitudo hominis in eis. Quatuor facies vni, & quatuor pennæ vni. Pedes eorum pedes recti, & planta pedis eorum quasi planta pedis vituli, & scintillæ quasi aspectus æris candentis. Et manus hominis sub pennis eorum in quatuor partibus: & facies, & pennas per quatuor partes habebant: iunctæque erant pennæ eorum alterius ad alterum. Non reuertebantur cùm incederent: sed vnumquodque ante faciem suam gradiebatur.

℟. Tristitia vestra, alleluia, * Conuertetur in gaudium, alleluia, alleluia. ℣. Mundus autem gaudebit, vos verò contristabimini, sed tristitia vestra. Conuertetur.

Lectio iij.

SImilitudo autem vultus eorum: facies hominis, & facies leonis à dextris ipsorum quatuor: facies autem bouis à sinistris ipsorum quatuor, & facies aquilæ desuper ipsorum quatuor. Facies eorum, & pennæ eorum extentæ desuper: duæ pennæ singulorum iungebantur, & duæ tegebant corpora eorum: & vnumquodque eorum coram facie sua ambulabat: vbi erat impetus spiritus, illuc gradiebantur, nec reuertebantur cùm ambularent.

Resp. Pretiosa in conspectu Domini, alleluia, * Mors sanctorum eius, alleluia. ℣. Custodit Dominus omnia ossa eorum, vnum ex his non conteretur. Mors. Gloria Patri. Mors.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Hieronymi Presbyteri, de Scriptoribus Ecclesiasticis.

Lectio iiij.

MArcus discipulus & interpres Petri, iuxta quod Petrum referentem audierat, rogatus Romæ à fratribus, breue scripsit Euangelium. Quod cùm Petrus audisset, & probauit, & Ecclesiæ legendum sua auctoritate dedit. Assumpto itaque Euangelio quod ipse confecerat, perrexit in Ægyptum, & primus Alexandriæ Christum annuntians, constituit Ecclesiam tanta doctrina & vitæ continentia, vt omnes sectatores Christi ad exemplum sui cogeret.

℟. Lux

℟. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, * Et æternitas temporum, alleluia, alleluia. ℣. Lætitia sempiterna erit super capita eorum: gaudium & exultationem obtinebunt. Et æternitas.

Lectio v.

DEnique Philo, disertissimus Iudæorum, videns Alexandriæ primam Ecclesiam adhuc Iudaizantem, quasi in laudem gentis suæ librum super eorum conuersatione scripsit. Et quomodo Lucas narrat Ierosolymæ credentes omnia habuisse communia; sic & ille, quod Alexandriæ sub Marco fieri doctore cernebat, memoriæ tradidit. Mortuus est autem octauo Neronis anno, & sepultus Alexandriæ, succedente sibi Aniano.

℟. Virtute magna reddebant Apostoli, * Testimonium resurrectionis Iesu Christi Domini nostri, alleluia, alleluia. Ver. Repleti quidem Spiritu sancto loquebantur cum fiducia verbum Dei. Testimonium.

De Expositione sancti Gregorij Papæ super Ezechielem Prophetam.

Homil.3.lib.1. Lectio vj.

SAncta quatuor animalia, quæ Prophetiæ spiritu futura præuidentur, subtili narratione describuntur, cùm dicitur: Quatuor facies vni, & quatuor pennæ vni. Quid per faciem, nisi notitia: & quid per pennas, nisi volatus exprimitur? Per faciem quippe vnusquisque cognoscitur: per pennas verò in altum auium corpora sublevantur. Facies itaque ad fidem pertinet, penna ad contemplationem. Per fidem namque ab omnipotenti Deo cognoscimur, sicut ipse de suis ouibus dicit: Ego sum pastor bonus, & cognosco oues meas, & cognoscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio quos elegerim. Per contemplationem verò, qua super nosmetipsos tollimur, quasi in aëra leuamur.

Resp. Isti sunt agni nouelli, qui annuntiauerunt, alleluia: modò venerunt ad fontes, * Repleti sunt claritate, alleluia, alleluia. ℣. In conspectu Agni amicti sunt stolis albis, & palmæ in manibus eorum. Repleti sunt. Gloria Patri. Repleti sunt.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.10.*

IN illo tempore: Designauit Dominus & alios septuaginta duos: & misit illos binos ante faciem suam,

in omnem ciuitatem & locum, quò erat ipse venturus. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Homilia 17. in Euangelia.

DOminus & Saluator noster, fratres charissimi, aliquando nos sermonibus, aliquando verò operibus admonet. Ipsa etenim facta eius, præcepta sunt: quia dum aliquid tacitus facit, quid agere debeamus innotescit. Ecce enim binos in prædicationem discipulos mittit: quia duo sunt præcepta charitatis, Dei videlicet amor, & proximi: & minùs, quàm inter duos, charitas haberi non potest. Nemo enim propriè ad semetipsum habere charitatem dicitur: sed dilectio in alterum tendit, vt charitas esse possit.

Resp. Ego sum vitis vera, & vos palmites: * Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, alleluia, alleluia. ℣. Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Qui manet.

Lectio viij.

ECce enim binos ad prædicandum discipulos Dominus mittit: quatenus hoc nobis tacitus innuat, quia qui charitatem erga alterum non habet, prædicationis officium suscipere nullatenus debet. Benè autem dicitur, quia misit eos ante faciem suam in omnem ciuitatem & locum, quò erat ipse venturus. Prædicatores enim suos Dominus sequitur: quia prædicatio præuenit, & tunc ad mentis nostræ habitaculum Dominus venit, quando verba exhortationis præcurrunt: atque per hoc veritas in mente suscipitur.

℟. Candidi facti sunt Nazaræi eius, alleluia: splendorem Deo dederunt, alleluia: * Et sicut lac coagulati sunt, alleluia, alleluia. ℣. Candidiores niue, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, sapphiro pulchriores. Et sicut. Gloria Patri. Et sicut.

Lectio ix.

HInc namque eisdem prædicatoribus Isaias dicit: Parate viam Domini, rectas facite semitas Dei nostri. Hinc filiis Psalmista ait: Iter facite ei, qui ascendit super occasum. Super occasum namque Dominus ascendit: quia vnde in passione occubuit, inde maiorem suam gloriam resurgendo manifestauit. Super occasum videlicet ascendit, quia mortem quam pertulit, resurgendo calcauit. Ei ergo qui ascendit super occasum, iter facimus, cùm nos eius gloriam

riam vestris mentibus prædicamus, vt eas & ipse pòst veniens, per amoris sui præsentiam illustret.

Te Deum laudamus. 18.

Hodie qui non intersunt Processioni Litaniarum, dicant illas priuatim post Matutinum cum suis Precibus & Orationibus, sine Psalmis Pœnitentialibus, etiam si hoc Festum transferatur in aliam diem.

Si Litaniæ maiores occurrant in die Paschatis, transferantur in Feriam tertiam sequentem.

In secundis Vesperis fit commemoratio Festi sequentis.

DIE XXVI. APRILIS.

In festo SS. Cleti & Marcellini Pontificum & martyrum. Semiduplex.

Antiphona. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, & æternitas temporum, alleluia. Vers. Sancti & iusti in Domino gaudete, alleluia. ℟. Vos elegit Deus in hereditatem sibi, alleluia.

Oratio.

Beatorum martyrum, pariterque Pontificum Cleti & Marcellini nos Domine foueat pretiosa confessio, & pia iugiter intercessio tueatur. Per Dominum nostrum Iesum Christum.

Si hoc Festum celebretur Feria secunda Rogationum, Lectiones primi Nocturni sumuntur ex Communi plurimorum Martyrum extra tempus Paschale, infrà. lij. & nona Lectio legitur de Homilia Feriæ.

Similiter si aliquod ex sequentibus Festis occurrat dictâ Feria ij. aut in Vigilia Ascensionis, in primo Nocturno leguntur Lectiones quæ habentur in Communi illius Sancti extra tempus Paschale: nisi propriæ assignentur, vel ponendum sit initium alicuius Epistolæ præcedentis Dominicæ, quod omissum sit ob aliud Festum in ea celebratum, in quo propriæ Lect. assignatæ sint.

In secundo Nocturno.

Lectio iiij.

Cletus Romanus, patre Æmiliano, de regione quinta, è vico Patricio, Imperatoribus Vespasiano & Tito Ecclesiam gubernauit. Is ex præcepto Principis Apostolorum in Vrbe vigintiquinque Presbyteros ordinauit. Primus in litteris verbis illis vsus est: Salutem & Apostolicam benedictionem. Qui Ecclesia optimè constituta, cùm ei præfuisset annos duodecim, menses septem, dies duos, Domitiano Imperatore, secunda

cunda post Neronem persecutione, martyrio coronatus est,& in Vaticano iuxta corpus beati Petri sepultus.

℟. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, * Et æternitas temporum, alleluia, alleluia. Vers. Lætitia sempiterna erit super capita eorum: gaudium & exultationem obtinebunt. Et æternitas.

Lectio v.

MArcellinus Romanus in immani illa Diocletiani Imperatoris persecutione terrore perterritus, deorum simulacris thus adhibuit: cuius peccati mox illum tantoperè pœnituit, vt Sinuessam ad concilium plurimorum Episcoporum venerit cilicio indutus, vbi lacrymis profusis scelus suum palàm confessus est. Quem tamen damnare ausus est nemo,sed omnes vna voce clamarunt: Tuo te ore,non nostro iudicio iudica: nam prima sedes à nemine iudicatur. Petrum quoque propter eamdem animi infirmitatem deliquisse, & à Deo similibus lacrymis veniam impetrasse.

℟. In seruis suis, alleluia: * Consolabitur Deus, alleluia. ℣. Iudicabit Dominus populum suum, & in seruis suis. Consolabitur.

Lectio vi.

MArcellinus Romam reuersus Imperatorem adit, grauiter eum accusans, quòd se ad tantam impietatem impulisset. Quamobrem ille Marcellinum vnà cum tribus aliis Christianis, Claudio, Cyrino & Antonino, capite plecti iubet. Quorum proiecta corpora cùm triginta sex dies iussu Imperatoris sepultura caruissent, beatus Marcellus à sancto Petro in somnis admonitus, Presbyteris & Diaconis, hymnis ac luminibus adhibitis, honorificè sepelienda curauit in cœmeterio Priscillæ, via Salaria. Rexit Ecclesiam annos septem, menses vndecim, dies viginti tres: quo tempore fecit Ordinationes duas mense Decembri, quibus creauit Presbyteros quatuor, Episcopos per diuersa loca quinque.

Resp. Filiæ Ierusalem, venite, & videte Martyres cum coronis, quibus coronauit eos Dominus, * In die solemnitatis & lætitiæ, alleluia. Vers. Quoniam confortauit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In die solemnitatis. Gloria Patri. In die solemnitatis.

In [illegible] Ho-
[illegible] go
ſtum.

sum vitis, vos palmites. In Communi Martyrum tempore Paschali. xlviij.

DIE XXVIII. APRILIS.

Sancti Vitalis martyris.

Oratio.

PRæsta quæsumus omnipotens Deus: vt qui beati Vitalis martyris tui natalitia colimus, intercessione eius in tui nominis amore roboremur. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum.

Lectio iij.

VItalis miles, sanctorum Geruasij & Protasij pater, vnà cum Paulino iudice Rauennam ingressus, cùm vidisset Vrsicinum medicum ob Christianæ fidei confessionem ductum ad supplicium, paululùm in tormentis titubare, exclamauit: Vrsicine medice, qui alios curare solitus es, caue ne te mortis æternæ iaculo conficias. Qua voce confirmatus Vrsicinus, martyrium fortiter subiuit. Quare Paulinus incensus Vitalem comprehendi iubet, & equuleo tortum, atque in profundam foueam demersum, lapidibus obrui. Quo facto quidam Apollinis sacerdos, qui Paulinum in Vitalem incitarat, oppressus à dæmone, clamare cœpit: Tu me nimiùm Vitalis Christi martyr incendis: & illo æstu iactatus, se præcipitauit in flumen.

Te Deum laudamus. 18.

DIE XXIX. APRILIS.

In festo sancti Petri martyris. Duplex.

Oratio.

PRæsta quæsumus omnipotens Deus, vt beati Petri martyris tui fidem congrua deuotione sectemur: qui pro eiusdem fidei dilatatione, martyrij palmam meruit obtinere. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iiij.

PEtrus Veronæ parentibus Manichæorum hæresi infectis natus, ab ipsa pænè infantia contra hæreses pugnauit. Puer annorum septem, cùm scholas frequentaret, aliquando à patruo hæretico interrogatus, quid tandem in iis didicisset; Christianæ fidei Symbolum se didicisse respondit: neque vllis vmquam patris patruíve blanditiis, aut minis, à fidei constantia dimoueri potuit. Adolescens Bononiam studiorum causa venit: vbi à Spiritu sancto ad sublimioris vitæ formam vocatus, Ordinis

dinis Prædicatorum institutum suscepit.

Resp. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, * Et æternitas temporum, alleluia, alleluia. Vers. Lætitia sempiterna erit super capita eorum: gaudium & exultationem obtinebunt. Et æternitas.

Lectio v.

MAgno virtutum splendore in religione eluxit: corpus & animam ab omni impuritate ita custodiuit, vt nullius mortiferi peccati labe se inquinatum vmquam senserit. Carnem ieiuniis & vigiliis macerabat: mentem diuinis contemplationibus exercebat. In salute animarum procuranda assiduè versabatur: peculiaris gratiæ dono hæreticos acriter confutabat. Tantam in concionando vim habuit, vt innumerabilis hominum multitudo ad eum audiendum conflueret, multique ad pœnitentiam conuerterentur.

℟. In seruis suis, alleluia: * Consolabitur Deus, alleluia. ℣. Iudicabit Dominus populum suum, & in seruis suis. Consolabitur.

Lectio vj.

TAnto fidei ardore incensus erat, vt pro ea mortem subire optaret, eamque à Deo gratiam enixè precaretur. Itaque hæretici necem, quam is paulò antè concionando prædixerat, illi intulerunt. Nam cùm sanctæ Inquisitionis munus gereret, illum Como Mediolanum redeuntem, impius sicarius semel atque iterùm in capite gladio vulnerauit: iamque penè mortuus, Symbolum fidei, quam infans virili fortitudine confessus fuerat, in ipso supremo spiritu pronuntiauit: iterumque latera mucrone transuerberatus, ad martyrij palmam migrauit in cælum anno salutis millesimo ducentesimo quinquagesimo secundo: quem multis illustrem miraculis Innocentius quartus anno sequenti sanctorum Martyrum numero adscripsit.

Resp. Filiæ Ierusalem, venite & videte Martyres cum coronis, quibus coronauit eos Dominus, * In die solemnitatis & lætitiæ, alleluia. Vers. Quoniam confortauit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In die solemnitatis. Gloria Patri. In die solemnitatis.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangelium. Ego sum vitis vera, & Pater meus. in Communi Martyrum

tyrum tempore Paschali, vt infrà. xliiij.

In secundis Vesperis fit commemoratio sanctæ Catharinæ.

DIE XXX. APRILIS.

In festo sanctæ Catharinæ virginis. Semiduplex.

Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus: vt qui beatæ Catharinæ virginis tuæ natalitia colimus, & annua solemnitate lætemur, & tantæ virtutis proficiamus exemplo. Per Dominum nostrum Iesum Christum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iiij.

CAtharina, virgo Senensis, piis orta parentibus, beati Dominici habitum, quem Sorores de Pœnitentia gestant, impetrauit. Summa eius fuit abstinentia, & admirabilis vitæ austeritas. Inuenta est aliquando à die Cinerum vsque ad Ascensionem Domini ieiunium perduxisse, sola Eucharistiæ communione contenta. Luctabatur quàm frequentissimè cum dæmonibus, multisque illorum molestiis vexabatur: æstuabat febribus, nec aliorum morborum cruciatu carebat. Magnum & sanctum erat Catharinæ nomen, & vndique ad eam ægroti & malignis vexati spiritibus deducebantur. Languoribus & febribus in Christi nomine imperabat, & dæmones cogebat ab obsessis abire corporibus.

Resp. Propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam: *Et deducet te mirabiliter dextera tua, alleluia. ℣. Specie tua, & pulchritudine tua, intende, prospere procede, & regna. Et deducet te.

Lectio v.

CVm Pisis immoraretur, die Dominico refecta cibo cælesti, & in extasim rapta, vidit Dominum crucifixum magno cum lumine aduenientem, & ex eius vulnerum cicatricibus quinque radios ad quinque loca sui corporis descendentes: ideóque mysterium aduertens, Dominum precata, ne cicatrices apparerent; continuò radij colorem sanguineum mutauerunt in splendidum, & in formam puræ lucis peruenerunt ad manus, pedes, & cor eius: ac tantus erat dolor quem sensibiliter patiebatur, vt nisi Deus minuisset, breuî se crederet morituram. Hanc itaque gratiam amantissimus Dominus noua gratia cumulauit, vt sentiret

sentiret dolorem illapsa vi vulnerum, & cruenta signa non apparerent. Quod ita contigisse cùm Dei famula confessario suo Raymundo retulisset, vt oculis etiam repræsentaretur, radios in imaginibus beatæ Catharinæ ad dicta quinque loca pertingentes, pia fidelium cura pictis coloribus expressit.

℟. Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea vnxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ, alleluia. ℣. Propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam. Propterea vnxit te.

Lectio vj.

DOctrina eius infusa, non acquisita fuit; sacrarum Litterarum Professoribus difficillimas de Diuinitate quæstiones proponentibus respondit. Nemo ad eam accessit, qui non melior abierit: multa extinxit odia & mortales sedauit inimicitias. Pro pace Florentinorum, qui cum Ecclesia dissidebant, & interdicto Ecclesiastico suppositi erant, Auenionem ad Gregorium vndecimum Pontificem maximum profecta est; cui etiam votum eius de petenda Vrbe soli Deo notum, sese diuinitus cognouisse monstrauit: deliberauitque Pontifex, ea etiam suadente, ad Sedem suam Romanam personaliter accedere; quod & fecit. Eidem Gregorio, & Vrbano sexto eius successori, acceptissima fuit; adeò, vt legationibus eorum fungeretur. Denique post innumera virtutum insignia, dono prophetiæ, & pluribus clara miraculis, anno ætatis suæ tertio circiter & trigesimo migrauit ad Sponsum. Quam Pius secundus Pontifex maximus sanctarum Virginum numero adscripsit.

℟. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ eius, * Afferentur tibi in lætitia & exultatione, alleluia. ℣. Specie tua & pulchritudine tua intende, prosperè procede, & regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangelium. Simile erit regnum cælorum decem. vt in Communi Virginum. cxv.

FESTA MAII.

DIE I. MAII.

IN FESTO SS. PHILIPPI ET IACOBI Apostolorum. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona. Domine, ostende nobis. cum reliquis de Laudibus. 552.
Psalm. Dixit Dominus. cum reliquis de Dominica. 135.

& loco vltimi, Pſalm. Laudate Dominum omnes Gentes. 140.

Capitulum. *Sap. 5.*

STabunt iuſti in magna conſtantia aduerſus eos, qui ſe anguſtiauerunt, & qui abſtulerunt labores eorum.

Hymnus.

TRiſtes erant Apoſtoli
De Chriſti acerbo funere,
Quem morte crudeliſſima
Serui necarant impij.
Sermone verax Angelus
Mulieribus prædixerat:
Mox ore Chriſtus gaudium
Gregi feret fidelium.
Ad anxios Apoſtolos
Currunt ſtatim dum nuntię,
Illæ micantis obuia
Chriſti tenent veſtigia.
Galilææ ad alta montium
Se conferunt Apoſtoli,
Ieſuque, voti compotes,
Almo beantur lumine.
Vt ſis perenne mentibus
Paſchale Ieſu gaudium;
A morte dira criminum
Vitæ renatos libera.
Deo Patri ſit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In ſempiterna ſæcula. Amen.

℣. Sancti & iuſti in Domino gaudete, alleluia. ℟. Vos elegit Deus in hereditatem ſibi, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona. Non turbetur cor veſtrum, neque formidet: creditis in Deum, & in me credite: in domo Patris mei manſiones multæ ſunt, alleluia, alleluia.

Oratio.

DEus, qui nos annua Apoſtolorum tuorum Philippi & Iacobi ſolemnitate lætificas: præſta quæſumus; vt quorum gaudemus meritis, inſtruamur exemplis. Per Dominum.

Et non fit commemoratio ſanctæ Catharinæ.

Ad Matutinum, omnia de Communi Apoſtolorum tempore Paſchali, infrà. xxiij. exceptis his quæ hîc ſunt propria.

In primo Nocturno, ſi tunc temporis non legitur de Epiſtola beati Iacobi, ponitur initium eius Epiſtolæ, vt in Dominica iiij poſt Paſcha. 388.

Si autem ea tunc legitur, ponatur de ea quod illo die contigerit.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iiij.

PHilippus Bethſaidæ natus, vnus ex duodecim Apoſtolis, qui primùm à Chriſto Domino vocati ſunt: à quo cùm accepiſſet Nathanaël, veniſſe Meſſiam in lege promiſſum, ad Dominum deductus eſt. Quàm verò Chriſtus eum familiariter adhiberet, illud facilè declarat, quòd Gentiles Salua-

Saluatorem videre cupientes, ad Philippum accesserunt: & Dominus, cùm in solitudine hominum multitudinem pascere vellet, sic Philippum affatus est: Vnde ememus panes vt manducent hi? Is accepto Spiritu sancto, cùm ei Scythia ad prædicandum Euangelium obtigisset, omnem ferè illam gentem ad Christianam fidem conuertit. Postremò cùm Hierapolim Phrygiæ venisset, pro Christi nomine cruci affixus, lapidibusque obrutus est, Kalendis Maij. Eius corpus ibidem à Christianis sepultum, posteà Romam delatum, in Basilica duodecim Apostolorum vnà cum corpore beati Iacobi Apostoli conditum est.

℟. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, * Et æternitas temporum, alleluia, alleluia. ℣. Lætitia sempiterna erit super capita eorum: gaudium & exultationem obtinebunt. Et æternitas.

Lectio v.

IAcobus frater Domini, cognomento Iustus, ab ineunte ætate vinum & siceram non bibit, carne abstinuit, numquam tonsus est, nec vnguento nec balneo vsus. Huic vni licebat ingredi in Sancta sanctorum. Idem lineis vestibus vtebatur: cui etiam assiduitas orandi ita callum genibus obduxerat, vt duritie, cameli pellem imitaretur. Eum post Christi ascensionem Apostoli Ierosolymorum Episcopum creauerunt: ad quem etiam Princeps Apostolorum misit, qui nuntiaret se è carcere ab Angelo eductum fuisse. Cùm autem in Concilio Ierosolymis controuersia esset orta de lege & circumcisione; Iacobus Petri sententiam secutus, ad fratres habuit concionem, in qua vocationem Gentium probauit: fratribusque absentibus scribendum esse dixit, ne Gentibus iugum Mosaicæ legis imponerent. De quo & loquitur Apostolus ad Galatas; Alium autem Apostolorum vidi neminem, nisi Iacobum fratrem Domini.

℟. Virtute magna reddebant Apostoli, * Testimonium resurrectionis Iesu Christi Domini nostri, alleluia, alleluia. Vers. Repleti quidem Spiritu sancto loquebantur cum fiducia verbum Dei. Testimonium.

Lectio vj.

TAnta autem erat Iacobi vitæ sanctitas, vt fimbriam vestimenti eius certatim homines cuperent attingere.

gere. Nam is nonaginta sex annos natus, cùm triginta annis illi Ecclesiæ sanctissimè præfuisset, Christum Dei Filium constantissimè prædicans, lapidibus primùm appetitur, mox in altissimum templi locum adductus inde præcipitatus est. Qui confractis cruribus, iacens semiuiuus, manùs tendebat ad cælum, Deumque pro illorum salute deprecabatur his verbis: Ignosce eis Domine, quia nesciunt quid faciunt. Qua in oratione, grauiter eius capite fullonis fuste percusso, animam Deo reddidit, septimo Neronis anno, & iuxta templum vbi præcipitatus fuerat, sepultus est. Vnam scripsit Epistolam, quæ de septem Catholicis est.

Resp. Isti sunt agni nouelli, qui annuntiauerunt, alleluia; modò venerunt ad fontes, * Repleti sunt claritate, alleluia, alleluia. ℣. In conspectu Agni amicti sunt stolis albis, & palmæ in manibus eorum, Repleti sunt. Gloria Patri. Repleti sunt.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Cap. 14.

Lectio vij.

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Non turbetur cor vestrum. Credi-tis in Deum, & in me credite. In domo Patris mei mansiones multæ sunt. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 67. *in Ioannem.*

ERigenda est nobis, fratres, ad Deum maior intentio, vt verba sancti Euangelij, quæ modò in nostris auribus sonuerunt, etiam mente capere vtcumque possimus. Ait enim Dominus Iesus: non turbetur cor vestrum. Creditis in Deum, & in me credite. Ne mortem tamquam homines timerent, & ideò turbarentur, consolatur eos, etiam se Deum esse contestans. Creditis, inquit, in Deum, & in me credite. Consequens est enim, vt si in Deum creditis, & in me credere debeatis: quod non esset consequens, si Christus non esset Deus.

Resp. Ego sum vitis vera, & vos palmites: * Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, alleluia, alleluia. Vers. Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Qui manet.

Lectio viij.

CReditis in Deum; & in eum credite, cui natura est, non rapina, esse æqualem Deo: semetipsum enim exinaniuit,

naniuit, non tamen formam Dei amittens, sed formam serui accipiens. Mortem metuitis huic formæ serui; non turbetur cor vestrum: suscitabit illam forma Dei. Sed quid est quod sequitur, In domo Patris mei mansiones multæ sunt: nisi quia & sibi metuebant? Vnde audire debuerunt: Non turbetur cor vestrum. Quis enim eorum non metueret, cùm Petro dictum esset, fidentiori atque promptiori: Non cantabit gallus, donec ter me neges?

℟. Candidi facti sunt Nazaræi eius, alleluia: splendorem Deo dederunt, alleluia: Et sicut lac coagulati sunt, alleluia, alleluia. ℣. Candidiores niue, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, sapphiro pulchriores. Et sicut. Gloria Patri. Et sicut. Lectio ix.

Tamquam ergo essent ab illo perituri, meritò turbabantur: sed cùm audiunt, In domo Patris mei mansiones multæ sunt: si quò minùs dixissem vobis: Quia vado parare vobis locum: à perturbatione recreantur, certi ac fidentes, etiam post pericula tentationum, se apud Deum cum Christo esse mansuros; quia etsi alius est alio fortior, alius alio sapientior, alius alio iustior, alius alio sanctior, in domo Patris mei mansiones multæ sunt. Nullus eorum alienabitur ab illa domo, vbi mansionem pro suo quisque accepturus est merito.

Te Deum laudamus. 18.

AD LAVDES & per Horas, Aña.

Domine, ostende nobis Patrem, & sufficit nobis, alleluia. Psalm. Dominus regnauit. cum reliq. 19. Antiph. Philippe, qui videt me, videt & Patrem meum, alleluia. Aña. Tanto tempore vobiscum sum, & non cognouistis me? Philippe, qui videt me, videt & Patrem meum, alleluia. Aña. Si cognouissetis me, & Patrem meum vtique cognouissetis, & ámodo cognoscetis eum, & vidistis eum, alleluia, alleluia, alleluia. Aña. Si diligitis me, mandata mea seruate, alleluia, alleluia, alleluia.

Capitulum. *Sap. 5.*

Stabunt iusti in magna constantia aduersus eos, qui se angustiauerunt, & qui abstulerunt labores eorum.

Hymnus. Paschale mundo gaudium. ℣. Pretiosa in conspectu. in Communi xxiiij.

Ad Benedictus, Antiphona. Ego sum via, veritas, & vita: nemo venit ad Patrem nisi per me, alleluia.

Ora-

Oratio.

DEus, qui nos annua Apostolorum tuorum Philippi & Iacobi solemnitate lætificas: præsta quæsumus; vt quorum gaudemus meritis, instruamur exemplis. Per Dominum.

Ad Tertiam, Aña. Philippe. Capitulum. Stabunt iusti.

℟. br. Sancti & iusti in Domino gaudete, * Alleluia, alleluia. Sancti. ℣. Vos elegit Deus in hereditatem sibi. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Sancti. ℣. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, alleluia. ℟. Et æternitas temporum, alleluia.

Ad Sextam, Aña. Tanto tempore. Capitulum. *Sap.* 5.

ECce quomodo computati sunt inter filios Dei, & inter sanctos sors illorum est.

℟. br. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, * Alleluia, alleluia. Lux. ℣. Et æternitas temporum. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Lux. ℣. Lætitia sempiterna super capita eorum, alleluia. ℟. Gaudium & exultationem obtinebunt, alleluia.

Ad Nonam, Antiphona. Si diligitis me.

Capitulum. *Rom.* 8. *c*

SCimus quoniam diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, iis qui secundum propositum vocati sunt sancti.

℟. breue. Lætitia sempiterna super capita eorum, * Alleluia, alleluia. Lætitia. ℣. Gaudium & exultationem obtinebunt. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Lętitia. ℣. Pretiosa in conspectu Domini, alleluia. ℟. Mors sanctorum eius, alleluia.

Ad Vesperas, Aña. Domine, ostende nobis. cum reliquis de Laudibus. Psalm. Dixit Dominus. cum reliquis vt in Communi Apostolorum xiiij. Capitulum. Stabunt iusti. Hymnus. Tristes erant Apostoli. xxij.

Vers. Pretiosa in conspectu Domini, alleluia. ℟. Mors sanctorum eius, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona. Si manseritis in me, & verba mea in vobis manserint, quodcumque petieritis, fiet vobis, alleluia, alleluia, alleluia.

Oratio. Deus, qui nos. vt supra.

Deinde fit commemoratio sancti Athanasii.

DIE II. MAII.

In festo sancti Athanasii Episcopi & Confessoris.

Duplex.

Ad Magnificat, Antiphona. O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate Athanasi, diuinæ legis amator,

deprecare pro nobis Filium Dei, alleluia. Vers. Amauit eum Dominus, & ornauit eum, alleluia. ℟. Stolam gloriæ induit eum, alleluia.

Oratio.

EXaudi quæsumus Domine preces nostras, quas in beati Athanasij confessoris tui atque Pontificis solemnitate deferimus: & qui tibi dignè meruit famulari, eius intercedentibus meritis ab omnibus nos absolue peccatis. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iiij.

ATHanasius Alexandrinus, Catholicæ religionis propugnator acerrimus, ab Alexandro Episcopo Alexandrino Diaconus factus est: in cuius locum successit; quem etiam anteà secutus fuerat ad Nicænum Concilium: vbi cùm Arij impietatem repressisset, tantum odium Arianorum suscepit, vt ex eo tempore ei insidias moliri numquam destiterint. Nam coacto ad Tyrum concilio magna ex parte Arianorum Episcoporum, subornarunt mulierculam, quæ accusaret Athanasium, quòd hospitio acceptus sibi stuprum per vim intulisset. Introductus igitur est Athanasius, & vnà cum eo Timotheus Presbyter: qui simulans se esse Athanasium, Ego ne, inquit, mulier, apud te sum diuersatus? ego te violaui? Cui illa petulanter: Tu mihi vim attulisti: idque iureiurando affirmans, Iudicum fidem obtestabatur, vt tantum flagitium vindicarent. Qua cognita fraude, reiecta est mulieris impudentia.

Resp. Inueni Dauid seruum meum, oleo sancto meo vnxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

ARsenium quoque Episcopum ab Athanasio interfectum Ariani peruulgarunt: quem dum occultè detinent, manum mortui deferunt in iudicium, ab Athanasio ad vsum magicæ artis Arsenio amputatam criminantes. At Arsenius nocte aufugiens, cùm se in conspectu totius concilij statuisset, Athanasii inimicorum impudentissimum scelus aperuit. Quod illi nihilominus magicis artibus Athanasij tribuentes, vitæ eius insidiari non desistebant. Quamobrem in exilium actus, in

Gallia apud Treuiros exulauit. Grauibus deinceps ac diuturnis sub Constantio Imperatore Arianorum fautore, tempestatibus iactatus, & incredibiles calamitates perpessus, magnam orbis terræ partem peragrauit: ac sæpè è sua Ecclesia eiectus, sæpè etiam in eamdem & Iulij Romani Pontificis auctoritate, & Constantis Imperatoris, Constantij fratris, patrocinio, decretis quoque Concilij Sardicensis, ac Ierosolymitani, restitutus est; Arianis intereà illi semper infestis: quorum pertinacem iram, & summum vitæ discrimen fugiens, in sicca cisterna quinque annis se abdidit, eius rei tantùm conscio quodam Athanasij amico, qui eum clàm sustentabat.

Resp. Posui adiutorium super potentem, & exaltaui electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. Vers. Inueni Dauid seruum meum, oleo sancto meo vnxi eum. Manus enim mea.

Lectio vj.

Constantio mortuo, cùm Iulianus apostata, qui ei in Imperio successit, exules Episcopos ad suas Ecclesias redire permisisset, Athanasius Alexandriam reuersus, summo honore exceptus est. Sed non multò pòst, iisdem Arianis impellentibus, à Iuliano exagitatus, rursus discedere cogitur. Cumque ab eius satellitibus ad necem conquireretur, qua fugiebat nauicula conuersa in contrariam fluminis partem, iis qui se insequebantur, ex industria occurrit: & quærentibus, quantum inde abesset Athanasius, respondit eum non longè abesse; itaque illos contrarium tenentes cursum effugit, atque Alexandriam rediens, ibidem vsque ad Iuliani obitum occultus permansit. Qui paulò pòst Alexandriæ alia exorta tempestate, quatuor menses in paterno sepulchro delituit. Ac denique ex tot tantisque periculis diuinitus ereptus, Alexandriæ mortuus est in suo lectulo sub Valente: cuius vita & mors magnis nobilitata est miraculis. Multa piè & ad illustrandam Catholicam fidem præclarè scripsit, sexque & quadraginta annos in summa temporum varietate Alexandrinam Ecclesiam sanctissimè gubernauit.

℞. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & de omni corde suo laudauit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium popu-

populorum, alleluia. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, & peruênit ad cælestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse intercedat.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 10 c*

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Cùm persequentur vos in ciuitate ista, fugite in aliam. Et reliqua.

Homilia sancti Athanasij Episcopi.

In Apolog. de fuga sua, ante medium.

IN lege præceptum erat vt constituerentur ciuitates refugiorum, vt qui quomodocumque ad necem quærerentur, seruari possent. In consummatione porrò sæculorum cùm aduenisset illud ipsum Verbum Patris, quod Moysi anteà locutum fuerat, rursus hoc præceptum dedit: Cùm vos, inquiens, persecuti fuerint in ciuitate ista, fugite in aliam. Pauloque pòst subiicit: Cùm videritis istam abominationem desolationis, quæ dicta est per Danielem Prophetam, consistentem in loco sancto (qui legit intelligat) tunc qui in Iudæa sunt, fugiant ad montes: & qui in tecto est, ne descendat tollere aliquid de domo sua: & qui in agro est, non reuertatur tollere tunicam suam.

℟. Amauit eum Dominus, & ornauit eum, stolam gloriæ induit eum, *Et ad portas paradisi coronauit eum, alleluia. ℣. Induit eum Dñs loricam fidei, & ornauit eum. Et ad portas. Lectio viij.

HÆc cùm scirent Sancti, eiusmodi tenuerunt suæ conuersationis institutum. Quæ enim nunc præcepit Dominus, eadem quoque ante suum in carne aduentum locutus est in Sanctis: & hoc institutum homines ad perfectionem ducit. Nam quod Deus iusserit, id omnino faciendum est. Ideoque & ipsum Verbum propter nos homo factum, non indignum putauit, cùm quæreretur, quemadmodum & nos, abscondere se; & cùm persecutionem pateretur, fugere, & insidias declinare: cùm autem à se definitum tempus ipse adduxisset, in quo corporaliter pro omnibus pati volebat, vltrò seipsum tradidit insidiantibus.

℟. In medio Ecclesiæ aperuit os eius, *Et impleuit eum Dominus spiritu sapientiæ & intellectus, alleluia. ℣. Iucunditatem & exultationem thesaurizauit super eum.

eum. Et impleuit. Gloria Patri. Et impleuit. Lectio ix.

At vero sancti homines cùm hanc quoque formam à Saluatore didicissent (ab ipso enim & anteà & semper omnes docebantur) aduersus persecutores vt legitimè certarent, fugiebant, & ab illis quæsiti se abscondebant. Cùm enim præstituti sibi à diuina prouidentia temporis finem ignorarent, nolebant insidiantibus se temerè tradere: sed contrà, cùm scirent quod scriptum est, in manibus Dei esse hominum sortes, & Dominum mortificare, & viuificare, potiùs in finem vsque perseuerabant, circumeuntes, vt ait Apostolus, in melotis & pellibus caprinis, egentes, angustiati, in solitudinibus errantes, & in speluncis & cauernis terræ latentes, quoad vel definitum mortis tempus veniret, vel qui tempus ipsum definierat Deus cum eis loqueretur, & insidiantes cohiberet, aut certè persecutoribus eos traderet, vtcumque illi placuisset.

Te Deum laudamus. 18.

DIE III. MAII.

In festo Inventionis sanctæ Crucis.

Duplex.

Ad Vesperas, Aña. O magnum pietatis opus. cum reliquis de Laudibus. 566. Psalmus. Dixit Dominus. cum reliquis de Dominica. 135. & loco vltimi, Psalmus. Laudate Dominum omnes Gentes. 140.

Capitulum *Philip.* 2.

Fratres, Hoc enim sentite in vobis, quod & in Christo Iesu: qui cùm in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo; sed semetipsum exinaniuit, formam serui accipiens, in similitudinem hominum factus, & habitu inuentus vt homo. Hymnus.

Vexilla Regis prodeunt,
Fulget Crucis mysterium,
Qua vita mortem pertulit,
Et morte vitam protulit.

Quæ vulnerata lanceæ
Mucrone diro, criminum
Vt nos lauaret sordibus,
Manauit vnda & sanguine.

Impleta sunt quæ concinit
Dauid fideli carmine,
Dicendo nationibus:
Regnauit à ligno Deus.

Arbor decora & fulgida,
Ornata Regis purpura,
Electa digno stipite
Tam sancta membra tágere.

Beata, cuius brachiis
Pretium pependit sæculi,
Statêra facta corporis,
Tulitque prædam tartari.

O Crux aue spes vnica,
Paschale quæ fers gaudium,
Piis

Piis adauge gratiam,
Reiſque dele crimina.
Te, fons ſalutis Trinitas,
Collaudet omnis ſpiritus:
Quibus Crucis victoriam
Largiris, adde præmium.
Amen.

℣. Hoc ſignum Crucis erit in cælo, alleluia. ℟. Cùm Dominus ad iudicandum venerit, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona. O Crux, ſplendidior cunctis aſtris, mundo celebris, hominibus multùm amabilis, ſanctior vniuerſis: quæ ſola fuiſti digna portare talentum mundi: dulce lignum, dulces clauos, dulcia ferens pondera: ſalua præſentem cateruam in tuis hodie laudibus congregatam, alleluia, alleluia.

Oratio.

DEus, qui in præclara ſalutiferæ Crucis inuentione, paſſionis tuæ miracula ſuſcitaſti: concede, vt vitalis ligni pretio æternæ vitæ ſuffragia conſequamur. Qui viuis & regnas cum Deo Patre in vnitate Spiritus ſancti.

Deinde pro commemorat. ſancti Athanaſij, Antiphona. O Doctor optime. 553.
℣. Iuſtum deduxit Dominus per vias rectas, alleluia.
℟. Et oſtendit illi regnum Dei, alleluia.

Oratio. Exaudi quæſumus Domine. vt ſuprà. 554.

Ad Matutinũ, Inuitatorium. Chriſtum Regem crucifixum, *Venite adoremus, alleluia. Pſalmus. Venite, exultemus. 2.

Hymnus.

PAnge lingua glorioſi
Lauream certaminis,
Et ſuper Crucis trophæo
Dic triumphum nobilem:
Qualiter Redemptor orbis
Immolatus vicerit.
De Parentis protoplaſti
Fraude Factor condolens,
Quando pomi noxialis
In necem morſu ruit:
Ipſe lignum tunc notauit,
Damna ligni vt ſolueret.
Hoc opus noſtræ ſalutis
Ordo depopoſcerat;
Multiformis proditoris
Ars vt artem falleret,
Et medelam ferret inde,
Hoſtis vnde læſerat.
Quando venit ergo ſacri
Plenitudo temporis,
Miſſus eſt ab arce Patris
Natus, orbis Conditor;
Atque ventre Virginali
Carne amictus prodiit.
Vagit infans inter arcta
Cónditus præſepia:
Membra pannis inuoluta
Virgo Mater alligat:
Et Dei manus, pedeſque,
Stricta cingit faſcia.
Sempiterna ſit beatæ
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque,
Par decus Paraclito:

Vnius Triníque nomen
Laudet vniuersitas. Amen.

In primo Nocturno, Aña.

Inuentæ Crucis festa recolimus, cuius præconium vniuersum per orbem micanti lumine fulget, alleluia.

Psalmus 1.

BEatus vir, qui non abiit in consilio impiorum,& in via peccatorum non stetit,* & in cathedra pestilentiæ non sedit:

Sed in lege Domini voluntas eius,* & in lege eius meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum,* quod fructum suum dabit in tempore suo:

Et folium eius non defluet:* & omnia quæcumque faciet prosperabuntur.

Non sic impij, non sic:* sed tamquam puluis, quem proiicit ventus à facie terræ.

Ideò non resurgent impij in iudicio:* neque peccatores in concilio iustorum.

Quoniam nouit Dominus viam iustorum:* & iter impiorum peribit.

Psalmus 2.

QVare fremuerunt Gentes,* & populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terræ, & principes conuenerunt in vnum* aduersus Dominum, & aduersus Christum eius.

Dirumpamus vincula eorum:* & proijciamus à nobis iugum ipsorum.

Qui habitat in cælis, irridebit eos:* & Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua,* & in furôre suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius,* prædicans præceptum eius.

Dominus dixit ad me:* Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula à me, & dabo tibi Gentes hereditatem tuam,* & possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea,* & tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite:* erudimini qui iudicatis terrã.

Seruite Domino in timore:* & exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus,* & pereatis de via iusta.

Cùm exarserit in breui ira eius,* beati omnes, qui confidunt in eo.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicati sunt qui tribulant me?* multi insurgunt aduersum me.

Multi dicunt animæ meæ:*

Non est salus ipsi in Deo eius.

Tu autem Domine susceptor meus es, * gloria mea, & exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamaui: * & exaudiuit me de monte sancto suo.

Ego dormiui, & soporatus sum: * & exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, saluum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes aduersantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contriuisti.

Domini est salus: * & super populum tuum benedictio tua.

Aña. Inuentæ Crucis festa recolimus, cuius præcónium vniuersum per orbem micanti lumine fulget, alleluia.

℣. Hoc signum Crucis erit in cælo, alleluia. ℟. Cùm Dominus ad iudicandum venerit, alleluia. Pater noster.

Absolutio. Exaudi Domine.

Vers. Iube domne. Benedictio. Benedictione perpetua.

De Epistola beati Pauli Apostoli ad Galatas.

Lectio j. Cap. 3. b

Quicumque ex operibus legis sunt, sub maledicto sunt. Scriptum est enim: Maledictus omnis, qui non permanserit in omnibus, quæ scripta sunt in Libro legis, vt faciat ea. Quoniam autem in lege nemo iustificatur apud Deum, manifestum est: quia iustus ex fide viuit. Lex autem non est ex fide, sed, Qui fecerit ea, viuet in illis. Christus nos redemit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum: quia scriptum est: Maledictus omnis qui pendet in ligno: vt in Gentibus benedictio Abrahæ fieret in Christo Iesu, vt pollicitationem Spiritus accipiamus per fidem.

Resp. Gloriosum diem sacra veneratur Ecclesia, dum triumphale reseratur lignũ: * In quo Redemptor noster mortis vincula rumpens, callidum aspidem superauit, alleluia, alleluia, alleluia. ℣. In ligno pendens nostræ salutis semitam Verbum Patris inuênit. In quo.

De Epistola ad Philippenses.

Lectio ij. Cap. 2.

Hoc enim sentite in vobis, quod & in Christo Iesu: qui cùm in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo: sed semetipsum exinaniuit formam serui accipiens, in similitudinem hominum factus, & habitu inuentus vt homo. Humiliauit semetipsum,

sum, factus obediens vsque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod & Deus exaltauit illum, & donauit illi nomen, quod est super omne nomen: vt in nomine Iesu omne genu flectatur cęlestium, terrestrium, & infernorum: & omnis lingua confiteatur, quia Dominus Iesus Christus in gloria est Dei Patris.

℟. Crux fidelis, inter omnes arbor vna nobilis, nulla silua talem profert, fronde, flore, germine: * Dulce lignum, dulces clauos, dulce pondus sustinuit, alleluia. ℣. Super omnia ligna cedrorum tu sola excelsior. Dulce lignum.

De Epistola ad Colossenses.

Lectio iij. *Cap. 2. b*

IN Christo inhabitat omnis plenitudo diuinitatis corporaliter: & estis in illo repleti, qui est caput omnis principatus & potestatis: in quo & circumcisi estis circumcisione non manufacta in expoliatione corporis carnis, sed in circumcisione Christi: consepulti ei in baptismo, in quo & resurrexistis per fidem operationis Dei, qui suscitauit illum à mortuis. Et vos cùm mortui essetis in delictis & præputio carnis vestræ, conuiuificauit cum illo, donans vobis omnia delicta: delens quod aduersus nos erat chirographum decreti, quod erat contrarium nobis, & ipsum tulit de medio, affigens illud cruci: & expolians principatus & potestates, traduxit confidenter, palàm triumphans illos in semetipso.

℟. Hæc est arbor dignissima, in paradisi medio situata, * In qua salutis auctor propria morte mortem omnium superauit, alleluia, alleluia. Vers. Crux præcellenti decôre fulgida, quam Helena Constantini mater concupiscenti animo requisiuit. In qua salutis. Gloria Patri. In qua.

In secundo Nocturno, Aña.

Felix ille triumphus sit salus ægris, vitæ lignum, mortis remedium, alleluia.

Psalmus 4.

CVm inuocarem, exaudiuit me Deus iustitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * & exaudi orationem meam.

Filij hominum vsquequò graui corde? * vt quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificauit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cùm clamauero ad eum.

Irascimini, & nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium iustitiæ, & sperate in Domino.* Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti lætitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, & requiescam;

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Psalmus 5.

VErba mea auribus percipe Domine, * intellige clamorem meum.

Intẽde voci orationis meę,* Rex meus, & Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Domine, manè exaudies vocem meam.

Manè astabo tibi, & videbo: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit iuxta te malignus: * neque permanebunt iniusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum & dolosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordiæ tuæ

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in iustitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolosè agebant, * iudica illos Deus.

Décidant à cogitationibus suis, secundùm multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritauerunt te Domine.

Et lætentur omnes, qui sperant in te, * in æternum exultabunt: & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices iusto.

Domine, vt scuto bonæ voluntatis tuæ * coronasti nos.

Psalmus 8.

DOmine Dñs noster, * quàm admirabile est nomen tuum in vniuersa terra!

Quoniam eleuata est magnificentia tua * super cælos.

Ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * vt destruas inimicum & vltorem.

Quoniam videbo cælos tuos, opera digitorum tuorum: * lunam & stellas, quæ tu fundasti.

Quid

Quid est homo, quòd memor es eius? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulò minùs ab Angelis, gloria & honore coronasti eum: * & constituisti eum super opera manuum tuarum:

Omnia subiecisti sub pedibus eius, * oues & boues vniuersas, insuper & pecora campi;

Volucres cæli, & pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quàm admirabile est nomen tuum in vniuersa terra!

Aña Felix ille triumphus fit salus ægris, vitæ lignum, mortis rem edium, alleluia.

℣. Adoramus te Christe, & benedicimus tibi, alleluia.

℟. Quia per Crucem tuam redemisti mundum, alleluia.

Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas. ℣. Iube domne. Benedictio Deus Pater omnipotens. Lectio iiij.

POst insignem victoriam, quam Constantinus Imperator, diuinitus accepto signo Dominicæ Crucis, ex Maxentio reportauit, Helena Constantini mater in somnis admonita, conquirendæ Crucis studio Ierosolymam venit: vbi marmoream Veneris statuam in Crucis loco à Gentibus collocatam ad tollendam Christi Domini Passionis memoriam, post centum circiter octoginta annos euertendam curauit. Quod item fecit ad Præsepe Saluatoris, & in loco Resurrectionis, inde Adonidis, hinc Iouis sublato simulacro.

℟. Nos autem gloriari oportet in Cruce Domini nostri Iesu Christi, in quo est salus, vita, & resurrectio nostra: *Per quem saluati & liberati sumus, alleluia. ℣. Tuam Crucem adoramus Domine, & recolimus tuam gloriosam passionem. Per quem.

Lectio v.

ITaque loco Crucis purgato, altè defossæ tres cruces erutæ sunt, repertusque seorsum ab illis Crucis Dominicæ titulus: qui cùm ex tribus cui affixus fuisset, non appareret, eam dubitationem sustulit miraculum. Nam Macarius Ierosolymorum Episcopus, factis Deo precibus, singulas cruces cuidam feminæ graui morbo laboranti admouit: cui cùm reliquæ nihil profuissent, adhibita tertia Crux statim eam sanauit.

℟. Dum sacrum pignus cælitus reuelatur, Christi fides roboratur: Adsunt prodigia diuina in virga Moysi primitus

 mitus

mitus figurata, alleluia, alleluia. ℣. Ad crucis contactum resurgunt mortui, & Dei magnalia reserantur. Adiunt prodigia. Lectio vj.

HElena, salutari Cruce inuenta, magnificentissimam ibi extruxit Ecclesiam, in qua partem Crucis reliquit thecis argenteis inclusam, partem Constantino filio detulit: quæ Romæ reposita fuit in Ecclesia sanctæ Crucis in Ierusalem, ædificata in ædibus Sessorianis. Clauos etiam attulit filio, quibus sanctissimum Iesu Christi corpus fixum fuerat. Quo ex tempore Constantinus legem sanciuit, ne crux ad supplicium cuiquam adhiberetur: ita res quæ antea hominibus probro ac ludibrio fuerat, venerationi & gloriæ esse cœpit.

℞. Hoc signum Crucis erit in cælo, cùm Dominus ad iudicandum venerit: * Tunc manifesta erunt abscondita cordis nostri, alleluia, alleluia. ℣. Cùm sederit Filius hominis in sede maiestatis suæ, & cœperit iudicare sæculum per ignem. Tunc manifesta. Gloria Patri. Tunc.

In tertio Nocturno, Aña. Adoramus te Christe, & benedicimus tibi, quia per Crucem tuam redemisti mundum, alleluia. Psalmi, Cantate. j. clxxj. Dominus regnauit, exultet terra. clxxj. Cantate. ij. clxxij. ℣. Omnis terra adoret te, & psallat tibi, alleluia. ℞. Psalmum dicat nomini tuo Domine, alleluia.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio vij. *Cap. 3.*

IN illo tempore: Erat homo ex Pharisæis, Nicodemus nomine, princeps Iudæorum. Hic venit ad Iesum nocte, & dixit ei: Rabbi, scimus quia à Deo venisti magister. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 11. in Ioan. post init.

NIcodemus ex his erat, qui crediderant in nomine Iesu, videntes signa & prodigia quæ faciebat. Superius enim hoc dixit: Cùm autem esset Ierosolymis in Pascha in die festo, multi crediderunt in nomine eius. Quare crediderunt in nomine eius? sequitur, & dicit: Videntes signa eius quæ faciebat. Et de Nicodemo quid dicit? Erat princeps Iudæorum, nomine Nicodemus. Hic venit ad eum nocte, & ait illi: Rabbi, scimus quia à Deo venisti magister. Et iste ergo crediderat in nomine eius. Et ipse vnde crediderat? Sequitur: Nemo enim

enim potest hæc signa facere, quæ tu facis, nisi fuerit Deus cum eo.

Resp. Dulce lignum, dulces clauos, dulce pondus sustinuit: * Quæ sola digna fuit portare pretium huius sæculi, alleluia. ℣. Hoc signum Crucis erit in cælo, cùm Dominus ad iudicandum venerit. Quæ sola digna. Benedictio. Diuinum auxilium.

Lectio viij.

SI ergo Nicodemus de illis multis erat, qui crediderant in nomine eius, iam in isto Nicodemo attendamus, quare Iesus non se credebat eis. Respondit Iesus, & dixit ei: Amen, amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit denuò, non potest videre regnum Dei. Ipsis ergo se credit Iesus, qui nati fuerint denuò. Ecce illi crediderant in eum: & Iesus non se credebat eis. Tales sunt omnes catechumeni; ipsi iam credunt in nomine Christi, sed Iesus non se credit eis. Intendat & intelligat charitas vestra. Si dixerimus catechumeno: Credis in Christum? Respondet, Credo, & signat se Cruce Christi: portat in fronte, & non erubescit de cruce Domini sui. Ecce credit in nomine eius. Interrogemus eum: Manducas carnem Filij hominis, & bibis sanguinem Filij hominis? Nescit quid dicimus, quia Iesus non se credidit ei.

℟. Sicut Moyses exaltauit serpentem in deserto, ita exaltari oportet Filium hominis: * Vt omnis qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam æternam, alleluia. ℣. Non misit Deus Filium suum in mundum, vt iudicet mundum, sed vt saluetur mundus per ipsum. Vt omnis. Gloria Patri. Vt omnis.

Pro SS. Alexandro, Euentio, & Theodulo martyribus, ac Iuuenale Episcopo & confessore. Lectio ix.

ALexander Romanus, Adriano Imperatore regens Ecclesiam, magnam partem Romanæ nobilitatis ad Christum conuertit. Is constituit, vt tantummodò panis & vinum in mysterio offerretur: vinum autem aqua misceri iussit, propter sanguinem & aquam, quæ ex Iesu Christi latere profluxerunt: & in Canone Missæ addidit: Qui pridie quàm pateretur. Idem decreuit, vt aqua benedicta sale admixto, perpetuò in Ecclesia asseruaretur, & in cubiculis adhiberetur ad fugandos dæmones. Sedit annos decem, menses quinque, & dies viginti, vitæ sanctitate & saluta-

lutaribus institutis illustris. Martyrio coronatus est vnà cum Euentio & Theodulo Presbyteris, sepultusque est via Nomentana, tertio ab Vrbe lapide, eodem in loco vbi securi percussus fuerat: creatis diuerso tempore mense Decembri Presbyteris sex, Diaconis duobus, & Episcopis per diuersa loca quinque. Eorum corpora posteà in Vrbem translata, in Ecclesia sanctæ Sabinæ condita sunt. In eumdem diem incidit beata mors sancti Iuuenalis Narniensis Episcopi: qui cùm plurimos in ea vrbe sanctitate & doctrinâ Christo peperisset, clarus miraculis in pace quieuit, ibique honorificè sepultus est.

Te Deum laudamus. 18.

AD LAVDES & per Horas, Aña.

O Magnum pietatis opus: mors mortua tunc est, In ligno quando mortua vita fuit, alleluia. Psal. Dominus regnauit. cum reliq. 19.

Aña. Salua nos Christe Saluator per virtutem Crucis, qui saluasti Petrum in mari, miserere nobis, alleluia. Antiphona. Ecce Crucem Domini, fugite partes aduersæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid, alleluia. Aña. Nos autem gloriari oportet in Cruce Domini nostri Iesu Christi, alleluia. Aña. Per signum Crucis de inimicis nostris libera nos Deus noster, alleluia.

Capitulum. *Philip* 2.

FRatres, Hoc enim sentite in vobis, quod & in Christo Iesu: qui cùm in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo: sed semetipsum exinaniuit, formam serui accipiens, in similitudinem hominum factus, & habitu inuentus, vt homo.

Hymnus.

LVstra sex qui iam peregit,
Tempus implens corporis,
Sponte libera Redemptor
Passioni deditus,
Agnus in Crucis leuatur
Immolandus stipite.
Felle potus ecce languet:
Spina, claui, lancea
Mite corpus perforarunt:
Vnda manat, & cruor:
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lauantur flumine!
Crux fidelis, inter omnes
Arbor vna nobilis:
Silua talem nulla profert
Fronde, flore, germine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sustinent.
Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa viscera,
Et rigor lentescat ille,
Quem dedit natiuitas;

Et

Et superni membra Regis
Tende miti stipite.
Sola digna tu fuisti
Ferre mundi Victimam;
Atque portum præparare
Arca mundo naufrago,
Quam sacer cruor perunxit,
Fusus Agni corpore.
Sempiterna sit beatæ
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque:
Par decus Paraclito:
Vnius Triníque nomen
Laudet vniuersitas. Amen.

℣. Adoramus te Christe, & benedicimus tibi, alleluia. ℟. Quia per Crucem tuam redemisti mundum, alleluia.

Ad Benedictus, Antiphona. Super omnia ligna cedrorum tu sola excelsior, in qua vita mundi pependit, in qua Christus triumphauit, & mors mortem superauit in æternum, alleluia. Oratio.

DEus, qui in præclara salutiferæ Crucis inuentione, passionis tuæ miracula suscitasti: concede, vt vitalis ligni pretio æternæ vitæ suffragia consequamur. Qui viuis & regnas cum Deo Patre.

Commemor. SS. Alexandri, Euentij, & Theoduli martyrum, ac Iuuenalis Episcopi & confessoris hoc loco tantùm.

Antiphona Filiæ Ierusalem, venite, & videte Martyres cum coronis, quibus coronauit eos Dominus in die solemnitatis & lætitiæ, alleluia, alleluia. ℣. Pretiosa in conspectu Domini, alleluia. ℟. Mors sanctorum eius, alleluia. Oratio.

PRæsta quæsumus omnipotens Deus; vt qui sanctorum tuorum Alexandri, Euentij, Theoduli, atque Iuuenalis natalitia colimus, à cunctis malis imminentibus, eorum intercessionibus liberemur. Per Dominum nostrum.

Ad Tertiam, Antiphona. Salua nos. Capitulum. Fratres, Hoc enim 566.

℟. breue. Hoc signum Crucis, erit in cælo, * Alleluia, alleluia. Hoc signum. ℣. Cùm Dominus ad iudicandum venerit. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Hoc. ℣. Adoramus te Christe, & benedicimus tibi, alleluia ℟. Quia per Crucem tuam redemisti mundum, alleluia.

Ad Sextam, Antiphona. Ecce Crucem Domini.

Capitulum. *Galat. 6. d*

MIhi autem absit gloriari, nisi in Cruce Domini nostri Iesu Christi: per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo.

℟. br. Adoramus te Christe, & benedicimus tibi, * Alleluia, alleluia. Adoramus te. ℣. Quia:

℣. Quia per Crucem tuam redemisti mundum. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Adoramus. ℣. Omnis terra adoret te, & psallat tibi, alleluia. ℟. Psalmum dicat nomini tuo Domine, alleluia.

Ad Nonam, Antiphona. Per signum Crucis.

Capitulum. *Philip.* 2.

HVmiliauit semetipsum, factus obediens vsque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod & Deus exaltauit illum, & donauit illi nomen, quod est super omne nomen.

℟. br. Omnis terra adoret te, & psallat tibi, * Alleluia, alleluia. Omnis. ℣. Psalmum dicat nomini tuo Domine. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Omnis. ℣. Hoc signum Crucis erit in cælo, alleluia. ℟. Cùm Dominus ad iudicandum venerit, alleluia.

Ad Vesperas, Antiphona. O magnum, cum reliquis de Laudibus. 566. Psalmi, Capitulum, Hymnus, & ℣. vt in primis Vesperis, 557.

Ad Magnificat, Antiphona. Crucem sanctam subiit, qui infernum confregit, accinctus est potentia, surrexit die tertia, alleluia.

Oratio. Deus, qui in præclara vt suprà. 567.

Et fit commem. S. Monicæ.

DIE IIII. MAII.

In festo S. Monicæ viduæ. Semiduplex.

Omnia de Communi Sanctarum nec virginum nec martyrum, præter ea quæ hîc habentur. Oratio.

DEus mœrentium consolator, & in te sperantium salus, qui beatæ Monicæ pias lacrymas in conuersione filij sui Augustini misericorditer suscepisti: da nobis vtriusque interuentu peccata nostra deplorare, & gratiæ tuæ indulgentiam inuenire. Per Dominum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In ij. Nocturno. Lectio iiij.

MOnica, sancti Augustini dupliciter mater, quia eum & mundo & cælo peperit, marito mortuo, quem senectute confectum Iesu Christo conciliauit, castam & operibus misericordiæ exercitam viduitatem agebat; in assiduis verò ad Deum orationibus pro filio, qui in Manichæorum sectam inciderat, lacrymas effundebat: quem etiam Mediolanum secuta est: vbi ipsum frequenter hortabatur, vt ad Episcopum Ambrosium se conferret. Quod cùm ille fecisset, eius & publicis concionibus, & priuatis colloquiis Catholi-

cæ

cæ fidei veritatem edoctus, ab eodem baptizatus est.

Resp. Propter veritatem, & mansuetudinem,& iustitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua,alleluia. ℣. Specie tua & pulchritudine tua intende,prosperè procede,& regna. Et deducet.

Lectio v.

MOx in Africam redeuntes, cùm ad Ostia Tiberina constitissent,incidit in febrem. Quo in morbo cùm eam quodam die anima defecisset, vt se collegit, Vbi, inquit,eram? Et astantes intuens, Ponite hîc matrem vestram:tantùm vos rogo,vt ad altare Domini memineritis mei. Nono autem die beata mulier animam Deo reddidit. Eius corpus ibi in Ecclesia sanctæ Aureæ sepultum est: quod posteà Martino quinto summo Pontifice Romam translatum, in Ecclesia sancti Augustini honorificè cónditum est.

℟. Dilexisti iustitiam,& odisti iniquitatem: * Propterea vnxit te Deus,Deus tuus oleo lætitiæ, alleluia. ℣. Propter veritatem, & mansuetudinem,& iustitiam. Propterea.

Ex lib. 9. Confess. cap. 12.

Lectio vj.

SVbdit verò Augustinus, de matris morte disserens: Neque enim decere arbitrabamur funus illud questubus lacrymosis, gemitibusque celebrare, quia illa nec miserè,nec omninò moriebatur: hoc & documentis morum eius, & fide non ficta, rationibusque certis tenebamus. Atque inde paulatim reducebam in pristinum sensum ancillam tuam, conuersationemque eius piam in te & sanctam, in nos blandam atque morigeram, qua subitò destitutus sum, & libuit flere de illa & pro illa: & si quis peccatum inuenerit,fleuisse me matrem meam exigua parte horæ, matrem oculis meis mortuam, quæ me multos annos fleuerat, vt oculis suis viuerem, non irrideat, sed potiùs, si est grandi charitate, pro peccatis meis fleat ipse ad te Patrem omnium fratrum Christi tui.

℟. Fallax gratia, & vana est pulchritudo: * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur, alleluia. ℣. Date ei de fructu manuum suarum, & laudent eam in portis opera eius. Mulier. Gloria Patri. Mulier.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap* 7 *b*

IN illo tempore: Ibat Iesus in ciuitatem, quæ vocatur Naim: & ibant cum

eo discipuli eius, & turba copiosa. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Serm. 44. de Verbis Domini, circa initium.

De iuuene illo resuscitato gauisa est mater vidua: de hominibus in spiritu quotidie suscitatis gaudet mater Ecclesia. Ille quidem mortuus erat corpore: illi autem mente. Illius mors visibilis visibiliter plangebatur: illorum mors inuisibilis nec quærebatur, nec videbatur. Quæsiuit ille, qui nouerat mortuos. Ille solus nouerat mortuos, qui poterat facere viuos. Nisi enim ad mortuos suscitandos venisset, Apostolus non diceret: Surge qui dormis, & exurge à mortuis, & illuminabit te Christus.

℟. Os suum aperuit sapientiæ, & lex clementiæ in lingua eius: considerauit semitas domus suæ, * Et panem otiosa non comedit, alleluia. ℣. Gustauit & vidit quia bona est negotiatio eius; non extinguetur in nocte lucerna eius. Et panem.

Lectio viij.

Tres autem mortuos inuenimus à Domino resuscitatos visibiliter, millia inuisibiliter. Quot autem mortuos visibiliter suscitauerit, quis nouit? Non enim omnia, quæ fecit, scripta sunt. Ioannes hoc dixit: Multa alia fecit Iesus; quæ si scripta essent, arbitror totum mundum non posse libros capere. Multi ergo sunt alij sine dubio suscitati, sed non tres frustrà commemorati. Dominus enim noster Iesus Christus, ea quæ faciebat corporaliter, etiam spiritaliter volebat intelligi. Neque enim tantùm miracula propter miracula faciebat: sed vt illa, quæ faciebat, mira essent videntibus, vera essent intelligentibus.

℟. Regnum mundi, & omnem ornatum sæculi contempsi propter amorem Domini mei Iesu Christi, * Quem vidi, quem amaui, in quem credidi, quem dilexi, alleluia. ℣. Eructauit cor meum verbum bonum, dico ego opera mea Regi. Quem vidi. Gloria Patri. Quem vidi.

Lectio ix.

Qvemadmodum qui videt litteras in codice optimè scripto, & non nouit legere, laudat quidem antiquarij manum, admirans apicum pulchritudinem; sed quid sibi velint, quid indicent illi apices, nescit, & est oculis laudator, mente non cognitor. Alius autem & laudat artificium, & capit intellectum:

lectum: ille vtique, qui non solùm videre quod commune est omnibus potest, sed etiam legere; quod qui non didicit, non potest. Ita qui viderunt Christi miracula, & non intellexerunt quid sibi vellent, & quid intelligentibus quodammodò innuerent, mirati sunt tantùm quia facta sunt: alij verò & facta mirati, & intellecta assecuti. Tales nos in schola Christi esse debemus.

Te Deum laudamus. 18.

DIE VI. MAII.

In festo S. Ioannis ante portam Latinam. Duplex.

Omnia de Communi Apostolorum tempore Paschali. xxj. præter illa quæ hic sunt propria.

Ad Magnificat in vtrisque Vesperis. Aña. In feruentis olei dolium missus beatus Ioannes Apostolus, diuina se protegente gratia illæsus exiuit, alleluia. Oratio.

Deus, qui conspicis, quia nos vndique mala nostra perturbant: præsta quæsumus; vt beati Ioannis Apostoli tui & Euangelistæ intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum.

In primo Nocturno, legitur initium Epistolæ primæ beati Ioannis, vt in Dominica infra Octauam Ascensionis. 437. nisi eo tempore legatur de libro Apocalypsis, vel de eius Epistola: tunc enim ponuntur Lectiones eo die occurrentes.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Hieronymi Presbyteri contra Iouinianum.

Lib. 1. Lectio iiij.

Ioannes Apostolus, vnus ex discipulis Domini, qui minimus natu traditur fuisse inter Apostolos, & quem fides Christi virginem repererat, virgo permansit: & ideò plus amatur à Domino, & recumbit super pectus Iesu: & quod Petrus, qui vxorem habuerat, interrogare non audet, illum rogat vt interroget: & post resurrectionem, nuntiante Maria Magdalene quòd Dominus resurrexisset, vterque cucurrit ad sepulchrum, sed ille præuenit: cumque essent in naui, & piscarentur in lacu Genezareth, Iesus stabat in littore, nec sciebant Apostoli quem viderent: solus virgo virginem agnoscit, & dicit Petro: Dominus est.

℞. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, * Et æternitas temporum, alleluia, alleluia. Vers. Lætitia sempiterna erit super capita eorum: gaudium & exultationem obtinebunt. Et æternitas.

Lectio v.

FVit autem Ioannes & Apoſtolus, & Euangeliſta, & Propheta. Apoſtolus, quia ſcripſit ad Eccleſias vt Magiſter: Euangeliſta, quia librum Euangelij condidit: quod, excepto Matthæo, alij ex duodecim Apoſtoli non fecerunt: Propheta; vidit enim in Patmos inſula, in qua fuerat à Domitiano Principe ob Domini martyrium relegatus, Apocalypſim infinita futurorum myſteria continentem. Refert autem Tertullianus, quòd Romæ miſſus in feruentis olei dolium, purior & vegetior exiuerit, quàm intrauerit.

℟. Virtute magna reddebant Apoſtoli, * Teſtimonium reſurrectionis Ieſu Chriſti Domini noſtri, alleluia, alleluia. Verſ. Repleti quidem Spiritu ſancto loquebantur cum fiducia verbum Dei. Teſtimonium.

Lectio vj.

SEd & ipſum eius Euangelium multùm diſtat à ceteris. Matthæus quaſi de homine incipit ſcribere: Liber generationis Ieſu Chriſti filij Dauid, filij Abraham: Lucas à ſacerdotio Zachariæ: Marcus à prophetia Malachiæ & Iſaiæ. Primus habet faciem hominis, propter genealogiam: ſecundus faciem vituli, propter ſacerdotium: tertius faciem leonis, propter vocem clamantis in deſerto, Parate viam Domini, rectas facite ſemitas eius. Ioannes verò noſter quaſi aquila ad ſuperna volat: & ad ipſum Patrem peruenit, dicens: In principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum.

℟. Iſti ſunt agni nouelli, qui annuntiauerunt, alleluia: modò venerunt ad fontes, * Repleti ſunt claritate, alleluia, alleluia. ℣ In conſpectu Agni amicti ſunt ſtolis albis, & palmæ in manibus eorum. Repleti ſunt. Gloria Patri. Repleti ſunt.

In tertio Nocturno.

Lectio ſancti Euangelij ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.20.c*

IN illo tempore: Acceſſit ad Ieſum mater filiorum Zebedæi cum filiis ſuis, adorans & petens aliquid ab eo. Et reliqua.

Homilia ſancti Hieronymi Presbyteri.

Lib.3 Comment in Matthæum, cap.20.

VNde opinionem regni habet mater filiorum Zebedæi, vt cùm Dominus dixerit: Filius hominis tradetur principibus ſacerdotum & Scribis, & condemnabunt

nabunt eum morte, & tradent Gentibus ad illudendum, & flagellandum, & crucifigendum; & ignominiam passionis timentibus discipulis nuntiaret, illa gloriam postulet triumphantis? Hac, vt reor, ex causa, quia post omnia dixerat Dominus: Et tertia die resurget; putauit eum mulier post resurrectionem illicò regnaturum, & hoc quod in secundo aduentu promittitur, in primo esse complendum: & auiditate feminea præsentia cupit, immemor futurorum.

℟. Ego sum vitis vera, & vos palmites: * Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, alleluia, alleluia. ℣. Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Qui manet.

Lectio viij.

MAter postulat, & Dominus discipulis loquitur: intelligens preces eius ex filiorum descendere voluntate. Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum? Calicem in Scripturis diuinis passionem intelligimus, iuxta illud: Pater, si possibile est, transeat à me calix iste. Et in Psalmo: Quid retribuam Domino pro omnibus quæ retribuit mihi? Calicem salutaris accipiam, & nomen Domini inuocabo. Statimque infert quis iste sit calix: Pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum eius.

℟. Candidi facti sunt Nazaræi eius, alleluia: splendorem Deo dederunt, alleluia: * Et sicut lac coagulati sunt, alleluia, alleluia. ℣. Candidiores niue, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, sapphiro pulchriores. Et sicut. Gloria Patri. Et sicut.

Lectio ix.

QVæritur, quomodo calicem martyrij filij Zebedæi, Iacobus videlicet & Ioannes biberint: cùm Scriptura narret, Iacobum tantùm Apostolum ab Herode capite truncatum, Ioannes autem propria morte vitam finierit. Sed si legamus Ecclesiasticas historias, in quibus fertur, quòd & ipse propter martyrium sit missus in feruentis olei dolium, & inde ad suscipiendam coronam Christi athleta processerit, statimque relegatus in Patmos insulam sit; videbimus martyrio animum non defuisse, & bibisse Ioannem calicem confessionis, quem & tres pueri in camino ignis biberunt, licet persecutor non fuderit sanguinem.

Te Deum laudamus. 18.

In secundis Vesperis fit commemoratio S. Stanislai.

DIE

DIE VII. MAII.
In festo sancti Stanislai Episcopi & martyris.
[redacted]duplex.

Antiphona. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, & æternitas temporum, alleluia. Vers. Sancti & iusti in Domino gaudete, alleluia. ℟. Vos elegit Deus in hereditatem sibi, alleluia.

Oratio.

DEus, pro cuius honore gloriosus Pontifex Stanislaus gladiis impiorum occubuit: præsta quæsumus; vt omnes, qui eius implorant auxilium, petitionis suæ salutarem consequantur effectum. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iiij.

STanislaus Polonus, apud Cracouiam nobili genere natus, & piis parentibus, qui anteà per annos triginta steriles, illum à Deo precibus impetrarunt, ab ineunte ætate futuræ sanctitatis specimen dedit. Adolescens bonis artibus operam nauauit, multúmque in sacra Canonum & Theologiæ doctrina profecit: parentibus mortuis, amplum patrimonium pauperibus distribuit, vitæ monasticæ desiderio. Sed Dei prouidentia Canonicus Cracouiensis, & concionator factus à Lamperto Episcopo, in eius posteà locum, quamuis inuitus, sufficitur. Quo in munere, omnium pastoralium virtutum laude, & præcipuè misericordia in pauperes, enituit.

℟. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, * Et æternitas temporum, alleluia, alleluia. ℣. Lætitia sempiterna erit super capita eorum: gaudium & exultationem obtinebunt. Et æternitas.

Lectio v.

ERat tum Poloniæ rex Boleslaus, quem grauiter offendit, quòd illius notam libidinem publicè arguebat. Quare in solemni regni conuentu Stanislaum per calumniam in iudicium coram se vocari curat, tamquam pagum occuparet, quem Ecclesiæ suæ nomine coëmerat. Quod cùm neque tabulis probare posset, & testes veritatem dicere timerent, spondet Episcopus, se Petrum pagi venditorem, qui triennio antè obierat, intra dies tres in iudicium adducturum. Conditione cum risu accepta, vir Dei toto triduo ieiuniis & orationi incumbit: ipso sponsionis die, post oblatum Missæ sacrificium, Petrum è sepulchro surgere

surgere iubet: qui statim rediuiuus, Episcopum ad regium tribunal euntem sequitur, ibique rege & ceteris stupore attonitis, de agro à se vendito, & pretio ritè sibi ab Episcopo persoluto, testimonium dicit, atque iterùm in Domino obdormiuit.

℟. In seruis suis, alleluia: * Consolabitur Deus, alleluia. ℣. Iudicabit Dominus populum suum, & in seruis suis. Consolabitur.

Lectio vj.

At Boleslaum frustrà sæpè admonitum, Stanislaus, tandem à fidelium communione remouet. Ille iracundia furens, milites in Ecclesiam immittit, vt sanctum Episcopum confodiant: qui ter conati, occulta vi, tertiò diuinitus sunt depulsi. Postremò impius rex Sacerdotem Dei, hostiam immaculatam ad altare offerentem, sua manu obtruncat: corpus membratim concisum, & per agros proiectum, aquilæ à feris mirabiliter defendunt. Mox Canonici Cracouienses sparsa membra nocturni de cælo splendoris indicio colligunt, & suis locis aptè disponunt: quæ subitò ita inter se copulata sunt, vt nulla vulnerum vestigia extarent. Multis præthereà miraculis serui sui sanctitatem Deus declarauit post eius mortem; quibus permotus Innocentius quartus summus Pontifex, illum in Sanctorum numerum retulit.

Resp. Filiæ Ierusalem, venite & videte Martyres cum coronis, quibus coronauit eos Dominus, * In die solemnitatis & lætitiæ, alleluia. Vers. Quoniam confortauit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In die solemnitatis. Gloria Patri. In die.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangelium. Ego sum vitis vera. vt in Communi Martyrum tempore Paschali. xliiij.

DIE VIII. MAII.

In Apparitione sancti Michaëlis Archangeli.

Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona. Stetit Angelus. cum reliquis de Laudib. 585. Psalm. Dixit Dominus. cum reliquis de Dominica. 135. & loco vltimi, Psalm. Laudate Dominum omnes Gentes. 140.

Capitulum. *Apoc. 1.*

Significauit Deus quæ oportet fieri citò, loquens per Angelum suum seruo suo Ioanni, qui testimonium perhibuit verbo Dei, & testimonium Iesu Christi, quæcumque vidit.

Hym-

Hymnus.

TE splendor & virtus Patris,
Te vita, Iesu, cordium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudamus inter Angelos.
Tibi mille densa millium
Ducum corona militat:
Sed explicat Victor Crucem
Michaël salutis signifer.
Draconis hic dirum caput
In ima pellit tartara,
Ducemque cum rebellibus
Cælesti ab arce fulminat.
Contra ducem superbiæ
Sequamur hunc nos Principem,
Vt detur ex Agni throno
Nobis corona gloriæ.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna sæcula. Amen.

℣. Stetit Angelus iuxta aram templi, alleluia. ℟. Habens thuribulum aureum in manu sua, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona. Dum sacrum mysterium cerneret Ioannes, Archangelus Michaël tuba cecinit: Ignosce Domine Deus noster, qui aperis librum, & soluis signacula eius, alleluia.

Oratio.

DEus, qui miro ordine Angelorum ministeria hominumque dispensas: concede propitius; vt à quibus tibi ministrantibus in cælo semper assistitur, ab his in terra vita nostra muniatur. Per Dominum nostrum.

Et fit commemoratio sancti Stanislai, Antiph. Sancti & iusti in Domino gaudete, alleluia: vos elegit Deus in hereditatem sibi, alleluia. ℣. Pretiosa in conspectu Domini, alleluia. ℟. Mors Sanctorum eius, alleluia.

Oratio. Deus, pro cuius honore. vt suprà. 574.

Ad Matutinũ, Inuitatorium. Regem Archangelorum Dominum, * Venite adoremus, alleluia. Psalmus. Venite, exultemus. 2. Hymnus. Te splendor. vt suprà.

In primo Nocturno, Aña. Concussum est mare, & contremuit terra, vbi Archangelus Michaël descendebat de cælo, alleluia. Psalmi, Domine Dominus noster. 6. In Domino confido. 9. Domine, quis habitabit. 10.

℣. Stetit Angelus iuxta aram templi, alleluia. ℟. Habens thuribulum aureum in manu sua, alleluia.

Ex Daniele Propheta.

Lectio j. *Cap. 7. e.*

ASpiciebam, donec throni positi sunt, & antiquus dierum sedit, vestimentum eius candidum quasi nix, & capilli capitis eius quasi lana munda; thronus eius flammæ ignis;

ignis: rotæ eius ignis accensus. Fluuius igneus rapidusq; egrediebatur à facie eius. Millia millium ministrabant ei, & decies millies centena millia assistebant ei: iudicium sedit, & libri aperti sunt. Aspiciebam propter vocem sermonum grandium, quos cornu illud loquebatur: & vidi quoniam interfecta esset bestia, & perijsset corpus eius, & traditum esset ad comburendum igni.

Resp. Factum est silentium in cælo, dum committeret bellum draco cum Michaële Archangelo:* Audita est vox millia millium dicentium, Salus, honor, & virtus omnipotenti Deo, alleluia. ℣. Millia millium ministrabant ei, & decies centena millia assistebant ei. Audita est.

Lectio ij. Cap. 10.

Die autem vigesima & quarta mensis primi eram iuxta fluuium magnum, qui est Tigris. Et leuaui oculos meos, & vidi: & ecce vir vnus vestitus lineis, & renes eius accincti auro obrizo: & corpus eius quasi chrysolithus, & facies eius velut species fulguris, & oculi eius vt lampas ardens; & brachia eius, & quæ deorsum sunt vsque ad pedes, quasi species æris candentis, & vox sermonum eius vt vox multitudinis. Vidi autem ego Daniel solus visionem: porrò viri, qui erant mecum, non viderunt: sed terror nimius irruit super eos, & fugerunt in absconditum. Ego autem relictus solus vidi visionem grandem hanc: & non remansit in me fortitudo, sed & species mea immutata est in me, & emarcui, nec habui quidquam virium.

Resp. Stetit Angelus iuxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua: & data sunt ei incensa multa:* Et ascendit fumus aromatum de manu Angeli in conspectu Domini, alleluia. ℣. In conspectu Angelorum psallam tibi: adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo Domine. Et ascendit.

Lectio iij.

Et audiui vocem sermonum eius: & audiens iacebam consternatus super faciem meam, & vultus meus hærebat terræ. Et ecce manus tetigit me, & erexit me super genua mea, & super articulos manuum mearum. Et dixit ad me: Daniel vir desideriorum, intellige verba, quæ ego loquor ad te, & sta in gradu tuo: nunc enim sum missus ad te. Cumq; dixisset

xisset mihi sermonem istum, steti tremens. Et ait ad me: Noli metuere Daniel: quia ex die primo, quo posuisti cor tuum ad intelligendum vt te affligeres in conspectu Dei tui, exaudita sunt verba tua: & ego veni propter sermones tuos. Princeps autem regni Persarum restitit mihi viginti & vno diebus: & ecce Michaël, vnus de principibus primis, venit in adiutorium meum, & ego remansi ibi iuxta regem Persarum. Veni autem vt docerem te quæ ventura sunt populo tuo in nouissimis diebus; quoniam adhuc visio in dies.

Resp. In conspectu Angelorum psallam tibi, & adorabo ad templum sanctum tuum, * Et confitebor nomini tuo Domine, alleluia. ℣. Super misericordia tua, & veritate tua, quoniam magnificasti super nos nomen sanctum tuum. Et confitebor. Gloria Patri. Et confitebor.

In secundo Nocturno, Aña. Michaël Archangele, veni in adiutorium populo Dei, alleluia. Psalmus 18.

CÆli enarrant gloriam Dei, * & opera manuum eius annuntiat firmamentum.

Dies diei eructat verbũ,* & nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelæ, neque sermones,* quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exiuit sonus eorum:* & in fines orbis terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum: * & ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo:

Exultauit vt gigas ad currendam viam, * à summo cælo egressio eius:

Et occursus eius vsque ad summum eius; * nec est qui se abscondat à calore eius.

Lex Domini immaculata, conuertens animas: * testimonium Domini fidele, sapientiam præstans paruulis.

Iustitiæ Domini rectæ, lætificantes corda:* præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

Timor Domini sanctus, permanens in sæculum sæculi: * iudicia Domini vera, iustificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum & lapidem pretiosum multum: * & dulciora super mel & fauum.

Etenim seruus tuus custodit ea: * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me: * & ab alienis parce seruo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero; *

& emundabor à delicto maximo.

E t erunt vt complaceant eloquia oris mei: * & meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

D omine adiutor meus, * & redemptor meus.

Psalmus 23.

DOmini est terra, & plenitudo eius;* orbis terrarum, & vniuersi qui habitant in eo.

Q uia ipse super mária fundauit eum: * & super flumina præparauit eum.

Q uis ascendet in montem Domini?* aut quis stabit in loco sancto eius?

I nnocens manibus, & mundo corde,* qui non accepit in vano animam suam, nec iurauit in dolo proximo suo:

H ic accipiet benedictionem à Domino,* & misericordiam à Deo salutari suo.

H æc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Iacob.

A ttollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Q uis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis & potens, Dominus potens in prælio.

A ttollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Q uis est iste Rex gloriæ?* Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Psalmus 33.

BEnedicam Dominum in omni tempore: * semper laus eius in ore meo.

I n Domino laudabitur anima mea:* audiant mansueti, & lætentur.

M agnificate Dominum mecum: * & exaltemus nomen eius in idipsum.

E xquisiui Dominum, & exaudiuit me: * & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

A ccedite ad eum, & illuminamini: * & facies vestræ non confundentur.

I ste pauper clamauit, & Dominus exaudiuit eum: * & de omnibus tribulationibus eius saluauit eum.

I mmittet Angelus Domini in circuitu timentium eum:* & eripiet eos.

G ustate, & videte quoniam suauis est Dominus: * beatus vir, qui sperat in eo.

T imete Dominum omnes sancti eius: * quoniam non est inopia timentibus eum.

D iuites eguerunt & esurierunt: * inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

V enite filij, audite me: * timorem Domini docebo vos.

Q uis est homo qui vult vitam:*

tam : * diligit dies videre bonos ?

Prohibe linguam tuam à malo : * & labia tua ne loquantur dolum.

Diuerte à malo, & fac bonum : * inquire pacem, & persequere eam.

Oculi Domini super iustos : * & aures eius in preces eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala : * vt perdat de terra memoriam eorum.

Clamauerunt iusti, & Dominus exaudiuit eos : * & ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos.

Iuxtà est Dominus ijs, qui tribulato sunt corde : * & humiles spiritu saluabit.

Multæ tribulationes iustorum : * & de omnibus his liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum : * vnum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima : * & qui oderunt iustum, delinquent.

Redimet Dominus animas seruorum suorum : * & non delinquent omnes qui sperant in eo.

Aña. Michaël Archangele, veni in adiutorium populo Dei, alleluia. ℣. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini, alleluia. ℟. De manu Angeli, alleluia.

Lectio iiij.

Beatum Michaëlem Archangelum sæpiùs hominibus apparuisse, & sacrorum librorum auctoritate, & veteri sanctorum traditione comprobatur. Quamobrem multis in locis facti memoria celebratur. Eum vt olim synagoga Iudęorum, sic nunc custodem & patronum, Dei veneratur Ecclesia. Gelasio autem primo Pontifice maximo, in Apulia in vertice Gargáni montis, ad cuius radices incolunt Sipontini, Archangeli Michaëlis fuit illustris apparitio.

℟. Hic est Michaël Archangelus, princeps militiæ Angelorum : * Cuius honor præstat beneficia populorum, & oratio perducit ad regna cælorum, alleluia. Vers. Archangelus Michaël præpositus paradisi, quem honorificant Angelorum ciues. Cuius honor.

Lectio v.

Factum est enim, vt ex gregibus armentorum Gargani cuiusdam taurus longè discederet ; quem diu conquisitum in aditu speluncæ hærentem inuenerunt. Cùm verò quidam ex illis, vt taurum configeret, sagittam emisisset, retorta sagitta in ipsum recidit sagittarium. Quæ res cùm præsentes, ac deinceps ceteros tanto timo-

re

re affecisset, vt ad eam speluncam propiùs accedere nemo auderet: Sipontini Episcopum consulunt: qui, indicto trium dierum ieiunio & oratione, rem à Deo respondit quæri oportere.

℟. Venit Michaël Archangelus cum multitudine Angelorum, cui tradidit Deus animas Sanctorum, * Vt perducat eas in paradisum exultationis, alleluia. ℣. Emitte Domine spiritum sanctum tuum de cælis, spiritum sapientiæ & intellectus. Vt perducat.

Lectio vj.

Post triduum Michaël Archangelus Episcopum monet, in sua tutela esse eum locum, eoque indicio demonstrasse, velle ibi cultum Deo in sui & Angelorum memoriam adhiberi. Quare Episcopus vnà cùm ciuibus ad eam speluncam ire pergit. Quam cùm in templi cuiusdam similitudinem conformatam vidissent, locum illum diuinis officiis celebrare cœperunt: qui multis postea miraculis illustratus est. Nec ita multò pòst Bonifacius Papa Romæ in summo Circo sancti Michaëlis Ecclesiam dedicauit tertio Kalendas Octobris: quo die etiam omnium Angelorum memoriam Ecclesia celebrat. Hodiernus autem dies Archangeli Michaëlis apparitione consecratus est.

℟. In tempore illo consurget Michaël, qui stat pro filiis vestris: * Et veniet tempus, quale non fuit, ex quo gentes esse cœperunt, vsque ad illud, alleluia. ℣. In tempore illo saluabitur populus tuus omnis, qui inuentus fuerit scriptus in libro vitæ. Et veniet tempus. Gloria Patri. Et veniet.

In tertio Nocturno, Aña.

Angelus Archangelus Michaël, Dei nuntius pro animabus iustis, alleluia, alleluia.

Psalmus 95.

Cantate Domino canticum nouum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, & benedicite nomini eius:* annuntiate de die in diem salutare eius.

Annuntiate inter Gentes gloriam eius, * in omnibus populis mirabilia eius.

Quoniam magnus Dominus, & laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dij Gentium dæmonia: * Dominus autem cælos fecit.

Confessio & pulchritudo in conspectu eius: * sanctimonia & magnificentia in sanctificatione eius.

Afferte Domino patriæ Gentium, afferte Domino gloriam

riam & honorem: * afferte Domino gloriam nomini eius.

Tollite hostias, & introite in atria eius: * adorate Dominum in atrio sancto eius.

Commoueatur à facie eius vniuersa terra: * dicite in Gentibus quia Dominus regnauit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commouebitur: * iudicabit populos in æquitate.

Lætentur cæli, & exultet terra, commoueatur mare, & plenitudo eius: * gaudebunt campi, & omnia quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna siluarum à facie Domini, quia venit:* quoniam venit iudicare terram.

Iudicabit orbem terræ in æquitate,* & populos in veritate sua.

Psalmus 96.

DOminus regnauit, exultet terra: * lætentur insulæ multæ.

Nubes & caligo in circuitu eius: * iustitia & iudicium correctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcedet,* & inflammabit in circuitu inimicos eius.

Illuxerunt fulgura eius orbi terræ: * vidit, & commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt à facie Domini; * à facie Domini omnis terra.

Annuntiauerunt cæli iustitiam eius:* & viderunt omnes populi gloriam eius.

Confundantur omnes qui adorant sculptilia: * & qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli eius: * audiuit, & lætata est Sion.

Et exultauerunt filiæ Iudæ,* propter iudicia tua Domine:

Quoniam tu Dominus Altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est iusto, * & rectis corde lætitia.

Lætamini iusti in Domino: * & confitemini memoriæ sanctificationis eius.

Psalmus 102.

BEnedic anima mea Domino: * & omnia, quæ intra me sunt, nomini sancto eius.

Benedic anima mea Domino:* & noli obliuisci omnes retributiones eius:

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis: * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam: * qui coronat te

in

in misericordia & misera-
tionibus.

Qui replet in bonis deside-
rium tuum: * renouabitur vt
aquilæ iuuentus tua.

Faciens misericordias Do-
minus: * & iudicium omni-
bus iniuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi, *
filiis Israël voluntates suas.

Miserator & misericors Do-
minus: * longanimis, & mul-
tùm misericors.

Non in perpetuum irasce-
tur: * neque in æternum
comminabitur.

Non secundùm peccata no-
stra fecit nobis: * neque se-
cundùm iniquitates nostras
retribuit nobis.

Quoniam secundùm altitu-
dinem cæli à terra, * corro-
borauit misericordiam suam
super timentes se.

Quantum distat ortus ab
occidente; * longè fecit à no-
bis iniquitates nostras.

Quomodo miseretur pater
filiorum, misertus est Domi-
nus timentibus se: * quoniam
ipse cognouit figmentum
nostrum.

Recordatus est quoniam
puluis sumus: * homo sic-
ut fœnum dies eius, tam-
quam flos agri sic efflorebit.

Quoniam spiritus pertranſ-
ibit in illo, & non subsistet: *
& non cognoscet amplius
locum suum.

Misericordia autem Domini
ab æterno, * & vsque in æter-
num super timentes eum.

Et iustitia illius in filios fi-
liorum, * his qui seruant te-
stamentum eius:

Et memores sunt manda-
torum ipsius, * ad facien-
dum ea.

Dominus in cælo parauit se-
dem suam: * & regnum ip-
sius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino omnes
Angeli eius: * potentes vir-
tute, facientes verbum illius,
ad audiendam vocem ser-
monum eius.

Benedicite Domino omnes
virtutes eius: * ministri eius,
qui facitis voluntatem eius.

Benedicite Domino omnia
opera eius: * in omni loco
dominationis eius, benedic
anima mea Domino.

Aña. Angelus Archangelus
Michaël, Dei nuntius pro
animabus iustis, alleluia, allel.

℣. In conspectu Angelorum
psallam tibi Deus meus, alle-
luia. ℟. Adorabo ad tem-
plum sanctum tuum, & con-
fitebor nomini tuo alleluia.

Lectio sancti Euangelij se-
cundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 18.

IN illo tempore: Accesse-
runt discipuli ad Iesum,
dicentes: Quis, putas, maior
est in regno cælorum? Et
reliqua.

Homilia sancti Hilarij Episcopi.

Comment in Matth c.18.

NOn nisi reuersos in naturam puerorum introire regnum cælorum Dominus docet: id est, per simplicitatem puerilem vitia corporum nostrorum animæque reuocanda. Pueros autem, credentes omnes per audientiæ fidem nuncupauit. Hi enim patrem sequuntur, matrem amant, proximo velle malum nesciunt, curam opum negligunt: non insolescunt, non oderunt, non mentiuntur, dictis credunt, & quod audiunt, verum habent. Reuertendum igitur est ad simplicitatem infantium: quia in ea collocati, speciem humilitatis Dominicæ circumferemus.

℟. In conspectu Gentium nolite timere: vos enim in cordibus vestris adorate & timete Dominum: * Angelus enim eius vobiscum est, alleluia. ℣. Stetit Angelus iuxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua. Angelus. Benedictio. Quorum festum colimus.

Lectio viij.

VÆ huic mundo ab scandalis. Humilitas passionis scandalum mundo est. In hoc enim maximè ignorantia detinetur humana, quòd sub deformitate crucis, æternæ gloriæ Dominum noluit accipere. Et quid mundo tam periculosum, quàm non recepisse Christum? Ideò verò necesse esse ait venire scandala: quia ad sacramentum reddendæ nobis æternitatis, omnis in eo passionis humilitas esset explenda.

Resp. Michaël Archangelus venit in adiutorium populo Dei, * Stetit in auxilium pro animabus iustis, alleluia. ℣. Stetit Angelus iuxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua. Stetit. Gloria Patri. Stetit.

Lectio ix.

VIdete ne contemnatis vnum de pusillis istis, qui credunt in me. Aptissimum vinculum mutui amoris imposuit: ad eos præcipuè, qui verè in Domino credidissent. Pusillorum enim Angeli quotidie Deum vident: quia Filius hominis venit saluare quæ perdita sunt. Ergo & Filius hominis saluat, & Deum Angeli vident; & Angeli pusillorum præsunt fidelium orationibus. Præesse Angelos absoluta auctoritas est. Saluatorum igitur per Christum orationes Angeli quotidie Deo offerunt. Ergo periculosè ille contemnitur, cuius desideria

ac postulationes ad æternum & inuisibilem Deum ambitioso Angelorum famulatu ac ministerio peruehuntur.

T e Deum laudamus. 18.

AD LAVDES
& per Horas, Aña.

STetit Angelus iuxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua, alleluia. Psalmus. Dominus regnauit. cum reliquis. 19. Aña. Dum præliaretur Michaël Archangelus cum dracone, audita est vox dicentium: Salus Deo nostro, alleluia. Aña. Archangele Michaël, constitui te principem super omnes animas suscipiendas, alleluia. Aña. Angeli Domini Dominum benedicite in æternum, alleluia. Aña. Angeli, Archangeli, Throni, & Dominationes, Principatus, & Potestates, Virtutes cęlorum, laudate Dominum de cælis, alleluia.

Capitulum. *Apoc.* 1.

SIgnificauit Deus quæ oportet fieri citò, loquens per Angelum suum seruo suo Ioanni: qui testimonium perhibuit verbo Dei, & testimonium Iesu Christi, quæcumque vidit.

Hymnus.

CHriste, sanctorum decus Angelorum,
Gentis humanæ Sator & Redemptor,
Cælitū nobis tribuas beatas
Scandere sedes.

A ngelus pacis Michaël in ædes
Cęlitus nostras veniat; serenę
Auctor vt pacis lacrymosa in orcum
Bella relêget.

A ngelus fortis Gabriel, vt hostes
Pellat antiquos, & amica cælo,
Quæ triumphator statuit per orbem,
Templa reuisat.

A ngelus nostræ medicus salutis
Adsit è cælo Raphaël, vt omnes
Sanet ægrotos, dubiosque vitæ
Dirigat actus.

V irgo Dux pacis, Genitrixque lucis,
Et sacer nobis Chorus Angelorum
Semper assistat, simul & micantis
Regia cæli.

P ræstet hoc nobis Deitas beata
Patris, ac Nati, pariterque sancti
Spiritus, cuius resonat per omnem
Gloria mundum. Amen

℣. Stetit Angelus iuxta aram templi, alleluia. ℟. Habens thuribulum aureum in manu sua, alleluia.

Ad Benedictus, Antiphona. Factum est silentium in cælo, dum draco committeret bellum: & Michaël pugnauit cum eo, & fecit victoriam, alleluia.

Oratio.

DEus qui miro ordine Angelorum ministeria hominumque dispensas: concede propitius; vt à quibus tibi ministrantibus in cælo semper assistitur, ab his in terra vita nostra muniatur. Per Dominum nostrum.

Ad Tertiam, Antiphona. Dum præliaretur. Capitulum, Significauit. 585.

℟. breue. Stetit Angelus iuxta aram templi, * Alleluia, alleluia. Stetit. ℣. Habens thuribulum aureum in manu sua. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Stetit. ℣. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini, alleluia. ℟. De manu Angeli, alleluia.

Ad Sextam, Antiphona. Archangele Michaël.

Capitulum. *Apoc.5.c*

AVdiui vocem Angelorum multorum in circuitu throni, & animalium, & seniorum: & erat numerus eorum millia millium, voce magna dicentium: Salus Deo nostro.

℟. br. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini, Alleluia, alleluia. Ascendit. ℣. De manu Angeli. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Ascendit. ℣. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus, alleluia. ℟. Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo, alleluia.

Ad Nonam, Antiphona. Angeli, Archangeli.

Capitulum. *Apoc.12.b*

FActum est prælium magnum in cælo: Michaël & Angeli eius præliabantur cum dracone, & draco pugnabat, & angeli eius; & non præualuerunt, neque locus inuentus est eorum amplius in cælo.

℟. breue. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus, * Alleluia, alleluia. In conspectu. ℣. Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. In conspectu. ℣. Adorate Deum, alleluia. ℟. Omnes Angeli eius, alleluia.

In secundis Vesperis, Aña. Stetit Angelus. cum reliquis de Laudib. 585. Psalm. Dixit Dominus. cum reliquis de Dominica. 135. & loco vltimi, Psalmus. Confitebor tibi Domine in toto corde meo: * quoniam audisti. 148. Capitulũ. Significauit Deus. Hymnus. Te splendor. vt suprà in primis Vesp. 575.

℣. In

℣. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus. alleluia. ℟. Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona. Princeps gloriosissime, Michaël Archangele, esto memor nostri: hic, & vbique semper precare pro nobis Filium Dei, alleluia, alleluia.

Oratio. Deus, qui miro ordine, vt suprà. 586.

Deinde fit commemoratio sequentis Festi.

DIE IX. MAII.

In festo sancti Gregorij Nazianzeni Episcopi & confessoris Duplex.

Ad Magnificat in vtrisque Vesperis, Antiph. O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate Gregori, diuinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei, alleluia.

℣. Amauit eum Dominus, & ornauit eum, alleluia. Resp. Stolam gloriæ induit eum, alleluia.

Oratio.

Deus, qui populo tuo æternæ salutis beatum Gregorium ministrum tribuisti: præsta quæsumus; vt quem doctorem vitæ habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in cælis. Per Dominum nostrum Iesum Christum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ij. Nocturno. Lectio iiij.

Gregorius, nobilis Cappadox, ex singulari diuinarum litterarum scientia Theologi cognomen consecutus, Nazianzi in Cappadocia natus, Athenis in omni disciplinarum genere vnà cum sancto Basilio eruditus, ad studia sacrarum Litterarum se conuertit; in quibus se in cœnobio per aliquot annos exercuerunt, illarum sententiam non ex proprio ingenio, sed ex maiorum ratione & auctoritate interpretantes. Qui cùm doctrina & vitæ sanctitate florerent; vocati ad munus prædicandæ Euangelicæ veritatis, plurimos Iesu Christo filios pepererunt.

℟. Inueni Dauid seruum meum, oleo sancto meo vnxi eum: Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

Gregorius igitur aliquando domum reuersus, primum Sasimorum Episcopus creatus est, deinde Nazianzenam Ecclesiam administrauit. Tum Constantinopolim ad eam regendam Ecclesiam accersitus, cùm ci-

uitatem hæresum purgatam erroribus ad catholicam fidem reduxisset; quod ei summum omnium amorem conciliare debebat, multorum parauit inuidiam. Itaque cùm inter Episcopos magna propterea esset facta seditio, sponte cedens Episcopatu, illud Prophetæ dictum vsurpauit: Si propter me commota est ista tempestas, deiicite me in mare, vt vos iactari desinatis. Quare Nazianzum reuersus, cùm illi Ecclesiæ Eulalium præficiendum curasset, totum se ad contemplationem & scriptionem diuinarum rerum contulit.

℟. Posui adiutorium super potentem, & exaltaui electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. ℣. Inueni Dauid seruum meum, oleo sancto meo vnxi eum. Manus.

Lectio vj.

Scripsit autem multa & soluta oratione & versibus, mirabili pietate & eloquentia; quibus doctorum hominum sanctorumque iudicio id assecutus est, vt nihil in illis, nisi ex veræ pietatis & catholicæ religionis regula reperiatur: nemo quidquam iure vocare possit in dubium. Consubstantialitatis Filij fuit acerrimus propugnator. Vt autem vitæ laude nemo ei præpositus est; sic & orationis grauitate omnes facilè superauit. In iis scribendi ac legendi studiis ruri vitam monachi exercens, Imperatore Theodosio ad cælestem vitam senio confectus migrauit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina eius repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluia. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, & peruênit ad cælestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangelium. Vos estis sal terræ. de Communi Doctorum. lxxxiij.

In Vesperis fit commemoratio sequentis Festi.

DIE X. MAII.

SS. Gordiani & Epimachi martyrum.

Aña. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, & æternitas temporum, alleluia. ℣. Sancti & iusti in Domino gaudete, alleluia. ℟. Vos elegit Deus in hereditatem sibi, alleluia.

Oratio.

Da quæsumus omnipotens Deus: vt qui beatorum martyrum tuorum Gordiani & Epimachi solemnia colimus, eorum apud

te intercessionibus adiuuemur. Per Dominum.

Lectio iij.

GOrdianus iudex, cùm ad eum Ianuarius Presbyter, vt condemnaretur, sub Iuliano apostata ductus esset, ab eodem in Christiana fide instructus, cum vxore & quinquaginta tribus aliis ex eadem familia Romę baptizatur. Quare Pręfectus, relegato Ianuario, Gordianum à Clementiano vicario includi iubet in carcerem: qui posteà eumdem Gordianum vinctum catenis ad se accersitum, cùm à fidei proposito deterrere non posset, plumbatis diu cæsum, capite plecti imperat. Cuius corpus ante Apollinis templum canibus obiectum, noctu à Christianis via Latina sepelitur in eadem crypta, in quam reliquiæ beati Epimachi martyris translatæ fuerant ab Alexandria: vbi is diu propter Christi confessionem constrictus in carcere, postremò combustus, martyrio coronatus est. Te Deum. 18.

DIE XII. MAII.

In festo SS. Nerei, Achillei, & Domitillæ virg. atque Pancratij martt. Semiduplex.

Oratio.

SEmper nos Domine martyrum tuorum Nerei, Achillei, Domitillæ, atque Pancratij foueat quæsumus beata solemnitas; & tuo dignos reddat obsequio. Per Dominum nostrum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ij. Nocturno. Lectio iiij.

NEreus & Achilleus fratres, eunuchi Flauiæ Domitillæ, à beato Petro vnà cum ipsa, eiúsque matre Plautilla, baptizati, cùm Domitillæ persuasissent, vt virginitatem suam Deo consecraret, ab eius sponso Aureliano tamquam Christiani accusati, ob præclaram fidei confessionem in Pontiam insulam releganrur: vbi ad quæstionem iterùm vocati, & verberibus cæsi, mox Tarracinam perducti, à Minucio Rufo equuleo & flammis cruciati, cùm constanter negarent, se à sancto Petro Apostolo baptizatos, vllis tormentis cogi posse vt idolis immolarent, securi percussi sunt: quorum corpora ab Auspicio eorum discipulo, & Domitillæ educatore, Romam delata, via Ardeatina sepulta sunt.

℟. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, * Et æternitas temporum, alleluia, alleluia. ℣. Lætitia sempiterna erit super capita eorum: gaudium & exultationem obtinebunt. Et æternitas.

Lectio v.

FLauia Domitilla virgo Romana, Titi & Domitiani Imperatorum neptis, cùm sacrum virginitatis velamen à beato Clemente Papa accepisset, ab Aureliano sponso, Titi Aurelij Consulis filio, delata quòd Christiana esset, à Domitiano Imperatore in insulam Pontiam est deportata, vbi in carcere longum martyrium duxit. Demum Tarracinam deducta, iterùm Christum confessa, cùm semper constantior appareret, sub Traiano Imperatore, iudicis iussu incenso eius cubiculo, vnà cùm Theodora & Euphrosyna virginibus, & collactaneis suis, gloriosi martyrij cursum confecit, Nonis Maij: quarum corpora integra inuenta, à Cæsario Diacono sepulta sunt. Hac verò die duorum fratrum ac Domitillæ corpora ex Diaconía sancti Adriani simul translata, in ipsorum Martyrum Basilicam, tituli Fasciolæ, restituta sunt.

℟. In seruis suis, alleluia: * Consolabitur Deus, alleluia. ℣. Iudicabit Dominus populum suum, & in seruis suis. Consolabitur.

Lectio vj.

PAncratius, in Phrygia nobili genere natus, puer quatuordecim annorum Romam venit Diocletiano & Maximiano Imperatoribus: vbi à Pontifice Romano baptizatus, & in fide Christiana eruditus ob eam dein paulò pòst comprehensus, cùm diis sacrificare constanter renuisset, virili fortitudine datis ceruicibus, illustrem martyrij coronam consecutus est: cuius corpus Octauilla matrona noctu sustulit, & vnguentis delibutum via Aurelia sepeliuit.

Resp. Filiæ Ierusalem, venite & videte Martyres cum coronis, quibus coronauit eos Dominus, * In die solemnitatis & lætitiæ, alleluia. Vers. Quoniam confortauit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In die solemnitatis. Gloria Patri. In die.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio vij. *Cap. 4.*

IN illo tempore: Erat quidam regulus, cuius filius infirmabatur Capharnaum. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Ex Homilia 28. habita in Basilica horum SS. Martyrum in die natalis eorum.

QVid est quòd regulus Dominum rogat, vt ad eius filium veniat, & tamen

ire

ire corporaliter recusat; ad seruum verò centurionis non inuitatur, & tamen se corporaliter ire pollicetur? Reguli filio per corporalem præsentiam non dignatur adesse, centurionis seruo non dedignatur occurrere. Quid est hoc, nisi quòd superbia nostra retunditur, qui in hominibus non naturam, qua ad imaginem Dei facti sunt, sed honores & diuitias veneramur? Redemptor verò noster vt ostenderet, quia quæ alta sunt hominum, despicienda sunt, & quæ despecta sunt hominum, despicienda non sunt: ad filium reguli ire noluit, ad seruum centurionis ire paratus fuit.

℟. Ego sum vitis vera, & vos palmites: * Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, alleluia, alleluia. ℣. Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Qui manet.

Lectio viij.

INcrepata est ergo superbia nostra, quæ nescit pensare homines propter homines. Sola, vt diximus, quæ circumstant hominibus pensat, naturam non aspicit, honorem Dei in hominibus non agnoscit. Ecce ire non vult Filius Dei ad Filium reguli: & tamen venire paratus est ad salutem serui. Certè si nos cuiuspiam seruus rogaret, vt ad eum ire deberemus, protinus nobis nostra superbia in cogitatione tacita responderet, dicens: Non eas, quia temetipsum degeneras, honor tuus despicitur, locus vilescit. Ecce de cælo venit, qui seruo in terra occurrere non despicit: & tamen humiliari in terra contemnimus, qui de terra sumus.

℟. Candidi facti sunt Nazaræi eius, alleluia: splendorem Deo dederunt, alleluia: * Et sicut lac coagulati sunt, alleluia, alleluia. ℣. Candidiores niue, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, sapphiro pulchriores. Et sicut. Gloria Patri. Et sicut.

Lectio ix.

NOlite ergo intra vosmetipsos pensare quod habetis, sed quid estis. Ecce mundus qui diligitur, fugit. Sancti isti, ad quorum tumbam consistimus, florentem mundum mentis despectu calcauerunt. Erat tunc vita longa, salus continua, opulentia in rebus, fecunditas in propagine, tranquillitas in diuturna pace: & tamen cùm in seipso floreret, iam in eorum cordibus mundus aruerat. Ecce iam mundus in seipso aruit, & adhuc in cordibus nostris floret. Vbique mors,

mors, vbique luctus, vbique desolatio; vndique percutimur, vndique amaritudinibus replemur: & tamen cæca mente carnalis concupiscentiæ ipsas eius amaritudines amamus, fugientem sequimur, labenti inhæremus.

Te Deum laudamus. 18.

DIE XIV. MAII.

S. Bonifacij martyris.

Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus: vt qui beati Bonifacij martyris tui solemnia colimus, eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per Dominum.

Lectio ij.

BOnifacius, ciuis Romanus, quòd cum Aglaë nobili matrona impudicè versatus esset, tanto illius intemperantiæ dolore captus est, vt pœnitentiæ causa se ad conquirenda & sepelienda Martyrum corpora contulerit. Itaque relictis peregrinationis sociis, cùm Tarsi multos propter Christianæ fidei professionem variis tormentis cruciatos vidisset, illorum vincula osculatus, eos vehementer hortabatur, vt constanter supplicia perferrent, quòd breuem laborem sempiterna requies consecutura sit. Comprehensus igitur, ferreis vngulis excarnificatus est: cui etiam inter manuum vngues & carnem acuti calami sunt infixi: plumbumque liquefactum in os eius infusum. Quibus in cruciatibus ea vox tantùm Bonifacij audiebatur: Gratias tibi ago Domine Iesu Christe, Fili Dei.

Lectio iij.

MOx in ollam feruentis picis demisso capite coniectus est: vnde cùm inuiolatus exisset, ira incensus iudex eum securi percuti iubet. Quo tempore magnus terræmotus factus est, ita vt multi infideles ad Christi Domini fidem conuerterentur. Eum sequenti die quærentes socij, cùm martyrio affectum cognouissent, quingentis solidis eius corpus redemerunt; & conditum vnguentis, linteisque inuolutum, Romam portandum curarunt. Quod factum cùm ab Angelo Aglaë matrona, quæ & ipsa pœnitens se piis operibus addixerat, cognouisset: prodiens obuiàm sancto corpori, Ecclesiam eius nomine ædificauit: in qua corpus sepultum est Nonis Iunij, cùm eius anima pridie Idus Maij apud Tarsum Ciliciæ vrbem migrasset in cælum, Diocletiano & Maximiano Imperatoribus.

Te Deum laudamus. 18.

DIE

DIE XVI. MAII.

S. Vbaldi Episcopi & Confessoris. Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus: vt beati Vbaldi confessoris tui atque Pontificis veneranda solemnitas, & deuotionem nobis augeat, & salutem. Per Dominum. Lectio iij.

VBaldus, Eugubij in Vmbria nobili genere natus, à primis annis pietate & litteris egregiè est institutus: iamque adolescens, vt vxorem duceret, sæpè tentatus, numquam tamen à proposito seruandæ virginitatis recessit. Sacerdos effectus, patrimonium suum pauperibus & Ecclesiis distribuit: & Canonicorum regularium Ordinis sancti Augustini institutum suscipiens, illud in patriam transtulit, atque in eo aliquamdiu sanctissimè vixit. Cuius sanctitatis opinione eulgata, ab Honorio secundo summo Pontifice Ecclesię Eugubinæ inuitus præficitur. Quam cùm multis annis summa cum laude gubernasset, sanctis operibus ac miraculis clarus quieuit in pace: cuius virtus præcipuè in effugandis spiritibus immundis elucet. Eum verò Cælestinus Papa tertius in Sanctorum numerum retulit.

Te Deum laudamus. 18.

DIE XIX. MAII.

In festo sancti Petri Cælestini Papæ & Confessoris. Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis. lxv. præter ea, quæ sequuntur. Oratio.

DEus, qui beatum Petrum Cælestinum ad summi Pontificatus apicem sublimasti: quique illum humilitati postponere docuisti: concede propitius; vt eius exemplo cuncta mundi despicere, & ad promissa humilibus præmia peruenire feliciter mereamur. Per Dominum nostrum.

Deinde fit commem. S. Pudentianæ virginis, Aña. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparauit in æternum, allel. ℣. Specie tua, & pulchritudine tua, alleluia. ℟. Intende, prosperè procede, & regna, alleluia. Oratio.

EXaudi nos Deus salutaris noster: vt sicut de beatæ Pudentianæ virginis tuæ festiuitate gaudemus, ita piæ deuotionis erudiamur affectu. Per Dominum.

In j. Nocturno. Lectiones de Scriptura occurrente.

In ij. Nocturno. Lectio iiij.

PEtrus, à nomine quò Pontifex est appellatus, Cælestinus dictus, honestis Catholicisque parentibus

bus Æserniæ in Samnitibus natus, adolescentiam vix ingressus, vt animum à mundi illecebris custodiret, in solitudinem secessit. Ibi contemplationibus mentem nutriens, corpus in seruitutem redigens, ferream catenam ad nudam carnem adhibebat. Congregationem, quæ posteà Cælestinorum dicta est, sub Regula sancti Benedicti instituit. Hinc quasi lucerna supra candelabrum posita, cùm abscondi nequiret (Romana Ecclesia diu viduata Pastore) in Petri Cathedram ignorans & absens ascitus, magna nouitatis admiratione non minùs quàm repentino gaudio cunctos affecit. Cùm autem in Pontificatus sublimitate collocatus, varijs distentus curis, assuetis incumbere meditationibus vix posse cognosceret, oneri pariter & honori voluntariè cessit. Indeque priscam vitæ rationem repetens, obdormiuit in Domino: eiusque pretiosam mortem, Crux præfulgens in aëre ante cubiculi ostium reddidit amplius gloriosam. Miraculis multis tam viuens, quàm post obitum claruit; quibus ritè examinatis, Clemens Quintus anno postquam decessit vndecimo Sanctorum numero adscripsit.

Resp. Inueni Dauid seruum meum, oleo sancto meo vnxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Ex libro Moralium sancti Gregorij Papæ.

Lib. 10. c. 16. in c. 12. Iob.

Lectio v.

Deridetur iusti simplicitas. Huius mundi sapientia est, cor machinationibus tegere, sensum verbis velare; quæ falsa sunt, vera ostendere; quæ vera sunt, falsa demonstrare. Hæc nimirum prudentia vsu à iuuenibus scitur; hæc à pueris pretio discitur: hanc qui sciunt, ceteros despiciendo superbiunt; hanc qui nesciunt, subiecti & timidi in alijs mirantur: quia ab eis hæc eadem duplicitatis iniquitas nomine palliata diligitur, dum mentis peruersitas vrbanitas vocatur. Hæc sibi obsequentibus præcipit honorum culmina quærere, adepta temporalis gloriæ vanitate gaudere, irrogata ab alijs mala multipliciùs reddere: cùm vires suppetunt, nullis resistentibus cedere; cùm virtutis possibilitas deest, quidquid explere per malitiam non valent, hoc in pacifica bonitate simulare.

℟. Po-

℟. Posui adiutorium super potentem, & exaltaui electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. ℣. Inueni Dauid seruum meũ, oleo sancto meo vnxi eum. Manus. Lectio vj.

AT contrà, sapientia iustorum est, nil per ostensionem fingere, sensum verbis aperire, vera vt sunt diligere, falsa deuitare, & bona gratis exhibere, mala libentiùs tolerare, quàm facere, nullam iniuriæ vltionem quærere, pro veritate contumeliam lucrum putare. Sed hæc iustorum simplicitas deridetur, quia ab huius mundi sapientibus, puritatis virtus fatuitas creditur. Omne enim, quod innocenter agitur, ab eis proculdubiò stultum putatur: & quidquid in opere veritas approbat, carnali sapientiæ fatuum sonat. Quid namque stultius videtur mundo, quàm mentem verbis ostendere, nil callida machinatione simulare, nullas iniurijs contumelias reddere, pro maledicentibus orare, paupertatem quærere, possessa relinquere, rapienti non resistere, percutienti alteram maxillam præbere?

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina eius repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluia. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, & peruênit ad cælestia regna. Ipse intercedat. Gloria. Ipse.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 19. d*

IN illo tempore: Dixit Petrus ad Iesum: Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te, quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Homil. in natal. S. Benedicti.

PErfectus ille est, qui abiens vendit omnia quæ habet, & dat pauperibus, ac veniens sequitur Christum: habebit enim thesaurum non deficientem in cælis. Vnde benè interrogante Petro, dixit talibus Iesus: Amen dico vobis, quòd vos, qui secuti estis me, in regeneratione, cùm sederit Filius hominis in sede maiestatis suæ, sedebitis & vos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israël. In hac quippe vita pro eius nomine laborantes, in alia præmium sperare docuit: id est, in regeneratione, cùm videlicet in vitam immortalem fuerimus resurgendo regenerati, qui in vitam caducam mortaliter eramus geniti.

℟. Ama-

℟. Amauit eum Dominus, & ornauit eum, stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronauit eum, alleluia. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornauit eum. Et ad portas.

Lectio viij.

ET iusta prorsus retributio, vt qui hîc pro Christo humanæ gloriam celsitudinis neglexerũt, illic à Christo iudices glorificati singulariter cum eo assideant, qui à sequendis eius vestigiis nulla ratione poterant auelli. Nemo autem putet, duodecim tantùm Apostolos, quia pro Iuda præuaricante Mathias electus est, tunc esse iudicaturos; sicut nec duodecim solæ sunt tribus Israël iudicandæ: alicquin tribus Leui, quæ tertiadecima est, iniudicata recedet.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris; * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando reuertatur à nuptiis, alleluia. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Pro S. Pudentiana virgine.

Lectio ix.

PVdentiana virgo, Pudentis Romani filia, parentibus orbata, cùm admirabili pietate Christianam religionem coleret, vnà cum sorore Praxede pecuniam ex vendito patrimonio redactam pauperibus distribuit, seque ieiuniis & orationibus dedit. Cuius etiam opera tota eius familia, in qua erant nonaginta sex homines, à Pio Pontifice baptizata est. Quod autem ab Antonino Imperatore sancitum erat, ne Christiani publicè sacrificia facerent: Pius Pontifex in ædibus Pudentianæ cum Christianis sacra celebrabat. Quibus illa benignè acceptis, quæ ad vitam necessaria essent, suppeditabat. Itaque in his Christianæ pietatis officiis migrauit è vita, & in sepulchro patris ad cœmeterium Priscillæ via Salaria sepulta est, decimo quarto Kalendas Iunij.

Te Deum laudamus. 18.

In Laudibus fit commemoratio S. Pudentianæ, Antiphona. Simile est regnum cælorum homini negotiatori quærenti bonas margaritas: inuenta vna pretiosa, dedit omnia sua, & comparauit eam, alleluia.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis, alleluia. ℟. Propterea benedixit te Deus in æternum, alleluia.

Oratio. Exaudi nos Deus. vt suprà. 593.

DIE

DIE XX. MAII.

In festo sancti Bernardini Senensis Confessoris.

Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontif. lxxxv. præter Orationem, & Lectiones secundi Nocturni.

Oratio.

Domine Iesu, qui beato Bernardino Confessori tuo eximium sancti nominis tui amorem tribuisti: eius, quæsumus, meritis & intercessione, Spiritum nobis tuæ dilectionis benignus infunde. Qui viuis & regnas cum Deo Patre in vnitate eiusdem Spiritus sancti Deus.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iiij.

Bernardinus Albizesca nobili Senensi familia ortus, ab ineunte ætate non obscura sanctitatis dedit indicia; nam à piis parentibus honestè educatus, neglectis puerilibus ludis, inter prima grammaticæ studia, pietatis operibus animum intendit, ieiuniis, orationi, & beatissimæ Virginis cultui præcipuè addictus. Misericordia verò in pauperes fuit insigni: quæ quidem omnia procedente tempore quò meliùs posset excolere, eorum numero adscribi voluit, qui Senis in hospitali domo beatæ Mariæ de Scala, Deo inseruiunt; vnde complures sanctitate celebres viri prodierunt. Ibi corporis afflictione, & ægrotantium cura, dum atrox pestilentia grassaretur, incredibili charitate sese exercuit. Inter ceteras autem virtutes, castitatem, egregia forma repugnante, sanctissimè custodiuit, adeò vt eo præsente nemo vmquam, ne impudentissimus quidem, verbum minùs honestum proferre auderet.

℞. Honestum fecit illum Dominus, & custodiuit eum ab inimicis, & à seductoribus tutauit illum: * Et dedit illi claritatem æternam, alleluia. ℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit illi.

Lectio v.

Graui morbo tentatus, eoque ad quatuor menses patientissimè tolerato, demum incolumis, de religiosæ vitæ instituto capessendo deliberare cœpit; quò vt sibi viam muniret, ædiculam in extrema vrbe conduxit; in quam cùm sese abdidisset, asperrimam omni ex parte vitam trahebat, Deum assiduè orans, vt quid sibi sequendum esset, ostenderet;

deret; quare diuinitus factum est, vt beati Francisci Ordinem præ ceteris optaret, in quo humilitate, patientia, aliisque religiosi hominis virtutibus excelluit. Id cùm cœnobij Rector animaduerteret, iamque anteà Bernardini doctrinam, & sacrarum Litterarum peritiam perspectam haberet, prædicandi onus eidem imposuit: quo humillimè suscepto, cùm se minùs idoneum agnosceret, ob vocis exilitatem ac raucitatem, Dei ope implorata, non sine miraculo eiusmodi impedimento liberatus est.

℟. Amauit eum Dominus, & ornauit eum, stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronauit eum, alleluia. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornauit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

CVmque ea tempora vitiis criminibusque redundarent, & cruentis factionibus in Italia, diuina humanaque omnia permixta essent, Bernardinus vrbes atque oppida concursans, in nomine Iesu, quem semper in ore & in pectore gerebat, collapsam pietatem, moresque, verbo & exemplo, magna ex parte restituit; quo factum est, vt præclaræ ciuitates eum sibi Episcopum à Summo Pontifice postularent: quod ille munus inuicta humilitate constantissimè reiecit. Denique vir Dei immensis laboribus exhaustis, multis magnisque editis miraculis, libris etiam piè doctisque conscriptis, cùm vixisset annos sex ac sexaginta, in vrbe Aquila in Vestinis beato fine quieuit. Quem nouis in dies coruscantem signis, anno post obitum sexto Nicolaus Quintus Pontifex Maximus in Sanctorum numerum retulit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus, alleluia. Vers. Iste est qui contempsit vitam mundi, & peruênit ad cælestia regna. Quia te vidi. Gloria Patri. Quia te vidi.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangelium. Ecce nos reliquimus omnia. de Communi Abbatum. cj.

DIE XXV. MAII.

S. Vrbani Papæ & martyris.

Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus: vt qui beati Vrbani martyris tui atque Pontificis solemnia colimus,

eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per Dominum.

Lectio iij.

VRbanus Romanus, Alexandro Seuero Imperatore, doctrina & vitæ sanctitate multos ad Christi fidem conuertit: in illis Valerianum, beatæ Cæciliæ sponsum, & Tiburtium Valeriani fratrem; qui posteà martyrium forti animo subierunt. Hic de bonis Ecclesiæ attributis scripsit his verbis: Ipsæ res fidelium, quæ Domino offeruntur, non debent in alios vsus, quàm Ecclesiasticos & Christianorum fratrum, vel indigentium, conuerti: quia vota sunt fidelium, & pretia peccatorum, ac patrimonia pauperum. Sedit annos sex, menses septem, dies quatuor: ac martyrio coronatus, sepultus est in cœmeterio Prætextati, octauo Kalendas Iunij. Ordinationibus quinque habitis mense Decembri, creauit Presbyteros nouem, Diaconos quinque, Episcopos per diuersa loca octo.

Te Deum laudamus 18.

DIE XXVI. MAII.

In festo S. Philippi Confessoris. [redacted]duplex.

Omnia de Communi Confessoris, non Pontif. lxxxv. præter Orationem, & Lectiones secundi Nocturni.

Oratio.

DEùs, qui beatum Philippum Confessorem tuum, Sanctorum tuorum gloria sublimasti: concede propitius; vt cuius solemnitate lætamur, eius virtutum proficiamus exemplo. Per Dominum nostrum.

Et fit commemoratio sancti Eleutherij Papæ & martyris.

Antiphona. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, & æternitas temporum, alleluia. Vers. Sancti & iusti in Domino gaudete, alleluia. ℟. Vos elegit Deus in hereditatem sibi, alleluia.

Oratio.

INfirmitatem nostram respice omnipotens Deus: & quia pondus propriæ actionis grauat, beati Eleutherij martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iiij.

PHilippus Nerius piis honestisque parentibus Florentiæ natus, ab ipsa ineunte ætate non obscura dedit futuræ sanctitatis indicia. Adolescens ampla patrui hereditate dimissa, Romam se contulit, vbi Philosophia ac sacris Litteris

ris eruditus, totum se Christo dicauit. Ea fuit abstinentia, vt sæpè ieiunus triduum permanserit. Vigiliis & orationibus intentus, septem Vrbis Ecclesias frequenter visitans, apud cœmeterium Callisti in cælestium rerum contemplatione pernoctare consueuit. Sacerdos ex obedientia factus, in animarum salute procuranda totus fuit: & in confessionibus audiendis ad extremum vsque diem perseuerans innumeros pænè filios Christo peperit: quos verbi Dei quotidiano pabulo, Sacramentorum frequentia, orationis assiduitate, aliisque piis exercitationibus enutriri cupiens, Oratorij Congregationem instituit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, & custodiuit eum ab inimicis, & à seductoribus tutauit illum: * Et dedit illi claritatem æternam, alleluia. ℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit illi.

Lectio v.

CHaritate Dei vulneratus languebat iugiter: tantoque cor eius æstuabat ardore, vt cùm intra fines suos contineri non posset, illius sinum, confractis atque elatis duabus costulis, mirabiliter Dominus ampliauerit. Sacrum verò faciens, aut feruentiùs orans, in aëra quandoque sublatus, mira vndique luce fulgere visus fuit. Egenos & pauperes omni charitatis officio prosequebatur: dignus qui & Angelo in specie pauperis eleëmosynam erogaret, & dum egentibus noctu panem deferret, in foueam lapsus, inde pariter ab Angelo incolumis eriperetur. Humilitati addictus, ab honoribus semper abhorruit, atque Ecclesiasticas dignitates, etiam primarias, non semel vltrò delatas, constantissimè recusauit.

℟. Amauit eum Dominus, & ornauit eum, stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronauit eum, alleluia. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornauit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

PRophetiæ dono fuit illustris, & in animorum sensibus penetrandis mirificè enituit. Virginitatem perpetuò illibatam seruauit: idque assecutus est, vt eos, qui puritatem colerent, ex odore; qui verò secùs, ex fœtore dignosceret. Absentibus interdum apparuit, iisque periclitantibus opem tulit. Ægrotos plurimos, & morti proximos, sanitati restituit. Mortuum quoque ad vitam reuocauit. Cælestium spirituum,

tuum, & ipsius Deiparæ Virginis, frequenter fuit apparitione dignatus; ac plurimorum animas splendore circumfusas in cælum conscendere vidit. Denique anno salutis millesimo quingentesimo nonagesimo quinto, octauo Kalendas Iunias, in quem diem inciderat festum Corporis Christi, Sacro maxima spiritus exultatione peracto, ceterisque functionibus expletis, post mediam noctem, qua prædixerat hora, octogenarius obdormiuit in Domino. Quem Gregorius decimusquintus miraculis clarum in Sanctorum numerum retulit.

℟ Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus, alleluia. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, & peruenit ad cælestia regna. Quia te. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangelium. Sint lumbi vestri præcincti, vt in Communi Confessoris non Pontificis. xciiij.

Pro S. Eleutherio Papa & martyre. Lectio ix.

Eleutherius, Nicopoli in Græcia natus, Aniceti Pontificis Diaconus, Commodo Imperatore præfuit Ecclesiæ. Huic initio Pontificatus supplices litteræ venerunt à Lucio Britannorum rege, vt se ac suos in Christianorum numerum reciperet. Quamobrem Fugatium & Damianum, doctos & pios viros, misit in Britanniam, per quos rex & reliqui fidem susciperent. Hoc Pontifice Irenæus Polycarpi discipulus Romam veniens, ab eo benignè acceptus est. Quo tempore summa pace & quiete fruebatur Ecclesia Dei ac per totum orbem terrarum, maximè Romæ, fides propagabatur. Vixit Eleutherius in Pontificatu annos quindecim, dies viginti tres. Fecit Ordinationes tres mense Decembri, quibus creauit Presbyteros duodecim, Diaconos octo, Episcopos per diuersa loca quindecim: sepultusque est in Vaticano prope corpus sancti Petri.

Te Deum laudamus. 18.

In Laudibus fit commemoratio sancti Eleutherij, Antiphona Filiæ Ierusalem. ℣ Pretiosa. xlvj. Oratio. Infirmitatem nostram. vt suprà. 599.

In secundis Vesperis fit commemoratio S. Ioannis Papæ & martyris.

Antiphona & Vers. vt suprà. 599.

DIE XXVII. MAII.

S. Ioannis Papæ & martyris. Oratio.

DEus, qui nos beati Ioannis martyris tui atque Pontificis annua solemnitate lætificas: concede propitius: vt cuius natalitia colimus, de eiusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

Lectio ij.

IOannes Etruscus, Iustino seniore Imperatore rexit Ecclesiam, ad quem profectus est Constantinopolim auxilij causa, quòd Theodoricus rex hæreticus diuexabat Italiam: cuius etiam iter Deus miraculis illustrauit. Nam cùm ei nobilis vir ad Corinthum equum, quo eius vxor mansueto vtebatur, itineris causa commodasset, factum est, vt domino posteà remissus equus ita ferox euaderet, vt fremitu & totius corporis agitatione semper deinceps dominam expulerit: tamquam indignaretur mulierem recipere, ex quo sedisset in eo Iesu Christi Vicarius. Quamobrem illi equum Pontifici donauerunt. Sed illud maius miraculum, quòd Constantinopoli in aditu portæ aureæ, inspectante frequentissimo populo, qui vnà cum Imperatore Pontifici honoris causa occurrerat, cæco lumen restituit. Ad cuius pedes prostratus etiam Imperator, eum veneratus est.

Lectio iij.

REbus cum Imperatore compositis, in Italiam rediit: statimque epistolam scripsit ad omnes Italiæ Episcopos, iubens eos Arianorum Ecclesias ad Catholicum ritum consecrare; illud subiungens: Quia & nos quando fuimus Constantinopoli, tam pro religione Catholica, quàm pro regis Theodorici causa, quascumque illis in partibus eorum Ecclesias reperire potuimus, Catholicas eas consecrauimus. Quod iniquissimo animo ferens Theodoricus, dolo accersitum Pontificem Rauennam in carcerem coniecit: vbi squalore inediaque afflictus, paucis diebus cessit è vita, cùm sedisset annos duos, menses nouem, dies quatuordecim, ordinatis eo tempore Episcopis quindecim. Paulò pòst moritur Theodoricus: quem quidam eremita, vt scribit sanctus Gregorius, vidit inter Ioannem Pontificem, & Symmachum patricium, quem idem occiderat, demergi in ignem Liparitanum: vt videlicet illi, quibus mortem attulerat, tamquam iudices essent eius interitus. Ioannis corpus Rauenna

uenna Romam portatum est, & in Basilica sancti Petri sepultum. Te Deum. 18.

DIE XXX. MAII.

S. Felicis Papæ & martyris. Oratio.

INfirmitatem nostram respice omnipotens Deus: & quia pondus propriæ actionis grauat, beati Felicis martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum.

Lectio iij.

FElix Romanus, patre Constantio, Aureliano Imperatore præfuit Ecclesiæ. Constituit vt Missa supra memorias & sepulchra Martyrum celebraretur. Qui cùm mense Decembri habuisset Ordinationes duas, & creasset Presbyteros nouem, Diaconos quinque, Episcopos per diuersa loca quinque, martyrio coronatus, via Aurelia sepelitur in Basilica, quam à se ædificatam dedicarat. Vixit in Pontificatu annos duos, menses quatuor, dies viginti nouem.

Te Deum laudamus. 18.

DIE XXXI. MAII.

S. Petronillæ virg. Oratio.

EXaudi nos Deus salutaris noster: vt sicut de beatæ Petronillæ virginis tuę festiuitate gaudemus; ita piæ deuotionis erudiamur affectu. Per Dominum.

Ex libro sancti Cypriani Episcopi & martyris de disciplina & habitu Virginum.

Lectio iij. *Cap. 2.*

NVnc nobis ad Virgines sermo est, quarum quò sublimior gloria est, maior & cura est. Flos est ille Ecclesiastici germinis, decus atque ornamentum gratiæ spiritalis, læta indoles, laudis & honoris opus integrum atque incorruptum, Dei imago respondens ad sanctimoniam Domini, illustrior portio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis largiter floret Ecclesiæ matris gloriosa fecunditas: quantò que plus copiosa virginitas numero suo addit, tantò plus gaudium matris augescit. Ad has loquimur, has adhortamur affectione potiùs quàm potestate: non quòd extremi, & minimi, & humilitatis nostrę admodum conscij aliquid ad censuram licentiæ vindicemus: sed quòd ad solicitudinem magis cauti, plus de diaboli infestatione timeamus.

Te Deum laudamus. 18.

FESTA IVNII.

DIE II. IVNII.

SS. Marcellini, Petri, atque Erasmi martyrum.

Oratio.

DEus, qui nos annua beatorum martyrum tuorum Marcellini, Petri, atque

atque Erasmi solemnitate lætificas; præsta quæsumus; vt quorum gaudemus meritis, accendamur exemplis. Per Dominum.

Lectio ij.

Petrus exorcista, Diocletiano Imperatore, Romæ à Sereno iudice propter Christianæ fidei confessionem missus in carcerem, Paulinam, Artemij, qui carceri præerat, filiam à dæmone agitatam, liberauit. Quo facto & parentes puellæ cum tota familia, & vicinos, qui ad rei nouitatem concurrerant, Iesu Christo conciliatos ad Marcellinum presbyterum adduxit, à quo omnes baptizati sunt. Quod vbi resciuit Serenus Petrum & Marcellinum ad se vocatos asperiùs obiurgat, & ad verborum acerbitatem minas ac terrores adiungit, nisi Christo renuntient. Cui cùm Marcellinus Christiana libertate responderet, pugnis contusum, & à Petro seiunctum, nudum includit in carcerem stratum vitri fragmentis, sine cibo ac sine lumine. Petrum item constringi imperat arctissimis vinculis. Sed cùm vtrique ex tormentis fides & animus cresceret, constanti confessione & abscisso capite, illustre testimonium Iesu Christo dederunt.

Lectio iij.

Erasmus Episcopus, Imperatoribus Diocletiano & Maximiano, in Campania plumbatis & fustibus cæsus, resina quoque, sulphure, plumbo liquefacto, & feruenti pice, cera, oleóque perfusus, inde tamen integer & inuiolatus euasit. Quo miraculo multi se ad Christi fidem conuerterunt. Verùm is iterùm detrusus in carcerem, constrictus ferreis grauissimisque vinculis, inde ab Angelo mirabiliter ereptus est. Deinde Formiis à Maximiano variis affectus suppliciis, tunicaque ærea candenti indutus, illa etiam tormenta, diuina virtute superauit. Denique plurimis & in fide confirmatis, & ad fidem conuersis, insignem martyrij palmam adeptus est.

Te Deum laudamus. 18.

DIE VI. IVNII.

In festo S. Norberti Episcopi & Confess. Semiduplex.

Oratio.

Deus, qui beatum Norbertum confessorem tuum, atque Pontificem, verbi tui præconem eximium effecisti, & per eum Ecclesiam tuam noua prole fecundasti: præsta quæsumus; vt eiusdem suffragantibus meritis, quod ore simul & opere docuit,

docuit, te adiuuante exercere valeamus. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iiij.

NOrbertus, nobilissimis parentibus natus, adolescens liberalibus disciplinis eruditus, in ipsa posteà Imperatoris aula spretis mundi illecebris, Ecclesiasticæ militiæ adscribi voluit. Sacris initiatus, reiectis mollibus ac splendidis vestibus, pellicea melote indutus, prædicationi verbi Dei se totum dedit. Abdicatis Ecclesiasticis prouentibus satis amplis, & patrimonio in pauperes erogato, semel in die sub vesperam solo cibo quadragesimali vtens, nudisque pedibus, & lacera veste sub brumali rigore incedens, miræ austeritatis vitam est aggressus. Potens igitur opere & sermone, innumeros hæreticos ad fidem, peccatores ad pœnitentiam, dissidentes ad pacem & concordiam reuocauit.

℟. Inueni Dauid seruum meum, oleo sancto meo vnxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

CVm Lauduni esset, ab Episcopo rogatus ne à sua diœcesi discederet, desertum in ea locum, qui Præmonstratus dicebatur, sibi delegit; ibique tredecim sociis aggregatis, Præmonstratensem Ordinem instituit, diuinitus accepta per visum regula à sancto Augustino. Cùm verò eius fama sanctitatis in dies magis augeretur, ac plurimi ad eum quotidie discipuli conuenirent, idem Ordo ab Honorio secundo, aliisque summis Pontificibus confirmatus, ac pluribus ab eo monasteriis ædificatis, mirificè propagatus est.

℟. Posui adiutorium super potentem, & exaltaui electum dé plebe mea.* Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. ℣. Inueni Dauid seruum meum, oleo sancto meo vnxi eum. Manus.

Lectio vj.

ANtuerpiam accersitus, in ea vrbe Tanchelini nefariam hæresim profligauit. Prophetico spiritu, & miraculis claruit. Archiepiscopus tandem (licet reluctans) Magdeburgensis creatus, Ecclesiasticam disciplinam, præsertim cælibatum, constanter propugnauit. Rhemis in Concilio Innocentium secundum egregiè adiuuit, &

Romam cùm aliis Episcopis profectus, schisma Petri Leonis compressit. Postremò vir Dei, meritis & Spiritu sancto plenus, Magdeburgi obdormiuit in Domino, anno salutis millesimo centesimo trigesimoquarto, die sexta Iunij.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina eius repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluia. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, & peruênit ad cælestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse intercedat.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangelium. Homo peregrè. de Communi Confessoris Pontif. lxxiiij.

DIE IX. IVNII.

SS. Primi & Feliciani martyrum. Oratio.

FAc nos, quæsumus Domine, sanctorum martyrum tuorum Primi & Feliciani semper festa sectari: quorum suffragiis protectionis tuæ dona sentiamus. Per Dominum.

Lectio ij.

PRimus & Felicianus fratres, in persecutione Diocletiani & Maximiani accusati Christianæ religionis, in vincula coniiciuntur: quibus soluti, inde eripiuntur ab Angelo. Mox ad Prætorem adducti, cùm Christianam fidem acerrimè tuerentur, alter ab altero distracti sunt: ac primùm variè tentata est constantia Feliciani. Sed cùm suasores impietatis se posse quidquam verbis proficere desperarent, affixis stipiti manibus eius & pedibus, ipsum sine cibo & potu inde triduum pendentem reliquerunt. Postridie eius diei Prætor vocatum ad se Primum sic affatur: Vides, quantò sit prudentior, quàm tu, frater tuus; qui obsecutus Imperatoribus, apud ipsos est honoratus? Quem si tu quoque imitari volueris, particeps eris eius honoris & gratiæ.

Lectio iij.

CVI Primus: Quid factum sit fratri meo, cognoui ex Angelo. Vtinam quemadmodum sum cum eo voluntate coniunctissimus, sic ab eodem ne martyrio disiungar. Quo dicto excanduit Prætor, & ad ceteros cruciatus, quibus Primum affecit, præsente iam Feliciano, liquatum igne plumbum in os eius iussit infundi. Mox vtrumque perduci imperat in theatrum, in eosque immitti duos leones: qui prostrati ad eorum genua, capite & cauda ipsis blandiebantur. Ad id spectaculum cùm ampliùs duodecim millia

lia hominum conuenissent, quingenti cum suis familiis Christianam religionem susceperunt. Quibus rebus permotus Prætor, eos securi percuti iussit.

Te Deum laudamus. 18.

DIE XI. IVNII.

In festo S. Barnabæ Apostoli. Duplex.

Omnia de Communi Apostolorum, tempore Paschali xxij. præter ea quæ hîc sunt propria.

Oratio.

Deus, qui nos beati Barnabæ Apostoli tui meritis & intercessione lætificas: concede propitius; vt qui tua per eum beneficia poscimus, dono tuæ gratiæ consequamur. Per Dominum nostrum Iesum Christum.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. *Cap. 13. f.*

Cum dimissa esset synagoga, secuti sunt multi Iudæorum, & colentium aduenarum, Paulum & Barnabam: qui loquentes suadebant eis vt permanerent in gratia Dei. Sequenti verò sabbato, pænè vniuersa ciuitas conuenit audire verbum Dei. Videntes autem turbas Iudæi, repleti sunt zelo, & contradicebant his, quæ à Paulo dicebantur, blasphemantes. Tunc constanter Paulus & Barnabas dixerunt: Vobis oportebat primùm loqui verbum Dei: sed quoniam repellitis illud, & indignos vos iudicatis æternæ vitæ, ecce conuertimur ad Gentes. Sic enim præcepit nobis Dominus: Posui te in lucem Gentium, vt sis in salutem vsque ad extremum terræ.

℟. Beatus vir qui metuit Dominum, alleluia, * In mandatis eius cupit nimis, alleluia, alleluia, alleluia. ℣. Gloria & diuitiæ in domo eius, & iustitia eius manet in sæculum sæculi. In mandatis.

Lectio ij.

Audientes autem Gentes gauisæ sunt, & glorificabant verbum Domini: & crediderunt quotquot erant præordinati ad vitam æternam. Disseminabatur autem verbum Domini per vniuersam regionem. Iudæi autem concitauerunt mulieres religiosas & honestas, & primos ciuitatis, & excitauerunt persecutionem in Paulum & Barnabam; & eiecerunt eos de finibus suis. At illi, excusso puluere pedum in eos, venerunt Iconium. Discipuli quoque replebantur gaudio, & Spiritu sancto.

℟. Tristitia vestra, alleluia, * Conuertetur in gaudium, alleluia, alleluia. ℣. Mundus

dus autem gaudebit, vos verò contristabimini, sed tristitia vestra. Conuertetur.

Lectio iij. *Cap.*14.

FActum est autem Iconij, vt simul introirent in synagogam Iudæorum, & loquerentur, ita vt crederet Iudæorum & Græcorum copiosa multitudo. Qui verò increduli fuerunt Iudæi, suscitauerunt, & ad iracundiam concitauerunt animas Gentium aduersus fratres. Multo igitur tempore demorati sunt, fiducialiter agentes in Domino, testimonium perhibente verbo gratiæ suæ, dante signa & prodigia fieri per manus eorum.

Resp. Pretiosa in conspectu Domini, alleluia, * Mors sanctorum eius, alleluia. ℣. Custodit Dominus omnia ossa eorum, vnum ex his non conteretur. Mors. Gloria Patri. Mors.

In secundo Nocturno.

Lectio iiij.

BArnabas Leuites, Cyprius genere, qui & Ioseph, cum Paulo Gentium Apostolus ordinatus est ad prædicandum Iesu Christi Euangelium. Is agro vendito quem habebat, redactam ex eo pecuniam attulit Apostolis. Missus autem Antiochiam prædicationis causa, cùm ibi multos ad Christi Domini fidem conuersos esse compertisset, incredibiliter lætatus, eos hortabatur vt in Christi fide permanerent. Qua cohortatione multùm proficiebat, quòd ab omnibus vir bonus, & Spiritu sancto plenus habebatur.

Resp. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, * Et æternitas temporum, alleluia, alleluia. ℣. Lætitia sempiterna erit super capita eorum: gaudium & exultationem obtinebunt. Et æternitas.

Lectio v.

PRofectus inde Tarsum vt quæreret Paulum, cum eo Antiochiam venit. In eius vrbis Ecclesia annum commorati, Christianæ fidei & vitæ illis hominibus præcepta dederunt: vbi etiam Iesu Christi cultores primùm Christiani sunt appellati. Discipuli autem Pauli & Barnabæ, suis facultatibus Christianos, qui in Iudæa erant, sustentabant, eò mittentes pecuniam per Paulum & Barnabam. Qui perfuncti illo charitatis officio, adhibito Ioanne, cui cognomen erat Marcus, redierunt Antiochiam.

Resp. Virtute magna reddebant Apostoli, * Testimonium resurrectionis Iesu Christi Domini nostri, alleluia, alleluia. ℣. Repleti quidem.

dem Spiritu sancto loquebantur cum fiducia verbum Dei. Testimonium.

Lectio vj.

CVm autem Antiochiæ in Ecclesia, cum ceteris Prophetis & Doctoribus, Paulus & Barnabas in ieiunio & oratione Domino deseruirent, dixit Spiritus sanctus: Segregate mihi Saulum & Barnabam in opus, ad quod assumpsi eos. Tunc ieiunantes & orantes, imponentesque eis manus, dimiserunt illos. Itaque Seleuciam venerunt, inde in Cyprum: ac multas præterea vrbes regionesque prædicantes Euangelium summa cum audientium vtilitate, peragrarunt. Postremò Barnabas digressus à Paulo, vnà cum Ioanne, qui cognominatus est Marcus, nauigauit in Cyprum: ibique circiter septimum Neronis annum tertio Idus Iunij ad Apostolici muneris laudem, martyrij coronam adiunxit. Eius corpus Zenône Imperatore repertum est in insula Cypro: ad cuius pectus erat Euangelium Matthæi, Barnabæ manu conscriptum.

℟. Isti sunt agni nouelli, qui annuntiauèrunt, alleluia: modò venerunt ad fontes, * Repleti sunt claritate, alleluia, alleluia. ℣. In conspectu Agni amicti sunt stolis albis, & palmæ in manibus eorum. Repleti. Gloria Patri. Repleti.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 10. b*

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oues in medio luporum. Et reliqua.

Homilia sancti Ioannis Chrysostomi.

Homil. 34. in Matth. post initium.

CVm Dominus omnem solicitudinem à discipulorum cordibus eiecerit, & ostensione signorum armauerit, atque ab omnibus negotiis sæcularibus alienatos, & ab omni temporalium rerum cura liberatos, ferreos quodammodò atque adamantinos fecerit; tum denique euentura illis aduersa prædicit. Multa enim ex hac prædictione futurarum rerum commoda consequebantur. Primùm; vt eius præscientiæ vim edíscerent. Deinde, vt nemo suspicaretur ex magistri infirmitate tam grauia mala descendere. Præterea, ne qui ea passuri erant; subito ac inopinato rerum euentu perturbarentur. Denique, ne cùm ista sub ipsum

ipsi m passionis suæ tempus audirent, nimiùm commouerentur.

℟. Ego sum vitis vera, & vos palmites: * Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, alleluia, alleluia. ℣. Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Qui manet.

Lectio viij.

IAm verò, vt intelligant nouum hoc esse belli genus, & insolitum præliandi morem, cùm illos nudos mitteret, vna indutos tunica, sine calceis, absque virga, & absque zona & pera, & ab excipientibus ali iuberet: non fecit hîc dicendi finem, sed inexplicabilem virtutem suam proferens, Etiam sic euntes, inquit, mansuetudinem tamen cuium ostendite, quamuis ad lupos ituri, nec simpliciter ad lupos, sed etiam in medio luporum: (neque verò ouium tantùm mansuetudinem habere iubet, sed etiam columbæ simplicitatem:) sic enim virtutem meam maximè ostendam, cùm ab ouibus lupi superabuntur; & quamuis illæ sint in medio luporum, & innumeris morsibus lacerentur, non modò non consumptæ fuerint, verùm etiam illos in sui naturam transmutauerint.

℟. Candidi facti sunt Nazaræi eius, alleluia: splendorem Deo dederunt, alleluia: * Et sicut lac coagulati sunt, alleluia, alleluia. ℣. Candidiores niue, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, sapphiro pulchriores. Et sicut. Gloria Patri. Et sicut.

Lectio ix.

MAius certè atque admirabilius est, mentem aduersariorum commutare, & animũ in diuersum transferre, quàm illos occidere: præsertim cùm duodecim tantùm essent, & lupis plenus esset orbis vniuersus. Erubescamus igitur, qui longè diuersa facientes, tamquam lupi in aduersarios ruimus. Nam quamdiu oues fuerimus, vincimus: etiam si mille circumstent lupi, superamus, & victores sumus: quòd si lupi fuerimus, vincimur. Tunc enim à nobis pastoris auxilium recedit, qui non lupos, sed oues pascit.

Te Deum laudamus, 18.

In secundis Vesperis fit commemoratio sanctorum Basilidis & sociorum.

DIE XII. IVNII.

SS. Basilidis, Cyrini, Naboris, & Nazarij martyrum.

Antiphona. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, & æternitas temporum, alleluia. ℣. Sancti & iusti in Do-

Domino gaudete, alleluia. ℟. Vos elegit Deus in hereditatem sibi, alleluia.

Oratio.

SAnctorum martyrum tuorum Basilidis Cyrini, Náboris, atque Nazarij, quæsumus Domine, natalitia nobis votiua resplendeant: & quod illis contulit excellentia sempiterna, fructibus nostræ deuotionis accrescat. Per Dominum.

Lectio ij.

BAsilides, Cyrinus, Nabor, & Nazarius, Romani milites, nobiles genere, & virtute illustres, Christiana religione suscepta, cùm Christum Dei Filium Diocletiano Imperatore prædicarent, ab Aurelio Præfecto Vrbis comprehensi, & vt diis sacra facerent admoniti, eius iussa contemnentes, missi sunt in carcerem. Quibus orantibus, cùm subitò clarissima lux oborta omnium oculis, qui ibidem essent, carcerem collustrasset; illo cælesti splendore commotus Marcellus custodiæ præpositus, multique alij, Christo Domino crediderunt.

Lectio iij.

VErùm posteà è carcere emissi, ab Imperatore Maximiano, cùm eius etiam neglecto imperio, vnum Christum Deum & Dominum in ore haberent, scorpionibus cruciati iterùm coniiciuntur in vincula: vnde septimo die educti, & ante pedes Imperatoris constituti, perstiterunt in irrisione inanium deorum, Iesum Christum Deum constantissimè confitentes: Quamobrē damnati, securi feriuntur. Quorum corpora feris obiecta, nec ab illis tacti, à Christianis honorificè sepulta sunt.

Te Deum laudamus. 18.

DIE XIII. IVNII.

Festum S. Antonij de Padua Confess. Semidup. celebratur post Festum SS. Trinitatis, ac proinde eius Officium recitandum ex Parte Æstiua.

DIE XIV. IVNII.

Festum S. Basilij Magni, Episcopi & Confessoris Duplex, celebratur post festum SS. Trinitatis, ac proinde eius Officium recitandum ex Parte Æstiua.

DIE XV. IVNII.

SS. Viti, Modesti, atque Crescentiæ martyrum.

Aña. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, & æternitas temporum, alleluia. ℣. Sancti & iusti in Domino gaudete, alleluia. ℟. Vos elegit Deus in hereditatem sibi, alleluia.

Oratio.

DA Ecclesiæ tuæ, quæsumus Domine, sanctis martyribus tuis Vito, Modesto,

desto, atque Crescentia intercedentibus, superbè non sapere, sed ubi placita humilitate proficere: vt praua despiciens, quæcumque recta sunt, libera exerceat charitate. Per Dominum.

In Laudibus, Antiphona.

Filiæ Ierusalem venite & videte Martyres cum coronis, quibus coronauit eos Dominus in die solemnitatis & lætitiæ, alleluia, alleluia.

℣. Pretiosa in conspectu Domini, alleluia. ℟. Mors sanctorum eius, alleluia.

DIE XVIII. IVNII.

Sanctorum Marci & Marcelliani martyrum.

Antiphona. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, & æternitas temporum, alleluia. ℣. Sancti & iusti in Domino gaudete, alleluia. ℟. Vos elegit Deus in hereditatem sibi, alleluia.

Oratio

PRæsta quæsumus omnipotens Deus: vt qui sanctorum martyrum tuorum Marci & Marcelliani natalitia colimus; à cunctis malis imminentibus, eorum intercessionibus liberemur. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum.

In Laudibus, Antiphona.

Filiæ Ierusalem, venite & videte Martyres cum coronis, quibus coronauit eos Dominus in die solemnitatis & lætitiæ, alleluia, alleluia. Vers. Pretiosa in conspectu Domini, alleluia. ℟. Mors sanctorum eius, alleluia.

DIE XIX. IVNII.

Sanctorum Geruasij & Protasij martyrum.

Antiphona. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, & æternitas temporum, alleluia. ℣. Sancti & iusti in Domino gaudete, alleluia. ℟. Vos elegit Deus in hereditatem sibi, alleluia.

Oratio.

DEus, qui nos annua sanctorum martyrum tuorum Geruasij & Protasij solemnitate lætificas: concede propitius; vt quorum gaudemus meritis, accendamur exemplis. Per Dominum.

In Laudibus, Antiphona.

Filiæ Ierusalem, venite & videte Martyres cum coronis, quibus coronauit eos Dominus in die solemnitatis & lætitiæ, alleluia, alleluia.

℣ Pretiosa in conspectu Domini, alleluia. ℟. Mors sanctorum eius, alleluia.

COMMVNE SANCTORVM.

Pars Verna.

IN VIGILIIS APOSTOLORVM.

Officium fit de Feria, vt dictum est in Rubricis generalibus, exceptis Lectionibus, & Oratione, quæ in propriis locis notantur. Vbi verò non sunt propriæ Lectiones, legitur Euangelium cum Homilia sequenti.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio j. *Cap. 15. b*

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Hoc est præceptum meum, vt diligatis inuicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Homilia 27. in Euangelia.

CVM cuncta sacra eloquia Dominicis plena sint præceptis, quid est quòd de dilectione, quasi de singulari mandato, Dominus dicit, Hoc est præceptum meum, vt diligatis inuicem: nisi quia omne mandatum de sola dilectione est: & omnia vnum præceptum sunt? quia quidquid præcipitur, in sola charitate solidatur. Vt enim multi arboris rami ex vna radice prodeunt: sic multæ virtutes ex vna charitate generantur. Nec habet aliquid viriditatis ramus boni operis, si non manet in radice charitatis.

Responsoria de Feria pro tempore. Lectio ij.

PRæcepta ergo Dominica & multa sunt, & vnum: multa per diuersitatem operis, vnum in radice dilectionis. Qualiter autem ista dilectio tenenda sit, ipse insinuat, qui in plerisque Scripturæ suæ sententiis, & amicos iubet diligi in se, & inimicos propter se. Ille enim veraciter charitatem habet, qui & amicum diligit in Deo, & inimicum diligit propter Deum. Nam sunt nonnulli, qui diligunt proximos, sed per affectum cognationis & carnis: quibus tamen in hac dilectio-

ne sacra eloquia non contradicunt: sed aliud est quod sponte impenditur naturæ, aliud quod præceptis Dominicis ex charitate debetur obedientiæ.

Lectio iij.

HI nimirum & proximum diligunt, & tamen illa sublimia dilectionis præmia non assequuntur: quia amorem suum non spiritaliter sed carnaliter impendunt. Proinde cùm Dominus diceret, Hoc est præceptum meum, vt diligatis inuicem: protinus addidit, Sicut dilexi vos: ac si apertè dicat: Ad hoc amate, ad quod amaui vos. Qua in re, fratres charissimi, solerter intuendum est, quòd antiquus hostis dum mentem nostram ad rerum temporalium dilectionem trahit, infirmiorem contra nos proximum excitat, qui ea ipsa quæ diligimus, auferre moliatur.

COMMVNE
Apostolorum & Euangelistarum.

Ad Vesperas, Antiphona.

Hoc est præceptum meum. cum reliquis de Laudib. xiij. Psalmus. Dixit Dominus. cum reliquis de Dominica. 131. & loco vltimi. Psalmus. Laudate Dominum omnes Gentes. 139.

Capitulum. *Ephes. 2. d*

FRatres, Iam non estis hospites, & aduenæ: sed estis ciues sanctorum, & domestici Dei, superędificati super fundamentum Apostolorum & Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Iesu. ℟. Deo gratias. Hymnus.

EXultet orbis gaudiis:
Cælũ resultet laudibus:
Apostolorum gloriam
Tellus & astra concinunt.
Vos sæculorum Iudices,
Et vera mundi lumina,
Votis precamur cordium;
Audite voces supplicum.
Qui templa cæli clauditis,
Serasque verbo soluitis,
Nos à reatu noxios
Solui iubete, quæsumus.
Præcepta quorum protinus
Languor salusque sentiunt:
Sanate mentes languidas:
Augete nos virtutibus:
Vt, cùm redibit Arbiter
In fine Christus sæculi;
Nos sempiterni gaudij
Concedat esse compotes.
Patri, simulque Filio,
Tibique sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit iugiter
Sæclum per omne gloria.
Amen.

℣. In omnem terram exiuit sonus eorum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eorum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tradent enim vos in conciliis,

lis, & in synagogis suis flagellabunt vos, & ante reges & præsides ducemini propter me in testimonium illis, & Gentibus.

Oratio propria.

Ad Matutinū, Inuitatorium.

R egem Apostolorum Dominum,* Venite,adoremus.

Psalm. V enite,exultemus. 2.

Hymnus.

ÆTerna Christi munera,
Apostolorum gloriam,
Palmas, & hymnos debitos
Lætis canamus mentibus.
E ecclesiarum Principes,
Belli triumphales Duces,
Cælestis aulæ milites,
Et vera mundi lumina.
D euota Sanctorum Fides,
Inuicta Spes credentium,
Perfecta Christi Charitas
Mundi tyrannum conterit.
I n his Paterna gloria,
In his triumphat Filius,
In his voluntas Spiritus,
Cælum repletur gaudio.
P atri, simulque Filio,
Tibique sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit iugiter
Sæclum per omne gloria.
Amen.

In primo Nocturno, Aña.

In omnem terram exiuit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum.

Psalmus 18.

CÆli enarrant gloriam Dei,*& opera manuum eius annuntiat firmamentū.

D ies diei eructat verbum,* & nox nocti indicat scientiam.

N on sunt loquelæ, neque sermones, * quorum non audiantur voces eorum.

I n omnem terram exiuit sonus eorum:*& in fines orbis terræ verba eorum.

I n sole posuit tabernaculum suum: * & ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo:

E xultauit vt gigas ad currendam viam: * à summo cælo egressio eius:

E t occursus eius vsque ad summum eius: * nec est qui se abscondat à calore eius.

L ex Domini immaculata, conuertens animas: * testimonium Domini fidele, sapientiam præstans paruulis.

I ustitiæ Domini rectæ, lætificantes corda: *præceptum Domini lucidum,illuminans oculos.

T imor Domini sanctus, permanens in sæculum sæculi: * iudicia Domini vera, iustificata in semetipsa.

D esiderabilia super aurum & lapidem pretiosum multum:* & dulciora super mel & fauum.

E tenim seruus tuus custodit ea:* in custodiendis illis retributio multa.

D elicta quis intelligit? ab occul-

occultis meis munda me: * & ab alienis parce seruo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero: * & emundabor à delicto maximo.

Et erunt vt complaceant eloquia oris mei: * & meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adiutor meus, * & redemptor meus.

Antiphona. In omnem terram exiuit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum.

Antiphona. Clamauerunt iusti, & Dominus exaudiuit eos. Psalmus 33.

Benedicam Dominum in omni tempore, * semper laus eius in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea: * audiant mansueti, & lætentur.

Magnificate Dominum mecum: * & exaltemus nomen eius in idipsum.

Exquisiui Dominum, & exaudiuit me: * & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, & illuminamini: * & facies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamauit, & Dominus exaudiuit eum: * & de omnibus tribulationibus eius saluauit eum.

Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum; * & eripiet eos.

Gustate, & videte quoniam suauis est Dominus: * beatus vir qui sperat in eo.

Timete Dominum omnes sancti eius: * quoniam non est inopia timentibus eum.

Diuites eguerunt & esurierunt: * inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

Venite filij, audite me: * timorem Domini docebo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * diligit dies videre bonos?

Prohibe linguam tuam à malo: * & labia tua ne loquantur dolum.

Diuerte à malo, & fac bonum: * inquire pacem, & persequere eam.

Oculi Domini super iustos: * & aures eius in preces eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala, * vt perdat de terra memoriam eorum.

Clamauerunt iusti, & Dominus exaudiuit eos: * & ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos.

Iuxtà est Dominus iis, qui tribulato sunt corde: * & humiles spiritu saluabit.

Multæ tribulationes iustorum; * & de omnibus his liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa

ossa eorum: * vnum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima: * & qui oderunt iustum, delinquent.

Redimet Dominus animas seruorum suorum: * & non delinquent omnes qui sperant in eo.

Aña. Clamauerunt iusti, & Dominus exaudiuit eos.

Aña. Constitues eos principes super omnem terram: memores erunt nominis tui Domine. Psalmus 44.

ERuctauit cor meum verbum bonum: * dico ego opera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ,* velociter scribentis.

Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis: * propterea benedixit te Deus in æternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime,

Specie tua & pulchritudine tua * intende, prosperè procede, & regna,

Propter veritatem, & mansuetudinem,& iustitiam:* & deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent,* in corda inimicorum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directionis virga regni tui.

Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem: * propterea vnxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, & gutta, & casia à vestimentis tuis, à domibus eburneis:* ex quibus delectauerunt te filiæ regum in honore tuo.

Astitit regina à dextris tuis in vestitu deaurato, *circumdata varietate.

Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam: * & obliuiscere populum tuum, & domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum: * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, & adorabunt eum.

Et filiæ Tyri in muneribus * vultum tuum deprecabuntur, omnes diuites plebis.

Omnis gloria eius filiæ Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducentur Regi virgines post eam: * proximæ eius afferentur tibi:

Afferentur in lætitia & exultatione: * adducentur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filij: * constitues eos principes super omnem terram.

Memores erunt nominis tui * in omni generatione & generationem.

Propterea populi confite-

buntur tibi in æternum,* & in sæculum sæculi.

Antiphona. Constitues eos principes super omnem terram: memores erunt nominis tui Domine. ℣. In omnem terram exiuit sonus eorum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eorum. Pater noster. Absolutio. Exaudi Domine. Vers. Iube domne. Benedictio. Benedictione perpetua.

Lectiones de Scriptura positæ in Communi Sanctorum, leguntur quando annotantur in Proprio Sanctorum per annum, & quando contingit fieri Officium de aliquo Sancto illis diebus, in quibus in Officio Feriæ non ponuntur Lectiones de Scriptura, sed tantùm de Homilia, & quando aliquod Festum solemniter celebratur in propria Ecclesia.

De Epistola prima beati Pauli Apostoli ad Corinthios.

Lectio j. Cap. 4.

SIc nos existimet homo vt ministros Christi, & dispensatores mysteriorum Dei. Hîc iam quæritur inter dispensatores, vt fidelis quis inueniatur. Mihi autem pro minimo est vt à vobis iudicer, aut ab humano die: sed neque me ipsum iudico. Nihil enim mihi conscius sum; sed non in hoc iustificatus sum: qui autem iudicat me, Dominus est. Itaque nolite ante tempus iudicare, quoadusque veniat Dominus: qui & illuminabit abscondita tenebrarum, & manifestabit consilia cordium: & tunc laus erit vnicuique à Deo.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oues in medio luporum, dicit Dominus: *Estote ergo prudentes sicut serpentes, & simplices sicut columbæ. ℣. Dum lucem habetis, credite in lucem, vt filij lucis sitis. Estote. Benedictio. Vnigenitus Dei Filius. Lectio ij.

HÆc autem, fratres, transfiguraui in me & Apollo, propter vos: vt in nobis discatis, ne suprà quàm scriptum est, vnus aduersus alterum infletur pro alio. Quis enim te discernit? Quid autem habes, quod non accepisti? Si autem accepisti, quid gloriaris quasi non acceperis? Iam saturati estis, iam diuites facti estis: sine nobis regnatis: & vtinam regnetis, vt & nos vobiscum regnemus. Puto enim quòd Deus nos Apostolos nouissimos ostendit, tamquam morti destinatos: quia spectaculum facti sumus mundo, & Angelis, & hominibus.

℟. Tollite iugum meum super vos, dicit Dominus, & discite à me, quia mitis sum,

&

& humilis corde: * Iugum enim meum ſuaue eſt, & onus meum leue. Verſ. Et inuenietis requiem animabus veſtris. Iugum. Benedictio. Spiritus ſancti gratia.

Lectio iij.

NOs ſtulti propter Chriſtum, vos autem prudentes in Chriſto: nos infirmi, vos autem fortes: vos nobiles, nos autem ignobiles. Vſque in hanc horam & eſurimus, & ſitimus, & nudi ſumus, & colaphis cædimur, & inſtabiles ſumus, & laboramus operantes manibus noſtris; maledicimur, & benedicimus: perſecutionem patimur, & ſuſtinemus: blaſphemamur, & obſecramus: tamquam purgamenta huius mundi facti ſumus, omnium peripsêma vſque adhuc. Non vt confundam vos hæc ſcribo, ſed vt filios meos chariſſimos moneo. Nam ſi decem millia pædagogorum habeatis in Chriſto, ſed non multos patres. Nam in Chriſto Ieſu per Euangelium ego vos genui.

℟. Dum ſteteritis ante reges & præſides, nolite cogitare quomodo aut quid loquamini: * Dabitur enim vobis in illa hora, quid loquamini. ℣. Non enim vos eſtis qui loquimini: ſed Spiritus Patris veſtri, qui loquitur in vobis. Dabitur. Gloria Patri. Dabitur.

In ſecundo Nocturno, Aña. Principes populorum congregati ſunt cum Deo Abraham. Pſalmus 46.

OMnes Gentes plaudite manibus: * iubilate Deo in voce exultationis.

Quoniam Dominus excelſus, terribilis: * Rex magnus ſuper omnem terram.

Subiecit populos nobis,* & Gentes ſub pedibus noſtris.

Elegit nobis hereditatem ſuam:* ſpeciem Iacob, quam dilexit:

Aſcendit Deus in iubilo: * & Dominus in voce tubæ.

Pſallite Deo noſtro, pſallite:* pſallite Regi noſtro, pſallite.

Quoniam Rex omnis terræ Deus:* pſallite ſapienter.

Regnabit Deus ſuper Gentes: * Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.

Principes populorũ congregati ſunt cũ Deo Abraham:* quoniam dij fortes terræ, vehementer eleuati ſunt.

Antiphona. Principes populorum congregati ſunt cum Deo Abraham.

Antiphona. Dediſti hereditatem timentibus nomen tuum Domine. Pſalmus 60.

EXaudi Deus deprecationem meam: * intende orationi meæ.

A finibus terræ ad te clamaui:*

maui: * dum anxiaretur cor meum, in petra exaltasti me.
Deduxisti me, quia factus es spes mea; * turris fortitudinis à facie inimici.
Inhabitabo in tabernaculo tuo in sæcula: * protegar in velamento alarum tuarum.
Quoniam tu Deus meus exaudisti orationem meam; * dedisti hereditatem timentibus nomen tuum.
Dies super dies regis adijcies: * annos eius vsque in diem generationis & generationis.
Permanet in æternum in conspectu Dei: * misericordiam & veritatem eius quis requiret?
Sic psalmum dicam nomini tuo in sæculum sæculi: * vt reddam vota mea de die in diem.
Añа. Dedisti hereditatem timentibus nomen tuum Dñe.
Aña. Annuntiauerunt opera Dei, & facta eius intellexerunt. Psalmus 63.
EXaudi Deus orationem meam cùm deprecor: * à timore inimici eripe animam meam.
Protexisti me à conuentu malignantium: * à multitudine operantium iniquitatem.
Quia exacuerunt vt gladium linguas suas: * intenderunt arcum rem amarã, vt sagittent in occultis immaculatum.
Subitò sagittabunt eum, & non timebunt: * firmauerunt sibi sermonem nequam.
Narrauerunt vt absconderent laqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?
Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinio.
Accedet homo ad cor altum: * & exaltabitur Deus.
Sagittæ paruulorum factæ sunt plagæ eorum: * & infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.
Conturbati sunt omnes qui videbant eos: * & timuit omnis homo.
Et annuntiauerunt opera Dei: * & facta eius intellexerunt.
Lætabitur iustus in Domino, & sperabit in eo, * & laudabuntur omnes recti corde.
Antiphona. Annuntiauerunt opera Dei, & facta eius intellexerunt.
℣. Constitues eos principes super omnem terram. ℟. Memores erunt nominis tui Domine. Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas. ℣. Iube domne. Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Gregorij Papę. *Homilia 30. in Euang. post medium.* Lectio iiij.

SCriptum est: Spiritus Domini ornauit cælos. Ornamenta enim cælorum sunt virtu-

virtutes prædicantium. Quæ videlicet ornamenta Paulus enumerat, dicens: Alij datur per Spiritum sermo sapientiæ, alij sermo scientiæ secundùm eumdem Spiritum, alteri fides in eodem Spiritu, alij gratia sanitatum in vno Spiritu; alij operatio virtutum, alij prophetia, alij discretio spirituum, alij genera linguarum, alij interpretatio sermonum. Hæc autem omnia operatur vnus atque idem Spiritus, diuidens singulis prout vult.

℟. Vidi coniunctos viros habentes splendidas vestes, & Angelus Domini locutus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amici Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium cælum, voce magna clamantem, & dicentem. Isti sunt. Benedictio. Christus perpetuæ.

Lectio v.

QVot ergo sunt bona prædicantium, tot sunt ornamenta cælorum. Hinc rursus scriptum est: Verbo Domini cæli firmati sunt. Verbum enim Domini Filius est Patris. Sed eosdem cælos, videlicet sanctos Apostolos, vt tota simul sancta Trinitas ostendatur operata, repentè de sancti Spiritus diuinitate adiungitur: Et spiritu oris eius omnis virtus eorum. Cælorum ergo virtus de Spiritu sumpta est: quia mundi huius potestatibus contraire non præsumerent, nisi eos sancti Spiritus fortitudo solidasset. Quales namque doctores sanctæ Ecclesiæ ante aduentum huius Spiritus fuerint, scimus: & post aduentum illius cuius fortitudinis facti sint, conspicimus.

℟. Beati estis cùm maledixerint vobis homines, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum aduersum vos, mentientes, propter me: * Gaudete & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cælis. ℣. Cùm vos oderint homines, & cùm separauerint vos, & exprobrauerint, & eiecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis. Gaudete. Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio vj.

CErtè iste ipse pastor Ecclesiæ, ad cuius sacratissimum corpus sedemus, quantæ debilitatis, quantæque formidinis ante aduentum Spiritus fuerit, ancilla ostiaria requisita dicat. Vna enim mulieris voce percussus, dum mori timuit, vitam negauit. Et pensandum, quia eum comprehensum Petrus negauit in terra, quem suspensum latro confessus est in

in cruce. Sed vir iste tantæ formidinis, qualis post aduentum Spiritus existat, audiamus. Fit conuentus magistratus atque seniorum, cæsis denuntiatur Apostolis, ne in nomine Iesu loqui debeant: Petrus magna auctoritate respondet: Obedire oportet Deo magis quàm hominibus.

℟. Isti sunt triumphatores, & amici Dei, qui contemnentes iussa principum, meruerunt præmia æterna: * Modò coronantur, & accipiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, & lauerunt stolas suas in sanguine Agni. Modò. Gloria Patri. Modò.

In tertio Nocturno, Aña. Exaltabuntur cornua iusti, alleluia. Psalmus 74.

Confitebimur tibi Deus:* confitebimur, & inuocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua:* cùm accepero tempus, ego iustitias iudicabo.

Liquefacta est terra, & omnes qui habitant in ea:* ego confirmaui columnas eius.

Dixi iniquis: Nolite iniquè agere:* & delinquentibus: Nolite exaltare cornu:

Nolite extollere in altum cornu vestrum:* nolite loqui aduersus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque à desertis montibus:* quoniam Deus iudex est.

Hunc humiliat, & hunc exaltat: * quia calix in manu Dñi vini meri plenus misto.

Et inclinauit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx eius non est exinanita:* bibent omnes peccatores terræ.

Ego autẽ annuntiabo in sæculum:* cantabo Deo Iacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam: * & exaltabuntur cornua iusti.

Antiph. Exaltabuntur cornua iusti, alleluia.

Aña. Lux orta est iusto, alleluia: rectis corde lætitia, alleluia. Psalmus 96.

Dominus regnauit, exultet terra: * lætentur insulæ multæ.

Nubes & caligo in circuitu eius: * iustitia & iudicium correctio sedis eius.

Ignis ante ipsum pręcedet,* & inflammabit in circuitu inimicos eius.

Illuxerunt fulgura eius orbi terræ:* vidit, & commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt à facie Domini; * à facie Domini omnis terra.

Annuntiauerunt cæli iustitiam eius:* & viderunt omnes populi gloriam eius.

Confundantur omnes qui adorant sculptilia: * & qui glorian-

glorianṫur in ſimulacris ſuis.
A dorate eum omnes Angeli eius: * audiuit, & lætata eſt Sion.
E t exultauerunt filiæ Iudæ,* propter iudicia tua Domine:
Q uoniam tu Dominus Altiſſimus ſuper omnem terram:* nimis exaltatus es ſuper omnes deos.
Q ui diligitis Dominum, odite malum:* cuſtodit Dominus animas ſanctorum ſuorum, de manu peccatoris liberabit eos.
L ux orta eſt iuſto,* & rectis corde lætitia,
L ætamini iuſti in Domino:* & confitemini memoriæ ſanctificationis eius.
Añа Lux orta eſt iuſto, alleluia: rectis corde lætitia, allel.
Aña. Cuſtodiebant teſtimonia eius, & præcepta eius, alleluia. Pſalmus 98.

D Ominus regnauit, iraſcantur populi:* qui ſedet ſuper Cherubim, moueatur terra.
D ominus in Sion magnus:* & excelſus ſuper omnes populos.
C onfiteantur nomini tuo magno: quoniam terribile & ſanctum eſt:* & honor regis iudicium diligit.
T u paraſti directiones:* iudicium & iuſtitiam in Iacob tu feciſti.
E xaltate Dominum Deum noſtrum, & adorate ſcabellum pedum eius:* quoniam ſanctum eſt.
M oyſes & Aaron in ſacerdotibus eius:* & Samuel inter eos, qui inuocant nomen eius.
I nuocabant Dominum, & ipſe exaudiebat eos:* in columna nubis loquebatur ad eos.
C uſtodiebant teſtimonia eius;* & præceptum quod dedit illis.
D omine Deus noſter tu exaudiebas eos:* Deus tu propitius fuiſti eis, & vlciſcens in omnes adinuentiones eorum.
E xaltate Dominum Deum noſtrum, & adorate in monte ſancto eius:* quoniam ſanctus Dominus Deus noſter.
Aña. Cuſtodiebant teſtimonia eius, & præcepta eius, alleluia. ℣. Nimis honorati ſunt amici tui Deus. ℟. Nimis confortatus eſt principatus eorum. P ater noſter. Abſolutio. A vinculis. ℣. Iube domne. Benedictio. Euangelica lectio.

L ectio ſancti Euangelij ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 19 d*

I N illo tempore: Dixit Petrus ad Ieſum: Ecce nos reliquimus omnia, & ſecuti ſumus te, quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia ſancti Hieronymi Presbyteri.

Lib.3. in Matth. c.19.

GRandis fiducia: Petrus piſcator erat, diues non fuerat, cibos manu & arte quærebat: & tamen loquitur confidenter, Reliquimus omnia. Et quia non ſufficit tantùm relinquere, iungit quod perfectum eſt: Et ſecuti ſumus te. Fecimus quod iuſſiſti: quid igitur nobis dabis præmij? Ieſus autem dixit illis: Amen dico vobis: quòd vos qui ſecuti eſtis me, in regeneratione, cùm ſederit Filius hominis in ſede maieſtatis ſuæ, ſedebitis & vos ſuper ſedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Iſraël. Non dixit, Qui reliquiſtis omnia; hoc enim & Crates fecit philoſophus, & multi alij diuitias contempſerunt: ſed, Qui ſecuti eſtis me: quod propriè Apoſtolorum eſt, atque credentium.

℟. Iſti ſunt qui viuentes in carne, plantauerunt Eccleſiam ſanguine ſuo: * Calicem Domini biberunt, & amici Dei facti ſunt. ℣. In omnem terram exiuit ſonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum. Calicem. Benedictio. Cuius, vel Quorum feſtum colimus.

Lectio viij.

IN regeneratione, cùm ſederit Filius hominis in ſede maieſtatis ſuæ (quando & mortui de corruptione reſurgent incorrupti) ſedebitis & vos in ſoliis iudicantium, condemnantes duodecim tribus Iſraël: quia vobis credentibus, illi credere noluerunt. Et omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut ſorores, aut patrem, aut matrem, aut vxorem, aut filios, aut agros propter nomen meum, centuplum accipiet, & vitam æternam poſſidebit. Locus iſte cum illa ſententia congruit, in qua Saluator loquitur: Non veni pacem mittere, ſed gladium. Veni enim ſeparare hominem à patre ſuo, & matrem à filia, & nurum à ſocru: & inimici hominis, domeſtici eius. Qui ergo propter fidem Chriſti, & prædicationem Euangelij, omnes affectus contempſerint, atque diuitias & ſæculi voluptates: iſti centuplum recipient, & vitam æternam poſſidebunt.

℟. Iſti ſunt viri ſancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta: & dedit illis gloriam ſempiternā: * Quorum doctrina fulget Eccleſia, vt ſole luna. ℣. Sancti per fidem vicerunt regna, operati

operati sunt iustitiam. Quorum. Gloria Patri. Quorum. Benedictio. Ad societatem.

Lectio ix.

EX occasione huius sententiæ quidam introducunt mille annos post resurrectionem, dicentes, tunc nobis centuplum omnium rerum quas dimisimus, & vitam æternam esse reddendam: non intelligentes, quòd, si in ceteris digna sit repromissio, in vxoribus appareat turpitudo; vt qui vnam pro Domino dimiserit, centum recipiat in futuro. Sensus ergo iste est: Qui carnalia pro Saluatore dimiserit, spiritualia recipiet: quæ comparatione & merito sui ita erunt, quasi si paruo numero centenarius numerus comparetur.

Deinde dicitur Hymnus, Te Deum laudamus. 18.

AD LAVDES & per Horas, Aña.

HOc est præceptum meum, vt diligatis inuicem, sicut dilexi vos. Psalmus. Dominus regnauit. cum reliquis. 19. Aña. Maiorem charitatem nemo habet, vt animam suam ponat quis pro amicis suis. Aña. Vos amici mei estis, si feceritis quæ præcipio vobis, dicit Dominus. Aña. Beati pacifici, beati mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt. Aña. In patientia vestra possidebitis animas vestras.

Capitulum. *Ephes. 2. d*

FRatres, Iam non estis hospites, & aduenæ: sed estis ciues sanctorum, & domestici Dei, superædificati super fundamentum Apostolorum & Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Iesu. ℟. Deo gratias.

Hymnus.

EXultet orbis gaudiis:
Cælũ resultet laudibus,
Apostolorum gloriam
Tellus & astra concinunt.
Vos sæculorum Iudices,
Et vera mundi lumina,
Votis precamur cordium,
Audite voces supplicum.
Qui templa cæli clauditis,
Serasque verbo soluitis,
Nos à reatu noxios
Solui iubete, quæsumus.
Præcepta quorum protinus
Languor salusque sentiunt,
Sanate mentes languidas:
Augete nos virtutibus:
Vt, cùm redibit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempiterni gaudij
Concedat esse compotes.
Patri, simulque Filio,
Tibique sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit iugiter
Sæclum per omne gloria.
Amen.

℣. Annuntiauerũt opera Dei.
℟. Et facta eius intellexerũt.

Ad Benedictus, Antiphona. Vos qui reliquistis omnia, & secuti estis me, centuplum accipietis, & vitam æternam possidebitis.

Ad Tertiam, Antiphona Maiorem charitatem. Capitulum. Fratres, Iam non estis. ℟. breue In omnem terram, * Exiuit sonus eorum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eorum. Exiuit. Gloria. In omnem. ℣. Constitues eos principes super omnem terram. ℟. Memores erunt nominis tui Dñe.

Ad Sextam, Antiphona. Vos amici mei estis.

Capitulum. *Act. 5. b*

PEr manus autem Apostolorum fiebant signa & prodigia multa in plebe. ℟. br. Constitues eos principes, * Super omnem terram. Constitues. ℣. Memores erunt nominis tui Domine. Super. Gloria. Constitues. ℣. Nimis honorati sunt amici tui Deus. ℟. Nimis confortatus est principatus eorum.

Ad Nonam. Antiphona. In patientia vestra.

Capitulum. *Act. 5. g*

IBant Apostoli gaudentes à conspectu concilij, quoniam digni habiti sunt pro nomine Iesu contumeliam pati.

℟. br. Nimis honorati sunt, * Amici tui Deus. Nimis. ℣. Nimis confortatus est principatus eorum. Amici. Gloria Patri. Nimis. ℣. Annuntiauerũt opera Dei. ℟. Et facta eius intellexerunt.

IN II. VESPERIS,

Antiphona.

Iurauit Dominus, & non pœnitebit eum: Tu es sacerdos in æternum.

Psalmus 109.

DIxit Dominus Domino meo: * Sede à dextris meis:

Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex Sion: * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in splendoribus sanctorum: * ex vtero ante luciferum genui te.

Iurauit Dominus, & non pœnitebit eum: * Tu es sacerdos in æternum secundùm ordinem Melchisedech.

Dominus à dextris tuis, * confregit in die iræ suæ reges.

Iudicabit in nationibus, implebit ruinas: * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet: * propterea exaltabit caput.

Antiphona. Iurauit Dominus, & non pœnitebit eum: Tu es sacerdos in æternum.

Anti-

Antiphona. Collocet eum Dominus cum principibus populi sui. Psalmus 112.

LAudate pueri Dn̄m: * laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum, * ex hoc nunc & vsque in sæculum.

A solis ortu vsque ad occasum, * laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes Gentes Dominus, * & super cælos gloria eius.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, * & humilia respicit in cælo & in terra?

Suscitans à terra inopem: * & de stercore erigens pauperem:

Vt collocet eum cum principibus, * cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo, * matrem filiorum lætantem.

Antiph. Collocet eum Dn̄s cum principibus populi sui.

Añа. Dirupisti Domine vincula mea, tibi sacrificabo hostiam laudis. Psalmus 115.

CRedidi, propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, * pro omnibus quæ retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam: * & nomen Domini inuocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo eius: * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum eius.

O Domine, quia ego seruus tuus: * ego seruus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini inuocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi eius: * in atriis domus Domini, in medio tui Ierusalem.

Antiphona. Dirupisti Domine vincula mea, tibi sacrificabo hostiam laudis.

Antiphona. Euntes ibant & flebant, mittentes semina sua.

Psalmus 125.

IN conuertendo Dominus captiuitatem Sion, * facti sumus sicut consolati:

Tunc repletum est gaudio os nostrum; * & lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificauit Dominus facere cum eis.

Magnificauit Dominus facere nobiscum: * facti sumus lætantes.

Conuerte Domine captiuitatem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui seminant in lacrymis, * in exultatione metent.

Euntes

Euntes ibant & flebant, * mittentes ſemina ſua.

Venientes autem venient cum exultatione,* portantes manipulos ſuos.

Aña. Euntes ibant & flebant, mittentes ſemina ſua.

Aña. Confortatus eſt principatus eorum, & honorati ſunt amici tui Deus.

Pſalmus 138.

DOmine probaſti me, & cognouiſti me: *tu cognouiſti ſeſſionem meam, & reſurrectionem meam.

Intellexiſti cogitationes meas de longè: * ſemitam meam, & funiculum meum inueſtigaſti.

Et omnes vias meas præuidiſti: * quia non eſt ſermo in lingua mea.

Ecce Domine tu cognouiſti omnia, nouiſſima, & antiqua:* tu formaſti me,& poſuiſti ſuper me manum tuam.

Mirabilis facta eſt ſcientia tua ex me: * confortata eſt, & non potero ad eam.

Quò ibo à ſpiritu tuo?* & quò à facie tua fugiam?

Si aſcendero in cælum, tu illic es: * ſi deſcendero in infernum, ades.

Si ſumpſero pennas meas diluculo: * & habitauero in extremis maris:

Etenim illuc manus tua deducet me: * & tenebit me dextera tua.

Et dixi: Forſitan tenebræ conculcabunt me: * & nox illuminatio mea in deliciis meis.

Quia tenebræ non obſcurabuntur à te,& nox ſicut dies illuminabitur: * ſicut tenebræ eius, ita & lumen eius.

Quia tu poſſediſti renes meos:* ſuſcepiſti me de vtero matris meæ.

Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es:* mirabilia opera tua, & anima mea cognoſcit nimis.

Non eſt occultatum os meum à te, quod feciſti in occulto: * & ſubſtantia mea in inferioribus terræ.

Imperfectum meum viderunt oculi tui, & in libro tuo omnes ſcribentur:* dies formabuntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati ſunt amici tui Deus: * nimis confortatus eſt principatus eorum:

Dinumerabo eos, & ſuper arenam multiplicabuntur: * exurrexi, & adhuc ſum tecũ.

Si occideris Deus peccatores:* viri ſanguinum declinate à me:

Quia dicitis in cogitatione: * Accipient in vanitate ciuitates tuas.

Nónne qui oderunt te Domine,oderam:* & ſuper inimicos tuos tabeſcebam?

Perfecto odio oderã illos: *

& inimici facti sunt mihi.
Proba me Deus, & scito cor meum: * interroga me, & cognosce semitas meas.
Et vide, si via iniquitatis in me est: * & deduc me in via æterna.

Antiphona. Confortatus est principatus eorum, & honorati sunt amici tui Deus.

Capitulum. *Ephes. 2. d*

FRatres, Iam non estis hospites, & aduenæ; sed estis ciues sanctorum, & domestici Dei, superædificati super fundamentum Apostolorum & Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Iesu. ℟. Deo gratias.

Hymn. Exultet orbis. xiij.
Vers. Annuntiauerunt opera Dei. ℟. Et facta eius intellexerunt.

Ad Magnificat, Antiphona. Estote fortes in bello, & pugnate cum antiquo serpente: & accipietis regnum æternum.

Aliæ Lectiones pro Apostolis.
In secundo Nocturno.
De Expositione sancti Augustini Episcopi super Psalmum octogesimum sextum.

Ante medium. Lectio iiij.

FVndamenta eius in montibus sanctis: diligit Dominus portas Sion. Quare sunt fundamenta Apostoli & Prophetæ? Quia eorum auctoritas portat infirmitatē nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intramus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis: & cùm per ipsos intramus, per Christum intramus. Ipse est enim ianua. Et cùm dicuntur duodecim portæ Ierusalem, & vna porta Christus, & duodecim portæ Christus, quia in duodecim portis Christus: & ideò duodenarius numerus Apostolorum. Sacramentum magnum huius duodenarij significatio est numeri. Sedebitis, inquit, super duodecim sedes, iudicantes duodecim tribus Israël.

℟. Vidi coniunctos viros habentes splendidas vestes, & Angelus Domini locutus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amici Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium cælum, voce magna clamantem, & dicentem. Isti sunt.

Lectio v.

SI duodecim sellæ ibi sunt, non est vbi sedeat tertiusdecimus Paulus Apostolus, & non erit quomodo iudicet: & ipse se iudicaturum dixit, non homines tantùm, sed & angelos. Quos angelos, nisi apostatas angelos? Nescitis, inquit, quia angelos iudicabimus? Responderet ergo turba: Quid te iactas iudi-

iudicaturum? Vbi sedebis? Duodecim sedes dixit Dñs duodecim Apostolos: vnus cecidit Iudas, in locum ipsius sanctus Mathias ordinatus est; impletus est duodenarius numerus sedium. Primò locum inueni, vbi sedeas, & sic te minare iudicaturum. Duodecim ergo sedes quid sibi velint, videamus. Sacramentum est cuiusdam vniuersitatis, quia per totum orbem terrarum futura erat Ecclesia: vnde vocatur hoc ædificium ad Christi compâgem. Resp. Beati estis cùm maledixerint vobis homines, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum aduersum vos, mentientes, propter me: * Gaudete & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cælis. ℣. Cùm vos oderint homines, & cùm separauerint vos, & exprobrauerint, & eiecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis. Gaudete.

Lectio vj.

ET ideò quia vndique venitur ad iudicandum, duodecim sedes sunt: sicut quia vndique intratur in illam ciuitatem, duodecim portæ sunt Non solùm ergo illi duodecim, & Apostolus Paulus, sed quotquot iudicaturi sunt, propter significationem vniuersitatis ad sedes duodecim pertinent: quemadmodum quotquot intrabunt, ad duodecim portas pertinent. Partes enim mundi quatuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo, & Meridies. Istæ quatuor partes assiduè nominantur in Scripturis. Ab istis quatuor ventis, sicut dicit Dominus in Euangelio, à quatuor ventis se collecturum electos suos: ab omnibus ergo istis quatuor ventis vocatur Ecclesia. Quomodo vocatur? Vndique in Trinitate vocatur. Non vocatur nisi per baptismum in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Quatuor ergo ter ducta duodecim inueniuntur. Resp. Isti sunt triumphatores, & amici Dei, qui contemnentes iussa principum, meruerunt præmia æterna: * Modò coronantur, & accipiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, & lauerunt stolas suas in sanguine Agni. Modò. Gloria Patri. Modò.

PRO EVANGELISTIS

Lectiones.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ezechielis Prophetæ.

Lectio j. *Cap.* 1.

ET factum est in trigesimo anno, in quarto, in quinta mensis, cùm essem in medio captiuorum

uorum iuxta fluuium Chobar, aperti sunt cæli: & vidi visiones Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigrationis regis Ioachin, factum est verbum Domini ad Ezechielem filium Buzi sacerdotem in terra Chaldæorum, secus flumen Chobar; & facta est super eum ibi manus Domini. Et vidi, & ecce ventus turbinis veniebat ab Aquilone, & nubes magna, & ignis inuoluens, & splendor in circuitu eius: & de medio eius quasi species electri, id est, de medio ignis.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oues in medio luporum, dicit Dominus: * Estote ergo prudentes sicut serpentes, & simplices sicut columbæ. ℣. Dum lucem habetis, credite in lucem, vt filij lucis sitis. Estote.

Lectio ij.

ET in medio eius similitudo quatuor animalium: & hic aspectus eorum, similitudo hominis in eis. Quatuor facies vni, & quatuor pennæ vni. Pedes eorum pedes recti, & planta pedis eorum quasi planta pedis vituli, & scintillæ quasi aspectus æris candentis. Et manus hominis sub pennis eorum in quatuor partibus: & facies & pennas per quatuor partes habebant: iunctæque erant pennæ eorum alterius ad alterum. Non reuertebantur cùm incederent: sed vnumquodque ante faciem suam gradiebatur.

℟. Tollite iugum meum super vos, dicit Dominus, & discite à me, quia mitis sum, & humilis corde: * Iugum enim meum suaue est, & onus meum leue. Vers. Et inuenietis requiem animabus vestris. Iugum.

Lectio iij.

SImilitudo autem vultus eorum: facies hominis, & facies leonis à dextris ipsorum quatuor: facies autem bouis, à sinistris ipsorum quatuor, & facies aquilæ desuper ipsorum quatuor. Facies eorum, & pennæ eorum extentæ desuper: duæ pennę singulorum iungebantur, & duæ tegebant corpora eorum: & vnumquodque eorum coram facie sua ambulabat: vbi erat impetus spiritus, illuc gradiebantur, nec reuertebantur cùm ambularent.

℟. Dum steteritis ante reges & præsides, nolite cogitare quomodo aut quid loquamini: * Dabitur enim vobis in illa hora, quid loquamini. ℣. Non enim vos estis qui loquimini: sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. Dabitur. Gloria Patri. Dabitur.

In secundo Nocturno.

De Expositione sancti Gregorij Papæ super Ezechielem Prophetam.

Homil. 3. *lib.* 1. Lectio iiij.

SAncta quatuor animalia, quæ prophetiæ spiritu futura prævidentur, subtili narratione describuntur cùm dicitur: Quatuor facies vni, & quatuor pennæ vni. Quid per faciem, nisi notitia: & quid per pennas, nisi volatus exprimitur? Per faciem quippe vnusquisque cognoscitur: per pennas verò in altum auium corpora subleuantur. Facies itaque ad fidem pertinet, penna ad contemplationem. Per fidem namque ab omnipotenti Deo cognoscimur, sicut ipse de suis ouibus dicit: Ego sum pastor bonus, & cognosco oues meas, & cognoscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio quos elegerim Per contemplationem verò, qua super nosmetipsos tollimur, quasi in aëra leuamur.

℟. Vidi coniunctos viros habentes splendidas vestes, & Angelus Domini locutus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amici Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium cælum, voce magna clamantem & dicentem. Isti sunt.

Lectio v.

QVatuor ergo facies vni sunt: quia si requiras quid Matthæus de incarnatione Domini sentiat, hoc nimirum sentit, quod Marcus, Lucas, & Ioannes. Si quæras quid Ioannes sentiat; hoc proculdubiò, quod Lucas, Marcus, & Matthæus. Si quæras quid Marcus; hoc quod Matthæus, Ioannes, & Lucas. Si quæras quid Lucas; hoc quod Ioannes, Matthæus, & Marcus sentit. Quatuor ergo facies vni sunt: quia notitia fidei, qua cognoscuntur à Deo, ipsa est in vno, quæ est simul in quatuor. Quidquid enim in vno inueneris, hoc in omnibus simul quatuor cognosces.

℟. Beati estis cùm maledixerint vobis homines, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum aduersum vos mentientes, propter me: * Gaudete & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cælis. ℣. Cùm vos oderint homines, & cùm separauerint vos, & exprobrauerint, & eiecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis. Gaudete.

Lectio vj.

ET quatuor pennæ vni: quia Dei omnipotentis Filium Dominum nostrum Iesum

Iesum Christum simul omnes concorditer prædicant: & ad diuinitatem eius mentis oculos leuantes, penna contemplationis volant. Euangelistarum ergo facies ad humanitatem Domini pertinet, penna ad diuinitatem: quia in eum, quem corporeum aspiciunt, quasi facies intendunt: sed dum hunc esse incircumscriptum atque incorporeum ex diuinitate annuntiant, per contemplationis pennam quasi in aëra leuantur. Quia itaque vna est fides incarnationis eius in omnibus, & par contemplatio diuinitatis eius in singulis, rectè nunc dicitur: Quatuor facies vni, & quatuor pennæ vni.

℟. Isti sunt triumphatores, & amici Dei, qui contemnentes iussa principum, meruerunt præmia æterna: * Modò coronantur, & accipiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, & lauerunt stolas suas in sanguine Agni. Modò coronantur. Gloria Patri. Modò coronantur.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 10.

IN illo tempore: Designauit Dominus & alios septuaginta duos: & misit illos binos ante faciem suam, in omnem ciuitatem & locum, quò erat ipse venturus. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Homilia 17. in Euangelia.

DOminus & Saluator noster, fratres charissimi, aliquando nos sermonibus, aliquando verò operibus admonet. Ipsa etenim facta eius, præcepta sunt: quia dum aliquid tacitus facit, quid agere debeamus innotescit. Ecce enim binos in prædicationem discipulos mittit: quia duo sunt præcepta charitatis, Dei videlicet amor, & proximi: & minùs, quàm inter duos, charitas haberi non potest. Nemo enim propriè ad semetipsum habere charitatem dicitur: sed dilectio in alterum tendit, vt charitas esse possit.

℟. Isti sunt qui viuentes in carne, plantauerunt Ecclesiam sanguine suo: * Calicem Domini biberunt, & amici Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exiuit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum. Calicem. Lectio viij.

ECce enim binos ad prædicandum discipulos Dominus mittit: quatenus hoc nobis tacitus innuat, quia qui charitatem erga alterum non habet, prædicationis

tionis officium suscipere nullatenus debet. Benè autem dicitur, quia misit eos ante faciem suam in omnem ciuitatem & locum, quò erat ipse venturus. Prædicatores enim suos Dominus sequitur: quia prædicatio præuenit, & tunc ad mentis nostræ habitaculum Dominus venit, quando verba exhortationis præcurrunt, atque per hoc veritas in mente suscipitur.

℞. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta, & dedit illis gloriam sempiternam: * Quorum doctrina fulget Ecclesia, vt sole luna. ℣. Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt iustitiam. Quorum. Gloria Patri. Quorum.

Lectio ix.

Hinc namque eisdem prædicatoribus Isaias dicit: Parate viam Domini, rectas facite semitas Dei nostri. Hinc filiis Psalmista ait: Iter facite ei, qui ascendit super occasum. Super occasum namque Dominus ascendit; quia vnde in passione occubuit, inde maiorem suam gloriam resurgendo manifestauit. Super occasum videlicet ascendit; quia mortem quam pertulit, resurgendo calcauit. Ei ergo qui ascendit super occasum, iter facimus, cùm nos eius gloriam vestris mentibus prædicamus, vt eas & ipse pòst veniens, per amoris sui præsentiam illustret.

Te Deum laudamus. 17.

COMMVNE
Apostolorum & Euangelistarum tempore Paschali.

Ad Vesperas, Aña. Sancti tui, cum reliquis de Laudibus. xxiiij. Psal. Dixit Dñs. cum reliq. de Dñica. 135. & loco vltimi, Psalm. Laudate Dñm omnes Gentes. 140.

Capitulum. *Sap.* 5.

Stabunt iusti in magna constantia aduersus eos, qui se angustiauerunt, & qui abstulerunt labores eorum.

Hymnus.

Tristes erant Apostoli
De Christi acerbo funere,
Quem morte crudelissima
Serui necarant impij.

Sermone verax Angelus
Mulieribus prædixerat:
Mox ore Christus gaudium
Gregi feret Fidelium.

Ad anxios Apostolos
Curru[n]t statim dum nuntiæ,
Illæ micantis obuia
Christi tenent vestigia.

Galilææ ad alta montium
Se conferunt Apostoli;
Iesúque, voti compotes,
Almo beantur lumine.

Vt sis perenne mentibus
Paschale Iesu gaudium;
A morte dira criminum,
Vitæ renatos libera.

Deo

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna sæcula. Amen.

℣. Sancti & iusti in Domino gaudete, alleluia. ℟. Vos elegit Deus in hereditatem sibi, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, & æternitas temporum, alleluia.

Oratio propria.

Ad Matutinũ, Inuitatorium. Regem Apostolorum Dominum, * Venite adoremus, alleluia. Psalm. Venite, exultemus. 2. Hymnus. Tristes erant Apostoli. vt sup. xxij.

In primo Nocturno, Aña. Stabunt iusti in magna constantia aduersus eos, qui se angustiauerunt, alleluia. Psalmi, Cæli enarrant. Benedicam. Eructauit. supra in Commun. Apostolorum. iij. ℣. Sancti & iusti in Domino gaudete, alleluia. ℟. Vos elegit Deus in hereditatem sibi, alleluia. Pater noster. Absolutio. Exaudi Dñe. ℣. Iube domne. Benedictio. Benedictione perpetua.

Lectiones in quolibet Nocturno, vt in Proprio annotatur.

℟. i. Beatus vir qui metuit Dominum, alleluia, * In mandatis eius cupit nimis, alleluia, alleluia, alleluia. ℣. Gloria & diuitiæ in domo eius, & iustitia eius manet in sæculum sæculi. In mandatis. Benedictio. Vnigenitus Dei Filius.

℟. ii. Tristitia vestra, alleluia, * Conuertetur in gaudium, alleluia, alleluia. ℣. Mundus autem gaudebit, vos verò contristabimini, sed tristitia vestra. Conuertetur. Benedictio. Spiritus sancti gratia.

℟. iij. Pretiosa in conspectu Domini, alleluia, * Mors sanctorum eius, alleluia. ℣. Custodit Dominus omnia ossa eorum, vnum ex his non conteretur. Mors. Gloria. Mors.

In secundo Nocturno, Aña. Ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, & inter sanctos sors illorum est, alleluia. Psalmi, Omnes Gentes. Exaudi Deus deprecationem. Exaudi Deus orationem. vt sup. vij. ℣. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, allel. ℟. Et æternitas temporum, alleluia. Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas. ℣. Iube domne. Benedictio. Deus Pater omnipotens.

℟. iiij. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, * Et æternitas temporum, alleluia, alleluia. ℣. Lætitia sempiterna erit super capita eorum: gaudium & exultationẽ obtinebunt. Et æternitas. Benedictio. Christus perpetuæ.

℟. v. Virtute magna reddebant Apostoli, * Testimonium resurrectionis Iesu Christi Domini nostri, alleluia, alleluia. ℣. Repleti quidem Spiritu sancto loquebantur cum fiducia verbum Dei. Testimonium. Benedictio. Ignem sui amoris.

℟. vj. Isti sunt agni nouelli, qui annuntiauerunt, alleluia: modò venerunt ad fontes, * Repleti sunt claritate, alleluia, alleluia. ℣. In conspectu Agni amicti sunt stolis albis, & palmę in manibus eorum. Repleti. Gloria. Repleti.

In tertio Nocturno, Aña.

Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, & æternitas temporum, alleluia. Psalmi, Confitebimur. Dominus regnauit, exultet. Dominus regnauit, irascantur. supra x. ℣. Lætitia sempiterna super capita eorum, alleluia. ℟. Gaudium & exultationem obtinebunt, alleluia. Pater noster. Absolutio. A vinculis peccatorum. Vers. Iube domne. Benedictio. Euangelica lectio.

℟. vij. Ego sum vitis vera, & vos palmites: * Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, alleluia, alleluia. ℣. Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Qui manet. Benedictio. Cuius, vel Quorum festum colimus.

℟. viij. Candidi facti sunt Nazaræi eius, alleluia: splendorem Deo dederunt, alleluia: * Et sicut lac coagulati sunt, alleluia, alleluia. ℣. Candidiores niue, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, sapphiro pulchriores. Et sicut. Gloria. Et sicut. Benedictio. Ad societatem.

AD LAVDES

& per Horas, Aña.

SAncti tui Domine florebunt sicut lilium, alleluia: & sicut odor balsami erunt ante te, alleluia. Psalmus. Dominus regnauit, cum reliquis in Psalterio. 19. Antiphona. In cælestibus regnis sanctorum habitatio est, alleluia: & in æternum requies eorum, alleluia. Antiphona. In velamento clamabant sancti tui Domine, alleluia, alleluia, alleluia. Aña. Spiritus & animæ iustorum hymnum dicite Deo nostro, alleluia, alleluia. Aña. Fulgebunt iusti sicut sol in conspectu Dei, alleluia.

Capitulum. Sap. 5.

STabunt iusti in magna constantia aduersus eos, qui se angustiauerunt, & qui abstulerunt labores eorum.

Hymnus.

PAschale mundo gaudium
Sol nuntiat formosior,
Cùm luce fulgentem noua
Iesum vident Apostoli.

In carne Christi vulnera
Micare tamquam sidera
Mirantur, & quidquid vident,
Testes fideles prædicant.
Rex Christe clementissime,
Tu corda nostra posside;
Vt lingua grates debitas
Tuo rependat nomini.
Vt sis perenne mentibus
Paschale Iesu gaudium;
A morte dira criminum
Vitæ renatos libera.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna sæcula.
Amen.

Vers. Pretiosa in conspectu Domini, alleluia. ℟. Mors sanctorum eius, alleluia.

Ad Benedictus, Antiphona. Filiæ Ierusalem, venite & videte Martyres cum coronis, quibus coronauit eos Dominus in die solemnitatis & lætitiæ, alleluia, alleluia.

Ad Tertiam, Antiphona In cælestibus regnis. Capitulum. Stabunt iusti.

℟. breue. Sancti & iusti in Domino gaudete, * Alleluia, alleluia. Sancti & iusti. ℣. Vos elegit Deus in hereditatem sibi. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Sancti & iusti. ℣. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, alleluia. ℟. Et æternitas temporum, alleluia.

Ad Sextam, Antiphona. In velamento.

Capitulum. Sap. 5.

Ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, & inter sanctos sors illorũ est.

℟. breue Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, * Alleluia, alleluia. Lux perpetua. ℣. Et æternitas temporum. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Lux perpetua. Vers. Lætitia sempiterna super capita eorum, alleluia. ℟. Gaudium & exultationem obtinebunt, alleluia.

Ad Nonam, Antiphona. Fulgebunt iusti.

Capitulum Rom. 8. c

Scimus quoniam diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, ijs, qui secundùm propositum vocati sunt sancti.

℟. breue Lætitia sempiterna super capita eorum, * Alleluia, alleluia. Lætitia. ℣. Gaudium & exultationem obtinebunt. Alleluia alleluia. Gloria Patri. Lætitia. Vers. Pretiosa in conspectu Domini, alleluia. ℟. Mors sanctorum eius, alleluia.

Ad Vesperas, Ant. Sancti tui. cum reliquis de Laudibus xxiiij. Psalmi, Dixit Dominus. Laudate pueri. Credidi. In conuertendo. Domine probasti. sup. xiiij. Capitulum. Stabunt iusti.

Hymnus. Triſtes erant Apoſtoli. xxij.

℣. Pretioſa in conſpectu Domini, alleluia. ℟. Mors ſanctorum eius, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona. Sancti & iuſti in Domino gaudete, alleluia: vos elegit Deus in hereditatem ſibi, alleluia.

COMMVNE vnius Martyris extra tempus Paſchale.

Ad Veſperas, Antiphona. Qui me confeſſus. cum reliquis de Laudib. xxxvj. Pſalmus. Dixit Dominus. cum reliq. de Dñica. 135. & loco vltimi, Pſalm. Laudate Dominum omnes Gentes. 140.

Capitulum. *Iacobi 1.b*

Beatus vir, qui ſuffert tentationem: quoniam cùm probatus fuerit, accipiet coronam vitæ, quam repromiſit Deus diligentibus ſe.

Hymnus.

Deus tuorum militum
Sors, & corona, præmium,
Laudes canentes Martyris
Abſolue nexu criminis.

Hic nempe mundi gaudia,
Et blanda fraudum pabula
Imbuta felle deputans
Peruênit ad Cæleſtia.

Pœnas cucurrit fortiter,
Et ſuſtulit viriliter;
Fundenſque pro te ſanguinē,
Æterna dona poſſidet.

Ob hoc precatu ſupplici
Te poſcimus piiſſime;
In hoc triumpho Martyris
Dimitte noxam ſeruulis.

Laus & perennis gloria
Patri ſit atque Filio,
Sancto ſimul Paraclito,
In ſempiterna ſæcula. Amen.

℣. Gloria & honore coronaſti eum Domine. ℟. Et conſtituiſti eum ſuper opera manuum tuarum.

Ad Magnificat. Antiphona. Iſte ſanctus pro lege Dei ſui certauit vſque ad mortem, & à verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat ſupra firmam petram.

Pro Martyre & Pontifice, Oratio.

Infirmitatem noſtram reſpice omnipotens Deus: & quia pondus propriæ actionis grauat, beati N. Martyris tui atque Pontificis interceſſio glorioſa nos protegat. Per Dominum noſtrum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos beati N. Martyris tui atque Pontificis annua ſolemnitate lætificas: concede propitius; vt cuius natalitia colimus, de eiuſdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

Pro Martyre tantum, Oratio.

Præſta quæſumus omnipotens Deus: vt qui beati N. Martyris tui natalitia colimus;

colimus; intercessione eius in tui nominis amore roboremur. Per Dominum.

Alia Oratio.

PRæsta quæsumus omnipotens Deus: vt intercedente beato N. Martyre tuo, & à cunctis aduersitatibus liberemur in corpore, & à prauis cogitationibus mundemur in mente. Per Dñm.

Ad Matutinũ. Inuitatorium.

Regem Martyrum Dominum, * Venite adoremus.

Psalm. Venite, exultemus. 2.

Hymnus. Deus tuorum militum. xxvj.

In primo Nocturno. Aña.

In lege Domini fuit voluntas eius die ac nocte.

Psalmus 1.

BEatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit, * & in cathedra pestilentiæ non sedit:

Sed in lege Domini voluntas eius, * & in lege eius meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo:

Et folium eius non defluet: * & omnia quæcumque faciet prosperabuntur.

Non sic impij, non sic: * sed tamquam puluis, quem proijcit ventus à facie terræ.

Ideò non resurgent impij in iudicio: * neque peccatores in concilio iustorum.

Quoniam nouit Dominus viam iustorum: * & iter impiorum peribit.

Aña. In lege Domini fuit voluntas eius die ac nocte.

Antiphona. Prædicans præceptum Domini constitutus est in monte sancto eius.

Psalmus 2.

QVare fremuerunt Gentes, * & populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terræ, & principes conuenerunt in vnum * aduersus Dominum, & aduersus Christum eius.

Dirumpamus vincula eorum: * & proijciamus à nobis iugum ipsorum.

Qui habitat in cælis, irridebit eos: * & Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * & in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præceptum eius.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula à me, & dabo tibi Gentes hereditatem tuam, * & possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea, *

& tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini qui iudicatis terram.

Seruite Domino in timore:* & exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus,* & pereatis de via iusta.

Cùm exarserit in breui ira eius,* beati omnes, qui confidunt in eo.

Antiphona. Prædicans præceptum Domini constitutus est in monte sancto eius.

Aña. Voce mea ad Dñm clamaui, & exaudiuit me de monte sancto suo. Psalm. 3.

Domine, quid multiplicati sunt qui tribulant me?* multi insurgunt aduersum me.

Multi dicunt animæ meæ:* Non est salus ipsi in Deo eius.

Tu autem Domine susceptor meus es, * gloria mea, & exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamaui: * & exaudiuit me de monte sancto suo.

Ego dormiui, & soporatus sum: * & exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, saluum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes aduersantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contriuisti.

Domini est salus: * & super populum tuum benedictio tua.

Aña. Voce mea ad Dñm clamaui: & exaudiuit me de monte sancto suo. ℣. Gloria & honore coronasti eum Dñe. ℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum. Pater noster. Absolutio. Exaudi Domine. ℣ Iube domne. Benedictio Benedictione perpetua.

Lectiones sequentes primi Nocturni leguntur in festo Martyris & Pontificis.

In festo autem Martyris non Pontificis leguntur quæ inferiùs positæ sunt in Communi plurimorum Martyrum xlvij.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. *Cap. 20 d*

A Mileto Paulus mittens Ephesum, vocauit Maiores natu Ecclesiæ. Qui cùm venissent ad eum, & simul essent, dixit eis: Vos scitis à prima die, qua ingressus sum in Asiam, qualiter vobiscum per omne tempus fuerim, seruiens Domino cum omni humilitate, & lacrymis, & tentationibus, quæ mihi acciderunt ex insidiis Iudæorum: quomodo nihil subtraxerim vtilium,

quò

quò minùs annuntiarem vobis, & docerem vos publicè, & per domos, testificans Iudæis atque Gentilibus in Deum pœnitentiam, & fidem in Dominum nostrum Iesum Christum. Et nunc ecce alligatus ego spiritu, vado in Ierusalem, quæ in ea ventura sint mihi, ignorans: nisi quòd Spiritus sanctus per omnes ciuitates mihi protestatur, dicens: quoniam vincula & tribulationes Ierosolymis me manent. Sed nihil horum vereor: nec facio animam meam pretiosiorem quàm me, dummodò consummem cursum meum, & ministerium verbi, quod accepi à Domino Iesu, testificari Euangelium gratiæ Dei.

℟. Iste sanctus pro lege Dei sui certauit vsque ad mortem, & à verbis impiorum non timuit: * Fundatus enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, & peruenit ad cælestia regna. Fundatus. Benedictio. Vnigenitus Dei Filius. Lectio ij.

ET nunc ecce ego scio, quia ampliùs non videbitis faciem meam vos omnes, per quos transiui prædicans regnum Dei. Quapropter contestor vos hodierna die, quia mundus sum à sanguine omnium. Non enim subterfugi, quò minùs annuntiarem omne consilium Dei vobis. Attendite vobis, & vniuerso gregi, in quo vos Spiritus sanctus posuit episcopos regere Ecclesiam Dei, quam acquisiuit sanguine suo. Ego scio quoniam intrabunt post discessionem meam lupi rapaces in vos, non parcentes gregi. Et ex vobisipsis exurgent viri loquentes peruersa, vt abducant discipulos post se. Propter quod vigilate, memoria retinentes, quoniam per triennium noctè & die non cessaui, cum lacrymis monens vnumquemque vestrûm.

℟. Iustus germinabit sicut lilium: * Et florebit in æternum ante Dñm. ℣. Plantatus in domo Domini, in atriis domus Dei nostri. Et florebit. *Benedictio.* Spiritus sancti gratia. Lectio iij.

ET nunc commendo vos Deo, & verbo gratiæ ipsius, qui potens est ædificare, & dare hereditatem in sanctificatis omnibus. Argentum & aurum, aut vestem nullius concupiui, sicut ipsi scitis: quoniam ad ea quæ mihi opus erant, & his qui mecum sunt, ministrauerunt manus istæ. Omnia ostendi vobis, quoniam sic laborantes, oportet suscipere infirmos ac meminisse verbi Do-

mini Iesu, quoniam ipse dixit: beatius est magis dare, quàm accipere. Et cùm hæc dixisset, positis genibus suis orauit cum omnibus illis. Magnus autem fletus factus est omnium: & procumbentes super collum Pauli, osculabantur eum, dolentes maximè in verbo quod dixerat, quoniam ampliùs faciem eius non essent visuri. Et deducebant eum ad nauem.

℟. Iste cognouit iustitiam, & vidit mirabilia magna, & exorauit Altíssimum: * Et inuentus est in numero sanctorum. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, & peruênit ad cælestia regna. Et inuentus. Gloria. Et inuentus.

In secundo Nocturno, Aña. Filij hominum scitote quia Dominus sanctum suum mirificauit. Psalmus 4.

Cum inuócarem, exaudiuit me Deus iustitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * & exaudi orationem meam.

Filij hominum vsquequò graui corde? * vt quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificauit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cùm clamauero ad eum.

Irascimini, & nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium iustitiæ, & sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti lætitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, & requiescam;

Quoniam tu Dñe singulariter in spe * constituisti me.

Antiphona. Filij hominum scitote quia Dominus sanctum suum mirificauit.

Antiphona. Scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti eum Domine. Psalmus 5.

Verba mea auribus percipe Domine, * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meæ, * Rex meus, & Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Domine, manè exaudies vocem meam.

Manè astabo tibi, & videbo: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit iuxta te malignus: * neque permanebunt iniusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum & dolo-

sum

ſum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine miſericordiæ tuæ
Introibo in domum tuam:* adorabo ad templum ſanctum tuum in timore tuo.
Domine deduc me in iuſtitia tua: * propter inimicos meos dirige in conſpectu tuo viam meam.
Quoniam non eſt in ore eorum veritas: * cor eorum vanum eſt.
Sepulchrum patens eſt guttur eorum, linguis ſuis dolosè agebant,* iudica illos Deus.
Decidant à cogitationibus ſuis, ſecundùm multitudinem impietatum eorum expelle eos,* quoniam irritauerunt te Domine.
Et lætentur omnes, qui ſperant in te, * in æternum exultabunt : & habitabis in eis.
Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices iuſto.
Domine, vt ſcuto bonæ voluntatis tuæ * coronaſti nos.
Aña. Scuto bonæ voluntatis tuæ coronaſti eum Domine.
Aña In vniuerſa terra gloria & honore coronaſti eum.

Pſalmus 8.

DOmine Dñs noſter, * quàm admirabile eſt nomen tuũ in vniuerſa terra!
Quoniam eleuata eſt magnificentia tua * ſuper cælos.
Ex ore infantium & lactentium perfeciſti laudem propter inimicos tuos, * vt deſtruas inimicum & vltorem.
Quoniam videbo cælos tuos, opera digitorum tuorum:* lunam & ſtellas, quæ tu fundaſti.
Quid eſt homo, quòd memor es eius? * aut filius hominis, quoniam viſitas eum?
Minuiſti eum paulò minùs ab Angelis, gloria & honore coronaſti eum: * & conſtituiſti eum ſuper opera manuum tuarum:
Omnia ſubieciſti ſub pedibus eius, * oues & boues vniuerſas, inſuper & pecora campi;
Volucres cæli, & piſces maris, * qui perambulant ſemitas maris.
Domine Dominus noſter,* quàm admirabile eſt nomen tuum in vniuerſa terra!
Aña In vniuerſa terra gloria & honore coronaſti eum.
℣. Poſuiſti Domine ſuper caput eius. ℟. Coronam de lapide pretioſo. Pater noſter. Abſolutio Ipſius pietas. Verſ. Iube domne. Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Sermo ſancti Auguſtini Epiſcopi.

Serm.44. de Sanctis.

Lectio iiij.

TRiumphalis beati Martyris N. dies hodie nobis anniuerſaria celebritate

recurrit: cuius glorificationi ſicut congaudet Eccleſia, ſic eius proponit ſequenda veſtigia. Si enim compatimur, & conglorificabimur. In cuius glorioſo agone duo nobis præcipuè conſideranda ſunt: indurata videlicet tortoris ſæuitia, & Martyris inuicta patientia. Sæuitia tortoris, vt eam deteſtemur: patientia Martyris, vt eam imitemur. Audi Pſalmiſtam aduerſus malitiam increpantem: Noli æmulari in malignantibus: quoniam tamquam fœnum velociter areſcent. Quòd autem aduerſus malignantes patientia exhibenda ſit, audi Apoſtolum ſuadentem: Patientia vobis neceſſaria eſt, vt reportetis promiſſiones.

Reſp. Honeſtum fecit illum Dominus, & cuſtodiuit eum ab inimicis, & à ſeductoribus tutauit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Deſcenditque cum illo in foueam: & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit. Benedictio. Chriſtus perpetuæ.

Lectio v.

CORonata itaque eſt beati Martyris patientia, mancipata eſt æternis cruciatibus tortoris incorrecta malitia. Hoc attendens in agone ſuo glorioſus Chriſti athleta, non exhorruit carcerem. Ad imitationem capitis ſui tolerauit probra, ſuſtinuit irriſiones, flagella non timuit: & quot ante mortem pro Chriſto pertulit ſupplicia, tot ei de ſe obtulit ſacrificia. Quod enim propinante Apoſtolo biberat, alte retinebat: Quia non ſunt condignæ paſſiones huius temporis ad futuram gloriam, quæ reuelabitur in nobis. Et quia momentaneum hoc & leue noſtræ tribulationis, æternum gloriæ pondus operatur in cælis. Huius promiſſionis amore à terrenis ſuſpenſus, & prægustata ſupernæ ſuauitatis dulcedine ineffabiliter affectus, dicebat cum Pſalmiſta: Quid mihi eſt in cælo, & à te quid volui ſuper terram? Defecit caro mea, & cor meum: Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum.

℟. Deſiderium animæ eius tribuiſti ei Domine, * Et voluntate labiorum eius non fraudaſti eum. ℣. Quoniam præueniſti eum in benedictionibus dulcedinis: poſuiſti in capite eius coronam de lapide pretioſo. Et voluntate. Benedictio. Ignem ſui amoris.

Lectio vj.

COntemplabatur enim quantum in ænigmate infirmitas humana oculum mentis in æternitate figere poteſt, quanta ſint ſupernæ ciuitatis

ciuitatis gaudia : & ea enarrare non suffi iens, admirando clamabat; Quid mihi est in cælo? Quasi diceret; Excedit vires meas, excedit facultatem eloquentiæ meæ, transcendit capacitatem intelligentiæ meæ illud decus, illa gloria, illa celsitudo, qua nobis, à conturbatione hominum remotis, in abscondito faciei suæ Iesus Christus Dominus noster reformabit corpus humilitatis nostræ, configuratum corpori claritatis suæ. Huius perfectæ libertatis contemplatione nullum vitabat periculum, nullum horrebat supplicium: & si millies posset mori, non putabat se hanc dignè posse aliqua ratione promereri.

℟. Stola iucunditatis induit eum Dominus:* Et coronam pulchritudinis posuit super caput eius. ℣. Cibauit illum Dominus pane vitæ & intellectus : & aqua sapientiæ salutaris potauit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

In tertio Nocturno. Aña.

Iustus Dominus, & iustitiam dilexit : æquitatem vidit vultus eius. Psalmus 10.

IN Domino confido : quomodo dicitis animę meę:* Transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, parauerunt sagittas suas in pharetra, * vt sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt : * iustus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo, * Dominus in cælo sedes eius :

Oculi eius in pauperem respiciunt: * palpebræ eius interrogant filios hominum.

Dominus interrogat iustum & impium:* qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos:* ignis, & sulphur, & spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam iustus Dominus, & iustitias dilexit: * æquitatem vidit vultus eius.

Antiphona. Iustus Dominus, & iustitiam dilexit : æquitatem vidit vultus eius.

Antiphona. Habitabit in tabernaculo tuo : requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula,* & operatur iustitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo,* qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit proximo suo malum, * & opprobrium non accepit aduersus proximos suos:

Ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus: * timentes autem Dominum glorificat:

Qui iurat proximo suo, & non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad vsuram, & munera super innocentem non accepit:

Qui facit hæc,* non mouebitur in æternum.

Antiphona Habitabit in tabernaculo tuo: requiescet in monte sancto tuo.

Ana Posuisti Domine super caput eius coronam de lapide pretioso. Psalmus 20.

Domine in virtute tua lætabitur rex:* & super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis eius tribuisti ei:* & voluntate labiorum eius non fraudasti eum.

Quoniam præuenisti eum in benedictionibus dulcedinis:* posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit à te:* & tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est gloria eius in salutari tuo: * gloriam & magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi: * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino: * & in misericordia Altissimi non commouebitur.

Inueniatur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera tua inueniat omnes qui te oderunt.

Pones eos vt clibanum ignis in tempore vultus tui:* Dominus in ira sua conturbabit eos, & deuorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes: * & semen eorum à filiis hominum.

Quoniam declinauerunt in te mala; * cogitauerunt consilia, quæ non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute tua: * cantabimus & psallemus virtutes tuas.

Antiphona. Posuisti Domine super caput eius coronam de lapide pretioso. ℣. Magna est gloria eius in salutari tuo. ℟. Gloriam & magnum decorem impones super eum. Pater noster. Absolutio. A vinculis. ℣. Iube domne. Benedictio. Euangelica. lectio.

Lectio sancti Euangelij secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 14. c

IN illo tempore: Dixit Iesus turbis: Si quis venit ad me, & non odit patrem suum, & matrem, & vxorem, & filios, & fratres, & sorores, adhuc autem & animam suam, non potest meus esse discipulus. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Homilia 37. in Euangelia.

SI consideremus, fratres charissimi, quæ & quanta sunt quæ nobis promittuntur in cælis, vilescunt animo omnia quæ habentur in terris. Terrena namque substantia supernæ felicitati comparata, pondus est, non subsidium. Temporalis vita æternæ vitæ comparata, mors est potiùs dicenda, quàm vita. Ipse enim quotidianus defectus corruptionis quid est aliud, quàm quædam prolixitas mortis? Quæ autem lingua dicere, vel quis intellectus capere sufficit, illa supernæ ciuitatis quanta sint gaudia; Angelorum choris interesse, cum beatissimis spiritibus gloriæ Conditoris assistere, præsentem Dei vultum cernere, incircumscriptũ lumen videre, nullo mortis metu affici, incorruptionis perpetuæ munere lætari?

℟. Corona aurea super caput eius, * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris & opus fortitudinis. ℣. Quoniam præuenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. Expressa. Benedictio. Cuius festum colimus. Lectio viij.

SEd ad hæc audita inardescit animus: iamque illic cupit assistere, vbi se sperat sine fine gaudere. Sed ad magna præmia perueniri non potest, nisi per magnos labores. Vnde & Paulus egregius prædicator dicit: Non coronabitur nisi qui legitimè certauerit. Delectat ergo mentem magnitudo præmiorum, sed non deterreat certamen laborum. Vnde ad se venientibus Veritas dicit: Si quis venit ad me, & non odit patrem suum, & matrem, & vxorem, & filios, & fratres, & sorores, adhuc autem & animam suam, non potest meus esse discipulus.

℟. Hic est verè martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas iudicum non timuit, nec terrenæ dignitatis gloriam quæsiuit, sed ad cælestia regna peruênit. ℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Qui minas. Gloria

 ria

ria Patri. Qui minas. Benedictio. Ad societatem.

Lectio ix.

SEd percontari libet, quomodo parentes,& carnaliter propinquos præcipimur odisse, qui iubemur & inimicos diligere? Et certè Veritas de vxore dicit: Quod Deus coniunxit, homo non separet. Et Paulus ait: Viri, diligite vxores vestras, sicut & Christus Ecclesiam. Ecce, discipulus vxorem diligendam prædicat, cùm magister dicat: Qui vxorem non odit, non potest meus esse discipulus. Numquid aliud judex nuntiat, aliud præco clamat? An simul & odisse possumus, & diligere? Sed si vim præcepti perpendimus, vtrumque agere per discretionem valemus: vt vxorem, & eos, qui nobis carnis cognatione coniuncti sunt, & quos proximos nouimus, diligamus; & quos aduersarios in via Dei patimur, odiendo & fugiendo nesciamus.

Te Deum laudamus. 18.

Sequens Resp. dicitur vltimo loco in Festis quinque SS. Martyrum Pontt. Marcelli, Ioannis, Siluerij, Martini, & Pontiani.

℟. Domine præuenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * Posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. ℣. Vitam petiit à te, & tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum sæculi. Posuisti. Gloria Patri. Posuisti.

AD LAVDES

& per Horas, Aña.

QVi me confessus fuerit coram hominibus, confitebor & ego eum coram Patre meo. Psalm. Dominus regnauit. cum reliquis. 19.

Aña Qui sequitur me, non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vitæ, dicit Dominus. Aña. Qui mihi ministrat, me sequatur: & vbi ego sum, illic sit & minister meus. Aña. Si quis mihi ministrauerit, honorificabit eum Pater meus, qui est in cælis, dicit Dominus. Aña. Volo Pater, vt vbi ego sum, illic sit & minister meus.

Capitulum. *Iacobi* 1. *b*

BEatus vir, qui suffert tentationem: quoniam cùm probatus fuerit, accipiet coronam vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se.

Hymnus.

INuicte Martyr, vnicum
Patris secutus Filium,
Victis triumphas hostibus,
Victor fruens Cælestibus.
Tui precatus munere
Nostrum reatum dilue,
Arcens mali contagium,
Vitæ repellens tædium.
Soluta sunt iam vincula
Tui sacrati corporis:

Nos

Nos solue vinclis sæculi
Dono superni Numinis.
Deo Patri sit gloria,
Eiusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, & per omne sæculum. Amen.

℣. Iustus vt palma florebit.
℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Benedictus, Antiphona.

Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.

Pro Martyre & Pontifice, Oratio.

INfirmitatem nostram respice omnipotens Deus: & quia pondus propriæ actionis grauat, beati N. Martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum.

Alia Oratio.

DEus, qui nos beati N. Martyris tui atque Pontificis annua solemnitate lætificas: concede propitius; vt cuius natalitia colimus, de eiusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum nostrum.

Pro Martyre tantùm. Oratio.

PRæsta quæsumus omnipotens Deus: vt qui beati N. Martyris tui natalitia colimus; intercessione eius in tui nominis amore roboremur. Per Dominum.

Alia Oratio.

PRæsta quæsumus omnipotens Deus: vt intercedente beato N. Martyre tuo, & à cunctis aduersitatibus liberemur in corpore, & à prauis cogitationibus mundemur in mente. Per Dñm.

Ad Tertiam, Antiphona.

Qui sequitur me. Capitulum. Beatus vir.

℟. breue. Gloria & honore, * Coronasti eum Domine. Gloria & honore. ℣. Et constituisti eum super opera manuum tuarum. Coronasti. Gloria Patri. Gloria & honore. ℣. Posuisti Domine super caput eius. ℟. Coronam de lapide pretioso.

Ad Sextam, Antiphona.

Qui mihi ministrat.

Capitulum. *Eccli.15.*

CIbauit illum pane vitæ & intellectus, & aqua sapientiæ salutaris potauit illum Dominus Deus noster.

℟. breue. Posuisti Domine, * Super caput eius. Posuisti. ℣. Coronam de lapide pretioso. Super. Gloria Patri. Posuisti. Vers. Magna est gloria eius in salutari tuo. ℟. Gloriam & magnum decorem impones super eum.

Ad Nonã, Aña. Volo Pater.

Capitulum. *Eccli.39.*

IVstus cor suum tradidit ad vigilandum diluculo ad Dominum, qui fecit il-

lum, & in conſpectu Altiſſimi deprecabitur.

℟.br. Magna eſt gloria eius, * In ſalutari tuo. Magna eſt. ℣. Gloriam & magnum decorem impones ſuper eum. In ſalutari. Gloria Patri. Magna eſt. ℣. Iuſtus vt palma florebit. ℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Veſperas, Aña. Qui me confeſſus, vt ſup. cum reliq. de Laudib xxxvj. Pſal. Dixit Dominus. cum reliq. de Dominica, 135. & loco vltimi, Pſalm. Credidi. 139. Capitulũ. Beatus vir. Hymnus. Deus tuorum militum.xxvj. ℣, Iuſtus vt palma florebit. ℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Magnificat, Aña. Qui vult venire poſt me, abneget ſemetipſum, & tollat crucem ſuam, & ſequatur me.

Aliæ Lectiones pro vno Martyre.

In ſecundo Nocturno.

De Expoſitione ſancti Ambroſij Epiſcopi in Pſalmum centeſimum decimum octauum.

Serm. 21. Lectio iiij.

PRincipes perſecuti ſunt me gratis: & à verbis tuis trepidauit cor meum. Benè hoc Martyr dicit, quòd iniuſtè perſecutionum tormenta ſuſtineat: qui nihil rapuerit, nullum violentus oppreſſerit, nullius ſanguinem fuderit, nullius torum putauerit eſſe violandum: qui nihil legibus debeat, & grauiora latronum ſuſtinere cogatur ſupplicia: qui loquatur iuſtè, & non audiatur: qui loquatur plena ſalutis, & impugnetur: vt poſſit dicere, Cùm loquebar illis, impugnabant me gratis. Gratis igitur perſecutionem patitur, qui impugnatur ſine crimine: impugnatur vt noxius, cùm ſit in tali confeſſione laudabilis: impugnatur quaſi veneficus, qui in nomine Domini gloriatur, cùm pietas virtutum omnium fundamentum ſit.

Reſp. Honeſtum fecit illum Dominus, & cuſtodiuit eum ab inimicis, & à ſeductoribus tutauit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Deſcenditque cum illo in foueam, & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio v.

VEre fruſtrà impugnatur, qui apud impios & infidos impietatis arceſſitur, cùm fidei ſit magiſter. Verùm qui gratis impugnatur, fortis debet eſſe & conſtans. Quomodo ergo ſubtexuit: Et à verbis tuis trepidauit cor meum? Trepidare infirmitatis eſt, timoris atque formidinis. Sed eſt etiam infirmitas

firmitas ad salutem, est etiam timor sanctorum. Timete Dominum omnes sancti eius. &, Beatus vir qui timet Dominum. Qua ratione beatus? Quia in mandatis eius cupit nimis.

℟. Desiderium animæ eius tribuisti ei Domine, * Et voluntate labiorum eius non fraudasti eum. Vers. Quoniam præuenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio vj.

POne ergo Martyrem inter pericula constitutum, cùm inde immanitas bestiarum ad incutiendum terrorem infremat, aliunde stridor candentium laminarum, & flamma fornacis ardentis exæstuet, ex parte alia personent tractus grauium catenarum, hinc carnifex cruentus assistat: pone, inquam, circumspectantem omnia plena suppliciis, deinde cogitantem mandata diuina, illum ignem perpetuum, illud sine fine incendium perfidorum, illam pœnę recrudescentis ærumnam: trepidare corde, ne, dum præsentibus cedat, perpetuis se dedat exitiis: perturbari animo, dum futuri iudicij rhomphæam illam terribilem quadam conspectus specie contuetur. Nónne ad hanc trepidationem fiduciæ viri constantis, æqualis in eumdem concurrit effectum confidentia cupientis æterna, & diuina trepidantis?

℟. Stola iucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput eius. ℣. Cibauit illum Dominus pane vitæ & intellectus: & aqua sapientiæ salutaris potauit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 16. d*

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Homilia 32. in Euangelia.

QVia Dominus ac Redemptor noster nouus homo venit in mundum, noua præcepta dedit mundo. Vitæ etenim nostræ veteri in vitiis enutritæ contrarietatem opposuit nouitatis suæ. Quid enim vetus, quid carnalis homo nouerat, nisi sua retinere, aliena rapere, si posset: concupiscere, si non posset? Sed cælestis medicus singu-

singulis quibusque vitiis obuiantia adhibet medicamenta. Nam sicut arte medicinæ calida frigidis, frigida calidis curantur; ita Dominus noster contraria opposuit medicamenta peccatis, vt lubricis continentiam, tenacibus largitatem, iracundis mansuetudinem, elatis præciperet humilitatem.

℟. Corona aurea super caput eius, * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, & opus fortitudinis. ℣. Quoniam præuenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. Expressa.

Lectio viij.

CErtè cùm se sequentibus noua mandata proponeret, dixit: Nisi quis renuntiauerit omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus. Ac si apertè dicat: Qui per vitam veterem aliena concupiscitis, per nouæ conuersationis studium & vestra largimini. Quid verò in hac lectione dicat, audiamus. Qui vult post me venire, abneget semetipsum. Ibi dicitur, vt abnegemus nostra; hîc dicitur, vt abnegemus nos. Et fortasse laboriosum non est homini relinquere sua: sed valdè laboriosum est relinquere semetipsum. Minus quippe est abnegare quod habet: valdè autem multum est, abnegare quod est.

℟. Hic est verè martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas iudicum non timuit, nec terrenæ dignitatis gloriam quæsiuit, sed ad cælestia regna peruênit. ℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Qui minas. Gloria Patri. Qui minas.

Lectio ix.

AD se autem nobis venientibus Dominus præcepit, vt renuntiemus nostris: quia quicumque ad fidei agonem venimus, luctamen contra malignos spiritus sumimus. Nihil autem maligni spiritus in hoc mundo proprium possident: nudi ergo cum nudis luctari debemus. Nam si vestitus quisque cum nudo luctatur, citius ad terram deijcitur, quia habet vnde teneatur. Quid enim sunt terrena omnia, nisi quædam corporis indumenta? Qui ergo contra diabolum ad certamen properat, vestimenta abijciat, ne succumbat.

Te Deum laudamus. 18.

COMMVNE
Martyrum tempore Paschali.

Ad Vesperas, Antiphona.

Sancti tui Domine. cum reliquis de Laudibus. xlv.

Psal-

Psalmus. Dixit Dominus. cum reliquis de Dominica. 135. & loco vltimi. Psalmus. Laudate Dominum omnes Gentes. 140.

Capitulum. *Sap.* 5.

STabunt iusti in magna constantia aduersus eos, qui se angustiauerunt, & qui abstulerunt labores eorum.

Hymnus pro vno Martyre.

DEus tuorum militum
Sors, & corona, præmium,
Laudes canentes Martyris
Absolue nexu criminis.
Hic nempe mundi gaudia,
Et blanda fraudum pabula
Imbuta felle deputans
Peruênit ad Cælestia.
Pœnas cucurrit fortiter,
Et sustulit viriliter,
Fundensque pro te sanguinem,
Æterna dona possidet.
Ob hoc precatu supplici
Te poscimus piissime;
In hoc triumpho Martyris
Dimitte noxam seruulis.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna sæcula Amen.

Pro pluribus Martyribus dicitur Hymnus.

REx gloriose Martyrum,
Corona confitentium,
Qui respuentes terrea
Perducis ad Cælestia,
Aurem benignam protinus
Intende nostris vocibus;
Trophæa sacra pangimus:
Ignosce quod deliquimus.
Tu vincis inter Martyres,
Parcisque Confessoribus:
Tu vince nostra crimina,
Largitor indulgentiæ.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna sæcula Amen.

℣. Sancti & iusti in Domino gaudete, alleluia. ℟. Vos elegit Deus in hereditatem sibi, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, & æternitas temporum, alleluia.

Oratio, si non adsit propria, sumitur de Communi vnius vel plurimorum Martyrũ extra tempus Paschale.

Ad Matutinũ. Inuitatorium.

Exultent in Domino sancti, * Alleluia. Psalmus. Venite, exultemus. 2.

Hymnus pro vno Martyre. Deus tuorum militum. vt suprà. xlj.

Pro pluribus Martyribus, Hymnus

CHristo profusum sanguinem,
Et Martyrum victorias,
Dignamque cælo lauream
Lætis sequamur vocibus.
Terrore victo sæculi,
Pœnisque spretis corporis,

Mortis

Mortis sacræ compendio
Vitam beatam possident.
Traduntur igni Martyres,
Et bestiarum dentibus:
Armata sæuit vngulis
Tortoris insani manus.
Nudata pendent viscera;
Sanguis sacratus funditur:
Sed permanent immobiles
Vitæ perennis gratia.
Te nunc Redemptor quæsumus,
Vt Martyrum consortio
Iungas precantes seruulos
In sempiterna sæcula. Amen.

In primo Nocturno, Añ.

Stabunt iusti in magna constantia aduersus eos, qui se angustiauerunt, alleluia.

Sub vna tantùm Antiphona dicuntur Psalmi cuiuslibet Nocturni.

Psalmi pro vno & pluribus Martyribus, Beatus vir. Quare fremuerunt. Dñe, quid multiplicati sunt. xxvij. ℣. Sancti & iusti in Domino gaudete, alleluia. ℟. Vos elegit Deus in hereditatem sibi, alleluia. Pater noster. Absolutio. Exaudi Domine. Vers. Iube domne. Benedictio. Benedictione perpetua.

Lectiones j. Nocturni de Scriptura, quæ occurrit tempore Paschali in Officio de Tempore: vel, quando non adsunt, de Communi vnius vel plurimorum Martyrum extra tempus Paschale.

℟. j. Beatus vir qui metuit Dominum, alleluia: * In mandatis eius cupit nimis, alleluia, alleluia, alleluia. ℣ Gloria & diuitiæ in domo eius, & iustitia eius manet in sæculum sæculi. In mandatis. Benedictio. Vnigenitus Dei Filius.

℟. ij. Tristitia vestra, alleluia, * Conuertetur in gaudium, alleluia, alleluia. ℣. Mundus autem gaudebit, vos verò contristabimini, sed tristitia vestra. Conuertetur in gaudium. Benedictio. Spiritus sancti gratia,

℟. iij. Pretiosa in conspectu Domini, alleluia, * Mors sanctorum eius, alleluia. ℣. Custodit Dominus omnia ossa eorum, vnum ex his non conteretur. Mors. Gloria Patri. Mors.

In secundo Nocturno, Añ.

Ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, & inter sanctos sors illorum est, alleluia.

Pro vno Martyre, Psalmi, Cùm inuocarem. Verba mea. Domine Dominus noster. xxx.

Pro pluribus Martyribus, Psalmi, Domine, quis habitabit. Conserua. Domini est terra. liiij. ℣. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, allel. ℟. Et æternitas temporum, alleluia. Pater noster.

ſter. Abſolutio. Ipſius pietas. ℣ Iube domne. Benedictio Deus Pater omnipotēs.

Sermo ſancti Ambroſij Epiſcopi.

Serm. 22. Lectio iiij.

DIgnum & congruum eſt, fratres, vt poſt lætitiam Paſchæ, quam in Eccleſia celebrauimus, gaudia noſtra cum ſanctis Martyribus conferamus: & ijs annuntiemus Dominicæ reſurrectionis gloriam, qui conſortes ſunt Dominicæ paſſionis. Qui enim ſocij ſunt contumeliæ, debent & participes eſſe lætitiæ. Ita enim dicit beatus Apoſtolus: Sicut ſocij paſſionum eſtis, & reſurrectionis eritis: ſi tolerabimus, inquit, & conregnabimus. Qui ergo tolerauerunt mala propter Chriſtum, debent & gloriam habere cùm Chriſto.

℟. Lux perpetua lucebit ſanctis tuis Domine, * Et æternitas temporum, alleluia, alleluia. ℣. Lætitia ſempiterna erit ſuper capita eorum: gaudium & exultationem obtinebunt. Et æternitas. Benedictio. Chriſtus perpetuæ.

Lectio v.

ANnuntiemus, inquam, ſanctis Martyribus Dominicæ Paſchæ gratiam: vt dum ſepulturæ illius prædicamus reſerata clauſtra, & horum ſepulchra reſerentur: dum corpus illius mortuum dicimus tepentibus venis ſubitò viguiſſe, horum quoque membra iam frigida immortalitatis calore feueantur. Eadem enim ratio Martyres ſuſcitat, quæ & Dominum ſuſcitauit. Nam ſicut viam paſſionis eius experti ſunt: ita experientur & vitæ. Scriptum eſt enim in Pſalmo: Notas mihi feciſti vias vitæ. Hoc vtique in reſurrectione ex perſona dicitur Saluatoris; vt qui, dum poſt mortem ab inferis redit ad ſuperos, incipiat notam habere viam vitæ, quæ antè habebatur ignota.

℟. In ſeruis ſuis, alleluia, * Conſolabitur Deus, alleluia. ℣. Iudicabit Dominus populum ſuum, & in ſeruis ſuis. Conſolabitur. Benedictio. Ignem ſui amoris.

Lectio vj.

IGnota enim erat ante Chriſti aduentum via vitæ, quæ nullius adhuc reſurgentis fuerat temerata veſtigio. At vbi Dominus reſurrexit, nota facta, ſolo attrita eſt plurimorum. De quibus ſanctus Euangeliſta ait: Multorum corpora ſanctorum ſurrexerunt cum eo, & introierunt in ſanctam ciuitatem. Vnde cùm Dominus in reſurrectione ſua dixerit,

Notas mihi fecisti vias vitæ: possumus & nos iam dicere Domino; Notas fecisti nobis vias vitæ. Ipse enim nobis notas fecit vias vitæ, qui nobis semitam manifestauit ad vitam. Notas enim mihi fecit vias vitæ, cùm me docuit fidẽ, misericordiam, iustitiam, castitatem. His enim peruenitur itineribus ad salutem.

℟. Filiæ Ierusalem, venite & videte Martyres cum coronis, quibus coronauit eos Dominus, * In die solemnitatis & lætitiæ, alleluia. ℣. Quoniam confortauit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In die solemnitatis. Gloria Patri. In die solemnitatis.

In tertio Nocturno Aña.

Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, & æternitas temporum, alleluia.

Psalmi pro vno Martyre, In Domino confido. Domine, quis habitabit. Domine in virtute tua. xxxiij.

Pro pluribus Martyribus, Psalmi, Exultate iusti. Benedicam Dominum. Deus noster refugium. vt infrà. lvj.

Vers. Lætitia sempiterna super capita eorum, alleluia. ℟. Gaudium & exultationem obtinebunt, alleluia. Pater noster. Absolutio. A vinculis. ℣. Iube domne. Benedictio. Euangelica lectio.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio vij. *Cap.15.*

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Ego sum vitis vera: & Pater meus agricola est. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tractatu 80. in Ioannem.

ISte locus Euangelicus, fratres, vbi se dicit Dominus vitem, & discipulos suos palmites, secundùm hoc dicit, quòd est caput Ecclesiæ, nosque membra eius, mediator Dei & hominum homo Christus Iesus. Vnius quippe naturæ sunt vitis & palmites. Propter quod cùm esset Deus, cuius naturæ non sumus, factus est homo, vt in illo esset vitis humana natura, cuius & nos homines palmites esse possemus.

℟. Ego sum vitis vera, & vos palmites: * Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, alleluia, alleluia. ℣. Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Qui manet. Benedictio. Cuius, vel Quorum festum colimus.

Lectio viij.

QVid ergo est, Ego sum vitis vera? Numquid vt adderet, vera, hoc ad eam vitem retulit, vnde ista similitudo translata est? Sic enim dicitur vitis per similitudinem,

nem, non per proprietatem: quemadmodum dicitur ouis, agnus, leo, petra, lapis angularis, & cetera huiusmodi, quæ magis ipsa sunt vera ex quibus ducuntur istæ similitudines, non proprietates. Sed cùm dicit, Ego sum vitis vera: ab illa se vtique discernit, cui dicitur: Quomodo conuersa es in amaritudinem vitis aliena? Nam quo pacto est vitis vera, quæ expectata est vt faceret vuam, fecit autem spinas?

℞. Candidi facti sunt Nazaræi eius, alleluia: splendorem Deo dederunt, alleluia: * Et sicut lac coagulati sunt, alleluia, alleluia. Vers. Candidiores niue, nitidiores lacte, rubicundiores ébore antiquo, sapphiro pulchriores. Et sicut. Gloria Patri. Et sicut. Benedictio Ad societatem. Lectio ix.

EGo sum, inquit, vitis vera: & Pater meus agricola est. Numquid vnum sunt agricola & vitis? Secundùm hoc ergo vitis Christus, secundùm quod ait: Pater maior me est. Secundùm autem id quod ait: Ego & Pater vnum sumus; & ipse agricola est: nec talis, quales sunt qui extrinsecus operando exhibent ministerium: sed talis, vt det etiam intrinsecus incrementum. Nam neque qui plantat, est aliquid, neque qui rigat; sed qui incrementum dat, Deus. Sed vtique Deus est Christus, quia Deus erat Verbum: vnde ipse & Pater vnum sunt: &, si Verbum caro factum est, quod non erat, manet quod erat. Te Deum laudamus. 18.

AD LAVDES
& per Horas, Aña.

SAncti tui Domine florebunt sicut lilium, alleluia: & sicut odor balsami erunt ante te, alleluia. Psalm. Dominus regnauit. cum reliquis. 19. Aña In cælestibus regnis sanctorum habitatio est, alleluia: & in æternum requies eorum, alleluia. Aña. In velamento clamabant sancti tui, Domine, alleluia, alleluia, alleluia. Antiphona Spiritus & animæ iustorum hymnum dicite Deo nostro, alleluia, alleluia. Antiphona. Fulgebunt iusti sicut sol in conspectu Dei, alleluia.

Capitulum. *Sap. 5.*

STabunt iusti in magna constantia aduersus eos, qui se angustiauerunt, & qui abstulerunt labores eorum.

Hymnus pro vno Martyr

INuicte Martyr, vnicum
Patris secutus Filium,
Victis triumphas hostibus,
Victor fruens Cælestibus.
Tui precatus munere
Nostrum reatum dilue,

Arcens

Arcens mali contagium,
Vitæ repellens tædium.
Soluta sunt iam vincula
Tui sacrati corporis;
Nos solue vinclis sæculi
Dono superni Numinis.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna sæcula. Amen.

Pro pluribus Martt. R ex gloriose Martyrum. sup. xlj. Vers. Pretiosa in conspectu Domini, alleluia. ℟. Mors sanctorum eius, alleluia.

Ad Benedictus, Antiphona. Filiæ Ierusalem, venite & videte Martyres cum coronis, quibus coronauit eos Dominus in die solemnitatis & lætitiæ, alleluia, alleluia.

Ad Tertiam, Antiphona. In cælestibus regnis. Capitulum. Stabunt iusti. vt sup. ℟. br. Sancti & iusti in Domino gaudete, * Alleluia, alleluia. Sancti & iusti. ℣. Vos elegit Deus in hereditatem sibi. Alleluia, alleluia. Gloria. Sancti & iusti. ℣. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, alleluia. ℟. Et æternitas temporum, alleluia.

Ad Sextam, Antiphona. In velamento.

Capitulum. *Sap. 5.*

Ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, & inter sanctos sors illorum est.

℟. br. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, * Alleluia, alleluia. Lux perpetua. ℣. Et æternitas temporum. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Lux perpetua. ℣. Lætitia sempiterna super capita eorum, alleluia. ℟. Gaudium & exultationem obtinebunt, alleluia.

Ad Nonam, Antiphona. Fulgebunt iusti.

Capitulum. *Rom. 8. c*

Scimus quoniam diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, ijs, qui secundùm propositum vocati sunt sancti.

℟. br. Lætitia sempiterna super capita eorum, * Alleluia, alleluia. Lætitia. ℣. Gaudium & exultationem obtinebunt. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Lætitia. ℣. Pretiosa in conspectu Domini, alleluia. ℟. Mors sanctorum eius, alleluia.

Ad Vesperas, Antiphona. Sancti tui Domine. cum reliquis vt suprà in Laudibus. xlv. Psalm. Dixit Dominus. cum reliquis de Dominica. 135. & loco vltimi, Psalm. Credidi. 139. Capitulum. Stabunt iusti. xlv.

Hymnus pro vno Martyre. Deus tuorum militum. xlj.

Pro pluribus Martt. R ex gloriose Martyrum. sup. xlj. ℣. Pre-

℣. Pretiosa in conspectu Domini, alleluia. ℟. Mors sanctorum eius, alleluia.

Ad Magnificat, Aña. Sancti & iusti in Domino gaudete, alleluia: vos elegit Deus in hereditatem sibi, alleluia.

Aliæ Lectiones pro Martyribus tempore Paschali.

In secundo Nocturno.

De Epistola sancti Cypriani Episcopi & martyris, ad Martyres & Confessores.

Lib.2.Epist.6. Lectio iiij.

Quibus ego vos laudibus prædicem, fortissimi Martyres? robur pectoris vestri, & perseuerantiam fidei, quo præconio vocis exornem? Tolerastis vsque ad consummationem gloriæ durissimam quæstionem: nec cessistis suppliciis, sed vobis potiùs supplicia cesserunt. Finem doloribus, quem tormenta non dabant, coronæ dederunt. Laniena grauior ad hoc diu perseuerauit, non vt stantem fidem deijceret, sed vt homines Dei ad Deum velociùs mitteret.

℟. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, * Et æternitas temporum, alleluia, alleluia. ℣. Lætitia sempiterna erit super capita eorum: gaudium & exultationem obtinebunt. Et æternitas,

Lectio v.

Vidit admirans præsentium multitudo cæleste certamen, certamen Dei, certamen spiritale, prælium Christi: stetisse seruos eius voce libera, mente incorrupta, virtute diuina, telis quidem sæcularibus nudos, sed armis fidei ardentis armatos. Steterunt torti torquentibus fortiores: & pulsantes ac laniantes vngulas, pulsata ac laniata membra vicerunt. Inexpugnabilem fidem superare non potuit sæuiens diu plaga repetita, quamuis rupta compâge viscerum torquerentur in seruis Dei iam non membra, sed vulnera. Fluebat sanguis, qui incendiũ persecutionis extingueret, qui flammas & ignes gehennæ glorioso cruore sopiret.

℟. In seruis suis, alleluia: Consolabitur Deus, alleluia. ℣. Iudicabit Dominus populum suum, & in seruis suis. Consolabitur.

Lectio vj.

Quale illud fuit spectaculum Dño, quàm sublime, quàm magnum, quàm Dei oculis sacramento ac deuotione militis eius acceptũ! sicut scriptum est in Psalmis, Spiritu sancto loquente ad nos pariter & monente, Pretiosa est in conspectu Domini mors iustorum eius. Pretiosa mors hæc est, quæ emit immorta-

mortalitatem pretio sui sanguinis: quæ accepit coronam de consummatione virtutis. Quàm lætus illic Christus fuit, quàm libens in talibus seruis suis & pugnauit & vicit protector fidei, dans credentibus tantũ, quantum se credit capere qui sumit: certamini suo adfuit, præliatores atque assertores sui nominis erexit, corroborauit, animauit. Et qui pro nobis mortẽ semel vicit, semper vincit in nobis.

℟ Filiæ Ierusalem, venite & videte Martyres cum coronis, quibus coronauit eos Dominus, * In die solemnitatis & lætitiæ, alleluia. ℣ Quoniam confortauit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In die solemnitatis. Gloria. In die.

In tertio Nocturno

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio v Cap. 15.

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Ego sum vitis, vos palmites: qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum: quia sine me nihil potestis facere. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 81. in Ioan. sub med.

NEquisquam putaret saltem paruum aliquem fructum posse à semetipso palmitem ferre: cùm dixisset, Hic fert fructum multum, non ait, Quia sine me parum potestis facere; sed, Nihil potestis facere. Siue ergo parum, siue multum, sine illo fieri non potest, sine quo nihil fieri potest; quia etsi parum attulerit palmes, eum purgat agricola, vt plus afferat. Tamen nisi in vite manserit, & vixerit de radice, quantumlibet fructum à semetipso non potest ferre. Quamuis autem Christus vitis non esset, nisi homo esset: tamen istam gratiam palmitibus non præberet, nisi etiam Deus esset.

℟ Ego sum vitis vera, & vos palmites: * Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, alleluia, alleluia. ℣ Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Qui manet.

Lectio vij.

VErùm quia ita sine ista gratia non potest viui, vt & mors in potestate sit liberi arbitrij: Si quis in me, inquit, non manserit, mittetur foras sicut palmes, & arescet, & colligent eum, & in ignem mittent, & ardet. Ligna itaque vitis tantò sunt contemptibiliora si in vite non manserint, quantò gloriosiora si manserint. Denique sicut de his etiam per Ezechielem Prophetam Dominus

minus dicit, præcisa nullis agricolarum vsibus prosunt, nullis fabrilibus operibus deputantur. Vnum de duobus palmiti congruit, aut vitis, aut ignis: si in vite non est, in igne erit: vt ergo in igne non sit, in vite sit.

℟ Candidi facti sunt Nazaræi eius, alleluia: splendorem Deo dederunt, alleluia: * Et sicut lac coagulati sunt, alleluia, alleluia. ℣ Candidiores niue, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, sapphiro pulchriores. Et sicut. Gloria Patri. Et sicut.

Lectio ix.

SI manseritis in me, inquit, & verba mea in vobis manserint: quodcumque volueritis, petetis, & fiet vobis. Manendo quippe in Christo, quid velle possunt, nisi quod cónuenit Christo? Quid velle possunt manendo in Saluatore, nisi quod non est alienum à salute? Aliud quippe volumus quia sumus in Christo; & aliud volumus quia sumus adhuc in hoc sæculo. De mansione namque huius sæculi nobis aliquando subrêpit, vt hoc petamus, quod nobis non expedire nescimus. Sed absit vt fiat nobis, si manemus in Christo, qui non facit quando petimus, nisi quod expedit nobis.

Te Deum laudamus. 18.

IN COMMVNI Confessorum, Virginum, & non Virginum, & Dedicationis Ecclesiæ tempore Paschali, Officium fit vt inferiùs in aliis temporibus: sed in fine ad Inuitatorium, Antiphonas, ℣. & ℟. tam breuia, quàm alia, additur Alleluia, & tres Psalmi dicuntur in quolibet Nocturno sub prima Aña illius Nocturni.

COMMVNE plurimorum Martyrum extra tempus Paschale.

Ad Vesperas, Antiphona.

Omnes sancti. cum reliquis de Laudibus. lxj. Psalm. Dixit Dominus. cum reliquis de Dominica. 135. & loco vltimi, Psalm. Laudate Dominum omnes Gentes. 140.

Capitulum. *Sap. 3.*

IVstorum animæ in manu Dei sunt, & non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori: illi autem sunt in pace.

Hymnus.

SAnctorum meritis inclyta gaudia
Pangamus socij, gestaque fortia;
Gliscens fert animus promere cantibus
Victorũ genus optimum.
Hi sunt quos fatuè mundus abhorruit;
Hunc fructu vacuum, floribus aridum

Contempſere tui nominis aſſeclæ
Ieſu Rex bone Cælitum.
Hi pro te furias atque minas truces
Calcarunt hominum, ſæuaque verbera:
His ceſſit lacerans fortiter vngula,
Nec carpſit penetralia.
Cæduntur gladiis more bidentium:
Non murmur réſonat, non querimonia;
Sed corde impauido mens benè conſcia
Conſeruat patientiam.
Quæ vox, quæ poterit lingua retexere,
Quæ tu Martyribus munera præparas?
Rubri nam fluido ſanguine fulgidis
Cingunt tempora laureis.
Te ſumma ô Deitas, vnaque poſcimus;
Vt culpas abigas, noxia ſubtrahas,
Des pacem famulis, vt tibi gloriam
Annorum in ſeriem canant. Amen.

℣. Lætamini in Domino. & exultate iuſti. ℟. Et gloriamini omnes recti corde.

Ad Magnificat, Antiphona.

Iſtorum eſt enim regnum cælorum, qui contempſerunt vitam mundi, & peruenerunt ad præmia regni, & lauerunt ſtolas ſuas in ſanguine Agni.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus, Oratio.

BEatorum Martyrum, pariterque Pontificum N. & N. nos, quæſumus Domine, feſta tueantur: & eorum commendet oratio veneranda. Per Dominum.

Si non fuerint Pontifices, Oratio.

DEus, qui nos concedis ſanctorum Martyrum tuorum N. & N. natalitia colere: da nobis in æterna beatitudine de eorum ſocietate gaudere. Per Dominum.

Alia Oratio.

DEus, qui nos annua ſanctorum Martyrum tuorum N. & N. ſolemnitate lætificas: concede propitius; vt quorum gaudemus meritis, accendamur exemplis. Per Dominum.

Ad Matutinũ, Inuitatorium.

Regem Martyrum Dominum, * Venite adoremus. Pſalm. Venite, exultemus. 2.

Hymnus.

CHriſto profuſum ſanguinem,
Et Martyrum victorias,
Dignamque cælo lauream
Lætis ſequamur vocibus.
Terrore victo ſæculi,
Pœniſque ſpretis corporis,
Mortis ſacræ compendio
Vitam beatam poſſident.

Tradun-

Traduntur igni Martyres,
Et bestiarum dentibus:
Armata sæuit vngulis
Tortoris insani manus.
Nudata pendent viscera;
Sanguis sacratus funditur:
Sed pérmanent immobiles
Vitæ perennis gratia.
Te nunc Redemptor quæsumus,
Vt Martyrum consortio
Iungas precantes seruulos
In sempiterna sæcula. Amen.

In primo Nocturno, Aña. Secus decursus aquarum plantauit vineam iustorum, & in lege Domini fuit voluntas eorum. Psalmus 1.

Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit, * & in cathedra pestilentiæ non sedit:

Sed in lege Domini voluntas eius:* & in lege eius meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo:

Et folium eius non defluet:* & omnia quæcumque faciet prosperabuntur.

Non sic impij, non sic: * sed tamquam puluis, quem proijcit ventus à facie terræ.

Ideò non resurgent impij in iudicio: * neque peccatores in concilio iustorum.

Quoniam nouit Dominus viam iustorum: * & iter impiorum peribit.

Antiphona. Secus decursus aquarum plantauit vineam iustorum, & in lege Domini fuit voluntas eorum.

Antiphona. Tamquam aurum in fornace probauit electos Dominus: & quasi holocausta accepit eos in æternum. Psalmus 2.

Qvare fremuerunt Gentes, * & populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terræ, & principes conuenerunt in vnum* aduersus Dominum, & aduersus Christum eius.

Dirumpamus vincula eorum:* & proijciamus à nobis iugum ipsorum.

Qui habitat in cælis, irridebit eos: * & Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua,* & in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præceptum eius.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula à me, & dabo tibi Gentes hereditatem tuam, * & possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea, *

& tamquam vas figuli confringes eos.

E t nunc reges intelligite: * erudimini qui iudicatis terram.

S eruite Domino in timore:* & exultate ei cum tremore.

A pprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus,* & pereatis de via iusta.

C ùm exarserit in breui ira eius,* beati omnes, qui confidunt in eo.

Aña. Tamquam aurum in fornace probauit electos Dominus: & quasi holocausta accepit eos in æternum.

Antiphona Si coram hominibus tormenta passi sunt, spes electorum est immortalis in æternum.

Psalmus 3

D Omine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt aduersum me.

M ulti dicunt animæ meæ:* Non est salus ipsi in Deo eius.

T u autem Domine susceptor meus es, * gloria mea, & exaltans caput meum.

V oce mea ad Dominum clamaui: * & exaudiuit me de monte sancto suo.

E go dormiui, & soporatus sum:* & exurrexi, quia Dominus suscepit me.

N on timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, saluum me fac Deus meus.

Q uoniam tu percussisti omnes aduersantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contriuisti.

D omini est salus:* & super populum tuum benedictio tua.

Antiphona. Si coram hominibus tormenta passi sunt, spes electorum est immortalis in æternum. ℣ Lætamini in Domino, & exultate iusti. ℟. Et gloriamini omnes recti corde. P ater noster. Absolutio. E xaudi Domine. ℣. Iube domne. Benedictio. Benedictione perpetua.

De Epistola beati Pauli Apostoli ad Romanos.

Lectio j. *Cap. 8. c*

F Ratres, debitores sumus non carni, vt secundùm carnem viuamus. Si enim secundùm carnem vixeritis, moriemini: si autem spiritu facta carnis mortificaueritis, viuetis. Quicumque enim spiritu Dei aguntur, ij sunt filij Dei. Non enim accepistis spiritum seruitutis iterùm in timore, sed accepistis spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus: Abba, (Pater.) Ipse enim Spiritus testimonium reddit spiritui nostro, quòd sumus filij Dei. Si autem filij,

lij, & heredes: heredes quidem Dei, còheredes autem Christi: si tamen compatimur, vt & conglorificemur. Existimo enim quòd non sunt condignæ passiones huius temporis ad futuram gloriam, quæ reuelabitur in nobis. Nam expectatio creaturæ, reuelationem filiorum Dei expectat.

℟. Absterget Deus omnem lacrymam ab oculis sanctorum: & iam non erit ampliùs neque luctus, neque clamor, sed nec vllus dolor: * Quoniam priora transierunt. ℣. Non esurient, neque sitient ampliùs, neque cadet super illos sol, neque vllus æstus. Quoniam priora. Benedictio. Vnigenitus Dei Filius.

Lectio ij.

SCimus autem quoniam diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, iis qui secundùm propositum vocati sunt sancti. Nam quos præsciuit, & prædestinauit conformes fieri imaginis Filij sui, vt sit ipse primogenitus in multis fratribus. Quos autem prædestinauit, hos & vocauit: & quos vocauit, hos & iustificauit: quos autem iustificauit, illos & glorificauit. Quid ergo dicemus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui etiam proprio Filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum: quomodo non etiam cum illo omnia nobis donauit? Quis accusabit aduersus electos Dei? Deus qui iustificat, quis est qui condemnet? Christus Iesus, qui mortuus est, immò qui & resurrexit, qui est ad dexteram Dei, qui etiam interpellat pro nobis.

Resp. Viri sancti gloriosum sanguinem fuderunt pro Domino, amauerunt Christum in vita sua, imitati sunt eum in morte sua: * Et ideò coronas triumphales meruerunt. ℣. Vnus spiritus, & vna fides erat in eis. Et ideò. Benedictio Spiritus sancti gratia.

Lectio iij.

QVis ergo nos separabit à charitate Christi? tribulatio, an angustia, an fames, an nuditas, an periculum, an persecutio, an gladius? (Sicut scriptum est: Quia propter te mortificamur tota die: æstimati sumus sicut oues occisionis.) Sed in his omnibus superamus propter eum qui dilexit nos. Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque principatus, neque virtutes, neque instantia, neque futura, neque fortitudo, neque altitudo, neque profundum,

dum, neque creatura alia poterit nos separare à charitate Dei, quæ est in Christo Iesu Domino nostro.

℟. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia: * Et meruerunt habere coronas perpetuas. ℣ Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, & lauerunt stolas suas in sanguine Agni. Et meruerunt. Gloria Patri. Et meruerunt.

In secundo Nocturno, Aña Dabo sanctis meis locum nominatũ in regno Patris mei, dicit Dominus.

Psalmus 14

DOmine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * & operatur iustitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, * & opprobrium non accepit aduersus proximos suos:

Ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus: * timentes autem Dominum glorificat:

Qui iurat proximo suo, & non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad vsuram, & munera super innocentem non accepit:

Qui facit hæc, * non mouebitur in æternum.

Aña Dabo sanctis meis locum nominatum in regno Patris mei, dicit Dominus.

Antiphona Sanctis, qui in terra sunt eius, mirificauit omnes voluntates meas inter illos. Psalmus 15.

COnserua me Domine, quoniam speraui in te. * Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra eius, * mirificauit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitates eorum: * posteà accelerauerunt.

Non congregabo conuenticula eorum de sanguinibus: * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hereditatis meæ, & calicis mei: * tu es, qui restitues hereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præclaris: * etenim hereditas mea præclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: * insuper & vsque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Prouidebam Dominum in conspectu meo semper: * quoniam à dextris est mihi, ne commouear.

Propter hoc lætatum est cor meum,

meum, & exultauit lingua mea: * insuper & caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno:* nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplebis me lætitia cum vultu tuo: * delectationes in dextera tua vsque in finem.

Aña. Sanctis, qui in terra sunt eius, mirificauit omnes voluntates meas inter illos.

Antiphona. Sancti qui sperant in Domino, habebunt fortitudinem, assument pennas vt aquilæ, volabunt, & non deficient. Psalmus 23.

Domini est terra, & plenitudo eius:* orbis terrarum, & vniuersi qui habitant in eo.

Quia ipse super mária fundauit eum: * & super flumina præparauit eum.

Quis ascendet in montem Domini?* aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens manibus, & mundo corde,* qui non accepit in vano animam suam, nec iurauit in dolo proximo suo:

Hic accipiet benedictionem à Domino,* & misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Iacob.

Attollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis & potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ?* Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Aña. Sancti qui sperant in Domino, habebunt fortitudinem, assument pennas vt aquilæ, volabunt, & non deficient. ℣ Exultent iusti in conspectu Dei. ℟. Et delectentur in lætitia. Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas. ℣. Iube domne. Benedictio. Deus Pater omnípotens. Sermo sancti Augustini Episcopi. *Serm. 47. de Sanctis.*

Lectio iiij.

Quotiescumque, fratres charissimi, sanctorum Martyrum solemnia celebramus, ita, ipsis intercedentibus, expectemus à Domino consequi temporalia beneficia: vt ipsos Martyres imitando, accipere mereamur æterna. Ab ipsis enim sanctorum Martyrum in veritate festiuitatũ gaudia celebrantur, qui ipsorum Martyrum exempla sequuntur. Solemnitates enim Martyrum,

exhortationes ſunt martyriorum : vt imitari non pigeat, quod celebrare delectat.

℟. Sancti tui Domine mirabile conſecuti ſunt iter, ſeruientes præceptis tuis, vt inuenirentur illæſi in aquis validis : * Terra apparuit arida : & in mari Rubro via ſine impedimento. ℣. Quoniam percuſſit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundauerunt. Terra. Benedictio. Chriſtus perpetuæ.

Lectio v.

SEd nos volumus gaudere cum ſanctis : & tribulationem mundi nolumus ſuſtinere cum ipſis. Qui enim ſanctos Martyres, in quantum potuerit, imitari noluerit, ad eorum beatitudinem non poterit peruenire. Sed & Paulus Apoſtolus prædicat, dicens: Si fuerimus ſocij paſſionum, erimus & conſolationum. Et Dominus in Euangelio: Si mundus vos odit: ſcitote quia me priorem vobis odio habuit. Recuſat eſſe in corpore, qui odium non vult ſuſtinere cum capite.

℟. Verbera carnificum non timuerunt ſancti Dei, morientes pro Chriſti nomine : * Vt heredes fierent in domo Domini. ℣. Tradiderunt corpora ſua propter Deum ad ſupplicia. Vt heredes. Benedictio. Ignem ſui amoris.

Lectio vj.

SEd dicit aliquis: Et quis eſt, qui poſſit beatorum Martyrum veſtigia ſequi? Huic ego reſpondeo, quia non ſolùm Martyres, ſed etiam ipſum Dominum cum ipſius adiutorio, ſi volumus, poſſumus imitari. Audi non me, ſed ipſum Dominum generi humano clamantem: Diſcite à me, quia mitis ſum, & humilis corde. Audi & Petrum Apoſtolum admonentem : Chriſtus paſſus eſt pro nobis, relinquens nobis exemplum, vt ſequamur veſtigia eius.

℟. Tamquam aurum in fornace probauit electos Dominus, & quaſi holocauſti hoſtiam accepit illos : & in tempore erit reſpectus illorum: * Quoniam donum & pax eſt electis Dei. ℣. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem : & fideles in dilectione acquieſcent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

In tertio Nocturno, Aña. Iuſti autem in perpetuum viuent, & apud Dominum eſt merces eorum. Pſalmus 32.

EXultate iuſti in Domino: * rectos decet collaudatio.

Confitemini Domino in cithara: * in pſalterio decem chordarum pſallite illi.

Can-

Cantate ei canticum nouum:* benè psallite ei in vociferatione.

Quia rectum est verbum Domini,* & omnia opera eius in fide.

Diligit misericordiam & iudicium: * misericordia Domini plena est terra.

Verbo Domini cæli firmati sunt: * & spiritu oris eius omnis virtus eorum.

Congregans sicut in vtre aquas maris:* ponens in thesauris abyssos.

Timeat Dominum omnis terra:* ab eo autem commoueantur omnes inhabitantes orbem.

Quoniam ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandauit, & creata sunt.

Dominus dissipat consilia Gentium: * reprobat autem cogitationes populorum, & reprobat consilia principum.

Consilium autem Domini in æternum manet:* cogitationes cordis eius in generationem & generationem.

Beata gens, cuius est Dominus, Deus eius; * populus, quem elêgit in hereditatem sibi.

De cælo respexit Dominus: * vidit omnes filios hominum.

De præparato habitaculo suo * respexit super omnes, qui habitant terram.

Qui finxit singillatim corda eorum: * qui intelligit omnia opera eorum.

Non saluatur rex per multam virtutem:* & gigas non saluabitur in multitudine virtutis suæ.

Fallax equus ad salutem: * in abundantia autem virtutis suæ non saluabitur.

Ecce oculi Domini super metuentes eum: * & in eis, qui sperant super misericordia eius:

Vt eruat à morte animas eorum:* & alat eos in fame.

Anima nostra sustinet Dominum: * quoniam adiutor & protector noster est.

Quia in eo lætabitur cor nostrum:* & in nomine sancto eius sperauimus.

Fiat misericordia tua Domine super nos:* quemadmodum sperauimus in te.

Antiphona. Iusti autem in perpetuum viuent, & apud Dominum est merces eorũ.

Antiphona. Tradiderunt corpora sua in mortem, ne seruirent idolis: ideò coronati possident palmam.

Psalmus 33.

Benedicam Dominum in omni tempore: * semper laus eius in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea:* audiant mansueti, & lætentur.

Magnificate Dominum mecum:*

cum: * & exaltemus nomen eius in idipſum.

Exquiſiui Dominum, & exaudiuit me:* & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, & illuminamini: * & facies veſtræ non confundentur.

Iſte pauper clamauit, & Dominus exaudiuit eum: * & de omnibus tribulationibus eius ſaluauit eum.

Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum:* & eripiet eos.

Guſtate, & videte quoniam ſuauis eſt Dominus:* beatus vir qui ſperat in eo.

Timete Dominum omnes ſancti eius: * quoniam non eſt inopia timentibus eum.

Diuites eguerunt & eſurierunt: * inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

Venite filij, audite me:* timorem Domini docebo vos.

Quis eſt homo qui vult vitam: * diligit dies videre bonos?

Prohibe linguam tuam à malo: * & labia tua ne loquantur dolum.

Diuerte à malo, & fac bonum:* inquire pacem,& perſequere eam.

Oculi Domini ſuper iuſtos:* & aures eius in preces eorum.

Vultus autem Domini ſuper facientes mala:* vt perdat de terra memoriam eorum.

Clamauerunt iuſti, & Dominus exaudiuit eos: * & ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos.

Iuxtà eſt Dominus iis, qui tribulato ſunt corde:* & humiles ſpiritu ſaluabit.

Multæ tribulationes iuſtorum:* & de omnibus his liberabit eos Dominus.

Cuſtodit Dominus omnia oſſa eorum: * vnum ex his non conteretur.

Mors peccatorum peſſima:* & qui oderunt iuſtum, delinquent.

Redimet Dominus animas ſeruorum ſuorum: * & non delinquent omnes qui ſperant in eo.

Aña. Tradiderunt corpora ſua in mortem, ne ſeruirent idolis: ideò coronati poſſident palmam.

Aña. Ecce merces ſanctorum copioſa eſt apud Deum: ipſi verò mortui ſunt pro Chriſto, & viuent in æternum. Pſalmus 45.

Deus noſter refugium,& virtus: * adiutor in tribulationibus, quæ inuenerunt nos nimis.

Proptereà non timebimus dum turbabitur terra: * & transferentur montes in cor maris.

Sonue-

Sonuerunt, & turbatæ ſunt aquæ corũ: * conturbati ſunt montes in fortitudine eius.

Fluminis impetus lætificat ciuitatem Dei: * ſanctificauit tabernaculum ſuum Altiſſimus.

Deus in medio eius, non commouebitur: * adiuuabit eam Deus manè diluculo.

Conturbatæ ſunt Gentes, & inclinata ſunt regna: * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dominus virtutum nobiſcum: * ſuſceptor noſter Deus Iacob.

Venite, & videte opera Domini, quæ poſuit prodigia ſuper terram: * auferens bella vſque ad finem terræ.

Arcum conteret, & confringet arma: * & ſcuta combu-ret igni:

Vacate, & videte quoniam ego ſum Deus: * exaltabor in Gentibus, & exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiſcum: * ſuſceptor noſter Deus Iacob.

Antiphona. Ecce merces ſanctorum copioſa eſt apud Deum: ipſi verò mortui ſunt pro Chriſto, & viuent in æternum. ℣. Iuſti autem in perpetuum viuent. ℟. Et apud Dominum eſt merces eorum.

Pater noſter. Abſolutio. A vinculis. ℣. Iube domne. Benedictio. Euangelica lectio.

Lectio ſancti Euangelij ſecundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap. 21. c.*

IN illo tempore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis: Cùm audieritis prælia & ſeditiones, nolite terreri; oportet primùm hæc fieri, ſed nondum ſtatim finis. Et reliqua.

Homilia ſancti Gregorij Papæ.

Homilia 35. in Euangelia.

DOminus ac Redemptor noſter perituri mundi præcurrentia mala denuntiat; vt eò minùs perturbent venientia, quò fuerint præſcita. Minùs enim iacula feriunt quæ præuidentur: & nos tolerabiliùs mundi mala ſuſcipimus, ſi contra hæc per præſcientiæ clypeum munimur. Ecce enim dicit: Cùm audieritis prælia & ſeditiones, nolite terreri: oportet enim primùm hæc fieri, ſed nondum ſtatim finis. Penſanda ſunt verba Redemptoris noſtri, per quæ nos aliud interiùs, aliud exteriùs paſſuros eſſe denuntiat. Bella quippe ad hoſtes pertinent, ſeditiones ad ciues. Vt ergo nos indicet interiùs exteriuſque turbari, aliud nos fatetur ab hoſtibus, aliud à fratribus perpeti.

Reſp. Propter teſtamentum Domini, & leges paternas,

ſancti Dei perſtiterunt in amore fraternitatis: * Quia vnus fuit ſemper ſpiritus in eis, & vna fides. Verſ. Ecce quàm bonum & quàm iucundum habitare fratres in vnum. Quia vnus. Benedictio. Quorum feſtum colimus.

Lectio viij.

SEd his malis præuenientibus, quia non ſtatim finis ſequatur, adiungit: Surget gens contra gentem, & regnum aduerſus regnum: & terræmotus magni erunt per loca, & peſtilentiæ, & fames, terroreſque de cælo, & ſigna magna erunt. Vltima tribulatio multis tribulationibus præuenitur: & per crebra mala, quæ præueniunt, indicantur mala perpetua, quæ ſubſequentur. Et ideò poſt bella & ſeditiones non ſtatim finis, quia multa debent mala præcurrere, vt malum valeant ſine fine nunciare.

℟. Sancti mei, qui in carne poſiti, certamen habuiſtis: * Mercedem laboris ego reddam vobis. ℣. Venite benedicti patris mei, percipite regnum. Mercedem. Gloria Patri. Mercedem. Benedictio. Ad ſocietatem.

Lectio ix.

SEd cùm tot ſigna perturbationis dicta ſint, oportet vt eorum conſiderationem breuiter per ſingula perſtringamus: quia neceſſe eſt, vt alia è cælo, alia è terra, alia ab elementis, alia ab hominibus patiamur. Ait enim: Surget gens contra gentem, ecce perturbatio hominum: erunt terræmotus magni per loca, ecce reſpectus iræ deſuper: erunt peſtilentiæ, ecce inæqualitas corporum: erit fames, ecce ſterilitas terræ: terroreſque de cælo & tempeſtates, ecce inæqualitas aëris. Quia ergo omnia conſummanda ſunt, ante conſummationem omnia perturbantur: & qui in cunctis deliquimus, in cunctis ferîmur: vt impleatur quod dicitur, & pugnabit pro eo orbis terrarum contra inſenſatos.

Te Deum laudamus. 18.

Sequens Reſponſorium dicitur poſt octauam vel ſecundam Lectionem in Feſto plurimorum Martyrum fratrum.

℟. Hæc eſt vera fraternitas, quæ numquam potuit violari certamine: qui effuſo ſanguine ſecuti ſunt Dominum: * Contemnentes aulam regiam, peruenerunt ad regna cæleſtia. ℣. Ecce quàm bonum & quàm iucundum habitare fratres in vnum. Contemnentes aulam. Gloria Patri. Contemnentes aulam.

AD LAVDES & per Horas, Aña.

OMnes sancti, quanta passi sunt tormenta, vt securi peruenirent ad palmam martyrij. Psalm. Dominus regnauit, cum reliquis. 19. Antiphona. Cum palma ad regna peruenerunt sancti, coronas decôris meruerunt de manu Dei. Antiphona. Corpora sanctorum in pace sepulta sunt: & viuent nomina eorum in æternum. Antiphona. Martyres Domini Dominum benedicite in æternum. Antiphona. Martyrum chorus laudate Dominum de cælis.

Capitulum. *Sap.* 3.

IVstorum animæ in manu Dei sunt, & non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori: illi autem sunt in pace.

Hymnus.

REx gloriose Martyrum,
Corona confitentium,
Qui respuentes terrea
Perducis ad Cælestia:
Aurem benignam protinus
Intende nostris vocibus:
Trophæa sacra pangimus:
Ignosce quod deliquimus.
Tu vincis inter Martyres,
Parcisque Confessoribus:
Tu vince nostra crimina,
Largitor indulgentiæ.
Deo Patri sit gloria,
Eiusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, & per omne sæculum.
Amen.

℣. Exultabunt sancti in gloria. ℟. Lætabuntur in cubilibus suis.

Ad Benedictus, Antiphona. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt: nolite timere: multis passeribus meliores estis vos.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus, Oratio.

BEatorum Martyrum, pariterque Pontificum N. & N. nos, quæsumus Domine, festa tueantur: & eorum commendet oratio veneranda. Per Dominum.

Si non fuerint Pontifices, Oratio.

DEus, qui nos concedis sanctorum Martyrum tuorum N. & N. natalitia colere: da nobis in æterna beatitudine de eorum societate gaudere. Per Dominum.

Alia Oratio.

DEus, qui nos annua sanctorum Martyrum tuorum N. & N. solemnitate lætificas: concede propitius; vt quorum gaudemus meritis, accendamur exemplis. Per Dominum.

Ad Tertiam, Antiphona. Cum palma. Capitulum. Iustorum animæ.

℟. breue. Lætamini in Domino, * Et exultate iusti. Lætamini.

tamini. ℣. Et gloriamini omnes recti corde. Et exultate. Gloria Patri. Lætamini. ℣. Exultent iusti in conspectu Dei. ℞. Et delectentur in lætitia.

Ad Sextam, Antiphona. Corpora sanctorum.

Capitulum. *Sap.* 10. *e*

REddidit Deus mercedem laborum sanctorum suorum, & deduxit illos in via mirabili: & fuit illis in velamento diei, & in luce stellarum nocte.

℞. breue. Exultent iusti, * In conspectu Dei. Exultent. ℣. Et delectentur in lætitia. In conspectu. Gloria Patri. Exultent. ℣. Iusti autem in perpetuum viuent. ℞. Et apud Dominum est merces eorum.

Ad Nonam, Antiphona. Martyrum chorus.

Capitulum. *Sap.* 3.

FVlgebunt iusti, & tamquam scintillæ in arundineto discurrent. Iudicabunt nationes, & dominabuntur populis, & regnabit Dominus illorum in perpetuum.

℞. br. Iusti autem, * In perpetuum viuent. Iusti. ℣. Et apud Dominum est merces eorum. In perpetuum. Gloria Patri. Iusti. ℣. Exultabunt sancti in gloria. ℞. Lætabuntur in cubilibus suis.

AD VESPERAS,

Antiphona.

ISti sunt sancti, qui pro testamento Dei sua corpora tradiderunt, & in sanguine Agni lauerunt stolas suas. Psalmus. Dixit Dominus. 135. Antiphona. Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt iustitiam, adepti sunt repromissiones. Psalmus. Confitebor. 135. Antiphona. Sanctorum velut aquilæ iuuentus renouabitur: florebunt sicut lilium in ciuitate Domini. Psalmus. Beatus vir. 136. Antiphona. Absterget Deus omnem lacrymam ab oculis sanctorum: & iam non erit ampliùs neque luctus, neque clamor, sed nec vllus dolor; quoniam priora transierunt. Psalm. Laudate pueri. 136. Aña. In cælestibus regnis sanctorum habitatio est, & in æternum requies eorum. Psalmus. Credidi. 139.

Capitulum & Hymnus, vt in primis Vesperis. xlix.

℣. Exultabunt sancti in gloria. ℞. Lætabuntur in cubilibus suis.

Ad Magnificat, Antiphona. Gaudent in cælis animæ sanctorum, qui Christi vestigia sunt secuti: & quia pro eius amore sanguinem suum fuderunt, ideò cum Christo exultant sine fine.

Aliæ

Aliæ Lectiones pro pluribus Martyribus.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Ioannis Chrysostomi.

Serm.1. de Martyrib.tom.3.

Lectio iiij.

NEmo est qui nesciat, Martyrum glorias ad hoc diuino consilio à Dei populis frequentari, vt & illis debitus honor dicetur, & nobis virtutis exempla, fauente Christo, monstrentur: vt dum hæc ita celebrari perspicimus, cognoscamus quanta eos gloria maneat in cælis, quorum natalitia taliter celebrantur in terris; quò possimus etiam ipsi talibus prouocari exemplis, virtute pari, deuotione consimili ac fide: vt Christo præstante, dimicare & vincere hostem possimus: vt parta victoria, cum ijsdem sanctis in regnis cælestibus triumphemus.

℞. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, seruientes præceptis tuis, vt inuenirentur illæsi in aquis validis: * Terra apparuit arida: & in mari Rubro via sine impedimento. ℣. Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundauerunt. Terra apparuit.

Lectio v.

QVis est enim, qui eorum volens merito copulari; nisi priùs constantiam eorum teneat, sectetur fidem, imitetur virtutem passionis, eorum gloriam paribus vitæ lineamentis aut inueniat, aut exquirat? Qui etsi martyrio par esse non possit: tamen muneris tanti dignitate se quisque bonis actibus dignum præbeat. Adest enim clementissimus Deus, qui desiderantibus suis aut martyrium præbeat, aut sine martyrio cum sanctis præmia diuina retribuat.

Resp. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Vt heredes fierent in domo Domini. ℣. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Vt heredes.

Lectio vj.

VT enim infirmatur peccator aduersis, ita iustus tentationibus roboratur. Sic dimicarunt aduersus peccatum sancti: sic & laborando fortiores, & moriendo victores effecti sunt. Nullus athletes sine certamine fortior dici, nullus sine victoria poterit coronari. Nemo miles sine prælio hostem subiecit: nemo sine bello imperatorem promeruit. Habes Christiane competentia arma, quibus

quibus hostem expugnes: habes fortissima tela, quibus inimicum debelles.

Resp. Tamquam aurum in fornace probauit electos Dominus, & quasi holocausti hostiam accepit illos: & in tempore erit respectus illorum: * Quoniam donum & pax est electis Dei. ℣. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam donum. Gloria Patri. Quoniam.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap. 6. c*

IN illo tempore: Descendens Iesus de monte, stetit in loco campestri, & turba discipulorum eius, & multitudo copiosa plebis ab omni Iudæa, & Ierusalem, & maritima, & Tyri, & Sidonis. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosij Episcopi.

Lib. 5. in Lucam, cap. 6. post initium.

ADuerte omnia diligenter, quomodo & cum Apostolis ascendat, & descendat ad turbas. Quomodo enim turba nisi in humili Christum videret? Non sequitur ad excelsa, non ascendit ad sublimia. Denique vbi descendit, inuenit infirmos: in excelsis enim infirmi esse non possunt. Hinc etiam Matthæus docet in inferioribus debiles esse sanatos. Priùs enim vnusquisque sanandus est, vt paulatim virtutibus procedentibus ascendere possit ad montem. Et ideò quemque in inferioribus sanat, hoc est, à libidine réuocat, iniuriam cæcitatis auertit. Ad vulnera nostra descendit: vt vsu quodam & copia suæ naturæ, comparticipes nos faciat esse regni cælestis.

Resp. Propter testamentum Domini, & leges paternas, sancti Dei perstiterunt in amore fraternitatis: * Quia vnus fuit semper spiritus in eis. & vna fides. Vers. Ecce quàm bonum & quàm iucundum habitare fratres in vnum. Quia vnus.

Lectio viij.

BEati pauperes, quia vestrum est regnum Dei. Quatuor tantùm beatitudines sanctus Lucas Dominicas posuit, octo verò sanctus Matthæus: sed in illis octo istæ quatuor sunt, & in quatuor istis illæ octo. Hic enim quatuor velut virtutes amplexus est cardinales: ille in illis octo mysticum numerum reserauit. Pro octaua enim multi inscribuntur Psalmi: & mandatum accipis

pis octo illis partem dare, fortasse benedictionibus. Sicut enim spei nostræ octaua perfectio est, ita octaua summa virtutum est.

℟. Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis: *Mercedem laboris ego reddam vobis. ℣. Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. Mercedem laboris. Gloria Patri. Mercedem laboris.

Lectio ix.

SEd priùs quæ sunt ampliora videamus. Beati, inquit, pauperes, quoniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictionem hanc vterque Euangelista posuit. Ordine enim prima est, & parens quædam generatioque virtutum; quia qui contempserit sæcularia, ipse merebitur sempiterna: nec potest quisquam meritum regni cælestis adipisci, qui mundi cupiditate pressus, emergendi non habet facultatem.

Te Deum laudamus. 18.

COMMVNE

Confessoris Pontificis.

Ad Vesperas, Antiphona.

Ecce sacerdos magnus. cum reliquis de Laudibus. lxxv. Psalmus. Dixit Dominus. cum reliquis de Dominica. 135. & loco vltimi, Psalmus. Laudate Dominum omnes Gentes. 140.

Capitulum. *Eccli.*44.

ECce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, & inuentus est iustus: & in tempore iracundiæ factus est reconciliatio.

Hymnus.

ISte Confessor Domini, colentes
Quem piè laudant populi per orbem,
Hac die lætus meruit beatas
Scandere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur:

Hac die lætus meruit supremos
Laudis honores.

Qui pius, prudens, humilis, pudicus,
Sobriam duxit sine labe vitam,
Donec humanos animauit auræ
Spiritus artus.

Cuius ob præstans meritum frequenter
Ægra quæ passim iacuere membra,
Viribus morbi domitis, saluti
Restituuntur.

Noster hinc illi Chorus obsequentem
Concinit laudem, celebresque palmas;
Vt piis eius precibus iuuemur
Omne per æuum.

Sit

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cæli solio coruscans,
Totius mundi seriem gubernat
Trinus, & vnus. Amen.

℣. Amauit eum Dominus, & ornauit eum. ℟. Stolam gloriæ induit eum.

Ad Magnificat, Antiphona. Sacerdos & Pontifex, & virtutum opifex, pastor bone in populo, ora pro nobis Dominum.

Pro Doctoribus in vtrisque Vesperis.

Ad Magnificat, Antiphona. O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate N. diuinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus: vt beati N. confessoris tui atque Pontificis veneranda solemnitas, & deuotionem nobis augeat & salutem. Per Dominum nostrum Iesum Christum.

Alia Oratio.

EXaudi quæsumus Domine preces nostras, quas in beati N confessoris tui atque Pontificis solemnitate deferimus: & qui tibi dignè meruit famulari, eius intercedentibus meritis ab omnibus nos absolue peccatis. Per Dominum.

Ad Matutinũ, Inuitatorium. Regem Confessorum Dominum, * Venite adoremus. Psalm. Venite, exultemus. 2. Hymnus. Iste Confessor. vt suprà lxv.

In primo Nocturno, Añа. Beatus vir, qui in lege Domini meditatur: voluntas eius permanet die ac nocte, & omnia quæcumque faciet, semper prosperabuntur.

Psalmus. 1.

BEatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit, * & in cathedra pestilentiæ non sedit:

Sed in lege Domini voluntas eius, * & in lege eius meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo:

Et folium eius non defluet: * & omnia quæcumque faciet prosperabuntur.

Non sic impij, non sic: * sed tamquam puluis, quem proijcit ventus à facie terræ.

Ideò non resurgent impij in iudicio: * neque peccatores in concilio iustorum.

Quoniam nouit Dominus viam iustorum: * & iter impiorum peribit.

Antiphona. Beatus vir, qui in lege Domini meditatur: volun-

voluntas eius permanet die ac nocte, & omnia quæcumque faciet, semper prosperabuntur.

Aña. Beatus iste sanctus, qui confisus est in Domino, prædicauit præceptum Domini, constitutus est in monte sancto eius. Psalmus 2.

QVare fremuerunt Gentes, * & populi meditati sunt inania?

A stiterunt reges terræ, & principes conuenerunt in vnum * aduersus Dominum, & aduersus Christum eius.

D irumpamus vincula eorum: * & proijciamus à nobis iugum ipsorum.

Q ui habitat in cælis, irridebit eos: * & Dominus subsannabit eos.

T unc loquetur ad eos in ira sua, * & in furore suo conturbabit eos.

E go autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præceptum eius.

D ominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

P ostula à me, & dabo tibi Gentes hereditatem tuam, * & possessionem tuam terminos terræ.

R eges eos in virga ferrea, * & tamquam vas figuli confringes eos.

E t nunc reges intelligite: * erudimini qui iudicatis terram.

S eruite Domino in timore: * & exultate ei cum tremore.

A pprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus, * & pereatis de via iusta.

C ùm exarserit in breui ira eius, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Antiphona. Beatus iste sanctus, qui confisus est in Domino, prædicauit præceptum Domini, constitutus est in monte sancto eius.

Aña. Tu es gloria mea, tu es susceptor meus Domine: tu exaltans caput meum, & exaudisti me de monte sancto tuo. Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt aduersum me.

M ulti dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo eius.

T u autem Domine susceptor meus es, * gloria mea, & exaltans caput meum.

V oce mea ad Dominum clamaui: * & exaudiuit me de monte sancto suo.

E go dormiui, & soporatus sum: * & exurrexi, quia Dominus suscepit me.

N on timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, saluum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes aduersantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contriuisti.

Domini est salus: * & super populum tuum benedictio tua.

Antiph. Tu es gloria mea, tu es susceptor meus Domine, tu exaltans caput meum, & exaudisti me de monte sancto tuo. Vers. Amauit eum Dominus, & ornauit eum. Resp. Stolam gloriæ induit eum. Pater noster. Absolutio. Exaudi Domine. ℣. Iube domne benedicere. Benedictio. Benedictione perpetua.

De Epistola prima beati Pauli Apostoli ad Timotheum.

Lectio j. Cap. 3.

FIdelis sermo: Si quis Episcopatum desiderat, bonũ opus desiderat. Oportet ergo Episcopum irreprehensibilem esse, vnius vxoris virum, sobrium, prudentem, ornatum, pudicum, hospitalem, doctorem, non vinolentum, non percussorem, sed modestum: non litigiosum, non cupidum; sed suæ domui benè præpositum, filios habentem subditos cum omni castitate. Si quis autem domui suæ præesse nescit, quomodo Ecclesiæ Dei diligentiam habebit? Non neóphytum: ne in superbiam elatus, in iudicium incidat diaboli. Oportet autem illum & testimonium habere bonum ab ijs qui foris sunt, vt non in opprobrium incidat, & in laqueum diaboli.

℟. Euge serue bone & fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: * Intra in gaudium Domini tui. Vers. Domine quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. Intra in gaudium. Benedictio. Vnigenitus Dei Filius.

De Epistola ad Titum.

Lectio ij. Cap. 1. b

OPortet enim Episcopum sine crimine esse, sicut Dei dispensatorem: non superbum, non iracundum, non vinolentum, non percussorem, non turpis lucri cupidum; sed hospitalem, benignum, sobrium, iustum, sanctum, continentem, amplectentem eum, qui secundùm doctrinam est, fidelem sermonem: vt potens sit exhortari in doctrina sana, & eos qui contradicunt, arguere. Sunt enim multi etiam inobedientes, vaniloqui, & seductores; maximè qui de circumcisione sunt: quos oportet redargui: qui vniuersas domos subuertunt, docentes quæ non oportet, turpis lucri gratia.

℟. Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo: * Ideò iureiurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam. ℣. Benedictionem omnium gentium dedit illi, & testamentum suum confirmauit super caput eius. Ideò iureiurando. Benedictio. Spiritus sancti gratia.

Lectio iii. *Cap.2.*

TV autem loquere quæ decent sanam doctrinam: Senes vt sobrij sint, pudici, prudentes, sani in fide, in dilectione, in patientia: Anus similiter in habitu sancto, non criminatrices, non multo vino seruientes, benè docentes: vt prudentiam doceant adolescentulas, vt viros suos ament, filios suos diligant: prudentes, castas, sobrias, domus curam habentes, benignas, subditas viris suis, vt non blasphemetur verbum Dei. Iuuenes similiter hortare vt sobrij sint. In omnibus teipsum præbe exemplum bonorum operum, in doctrina, in integritate, in grauitate, verbum sanum, irreprehensibile: vt is, qui ex aduerso est, vereatur: nihil habens malum dicere de nobis.

Resp. Iurauit Dominus, & non pœnitebit eum: * Tu es sacerdos in æternum secundùm ordinem Melchisedech. ℣. Dixit Dominus Domino meo, Sede à dextris meis. Tu es sacerdos. Gloria Patri. Tu es sacerdos.

In secundo Nocturno, Aña.

Inuocantem exaudiuit Dominus sanctum suum, Dominus exaudiuit eum, & constituit eum in pace.

Psalmus 4.

CVm inuocarem, exaudiuit me Deus iustitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * & exaudi orationem meam.

Filij hominum vsquequò graui corde? * vt quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificauit Dominus sanctũ suum: * Dominus exaudiet me, cùm clamauero ad eum.

Irascimini, & nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium iustitiæ, & sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti lætitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, & requiescam;

Quo-

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Aña. Inuocantem exandiuit Dominus sanctum suum, Dominus exaudiuit eum, & constituit eum in pace.

Antiphona. Lætentur omnes, qui sperant in te Domine: quoniam tu benedixisti iusto, scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti eum.

Psalmus 5.

VErba mea auribus percipe Domine,* intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meę,* Rex meus, & Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Domine, manè exaudies vocem meam.

Manè astabo tibi, & videbo: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit iuxta te malignus: * neque permanebunt iniusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum & dolosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordiæ tuæ

Introibo in domum tuam:* adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in iustitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolosè agebant, * iudica illos Deus.

Décidant à cogitationibus suis, secundùm multitudinem impietatum eorum expelle eos,* quoniam irritauerunt te Domine.

Et lætentur omnes, qui sperant in te, * in æternum exultabunt: & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices iusto.

Domine, vt scuto bonæ voluntatis tuæ * coronasti nos.

Antiphona. Lætentur omnes, qui sperant in te Domine: quoniam tu benedixisti iusto, scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti eum.

Antiphona. Domine Dominus noster, quàm admirabile est nomen tuum in vniuersa terra! quia gloria & honore coronasti sanctum tuum, & constituisti eum super opera manuum tuarum.

Psalmus 8.

DOmine Dominus noster,* quàm admirabile est nomen tuum in vniuersa terra!

Quoniam eleuata est magnificentia tua * super cælos.
Ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * vt destruas inimicum & vltorem.
Quoniam videbo cælos tuos, opera digitorum tuorum:* lunam & stellas, quæ tu fundasti.
Quid est homo, quòd memor es eius? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?
Minuisti eum paulò minùs ab Angelis, gloria & honore coronasti eum: * & constituisti eum super opera manuum tuarum:
Omnia subiecisti sub pedibus eius, * oues & boues vniuersas, insuper & pecora campi;
Volucres cæli, & pisces maris, * qui perambulant semitas maris.
Domine Dominus noster, * quàm admirabile est nomen tuum in vniuersa terra!
Ant. Domine Dominus noster, quàm admirabile est nomen tuum in vniuersa terra! quia gloria & honore coronasti sanctum tuum, & constituisti eum super opera manuum tuarum. ℣. Elegit eum Dominus sacerdotem sibi. ℟. Ad sacrificandum ei hostiam laudis. Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas. Vers. Iube domne. Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Maximi Episcopi.

Homilia 59. quæ est 2. de S. Eusebio Vercellensi.

Lectio iiij.

AD sancti ac beatissimi Patris nostri N. cuius hodie festa celebramus, laudes addidisse aliquid, decerpsisse est; siquidem virtutum eius gratia non sermonibus exponenda est, sed operibus comprobanda. Cùm enim dicat Scriptura: Gloria patris est filius sapiens: quantæ huius sunt gloriæ, qui tantorum filiorum sapientia & deuotione lætatur? in Christo enim Iesu per Euangelium ipse nos genuit. Resp. Inueni Dauid seruum meum, oleo sancto meo vnxi eum: *Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus. Benedictio. Christus perpetuæ.

Lectio v.

QVidquid igitur in hac sancta plebe potest esse virtutis & gratiæ, de hoc quasi quodam fonte lucidissimo, omnium riuulorum puritas emanauit. Etenim quia castitatis pollebat vigore, quia abstinentiæ gloriabatur angustiis, quia blandimentis erat præditus lenitatis, omnium ciuium in Deum prouocauit affectum:

quia Pontificis administratione fulgebat, plures è discipulis reliquit sui sacerdotij successores.

Resp. Posui adiutorium super potentem, & exaltaui electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inuéni Dauid seruum meum, oleo sancto meo vnxi eum. Manus. Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio vj.

BEnè & congruè in hac die, quam nobis beati Patris nostri N. ad paradisum transitus exultabilem reddit, præsentis Psalmi versiculum decantauimus: In memoria æterna erit iustus. Dignè enim in memoriam vertitur hominum, qui ad gaudium transiit Angelorum. Dicit sermo diuinus: Ne laudes hominem in vita sua: tamquam si diceret, Lauda post vitam, magnifica post consummationem. Duplici enim ex causa vtilius est hominum magis memoriæ laudem dare, quàm vitæ: vt illo potissimùm tempore merita sanctitatis extollas, quando nec laudantem adulatio mouet, nec laudatum tentet elatio.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina eius repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, & peruênit ad cælestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse intercedat.

In tertio Nocturno, Aña.

Domine, iste sanctus habitabit in tabernaculo tuo, operatus est iustitiam, requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * & operatur iustitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, * & opprobrium non accepit aduersus proximos suos:

Ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus: * timentes autem Dominum glorificat:

Qui iurat proximo suo, & non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad vsuram, & munera super innocentem non accepit:

Qui facit hæc, * non mouebitur in æternum.

Aña. Domine, iste sanctus habitabit in tabernaculo tuo, operatus est iustitiam, requiescet in monte sancto tuo.

Ana. Vitam petiit à te; & tribuisti ei, Domine: gloriam & magnum decorem imposuisti super eum: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. Psalmus 20.

DOmine in virtute tua lætabitur rex:* & super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis eius tribuisti ei:* & voluntate labiorum eius non fraudasti eum.

Quoniam præuenisti eum in benedictionibus dulcedinis:* posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit à te: * & tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est gloria eius in salutari tuo: * gloriam & magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi:* lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino:* & in misericordia Altissimi non commouebitur.

Inueniatur manus tua omnibus inimicis tuis:* dextera tua inueniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos vt clibanum ignis in tempore vultus tui: * Dominus in ira sua conturbabit eos, & deuorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes: * & semen eorum à filiis hominum.

Quoniam declinauerunt in te mala;* cogitauerunt consilia, quæ non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute tua: * cantabimus & psallemus virtutes tuas.

Antiphona. Vitam petiit à te, & tribuisti ei, Domine: gloriam & magnum decorem imposuisti super eum: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso.

Antiphona. Hic accipiet benedictionem à Domino, & misericordiam à Deo salutari suo: quia hæc est generatio quærentium Dominum.

Psalmus 23.

DOmini est terra, & plenitudo eius;* orbis terrarum, & vniuersi qui habitant in eo.

Quia ipse super mária fundauit eum: * & super flumina præparauit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens manibus, & mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec iurauit in dolo proximo suo:

℟. Hic accipiet benedictionem à Domino, * & misericordiam à Deo salutari suo.
℟. Hæc est generatio quærentium eum,* quærentium faciem Dei Iacob.
Attollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.
Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis & potens, Dominus potens in prælio.
Attollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.
Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.
Antiphona. Hic accipiet benedictionem à Domino, & misericordiam à Deo salutari suo: quia hæc est generatio quærentium Dominum.
℣. Tu es sacerdos in æternum. ℟. Secundùm ordinem Melchisedech. Pater noster. Absolutio. A vinculis. ℣. Iube domne. Benedictio. Euangelica lectio.
Lectio sancti Euangelij secundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.25.*

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis parabolam hanc: Homo peregrè proficiscens, vocauit seruos suos, & tradidit illis bona sua. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Homilia 9. in Euangelia.

LEctio sancti Euangelij, fratres charissimi, sollicitè considerare nos admonet, ne nos, qui plus ceteris in hoc mundo accepisse aliquid cernimur ab auctore mundi, grauiùs inde iudicemur. Cùm enim augentur dona, rationes etiam crescunt donorum. Tantò ergo esse humilior, atque ad seruiendum Deo promptior quisque debet ex munere, quantò se obligatiorem esse conspicit in reddenda ratione. Ecce homo, qui peregrè proficiscitur, seruos suos vocat, eisque ad negotium talenta partîtur. Post multum verò temporis positurus rationem reuertitur. Benè operantes pro apportato lucro remunerat, seruum verò à bono opere torpentem damnat.
℟. Amauit eum Dominus, & ornauit eum, stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronauit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornauit eum. Et ad portas. Benedictio. Cuius festum colimus.

Lectio viij.

QVis itaque iste homo est, qui peregrè proficiscitur, nisi Redemptor noster, qui in ea carne quam assum-

assumpserat, abiit in cælum? Carnis enim locus proprius terra est, quæ quasi ad peregrina ducitur, dum per Redemptorem nostrum in cælo collocatur. Sed homo iste péregrè proficiscens seruis suis bona sua tradidit, quia fidelibus suis spiritualia dona concessit. Et vni quidem quinque talenta, alij duo, alij verò commisit vnum. Quinque etenim sunt corporis sensus: videlicet, visus, auditus, gustus, odoratus, & tactus. Quinque ergo talentis, donum quinque sensuum, id est, exteriorum scientia exprimitur. Duobus verò, intellectus & operatio designatur. Vnius autem talenti nomine, intellectus tantummodò designatur.

Resp. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris; * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando reuertatur à nuptiis. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos similes hominibus. Gloria Patri. Et vos similes. Benedictio. Ad societatem.

Lectio ix.

SEd is qui quinque talenta acceperat, alia quinque lucratus est: quia sunt nonnulli, qui etsi interna ac mystica penetrare nesciunt, pro intentione tamen supernæ patriæ docent recta quos possunt, de ipsis exterioribus, quæ acceperunt, duplum talentum portant: dumque se à carnis petulantia, & à terrenarum rerum ambitu, atque à visibilium voluptate custodiunt, ab his etiam alios admonendo compescunt. Et sunt nonnulli, qui quasi duobus talentis ditati, intellectum atque operationem percipiunt, subtilia de internis intelligunt, mira in exterioribus operantur. Cumque & intelligendo & operando aliis prædicant, quasi duplicatum de negotio lucrum reportant.

Te Deum laudamus. 18.

AD LAVDES & per Horas, Aña.

ECce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, & inuentus est iustus. Psalmus. Dominus regnauit. cum reliquis. 19. Antiph. Non est inuentus similis illi, qui conseruaret legem Excelsi. Antiph. Ideò iureiurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam. Aña. Sacerdotes Dei benedicite Dominum: serui Domini hymnum dicite Deo, alleluia. Aña. Serue bone & fidelis, intra in gaudium Domini tui.

Capitulum. Eccli.44.

ECce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, & inuentus est iustus: & in tempore iracundiæ factus est reconciliatio.

Hymnus.

IEsu Redemptor omnium,
Perpes corona Præsulum,
In hac die clementiùs
Indulgeas precantibus;
Tui sacri qua nominis
Confessor almus claruit:
Huius celébrat annua
Deuota plebs solemnia.
Qui ritè mundi gaudia
Huius caduca respuens,
Æternitatis præmio
Potitur inter Angelos.
Huius benignus annue
Nobis sequi vestigia:
Huius precatu seruulis
Dimitte noxam criminis.
Sit Christe Rex piissime
Tibi, Patrique gloria,
Cum Spiritu Paraclito
Nunc, & per omne sæculum.
Amen.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas. ℞. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Antiphona. Euge serue bone & fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, dicit Dominus. Oratio.

DA, quæsumus omnipotens Deus: vt beati N. confessoris tui atque Pontificis veneranda solemnitas, & deuotionem nobis augeat & salutem. Per Dominum.

Alia Oratio.

EXaudi quæsumus Domine preces nostras, quas in beati N. confessoris tui atque Pontificis solemnitate deferimus: & qui tibi dignè meruit famulari, eius intercedentibus meritis ab omnibus nos absolue peccatis. Per Dominum.

Ad Tertiam, Antiphona. Non est inuentus. Capitulum. Ecce sacerdos magnus. vt suprà.

℞. breue. Amauit eum Dominus, * Et ornauit eum. Amauit. ℣. Stolam gloriæ induit eum. Et ornauit. Gloria Patri. Amauit. ℣. Elegit eum Dominus sacerdotem sibi. ℞. Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Ad Sextam, Antiphona. Ideò iureiurando.

Capitulum. Eccli.44.c

NOn est inuentus similis illi, qui conseruaret legem Excelsi: ideò iureiurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam.

℞. breue. Elegit eum Dominus, * Sacerdotem sibi. Elegit. ℣. Ad sacrificandum ei hostiam laudis. Sacerdotem. Gloria Patri. Elegit. ℣. Tu es sacerdos in æternum. ℞. Secundùm ordinem Melchisedech.

Ad

Ad Nonam, Antiphona.

Serue bone.

Capitulum *Eccli.45.c*

FVngi sacerdotio, & habere laudem in nomine ipsius, & offerre illi incensum dignum in odorem suauitatis.

℟. breue. Tu es sacerdos, * In æternum. Tu es. ℣. Secundùm ordinem Melchisedech. In æternum. Gloria Patri. Tu es. ℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas. ℟. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Vesperas, Antiphona.

Ecce sacerdos magnus. cum reliquis de Laudibus. lxxv. Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica. 135. & loco vltimi, Psalm. Memento Domine Dauid. 145. Capitulum & Hymnus, vt suprà in primis Vesperis. lxv. ℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas. ℟. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Magnificat. Antiphona.

Amauit eum Dominus, & ornauit eum, stolam gloriæ induit eum, & ad portas paradisi coronauit eum.

Sequens Antiphona dicitur ad Magnificat in secundis Vesperis pro solis summis Pontificibus Aña Dum esset summus Pontifex; terrena non metuit, sed ad cælestia regna gloriosus migrauit.

Si occurrat celebrari Festum plurimorum Pontificum & Confessorum, Officium fit vt suprà: sed in Oratione & sermone, quæ ponuntur in singulari, dicuntur in plurali, & in primo Nocturno legantur sequentes Lectiones de Scriptura.

De libro Ecclesiastici.

Lectio j. *Cap.44.*

LAudemus viros gloriosos, & parentes nostros in generatione sua. Multam gloriam fecit Dominus magnificentia sua à sæculo. Dominantes in potestatibus suis, homines magni virtute, & prudentia sua præditi, nuntiantes in Prophetis dignitatem Prophetarum, & imperantes in præsenti populo, & virtute prudentiæ populis sanctissima verba. In peritia sua requirentes modos musicos, & narrantes carmina scripturarum.

℟. Euge serue bone & fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: * Intra in gaudium Domini tui. ℣. Domine quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. Intra.

Lectio ij.

HOmines diuites in virtute, pulchritudinis studium habentes: pacificantes in domibus suis. Omnes isti

in generationibus gentis suæ gloriam adepti sunt, & in diebus suis habentur in laudibus. Qui de illis nati sunt, reliquerunt nomen narrandi laudes eorum: & sunt quorum non est memoria: perierunt quasi qui non fuerint; & nati sunt, quasi non nati, & filij ipsorum cum ipsis.

Resp. Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo: * Ideò iureiurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam. ℣. Benedictionem omnium gentium dedit illi, & testamentum suum confirmauit super caput eius. Ideò iureiurando. Lectio iij.

SEd illi viri misericordiæ sunt, quorum pietates non defuerunt: cum semine eorum permanent bona, hereditas sancta nepotes eorum, & in testamentis stetit semen eorum: & filij eorum propter illos vsque in æternum manent: semen eorum & gloria eorum non derelinquetur. Corpora ipsorum in pace sepulta sunt, & nomen eorum viuit in generationem & generationem. Sapientiam ipsorum narrent populi, & laudem eorum nuntiet Ecclesia.

Resp. Iurauit Dominus, & non pœnitebit eum: * Tu es sacerdos in æternum secundùm ordinem Melchisedech. ℣. Dixit Dominus Domino meo, Sede à dextris meis. Tu es sacerdos. Gloria Patri. Tu es sacerdos.

Aliæ Lectiones pro Pontifice & Confessore.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Maximi Episcopi.

Ex Homil. 59. quæ est 2. de S. Eusebio. Lectio iiij.

BEati Patris N. merita iam in tuto posita securi magnificemus: qui gubernaculum fidei viriliter tenens, anchoram spei tranquilla iam in statione composuit, & plenam cælestibus diuitiis & æternis mercibus nauem optato in littore collocauit: qui contra omnes aduersarios scutum timoris Dei tamdiu infatigabiliter tenuit, donec ad victoriam perueniret. Quid enim fuit totus vitæ illius cursus, nisi vnius cum vigili hoste conflictus?

Resp. Inueni Dauid seruum meum, oleo sancto meo vnxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus. Lectio v.

QVantis hic cæcis à via veritatis errantibus, & de summa iam in profundum rupe pendentibus, amissum

ſum reddidit viſum, & illum, quo Chriſtus videretur, reparauit intuitum? Quantorum auribus ſurdis, & infidelitatis obturatione damnatis, ad percipiendam vocem cæleſtium mandatorum, pretioſum infudit auditum, vt vocanti Deo ad miſericordiam reſponderent per obedientiam? Quantos intrinſecus vulneratos, Angelici oris arte & orationum, ab infirmitate curauit?

Reſp. Poſui adiutorium ſuper potentem, & exaltaui electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inuéni Dauid ſeruum meum, oleo ſancto meo vnxi eum. Manus.

Lectio vj.

QVantos per longam incuriam peccati labe reſolutos, & quadam lepræ contagione perfuſos, caſtigationibus & exhortationibus expiando, Deo in ſe operante mundauit: Quantorum animas viuentes in corpore iam defunctas, & delictorum mole óbrutas ac ſepultas, ad emendationem tamquam ad lucem vocando, Deo reſuſcitauit; vt Domini ſui admirandus imitator, iam mortuas Deo, è contrario mortificet vitali morte peccato?

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtutes operatus eſt, & omnis terra doctrina eius repleta eſt: * Ipſe intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Iſte eſt qui contempſit vitam mundi, & peruênit ad cæleſtia regna. Ipſe intercedat. Gloria Patri. Ipſe intercedat.

In tertio Nocturno.

Lectio ſancti Euangelij ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 24. d*

IN illo tempore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis: Vigilate, quia neſcitis qua hora Dominus veſter venturus ſit. Et reliqua.

Homilia ſancti Hilarij Epiſcopi.

Comment. in Matth. can. 26. in fine.

VT ignorantiam illam diei omnibus taciti, non ſine vtilis ſilentij ratione eſſe ſciremus, vigilare nos Dominus propter aduentum furis admonuit, & orationum aſſiduitate detentos, omnibus præceptorum ſuorum operibus inhærere. Furem enim eſſe oſtendit zábolum, ad detrahenda ex nobis ſpolia peruigilem, & corporum noſtrorum domibus inſidiantem: vt ea incurioſis nobis, & ſomno deditis, conſiliorum ſuorum atque illecebrarum iaculis perfodiat. Paratos igitur eſſe nos conuenit: quia diei ignoratio intentam

solicitudinem suspensæ expectationis exagitet.

Resp. Amauit eum Dominus, & ornauit eum, stolam gloriæ induit eum, *Et ad portas paradisi coronauit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornauit eum. Et ad portas.

Can.27. Lectio viij.

QVisnam est fidelis seruus & prudens, quem constituit Dominus super familiam suam? Quamquam in commune nos ad indefessam vigilantiæ curam adhortetur: specialem tamen populi principibus, id est Episcopis, in expectatione aduentuque suo solicitudinem mandat. Hunc enim seruum fidelem atque prudentem, præpositum familiæ significat, commoda atque vtilitates commissi sibi populi curantem. Qui si dicto audiens & præceptis obediens erit; id est, si doctrinæ opportunitate & veritate infirma confirmet, disrupta consolidet, deprauata conuertat, & verbum vitæ in æternitatis cibum alendæ familiæ dispendat, atque hæc agens, hisque immorans deprehendatur: gloriam à Domino tamquam dispensator fidelis, & villicus vtilis consequetur, & super omnia bona constituetur: id est, in Dei gloria collocabitur, quia nihil sit vltrà, quod melius sit.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris: *Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando reuertatur à nuptiis. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos similes. Gloria Patri. Et vos.

Lectio ix.

QVòd si contuens longam Dei patientiam, quæ in profectum humanæ salutis extenditur, aduersum conseruos insolescet, & sæculi malis vitiisque se tradet, præsentium tantùm curam in cultu ventris exercens; desperata die Dominus adueniet, eumque à bonis, quæ spoponderat, diuidet, portionemque eius cum hypocritis in pœnæ æternitate constituet: quia aduentum desperauerit, quia mandatis non obtemperauerit, quia præsentibus studuerit, quia vita Gentium vixerit, quia desperatione iudicij commissam sibi familiam fame, siti, cæde vexauerit. Te Deum. 18.

PRO DOCTORIBVS.

Ad Magnificat in vtrisque Vesperis, Antiphona.

O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate N. diuinæ

uinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

Lectiones sequentes leguntur in Festis Doctorum: Officium autem in illis fit de Confessoribus Pontificibus, vel non Pontificibus, pro qualitate Festi.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiastici.

Lectio j. *Cap. 39.*

SApientiam omnium antiquorum exquiret sapiens, & in Prophetis vacabit. Narrationem virorum nominatorum conseruabit, & in versutias parabolarum simul introibit. Occulta prouerbiorum exquiret, & in absconditis parabolarum conuersabitur. In medio magnatorum ministrabit, & in conspectu præsidis apparebit. In terram alienigenarum gentium pertransiet: bona enim & mala in hominibus tentabit.

℟. Euge serue bone & fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam. * Intra in gaudium Domini tui. ℣. Domine quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. Intra. Benedictio. Vnigenitus Dei Filius. Lectio ij.

COr suum tradet ad vigilandum diluculo ad Dominum, qui fecit illum, & in conspectu Altissimi deprecabitur. Aperiet os suum in oratione, & pro delictis suis deprecabitur. Si enim Dominus magnus voluerit, spiritu intelligentiæ replebit illum: & ipse tamquam imbres mittet eloquia sapientiæ suæ, & in oratione confitebitur Domino: & ipse diriget consilium eius & disciplinam, & in absconditis suis consiliabitur.

Pro Doctore Pontifice,

℟. Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo: * Ideò iureiurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam. ℣. Benedictionem omnium gentium dedit illi, & testamentum suum confirmauit super caput eius. Ideò. Benedictio. Spiritus sancti gratia.

Pro Doctore non Pontifice,

Resp. Iustus germinabit sicut lilium: * Et florebit in æternum ante Dominum. ℣. Plantatus in domo Domini, in atriis domus Dei nostri. Et florebit. Benedictio. Spiritus sancti gratia.

Lectio iij.

IPse palàm faciet disciplinam doctrinæ suæ, & in lege testamenti Domini gloriabitur. Collaudabunt multi sapientiam eius, & vsque in sæculum non delebitur. Non recedet memoria eius, & nomen eius requiretur à generatione

neratione in generationem. Sapientiam eius enarrabunt Gentes, & laudem eius enuntiabit Ecclesia.

Pro Doctore Pontifice,

℟. Iurauit Dominus, & non pœnitebit eum: * Tu es sacerdos in æternum secundùm ordinem Melchisedech. ℣. Dixit Dominus Domino meo, Sede à dextris meis, Tu es sacerdos. Gloria Patri. Tu es sacerdos.

Pro Doctore non Pontifice,

℟. Iste cognouit iustitiam, & vidit mirabilia magna, & exorauit Altissimum: * Et inuentus est in numero sanctorum. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, & per uênit ad cælestia regna. Et inuentus. Gloria. Et inuentus.

In secundo Nocturno.

Ex libro Moralium sancti Gregorij Papæ.

Lib. 9. cap. 6. Lectio iiij.

QVi post Orionas Hyadum nomine, nisi Doctores sanctæ Ecclesiæ designantur? Qui subductis Martyribus, eo iam tempore ad mundi notitiam venerunt, quo fides clariùs eluceret: & repressa infidelitatis hieme, altiùs per corda fidelium sol veritatis calet. Qui remota tempestate persecutionis, expletis longis noctibus infidelitatis, tunc sanctæ Ecclesiæ orti sunt, cùm ei iam per credulitatis vernum lucidior annus aperitur.

Pro Doctore Pontifice,

Resp. Inuéni Dauid seruum meum, oleo sancto meo vnxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus. Benedictio. Christus perpetuæ.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Honestum fecit illum Dominus, & custodiuit eum ab inimicis, & à seductoribus tutauit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit. Benedictio. Christus perpetuæ.

Lectio v.

NEc immeritò Doctores sancti Hyadum nuncupatione signantur. Græco quippe eloquio hyetos pluuia vocatur: & Hyades nomen à pluuiis acceperunt, quia ortæ proculdubio imbres ferunt. Benè ergo Hyadum appellatione expressi sunt, qui ad statum vniuersalis Ecclesiæ quasi in cæli faciem deducti, super arentem terram humani pectoris sanctæ prædicationis imbres fuderunt. Si enim prædicationis sermo pluuia non esset, Moyses minimè dixisset: Expectetur sicut pluuia eloquium meum: &

& nequaquam per Isaiam Veritas diceret: Mandabo nubibus meis, ne pluant super eam imbrem: atque hoc, quod paulò antè protulimus: Quamobrem prohibitæ sunt stillæ pluuiarum.

Pro Doctore Pontifice,

℟. Posui adiutorium super potentem, & exaltaui electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inuéni Dauid seruum meum, oleo sancto meo vnxi eum. Manus. Benedictio. Ignem sui amoris.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Amauit eum Dominus, & ornauit eum, stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronauit eum. Vers. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornauit eum. Et ad portas. Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio vi.

DVm ergo Hyades cum pluuiis veniunt, ad cæli spatia altiora sol ducitur, quia apparente Doctorum scientia, dum mens nostra imbre prædicationis infunditur, fidei calor augetur. Et perfusa terra ad fructum proficit, cùm lumen ætheris ignescit: quia vberiùs frugem boni operis reddimus, dum per sacræ eruditionis flammam in corde clariùs ardemus. Dumque per eos diebus singulis magis magisque scientia cęlestis ostenditur, quasi interni nobis luminis vernum tempus aperitur: vt nouus sol nostris mentibus rutilet. & eorum verbis nobis cognitus, seipso quotidie clarior micet. Vrgente etenim mundi fine, superna scientia proficit, & largiùs cum tempore excrescit.

Pro Doctore Pontifice,

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina eius repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, & peruênit ad cælestia regna: Ipse intercedat. Gloria. Ipse.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, & peruênit ad cælestia regna. Quia. Gloria. Quia.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 5. b*

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quòd si sal euanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Lib. 1. de Sermone Domini in monte, cap. 6. tom. 4.

OStendit Dominus, fatuos esse iudicandos, qui temporalium bonorum vel copiam sectantes, vel inopiam metuentes, amittunt æterna, quæ nec dari possunt ab hominibus, nec auferri. Itaque si sal infatuatum fuerit, in quo salietur? id est; si vos, per quos condiendi sunt quodammodò populi, metu persecutionum temporalium amiseritis regna cælorum; qui erunt homines, per quos à vobis error auferatur, cùm vos elegerit Deus, per quos errorem auferat ceterorum?

Pro Doctore Pontifice.

Resp. Amauit eum Dominus, & ornauit eum, stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronauit eum. Vers. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornauit eum. Et ad portas. Benedictio. Cuius festum colimus.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & de omni corde suo laudauit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, & permanens in innocentia sua. Ipse intercedat. Benedictio. Cuius festum colimus.

Lectio viij.

ERgo ad nihilum valet sal infatuatum, nisi vt mittatur foras, & calcetur ab hominibus. Non itaque calcatur ab hominibus, qui patitur persecutionem: sed qui persecutionem timendo infatuatur. Calcari enim non potest, nisi inferior: sed inferior non est, qui quamuis corpore multa in terra sustineat, corde tamen fixus in cælo est.

℟. In medio Ecclesiæ aperuit os eius, * Et impleuit eum Dominus spiritu sapientiæ & intellectus. Vers. Iucunditatem & exultationem thesaurizauit super eum. Et impleuit. Gloria Patri. Et impleuit.

Lectio ix.

VOs estis lumen mundi. Quomodo dixit superius sal terræ; sic nunc dicit lumen mundi. Nam neque superiùs ista terra accipienda est, quam pedibus corporeis calcamus: sed homines, qui in terra habitant, vel etiam peccatores, quorum condiendis & extinguendis putoribus Apostolicum salem Dominus misit. Et hîc mundum, non cælum & terram, sed homines qui sunt in mun-

mundo, vel diligunt mundum, oportet intelligi, quibus illuminandis Apostoli missi sunt. Non potest ciuitas abscondi super montem posita, id est, fundata super insignem magnamque iustitiam, quam significat etiam ipse mons, in quo disputat Dominus.

Te Deum laudamus. 18.

COMMVNE

Confessoris non Pontificis.

Ad Vesperas, Aña. Domine, quinque talenta, vt infra ad Laudes xcv. Psalm. Dixit Dominus. cum reliquis de Dominica. 133. & loco vltimi, Psalm. Laudate Dominum omnes Gentes. 140.

Capitulum. *Eccli.* 31.

Beatus vir, qui inuentus est sine macula: & qui post aurum non abiit, nec sperauit in pecuniæ thesauris. Quis est hic, & laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua.

Hymnus.

Iste Confessor Domini, colentes
Quem piè laudant populi per orbem,
Hac die lætus meruit beatas
Scandere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur:

Hac die lætus meruit supremos
Laudis honores.

Qui pius, prudens, humilis, pudicus,
Sobriam duxit sine labe vitam,
Donec humanos animauit auræ
Spiritus artus.

Cuius ob præstans meritum frequenter
Ægra quæ passim iacuere membra,
Viribus morbi domitis, saluti
Restituuntur.

Noster hinc illi Chorus obsequentem
Concinit laudem, celebresque palmas;
Vt piis eius precibus iuuemur
Omne per æuum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cæli solio coruscans,
Tótius mundi seriem gubernat
Trinus, & vnus. Amen.

℣. Amauit eum Dominus, & ornauit eum. ℟. Stolam gloriæ induit eum.

Ad Magnificat, Antiphona. Similabo eum viro sapienti, qui ædificauit domum suam supra petram.

Oratio.

Deus, qui nos beati N. confessoris tui annua solemnitate lætificas: concede propitius; vt cuius natalitia colimus, etiam actiones imitemur. Per Dominum.

Alia Oratio.

Adesto Domine supplicationibus nostris, quas in beati N. confessoris tui solemnitate deferimus: vt qui nostræ iustitiæ fiduciam non habemus, eius, qui tibi placuit, precibus adiuuemur. Per Dominum nostrum.

Si fuerit Abbas, Oratio.

Intercessio nos, quæsumus Domine, beati N. Abbatis commendet: vt quod nostris meritis non valemus, eius patrocinio assequamur. Per Dominum.

Ad Matutinũ, Inuitatorium.

Regem Confessorum Dominum, * Venite adoremus. Psalm. Venite, exultemus. 2. Hymnus. Iste Confessor. vt suprà. lxxxv.

In primo Nocturno, Aña.

Beatus vir, qui in lege Domini meditatur: voluntas eius permanet die ac nocte, & omnia quæcumque faciet, semper prosperabuntur.

Psalmus 1.

Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit, * & in cathedra pestilentiæ non sedit:

Sed in lege Domini voluntas eius, * & in lege eius meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo:

Et folium eius non defluet: * & omnia quæcumque faciet prosperabuntur.

Non sic impij, non sic: * sed tamquam puluis, quem proijcit ventus à facie terræ.

Ideò non resurgent impij in iudicio: * neque peccatores in concilio iustorum.

Quoniam nouit Dominus viam iustorum: * & iter impiorum peribit.

Aña. Beatus vir, qui in lege Domini meditatur: voluntas eius permanet die ac nocte, & omnia quæcumque faciet, semper prosperabuntur.

Aña. Beatus iste sanctus, qui confisus est in Domino, prædicauit præceptum Domini, constitutus est in monte sancto eius.

Psalmus 2.

Quare fremuerunt Gentes, * & populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terræ, & principes conuenerunt in vnum * aduersus Dominum, & aduersus Christum eius.

Dirumpamus vincula eorum: * & proijciamus à nobis iugum ipsorum.

Qui habitat in cælis, irridebit eos: * & Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * & in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præceptum eius.

Dominus dixit ad me:* Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula à me, & dabo tibi Gentes hereditatem tuam, * & possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea,* & tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini qui iudicatis terram.

Seruite Domino in timore:* & exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus,* & pereatis de via iusta.

Cùm exarserit in breui ira eius,* beati omnes, qui confidunt in eo.

Antiphona. Beatus iste sanctus, qui confisus est in Domino, prædicauit præceptum Domini, constitutus est in monte sancto eius.

Aña. Tu es gloria mea, tu es susceptor meus Domine: tu exaltans caput meum, & exaudisti me de monte sancto tuo. Psalmus 3.

Domine, quid multiplicati sunt qui tribulant me?* multi insurgunt aduersum me.

Multi dicunt animæ meæ:* Non est salus ipsi in Deo eius.

Tu autem Domine susceptor meus es, * gloria mea, & exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamaui:* & exaudiuit me de monte sancto suo.

Ego dormiui, & soporatus sum:* & exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me:* exurge Domine, saluum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes aduersantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contriuisti.

Domini est salus: * & super populum tuum benedictio tua.

Antiph. Tu es gloria mea, tu es susceptor meus Domine: tu exaltans caput meum, & exaudisti me de monte sancto tuo. ℣. Amauit eum Dominus, & ornauit eum. Resp. Stolam gloriæ induit eum. Pater noster. Absolutio Exaudi Domine. ℣. Iube domne. Benedictio. Benedictione perpetua.

De libro Sapientiæ.

Lectio j. *Cap. 4. b & 5.*

IVstus si morte præoccupatus fuerit, in refrigerio erit. Senectus enim venerabilis est, non diuturna, neque annorum numero com-

computata: cani autem sunt sensus hominis, & ætas senectutis vita immaculata. Placens Deo factus est dilectus, & viuens inter peccatores translatus est. Raptus est ne malitia mutaret intellectum eius, aut ne fictio deciperet animam illius. Fascinatio enim nugacitatis obscurat bona, & inconstantia concupiscentiæ transuertit sensum sine malitia. Consummatus in breui expleuit tempora multa: placita enim erat Deo anima illius: propter hoc properauit educere illum de medio iniquitatum.

℟. Euge serue bone & fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: * Intra in gaudium Domini tui. ℣. Domine quinq; talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. Intra in gaudium. Benedictio. Vnigenitus Dei Filius. Lectio ij.

Populi autem videntes, & non intelligentes, nec ponentes in præcordiis talia: quoniam gratia Dei, & misericordia est in sanctos eius, & respectus in electos illius. Condemnat autem iustus mortuus viuos impios, & iuuentus celerius consummata, longam vitam iniusti. Videbunt enim finem sapientis, & non intelligent quid cogitauerit de illo Deus, & quare munierit illum Dominus. Videbunt & contemnent eum: illos autem Dominus irridebit. Et erunt post hæc decidentes sine honore, & in contumelia inter mortuos in perpetuum: quoniam disrumpet illos inflatos sine voce, & commouebit illos à fundamentis, & vsque ad supremum desolabuntur.

℟. Iustus germinabit sicut lilium: * Et florebit in æternum ante Dñm. ℣. Plantatus in domo Domini, in atriis domus Dei nostri. Et florebit. Benedictio. Spiritus sancti gratia. Lectio iij.

Et erunt gementes, & memoria illorum peribit. Venient in cogitatione peccatorum suorum timidi, & traducent illos ex aduerso iniquitates ipsorum. Tunc stabunt iusti in magna constantia aduersus eos, qui se angustiauerunt, & qui abstulerunt labores eorum. Videntes turbabuntur timore horribili, & mirabuntur in subitatione insperatæ salutis, dicentes intra se, pœnitentiam agentes, & præ angustia spiritus gementes: Hi sunt, quos habuimus aliquando in derisum, & in similitudinem improperij. Nos insensati vitam illorum æstimabamus insaniam,

niam, & finem illorum sine honore; ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, & inter sanctos sors illorum est. ℟. Iste cognouit iustitiam, & vidit mirabilia magna, & exorauit Altissimum: * Et inuentus est in numero sanctorum. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, & peruênit ad cælestia regna. Et inuentus. Gloria. Et inuentus.

In secundo Nocturno, Aña. Inuocantem exaudiuit Dominus sanctum suum, Dominus exaudiuit eum, & constituit eum in pace.

Psalmus 4.

CVm inuocarem, exaudiuit me Deus iustitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * & exaudi orationem meam.

Filij hominum vsquequò graui corde? * vt quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificauit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cùm clamauero ad eum.

Irascimini, & nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium iustitiæ, & sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti lætitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, & requiescam;

Quoniam tu Dñe singulàriter in spe * constituisti me.

Antiphona. Inuocantem exaudiuit Dominus sanctum suum, Dominus exaudiuit eum, & constituit eũ in pace.

Aña. Lætentur omnes, qui sperant in te Domine: quoniam tu benedixisti iusto, scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti eum. Psalmus 5.

VErba mea auribus percipe Domine, * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meę, * Rex meus, & Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Domine, manè exaudies vocem meam.

Manè astabo tibi, & videbo: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit iuxta te malignus: * neque permanebunt iniusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum & dolosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: * adora-

adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.
Domine deduc me in iustitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.
Quoniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.
Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolosè agebant, * iudica illos Deus.
Décidant à cogitationibus suis, secundùm multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritauerunt te Domine.
Et lætentur omnes, qui sperant in te, * in æternum exultabunt: & habitabis in eis.
Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices iusto.
Domine, vt scuto bonæ voluntatis tuæ * coronasti nos.
Aña. Lætentur omnes, qui sperant in te Dñe: quoniam tu benedixisti iusto, scuto bonæ volũtatis tuæ coronasti eum.
Aña. Domine Dñs noster, quàm admirabile est nomen tuum in vniuersa terra! quia gloria & honore coronasti sanctum tuum, & constituisti eum super opera manuum tuarum. Psalmus 8.

Domine Dominus noster, * quàm admirabile est nomen tuum in vniuersa terra!
Quoniam eleuata est magnificentia tua * super cælos.
Ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * vt destruas inimicum & vltorem.
Quoniam videbo cælos tuos, opera digitorum tuorum: * lunam & stellas, quæ tu fundasti.
Quid est homo, quòd memor es eius? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?
Minuisti eum paulò minùs ab Angelis, gloria & honore coronasti eum: * & constituisti eum super opera manuum tuarum:
Omnia subiecisti sub pedibus eius, * oues & boues vniuersas, insuper & pecora campi;
Volucres cæli, & pisces maris, * qui perambulant semitas maris.
Domine Dominus noster, * quàm admirabile est nomen tuum in vniuersa terra!
Aña. Domine Dominus noster, quàm admirabile est nomen tuum in vniuersa terra! quia gloria & honore coronasti sanctum tuum, & constituisti eum super opera manuum tuarum.
℣. Os iusti meditabitur sapientiam. ℟. Et lingua eius loquetur iudicium. Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas. ℣. Iube domne. Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Sermo

Sermo sancti Ioannis Chrysostomi.

In Orat. de S. Philogonio, tom. 3. Lectio iiij.

BEati N. dies cuius festiuitatem celebramus, ad ipsius rectè factorum enarrationem linguam nostram euocauit: siquidem hodie beatus iste ad tranquillam, omnisque perturbationis expertem vitam transiit: eóque nauigium appulit, vbi deinceps non poterit metúere naufragium, nec vllam animi perturbationem, aut dolorem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni molestia animi, cùm Paulus hominibus adhuc in hac vita degentibus loquens dicat: Semper gaudete, sine intermissione orate?

℟. Honestum fecit illum Dominus, & custodiuit eum ab inimicis,& à seductoribus tutauit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit. Benedictio. Christus perpetuæ.

Lectio v.

QVòd si hic, vbi morbi, vbi insectationes, vbi prǣmaturæ mortes, vbi calumniæ, vbi inuidiæ, vbi perturbationes, vbi iræ, vbi cupiditates, vbi innumerabiles insidiæ, vbi quotidianæ solicitudines, vbi perpetua sibique succedentia mala sunt, innumeros ex omni parte dolores afferentia, Paulus dixit fieri posse vt semper gaudeamus, si quis paululùm ex rerum mundanarum fluctibus erexerit caput, vitamque suam rectè composuerit: multò magis, postquam hinc demigrauerimus, facilè cómpotes erimus eius boni, cùm hæc omnia sublata fuerint, aduersa valetudo, morbi, peccandi materia, vbi non est meum ac tuum, frigidum illud verbum, & quidquid est malorum in vitam nostram inuehens, innumeraque gignens bella.

℟. Amauit eum Dominus, & ornauit eum, stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronauit eum. Vers. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornauit eum. Et ad portas. Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio vj.

QVamobrem maximoperè gratulor huius Sancti felicitati, quòd quamquam translatus est, atque hanc, quæ apud nos est, ciuitatem reliquit, tamen in alteram adscriptus est ciuitatem, nempe Dei: & digressus ab hac Ecclesia, ad illam

illam peruênit, quæ est primogenitorum descriptorum in cælis, ac relictis huisce festis, transiit ad celebritatem Angelorum. Etenim quòd & ciuitas sursum sit, & Ecclesia, & celebritas, audi Paulum dicentem: Accessistis ad ciuitatem Dei viuentis, Ierusalem cælestem, & Ecclesiam primitiuorum, qui conscripti sunt in cælis, & ad multorum millium Angelorum frequentiam.

℟. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, & peruênit ad cælestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Aña. Domine, iste sanctus habitabit in tabernaculo tuo, operatus est iustitiam, requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * & operatur iustitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, * & opprobrium non accepit aduersus proximos suos:

Ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus: * timentes autem Dominum glorificat:

Qui iurat proximo suo, & non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad vsuram, & munera super innocentem non accepit:

Qui facit hæc, * non mouebitur in æternum.

Antiphona. Domine, iste sanctus habitabit in tabernaculo tuo, operatus est iustitiam, requiescet in monte sancto tuo.

Antiphona. Vitam petiit à te, & tribuisti ei, Domine: gloriam & magnum decorem imposuisti super eum: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso.

Psalmus 20.

Domine in virtute tua lætabitur rex: * & super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis eius tribuisti ei: * & voluntate labiorum eius non fraudasti eum.

Quoniam præuenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit à te: * & tribuisti ei longitudinem dierum

rum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est gloria eius in salutari tuo: * gloriam & magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi: * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino: * & in misericordia Altissimi non commouebitur.

Inueniatur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera tua inueniat omnes qui te oderunt.

Pones eos vt clibanum ignis in tempore vultus tui: * Dominus in ira sua conturbabit eos, & deuorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes: * & semen eorum à filiis hominum.

Quoniam declinauerunt in te mala; * cogitauerunt consilia, quæ non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute tua: * cantabimus & psallemus virtutes tuas.

Antiphona. Vitam petiit à te, & tribuisti ei, Domine: gloriam & magnum decorem imposuisti super eum: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso.

Antiphona. Hic accipiet benedictionem à Domino, & misericordiam à Deo salutari suo; quia hæc est generatio quærentium Dominum.

Psalmus 23.

DOmini est terra, & plenitudo eius; * orbis terrarum, & vniuersi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundauit eum: * & super flumina præparauit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens manibus, & mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec iurauit in dolo proximo suo:

Hic accipiet benedictionem à Domino, * & misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Iacob.

Attollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis & potens: Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? *

Domi-

Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Antiphona. Hic accipiet benedictionem à Domino, & misericordiam à Deo salutari suo: quia hæc est generatio quærentium Dominum. ℣. Lex Dei eius in corde ipsius. ℟. Et non supplantabuntur gressus eius. Pater noster. Absolutio. A vinculis. ℣. Iube domne. Benedictio. Euangelica lectio.

Lectio sancti Euangelij secundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 12 c

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij Papæ

Homilia 13. *in Euangelia.*

SAncti Euangelij, fratres charissimi, aperta vobis est lectio recitata. Sed ne aliquibus ipsa eius planities alta fortasse videatur, eam sub breuitate transcurrimus; quatenus eius expositio ita nescientibus fiat cognita, vt tamen scientibus non sit onerosa. Dominus dicit: Sint lumbi vestri præcincti. Lumbos enim præcingimus, cùm carnis luxuriam per continentiam coarctamus. Sed quia minus est, mala non agere, nisi etiam quisque studeat & bonis operibus insudare, protinus additur: Et lucernæ ardentes in manibus vestris. Lucernas quippe ardentes in manibus tenemus, cùm per bona opera proximis nostris lucis exempla monstramus. De quibus profectò operibus Dominus dicit: Luceat lux vestra coram hominibus, vt videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum, qui in cælis est.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & de omni corde suo laudauit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, & permanens in innocentia sua. Ipse intercedat. Benedictio. Cuius festum colimus.

Lectio viij.

DVo autem sunt, quæ iubentur, & lumbos restringere, & lucernas tenere: vt & munditia sit castitatis in corpore, & lumen veritatis in operatione. Redemptori etenim nostro vnum sine altero placere nequaquam potest: si aut is qui bona agit, adhuc luxuriæ inquinamenta non deserit: aut is qui castitate præeminet, necdum se per bona

opera exercet. Nec castitas ergo magna est sine bono opere, nec opus bonum est aliquod sine castitate. Sed & si vtrumque agitur, restat, vt quisquis ille est, spe ad supernam patriam tendat, & nequaquam se à vitiis pro mundi huius honestate contineat. ℟. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando reuertatur à nuptiis. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos. Benedictio. Ad societatem.

Lectio ix.

ET vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando reuertatur à nuptiis: vt cùm venerit, & pulsauerit, confestim aperiant ei. Venit quippe Dominus, cùm ad iudicium properat: pulsat verò, cùm iam per ægritudinis molestias esse mortem vicinam designat. Cui confestim aperimus, si hunc cum amore suscipimus. Aperire enim iudici pulsanti non vult, qui exire de corpore trepidat: & videre eum, quem contempsisse se meminit, iudicem formidat. Qui autem de sua spe & operatione securus est, pulsanti confestim aperit; quia lætus iudicem sustinet; & cùm tempus propinquæ mortis aduenerit, de gloria retributionis hilarescit.

Te Deum laudamus. 18.

AD LAVDES

& per Horas, Aña.

DOmine, quinque talenta tradidisti mihi: ecce alia quinque superlucratus sum. Psalmus. Dominus regnauit. cum reliq. 19. Antiphona. Euge serue bone, in modico fidelis, intra in gaudium Domini tui. Antiphona. Fidelis seruus & prudens, quem constituit Dominus super familiam suam. Antiphona. Beatus ille seruus, quem cùm venerit dominus eius, & pulsauerit ianuam, inuenerit vigilantem. Antiphona. Serue bone & fidelis intra in gaudium Dñi tui.

Capitulum. *Eccli.* 31.

BEatus vir, qui inuentus est sine macula: & qui post aurum non abiit, nec sperauit in pecuniæ thesauris. Quis est hic, & laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua.

Hymnus.

IEsu corona celsior,
Et veritas sublimior,
Qui confitenti seruulo
Reddis perenne præmium:
Da supplicanti cœtui,
Huius rogatu, noxij

Remis-

Remissionem criminis,
Rumpendo nexum vinculi.
Anni reuerso tempore,
Dies refulsit lumine,
Quo Sanctus hic de corpore
Migrauit inter sidera.
Hic vana terræ gaudia,
Et luculenta prædia,
Polluta sorde deputans,
Ouans tenet cælestia.
Te Christe Rex piissime,
Hic confitendo iugiter,
Calcauit artes dæmonum,
Sæuumque auerni principem.
Virtute clarus, & fide,
Confessione sedulus,
Ieiuna membra deferens,
Dapes supernas obtinet.
Proinde te piissime
Precamur omnes supplices,
Nobis vt huius gratia
Pœnas remittas debitas.
Patri perennis gloria,
Natoque Patris vnico,
Sanctoque sit Paraclito
Per omne semper sæculum.
Amen.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas. ℟. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Antiphona. Euge serue bone, & fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium Domini tui.

Oratio.

Deus, qui nos beati N. confessoris tui annua solemnitate lætificas: concede propitius; vt cuius natalitia colimus, etiam actiones imitemur. Per Dominum.

Alia Oratio.

Adesto Domine supplicationibus nostris, quas in beati N. Confessoris tui solemnitate deferimus: vt qui nostræ iustitiæ fiduciam non habemus, eius, qui tibi placuit, precibus adiuuemur. Per Dominum nostrum.

Si fuerit Abbas, Oratio.

Intercessio nos, quæsumus Domine, beati N. Abbatis commendet: vt quod nostris meritis non valemus, eius patrocinio assequamur. Per Dominum.

Ad Tertiam, Antiphona. Euge serue bone. Capitulum. Beatus vir, qui inuentus est. xcv.

℟. breue. Amauit eum Dominus, * Et ornauit eum. Amauit. Vers. Stolam gloriæ induit eum. Et ornauit. Gloria Patri. Amauit eum.

℣. Os iusti meditabitur sapientiam. ℟. Et lingua eius loquetur iudicium.

Ad Sextam, Antiphona. Fidelis seruus.

Capitulum. *Eccli 39.*

Iustus cor suum tradidit ad vigilandum diluculo ad Dominum, qui fecit illum, & in conspectu Altissimi deprecabitur.

℟. breue. Os iusti, * Meditabitur sapientiam. Os iusti. ℣. Et

℣. Et lingua eius loquetur iudicium. Meditabitur. Gloria Patri. Os iusti. ℣. Lex Dei eius in corde ipsius. ℟. Et non supplantabuntur gressus eius.

Ad Nonam, Antiphona.

Serue bone.

Capitulum. *Sap.* 10.*b*

IVstum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei, & dedit illi scientiam sanctorum: honestauit illum in laboribus, & compleuit labores illius.

[illegible] Lex Dei eius, * In corde ipsius. Lex. [illegible] Et non supplantabuntur gressus eius. In corde. Gloria Patri. Lex Dei. ℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas. ℟. Et ostendit illi regnum Dei.

[illegible]

Domine, quinque talenta.

[illegible] xcv. [illegible] lxxxv.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas. ℟. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Antiphona.

Hic vir despiciens mundum & terrena, triumphans, diuitias cælo condidit ore, manu.

[illegible] sed in Oratione & Sermone, quæ habentur in singulari, dicantur in plurali.

Aliæ Lectiones pro Confessore non Pontifice.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiastici.

Lectio I. *Cap.* 31.

BEatus vir, qui inuentus est sine macula: & qui post aurum non abijt, nec sperauit in pecunia, & thesauris. Quis est hic, & laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua. Qui probatus est in illo, & perfectus est, erit illi gloria æterna: qui potuit transgredi, & non est transgressus, facere mala, & non fecit: ideò stabilita sunt bona illius in Domino, & eleëmosynas illius enarrabit omnis Ecclesia sanctorum.

℟. Euge serue bone & fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: * Intra in gaudium Domini tui. Vers. Domine quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. Intra in gaudium.

Lectio II. *Cap.* 32.*c* & 33.

QVi timet Dominum, excipiet doctrinam eius: & qui vigilauerint ad illum, inuenient benedictionem. Qui quærit legem, replebitur ab ea: & qui insi-

diosè agit, scandalizabitur in ea. Qui timent Dominum, inuenient iudicium iustum, & iustitias quasi lumen accendent. Qui credit Deo, attendit mandatis: & qui confidit in illo, non minorabitur. Timenti Dominum non occurrent mala, sed in tentatione Deus illum conseruabit, & liberabit à malis. Sapiens non odit mandata & iustitias, & non illidetur quasi in procella nauis. Homo sensatus credit legi Dei, & lex illi fidelis.

℟. Iustus germinabit sicut lilium: * Et florebit in æternum ante Dominū. ℣. Plantatus in domo Domini, in atriis domus Dei nostri. Et florebit.

Lectio iij. *Cap.* 34. *b*

Spiritus timentium Deum quæritur, & in respectu illius benedicetur. Spes enim illorum in saluantem illos, & oculi Dei in diligentes se. Qui timet Dominum nihil trepidabit, & non pauebit: quoniam ipse est spes eius. Timentis Dominum beata est anima eius. Ad quem respicit, & quis est fortitudo eius? Oculi Domini super timentes eum, protector potentiæ, firmamentum virtutis, tegimen ardoris, & vmbraculum meridiani, deprecatio offensionis, & adiutorium casus, exaltans animam & illuminans oculos, dans sanitatem, & vitam, & benedictionem.

℟. Iste cognouit iustitiam, & vidit mirabilia magna, & exorauit Altissimum: * Et inuentus est in numero sanctorum. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, & peruenit ad cælestia regna. Et inuentus. Gloria Patri. Et inuentus.

In secundo Nocturno.

Ex libro Moralium sancti Gregorij Papæ.

Lib. 10. *cap.* 16. *in c.* 12. *Iob.*

Lectio iiij.

Deridetur iusti simplicitas. Huius mundi sapiētia est, cor machinationibus tegere, sensum verbis velare; quæ falsa sunt, vera ostendere; quæ vera sunt, falsa demonstrare. Hæc nimirum prudentia vsu à iuuenibus scitur, hæc à pueris pretio discitur: hanc qui sciunt, ceteros despiciendo superbiunt: hanc qui nesciunt, subiecti & timidi in aliis mirantur: quia ab eis hæc eadem duplicitatis iniquitas nomine palliata diligitur, dum mentis peruersitas vrbanitas vocatur. Hæc sibi obsequentibus præcipit honorum culmina quærere, adepta temporalis gloriæ vanitate gaudere, irrogata ab aliis mala mul-

multipliciùs reddere: cùm vires suppetunt, nullis resistentibus cedere; cùm virtutis possibilitas deest, quidquid explere per malitiam non valent, hoc in pacifica bonitate simulare.

Resp. Honestum fecit illum Dominus, & custodiuit eum ab inimicis, & à seductoribus tutauit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. Vers. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

AT contrà, sapientia iustorum est, nil per ostensionem fingere, sensum verbis aperire, vera vt sunt diligere, falsa deuitare; bona gratis exhibere, mala libentiùs tolerare, quàm facere; nullam iniuriæ vltionem quærere, pro veritate contumeliam lucrum putare. Sed hæc iustorum simplicitas deridetur; quia ab huius mundi sapientibus, puritatis virtus fatuitas creditur. Omne enim quod innocenter agitur, ab eis proculdubiò stultum putatur: & quidquid in opere veritas approbat, carnali sapientiæ fatuum sonat. Quid namque stultius videtur mundo, quàm mentem verbis ostendere, nil callida machinatione simulare, nullas iniuriis contumelias reddere, pro maledicentibus orare, paupertatem quærere, possessa relinquere, rapienti non resistere, percutienti alteram maxillam præbere?

℟. Amauit eum Dominus, & ornauit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronauit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei: & ornauit eum. Et ad portas.

Cap. 17. post initium.

Lectio vj.

LAmpas contempta apud cogitationes diuitum. Sæpè contingit, vt electus quisque, qui ad æternam felicitatem ducitur, continua hîc aduersitate deprimatur: non hunc rerum abundantia fulciat, non dignitatum gloria honorabilem ostendat, nulla ei obsequentium frequentia suppetat, nulla hunc humanis oculis vestiũ pompa componat: à cunctis verò despicabilis cernitur, & huius mundi gratia indignus æstimatur: sed tamen ante occulti iudicis oculos virtutibus emicat, vitæ meritis coruscat: honorari metuit, despici non refugit: corpus continentia afficit, sola in animo dilectione pinguescit: mentem semper ad patientiam præparat: & erectus pro iustitia, de perceptis con-

tumeliis exultat: afflictis ex corde compatitur, de bonorum prosperitatibus quasi de propriis lætatur, sacri verbi pabula in mente solicitus ruminat, & inquisitus quodlibet éloqui dupliciter ignorat. ℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, & peruênit ad cælestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno,

Lectio sancti Euangelij secundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.12.d*

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib.4.cap.54.in Luc.12.

PVsillum gregem electorum, vel ob comparationem maioris numeri reproborum, vel potiùs ob humilitatis deuotionem nominat: quia videlicet Ecclesiam suam quantalibet numerositate iam dilatatam, tamen vsque ad finem mundi humilitate vult crescere, & ad promissum regnum humilitate peruenire. Ideoque eius labores blandè consolatus, quàm regnum Dei tantùm quærere præcipit, eidem regnum à Patre dandum complacita benignitate promittit. ℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & de omni corde suo laudauit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, & permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

Lectio viij.

VEndite quæ possidetis, & date eleëmosynam. Nolite, inquit, timere, ne propter regnum Dei militantibus, huius vitæ necessaria desint: quin etiam possessa, propter eleëmosynam vendite. Quod tunc dignè fit, quando quis, semel pro Domino suis omnibus spretis, nihilominùs post hæc labore manuum, vnde & victum transigere, & eleëmosynam dare queat, operatur. Vnde gloriatur Apostolus, dicens: Argentum aut aurum, aut vestem nullius concupiui: ipsi scitis, quoniam ad ea quæ mihi opus erant, & his qui mecum sunt, ministrauerunt manus istæ. Omnia ostendi vobis, quoniam

niam sic laborantes oportet suscipere infirmos.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris; * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando reuertatur à nuptiis. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos. Lectio ix.

FAcite vobis sacculos qui non veterascunt: eleëmosynas videlicet operando, quarum merces in æternum maneat. Vbi non hoc præceptum esse putandum est, vt nil pecuniæ reseruetur à Sanctis, vel suis scilicet, vel pauperum vsibus suggerendæ; cùm & ipse Dominus, cui ministrabant Angeli, tamen ad informandam Ecclesiam suam loculos habuisse legatur, & à fidelibus oblata conseruans, & suorum necessitatibus, aliisque indigentibus tribuens: sed ne Deo propter ista seruiatur, & ob inopiæ timorem iustitia deseratur.

Te Deum laudamus. 18.

PRO ABBATIBVS.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.19 d*

IN illo tempore: Dixit Petrus ad Iesum: Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te; quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib.3. in Matth. c.19.

GRandis fiducia: Petrus piscator erat, diues non fuerat, cibos manu & arte quærebat: & tamen loquitur confidenter, Reliquimus omnia. Et quia non sufficit tantum relinquere, iungit quod perfectum est: Et secuti sumus te. Fecimus quod iussisti: quid igitur nobis dabis præmij? Iesus autem dixit illis: Amen dico vobis: quòd vos qui secuti estis me, in regeneratione, cùm sederit Filius hominis in sede maiestatis suæ, sedebitis & vos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israël. Non dixit, Qui reliquistis omnia: hoc enim & Crates fecit philosophus, & multi alij diuitias contempserunt: sed, Qui secuti estis me, quod propriè Apostolorum est, atque credentium.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & de omni corde suo laudauit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, & permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

Lectio viij.

IN regeneratione, cùm ſederit Filius hominis in ſede maieſtatis ſuæ (quando & mortui de corruptione reſurgent incorrupti) ſedebitis & vos in ſoliis iudicantium, condemnantes duodecim tribus Iſraël: quia vobis credentibus, illi credere noluerunt. Et omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut ſorores, aut patrem, aut matrem, aut vxorem, aut filios, aut agros propter nomen meum; centuplum accipiet, & vitam æternam poſſidebit. Locus iſte cum illa ſententia congruit, in qua Saluator loquitur: Non veni pacem mittere, ſed gladium. Veni enim ſeparare hominem à patre ſuo, & matrem à filia, & nurum à ſocru: & inimici hominis domeſtici eius. Qui ergo propter fidem Chriſti, & prædicationem Euangelij, omnes affectus contempſerint, atque diuitias & ſæculi voluptates: iſti centuplum recipient, & vitam æternam poſſidebunt.

℟. Sint lumbi veſtri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus veſtris: * Et vos ſimiles hominibus expectantibus dominum ſuum, quando reuertatur à nuptiis. ℣. Vigilate ergo, quia neſcitis, qua hora Dominus veſter venturus ſit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio ix.

EX occaſione huius ſententiæ quidam introducunt mille annos poſt reſurrectionem, dicentes, tunc nobis centuplum omnium rerum quas dimiſimus, & vitam æternam eſſe reddendam: non intelligentes, quòd, ſi in ceteris digna ſit repromiſſio, in vxoribus appareat turpitudo; vt qui vnam pro Domino dimiſerit, centum recipiat in futuro. Senſus ergo iſte eſt: Qui carnalia pro Saluatore dimiſerit, ſpiritualia recipiet: quæ comparatione & merito ſui ita erunt, quaſi ſi paruo numero centenarius numerus comparetur.

Te Deum laudamus. 18.

COMMVNE Virginum.

Ad Veſperas, Antiphona.

Hæc eſt virgo ſapiens, & vna de numero prudentum.

Pſalmus 109.

DIxit Dominus Domino meo: * Sede à dextris meis:

Donec ponam inimicos tuos, * ſcabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex Sion: * dominare in medio inimicorum tuorum.

T ecum principium in die virtutis tuæ in ſplendoribus ſanctorum: * ex vtero ante luciferum genui te.

I urauit Dominus, & non pœnitebit eum: * Tu es ſacerdos in æternum ſecundùm ordinem Melchiſedech.

D ominus à dextris tuis, * confregit in die iræ ſuæ reges.

I udicabit in nationibus, implebit ruinas: * conquaſſabit capita in terra multorum.

D e torrente in via bibet: * propterea exaltabit caput.

Antiphona. Hæc eſt virgo ſapiens, & vna de numero prudentum.

Antiphona. Hæc eſt virgo ſapiens, quam Dominus vigilantem inuênit.

Pſalmus 112.

L Audate pueri Dominum: * laudate nomen Domini.

S it nomen Domini benedictum, * ex hoc nunc, & vſque in ſæculum.

A ſolis ortu vſque ad occaſum, * laudabile nomen Domini.

E xcelſus ſuper omnes Gentes Dominus, * & ſuper cælos gloria eius.

Q uis ſicut Dominus Deus noſter, qui in altis habitat, * & humilia reſpicit in cælo & in terra?

S uſcitans à terra inopem: * & de ſtercore erigens pauperem:

V t collocet eum cum principibus, * cum principibus populi ſui.

Q ui habitare facit ſterilem in domo, * matrem filiorum lætantem.

Antiphona. Hæc eſt virgo ſapiens, quam Dominus vigilantem inuênit.

Antiphona. Hæc eſt quæ neſciuit torum in delicto: habebit fructum in reſpectione animarum ſanctarum.

Pſalmus 121.

L Ætatus ſum in his, quæ dicta ſunt mihi: * in domum Domini ibimus.

S tantes erant pedes noſtri, * in atriis tuis Ieruſalem.

I eruſalem, quæ ædificatur vt ciuitas: * cuius participatio eius in idipſum.

I lluc enim aſcenderunt tribus, tribus Domini: * teſtimonium Iſraël ad confitendum nomini Domini.

Q uia illic ſederunt ſedes in iudicio, * ſedes ſuper domum Dauid.

R ogate quæ ad pacem ſunt Ieruſalem: * & abundantia diligentibus te.

F iat pax in virtute tua: * & abundantia in turribus tuis.

P ropter fratres meos, & proximos meos, * loquebar pacem de te:

P ropter domum Domini Dei

Dei nostri, * quæsiui bona tibi.

Ant. Hæc est quæ nesciuit torum in delicto: habebit fructum in respectione animarum sanctarum.

Antiphona. Veni electa mea, & ponam in te thronum meum, alleluia.

Psalmus 126.

NIsi Dominus ædificauerit domum, * in vanum laborauerunt qui ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit ciuitatem, * frustrà vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere: * surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.

Cùm dederit dilectis suis somnum: * ecce hereditas Domini, filij; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis: * ita filij excussorum.

Beatus vir, qui impleuit desiderium suum ex ipsis:*non confundetur cùm loquetur inimicis suis in porta.

Antiphona. Veni electa mea, & ponam in te thronum meum, alleluia.

Antiphona. Ista est speciosa inter filias Ierusalem.

Psalmus 147.

LAuda Ierusalem Dominum: * lauda Deum tuum Sion:

Quoniam confortauit seras portarum tuarum: * benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem: * & adipe frumenti satiat se.

Qui emittit eloquium suum terræ: * velociter currit sermo eius.

Qui dat niuem sicut lanam, * nebulam sicut cinerem spargit,

Mittit crystallum suam sicut buccellas: * ante faciem frigoris eius quis sustinebit?

Emittet verbum suum,& liquefaciet ea: * flabit spiritus eius, & fluent aquæ.

Qui annuntiat verbum suum Iacob; * iustitias & iudicia sua Israël.

Non fecit taliter omni nationi: * & iudicia sua non manifestauit eis.

Antiphona. Ista est speciosa inter filias Ierusalem.

Capitulum. 2. *Cor.*10 *d*

FRatres, Qui gloriatur, in Domino glorietur. Non enim qui seipsum commendat, ille probatus est; sed quem Deus commendat.

Hymnus.

IEsu, corona Virginum,
Quem mater illa concipit,
Quæ sòla Virgo parturit,
Hæc vota clemens accipe.
Qui pergis inter lilia,
Septus choréis Virginum,
Spon-

Sponſus decorus gloria,
Sponſiſque reddens præmia.
Quocumque tendis, Virgines
Sequuntur, atque laudibus
Poſt te canentes curſitant,
Hymnoſque dulces perſo-
nant.
Te deprecamur ſupplices,
Noſtris vt addas ſenſibus,
Neſcire prorſus omnia
Corruptionis vulnera.
Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri cum Filio,
Sancto ſimul Paraclito,
In ſæculorum ſæcula. Amen.

℣. Specie tua, & pulchritudine tua. ℟. Intende, proſperè procede, & regna.

Ad Magnificat, Antiphona. Veni ſponſa Chriſti, accipe coronam, quam tibi Dominus præparauit in æternum.

Oratio.

DEus, qui inter cetera potentiæ tuæ miracula etiam in ſexu fragili victoriam martyrij contuliſti: concede propitius; vt qui beatæ N. virginis & martyris tuæ natalitia colimus, per eius ad te exempla gradiamur. Per Dominum.

Alia Oratio.

INdulgentiam nobis, quæſumus Domine, beata N. virgo & martyr imploret: quæ tibi grata ſemper extitit & merito caſtitatis, & tuæ profeſſione virtutis. Per Dominum noſtrum.

Pro virgine non martyre, Oratio.

EXaudi nos Deus ſalutaris noſter: vt ſicut de beatæ N. virginis tuæ feſtiuitate gaudemus, ita piæ deuotionis erudiamur affectu. Per Dominum.

Si fuerint plures, in vtriſque Veſperis ad Magnificat, & in Laudibus ad Benedictus, Antiphona. Prudentes Virgines, aptate veſtras lampades: ecce ſponſus venit, exite obuiàm ei. ℣. Adducentur Regi virgines poſt eam. ℟. Proximæ eius afferentur tibi.

Oratio.

DA nobis, quæſumus Domine Deus noſter ſanctarum virginum & martyrum N. & N. palmas inceſſabili deuotione venerari: vt quas digna mente non poſſumus celebrare, humilibus ſaltem frequentemus obſequiis. Per Dominum.

Ad Matutinũ. Inuitatorium. Regem Virginum Dominum, * Venite adoremus. Pſalm. Venite, exultemus. 2.

Hymnus.

VIrginis Proles, Opifexque Matris,
Virgo quem geſſit, peperitque Virgo;
Virginis partos canimus decóra
Morte triumphos.

Hæc enim palmæ duplicis beata
Sorte, dum gestit fragilem domare
Corporis sexum, domuit cruentum
Cæde tyrannum.
Vnde nec mortem, nec amica mortis
Mille pœnarum genera expauescens,
Sanguine effuso meruit serenum
Scandere cælum.
Huius oratu, Deus alme, nobis
Debitas pœnas scelerum remitte;
Vt tibi puro resonemus almum
Pectore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar vtriusque virtus
Spiritus semper, Deus vnus omni
Temporis æuo. Amen.

Si sancta fuerit virgo tantùm, & non martyr, dicitur Hymnus vt sequitur.

Virginis Proles, Opifexque Matris,
Virgo quem gessit, peperitque Virgo;
Virginis festum canimus beatæ,
Accipe votum.
Huius oratu, Deus alme, nobis
Debitas pœnas scelerum remitte;
Vt tibi puro resonemus almum
Pectore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar vtriusque virtus
Spiritus semper, Deus vnus omni
Temporis æuo. Amen.

In primo Nocturno, Aña. O quàm pulchra est casta generatio cum claritate!

Psalmus 8.

Domine Dominus noster, * quàm admirabile est nomen tuum in vniuersa terra!
Quoniam eleuata est magnificentia tua* super cælos.
Ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * vt destruas inimicum & vltorem.
Quoniam videbo cælos tuos, opera digitorum tuorum: * lunam & stellas, quæ tu fundasti.
Quid est homo, quòd memor es eius? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?
Minuisti eum paulò minùs ab Angelis, gloria & honore coronasti eum: * & constituisti eum super opera manuum tuarum:
Omnia subiecisti sub pedibus eius, * oues & boues vni-

vniuersas, insuper & pecora campi;

V olucres cæli, & pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

D omine Dominus noster, * quàm admirabile est nomen tuum in vniuersa terra!

Antiphona. O quàm pulchra est casta generatio cum claritate!

Antiphona Ante torum huius virginis frequentate nobis dulcia cantica dramatis.

Psalmus 18.

CÆli enarrant gloriam Dei, * & opera manuum eius annuntiat firmamentum.

D ies diei eructat verbum, * & nox nocti indicat scientiam.

N on sunt loquelæ, neque sermones, * quorum non audiantur voces eorum.

I n omnem terram exiuit sonus eorum: * & in fines orbis terræ verba eorum.

I n sole posuit tabernaculum suum:* & ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo:

E xultauit vt gigas ad currendam viam: * à summo cælo egressio eius:

E t occursus eius vsque ad summum eius; * nec est qui se abscondat à calore eius.

L ex Domini immaculata, conuertens animas: * testimonium Domini fidele, sapientiam præstans paruulis.

I ustitiæ Domini rectæ, lætificantes corda:* præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

T imor Domini sanctus, permanens in sæculum sæculi: * iudicia Domini vera, iustificata in semetipsa.

D esiderabilia super aurum & lapidem pretiosum multum: * & dulciora super mel & fauum.

E tenim seruus tuus custodit ea: * in custodiendis illis retributio multa.

D elicta quis intelligit? ab occultis meis munda me: * & ab alienis parce seruo tuo.

S i mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero;* & emundabor à delicto maximo.

E t erunt vt complaceant eloquia oris mei: * & meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

D omine adiutor meus, * & redemptor meus.

Antiphona. Ante torum huius virginis frequentate nobis dulcia cantica dramatis.

Añ. Reuértere, reuértere Sunamitis: reuértere, reuértere, vt intueamur te. Psalm. 23.

DOmini est terra, & plenitudo eius; * orbis terrarum, & vniuersi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundauit eum:* & super flumina præparauit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens manibus, & mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec iurauit in dolo proximo suo:

Hic accipiet benedictionem à Domino, * & misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Iacob.

Attollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis & potens: Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Antiphona. Reuértere, reuértere Sunamitis: reuértere, reuértere, vt intueamur te.

Vers. Specie tua, & pulchritudine tua. Resp. Intende, prosperè procede, & regna. Pater noster. Absolutio. Exaudi. ℣. Iube domne. Benedictio. Benedictione perpetua.

De Epistola prima beati Pauli Apostoli ad Corinthios.

Lectio j. *Cap. 7. e*

De virginibus præceptum Domini non habeo, consilium autem do, tamquam misericordiam consecutus à Domino, vt sim fidelis. Existimo ergo hoc bonum esse propter instantem necessitatem, quoniam bonum est homini sic esse. Alligatus es vxori? noli quærere solutionem. Solutus es ab vxore? noli quærere vxorem. Si autem acceperis vxorem, non peccasti. Et si nupserit virgo, non peccauit. Tribulationem tamen carnis habebunt huiusmodi. Ego autem vobis parco. Hoc itaque dico, fratres: Tempus breue est: reliquum est, vt & qui habent vxores, tamquam non habentes sint; & qui flent, tamquam non flentes: & qui gaudent, tamquam non gaudentes: & qui emunt, tamquam non possidentes: & qui vtuntur hoc mundo, tamquam non vtantur: præterit enim figura huius mundi.

Resp. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparauit in æternum: pro cuius amore sanguinem tuum fudisti, Et cum Angelis in paradisum introisti. Vers. Veni electa mea,

mea, & ponam in te thronum meum, quia concupiuit Rex ſpeciem tuam. Et cum Angelis.

Si non fuerit Martyr, dicitur ſequens ℞. Veni electa mea, & ponam in te thronum meum: * Quia concupiuit Rex ſpeciem tuam. ℣. Specie tua & pulchritudine tua intende, proſperè procede, & regna. Quia concupiuit. Benedictio. Vnigenitus Dei Filius. Lectio ij.

Volo autem vos ſine ſolicitudine eſſe. Qui ſine vxore eſt, ſolicitus eſt quæ Domini ſunt, quomodo placeat Deo. Qui autem cum vxore eſt, ſolicitus eſt quæ ſunt mundi, quomodo placeat vxori, & diuiſus eſt. Et mulier innupta, & virgo, cogitat quæ Domini ſunt; vt ſit ſancta corpore & ſpiritu. Quæ autem nupta eſt, cogitat quæ ſunt mundi, quomodo placeat viro. Porrò hoc ad vtilitatem veſtram dico, non vt laqueum vobis inijciam, ſed ad id quod honeſtum eſt, & quod facultatem præbeat ſine impedimento Dominum obſecrandi.

℞. Diffuſa eſt gratia in labiis tuis: * Propterea benedixit te Deus in æternum. ℣. Specie tua & pulchritudine tua, intende, proſperè procede, & regna. Propterea. Benedictio. Spiritus ſancti gratia. Lectio iij.

Si quis autem turpem ſe videri exiſtimat ſuper virgine ſua, quòd ſit ſuperadulta, & ita oportet fieri: quod vult faciat: non peccat, ſi nubat. Nam qui ſtatuit in corde ſuo firmus, non habens neceſſitatem, poteſtatem autem habens ſuæ voluntatis, & hoc iudicauit in corde ſuo, ſeruare virginem ſuam, benè facit. Igitur & qui matrimonio iungit virginem ſuam, benè facit: & qui non iungit, meliùs facit. Mulier alligata eſt legi, quanto tempore vir eius viuit. Quòd ſi dormierit vir eius, liberata eſt: cui vult nubat: tantùm in Domino. Beatior autem erit ſi ſic permanſerit ſecundùm meum conſilium: puto autem quod & ego Spiritum Dei habeam.

℞. Specie tua & pulchritudine tua, * Intende, proſperè procede, & regna. ℣. Diffuſa eſt gratia in labiis tuis, propterea benedixit te Deus in æternum. Intende. Gloria Patri. Intende.

In ſecundo Nocturno, Aña. Specie tua & pulchritudine tua, intende, proſperè procede, & regna. Pſalmus 44.

Eructauit cor meum verbum bonum: * dico ego opera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ,* velociter scribentis.
Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis: * propterea benedixit te Deus in æternum.
Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime,
Specie tua & pulchritudine tua * intende, prosperè procede, & regna,
Propter veritatem, & mansuetudinem,& iustitiam:* & deducet te mirabiliter dextera tua.
Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent,* in corda inimicorum regis.
Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directionis virga regni tui.
Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem: * propterea vnxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ præ consortibus tuis.
Myrrha, & gutta, & casia à vestimentis tuis, à domibus eburneis:* ex quibus delectauerunt te filiæ regum in honore tuo.
Astitit regina à dextris tuis in vestitu deaurato,*circumdata varietate.
Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam: * & obliuiscere populum tuum, & domum patris tui.
Et concupiscet Rex decorem tuum:* quoniam ipse est Dominus Deus tuus, & adorabunt eum.
Et filiæ Tyri in muneribus* vultum tuum deprecabuntur, omnes diuites plebis.
Omnis gloria eius filiæ Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.
Adducentur Regi virgines post eam: * proximæ eius afferentur tibi:
Afferentur in lætitia & exultatione: * adducentur in templum Regis.
Pro patribus tuis nati sunt tibi filij:* constitues eos principes super omnem terram.
Memores erunt nominis tui * in omni generatione & generationem.
Propterea populi confitebuntur tibi in æternum,* & in sæculum sæculi.
Aña. Specie tua & pulchritudine tua intende, prosperè procede, & regna.
Antiphona. Adiuuabit eam Deus vultu suo: Deus in medio eius, non commouebitur.

Psalmus 45.

Deus noster refugium,& virtus: * adiutor in tribulationibus, quæ inuenerunt nos nimis.
Propterea non timebimus dum turbabitur terra: * & transferentur montes in cor maris.

Sonue-

Sonuerunt, & turbatæ ſunt aquę eorum:* conturbati ſunt montes in fortitudine eius.

Fluminis impetus lætificat ciuitatem Dei: * ſanctificauit tabernaculum ſuum Altiſſimus.

Deus in medio eius, non commouebitur: * adiuuabit eam Deus manè diluculo.

Conturbatæ ſunt Gentes, & inclinata ſunt regna: * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dominus virtutum nobiſcum: * ſuſceptor noſter Deus Iacob.

Venite, & videte opera Domini, quæ poſuit prodigia ſuper terram: * auferens bella vſque ad finem terræ.

Arcum conteret, & confringet arma: * & ſcuta comburet igni:

Vacate, & videte quoniam ego ſum Deus: * exaltabor in Gentibus, & exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiſcum: * ſuſceptor noſter Deus Iacob.

Antiphona. Adiuuabit eam Deus vultu ſuo: Deus in medio eius, non commouebitur.

Aña. Aquæ multæ non potuerunt extinguere charitatem.

Pſalmus 47.

MAgnus Dominus, & laudabilis nimis * in ciuitate Dei noſtri, in monte ſancto eius.

Fundatur exultatione vniuerſæ terræ mons Sion, * latera Aquilonis, ciuitas Regis magni.

Deus in domibus eius cognoſcetur, * cùm ſuſcipiet eam.

Quoniam ecce reges terræ congregati ſunt: * conuenerunt in vnum.

Ipſi videntes ſic admirati ſunt, conturbati ſunt, commoti ſunt: * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores vt parturientis, * in ſpiritu vehementi conteres naues Tharſis.

Sicut audiuimus, ſic vidimus in ciuitate Domini virtutum, in ciuitate Dei noſtri: * Deus fundauit eam in æternum.

Suſcepimus Deus miſericordiam tuam, * in medio templi tui.

Secundùm nomen tuum Deus, ſic & laus tua in fines terræ: * iuſtitia plena eſt dextera tua.

Lætetur mons Sion, & exultent filiæ Iudæ, * propter iudicia tua Domine.

Circúmdate Sion, & complectimini eam: * narrate in turribus eius.

Ponite corda veſtra in virtute eius: * & diſtribuite domos eius, vt enarretis in progenie altera.

Quoniam hic eſt Deus, Deus noſter in æternum, & in ſæculum

culum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.
Antiphona. Aquæ multæ non potuerunt extinguere charitatem. Vers. Adiuuabit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in medio eius, non commouebitur. Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas. ℣. Iube domne, Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Ambrosij Episcopi.

Lib. 1. de Virg. circa initium.

Lectio iiij.

QVoniam hodie natalis est Virginis, inuitat nunc integritatis amor, vt aliquid de virginitate dicamus: ne veluti transitu quodam præstricta videatur, quæ principalis est virtus. Non enim ideò laudabilis virginitas, quia in martyribus reperitur: sed quia ipsa martyres faciat. Quis autem humano eam possit ingenio comprehendere, quam nec natura suis inclusit legibus? aut quis naturali voce complecti, quod supra vsum naturæ sit? E cælo accersiuit, quod imitaretur in terris. Nec immeritò viuendi sibi vsum quæsiuit è cælo, quæ sponsum sibi inuenit in cælo. ℟. Propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Specie tua & pulchritudine tua intende, prosperè procede, & regna. Et deducet. Benedictio. Christus perpetuæ.

Lectio v.

HÆc, nubes, aëra, Angelos, sideraque transgrediens, Verbum Dei in ipso sinu Patris inuenit, & toto hausit pectore. Nam quis tantum, cùm inuenerit, relinquat boni? Vnguentum enim exinanitum est nomen tuum: propterea adolescentulæ dilexerunt te, & attraxerunt te. Postremò, non meum est illud, quoniam quæ non nubunt, neque nubentur, erunt sicut Angeli Dei in cælo. Nemo ergo miretur, si Angelis comparentur, quæ Angelorum Domino copulantur.
℟. Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea vnxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. Vers. Propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam. Propterea. Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio vj.

QVis igitur neget hanc vitam fluxisse de cælo, quam non facilè inuenimus in terris, nisi postquam Deus in hęc terreni corporis membra descendit? Tunc in vtero virgo concepit, & Verbum caro factum est, vt caro fieret Deus. Dicet aliquis: Sed etiam

etiam Elias nullius corporei coitus fuisse permixtus cupiditatibus inuenitur. Ideò ergo curru raptus ad cælum, ideò cum Domino apparet in gloria, ideò Dominici venturus est præcursor aduentus.
℟. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ eius, * Afferentur tibi in lætitia & exultatione. Vers. Specie tua & pulchritudine tua intende, prosperè procede, & regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In tertio Nocturno, Aña.
Nigra sum, sed formosa, filiæ Ierusalem: ideò dilexit me Rex, & introduxit me in cubiculum suum. Psalmus 95.

Cantate Domino canticum nouum: * cantate Domino omnis terra.
Cantate Domino, & benedicite nomini eius: * annuntiate de die in diem salutare eius.
Annuntiate inter Gentes gloriam eius, * in omnibus populis mirabilia eius.
Quoniam magnus Dominus, & laudabilis nimis. * terribilis est super omnes deos.
Quoniam omnes dij Gentium dæmonia: * Dominus autem cælos fecit.
Confessio & pulchritudo in conspectu eius: * sanctimonia & magnificentia in sanctificatione eius.
Afferte Dño patriæ Gentium, afferte Domino gloriam & honorem: * afferte Dño gloriam nomini eius.
Tollite hostias, & introite in atria eius: * adorate Dominum in atrio sancto eius.
Commoueatur à facie eius vniuersa terra: * dicite in Gentibus quia Dominus regnauit.
Etenim correxit orbem terræ, qui non commouebitur: * iudicabit populos in æquitate.
Lætentur cæli, & exultet terra, commoueatur mare, & plenitudo eius: * gaudebunt campi, & omnia quæ in eis sunt.
Tunc exultabunt omnia ligna siluarum à facie Domini, quia venit: * quoniam venit iudicare terram.
Iudicabit orbem terræ in æquitate, * & populos in veritate sua.
Antiph. Nigra sum, sed formosa, filiæ Ierusalem: ideò dilexit me Rex, & introduxit me in cubiculum suum.
Aña. Trahe me post te, in odorem curremus vnguentorum tuorum: oleum effusum nomen tuum. Psalmus 96.

Dominus regnauit, exultet terra: * lætentur insulæ multæ.
Nubes & caligo in circuitu eius: * iustitia & iudicium

cium correctio sedis eius.
I gnis ante ipsum pręcedet,* & inflammabit in circuitu inimicos eius.
I lluxerunt fulgura eius orbi terræ:* vidit,& commota est terra.
M ontes sicut cera fluxerunt à facie Domini; * à facie Domini omnis terra.
A nnuntiauerunt cæli iustitiam eius:* & viderunt omnes populi gloriam eius.
C onfundantur omnes qui adorant sculptilia: * & qui gloriantur in simulacris suis.
A dorate eum omnes Angeli eius: * audiuit, & lætata est Sion.
E t exultauerunt filiæ Iudæ,* propter iudicia tua Domine:
Q uoniam tu Dominus Altissimus super omnem terram:* nimis exaltatus es super omnes deos.
Q ui diligitis Dominum,odite malum:* custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.
L ux orta est iusto,* & rectis corde lætitia.
L ætamini iusti in Domino:* & confitemini memoriæ sanctificationis eius.

Antiphona. Trahe me post te, in odorem curremus vnguentorum tuorum: oleum effusum nomen tuum.

Antiph. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparauit in æternum. Psalmus 97.

C Antate Domino canticum nouum: * quia mirabilia fecit.
S aluauit sibi dextera eius; * & brachium sanctum eius.
N otum fecit Dominus salutare suum: * in conspectu Gentium reuelauit iustitiam suam.
R ecordatus est misericordiæ suæ,* & veritatis suæ domui Israël.
V iderunt omnes termini terræ * salutare Dei nostri.
I ubilate Deo omnis terra: * cantate, & exultate, & psallite.
P sallite Domino in cithara, in cithara & voce psalmi: * in tubis ductilibus, & voce tubæ corneæ.
I ubilate in conspectu Regis Domini: * moueatur mare, & plenitudo eius; orbis terrarum,& qui habitant in eo.
F lumina plaudent manu, simul montes exultabunt à conspectu Domini: * quoniam venit iudicare terram.
I udicabit orbem terrarum in iustitia, * & populos in æquitate.

Antiph. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparauit in æternum. Vers. Elegit eam Deus,

Deus,& præelegit eam. ℟. In tabernaculo suo habitare facit eam. Pater noster. Absolutio. A vinculis. ℣. Iube domne. Benedictio: Euangelica lectio.

Lectio sancti Euangelij secundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.25.*

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum cælorum decem virginibus: quæ accipientes lampades suas, exierunt obuiàm sponso & sponsæ. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Homilia 12. in Euangelia.

SÆpè vos, fratres charissimi, admoneo praua opera fugere, mundi huius inquinamenta deuitare: sed hodierna sancti Euangelij lectione compellor dicere, vt & bona quæ agitis, cum magna cautela teneatis: ne per hoc quod à vobis rectum geritur, fauor aut gratia humana requiratur; ne appetitus laudis subrêpat, & quod foris ostenditur, intus à mercede vacuetur. Ecce enim Redemptoris voce decem virgines, & omnes dicuntur virgines, & tamen intra beatitudinis ianuam non omnes sunt receptæ: quia earum quædam, dum de virginitate sua gloriam foris expetunt, in vasis suis oleum habere noluerunt.

Resp. Hæc est virgo sapiens, quam Dominus vigilantem inuênit, quæ acceptis lampadibus, sumpsit secum oleum: * Et veniente Domino, introiuit cum eo ad nuptias. ℣. Media nocte clamor factus est, Ecce sponsus venit, exite obuiàm ei. Et veniente. Benedictio. Cuius, vel, Quarum festum colimus.

Lectio viij.

SEd priùs quærendum nobis est, quid sit regnum cælorum, aut cur decem virginibus comparetur, quæ etiam virgines prudentes, & fatuæ dicantur. Dum enim cælorum regnum constat, quia reproborum nullus ingreditur, etiam fatuis virginibus cur simile esse perhibetur? Sed sciendum nobis est, quod sæpè in sacro eloquio regnum cælorum præsentis temporis Ecclesia dicitur. De quo alio in loco Dominus dicit: Mittet Filius hominis Angelos suos, & colligent de regno eius omnia scandala. Neque enim in illo regno beatitudinis, in quo pax summa est, inueniri scandala poterunt, quæ colligantur.

℟. Media nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exite obuiàm ei. ℣. Prudentes

dentes virgines aptate vestras lampades. Ecce. Gloria Patri. Ecce. Benedictio. Ad societatem. Lectio ix.

IN quinque autem corporis sensibus vnusquisque subsistit. Geminatus autem quinarius denarium perficit. Et quia ex vtroque sexu fidelium multitudo colligitur, sancta Ecclesia decem virginibus similis esse denuntiatur. In qua quia mali cum bonis, & reprobi cum electis admixti sunt, rectè similis virginibus prudentibus & fatuis esse perhibetur. Sunt namque plerique continentes, qui ab appetitu se exteriori custodiunt, & spe ad interiora rapiuntur, carnem macerant, & toto desiderio ad supernam patriam anhelant, æterna præmia expetunt, pro laboribus suis recipere laudes humanas nolunt. Hi nimirum gloriam suam non in ore hominum ponunt, sed intra conscientiam contegunt. Et sunt plerique qui corpus per abstinentiam affligunt, sed de ipsa sua abstinentia humanos fauores expetunt.

Te Deum laudamus. 18.

AD LAVDES & per Horas, Aña.

HÆc est virgo sapiens, & vna de numero prudentum. Psalmus. Dominus regnauit. cum reliq. 19. Antiph. Hæc est virgo sapiens, quam Dñs vigilantem inuenit. Aña Hæc est quæ nesciuit torum in delicto: habebit fructum in respectione animarum sanctarum. Antiph. Veni electa mea, & ponam in te thronum meum, alleluia. Aña. Ista est speciosa inter filias Ierusalem.

Capitulum. 2.Cor.10.d

FRatres, Qui gloriatur, in Domino glorietur. Non enim qui seipsũ commendat, ille probatus est; sed quem Deus commendat. Hymnus.

IEsu, corona Virginum,
Quem mater illa concipit,
Quæ sola Virgo parturit,
Hæc vota clemens accipe.
Qui pergis inter lilia,
Septus choréis Virginum,
Sponsus decorus gloria,
Sponsisque reddens præmia.
Quocumque tendis, Virgines
Sequuntur, atque laudibus
Post te canentes cursitant,
Hymnosq; dulces personant.
Te deprecamur supplices,
Nostris vt addas sensibus,
Nescire prorsus omnia
Corruptionis vulnera.
Virtus, honor, laus, gloria,
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclito,
In sæculorum sæcula. Amen.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℟. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Benedictus Antiphona.
Simile est regnum cælorum homini negotiatori quærenti bonas margaritas: inuenta vna pretiosa, dedit omnia sua, & comparauit eam. Oratio.

DEus, qui inter cetera potentiæ tuæ miracula etiam in sexu fragili victoriam martyrij contulisti: concede propitius; vt qui beatæ N. virginis & martyris tuæ natalitia colimus, per eius ad te exempla gradiamur. Per Dominum.

Alia Oratio

INdulgentiam nobis, quæsumus Domine, beata N. virgo & martyr imploret: quæ tibi grata semper extitit & merito castitatis, & tuæ professione virtutis. Per Dñm.

Pro virgine non martyre, Oratio.

EXaudi nos Deus salutaris noster: vt sicut de beatæ virginis tuæ festiuitate gaudemus; ita piæ deuotionis erudiamur affectu. Per Dominum nostrum.

Si fuerint plures, Aña.
Prudentes Virgines, aptate vestras lampades: ecce sponsus venit, exite obuiàm ei. ℣. Adducentur Regi virgines post eam. ℟. Proximæ eius afferentur tibi. Oratio.

DA nobis, quæsumus Domine Deus noster, sanctarum virginum & martyrum N. & N. palmas incessabili deuotione venerari: vt quas digna mente non possumus celebrare, humilibus saltem frequentemus obsequiis. Per Dominum.

Ad Tertiam, Antiphona.
Hæc est virgo sapiens.

Capitulum. Fratres, Qui gloriatur.

℟. breue. Specie tua, * Et pulchritudine tua. Specie tua. ℣. Intende, prosperè procede, & regna. Et pulchritudine. Gloria. Specie tua. ℣. Adiuuabit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in medio eius, non commouebitur.

Ad Sextam, Antiphona.
Hæc est quæ nesciuit.

Capitulum. *2.Cor.11.*

ÆMulor enim vos Dei æmulatione. Despondi enim vos vni viro virginem castam exhibere Christo.

℟. breue. Adiuuabit eam, * Deus vultu suo. Adiuuabit. ℣. Deus in medio eius, non commouebitur. Deus. Gloria Patri. Adiuuabit. ℣. Elegit eam Deus, & præelegit eam. ℟. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Ad Nonam, Antiphona.
Ista est speciosa.

Capitulum. *Eccli.51.b*

DOmine Deus meus, exaltasti super terram habitationem meam, & pro morte defluente deprecata sum.

sum. Inuocaui Dominum Patrem Domini mei, vt non derelinquat me in die tribulationis meæ, & in tempore superborum sine adiutorio.

℟. breue. Elegit eam Deus, * Et præelegit eam. Elegit. Vers. In tabernaculo suo habitare facit eam. Et præelegit. Gloria Patri. Elegit. ℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℟. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Si fuerit virgo, & non martyr, dicitur sequens Capitulum. *Sap.4.*

O Quàm pulchra est casta generatio cum claritate! immortalis est enim memoria illius: quoniam apud Deum nota est, & apud homines.

℟. breue. Elegit. vt suprà.

Ad Vesperas, Antiphonæ, Psalmi, Capitulum & Hymnus vt in primis Vesperis.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℟. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Magnificat, Antiphona. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparauit in æternum.

Aliæ Lectiones pro Virginibus.

Pro Virgine & Martyre, ac pro Martyre tantùm, Lectiones primi Nocturni leguntur etiam vt infrà.

De libro Ecclesiastici.

Lectio j. *Cap.51.*

C Onfitebor tibi Domine Rex, & collaudabo te Deum saluatorem meum. Confitebor nomini tuo: quoniam adiutor & protector factus es mihi, & liberasti corpus meum à perditione, à laqueo linguæ iniquæ, & à labiis operantium mendacium, & in conspectu astantium factus es mihi adiutor. Et liberasti me secundùm multitudinem misericordiæ nominis tui à rugientibus, præparatis ad escam, de manibus quærentium animam meam, & de portis tribulationum quæ circumdederunt me: à pressura flammæ, quæ circúmdedit me, & in medio ignis non sum æstuata: de altitudine ventris inferi, & à lingua coinquinata, & à verbo mendacij, à rege iniquo, & à lingua iniusta.

Resp. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparauit in æternum: pro cuius amore sanguinem tuum fudisti, * Et cum Angelis in paradisum introisti. ℣. Veni electa mea, & ponam in te thronum meum, quia concupiuit Rex speciem tuam. Et cum Angelis.

Lectio ij.

LAudabit vsque ad mortem anima mea Dominum, & vita mea appropinquans erat in inferno deorsum. Circumdederunt me vndique, & non erat qui adiuuaret. Respiciens eram ad adiutorium hominum, & non erat. Memorata sum misericordiæ tuæ Domine, & operationis tuæ, quæ à sæculo sunt. Quoniam eruis sustinentes te Domine, & liberas eos de manibus gentium.

℟. Diffusa est gratia in labiis tuis: * Propterea benedixit te Deus in æternum. ℣. Specie tua, & pulchritudine tua intende, prosperè procede, & regna. Propterea.

Lectio iij.

EXaltasti super terram habitationem meam, & pro morte defluente deprecata sum. Inuocaui Dominum Patrem Domini mei, vt non derelinquat me in die tribulationis meæ, & in tempore superborum sine adiutorio. Laudabo nomen tuum assiduè, & collaudabo illud in confessione, & exaudita est oratio mea. Et liberasti me de perditione, & eripuisti me de tempore iniquo. Propterea confitebor, & laudem dicam tibi, & benedicam nomini Domini.

℟. Specie tua & pulchritudine tua, * Intende, prosperè procede, & regna. ℣. Diffusa est gratia in labiis tuis, propterea benedixit te Deus in æternum. Intende. Gloria Patri. Intende.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Cypriani Episcopi & martyris de disciplina & habitu Virginum.

Cap.2. Lectio iiij.

NVnc nobis ad Virgines sermo est, quarum quò sublimior gloria est, maior & cura est. Flos est ille Ecclesiastici germinis, decus atque ornamentum gratiæ spiritalis, læta indoles, laudis & honoris opus integrum atque incorruptum, Dei imago respondens ad sanctimoniam Domini, illustrior portio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis largiter floret Ecclesiæ matris gloriosa fecunditas; quantoque plus copiosa virginitas numero suo addit, tantò plus gaudium matris augescit. Ad has loquimur, has adhortamur affectione potiùs quàm potestate: non quòd extremi, & minimi, & humilitatis nostræ admodum conscij aliquid ad censuram licentiæ vindicemus; sed quòd ad solicitudinem magis cauti, plus de diaboli infestatione timeamus.

Resp. Propter veritatem, & man-

mansuetudinem, & iustitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Specie tua & pulchritudine tua, intende, prosperè procede, & regna. Et deducet. Lectio v.

NEque inanis hæc cautio est, & vana formido, quæ ad salutis viam consulit, quæ Dominica & vitalia præcepta custodit, vt quæ se Christo dicauerint, & à carnali concupiscentia recedentes, tam carne, quàm mente se Deo vouerint, consumment opus suum magno præmiō destinatum: nec ornari iam, aut placere cuiquam, nisi Domino suo, studeant, à quo & mercedem virginitatis expectant, dicente ipso: Non omnes capiunt verbum, sed illi quibus datum est. Sunt enim spadones, qui ex vtero matris sic nati sunt: & sunt spadones, qui coacti sunt ab hominibus: & sunt spadones, qui seipsos castrauerunt propter regnum cælorum.

℟. Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea vnxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. ℣. Propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam. Propterea.

Lectio vj.

DEnuò quoque per hanc Angeli vocem continentiæ munus ostenditur, virginitas prædicatur. Hi sunt, qui cum mulieribus se non coinquinauerunt: virgines enim permanserunt: hi sunt qui sequuntur Agnum quocumque ierit. Neque enim tantùm masculis continentiæ gratiam Dominus repromittit, & feminas prætexit: sed quoniam femina viri portio est, & ex eo sumpta atque formata est, in Scripturis ferè omnibus ad protoplastum Deus loquitur, quia sunt duo in carne vna, & in masculo simul significatur & femina. Quòd si Christum continentia sequitur, & regno Dei virginitas destinatur: quid est illis cum terreno cultu, & cum ornamentis, quibus dum hominibus placere gestiunt, Deum offendunt?

℟. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ eius, * Afferentur tibi in lætitia & exultatione. ℣. Specie tua & pulchritudine tua intende, prosperè procede, & regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 19.*

IN illo tempore: Accesserunt ad Iesum Pharisæi tentantes eum, & dicentes: Si licet

licet homini dimittere vxorem suam, quacumque ex causa? Et reliqua.

Homilia sancti Ioannis Chrysostomi.

Homilia 63. in Matth. sub medium.

DOminus noster, quia ad virginitatem hortari graue esse videbatur, à necessitate legis de non soluendo matrimonio, eos ad cupiditatem illius trahere studet. Deinde vt eam esse possibilem ostendat, sic inquit: Sunt eunuchi qui ex ventre matris ita nati sunt, & sunt qui ab hominibus eunuchi facti sunt, & sunt qui seipsos castrauerunt propter regnum cælorum. Quibus verbis latenter eos ad eligendam virginitatem inducit, dum eam virtutem esse possibilem adstruit.

℟. Hæc est virgo sapiens, quam Dominus vigilantem inuénit, quæ acceptis lampadibus, sumpsit secum oleum: * Et veniente Domino, introiuit cum eo ad nuptias. ℣. Media nocte clamor factus est, Ecce sponsus venit, exite obuiàm ei. Et veniente.

Lectio viij.

ID autem hoc ferè modo confirmat. Cogita tecum, si aut à natura talis esses, aut ab hominibus eam iniuriam passus, quid faceres, cùm & eiusmodi voluptate careres, & nullam carendo mercedem consequereris? Gratias igitur nunc Deo agas, quòd cum mercede atque coronis idem sustines, quod illi sine coronis ac præmio tolerant: immò verò non idem, sed multò leuiùs; tum quia spe erigeris, & conscientia rectè facti; tum quia non ita ingentibus concupiscentiæ fluctibus iactaris.

℟. Media nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exite obuiàm ei. ℣. Prudentes virgines aptate vestras lampades. Ecce. Gloria Patri. Ecce.

Lectio ix.

CVm ergo de illis eunuchis dixerit, qui nisi etiam ipsi mente se contineant, frustrà & inutiliter tales sunt, ac de illis, qui vt regnum cælorum consequantur, se continent, subiunxit rursus, dicens: Qui potest capere, capiat: vt alacriores efficiat eo ipso, quòd graue esse opus ostendit, & ineffabili benignitate sua noluit eam rem intra necessitatem legis concludere: idque dicendo, adhuc magis possibilem esse demonstrat, vt voluntatis studium plus augeatur.

Te Deum laudamus. 18.

COMMVNE
Sanctæ martyris tantùm, & nec virginis nec martyris

Ad Vesperas, Antiphona. Dum esset Rex. cum reliquis de Laudib. cxvij. Psalm. Dixit Dominus. cum reliquis de Virginibus, vt suprà. cij.

Pro Martyre tantùm, Capitulum. *Eccli.* 51.

Confitebor tibi Domine Rex, & collaudabo te Deum saluatorem meum. Confitebor nomini tuo: quoniam adiutor & protector factus es mihi, & liberasti corpus meum à perditione.

Pro nec Virgine nec martyre, Capitulum, *Prou.* 31. b

Mulierem fortem quis inueniet? procul, & de vltimis finibus pretium eius. Confidit in ea cor viri sui, & spoliis non indigebit.

Hymnus.

Fortem virili pectore
Laudemus omnes feminam,
Quæ sanctitatis gloria
Vbique fulget inclyta.
Hæc sancto amore saucia,
Dum mundi amorē noxium
Horrescit, ad cælestia
Iter peregit arduum.
Carnem domans ieiuniis,
Dulciq́ue mentem pabulo
Orationis nutriens,
Cæli potitur gaudiis.
Rex Christe virtus fortium,
Qui magna solus efficis,
Huius precatu quæsumus,
Audi benignus supplices.
Deo Patri sit gloria,
Eiusq́ue soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, & per omne sæculum.
Amen.

℣. Specie tua, & pulchritudine tua. ℟. Intende, prosperè procede, & regna.

Ad Magnificat, Antiphona. Simile est regnum cælorum homini negotiatori quærenti bonas margaritas: inuenta vna pretiosa, dedit omnia sua, & comparauit eam.

Pro vna Martyre tantùm, Oratio.

Deus, qui inter cetera potentiæ tuæ miracula etiam in sexu fragili victoriam martyrij contulisti: concede propitius; vt qui beatæ N. martyris tuæ natalitia colimus, per eius ad te exempla gradiamur. Per Dominum nostrum.

Pro pluribus Martyribus tantùm, Oratio.

Da nobis, quęsumus Domine Deus noster, sanctarum martyrum N. & N. palmas incessabili deuotione venerari: vt quas digna mente non possumus celebrare, humilibus saltem frequentemus obsequiis. Per Dominum nostrum.

Pro

Pro nec virgine nec martyre, Oratio.

Exaudi nos Deus salutaris noster: vt sicut de beatæ N. festiuitate gaudemus, ita piæ deuotionis erudiamur affectu. Per Dñm.

Ad Matutinũ Inuitatorium. Laudemus Deum nostrum, * In confessione beatæ N. Psalm. Venite, exultemus. 2.

Hymnus

Hvius oratu, Deus alme, nobis
Debitas pœnas scelerum remitte;
Vt tibi puro resonemus almũ
Pectore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar vtriusque virtus
Spiritus semper, Deus vnus omni
Temporis æuo. Amen.

In primo Nocturno. Aña. O quàm pulchra est casta generatio cum claritate! Psal. Domine Dominus noster. supra. cvj. Aña. Læua eius sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me. Psalmus Cæli enarrant. cvij. Antiph. Reuértere, reuértere Sunamitis: reuértere, reuértere, vt intueamur te. Psalmus. Domini est terra. cvij. ℣. Specie tua, & pulchritudine tua. ℟. Intende, prosperè procede, & regna. Pater noster. Absolutio. Exaudi. ℣. Iube domne. Benedictio. Benedictione perpetua.

Lectiones primi Nocturni pro Martyre tantùm leguntur vt suprà. Confitebor tibi Domine. cxxij.

Pro nec virgine nec martyre, vt sequuntur.

De Parabolis Salomonis.

Lectio 1. *Cap. 31. b*

Mulierem fortem quis inueniet? procul, & de vltimis finibus pretium eius. Confidit in ea cor viri sui, & spoliis non indigebit. Reddet ei bonum & non malum, omnibus diebus vitæ suæ. Quæsiuit lanam & linum, & operata est consilio manuum suarum. Facta est quasi nauis institoris, de longè portans panem suum. Et de nocte surrexit, deditque prædam domesticis suis, & cibaria ancillis suis. Considerauit agrum, & emit eum: de fructu manuum suarum plantauit vineam. Accinxit fortitudine lumbos suos, & roborauit brachium suum.

℟. Veni electa mea, & ponam in te thronum meum: * Quia concupiuit Rex speciem tuam. ℣. Specie tua & pulchritudine tua intende, prosperè procede, & regna. Quia concupiuit. Benedictio. Vnigenitus Dei Filius.

Lectio ij.

GVstauit, & vidit quia bona est negotiatio eius: non extinguetur in nocte lucerna eius. Manum suam misit ad fortia, & digiti eius apprehenderunt fusum. Manum suam aperuit inopi, & palmas suas extendit ad pauperem. Non timebit domui suæ à frigoribus niuis: omnes enim domestici eius vestiti sunt duplicibus. Stragulatam vestem fecit sibi: byssus & purpura indumentum eius. Nobilis in portis vir eius, quando sederit cum senatoribus terræ. Sindonem fecit, & vendidit, & cingulum tradidit Chananæo.

℟. Diffusa est gratia in labiis tuis: Proptereà benedixit te Deus in æternum. ℣. Specie tua & pulchritudine tua intende, prosperè procede, & regna. Proptereà. Benedictio. Spiritus sancti gratia.

Lectio iij.

FOrtitudo & decor indumentum eius, & ridebit in die nouissimo. Os suum aperuit sapientiæ, & lex clementiæ in lingua eius. Considerauit semitas domus suæ, & panem otiosa non comêdit. Surrexerunt filij eius, & beatissimam prædicauerunt: vir eius, & laudauit eam. Multæ filiæ congregauerunt diuitias: tu supergressa es vniuersas. Fallax gratia, & vana est pulchritudo: mulier timens Dominum ipsa laudabitur. Date ei de fructu manuum suarum, & laudent eam in portis opera eius.

℟. Specie tua, & pulchritudine tua, * Intende, prosperè procede, & regna. ℣. Diffusa est gratia in labiis tuis, proptereà benedixit te Deus in æternum. Intende. Gloria Patri. Intende.

In secundo Nocturno, Aña. Specie tua & pulchritudine tua intende, prosperè procede, & regna. Psalmus. Eructauit cor. vt suprà. cix. Antipho. 2. Adiuuabit eam Deus vultu suo: Deus in medio eius, non commouebitur. Psalmus. Deus noster refugium. cx. Aña. Aquæ multæ non potuerunt extinguere charitatem. Psal. Magnus Dominus. cxj.

℣. Adiuuabit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in medio eius, non commouebitur. Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas. ℣. Iube domne. Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Ex libro sancti Ambrosij Episcopi de viduis.

Prope finem. Lectio iiij.

AGrum hunc Ecclesiæ fertilem cerno, nunc integritatis flore vernantem, nunc viduitatis grauitate pollentem,

lentem, nunc etiam coniugij fructibus redundantem. Nam etsi diuersi, vnius tamen agri fructus sunt: nec tanta hortorum lilia, quantæ aristæ segetum, messium spicæ, compluriumque spatia camporum recipiendis aptantur seminibus, quàm redditis nouales fructibus feriantur. Bona ergo viduitas, quæ toties Apostolico iudicio prædicatur. Hæc enim magistra fidei, magistra est castitatis.

Resp. Propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Specie tua & pulchritudine tua intende, prosperè procede, & regna. Et deducet. Benedictio. Christus perpetuæ.

Lectio v.

Vnde & illi qui deorum suorum adulteria & probra venerantur, cœlibatus & viduitatis statuêre pœnas, vt æmuli criminum mulctarent studia virtutum, specie quidem, qua fecunditatem quærerent, sed studio quo propositum castitatis abolerent. Nam confectis & miles stipendiis arma deponit, & relicto officio quod gerebat, ad propria veteranus rura dimittitur, vt & ipse exercitæ laboribus vitæ requiem consequatur, & alios spes futuræ quietis subeundis faciat operibus promptiores. Agricola quoque maturior torquendam aliis stiuam committit, & iuuenili grauatus opere prouidentiam curæ senilis explorat, vitem facilis tondêre, quàm premere, vt iuuenescentem luxuriam reprimat, & adolescentem lasciuiam falce succidat; parcorum quamdam partuum castitatem docens etiam in vitibus expetendam.

Resp. Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem: * Propterèa vnxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. ℣. Propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam. Propterea. Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio vj.

Similis huic vidua velut emeritis veterana stipendiis castitatis, & si coniugij arma deponat, domus tamen totius pacem gubernat: & si vehendis oneribus otiosa, maritandis tamen iunioribus prouida, vbi cultus vtilior, vbi fructus vberior sit, quarum copulam aptiorem senili grauitate disponit. Itaque si maturioribus quàm iunioribus committitur ager, cur putes vtiliorem nuptam esse quàm viduam? Quòd si persecutores fidei persecutores fuerunt etiam viduitatis: vtique fidem sequentibus

tibus viduitas non pro supplicio fugienda est, sed tenenda pro præmio.

℟. Fallax gratia, & vana est pulchritudo: * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur. ℣. Date ei de fructu manuum suarum, & laudent eam in portis opera eius. Mulier. Gloria. Mulier.

In tertio Nocturno, Aña.

Nigra sum, sed formosa, filiæ Ierusalem, ideò dilexit me Rex, & introduxit me in cubiculum suum. Psalmus. Cantate Domino canticum nouum: *cantate. cxiij. Aña. Trahe me post te, in odorem curremus vnguentorum tuorum: oleum effusum nomen tuum. Psal. Dominus regnauit. cxiij. Antiphona. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparauit in æternum. Psalmus. Cantate Domino canticum nouum: * quia mirabilia. cxiiij.

℣. Elegit eam Deus, & præelegit eam. ℟. In tabernaculo suo habitare facit eam. Pater noster. Absolutio. A vinculis. ℣. Iube domne. Benedictio. Euangelica lectio. Lectio sancti Euangelij secundum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.13.f*

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis parabolam hanc: Simile est regnum cælorum thesauro abscondito in agro. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Homilia 11. in Euangelia.

CÆlorum regnum, fratres charissimi, idcircò terrenis rebus simile dicitur, vt ex his quæ animus nouit, surgat ad incognita quæ non nouit: quatenus exemplo visibilium se ad inuisibilia rapiat, & per ea quæ vsu didicit, quasi confricatus incalescat: vt per hoc quòd scit notum diligere, discat & incognita amare. Ecce enim cælorum regnum thesauro abscondito in agro comparatur: quem qui inuenit homo abscondit, & prę gaudio illius vadit, & vendit vniuersa quæ habet, & emit agrum illum. ℟. Os suum aperuit sapientiæ, & lex clementiæ in lingua eius: considerauit semitas domus suæ, * Et panem otiosa non comedit. ℣. Gustauit & vidit quia bona est negotiatio eius: non extinguetur in nocte lucerna eius. Et panem. Benedictio. Cuius festum colimus.

Lectio viij.

QVa in re hoc quoque notandum est, quòd inuentus thesaurus absconditur, vt seruetur: quia studium cælestis desiderij à malignis spiritibus custodire non

non sufficit, qui hoc ab humanis laudibus non abscondit. In præsenti etenim vita, quasi in via sumus, qua ad patriam pergimus. Maligni autem spiritus iter nostrum quasi quidam latrunculi obsident. Deprædari ergo desiderat, qui thesaurum publicè portat in via. Hoc autem dico, non vt proximi opera nostra bona non videant, cùm scriptum sit: Videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum, qui in cælis est: sed vt per hoc quod agimus, laudes exteriùs non quæramus. Sic autem sit opus in publico, quatenus intentio maneat in occulto: vt & de bono opere proximis præbeamus exemplum, & tamen per intentionem, qua Deo soli placere quærimus, semper optemus secretum.

℟ Regnum mundi, & omnem ornatum sæculi contempsi propter amorem Domini mei Iesu Christi: * Quem vidi, quem amaui, in quem credidi, quem dilexi. ℣ Eructauit cor meum verbum bonum, dico ego opera mea Regi. Quem vidi. Gloria Patri. Quem vidi. Benedictio. Ad societatem.

Lectio ix.

Thesaurus autem cæleste est desiderium: ager verò in quo thesaurus absconditur, disciplina studij cælestis. Quem profectò agrum venditis omnibus comparat, qui voluptatibus carnis renuntians, cuncta sua terrena desideria per disciplinæ cælestis custodiam calcat: vt nihil iam, quod caro blanditur, libeat; nihil, quod carnalem vitam trucîdat, spiritus perhorrescat.

Te Deum laudamus. 18.

AD LAVDES & per Horas, Aña.

Dvm esset Rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suauitatis. Psalm. Dominus regnauit. cum reliquis. 19. Aña. In odorem vnguentorum tuorum currimus, adolescentulæ dilexerunt te nimis. Antiphona. Iam hiems transiit, imber abiit, & recessit: surge amica mea, & veni. Antiphona. Veni electa mea, & ponam in te thronum meum, alleluia. Antiph. Ista est speciosa inter filias Ierusalem.

Pro Martyre tantùm, Capitulum. *Eccli.* 51.

Confitebor tibi Domine Rex, & collaudabo te Deum saluatorem meum. Confitebor nomini tuo: quoniam adiutor & protector factus es mihi, & liberasti corpus meum à perditione.

Pro nec virgine nec martyre,

Capitulum. *Prou.* 31.*b*

MVlierem fortem quis inueniet? procul, & de vltimis finibus pretium eius. Confidit in ea cor viri sui, & spoliis non indigebit.

Hymnus.

FOrtem virili pectore
Laudemus omnes feminam,
Quæ sanctitatis gloria
Vbique fulget inclyta.
Hæc sancto amóre saucia,
Dum mundi amorem noxium
Horrescit, ad Cælestia
Iter peregit arduum.
Carnem domans ieiuniis,
Dulcique mentem pabulo
Orationis nutriens,
Cæli potitur gaudiis.
Rex Christe virtus fortium,
Qui magna solus efficis,
Huius precatu quæsumus,
Audi benignus supplices.
Deo Patri sit gloria,
Eiusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, & per omne sæculum. Amen.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℟. Proptéreà benedixit te Deus in æternum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Date ei de fructu manuum suarum, & laudent eam in portis opera eius.

Pro vna Martyre tantùm, Oratio.

DEus, qui inter cetera potentiæ tuæ miracula, etiam in sexu fragili victoriam martyrij contulisti: concede propitius; vt qui beatæ N. martyris tuæ natalitia colimus, per eius ad te exempla gradiamur. Per Dñm.

Pro pluribus Martyribus tantùm, Oratio.

DA nobis, quæsumus Domine Deus noster, sanctarum martyrum N. & N. palmas incessabili deuotione venerari: vt quas digna mente non possumus celebrare, humilibus saltem frequentemus obsequiis. Per Dñm.

Pro nec virgine nec martyre, Oratio.

EXaudi nos Deus salutaris noster: vt sicut de beatæ N. festiuitate gaudemus; ita piæ deuotionis erudiamur affectu. Per Dñm.

Ad Tertiam, Antiphona. In odorem.

Pro Martyre tantùm, Capitulum. Confitebor tibi. vt suprà. cxxij.

Pro nec virgine nec martyre, Capitulum. Mulierem fortem. vt suprà.

℟. br. Specie tua, * Et pulchritudine tua. Specie tua. Vers. Intende, prosperè procede, & regna. Et pulchritudine. Gloria Patri. Specie. ℣. Ad-

℣. Adiuuabit eam Deus vultu suo. Resp. Deus in medio eius, non commouebitur.

Ad Sextam, Antiphona.
Iam hiems transiit.

Pro Martyre tantum,
Capitulum. *Eccli.* 51.

LIberasti me secundum multitudinem misericordiæ nominis tui à rugientibus, præparatis ad escam, de manibus quærentium animam meam, & de multis tribulationibus quæ circumdederunt me.

Pro nec virgine nec martyre,
Capitulum. *Prou* 31.c

MAnum suam aperuit inopi, & palmas suas extendit ad pauperem. Non timebit domui suæ à frigoribus niuis.

℟.br. Adiuuabit eam,*Deus vultu suo. Adiuuabit eam. ℣. Deus in medio eius, non commouebitur. Deus. Gloria Patri. Adiuuabit. ℣. Elegit eam Deus, & præelegit eam. ℟. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Ad Nonam, Antiphona.
Ista est speciosa.

Pro Martyre tantum,
Capitulum. *Eccli* 51.

LAudabit vsque ad mortem anima mea Dominum, quoniam eruis sustinentes te, & liberas eos de manu angustiæ, Domine Deus noster.

Pro nec virgine nec martyre,
Capitulum. *Prou.* 31.d

MVltæ filiæ congregauerunt diuitias: tu supergressa es vniuersas. Fallax gratia, & vana est pulchritudo: mulier timens Dominum, ipsa laudabitur.

℟.br. Elegit eam Deus, * Et præelegit eam. Elegit. ℣. In tabernaculo suo habitare facit eam. Et præelegit. Gloria. Elegit. ℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℟. Propterea benedixit te Deus in æternũ.

Ad Vesperas, Antiphona.
Dum esset Rex. & alia vt sup. in primis Vesperis cxxvij.
℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℟. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Magnificat, Antiphona.
Manum suam aperuit inopi, & palmas suas extendit ad pauperem, & panem otiosa non comedit.

Si fuerint plures non virgines, idem fit Officium vt suprà, cxxij.

Lectiones pro Martyre tantùm.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Ioannis Chrysostomi.

Serm. 67. *de diuersis noui Testamenti locis.* Lectio iiij.

EGo maximè commemorationes diligo Martyrũ, diligo, & amplector, atque omnes quidem,

 sed

ſed tum præcipuè, cùm mulierum certamina proponuntur. Quantò enim infirmius eſt vas, tantò maior eſt gratia, tantò illuſtrius eſt trophæum, tantò inſignior eſt victoria, non ob imbecillitatem ſexus athletarum, ſed quòd per ea, quibus vicerat inimicus, nunc etiam vincatur.

Reſp. Propter veritatem, & manſuetudinem, & iuſtitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Specie tua, & pulchritudine tua, intende, proſperè procede, & regna. Et deducet.

Lectio v.

PEr mulierem vicit, per mulierem ſuperatus eſt. Hoc illius anteà telum erat; hoc illius nunc cædis factum eſt inſtrumentum, hoc vas apparuit inſuperabile. Peccauit illa prior, & mortua eſt: iſta mortua eſt, ne peccaret. Illa tum futilis promiſſi ſpe inflata Dei leges violauit; hæc vitam præſentem contempſit, ne fidem in ſuum benefactorem eiuraret. Quam igitur deinceps ſperare poterunt excuſationem viri, ſi molles ſint, & ignaui; quam verò veniam, cùm fortiter ac viriliter ſe gerant mulieres, cùm adeò ſe generosè ad certamina pietatis accingant?

Reſp. Dilexiſti iuſtitiam, & odiſti iniquitatem: * Propterea vnxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. Verſ. Propter veritatem, & manſuetudinem, & iuſtitiam. Propterea.

Lectio vj.

FVit illi corpus imbecillum, & obnoxius ſexus iniuriæ, verúmtamen omnium horum imbecillitatem adueniens gratia occultauit. Nihil enim eſt, nihil planè potentius eſt eo, qui magno cum ſtudio Dei timorem habeat in mente defixum, ſed quamuis ignes, quamuis ferrum, quamuis beſtias, quamuis aliud quiduis minentur hoſtes, omnia nullo negotio contemnit: quod vtique Beata iſta etiam fecit.

℞. Fallax gratia, & vana eſt pulchritudo: Mulier timens Deum, ipſa laudabitur. Verſ. Date ei de fructu manuum ſuarum, & laudent eam in portis opera eius. Mulier. Gloria Patri. Mulier.

COMMVNE
Dedicationis Eccleſiæ.

Ad Veſperas, Antiphona. Domum tuam Domine. cum reliquis de Laudibus. cxlj. Pſalm. Dixit Dominus. cum reliquis de Dominica. 135. & loco vltimi, Pſalm. Lauda Ieruſalem. 154.

Capi-

Capitulum. *Apoc.21.*

VIdi ciuitatem sanctam Ierusalem nouam descendentem de cælo à Deo, paratam sicut sponsam ornatam viro suo.

Hymnus.

CÆlestis Vrbs Ierusálem,
Beata pacis visio,
Quæ celsa de viuentibus
Saxis ad astra tolleris,
Sponsǽque ritu cingeris
Mille Angelorum millibus.
O sorte nupta prospera,
Dotata Patris gloria,
Respersa Sponsi gratia,
Regina formosissima,
Christo iugata Principi,
Cæli corusca Ciuitas.
Hîc margaritis émicant,
Patentque cunctis ostia:
Virtute namque præuia
Mortalis illuc ducitur,
Amore Christi pércitus
Tormenta quisquis sustinet.
Scalpri salúbris ictibus,
Et tunsione plurima,
Fabri polita malleo
Hanc saxa molem construunt,
Aptisque iuncta nexibus
Locantur in fastigio.
Decus Parenti debitum
Sit vsquequaque Altissimo,
Natoque Patris vnico,
Et inclyto Paraclito,
Cui laus, potestas, gloria
Æterna sit per sæcula. Amen.

℣. Hæc est domus Domini firmiter ædificata. ℟. Bene fundata est supra firmam petram.

Ad Magnificat, Antiphona. Sanctificauit Dominus tabernaculum suum: quia hæc est domus Dei, in qua inuocabitur nomen eius, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dominus.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ, & per Octauam, & quando varianda est Oratio, ob concursum Dedicationis alterius Ecclesiæ. Oratio.

DEus, qui inuisibiliter omnia contines, & tamen pro salute generis humani signa tuæ potentiæ visibiliter ostendis; templum hoc potentia tuæ inhabitationis illustra, & concede; vt omnes, qui huc deprecaturi conueniunt, ex quacumque tribulatione ad te clamauerint, consolationis tuæ beneficia consequantur. Per Dñm.

In Anniuersario Dedicationis Ecclesiæ, & per Octauam. Oratio.

DEus, qui nobis per singulos annos huius sancti templi tui consecrationis reparas diem, & sacris semper mysteriis repræsentas incolumes: exaudi preces populi tui, & præsta; vt quisquis hoc templum beneficia petiturus ingreditur, cuncta se impetrasse lætetur. Per Dominum nostrum.

Ad Matutinũ. Inuitatorium.

D omum Dei decet sanctitudo: * Sponsum eius Christum adoremus in ea. Psalmus. V enite, exultemus. 2. Hymnus. C æléstis Vrbs. vt suprà. cxxxj.

In primo Nocturno, Aña.

Tollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales. Psalmus 23.

DOmini est terra, & plenitudo eius; * orbis terrarum, & vniuersi qui habitant in eo.

Q uia ipse super mária fundauit eum: * & super flumina præparauit eum.

Q uis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

I nnocens manibus & mundo corde: * qui non accepit in vano animam suam, nec iurauit in dolo proximo suo:

H ic accipiet benedictionem à Domino, * & misericordiam à Deo salutari suo.

H æc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Iacob.

A ttollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Q uis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis & potens, Dominus potens in prælio.

A ttollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Q uis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Antiphona. Tollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales.

Antiphona. Erit mihi Dominus in Deum, & lapis iste vocabitur domus Dei.

Psalmus 45.

DEus noster refugium, & virtus: * adiutor in tribulationibus, quæ inuenerunt nos nimis.

P ropterea non timebimus dum turbabitur terra: * & transferentur montes in cor maris.

S onuerunt, & turbatæ sunt aquæ eorum: * conturbati sunt montes in fortitudine eius.

F luminis impetus lætificat ciuitatem Dei: * sanctificauit tabernaculum suum Altissimus.

D eus in medio eius, non commouebitur: * adiuuabit eam Deus manè diluculo.

C onturbatæ sunt Gentes, & inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

D ominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Iacob.

V enite, & videte opera Domini, quæ posuit prodigia super

super terram: * auferens bella vsque ad finem terræ.

Arcum conteret, & confringet arma: * & scuta comburet igni:

Vacate, & videte quoniam ego sum Deus: * exaltabor in Gentibus, & exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Iacob.

Antiphona. Erit mihi Dominus in Deum, & lapis iste vocabitur domus Dei.

Antiph. Ædificauit Moyses altare Domino Deo.

Psalmus 47.

MAgnus Dominus, & laudabilis nimis * in ciuitate Dei nostri, in monte sancto eius.

Fundatur exultatione vniuersæ terræ mons Sion, * latera Aquilonis, ciuitas Regis magni.

Deus in domibus eius cognoscetur, * cùm suscipiet eam.

Quoniam ecce reges terræ congregati sunt: * conuenerunt in vnum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt: * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores vt parturientis,* in spiritu vehementi conteres naues Tharsis.

Sicut audiuimus, sic vidimus in ciuitate Domini virtutum, in ciuitate Dei nostri: * Deus fundauit eam in æternum.

Suscepimus Deus misericordiam tuam, * in medio templi tui.

Secundùm nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ:* iustitia plena est dextera tua.

Lætetur mons Sion, & exultent filiæ Iudæ, * propter iudicia tua Domine.

Circúmdate Sion, & complectimini eam: * narrate in turribus eius.

Ponite corda vestra in virtute eius:* & distribuite domos eius, vt enarretis in progenie altera.

Quoniam hic est Deus, Deus noster in æternum, & in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Antiph. Ædificauit Moyses altare Domino Deo. ℣. Domum tuam Domine decet sanctitudo. ℟. In longitudinem dierum. Pater noster.

Absolutio. Exaudi Domine.

Vers. Iube domne. Benedictio. Benedictione perpetua.

De libro secundo Paralipomenon.

Lectio j. *Cap.7.*

CVm complesset Salomon fundens preces, ignis descendit de cælo, & deuorauit holocau-

sta & victimas: & maiestas Domini impleuit domum. Nec poterant sacerdotes ingredi templum Domini, eò quòd implesset maiestas Domini templum Domini. Sed & omnes filij Israël videbant descendentem ignem, & gloriam Domini super domum: & corruentes proni in terram super pauimentum stratum lapide, adorauerunt & laudauerunt Dominum: Quoniam bonus, quoniam in sæculum misericordia eius. Rex autem & omnis populus immolabant victimas coram Domino. Mactauit igitur rex Salomon hostias, boum viginti duo millia, arietum centum viginti millia: & dedicauit domum Dei rex, & vniuersus populus.

℟. In dedicatione templi decantabat populus laudem: * Et in ore eorum dulcis resonabat sonus. ℣. Fundata est domus Domini supra verticem montium, & venient ad eam omnes Gentes. Et in ore. Benedictio. Vnigenitus Dei Filius.

Lectio ij.

SAcerdotes autem stabant in officiis suis: & Leuitæ in organis carminum Domini, quæ fecit Dauid rex ad laudandum Dominum: Quoniam in æternum misericordia eius: hymnos Dauid canentes per manus suas. Porrò sacerdotes canebant tubis ante eos, cunctusque Israël stabat. Sanctificauit quoque Salomon medium atrij ante templum Domini: obtulerat enim ibi holocausta & adipes pacificorum: quia altare æneum, quod fecerat, non poterat sustinere holocausta & sacrificia & adipes. Fecit ergo Salomon solemnitatem in tempore illo septem diebus, & omnis Israël cum eo, ecclesia magna valdè, ab introitu Emath vsque ad Torrentem Ægypti. Fecitque die octauo collectam, eò quòd dedicasset altare septem diebus, & solemnitatem celebrasset diebus septem.

℟. Fundata est domus Domini supra verticem montium, & exaltata est super omnes colles: * Et venient ad eam omnes Gentes, & dicent, Gloria tibi Domine. ℣. Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos. Et venient. Benedictio. Spiritus sancti gratia.

Lectio iij.

COmpleuitque Salomon domum Domini, & domum regis, & omnia quæ disposuerat in corde suo, vt faceret in domo Domini, & in

in domo ſua, & proſperatus eſt. Apparuit autem ei Dominus nocte, & ait: Audiui orationem tuam, & elegi locum iſtum mihi in domum ſacrificij. Si clauſero cælum, & pluuia non fluxerit, & mandauero & præcepero locuſtæ, vt déuoret terram, & miſero peſtilentiam in populum meum: conuerſus autem populus meus, ſuper quos inuocatum eſt nomen meum, deprecatus me fuerit, & exquiſierit faciem meam, & egerit pœnitentiam à viis ſuis peſſimis: & ego exaudiam de cælo, & propitius ero peccatis eorum, & ſanabo terram eorum. Oculi quoque mei erunt aperti, & aures meæ erectæ ad orationem eius, qui in loco iſto orauerit. Elegi enim & ſanctificaui locum iſtum, vt ſit nomen meum ibi in ſempiternum, & permaneant oculi mei & cor meum ibi cunctis diebus.

Reſp. Benedic Domine domum iſtam, quam ædificaui nomini tuo, venientium in loco iſto: * Exaudi preces in excelſo ſolio gloriæ tuæ. Verſ. Domine, ſi conuerſus fuerit populus tuus, & orauerit ad ſanctuarium tuum. Exaudi. Gloria Patri. Exaudi.

In ſecundo Nocturno, Aña. Non eſt hic aliud, niſi domus Dei, & porta cæli.

Pſalmus 83.

QVàm dilecta tabernacula tua Domine virtutum!* concupiſcit & deficit anima mea in atria Dñi.

Cor meum & caro mea* exultauerunt in Deum viuum.

Etenim paſſer inuênit ſibi domum: * & turtur nidum ſibi, vbi ponat pullos ſuos.

Altaria tua Domine virtutum: * Rex meus, & Deus meus.

Beati, qui habitant in domo tua Domine: * in ſæcula ſæculorum laudabunt te.

Beatus vir, cuius eſt auxilium abs te: * aſcenſiones in corde ſuo diſpoſuit, in valle lacrymarum, in loco quem poſuit.

Etenim benedictionem dabit legiſlator, ibunt de virtute in virtutem: * videbitur Deus deorum in Sion.

Domine Deus virtutum exaudi orationem meam:* auribus percipe Deus Iacob.

Protector noſter aſpice Deus: * & reſpice in faciem Chriſti tui:

Quia melior eſt dies vna in atriis tuis * ſuper millia.

Elegi abiectus eſſe in domo Dei mei: * magis quàm habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia

Quia misericordiam & veritatem diligit Deus: * gratiam & gloriam dabit Dominus.

Non priuabit bonis eos qui ambulant in innocentia: * Domine virtutum, beatus homo qui sperat in te.

Aña. Non est hîc aliud, nisi domus Dei, & porta cæli.

Antiph. Vidit Iacob scalam, summitas eius cælos tangebat, & descendentes Angelos, & dixit: Verè locus iste sanctus est. Psalmus 86.

FVndamenta eius in montibus sanctis; * diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Iacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * ciuitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylonis * scientium me.

Ecce alienigenæ, & Tyrus, & populus Æthiopum, * hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea: * & ipse fundauit eam Altissimus?

Dominus narrabit in scripturis populorum, & principum; * horum, qui fuerunt in ea.

Sicut lætantium omnium * habitatio est in te.

Antiphona Vidit Iacób scalam, summitas eius cælos tangebat, & descendentes Angelos, & dixit: Verè locus iste sanctus est.

Antiphona. Erexit Iacob lapidem in titulum, fundens oleum desuper.

Psalmus 87.

DOmine Deus salutis meæ, * in die clamaui, & nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam:

Quia repleta est malis anima mea: * & vita mea inferno appropinquauit.

Æstimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor ampliùs: * & ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebrosis, & in vmbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * & omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longè fecisti notos meos à me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, & non egrediebar: * oculi mei languerunt præ inopia.

Clamaui ad te Domine tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabunt, & confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in

in sepulchro misericordiam tuam, * & veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua, * & iustitia tua in terra obliuionis?

Et ego ad te Domine clamaui: * & manè oratio mea præueniet te.

Vt quid Domine repellis orationem meam; * auertis faciem tuam à me?

Pauper sum ego, & in laboribus à iuuentute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum & conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ: * & terrores tui conturbauerunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die: * circumdederunt me simul.

Elongasti à me amicum & proximum: * & notos meos à miseria.

Añ. Erexit Iacob lapidem in titulum, fundens oleum desuper. Vers. Domus mea. ℟. Domus orationis vocabitur. Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas. ℣. Iube domne. Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Serm. 252. de Tempore.

Lectio iiij.

QVotiescumque, fratres charissimi, altaris vel templi festiuitatem colimus, si fideliter ac diligenter attendimus, & sanctè ac iustè viuimus, quidquid in templis manufactis agitur, totum in nobis spiritali ædificatione completur. Non enim mentitus est ille qui dixit: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos. & iterùm: Nescitis, quia corpora vestra templum sunt Spiritus sancti, qui in vobis est? Et ideò, fratres charissimi, quia nullis præcedentibus meritis per gratiam Dei meruimus fieri templum Dei, quantum possumus cum ipsius adiutorio laboremus, ne Dominus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis inueniat, quod oculos suæ maiestatis offendat.

℟. Orantibus in loco isto, * Dimitte peccata populi tui Deus, & ostende eis viam bonam, per quam ambulent, & da gloriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël intende, qui deducis velut ouem Ioseph, qui sedes super Cherubim. Dimitte. Benedictio. Christus perpetuæ.

Lectio v.

SEd habitaculum cordis nostri euacuetur vitiis, & virtutibus repleatur: claudatur diabolo, & aperiatur Christo: & ita laboremus, vt nobis bonorum operum clauibus ianuam regni cælestis.

ſtis aperire poſſimus. Sicut enim malis operibus, quaſi quibuſdam ſeris ac vectibus, vitæ nobis ianua clauditur: ita abſque dubio bonis operibus aperitur. Et ideò, fratres chariſſimi, vnuſquiſque conſideret conſcientiam ſuam, & quando ſe aliquo crimine vulneratum eſſe cognouerit, priùs orationibus, ieiuniis, vel eleëmoſynis ſtudeat mundare conſcientiam ſuam, & ſic Euchariſtiam præſumat accipere.

℟. O quàm metuendus eſt locus iſte: * Verè non eſt hîc aliud, niſi domus Dei, & porta cæli. ℣. Hæc eſt domus Domini firmiter ædificata, benè fundata eſt ſupra firmam petram. Verè. Benedictio. Ignem ſui amoris.

Lectio vj.

SI enim agnoſcens reatum ſuum, ipſe ſe à diuino altari ſubtraxerit, citò ad indulgentiam diuinæ miſericordiæ perueniet. Quia ſicut, qui ſe exaltat, humiliabitur; ita è contrario, qui ſe humiliat, exaltabitur. Qui enim, ſicut dixi, agnoſcens reatum ſuum, ipſe ſe humiliter ab altari Eccleſiæ pro emendatione vitæ remouere voluerit, ab æterno illo & cæleſti conuiuio excommunicari penitus non timebit.

℟. Manè ſurgens Iacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum deſuper, votum vouit Domino: * Verè locus iſte ſanctus eſt, & ego neſciebam. ℣. Cumque euigilaſſet Iacob de ſomno, ait. Verè. Gloria Patri. Verè.

In tertio Nocturno, Aña.

Qui habitat in adiutorio Altiſſimi, in protectione Dei cæli commorabitur.

Quando hæc Aña dicitur integra, & illi non additur in fine Alleluia; tunc principium Pſalmi eſt à ſecundo Verſu, Dicet Domino.

Pſalmus 90.

QVi habitat in adiutorio Altiſſimi, * in protectione Dei cæli commorabitur.

DIcet Domino: Suſceptor meus es tu, & refugium meum: * Deus meus ſperabo in eum.

Quoniam ipſe liberauit me de laqueo venantium, * & à verbo aſpero.

Scapulis ſuis obumbrabit tibi: * & ſub pennis eius ſperabis.

Scuto circumdabit te veritas eius: * non timebis à timore nocturno,

A ſagitta volante in die, à negotio perambulante in tenebris: * ab incurſu, & dæmonio meridiano.

Cadent à latere tuo mille, & decem millia à dextris tuis: *

tuis: * ad te autem non appropinquabit.
Verúmtamen oculis tuis considerabis:* & retributionem peccatorum videbis.
Quoniam tu es Domine spes mea: * altissimum posuisti refugium tuum.
Non accedet ad te malum:* & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.
Quoniam Angelis suis mandauit de te; * vt custodiant te in omnibus viis tuis.
In manibus portabunt te ; * ne fortè offendas ad lapidem pedem tuum.
Super aspidem & basiliscum ambulabis: * & conculcabis leonem & draconem
Quoniam in me sperauit, liberabo eum : * protegam eum, quoniam cognouit nomen meum.
Clamabit ad me, & ego exaudiam eum:* cum ipso sum in tribulatione; eripiam eum, & glorificabo eum.
Longitudine dierum replebo eum: * & ostendam illi salutare meum.
Aña. Qui habitat in adiutorio Altissimi, in protectione Dei cæli commorabitur.
Aña. Templum Domini sanctum est, Dei structura est, Dei ædificatio est. Psalm. 95.
CAntate Domino canticum nouum: * cantate Domino omnis terra.
Cantate Domino, & benedicite nomini eius: * annuntiate de die in diem salutare eius.
Annuntiatè inter Gentes gloriam eius, * in omnibus populis mirabilia eius.
Quoniam magnus Dominus, & laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.
Quoniam omnes dij Gentium dæmonia: * Dominus autem cælos fecit.
Confessio & pulchritudo in conspectu eius: * sanctimonia & magnificentia in sanctificatione eius.
Afferte Dño patriæ Gentium, afferte Domino gloriam & honorem: * afferte Dño gloriam nomini eius.
Tollite hostias, & introite in atria eius : * adorate Dominum in atrio sancto eius.
Commoueatur à facie eius vniuersa terra ; * dicite in Gentibus quia Dominus regnauit.
Etenim correxit orbem terræ, qui non commouebitur:* iudicabit populos in æquitate.
Lætentur cæli, & exultet terra, commoueatur mare, & plenitudo eius: * gaudebunt campi, & omnia quæ in eis sunt.
Tunc exultabunt omnia ligna siluarum à facie Domini, quia venit:* quoniam venit iudicare terram.

Iudi-

I udicabit orbem terræ in æquitate,* & populos in veritate sua.

Antiphona. Templum Domini sanctum est, Dei structura est, Dei ædificatio est.

Antiphona. Benedicta gloria Domini, de loco sancto suo, alleluia.

Psalmus 98.

D Ominus regnauit, irascantur populi:* qui sedet super Cherubim, moueatur terra.

D ominus in Sion magnus: * & excelsus super omnes populos.

C onfiteantur nomini tuo magno; quoniam terribile & sanctum est: * & honor regis iudicium diligit.

T u parasti directiones:* iudicium & iustitiam in Iacob tu fecisti.

E xaltate Dominum Deum nostrum, & adorate scabellum pedum eius: * quoniam sanctum est.

M oyses & Aaron in sacerdotibus eius: * & Samuel inter eos, qui inuocant nomen eius.

I nuocabant Dominum, & ipse exaudiebat eos: * in columna nubis loquebatur ad eos.

C ustodiebant testimonia eius, * & præceptum quod dedit illis.

D omine Deus noster tu exaudiebas eos:* Deus tu propitius fuisti eis, & vlciscens in omnes adinuentiones eorum.

E xaltate Dominum Deum nostrum, & adorate in monte sancto eius: *quoniam sanctus Dominus Deus noster.

Antiphona Benedicta gloria Domini de loco sancto suo, alleluia. ℣. Hæc est domus Domini firmiter ædificata. Resp. Benè fundata est supra firmam petram. P ater noster. Absolutio. A vinculis. Vers. Iube domne. Benedictio. Euangelica lectio.

L ectio sancti Euangelij secundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.19.*

I N illo tempore: Ingressus Iesus perambulabat Iericho. Et ecce vir nomine Zachæus: & hic princeps erat publicanorum, & ipse diues. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosij Episcopi.

Lib.8.in Lucam, prope finem.

Z Achæus statura pusillus, hoc est, nulla nobilitatis ingenitæ dignitate sublimis, exiguus meritis sicut populus nationum, audito Domini Saluatoris aduentu, quem sui non receperant; videre cupiebat. Sed nemo facilè Iesum videt: nemo potest Iesum videre constitutus in terra. Et quia non Prophetas,

phetas, non legem habebat, tamquam formæ gratiam naturalis, ascendit in sycómorum, vanitatem scilicet Iudæorum vestigio suo próterens, errata quoque corrigens superioris ætatis: & ideò Iesum in interioris domus recepit hospitio.

℟. Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit Dominus: in ea omnis qui petit, accipit; & qui quærit, inuenit; * Et pulsanti aperietur. ℣. Petite, & accipietis: quærite, & inuenietis. Et pulsanti. Benedictio. Diuinum auxilium.

Lectio viij.

ET benè ascendit in arborem, vt arbor bona bonos fructus faceret: ac naturali excisus oleastro, & contra naturam insertus in bonam oliuam, fructum posset legis afferre. Radix enim sancta, etsi rami inutiles: quorum infructuosam gloriam plebs Gentium fide resurrectionis, quasi quadam corporis eleuatione transcendit. Zachæus ergo in sycómoro, cæcus in via: quorum alterum Dominus miseraturus expectat, alterum mansionis suæ claritate nobilitat: alterum sanaturus interrogat, apud alterum se non inuitatus inuitat. Sciebat enim vberem hospitij sui esse mercedem. Sed tamen, etsi nondum vocem inuitantis audierat, iam viderat affectum.

℟. Lapides pretiosi omnes muri tui: * Et turres Ierusalem gemmis ædificabuntur. ℣. Portæ Ierusalem ex sapphiro & smaragdo ædificabuntur, & ex lapide pretioso omnis circuitus muri eius. Et turres. Gloria Patri. Et turres. Benedictio. Ad societatem.

Lectio ix.

VErùm ne cæcum illum tamquam fastidiosi pauperum citò reliquisse videamur, & transisse ad diuitem, expectemus eum, quia expectauit & Dominus: interrogemus eum, quia interrogauit & Christus. Nos interrogemus, quia nescimus: ille, quia nouerat. Nos interrogemus, vt sciamus vnde iste curatus sit: ille interrogauit, vt in vno plures disceremus, vnde Dominum videre mereamur. Interrogauit enim, vt crederemus, neminem nisi confitentem posse saluari.

Te Deum laudamus. 18.

AD LAVDES

& per Horas, Aña.

DOmum tuam Domine decet sanctitudo, in longitudinem dierum. Psalmus. Dominus regnauit cum reliquis 19. Antiph. Domus mea, domus orationis vocabitur.

bitur. Antiphona. Hæc est domus Domini firmiter ædificata, benè fundata est supra firmam petram. Antiphona. Benè fundata est domus Domini supra firmam petram. Antiphona. Lapides pretiosi omnes muri tui, & turres Ierusalem gemmis ædificabuntur.

Capitulum. *Apoc.* 21.

Vidi ciuitatem sanctam Ierusalem nouam descendentem de cælo à Deo, paratam sicut sponsam ornatam viro suo.

Hymnus.

Alto ex Olympi vertice
Summi Parentis Filius,
Ceu monte desectus lapis
Terras in imas décidens,
Domus supernæ, & infimæ,
Vtrumque iunxit angulum.
Sed illa sedes Cælitum
Semper resultat laudibus,
Deumque Trinum & Vnicum
Iugi canore prædicat:
Illi canentes iungimur
Almæ Sionis æmuli.
Hæc templa, Rex Cælestium,
Imple benigno lumine:
Huc ô rogatus áduenі,
Plebisque vota suscipe,
Et nostra corda iugiter
Perfunde cæli gratia.
Hîc impetrent Fidelium
Voces precesque supplicum,
Domus beatæ munera,
Partisque donis gaudeant:
Donec soluti corpore
Sedes beatas impleant.
Decus Parenti debitum
Sit vsquequaque Altissimo,
Natoque Patris vnico,
Et inclyto Paraclito,
Cui laus, potestas, gloria
Æterna sit per sæcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Domini firmiter ædificata. Resp. Benè fundata est supra firmam petram.

Ad Benedictus, Antiphona. Zachæe festinans descende, quia hodie in domo tua oportet me manere: at ille festinans descendit, & suscepit illum gaudens in domum suam. Hodie huic domui salus à Deo facta est, alleluia.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ, & per Octauam, & quando variand.. est Oratio, ob concursum Dedicationis alterius Ecclesiæ.

Oratio.

Deus, qui inuisibiliter omnia contines, & tamen pro salute generis humani signa tuæ potentiæ visibiliter ostendis: templum hoc potentia tuæ inhabitationis illustra, & concede; vt omnes, qui huc deprecaturi conueniunt, ex quacumque tribulatione ad te clamauerint,

rint, consolationis tuæ beneficia consequantur. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum.

In Anniuersario Dedicationis Ecclesiæ, & per Octauam. Oratio.

DEus, qui nobis per singulos annos huius sancti templi tui consecrationis réparas diem, & sacris semper mysteriis repræsentas incolumes: exaudi preces populi tui,& præsta; vt quisquis hoc templum beneficia petiturus ingreditur, cuncta se impetrasse lætetur. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum.

Ad Tertiam, Antiphona. Domus mea. Capitulum. Vidi ciuitatem. vt supra.

℟.br. Domum tuam Domine, * Decet sanctitudo. Domum. ℣. In longitudinem dierum. Decet. Gloria Patri. Domum. ℣. Locus iste sanctus est, in quo orat sacerdos. Resp. Pro delictis & peccatis populi.

Ad Sextam, Antiphona. Hæc est domus Domini.

Capitulum. *Apoc.21.*

ET audiui vocem magnam de throno dicentem: Ecce tabernaculum Dei cum hominibus,& habitabit cum eis. Et ipsi populus eius erunt, & ipse Deus cum eis erit eorum Deus.

℟.br. Locus iste sanctus est, * In quo orat sacerdos. Locus. ℣. Pro delictis & peccatis populi. In quo. Gloria Patri. Locus. Vers. Hæc est domus Domini firmiter ædificata. Resp. Benè fundata est supra firmam petram.

Ad Nonam, Antiphona. Lapides pretiosi.

Capitulum. *Apoc.21.b*

ET absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum: & mors vltrà non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit vltrà, quia prima abierunt. Et dixit qui sedebat in throno: Ecce noua facio omnia.

℟.br. Hæc est domus Domini, * Firmiter ædificata. Hæc est. ℣. Benè fundata est supra firmam petram. Firmiter ædificata. Gloria Patri. Hæc est. Vers. Benè fundata est domus Domini. ℟. Supra firmam petram.

In secundis Vesperis, Antiphonæ, Psalmi, Capitulum, & Hymnus vt in primis Vesperis cxxx.

℣. Domum tuam Domine decet sanctitudo. ℟. In longitudinem dierum.

Ad Magnificat, Antiphona. O quàm metuendus est locus iste: verè non est hîc aliud, nisi domus Dei,& porta cæli.

SECVNDA DIE intra Octauam.

In primo Nocturno leguntur Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno

Ex Tractatu sancti Augustini Episcopi super Psalmos.

*In Psalm.*121. Lectio iiij.

IErusalem, quæ ædificatur vt ciuitas. Fratres, quando dicebat ista Dauid, perfecta erat illa ciuitas, non ædificabatur. Nescio quam ergo ciuitatem dicit, quæ modò ædificatur, ad quam currunt in fide lapides viui, de quibus dicit Petrus: Et vos tamquam lapides viui coædificamini in domum spiritalem, id est, templum Dei sanctum. Quid est, Lapides viui coædificamini? Viuis, si credis: si autem credis, efficieris templum Dei; quia dicit Apostolus Paulus: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

℟. Orantibus.cxxvij. Lect.v.

IPsa ergo modò ciuitas ædificatur. Præciduntur de montibus lapides per manus prædicantium veritatem, conquadrantur, vt intrent in structuram sempiternam. Adhuc multi lapides in manibus artificis sunt: non cadant de manibus artificis, vt possint perfecti coædificari in structuram templi. Est ergo ista Ierusalem, quæ ædificatur vt ciuitas: fundamentum ipsius Christus est. Dicit Apostolus Paulus: Fundamentum aliud nemo potest ponere, præter id quod positum est, quod est Christus Iesus.

℟. O quàm.cxxviij. Lect.vj.

FVndamentum quando ponitur in terra, desuper ædificantur parietes, & pondus parietum ad ima tendit, quia in imo positum est fundamentum. Si autem fundamentum nostrum in cælo est, ad cælum ædificemur. Corpora ædificauerunt istam structuram, quam videtis amplam surrexisse huius basilicæ: & quia corpora ædificauerunt, fundamentum in imo posuerunt. Quia verò spiritaliter ædificamur, fundamentum nostrum in summo positum est. Illuc ergo curramus, ibi ædificemur; quia de ipsa Ierusalem dictum est: Stantes erant pedes nostri in atriis tuis Ierusalem.

℟. Manè surgens. cxxviij.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.*19.

IN illo tempore: Ingressus Iesus perambulabat Iericho. Et ecce vir nomine Zachæus: & hic princeps erat publi-

publicanorum, & ipse diues. Et reliqua.

De Homilia sancti Ambrosij Episcopi.

Ex lib. 8. in Lucam, in fine.

ET confestim, inquit, vidit, & sequebatur illum, magnificans Dominum. Aliter enim non videret, nisi sequeretur Christum, nisi Dominum prædicaret, nisi sæculum præteriret. Cum diuitibus quoque in gratiam reuertamur. Nolumus enim offendere diuites, qui volumus, si fieri potest, sanare omnes: ne in cameli comparatione præstricti, & in Zachæo citiùs quàm oportuit, derelicti, iustæ habeant commotionis offensam.

℟. Domus mea. cxlj.

Lectio viij.

DIscant diuites, non in facultatibus crimen hærere, sed in ijs qui vti nesciant facultatibus. Nam diuitiæ vt impedimenta improbis, ita bonis sunt adiumenta virtutis. Diues certè Zachæus, & electus à Christo: sed dimidium bonorum suorum pauperibus largiendo, reddendo etiam in quadruplum quæ fraude sustulerat (alterum enim non sat est, nec habet gratiam liberalitas, si iniuria perseuêrat, quia non spolia, sed dona, quæruntur) vberiorem mercedem quàm conferebat, accepit.

℟. Lapides cxlj. Lectio ix.

ET benè princeps inducitur publicanorum. Quis iam de se desperet, quando & iste, cui census ex fraude, ad salutem peruênit? Et ipse, inquit, diues. Vt scias non omnes diuites, auaros. Quia statura pusillus erat. Quid sibi vult, quòd nullius alterius staturam Scriptura, nisi huius expressit? Vide ne fortè malitia pusillus, aut adhuc pusillus fide. Nondum enim reddere promiserat: nondum viderat Christum: meritò adhuc pusillus. Ioannes autem magnus, qui & Christum vidit, & Spiritum sicut columbam super Christum manentem, sicut ipse ait: Vidi Spiritum descendentem sicut columbam, & manentem super eum.

Te Deum laudamus. 18.

TERTIA DIE infra Octauam.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Serm. 256. de Tempore.

Lectio iiij.

CElebritas huius congregationis, dedicatio est domus orationis. Domus ergo nostrarum

tionum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo ædificamur, vt in fine sæculi dedicemur. Ædificium, immò ædificatio habet laborem, dedicatio exultationem. Quod hîc fiebat, quando ista surgebant, hoc fit modò, cùm congregantur credentes in Christum. Credendo enim, quasi de siluis & montibus ligna & lapides præciduntur: cùm verò catechizantur, baptizantur, formantur, tamquam inter manus fabrorum & opificum dolantur, collineantur, complanantur. Verúmtamen domum Domini non faciunt, nisi quando charitate compaginantur.

℟. Orantibus. cxxxvij.

Lectio v.

Ligna ista & lapides si non sibi certo ordine cohærerent, si non se pacificè innecterent, si non se inuicem, cohærendo sibi, quodammodò amarent, nemo huc intraret. Denique quando vides in aliqua fabrica lapides & ligna benè sibi cohærere, securus intras, ruinam non times. Volens ergo Dominus Christus intrare, & in nobis habitare, tamquam ædificando dicebat: Mandatum nouum do vobis: Vt vos inuicem diligatis. Mandatum, inquit, nouum do vobis. Veteres enim eratis, domum mihi nondum faciebatis, in vestra ruina iacebatis. Ergo vt eruamini à vestræ ruinæ vetustate, vos inuicem amate.

℟. O quàm. cxxxviij.

Lectio vj.

Consideret ergo charitas vestra, ædificari adhuc istam domum toto, sicut prædictum est & promissum, orbe terrarum. Cùm enim ædificatur domus post captiuitatem, sicut habet alius Psalmus, dicitur: Cantate Domino canticum nouum: cantate Domino omnis terra. Quod ibi dixit, canticum nouum; hoc Dominus dixit mandatum nouum. Quid enim habet canticum nouum, nisi amorem nouum? Cantare amantis est. Vox huius cantoris, feruor est sancti amoris. Amemus, gratis amemus: Dominum enim amamus, quo nihil melius inuenimus: ipsum amemus propter ipsum, & nos in ipso, tamen propter ipsum.

℟. Manè surgens. cxxxviij.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19.

In illo tempore: Ingressus Iesus perambulabat Iericho. Et ecce vir nomine Zachæus:

Zachæus: & hic princeps erat publicanorum, & ipse diues. Et reliqua.

De Homilia sancti Ambrosij Episcopi.

Ex lib. 8. in Lucam, prope finem.

QVæ autem turba, nisi imperitæ confusio multitudinis, quæ verticem nequit videre sapientiæ? Ergo Zachæus quamdiu in turba est, non videt Christum: supra turbam ascendit, & vidit: hoc est, plebis iam transgressus inscitiam, meruit quem desiderabat aspicere. Pulchrè autem addidit, Quia illa parte erat transiturus Dominus: vel vbi sycómorus, vel vbi crediturus: vt & mysterium seruaret, & gratiam seminaret. Sic enim venerat, vt per Iudæos transiret ad Gentes.

℟. Domus mea. cxlj.

Lectio viij.

VIdit itaque Zachæum sursum. Iam enim sublimitate fidei inter fructus nouorum operum, velut fecundæ altitudine arboris eminebat. Et quoniam de typo ad moralia deflexímus, inter tot credentium voluptates Dominica die relaxare animum, festiuitatem admiscere delectat. Zachæus in sycómoro, nouum videlicet noui temporis pomum, vt in hoc quoque compleretur illud: Arbor fici produxit grossos suos.

℟. Lapides pretiosi. cxlj.

Lectio ix.

AD hoc enim Christus aduênit, vt ex lignis non poma, sed homines nascerentur. Legimus alibi: Cùm esses sub arbore fici, vidi te. Ergo Nathanaël sub arbore, hoc est, supra radicem, quia iustus. Radix enim sancta. Sub arbore tamen Nathanaël, quia sub lege: Zachæus supra arborem, quia supra legem. Ille Domini occultus defensor, hic publicus prædicator. Ille adhuc Christum ex lege quærebat: iste iam supra legem relinquebat sua, & Dominum sequebatur.

Te Deum laudamus. 18.

QVARTA DIE

infra Octauam.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermone sancti Augustini Episcopi.

Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iiij.

ATtendite in Psalmo dedicationis, quem modò cantauimus ex ruina ædificiorum. Conscidisti saccum meum: hoc pertinet ad ruinam. Quid ergo

go ad ædificium? Et accingo ad ædificium? Et accinxisti me lætitia. Vox dedicationis: Vt cantet tibi gloria mea,&non compungar. Quis est, qui loquitur? In verbis eius agnoscite. Si expono, obscurum est. Ergo verba eius dicam, continuè agnoscetis loquentem, vt ametis alloquentem. Quis est, qui dicere potuit: Eruisti Domine ab inferis animam meam?

℟. Orantibus. cxxxvij.

Lectio v.

Cuius anima iam ab inferis éruta est, nisi de qua dictum est alio loco: Non derelinques animam meam in inferno? Proponitur dedicatio, & cantatur liberatio, canticum dedicationis domus, & dicitur: Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me; & non iucundasti inimicos meos super me. Attendite Iudæos inimicos, qui se putabant occidisse Christum, vicisse tamquam inimicum, perdidisse quasi hominem ceteris similem atque mortalem.

℟. O quàm. cxxxviij.

Lectio vj.

Resurrexit tertia die, & eius vox est: Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me. Attendite Apostolum dicentem: Propter quod eum exaltauit. Et non iucundasti inimicos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte iucundabantur, sed in eius resurrectione, ascensione, prædicatione aliqui compungebantur. In eius ergo prædicatione, & per Apostolorum constantiæ diffamationem aliqui compungebantur, & conuertebantur: aliqui obdurabantur, & confundebantur; nulli tamen iucundabantur.

℟. Manè surgens. cxxxviij.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19.

In illo tempore: Ingressus Iesus perambulabat Iericho. Et ecce vir nomine Zachæus: & hic princeps erat publicanorum, & ipse diues. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Lib. 27. *Moralium cap.* 27. *post medium.*

Si veraciter sapientes esse, atque ipsam sapientiam contemplari appetimus, stultos nos humiliter cognoscamus. Relinquamus noxiam sapientiam, discamus laudabilem fatuitatem. Hinc quippe scriptum est: Stulta mundi elegit Deus, vt confundat sapientes. Hinc rursum dicitur: Si quis videtur inter vos sapiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, vt sit sapiens.

piens. Hinc Euangelicæ historiæ verba testantur; quia Zachæus cùm videre præ turba nihil posset, sycómori arborem ascendit, vt transeuntem Dominum cerneret. Sycómorus quippe ficus fatua dicitur.

℟. Domus mea. cxlj.

Lectio viij.

PVsillus itaque Zachæus sycómorum subiit, & Dominum vidit; quia qui mundi stultitiam humiliter eligunt, ipsi Dei sapientiam subtiliter contemplantur. Pusillitatem namque nostram ad videndum Dominum turba præpedit: quia infirmitatem humanæ mentis, ne lucem veritatis intendat, curarum sæcularium tumultus premit. Sed prudenter sycómorum ascendimus, si prouidè eam, quæ diuinitus præcipitur, stultitiam mente tenemus. Quid enim in hoc mundo stultius, quàm amissa non quærere, possessa rapientibus relaxare, nullam pro acceptis iniuriis iniuriam reddere, immò adiunctis aliis patientiam præbere?

℟. Lapides pretiosi. cxlj.

Lectio ix.

QVasi enim sycómorum nos ascendere Dominus præcipit, cùm dicit: Qui aufert quæ tua sunt, ne repetas. Et rursum: Si quis te percusserit in dexteram maxillam, præbe illi & alteram. Per sycómorum Dominus transiens cernitur; quia per hanc sapientem stultitiam, etsi necdum vt est, solidè, iam tamen per contemplationis lumen Dei sapientia quasi in transitu videtur, quam videre nequeunt qui sibi sapientes esse videntur: quia ad conspiciendum Dominum, in elata cogitationum suarum turba deprehensi, adhuc sycómori arborem non inuenerunt. Te Deum. 18.

QVINTA DIE
infra Octauam.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermone sancti Augustini Episcopi.

Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

MOdò, quando implentur Ecclesiæ, putamus iucundari Iudæos? Ecclesiæ ædificantur, dedicantur, implentur: quomodo illi iucundantur? non solùm non iucundantur, sed etiam confunduntur, & impletur vox exultantis: Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me: & non iucundasti inimicos meos super me. Non iucun-

dasti super me: si mihi credant, iucundabis in me. Ne multa dicamus, ad illa quæ cantauimus, aliquando veniamus. Quomodo dicit Christus: Conscidisti saccum meum, & accinxisti me lætitia? Saccus eius erat similitudo carnis peccati.

℟. Orantibus. cxxxvij.

Lectio v.

Non tibi vilescat, quod ait, Saccum meum. Ibi erat inclusum pretium tuum. Conscidisti saccum meum. Euasimus ad saccum istum. Conscidisti saccum meum. In passione conscissus est. Quomodo ergo Deo Patri dicitur: Conscidisti saccum meum? Quomodo Patri dicatur, vis audire, Conscidisti saccum meum? Quia proprio Filio non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum. Fecit enim per Iudæos nescientes, vnde redimerentur scientes, & confunderentur negantes. Nesciunt enim quid boni nobis operati sunt malo suo. Suspensus est saccus, & quasi lætatus est impius. Conscidit saccum lancea persecutor, & fudit pretium nostrum Redemptor.

℟. O quàm. cxxxviij. Lect. vj.

Cantet Christus Redemptor, gemat Iudas venditor, erubescat Iudæus emptor. Ecce Iudas vendidit, Iudæus emit, malum negotium egerunt, ambo damnati sunt, seipsos perdiderunt venditor & emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro corpore occiso, pro corpore dedicato. Dicat, audiamus. Conscidisti saccum meum, & accinxisti me lætitia: id est, conscidisti mortalitatem meam, & accinxisti me immortalitate & incorruptione. Vt cantet tibi gloria mea, & non compungar. Quid est, Non compungar? Iam contra me non ferat lanceam persecutor. Vt non compungar. Christus enim surgens à mortuis, iam non moritur, & mors illi vltrà non dominabitur.

℟. Manè surgens. cxxxviij.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19.

In illo tempore: Ingressus Iesus perambulabat Iericho. Et ecce vir nomine Zachæus: & hic princeps erat publicanorum, & ipse diues. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. c. 77. in Luc. 19.

Quæ impossibilia sunt apud homines, possibilia sunt apud Deum. Ecce enim

enim camelus deposita gibbi sarcina per foramen acus transit; hoc est, diues & publicanus relicto onere diuitiarum, contempto censu fraudum, angustam portam, arctamque viam, quæ ad vitam ducit, ascendit. Qui mira deuotione fidei ad videndum Saluatorem, quod natura minus habuerat, ascensa supplet arboris; atque ideò iustè, quamuis ipse rogare non audeat, benedictionem Dominicæ susceptionis, quam desiderabat, accepit.

℟. Domus mea. cxlj.

Lectio viij.

MYsticè autem Zachęus, qui interpretatur iustificatus, credentem ex Gentibus populum significat. Qui quantò curis sæcularibus occupatior, tantò flagitiis deprimentibus erat factus humilior. Sed ablutus est, sed sanctificatus, sed iustificatus in nomine Domini nostri Iesu Christi, & in Spiritu Dei nostri. Qui intrantem Iericho Saluatorem videre quærebat, sed præ turba non poterat: quia gratiæ fidei, quam mundo Saluator attulit, participare cupiebat: sed insolita vitiorum consuetudo, ne ad votum perueniret, obstiterat.

℣. Lapides pretiosi. cxlj.

Lectio ix.

EAdem namque turba noxiæ cõsuetudinis, quæ suprà cæcum clamantem, nè lumen peteret, increpabat; etiam suspicientem publicanum, ne Iesum videat, tardat. Sed sicut cæcus turbarum voces magis ac magis clamando deuicit; ita pusillus necesse est turbę nocentis obstaculum altiora petendo transcendat, terrena relinquat, arborem crucis ascendat. Sycómorus namque (quę est arbor foliis moro similis, sed altitudine præstans, vnde & à Latinis celsa nuncupatur) ficus fatua dicitur. Et eadem Dominica crux, quæ credentes alit vt ficus, ab incredulis irridetur vt fatua.

Te Deum laudamus. 18.

SEXTA DIE infra Octauam.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermone sancti Augustini Episcopi.

Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iiij.

ERgo, dum nouam constructionem sanctę huius Ecclesiæ libenter attendimus, quam diuino nomini hodie dedicamus, inuenimus à nobis deberi & Deo nostro maximam laudem, & sanctitati vestræ congruum

de diuinæ domus ædificatione sermonem. Tunc autem sermo noster congruus erit, si in se aliquid ędificationis habeat, quod vtilitati animarũ vestrarum, Deo vos interiùs ædificante, proficiat. Quod hîc factum corporaliter videmus in parietibus, spiritaliter fiat in mentibus: & quod hîc perfectum cernimus in lapidibus & lignis, hoc, ædificante gratia Dei, perficiatur in corporibus vestris.

℞. Orantibus. cxxxvij.

Lectio v.

PRincipaliter ergo gratias agamus Domino Deo nostro, à quo est omne datum optimum, & omne donum perfectum: & eius bonitatem tota cordis alacritate laudemus, quoniam ad construendam istam domum orationis, fidelium suorum visitauit animum, excitauit affectum, surrogauit auxilium, inspirauit necdum volentibus vt vellent, adiuuit bonæ voluntatis conatus vt facerent: ac per hoc Deus, qui operatur in suis & velle & perficere pro bona voluntate, hæc omnia ipse cœpit, ipse perfecit.

℞. O quàm. cxxxviij.

Lectio vj.

ET quia opera bona in conspectu suo numquam esse permittit inania, fidelibus suis, quibus operantibus præbuit virtutis suæ fauorem, tribuet condignam pro tanta operatione mercedem. Adhuc ampliùs agendæ sunt gratiæ Deo nostro. Hanc enim Ecclesiam, quam fecit nomini suo construi, fecit etiam sanctorum Martyrum reliquiis ampliùs honorari.

℞. Manè surgens. cxxxviij.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap. 19.*

IN illo tempore: Ingressus Iesus perambulabat Iericho. Et ecce vir nomine Zachæus; & hic princeps erat publicanorum, & ipse diues. Et reliqua.

De Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. cap. 77. in Luc. 19.

ET cùm venisset ad locum, suspiciens Iesus vidit illum. Perambulans Iericho Saluator, venit ad locum, vbi præcurrens Zachæus sycómorum conscenderat: quia missis per mundum sui verbi præconibus, in quibus ipse nimirum & loquebatur & ibat, venit ad populum nationum, qui passionis eius fide iam sublimis existens, etiam diuinitatis eius ardebat agnita facie beari. Suspiciens vidit

dit illum, quia per gratiam fidei à terrenis cupiditatibus eleuatum, turbisque infidelibus præeminentem elegit. Videre enim Dei, eligere vel amare est. Vnde est illud: Oculi Domini super iustos. Nam & nos quæ amamus, videre; ab his quæ execramur, intuitum festinamus auertere.

℟. Domus mea. cxlj.

Lectio viij.

VIdit ergo Iesus videntem se, quia elegit eligentem se, & amauit amantem. Hunc sanè ordinem proficiendi, hoc est, per fidem Dominicæ incarnationis ad cognitionem diuinitatis perueniendi, quasi per sycómorum Iesu faciem speculandi Doctor egregius ostendit, cùm ait: Non enim iudicaui scire me aliquid inter vos, nisi Christum Iesum, & hunc crucifixum. Itémque aliis éxprobrans: Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non solido cibo. Lac infirma temporariæ dispensationis, solidum cibum ardua perpetuæ maiestatis appellans.

℟. Lapides. cxlj. Lectio ix.

ET dixit ad eum: Zachæe, festinans descende, quia hodie in domo tua oportet me manere. Et festinans descendit, & excepit illum gaudens. Manebat aliquando Dominus in domo principis Pharisæorum, hoc est, in Iudæorum synagoga docebat: sed quia non baptizatum ante prandium, sabbato curantem, publicanos & peccatores recipientem, contra auaritiam disputantem, & cetera digna Deo gerentem, lingua venenata carpebant; pertæsus eorum facinora, discessit & aufugit, dicens: Relinquetur vobis domus vestra deserta. Hodie autem in domo pusilli Zachæi oportet illum manere: hoc est, nouæ lucis gratia coruscante, in humili credentium nationum corde quiescere. Te Deum 18.

SEPTIMA DIE
infra Octauam.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Ioannis Chrysostomi.

Ex Homil. 33. in c. 9. Matth.

Lectio iiij.

COmmunis omnium domus est Ecclesia, in quam vobis priùs ingressis nos intramus, discipulorum formam retinentes: idcoque communiter omnibus statim atque ingressi fuerimus, vt illis datam legem sequamur, pacem offerimus. Nemo igitur socordia

torpeat: nemo sæcularibus rebus suspensum animum habeat, cùm iam ad prædicandum sacerdotes intrauerint. Non enim parua huic rei imminet pœna. Equidem millies potiùs malim in domum alicuius vestrûm ingressus destitui, quàm hîc prædicans non audiri. Hoc mihi molestius esset quàm illud; quandoquidem magis propria hæc est, quàm illa.

℟. Orantibus. cxxxvij.

Lectio v.

NAm hîc magnæ illæ nostræ opes positę sunt, hîc spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est & admirandum? Nam hæc mensa longè pretiosior est atque iucundior: & lucerna hæc quàm illa, vt norunt qui cum fide oleo peruncti, à morbis liberati sunt. Arca etiam hæc multò melior, magisque necessaria. Non enim vestes, sed misericordiam inclusam continet: quamuis pauci sint qui eam possideant. Hic & lectulus est valdè illo præstantior: diuinarum enim Scripturarum requies quouis lecto suauior est.

℟. O quàm. cxxxviij.

Lectio vj.

ET quidem si concordia perfectè seruaretur à nobis, nullam aliam domum præter hanc haberemus. Hoc autem quod dixi, non esse durum, testantur illa tria millia, & quinque millia hominum, quibus & domus vna, & mensa vna, & anima vna erat. Multitudinis enim credentium, inquit, vnum erat cor, & anima vna. Sed quia longè ab illorum virtute absumus, & per domos disiuncti sumus, saltem quando huc conuenimus, id omni studio faciamus. Nam etsi in alijs rebus pauperes & inopes sumus, hoc loco saltem cùm huc ad vos intramus, cum charitate nos suscipite: cumque, Pax vobis, dico: Et cum spiritu tuo, non voce solùm, sed animo quoque respondete.

℟. Manè surgens. cxxxviij.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap. 19.*

IN illo tempore: Ingressus Iesus perambulabat Iericho. Et ecce vir nomine Zachæus: & hic princeps erat publicanorum, & ipse diues. Et reliqua.

De Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Paulò post prædicta.

ET cùm viderent omnes, murmurabant, dicentes quòd ad hominem peccatorem

rem diuertisset. Manifestum est Iudæos semper Gentium odisse salutem. Scriptum est enim: Sequenti verò sabbato pænè vniuersa ciuitas conuênit audire verbum Dei. Videntes autem turbas Iudæi repleti sunt zelo, & contradicebant iis, quæ à Paulo dicebantur. Et alibi, fideles etiam fratres aduersus Apostolorum principem disceptabant, dicentes: Quare introisti ad viros præputium habentes, & manducasti cum illis?

℟. Domus mea. cxlj.

Lectio viij.

STans autem Zachæus dixit ad Dominum: Ecce dimidium bonorum meorum Domine do pauperibus: & si quid aliquem defraudaui, reddo quadruplum. Aliis calumniantibus hominem peccatorem, ipse Zachęus stans, id est, in ea quam cœperat fidei veritate persistens, non solùm se ex peccatore conuersum, sed etiam inter perfectos probat esse conuersatum. Dicente enim Domino: Si vis perfectus esse, vade, vende omnia quæ habes, & da pauperibus: quisquis ante conuersionem innocenter vixit, omnia conuersus potest dare pauperibus.

℟. Lapides pretiosi. cxlj.

Lectio ix.

AT qui aliqua fraude sustulit, primò hæc iuxta legem reddere, deinde quod sibi remanserit, debet dare pauperibus. Ac sic & ipse, quia sibi nil retinet, omnia sua dispergit, dat pauperibus, iustitia eius manet in sæculum sæculi. Et hæc est sapiens illa stultitia, quam de sycomoro publicanus quasi fructum vitæ legerat: rapta videlicet reddere, propria relinquere, visibilia contemnere; pro inuisibilibus etiam mori desiderare, seipsum abnegare, & eius qui necdum videatur, Domini vestigia sequi concupiscere.

Te Deum laudamus. 18.

IN OCTAVA Dedicationis Ecclesiæ.

Duplex.

Omnia vt in die, præter Lectiones secundi Nocturni.

Ex Epistola prima sancti Felicis Papæ quarti.

De consecrat. dist. 1. c. 2.

Lectio iiij.

TAbernaculum Moysen, Domino præcipiente, fecisse & sacrasse, cum mensa & altari eius, & ceteris vasis & vtensilibus ad diuinum cultum explendum, legimus: & non solùm diuinis precibus ea sacrasse, sed etiam sancti olei vnctione, Domino iubente

perliniſſe nouimus. Qualiter autem hæc facta ſint, & quomodo ipſa ſacra non alij quàm ſacerdotes ſacra vnctione delibuti, Dominoque cum veſtibus ſanctis ſacrati, & Leuitæ tractabant, ferebant, erigebant, & deponebant: in ipſis inſtitutionibus, quæ iubente Domino conſcriptæ ſunt per Moyſen, in lege Domini reperitur.

℟. Orantibus. cxxxvij.

Lectio v.

Qualiter ergo Dauid regum piiſſimus amplificauerit cultum Dei, & templum Domino ædificare voluerit, ſed propter multum ſanguinem quem effuderat, prohibitus eſt, & ipſe collegerat expenſas: Salomon quoque filius eius, idipſum quod ipſe facere optauerat, iubente & auxiliante Deo perfecit, & templum cum altari, & reliqua ad diuinum cultum peragendum conſecrauit, in libro Regum legitur. Fecit ergo Salomon in tempore illo feſtiuitatem celebrem, & omnis Iſraël cum eo, multitudo magna ab introitu Emath vſque ad riuum Ægypti, coram Domino Deo noſtro ſeptem diebus, & ſeptem diebus, id eſt, quatuordecim diebus, & in die octaua dimiſit populos.

℟. O quàm. cxxxviij.

De conſecrat. diſt. 1. c. 17.

Lectio vj.

Solemnitates dedicationum Eccleſiarum & ſacerdotum, per ſingulos annos ſolemniter ſunt celebrandæ, ipſo Domino exemplum dante, qui ad feſtum dedicationis templi, omnibus id faciendi dans formam, cum reliquis populis eamdem feſtiuitatem celebraturus venit, ſicut ſcriptum eſt: Facta ſunt encænia in Ieroſolymis, & hiems erat, & ambulabat Ieſus in templo in porticu Salomonis. Quòd autem octo diebus encænia ſint celebranda, in libro Regum peracta dedicatione templi, reperietis.

℟. Manè ſurgens. cxxxviij.

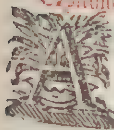
OFFI-

OFFICIVM BEATÆ MARIÆ IN SABBATO, TEMPORE PASCHALI.

OMnibus Sabbatis à Dominica in Albis, nisi Festum occurrat nouem Lectionum, fit Officium de sancta Maria modo infrascripto.

In Vesperis Feriæ sextæ dicuntur Psalmi feriales in Psalterio positi, nisi fuerit Festum nouem Lectionum: quia tunc de sancta Maria fit tantùm commemoratio in dictis Vesperis cum Aña, Versic. & Oratione vt infrà.

Capitulum. *Eccli. 24. b*

AB initio, & ante sæcula creata sum, & vsque ad futurum sæculum non desinam, & in habitatione sancta coram ipso ministraui.

Hymnus.

AVe maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Aue,
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Heuæ nomen.

Solue vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos,
Mites fac & castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Vt videntes Iesum,
Semper collætemur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spiritui sancto,
Tribus honor vnus. Amen.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis, alleluia. ℟. Propterea benedixit te Deus in æternum, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Regina cæli lætare, alleluia: quia quem meruisti portare, alleluia: resurrexit, sicut dixit, alleluia: ora pro nobis Deum, alleluia. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

CONcede nos famulos tuos, quæſumus Domine Deus, perpetua mentis & corporis ſanitate gaudere: & glorioſa beatæ Mariæ ſemper virginis interceſſione, à præſenti liberari triſtitia, & æterna perfrui lætitia. Per Dominum noſtrum.

Non fiunt Commemorationes conſuetæ, ſed tantùm de Cruce.

Aña. Crucem ſanctam ſubiit, qui infernum confregit, accinctus eſt potentia, ſurrexit die tertia, alleluia.

℣. Dicite in nationibus, alleluia. ℟. Quia Dominus regnauit à ligno, alleluia.

Oratio.

DEus, qui pro nobis Filium tuum crucis patibulum ſubire voluiſti, vt inimici à nobis expelleres poteſtatem: concede nobis famulis tuis; vt reſurrectionis gratiam conſequamur. Per eumdem Dominum noſtrum.

Si autem occurrat Feſtum Simplex, de eo fit commemoratio ante commemorationem de Cruce.

Completorium vt in Pſalterio. Et in fine Hymni, Te lucis ante terminum, dicitur, Ieſu, tibi ſit gloria, Qui natus es de Virgine, etiam ſi in Veſperis facta ſit tantùm commemoratio de B. Maria.

Ad Matutinũ, Inuitatorium.

Aue Maria, gratia plena: * Dñs tecum, allel. Pſal. Venite, exultemus. 2. Hymnus.

QVem terra, pontus, ſidera
Colunt, adorant, prædicant
Trinam regentem machinã,
Clauſtrum Mariæ baiulat.

Cui luna, ſol, & omnia
Deſeruiunt per tempora;
Perfuſa cæli gratia,
Geſtant puellæ viſcera.

Beata Mater munere,
Cuius, ſupernus Artifex
Mundum pugillo continens,
Ventris ſub arca clauſus eſt.

Beata cæli nuntio,
Fecunda ſancto Spiritu,
Deſideratus gentibus
Cuius per aluum fuſus eſt.

Ieſu, tibi ſit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre & almo Spiritu,
In ſempiterna ſæcula. Amen.

Nocturnum Sabbati, vt in Pſalterio. 117. Et in fine, ℣. Diffuſa eſt gratia in labiis tuis, alleluia. ℟. Proptereà benedixit te Deus in æternum, alleluia.

Pater noſter. Abſolutio.

PRecibus & meritis beatæ Mariæ ſemper virginis, & omnium Sanctorum, perducat nos Dominus ad regna cælorum. ℟. Amen.

℣. Iube domne benedicere.

Pro prima Lectione, Benedictio. Nos cum prole pia

pia benedicat virgo Maria. ℟. Amen.

Primæ duæ Lectiones de Scriptura libri currentis: tertia, vna ex inferiùs positis per ordinem.

℟. j. Sancta & immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam nescio: * Quia quem cæli capere non poterant, tuo gremio contulisti, alleluia. ℣. Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Quia.

Pro secunda Lectione, Benedictio. Ipsa Virgo virginum intercedat pro nobis ad Dominum. ℟. Amen.

℟. j. Felix namque es sacra virgo Maria, & omni laude dignissima; * Quia ex te ortus est sol iustitiæ, * Christus Deus noster, alleluia. ℣. Ora pro populo, interueni pro clero, intercede pro deuoto femineo sexu: sentiant omnes tuum iuuamen, quicumque celebrant tuam sanctã commemorationem. Quia ex te. Gloria. Christus.

Pro tertia Lectione, Benedictio. Per Virginem matrem concedat nobis Dñs salutem & pacem. ℟. Amen.

Post tertiam Lectionem dicitur, Te Deum. 18.

AD LAVDES & per Horas, Aña.

Dvm esset Rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suauitatis, alleluia. Psalm. Dominus regnauit. cum reliquis de Dñica vt in Psalt. 19. Aña. Læua eius sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me, alleluia. Aña. Nigra sum, sed formosa, filiæ Ierusalem: ideò dilexit me Rex, & introduxit me in cubiculũ suum, alleluia. Antiph. Iam hiems transiit, imber abiit, & recessit: surge amica mea, & veni. alleluia. Aña. Speciosa facta es, & suauis in deliciis tuis, sancta Dei genitrix, alleluia.

Capitulum. *Eccli. 24. b*

Ab initio, & ante sæcula creata sum, & vsque ad futurum sæculum non desinam, & in habitatione sancta coram ipso ministraui.

Hymnus.

O Gloriosa Virginum,
Sublimis inter sidera;
Qui te creauit, paruulum
Lactente nutris vbere.

Quod Heua tristis abstulit,
Tu reddis almo germine:
Intrent vt astra flebiles,
Cæli recludis cardines.

Tu regis alti ianua,
Et aula lucis fulgida:
Vitam datam per Virginem,
Gentes redemptæ plaudite.

Iesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre & almo Spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.

℣. Benedicta tu in mulieribus,

bus, alleluia. ℟. Et benedictus fructus ventris tui, alleluia.

Ad Benedictus, Antiphona. Regina cæli lætare, alleluia: quia quem meruisti portare, alleluia: resurrexit, sicut dixit, alleluia: ora pro nobis Deum, alleluia. Oratio.

CОncede nos famulos tuos, quæsumus Domine Deus, perpetua mentis & corporis sanitate gaudere: & gloriosa beatæ Mariæ semper virginis intercessione, à præsenti liberari tristitia, & æterna perfrui lætitia. Per Dominum nostrum.

Deinde fit Commemoratio de Cruce, Antiph. Crucifixus surrexit à mortuis, & redemit nos, alleluia, alleluia. ℣. Dicite in nationibus, alleluia. ℟. Quia Dominus regnauit à ligno, alleluia. Oratio. Deus, qui pro nobis. vt supra. clviij.

Ad Horas, Hymni & Psalmi vt in Psalterio: sed in fine Hymnorum dicitur, Iesu, tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine.

Ad Primam, Antiphona. Dum esset Rex. Capitulum. Regi sæculorum.

In ℟. breui, ℣. Qui natus es de Maria Virgine. alia vt in Psalterio. 30.

Ad Absolutionem Capituli, In plateis.

Ad Tertiam, Añа. Læua eius. Capitulum. Ab initio. ℟. breue. Specie tua, & pulchritudine tua, * Alleluia, alleluia. Specie tua. ℣. Intende, prosperè procede, & regna. Alleluia, alleluia. Gloria. Specie tua. ℣. Adiuuabit eam Deus vultu suo, alleluia. ℟. Deus in medio eius, non commouebitur, alleluia.

Ad Sextam, Antiphona. Nigra sum.

Capitulum. *Eccli. 24. b*

ET sic in Sion firmata sum, & in ciuitate sanctificata similiter requieui, & in Ierusalem potestas mea. Et radicaui in populo honorificato, & in parte Dei mei hereditas illius, & in plenitudine sanctorum detentio mea.

℟. br. Adiuuabit eam, Deus vultu suo, *Alleluia, alleluia. Adiuuabit. ℣. Deus in medio eius, non commouebitur. Alleluia, alleluia. Gloria. Adiuuabit. ℣. Elegit eam Deus, & præelegit eam, alleluia. ℟. In tabernaculo suo habitare facit eam, alleluia.

Ad Nonam, Antiphona. Speciosa.

Capitulum *Eccli. 24. b*

IN plateis sicut cinnamomum & balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suauitatem odoris.

℟. bre-

℞. br. Elegit eam Deus, & præelegit eam, * Alleluia, alleluia. Elegit. ℣. In tabernaculo suo habitare facit eam. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Elegit. ℣. Diffusa est gratia in labiis tuis, alleluia. ℞. Propterea benedixit te Deus in æternum, alleluia.

Ad Vesperas, Añæ & Psalmi feriales, Capitulum & reliqua omnia, si non occurrat Festum Duplex, de Dñica.

Lectiones sequentes dicuntur singulis mensibus in Officio beatæ Mariæ in Sabbato, ordine subscripto.

MENSE APRILI.

De Expositione sancti Hieronymi Presbyteri in Ezechielem Prophetam.

Lib. 13.*in cap*.44. Lectio iij.

POrta hæc clausa erit, & non aperietur. Pulchrè quidam portam clausam, per quam solus Dominus Deus Israël ingreditur, & dux cui porta clausa est, Mariam virginem intelligunt: quæ & ante partum, & post partum virgo permansit. Etenim tempore quo Angelus loquebatur: Spiritus sanctus veniet super te, & virtus Altissimi obumbrabit te; quod autem nascetur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei: & quando natus est, virgo permansit æterna: ad confundendos eos qui arbitrantur eam post natiuitatem Saluatoris habuisse de Ioseph filios, ex occasione fratrum eius, qui vocantur in Euangelio.

Te Deum laudamus. 18.

MENSE MAIO.

Ex Tractatu sancti Augustini Episcopi de Symbolo ad Catechumenos.

Lib. 3.*cap* 4. *in fine,tom* 9. Lectio iij.

PEr feminam mors, per feminam vita: per Heuam interitus, per Mariam salus. Illa corrupta secuta est seductorem; hæc integra peperit Saluatorem. Illa poculum à serpente propinatum libenter accepit, & viro tradidit, ex quo simul mererentur occidi: hæc, gratia cælesti desuper infusa, vitam protulit, per quam caro mortua possit resuscitari. Quis est qui hæc operatus est, nisi Virginis Filius, & virginum sponsus; qui attulit matri fecunditatem, sed non abstulit integritatem?

Te Deum laudamus. 18.

Ad Laudes & per Horas, omnia vt suprà. clix.

OFFICIVM PARVVM B.Mariæ non dicitur, quando fit Officium nouem Lectionum, nec in Feriis maioris Hebd. nec infra Octauas Paschæ & Pentecostes, nec in Sabbato, quando fit Officium de sancta Maria. Qui-

bus

bus diebus omittitur à primis Vesperis. Cùm dicitur in Choro, in Matutinis & in Vesperis præponitur Officio diei, in aliis Horis postponitur. Prima dicitur post Benedicamus Domino, antequam legatur Martyrologium. Extra Chorum potest dici pro temporis opportunitate.

OFFICIVM B. MARIÆ extra Aduentum.

Ad Vesperas, Aue Maria. secretò: quæ dicitur semper in principio omnium Horarum beatæ Mariæ, quando non coniunguntur cum Officio diei. Vers.

DEus in adiutorium meum intende. ℟. Domine ad adiuuandum me festina. Gloria Patri, & Filio. Sicut erat.

In fine, Alleluia, ad omnes Horas, per totum Annum, præterquam à Septuagesima vsque ad Sabbatum sanctum, cuius loco tunc dicitur. Laus tibi Domine, Rex æternæ gloriæ.

Antiphona. Dum esset Rex.

Psalmus 109.

DIxit Dominus Domino meo: * Sede à dextris meis:

Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex Sion: * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in splendoribus sanctorum: * ex vtero ante luciferum genui te.

Iurauit Dominus, & non pœnitebit eum: * Tu es sacerdos in æternum secundùm ordinem Melchisedech.

Dominus à dextris tuis, * cõfregit in die iræ suæ reges.

Iudicabit in nationibus, implebit ruinas: * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet: * propterea exaltabit caput.

Gloria Patri, & Filio.

Antiphona. Dum esset Rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suauitatis.

Aña. Læua eius. Psalm. 112.

LAudate pueri Dominum: * laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum, * ex hoc nunc, & vsque in sæculum.

A solis ortu vsque ad occasum, * laudabile nomen Dñi.

Excelsus super omnes Gentes Dominus, * & super cælos gloria eius.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, * & humilia respicit in cælo & in terra?

Suscitans à terra inopem: * & de stercore erigens pauperem:

V t collocet eum cum principibus, * cum principibus populi sui.
Q ui habitare facit sterilem in domo,* matrem filiorum lætantem. G loria Patri.
Antiphona. Læua eius sub capite meo: & dextera illius amplexabitur me.
Aña Nigra sum. Psal. 121.
LÆtatus sum in his quæ dicta sunt mihi: * in domum Domini ibimus.
S tantes erant pedes nostri,* in atriis tuis Ierusalem.
I erusalem, quæ ædificatur vt ciuitas: * cuius participatio eius in idipsum.
I lluc enim ascenderunt tribus, tribus Domini: * testimonium Israël, ad confitendum nomini Domini.
Q uia illic sederunt sedes in iudicio,* sedes super domum Dauid.
R ogate quæ ad pacem sunt Ierusalem: * & abundantia diligentibus te.
F iat pax in virtute tua:* & abundantia in turribus tuis.
P ropter fratres meos, & proximos meos, * loquebar pacem de te:
P ropter domum Domini Dei nostri, * quæsiui bona tibi. Gloria Patri,& Filio.
Aña. Nigra sum,sed formosa, filiæ Ierusalem: ideò dilexit me Rex, & introduxit me in cubiculum suum.

Antiph. Iam hiems transiit.

Psalmus 126.

NIsi Dominus ædificauerit domum, * in vanum laborauerunt qui ædificant eam.
N isi Dominus custodierit ciuitatem, * frustrà vigilat qui custodit eam.
V anum est vobis ante lucem surgere: * surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.
Cùm dederit dilectis suis somnum: * ecce hereditas Domini, filij; merces, fructus ventris.
Sicut sagittæ in manu potentis: * ita filij excussorum.
B eatus vir, qui impleuit desiderium suum ex ipsis: * non confundetur cùm loquetur inimicis suis in porta.
G loria Patri, & Filio.
Antiphona. Iam hiems transiit, imber abiit, & recessit: surge amica mea, & veni.
Antiphona Speciosa facta es.

Psalmus 147.

LAuda Ierusalem Dñm:* lauda Deum tuum Sion:
Q uoniam confortauit seras portarum tuarum: * benedixit filiis tuis in te.
Q ui posuit fines tuos pacem: * & adipe frumenti satiat te.
Qui emittit eloquium suum terræ: * velociter currit sermo eius.

Qui dat niuem sicut lanam, * nebulam sicut cinerem spargit,
Mittit crystallum suam sicut buccellas: * ante faciem frigoris eius quis sustinebit?
Emittet verbum suum, & liquefaciet ea: * flabit spiritus eius, & fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum suum Iacob; * iustitias & iudicia sua Israël.
Non fecit taliter omni nationi: * & iudicia sua non manifestauit eis.
Gloria Patri, & Filio.
Antiphona Speciosa facta es & suauis in deliciis tuis, sancta Dei genitrix.

Capitulum. *Eccli.* 24 *b*

AB initio, & ante sæcula creata sum, & vsque ad futurum sæculum non desinam, & in habitatione sancta coram ipso ministraui. ℟. Deo gratias. Hymnus.

Ave maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cæli porta.
Sumens illud Aue,
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Heuæ nomen.
Solue vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.
Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos,
Mites fac & castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Vt videntes Iesum,
Semper collætemur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spiritui sancto,
Tribus honor vnus. Amen.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℟. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Magnificat, Antiphona. Beata Mater, & intacta Virgo, gloriosa Regina mundi, intercede pro nobis ad Dominum. Kyrie eleïson. Christe eleïson. Kyrie eleïson. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Oratio.

COncede nos famulos tuos, quæsumus Domine Deus, perpetua mentis & corporis sanitate gaudere: & gloriosa beatæ Mariæ semper virginis intercessione, à præsenti liberari tristitia, & æterna perfrui lætitia. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Sequens commemor. pro Sanctis fit tantùm ad Vesperas & Laudes in Officio sanctæ Mariæ. Aña. Sancti Dei omnes intercedere dignemini

mini pro nostra omniumque salute. ℣. Lætamini in Domino, & exultate iusti. ℟. Et gloriamini omnes recti corde. Oratio.

PRotege Domine populum tuum, & Apostolorum tuorum Petri & Pauli, & aliorum Apostolorum patrocinio confidentem, perpetua defensione conserua.

OMnes Sancti tui, quæsumus Domine, nos vbique adiuuent: vt dum eorum merita recolimus, patrocinia sentiamus:& pacem tuam nostris concede temporibus, & ab Ecclesia tua cunctam repelle nequitiam: iter, actus, & voluntates nostras,& omnium famulorum tuorum, in salutis tuæ prosperitate dispone: benefactoribus nostris sempiterna bona retribue: & omnibus fidelibus defunctis requiem æternam concede. Per Dominum nostrum.

AD COMPLETORIVM.

Aue Maria, vt suprà. ℣.

COnuerte nos Deus salutaris noster. ℟. Et auerte iram tuam à nobis. Versi. Deus in adiutorium. Gloria Patri. Alleluia.

Psalmus 128.

SÆpè expugnauerunt me à iuuentute mea, * dicat nunc Israël.

Sæpè expugnauerunt me à iuuentute mea:* etenim non potuerunt mihi.

Supra dorsum meum fabricauerunt peccatores:*prolongauerunt iniquitatem suam.

Dominus iustus concîdit ceruices peccatorum: * confundantur & conuertantur retrorsum omnes qui oderunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectorum:* quod priusquam euellatur, exaruit:

De quo non impleuit manum suam qui metit,* & sinum suum qui manipulos colligit.

Et non dixerunt qui præteribant: Benedictio Domini super vos: * benediximus vobis in nomine Domini.

Gloria Patri. Psalmus 129.

DE profundis clamaui ad te Domine: * Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes,* in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates obseruaueris Domine:* Domine quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est:* & propter legem tuam sustinui te Domine.

Sustinuit anima mea in verbo eius: * sperauit anima mea in Domino.

A custodia matutina vsque ad noctem,* speret Israël in Domino.

Quia apud Dominum misericordia: * & copiosa apud eum redemptio.
Et ipse redimet Israël, * ex omnibus iniquitatibus eius.
Gloria Patri. Psalmus 130.
Domine, non est exaltatum cor meum: * neque elati sunt oculi mei.
Neque ambulaui in magnis: * neque in mirabilibus super me.
Si non humiliter sentiebã: * sed exaltaui animam meam.
Sicut ablactatus est super matre sua,* ita retributio in anima mea.
Speret Israël in Domino, * ex hoc nunc & vsque in sæculum. Gloria Patri.

Hymnus.

Memento, rerum Conditor,
Nostri quòd olim corporis,
Sacrata ab aluo Virginis
Nascendo, formã sumpseris.
Maria mater gratiæ,
Dulcis Parens clementiæ,
Tu nos ab hoste protege,
Et mortis hora suscipe.
Iesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre & almo Spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.

Capitulum *Eccli.24.c*

Ego mater pulchræ dilectionis, & timoris, & agnitionis, & sanctæ spei.
℟. Deo gratias.
℣. Ora pro nobis sancta Dei genitrix. ℟. Vt digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Nunc dimittis, Antiphona. Sub tuum præsidium confugimus, sancta Dei genitrix: nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus, sed à periculis cunctis libera nos semper, Virgo gloriosa & benedicta. Kyrie eleïson. Christe eleïson. Kyrie eleïson. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

Beatæ & gloriosæ semper virginis Mariæ, quæsumus Domine, intercessio gloriosa nos protegat: & ad vitam perducat æternam. Per Dominum nostrum.

AD MATVTINVM de beata Maria.

Aue Maria, vt suprà. ℣. Domine labia mea aperies. ℟. Et os meum annuntiabit laudem tuam. Vers. Deus in adiutorium. Gloria Patri. Alleluia.

Inuitatorium. Aue Maria, gratia plena: * Dominus tecum. Psalmus. Venite, exultemus. 2.

Hymnus.

Qvem terra, põtus, sidera
Colũt, adorãt, prædicãt
Trinam regentẽ machinam,
Claustrum Mariæ baiulat.
Cui luna, sol, & omnia
Deseruiunt per tempora,
Perfusa cæli gratia,
Gestant puellæ viscera.

Beata Mater munere,
Cuius, supernus Artifex
Mundum pugillo continens,
Ventris sub arca clausus est.
Beata cæli nuntio,
Fecunda sancto Spiritu,
Desideratus gentibus
Cuius per aluum fusus est.
Iesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre & almo Spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.

Quando fit Officium nouem Lectionum S. Mariæ, dicuntur tres sequentes Nocturni, cum suis Psalmis & Antiphonis, nisi aliæ Antiphonæ assignentur. Absolutiones verò & Benedictiones, vt in principio Breuiarij ante Psalterium.

TRES PSALMI

sequentes dicuntur Feria ij. & v. ad Nocturnum.

Antiphona. Benedicta tu.

Psalmus 8.

Domine Dominus noster,* quàm admirabile est nomen tuum in vniuersa terra!

Quoniam eleuata est magnificentia tua * super cælos.

Ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * vt destruas inimicum & vltorem.

Quoniam videbo cælos tuos, opera digitorum tuorum:* lunam & stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quòd memor es eius? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulò minùs ab Angelis, gloria & honore coronasti eum: * & constituisti eum super opera manuum tuarum:

Omnia subiecisti sub pedibus eius, * oues & boues vniuersas, insuper & pecora campi;

Volucres cæli, & pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quàm admirabile est nomen tuum in vniuersa terra!

Gloria Patri, & Filio.

Antiphona Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui.

Antiphona. Sicut myrrha.

Psalmus 18.

CÆli enarrant gloriam Dei, * & opera manuum eius annuntiat firmamentum.

Dies diei eructat verbũ,* & nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelæ, neque sermones,* quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exiuit sonus eorum,* & in fines orbis terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum: * & ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo:

Exultauit vt gigas ad currendam

rendam viam, * à summo cælo egressio eius:

Et occursus eius vsque ad summum eius; * nec est qui se abscondat à calore eius.

Lex Domini immaculata, conuertens animas: * testimonium Domini fidele, sapientiam præstans paruulis.

Iustitiæ Domini rectæ, lætificantes corda:* præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

Timor Domini sanctus, permanens in sæculum sæculi: * iudicia Domini vera, iustificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum & lapidem pretiosum multum: * & dulciora super mel & fauum.

Etenim seruus tuus custodit ea: * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me: * & ab alienis parce seruo tuo.

Si mei non fuerint domi nati, tunc immaculatus ero;* & emundabor à delicto maximo.

Et erunt vt complaceant eloquia oris mei: * & meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adiutor meus, * & redemptor meus. Gloria.

Antiph. Sicut myrrha electa odorem dedisti suauitatis sancta Dei genitrix.

Antiphona. Ante torum.

Psalmus 23.

DOmini est terra, & plenitudo eius;* orbis terrarum, & vniuersi qui habitant in eo.

Quia ipse super mária fundauit eum: * & super flumina præparauit eum.

Quis ascendet in montem Domini?* aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens manibus, & mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec iurauit in dolo proximo suo:

Hic accipiet benedictionem à Domino, * & misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Iacob.

Attollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis & potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ?* Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ. Gloria Patri.

Ant. Ante torum huius Virginis frequentate nobis dulcia cantica dramatis.

℣. Diffusa est gratia in labiis

biis tuis. ℟. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Pater noster. cum Lectionibus & reliquis vt inf. clxxij.

Sed in Officio nouem Lectionum dicitur ℣. Specie tua, & pulchritudine tua.

℟. Intende, prosperè procede, & regna.

TRES PSALMI

sequentes dicuntur Feria iij. & vj. ad Nocturnum.

Antiphona. Specie tua.

Psalmus 44.

ERuctauit cor meum verbum bonum: * dico ego opera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ, * velociter scribentis.

Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis: * proptereà benedixit te Deus in æternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime,

Specie tua & pulchritudine tua * intende, prosperè procede, & regna,

Propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam: * & deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ; populi sub te cadent, * in corda inimicorum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directionis virga regni tui.

Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem: * proptereà vnxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, & gutta, & casia à vestimentis tuis, à domibus eburneis: * ex quibus delectauerunt te filiæ regum in honore tuo.

Astitit regina à dextris tuis in vestitu deaurato, * circumdata varietate.

Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam: * & obliuiscere populum tuum, & domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum: * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, & adorabunt eum.

Et filiæ Tyri in muneribus * vultum tuum deprecabuntur, omnes diuites plebis.

Omnis gloria eius filiæ Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducentur Regi virgines post eam: * proximæ eius afferentur tibi:

Afferentur in lætitia & exultatione: * adducentur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filij: * constitues eos principes super omnem terram.

Memores erunt nominis tui * in omni generatione & generationem.

Proptereà populi confite-

buntur tibi in æternum, * & in sæculum sæculi.
Gloria Patri, & Filio.
Antiphona. Specie tua & pulchritudine tua intende, prosperè procede, & regna.
Antiphona. Adiuuabit eam.

Psalmus 45.

DEus noster refugium, & virtus: * adiutor in tribulationibus, quæ inuenerunt nos nimis.
Propterea non timebimus dum turbabitur terra: * & transferentur montes in cor maris.
Sonuerunt, & turbatæ sunt aquæ eorũ: * conturbati sunt montes in fortitudine eius.
Fluminis impetus lætificat ciuitatem Dei: * sanctificauit tabernaculum suum Altissimus.
Deus in medio eius, non commouebitur: * adiuuabit eam Deus manè diluculo.
Conturbatæ sunt Gentes, & inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.
Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Iacob.
Venite, & vidête opera Domini, quæ posuit prodigia super terram: * auferens bella vsque ad finem terræ.
Arcum conteret, & confringet arma: * & scuta comburet igni:
Vacate, & videte quoniam ego sum Deus: * exaltabor in Gentibus, & exaltabor in terra.
Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Iacob. Gloria Patri.
Antiphona. Adiuuabit eam Deus vultu suo: Deus in medio eius, non commouebitur.
Antiphona. Sicut lætantium.

Psalmus 86.

FVndamenta eius in montibus sanctis: * diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Iacob.
Gloriosa dicta sunt de te, * ciuitas Dei.
Memor ero Rahab & Babylonis * scientium me.
Ecce alienigenæ, & Tyrus, & populus Æthiopum, * hi fuerunt illic.
Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea? * & ipse fundauit eam Altissimus?
Dominus narrabit in scripturis populorum, & principum; * horum, qui fuerunt in ea.
Sicut lætantium omnium * habitatio est in te. Gloria.
Añ. Sicut lætantium omnium nostrûm habitatio est in te, sancta Dei genitrix.
℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℟. Propterea benedixit te Deus in æternum.
Pater noster. cum Lectionibus & reliquis vt inf. clxxij.

Sed in Officio nouem Lectionum dicitur ℣. Adiuuabit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in medio eius, non commouebitur.

TRES PSALMI sequentes dicuntur Feria iiij. & Sabbato ad Nocturnum.

Aña. Gaude Maria virgo.

Psalmus 95.

CAntate Domino canticum nouum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, & benedicite nomini eius:* annuntiate de die in diem salutare eius.

Annuntiate inter Gentes gloriam eius, * in omnibus populis mirabilia eius.

Quoniam magnus Dominus,& laudabilis nimis: *terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dij Gentium dæmonia: * Dominus autem cælos fecit.

Confessio & pulchritudo in conspectu eius: * sanctimonia & magnificentia in sanctificatione eius.

Afferte Dño patriæ Gentium, afferte Domino gloriam & honorem: * afferte Dño gloriam nomini eius.

Tollite hostias, & introite in atria eius: * adorate Dominum in atrio sancto eius.

Commoueatur à facie eius vniuersa terra: * dicite in Gentibus quia Dominus regnauit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commouebitur: * iudicabit populos in æquitate.

Lætentur cæli,& exultet terra, commoueatur mare, & plenitudo eius: * gaudebunt campi, & omnia quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna siluarum à facie Domini, quia venit:* quoniam venit iudicare terram.

Iudicabit orbem terræ in æquitate,* & populos in veritate sua. Gloria Patri.

Aña. Gaude Maria virgo, cunctas hæreses sola interemisti in vniuerso mundo.

Aña. Dignare me. Psalm. 96.

DOminus regnauit, exultet terra: * lætentur insulæ multæ.

Nubes & caligo in circuitu eius: * iustitia & iudicium correctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcedet,* & inflammabit in circuitu inimicos eius.

Illuxerunt fulgura eius orbi terræ: * vidit, & commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt à facie Domini,* à facie Domini omnis terra.

Annuntiauerunt cæli iustitiam eius:* & viderunt omnes populi gloriam eius.

Confundantur omnes qui adorant sculptilia: * & qui gloriantur in simulacris suis.
Adorate eum omnes Angeli eius: * audiuit, & lætata est Sion.
Et exultauerunt filiæ Iudæ, * propter iudicia tua Domine:
Quoniam tu Dominus Altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.
Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.
Lux orta est iusto, * & rectis corde lætitia.
Lætamini iusti in Domino: * & confitemini memoriæ sanctificationis eius.
Gloria Patri, & Filio.
Antiph. Dignare me laudare te, Virgo sacrata; da mihi virtutem contra hostes tuos.
Antiphona. Post partum.

Psalmus 97.

Cantate Domino canticum nouum: * quia mirabilia fecit.
Saluauit sibi dextera eius; * & brachium sanctum eius.
Notum fecit Dominus salutare suum: * in conspectu Gentium reuelauit iustitiam suam.
Recordatus est misericordiæ suæ, * & veritatis suæ domui Israël.
Viderunt omnes termini terræ * salutare Dei nostri.
Iubilate Deo omnis terra: * cantate, & exultate, & psallite.
Psallite Domino in cithara, in cithara & voce psalmi: * in tubis ductilibus, & voce tubæ corneæ.
Iubilate in conspectu Regis Domini: * moueatur mare, & plenitudo eius; orbis terrarum, & qui habitant in eo.
Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt à conspectu Domini: * quoniam venit iudicare terram.
Iudicabit orbem terrarum in iustitia, * & populos in æquitate. Gloria Patri.
Ana. Post partum virgo inuiolata permansisti, Dei genitrix, intercede pro nobis.
℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℟. Propterea benedixit te Deus in æternum.
Sed in Officio nouem Lectionum dicitur ℣. Elegit eam Deus, & præelegit eam. ℟. In tabernaculo suo habitare facit eam. Pater noster. secretò. ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos à malo. Absolutio.

Precibus & meritis beatæ Mariæ semper virginis, & omnium Sanctorum, perducat nos Dominus ad regna cælorum. ℟. Amen.
℣. Iube domne benedicere.
Benc-

Benedictio. Nos cum prole pia benedicat virgo Maria. ℟. Amen.

Lectio j. *Eccli. 24.*

IN omnibus requiem quæsiui, & in hereditate Domini morabor. Tunc præcepit, & dixit mihi Creator omnium: & qui creauit me, requieuit in tabernaculo meo, & dixit mihi: in Iacob inhabita, & in Israël hereditare, & in electis meis mitte radices. Tu autem Dñe miserere nobis. ℟. Deo gratias. ℟. Sancta & immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam nescio: * Quia quem cæli capere non poterant, tuo gremio contulisti. ℣. Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Quia. ℣. Iube domne benedicere. Benedictio. Ipsa Virgo virginum intercedat pro nobis ad Dominum. ℟. Amen. Lectio ij.

ET sic in Sion firmata sum, & in ciuitate sanctificata similiter requieui, & in Ierusalem potestas mea. Et radicaui in populo honorificato, & in parte Dei mei hereditas illius, & in plenitudine sanctorum detentio mea. Tu autem Domine. ℟. Beata es virgo Maria, quę Dominum portasti Creatorem mundi: * Genuisti qui te fecit, & in æternum permanes virgo. ℣. Aue Maria, gratia plena: Dñs tecum. Genuisti. ℣. Iube domne benedicere. Benedict. Per Virginem matrem concedat nobis Dominus salutem & pacem. ℟. Amen. Lectio iij.

QVasi cedrus exaltata sum in Libano, & quasi cypressus in monte Sion: quasi palma exaltata sum in Cades, & quasi plantatio rosæ in Iericho. Quasi oliua speciosa in campis, & quasi platanus exaltata sum iuxta aquam in plateis. Sicut cinnamomum & balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suauitatem odoris. Tu autem Dñe. ℟. Felix namque es sacra virgo Maria, & omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol iustitiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro populo, interueni pro clero, intercede pro deuoto femineo sexu: sentiant omnes tuum iuuamen, quicumque celebrant tuam sanctam commemorationem. Quia ex te. Gloria. Christus.

AD LAVDES.

℣. Deus in adiutorium meum intende. ℟. Domine ad adiuuandum me festina. Gloria. Alleluia. Antiphona.

ASsumpta est Maria in cælum, gaudent Angeli, laudantes benedicunt Do-

minum. Psalm, Dominus regnauit. cum reliq. de Dñica, vt in Psalt. 19. Aña Maria virgo assumpta est ad æthereum thalamum, in quo Rex regum stellato sedet solio. Aña. In odorem vnguentorum tuorum currimus: adolescentulæ dilexerunt te nimis. Aña Benedicta filia tu à Domino, quia per te fructum vitę communicauimus. Aña. Pulchra es, & decora filia Ierusalem, terribilis vt castrorum acies ordinata.

Capitulum. *Cant. 6.c*

Viderunt eam filiæ Sion, & beatissimam prædicauerunt, & reginæ laudauerunt eam. ℟. Deo gratias.

Hymnus

O Gloriosa Virginum,
Sublimis inter sidera;
Qui te creauit, paruulum
Lactente nutris vbere.
Quod Heua tristis abstulit,
Tu reddis almo germine;
Intrent vt astra flebiles,
Cæli recludis cardines.
Tu regis alti ianua,
Et aula lucis fulgida:
Vitam datam per Virginem
Gentes redemptæ plaudite.
Iesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre & almo Spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.

℣. Benedicta tu in mulieribus. ℟. Et benedictus fructus ventris tui.

Ad Benedictus, Antiphona.

Beata Dei genitrix Maria, virgo perpetua, templum Domini, sacrarium Spiritus sancti, sola sine exemplo placuisti Domino nostro Iesu Christo: ora pro populo, interueni pro clero, intercede pro deuoto femineo sexu. Kyrie eleïson. Christe eleïson. Kyrie eleïson. ℣. Dominus vobiscum, ℟. Et cum spiritu tuo. Oratio.

Deus, qui de beatæ Mariæ virginis vtero, Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscipere voluisti: præsta supplicibus tuis; vt qui verè eam genitricem Dei credimus, eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per eumdem Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Pro Sanctis, Antiphona.

Sancti Dei omnes intercedere dignemini pro nostra omniumque salute. ℣. Lætamini in Domino, & exultate iusti. ℟. Et gloriamini omnes recti corde.

Oratio.

Protege Domine populum tuum, & Apostolorum tuorum Petri & Pauli, & aliorum Apostolorum patrocinio confidentem, perpetua defensione conserua.

Omnes Sancti tui, quæsumus Domine, nos vbique adiuuent: vt dum eorum

rum merita recolimus, patrocinia sentiamus: & pacem tuam nostris concede temporibus, & ab Ecclesia tua cunctam repelle nequitiam; iter, actus, & voluntates nostras, & omnium famulorum tuorum, in salutis tuæ prosperitate dispone: benefactoribus nostris sempiterna bona retribue: & omnibus fidelibus defunctis requiem æternam concede. Per Dominum nostrum.

AD PRIMAM.

Aue Maria, &c. ℣. Deus in adiutorium. Hymnus.

Memento, rerum Conditor,
Nostri quòd olim corporis,
Sacrata ab aluo Virginis
Nascendo, formam sumpseris.
Maria mater gratiæ,
Dulcis Parens clementiæ,
Tu nos ab hoste protege,
Et mortis hora suscipe.
Iesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre & almo Spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.

Antiphona. Assumpta est.

Psalmus 53.

Deus in nomine tuo saluum me fac:* & in virtute tua iudica me.

Deus exaudi orationem meam:* auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt aduersum me, & fortes quæsierunt animam meam:* & non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adiuuat me:* & Dominus susceptor est animæ meæ.

Auerte mala inimicis meis:* & in veritate tua disperde illos.

Voluntariè sacrificabo tibi,* & confitebor nomini tuo Dñe, quoniam bonum est:

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me:* & super inimicos meos despexit oculus meus. Gloria Patri.

Psalmus 84.

Benedixisti Domine terram tuam:* auertisti captiuitatem Iacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuæ; * operuisti omnia peccata eorum.

Mitigasti omnem iram tuam: * auertisti ab ira indignationis tuæ.

Conuerte nos Deus salutaris noster: * & auerte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum irascêris nobis? * aut extendes iram tuam à generatione in generationem?

Deus tu conuersus viuificabis nos: * & plebs tua lætabitur in te.

Ostende nobis Domine misericordiam tuam: * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in

me Dominus Deus: * quoniam loquetur pacem in plebem suam,

Et super sanctos suos,* & in eos qui conuertuntur ad cor.

Verúmtamen prope timẽtes eum salutare ipsius: *vt inhabitet gloria in terra nostra.

Misericordia & veritas obuiauerunt sibi: * iustitia & pax osculatæ sunt.

Veritas de terra orta est: * & iustitia de cælo prospexit.

Etenim Dominus dabit benignitatem:* & terra nostra dabit fructum suum.

Iustitia ante eum ambulabit: * & ponet in via gressus suos. Gloria Patri.

Psalmus 116.

Laudate Dominum omnes Gentes: * laudate eum omnes populi:

Quoniam confirmata est super nos misericordia eius: * & veritas Domini manet in æternum. Gloria Patri.

Antiphona. Assumpta est Maria in cælum, gaudent Angeli, laudantes benedicunt Dominum.

Capitulum. *Cant.6.*

Qvæ est ista, quæ progreditur quasi aurora consurgens, pulchra vt luna, electa vt sol, terribilis vt castrorum acies ordinata? ℟. Deo gratias.

℣. Dignare me laudare te, Virgo sacrata. ℟. Da mihi virtutem contra hostes tuos. Kyrie eleïson. Christe eleïson. Kyrie eleïson. ℣. Dominus vobiscum. Oratio.

Deus, qui virginalem aulam beatæ Mariæ, in qua habitares, eligere dignatus es: da quæsumus; vt sua nos defensione munitos, iucundos facias suæ interesse commemorationi. Qui viuis & regnas cum Deo Patre.

AD TERTIAM.

Aue Maria, &c. ℣. Deus in adiutorium. Hymnus.

Memento, rerum Conditor,
Nostri quòd olim corporis,
Sacrata ab aluo Virginis
Nascendo, formã sumpseris.
Maria mater gratiæ,
Dulcis Parens clementiæ,
Tu nos ab hoste protege,
Et mortis hora suscipe.
Iesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre & almo Spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.

Antiphona. Maria virgo.

Psalmus 119.

Ad Dominum cùm tribularer clamaui: * & exaudiuit me.

Domine libera animam meam à labiis iniquis, * & à lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam?

Sagittæ potentis acutæ, * cum

cum carbonibus desolatoriis.
Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: habitaui cum habitantibus Cedar: * multùm incola fuit anima mea.
Cùm his qui oderunt pacem, eram pacificus: * cùm loquebar illis, impugnabant me gratis. Gloria Patri.

Psalmus 120.

LEuaui oculos meos in montes, * vnde veniet auxilium mihi.
Auxilium meum à Dño, * qui fecit cælum & terram.
Non det in commotionem pedem tuum: * neque dormitet qui custodit te.
Ecce non dormitabit, neque dormiet, * qui custodit Israël.
Dominus custodit te, Dominus protectio tua * super manum dexteram tuam.
Per diem sol non vret te, * neque luna per noctem.
Dominus custodit te ab omni malo: * custodiat animam tuam Dominus.
Dominus custodiat introitum tuum, & exitum tuum; * ex hoc nunc, & vsque in sæculum. Gloria Patri.

Psalmus 121.

LÆtatus sum in his quæ dicta sunt mihi: * in domum Domini ibimus.
Stantes erant pedes nostri, * in atriis tuis Ierusalem.
Ierusalem, quæ ædificatur vt ciuitas: * cuius participatio eius in idipsum.
Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini: * testimonium Israël, ad confitendum nomini Domini.
Quia illic sederunt sedes in iudicio, * sedes super domum Dauid.
Rogate quæ ad pacem sunt Ierusalem: * & abundantia diligentibus te.
Fiat pax in virtute tua: * & abundantia in turribus tuis.
Propter fratres meos, & proximos meos, * loquebar pacem de te:
Propter domum Domini Dei nostri, * quæsiui bona tibi. Gloria Patri, & Filio.

Antiphona. Maria virgo assumpta est ad æthereum thalamum, in quo Rex regum stellato sedet solio.

Capitulum. *Eccli.* 24. *b*

ET sic in Sion firmata sum, & in ciuitate sanctificata similiter requieui, & in Ierusalem potestas mea. ℟. Deo gratias.
℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℟. Propterea benedixit te Deus in æternum.
Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. ℣. Dominus vobiscum. Oratio.

DEus, qui salutis æternæ, beatæ Mariæ virginitate fecunda, humano generi pręmia pręstitisti: tribue quę-

ſumus; vt ipſam pro nobis intercedere ſentiamus, per quam meruimus auctorem vitæ ſuſcipere, Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum.

AD SEXTAM.

Aue Maria, &c. ℣. Deus in adiutorium. Hymnus.

Memento, rerum Conditor,
Noſtri quòd olim corporis,
Sacrata ab aluo Virginis
Naſcendo, formã ſumpſeris.
Maria mater gratiæ,
Dulcis parens clementiæ,
Tu nos ab hoſte protege,
Et mortis hora ſuſcipe.
Ieſu, tibi ſit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre & almo Spiritu,
In ſempiterna ſæcula. Amen.

Aña. In odorem. Pſalm. 122.

Ad te leuaui oculos meos, * qui habitas in cælis.

Ecce ſicut oculi ſeruorum, * in manibus dominorum ſuorum,

Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ ſuæ: * ita oculi noſtri ad Dominum Deum noſtrum, donec miſereatur noſtri.

Miſerere noſtri Domine, miſerere noſtri: * quia multùm repleti ſumus deſpectione:

Quia multùm repleta eſt anima noſtra: * opprobrium abundantibus, & deſpectio ſuperbis. Gloria Patri.

Pſalmus 123.

Niſi quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Iſraël: * niſi quia Dominus erat in nobis,

Cùm exurgerent homines in nos, * fortè viuos deglutiſſent nos:

Cùm iraſceretur furor eorum in nos, * forſitan aqua abſorbuiſſet nos.

Torrentem pertranſiuit anima noſtra: * forſitan pertranſiſſet anima noſtra aquam intolerabilem.

Benedictus Dominus, * qui non dedit nos in captionem dentibus eorum.

Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt * de laqueo venantium.

Laqueus contritus eſt, * & nos liberati ſumus.

Adiutorium noſtrum in nomine Domini, * qui fecit cælum & terram.

Gloria Patri. Pſalm. 124.

Qui confidunt in Dño, ſicut mons Sion: * non commouebitur in æternum, qui habitat in Ieruſalem.

Montes in circuitu eius: * & Dominus in circuitu populi ſui, ex hoc nunc & vſque in ſæculum.

Quia non relinquet Dominus virgam peccatorum ſuper ſortem iuſtorum: * vt non extendant iuſti ad iniquitatem manus ſuas.

Bene-

Benefac Domine bonis, * & rectis corde.
Declinantes autem in obligationes, adducet Dominus cum operantibus iniquitatem: * pax super Iſraël.
Gloria Patri, & Filio.
Antiphona. In odorem vnguentorum tuorum currimus, adoleſcentulæ dilexerunt te nimis.

Capitulum. *Eccli. 24. b*

ET radicaui in populo honorificato, & in parte Dei mei hereditas illius, & in plenitudine ſanctorum detentio mea. ℟. Deo gratias. ℣. Benedicta tu in mulieribus. ℟. Et benedictus fructus ventris tui. Kyrie eleïſon. Chriſte eleïſon. Kyrie eleïſon. ℣. Dominus vobiſcum. Oratio.

COncede miſericors Deus fragilitati noſtræ præſidium: vt qui ſanctæ Dei genitricis memoriam agimus, interceſſionis eius auxilio, à noſtris iniquitatibus reſurgamus. Per eumdem Dominum noſtrum.

AD NONAM.

Aue Maria, &c. ℣. Deus in adiutorium. Hymnus.

MEmento, rerum Conditor,
Noſtri quòd olim corporis,
Sacrata ab aluo Virginis
Naſcendo, formam ſumpſeris.
Maria mater gratiæ,
Dulcis Parens clementiæ,
Tu nos ab hoſte protege,
Et mortis hora ſuſcipe.
Ieſu, tibi ſit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre & almo Spiritu,
In ſempiterna ſæcula. Amen.

Antiphona. Pulchra es.

Pſalmus 125.

IN conuertendo Dominus captiuitatem Sion, * facti ſumus ſicut conſolati:
Tunc repletum eſt gaudio os noſtrum; * & lingua noſtra exultatione.
Tunc dicent inter Gentes: * Magnificauit Dominus facere cum eis.
Magnificauit Dominus facere nobiſcum: * facti ſumus lætantes.
Conuerte Domine captiuitatem noſtram, * ſicut torrens in Auſtro.
Qui ſeminant in lacrymis, * in exultatione metent.
Euntes ibant & flebant, * mittentes ſemina ſua.
Venientes autem venient cum exultatione, * portantes manipulos ſuos.
Gloria Patri. Pſalmus 126.

NIſi Dominus ædificauerit domum, * in vanum laborauerunt qui ædificant eam.
Niſi Dominus cuſtodierit ciuitatem, * fruſtrà vigilat qui cuſtodit eam.

V anum est vobis ante lucem surgere: * surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.

C ùm dederit dilectis suis somnum: * ecce hereditas Domini, filij; merces, fructus ventris.

S icut sagittæ in manu potentis: * ita filij excussorum.

B eatus vir, qui impleuit desiderium suum ex ipsis: * non confundetur cùm loquetur inimicis suis in porta.

G loria Patri, & Filio.

Psalmus 127.

B Eati omnes qui timent Dominum, * qui ambulant in viis eius.

L abores manuum tuarum quia manducabis: * beatus es, & benè tibi erit.

V xor tua sicut vitis abundans, * in lateribus domus tuæ.

F ilij tui sicut nouellæ oliuarum, * in circuitu mensæ tuæ.

E cce sic benedicetur homo, * qui timet Dominum.

B enedicat tibi Dominus ex Sion: * & videas bona Ierusalem omnibus diebus vitæ tuæ.

E t videas filios filiorum tuorum, * pacem super Israël.

G loria Patri, & Filio.

Antiphona. Pulchra es, & decora, filia Ierusalem: terribilis vt castrorum acies ordinata.

Capitulum. *Eccli. 24.b*

I N plateis sicut cinnamomum & balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suauitatem odoris.

℟. Deo gratias.

℣. Post partum virgo inuiolata permansisti. ℟. Dei genitrix intercede pro nobis.

K yrie eleïson. C hriste eleïson. K yrie eleïson. ℣. Dominus vobiscum. Oratio.

F Amulorum tuorum, quæsumus Domine, delictis ignosce: vt qui tibi placere de actibus nostris non valemus, genitricis Filij tui Domini nostri intercessione saluemur. Per eumdem Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum.

TEMPORE PASCHALI

Officium beatæ Mariæ dicitur sicut ante Aduentum, sed ad Benedictus, & ad Magnificat, & ad Nunc dimittis, dicitur sequens Antiphona. Regina cæli lætare, alleluia: quia quem meruisti portare, alleluia: resurrexit, sicut dixit, alleluia: ora pro nobis Deum, alleluia.

Antiphonis autem, Versibus, & Responsoriis non additur in fine, Alleluia.

OFFI-

OFFICIVM DEFVNCTORVM

Dicitur extra tempus Paschale prima cuiusque mensis die, non impedita Festo nouem Lectionum, alioquin alia sequenti die similiter non impedita. In Aduentu autem & Quadragesima Feria secunda cuiuslibet Hebdomadæ similiter non impedita; præterquam in maiori Hebdomada. In Choro dicitur post Officium diei, id est, Vesperæ post Vesperas, & Matutinum post Laudes diei, nisi alia sit consuetudo Ecclesiarum: extra Chorum verò pro opportunitate temporis.

Ad Vesperas absolutè incipitur ab Antiphona. Placebo Domino. Psalmus 114.

Dilexi, quoniam exaudiet Dominus * vocem orationis meæ.

Quia inclinauit aurem suam mihi: * & in diebus meis inuocabo.

Circumdederunt me dolores mortis; * & pericula inferni inuenerunt me.

Tribulationem & dolorem inueni; * & nomen Domini inuocaui.

O Domine libera animam meam: * misericors Dominus, & iustus, & Deus noster miseretur.

Custodiens paruulos Dominus: * humiliatus sum, & liberauit me.

Conuertere anima mea in requiem tuam: * quia Dominus benefecit tibi.

Quia eripuit animam meam de morte: * oculos meos à lacrymis, pedes meos à lapsu.

Placebo Domino * in regione viuorum.

In fine omnium Psalmorum dicitur:

Requiem æternam * dona eis Domine.

Et lux perpetua * luceat eis.

Antiphona. Placebo Domino in regione viuorum.

Antiphona. Hei mihi Domine. Psalmus 119.

Ad Dominum cùm tribularer clamaui: * & exaudiuit me.

Domine libera animam meam à labiis iniquis, * & à lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam?

Sagittæ potentis acutæ, * cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: habitaui cum habitantibus Cedar: * multùm incola fuit anima mea.
Cùm his qui oderunt pacem, eram pacificus: * cùm loquebar illis, impugnabant me gratis.
Requiem æternam.
Antiphona. Hei mihi Domine, quia incolatus meus prolongatus est.
Antiphona. Dominus custodit te. Psalmus 120.
Leuaui oculos meos in montes, * vnde veniet auxilium mihi.
Auxilium meum à Dño, * qui fecit cælum & terram.
Non det in commotionem pedem tuum: * neque dormitet qui custodit te.
Ecce non dormitabit, neque dormiet, * qui custodit Israël.
Dominus custodit te, Dominus protectio tua * super manum dexteram tuam.
Per diem sol non vret te, * neque luna per noctem.
Dominus custodit te ab omni malo: * custodiat animam tuam Dominus.
Dominus custodiat introitum tuum, & exitum tuum, * ex hoc nunc, & vsque in sæculum. Requiem æternam.
Antiphona. Dominus custodit te ab omni malo: custodiat animam tuam Dominus.
Antiphona. Si iniquitates.
Psalmus 129.
De profundis clamaui ad te Domine: * Domine exaudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecationis meæ.
Si iniquitates obseruaueris Domine: * Domine quis sustinebit?
Quia apud te propitiatio est: * & propter legem tuam sustinui te Domine.
Sustinuit anima mea in verbo eius: * sperauit anima mea in Domino.
A custodia matutina vsque ad noctem, * speret Israël in Domino.
Quia apud Dominum misericordia: * & copiosa apud eum redemptio.
Et ipse redimet Israël, * ex omnibus iniquitatibus eius.
Requiem æternam.
Antiphona. Si iniquitates obseruaueris Domine, Domine quis sustinebit?
Aña. Opera. Psalmus 137.
Confitebor tibi Domine in toto corde meo: * quoniam audisti verba oris mei.
In conspectu Angelorum psallam tibi: * adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.
Super misericordia tua, & veritate tua: * quoniam magnificasti

gnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacumque die inuocauero te, exaudi me: * multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi Domine omnes reges terræ: * quia audierunt omnia verba oris tui:

Et cantent in viis Domini: * quoniam magna est gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus, & humilia respicit: * & alta à longè cognoscit.

Si ambulauero in medio tribulationis, viuificabis me: * & super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, & saluum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me: * Domine misericordia tua in sæculum: opera manuum tuarum ne despicias.

℟. equiem æternam.

Antiphona Opera manuum tuarum Domine ne despicias. ℣. Audiui vocem de cælo dicentem mihi. ℟. Beati mortui, qui in Domino moriuntur.

Ad Magnificat Antiphona

Omne quod dat mihi Pater, ad me veniet: & eum qui venit ad me, non eijciam foras.

Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus, similiter ad Laudes.

Pater noster. secretò ℣. Et ne nos inducas in tentationem. Resp. Sed libera nos à malo. Psalmus 145.

LAuda anima mea Dominum, laudabo Dominum in vita mea: * psallam Deo meo quamdiu fuero.

Nolite confidere in principibus; * in filiis hominum, in quibus non est salus.

Exibit spiritus eius, & reuertetur in terram suam: * in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.

Beatus, cuius Deus Iacob adiutor eius, spes eius in Domino Deo ipsius: * qui fecit cælum & terram, mare, & omnia quæ in eis sunt.

Qui custodit veritatem in sæculum, facit iudicium iniuriam patientibus; * dat escam esurientibus.

Dominus soluit compeditos: * Dñs illuminat cæcos.

Dominus erigit elisos: * Dominus diligit iustos.

Dominus custodit aduenas, pupillũ & viduam suscipiet: * & vias peccatorum disperdet.

Regnabit Dominus in sæcula, Deus tuus Sion * in generationem & generationem.

Cuius loco ad Laudes dicitur Psalm. De profundis. vt suprà. qui Psalmi non dicuntur in die omnium fidelium Defunctorum.

In fine Psalmi, ℟ equiem æternam * dona eis Domine. Et lux perpetua * luceat eis.

Deinde ℣. A porta inferi. ℟. Erue Dñe animas eorum. Verſ. Requieſcant in pace. ℟. Amen. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oratio.

DEus, qui inter Apoſtolicos ſacerdotes, famulos tuos Pontificali, ſeu ſacerdotali, feciſti dignitate vigere: præſta quæſumus; vt eorum quoque perpetuo aggregentur conſortio.

DEus, veniæ largitor, & humanæ ſalutis amator, quæſumus clementiam tuam, vt noſtræ congregationis fratres, propinquos, & benefactores, qui ex hoc ſæculo tranſierunt, beata Maria ſemper virgine intercedente cum omnibus Sanctis tuis, ad perpetuæ beatitudinis conſortiũ peruenire concedas.

FIdelium Deus omnium Conditor & Redemptor, animabus famulorum famularumque tuarum, remiſſionem cunctorum tribue peccatorum: vt indulgentiam, quam ſemper optauerunt, piis ſupplicationibus conſequantur. Qui viuis & regnas in ſæcula ſæculorum. ℟. Amen.

In die verò Commemor. omnium fidelium Defunct. quando dicitur hæc [illegible] tantum oratio, dicitur: Qui viuis & regnas cum Deo Patre in vnitate Spiritus ſancti Deus, per omnia.

In die depoſitionis defuncti, Oratio.

ABſolue, quæſumus Domine, animam famuli tui N. vt defunctus ſæculo, tibi viuat: & quæ per fragilitatem carnis humana conuerſatione commiſit, tu venia miſericordiſſimæ pietatis abſterge. Per Dominum.

Si fuerit femina, dicatur animam famulæ tuæ N. vt defuncta.

In anniuerſario die, Oratio.

DEus indulgentiarũ Domine: da animabus famulorum famularumq; tuarum, quorum anniuerſarium depoſitionis diem commemoramus, refrigerij ſedem, & quietis beatitudinem, & luminis claritatem. Per Dñm.

Si pro vno tantum ſit anniuerſarium, dicatur in ſingulari numero.

Pro vno Epiſcopo defuncto,

Oratio.

DEus, qui inter Apoſtolicos ſacerdotes famulum tuum N. Pontificali feciſti dignitate vigere: præſta quæſumus; vt eorum quoque perpetuo aggregetur conſortio. Per Dominum.

Si fuerit Sacerdos, dicatur, ſacerdotali feciſti, pro

Pro fratribus verò & familiaribus, vel benefactoribus, dicitur Oratio. Deus, veniæ largitor. vt supra. clxxxiiij.

Pro patre & matre, Oratio.

DEus, qui nos patrem & matrem honorare præcepisti: miserere clementer animabus patris ac matris meæ; eorumque peccata dimitte: meque eos in æternæ claritatis gaudio fac videre. Per Dominum.

Si fit pro pluribus, dicatur animabus parentum nostrorum; & vbi dicitur meque, dicatur nosque.

Si pro patre tantùm, dicatur animæ patris mei, vel nostri.

Si pro matre tantùm, dicatur animæ matris meæ, vel nostræ.

Pro vno defuncto, Oratio.

INclina Domine aurem tuam ad preces nostras, quibus misericordiam tuam supplices deprecamur: vt animam famuli tui, quam de hoc sæculo migrare iussisti, in pacis ac lucis regione constituas, & Sanctorum tuorum iubeas esse consortem. Per Dominum.

Pro vna defuncta, Oratio.

QVæsumus Domine, pro tua pietate miserere animæ famulæ tuæ: & à contagiis mortalitatis exutam, in æternæ saluationis partem restitue. Per Dominum.

℣. Requiem æternam dona eis Domine. ℟. Et lux perpetua luceat eis. ℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.

Ad Matutinũ, Inuitatorium.

REgem, cui omnia viuunt, * Venite adoremus. Psalmus. Venite, exultemus. 2.

Et in fine, Requiem æternam dona eis Domine: & lux perpetua luceat eis.

Hoc Inuitatorium dicitur tantùm in die Commemorationis omnium fidelium Defunctorum, & in die depositionis Defuncti: quibus diebus dicuntur tres infrascripti Nocturni, & Antiphonæ duplicantur. Aliis temporibus dicitur tantùm vnum Nocturnum, cum Laudibus, hoc ordine: Feria ij. & v. primum Nocturnum: Feria iij. & vj. secundum Nocturnum: Feria quarta & Sabbato, tertium Nocturnum.

IN I. NOCTVRNO.

Pro Feria secunda & quinta.

Antiph. Dirige. Psalmus 5.

VErba mea auribus percipe Domine, * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meę, * Rex meus, & Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Domine, manè exaudies vocem meam.

Manè

Manè astabo tibi, & videbo: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit iuxta te malignus: * neque permanebunt iniusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum & dolosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordiæ tuæ

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in iustitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolosè agebant, * iudica illos Deus.

Décidant à cogitationibus suis, secundùm multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritauerunt te Domine.

Et lætentur omnes, qui sperant in te, * in æternum exultabunt: & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices iusto.

Domine, vt scuto bonæ voluntatis tuæ * coronasti nos.

Requiem æternam.

Antiphona. Dirige Domine Deus meus in conspectu tuo viam meam.

Aña. Conuertere. Psalm. 6.

Domine, ne in furore tuo arguas me: * neque in ira tua corripias me.

Miserere mei Domine, quoniam infirmus sum: * sana me Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.

Et anima mea turbata est valdè: * sed tu Domine vsquequò?

Conuertere Domine, & eripe animam meam: * saluum me fac propter misericordiam tuam:

Quoniam non est in morte qui memor sit tui: * in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laboraui in gemitu meo, lauabo per singulas noctes lectum meum: * lacrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est à furore oculus meus: * inueteraui inter omnes inimicos meos.

Discedite à me omnes qui operamini iniquitatem: * quoniam exaudiuit Dominus vocem fletus mei.

Exaudiuit Dominus deprecationem meam, * Dominus orationem meam suscepit.

Erubescant, & conturbentur

tur vehementer omnes inimici mei: * conuertantur & erubescant valdè velociter.

R equiem æternam.

Antiph. Conuertere Domine, & eripe animam meam: quoniam non est in morte qui memor sit tui.

Aña. Ne quando. Psalm. 7.

D Omine Deus meus, in te speraui: * saluum me fac ex omnibus persequentibus me, & libera me.

N e quando rapiat vt leo animam meam, * dum non est qui redimat, neque qui saluum faciat.

D omine Deus meus, si feci istud, * si est iniquitas in manibus meis:

S i reddidi retribuentibus mihi mala, * decidam meritò ab inimicis meis inanis.

P ersequatur inimicus animam meam, & comprehendat, & conculcet in terra vitam meam, * & gloriam meam in puluerem deducat.

E xurge Domine in ira tua: * & exaltare in finibus inimicorum meorum.

E t exurge Domine Deus meus in præcepto quod mandasti: * & synagoga populorum circumdabit te.

E t propter hanc in altum regredere: * Dominus iudicat populos.

I udica me Domine secundùm iustitiam meam, * & secundùm innocentiam meam super me.

C onsumetur nequitia peccatorum, & diriges iustum, * scrutans corda & renes Deus.

I ustum adiutorium meum à Domino, * qui saluos facit rectos corde.

D eus iudex iustus, fortis, & patiens: * numquid irascitur per singulos dies?

N isi conuersi fueritis, gladium suum vibrabit: * arcum suum tetendit, & parauit illum:

E t in eo parauit vasa mortis, * sagittas suas ardentibus effecit.

E cce parturiit iniustitiam: * concepit dolorem, & peperit iniquitatem.

L acum aperuit, & effodit eum: * & incidit in foueam, quam fecit.

C onuertetur dolor eius in caput eius: * & in verticem ipsius iniquitas eius descendet.

C onfitebor Domino secundùm iustitiam eius: * & psallam nomini Domini Altissimi.

R equiem æternam.

Aña. Ne quando rapiat vt leo animam meam, dum non est qui redimat, neque qui saluum faciat. ℣. A porta inferi. Resp. Erue Domine animas eorum. P ater noster. totum secreto.

Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictionibus, & Titulo.

Lectio j. *Iob* 7.d

PArce mihi Domine; nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magnificas eum? aut quid apponis erga eum cor tuum? Visitas eum diluculo, & subitò probas illum. Vsquequò non parcis mihi, nec dimittis me, vt glutiam saliuam meam? Peccaui, quid faciam tibi ô custos hominum? quare posuisti me contrarium tibi, & factus sum mihimetipsi grauis? Cur non tollis peccatum meum, & quare non aufers iniquitatem meam? Ecce, nunc in puluere dormiam: & si manè me quæsieris, non subsistam.

Lectiones terminantur sine Tu autem, vel alia conclusione.

℟. Credo quòd Redemptor meus viuit: & in nouissimo die de terra surrecturus sum: * Et in carne mea videbo Deum Saluatórem meum. ℣. Quem visurus sum ego ipse, & non alius & oculi mei conspecturi sunt. Et in carne.

Lectio ij. *Iob* 10.

TÆdet animam meam vitæ meæ, dimittam aduersum me eloquium meum, loquar in amaritudine animæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnare: indica mihi cur me ita iudices. Numquid bonum tibi videtur, si calumnieris me, & opprimas me opus manuum tuarum, & consilium impiorum adiuues? Numquid oculi carnei tibi sunt: aut sicut videt homo, & tu videbis? Numquid sicut dies hominis dies tui, & anni tui sicut humana sunt tempora, vt quæras iniquitatem meam, & peccatum meum scruteris? Et scias quia nihil impium fecerim, cùm sit nemo qui de manu tua possit eruere.

℟. Qui Lazarum resuscitasti à monumento fœtidum: * Tu eis Domine dona requiem, & locum indulgentiæ. ℣. Qui venturus es iudicare viuos & mortuos, & sæculum per ignem. Tu eis Domine.

Lectio iij. *Iob* 10.b

MAnus tuæ fecerunt me, & plasmauerunt me totum in circuitu: & sic repentè præcipitas me? Memento quæso quòd sicut lutum feceris me, & in puluerem reduces me. Nónne sicut lac mulsisti me, & sicut caseum me coagulasti? Pelle & carnibus vestisti me: ossibus & neruis compegisti me. Vitam & misericordiam tribuisti mihi, & visitatio tua custodiuit spiritum meum.

℟. Do-

℟. Domine, quando veneris iudicare terram, vbi me abscondam à vultu iræ tuæ? * Quia peccaui nimis in vita mea. ℣. Commissa mea pauesco, & ante te erubesco: dum veneris iudicare, noli me condemnare. Quia. ℣. Requiem æternam dona eis Domine: & lux perpetua luceat eis. Quia.

Posteà ad Laudes, vt infrà. cxcvj. quando dicitur vnum tantùm Nocturnum.

IN II. NOCTVRNO.

Pro Feria quarta & sexta.

Antiphona. In loco pascuæ.

Psalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi deerit: * in loco pascuæ ibi me collocauit.

Super aquam refectionis educauit me: * animam meam conuertit.

Deduxit me super semitas iustitiæ, * propter nomen suum.

Nam, & si ambulauero in medio vmbræ mortis, non timebo mala: * quoniam tu mecum es.

Virga tua, & baculus tuus, * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * aduersus eos qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum: * & calix meus inebrians quàm præclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me * omnibus diebus vitæ meæ:

Et vt inhabitem in domo Domini, * in longitudinem dierum. Requiem æternam.

Antiphona. In loco pascuæ ibi me collocauit.

Aña. Delicta. Psalmus 24.

AD te Domine leuaui animam meam: * Deus meus in te confido, non erubescam.

Neque irrideant me inimici mei: * etenim vniuersi, qui sustinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iniqua agentes * superuacuè.

Vias tuas Domine demonstra mihi: * & semitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tua, & doce me: * quia tu es Deus saluator meus, & te sustinui tota die.

Reminiscere miserationum tuarum Domine, * & misericordiarum tuarum, quæ à sæculo sunt.

Delicta iuuentutis meæ, * & ignorantias meas ne memineris.

Secundùm misericordiam tuam memento mei tu: * propter bonitatem tuam Domine.

Dulcis & rectus Dominus: * propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Diriget mansuetos in iudicio: *

dicio: * docebit mites vias suas.

Vniuersæ viæ Domini, misericordia & veritas,* requirentibus testamentum eius & testimonia eius.

Propter nomen tuum Domine propitiaberis peccato meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dominum? * legem statuit ei in via, quam elegit.

Anima eius in bonis demorabitur: * & semen eius hereditabit terram.

Firmamentum est Dominus timentibus eum: * & testamentum ipsius, vt manifestetur illis.

Oculi mei semper ad Dominum:* quoniam ipse euellet de laqueo pedes meos.

Respice in me, & miserere mei: * quia vnicus & pauper sum ego.

Tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt: * de necessitatibus meis erue me.

Vide humilitatem meam, & laborem meum: * & dimitte vniuersa delicta mea.

Respice inimicos meos, quoniam multiplicati sunt, * & odio iniquo oderunt me.

Custodi animam meam, & erue me: * non erubescam, quoniam speraui in te.

Innocentes & recti adhæserunt mihi:* quia sustinui te.

Libera Deus Israël, * ex omnibus tribulationibus suis.

R equiem æternam.

Antiph. Delicta iuuentutis meæ, & ignorantias meas ne memineris Domine.

Aña. Credo videre. Psal. 26.

Dominus illuminatio mea, & salus mea, * quem timebo?

Dominus protector vitæ meæ, * à quo trepidabo?

Dum appropiant super me nocentes, * vt edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei,* ipsi infirmati sunt, & ceciderunt.

Si consistant aduersum me castra, * non timebit cor meum.

Si exurgat aduersum me prælium,* in hoc ego sperabo.

Vnam petij à Domino, hanc requiram, * vt inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ:

Vt videam voluptatem Domini,* & visitem templũ eius.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltauit me: * & nunc exaltauit caput meum super inimicos meos.

Circuiui, & immolaui in tabernaculo eius hostiam vociferationis: * cantabo, & psalmum dicam Domino.

Exaudi Domine vocem meam,

meam, qua clamaui ad te: * miserere mei, & exaudi me.
Tibi dixit cor meum, exquisiuit te facies mea: * faciem tuam Dñe requiram.
Ne auertas faciem tuam à me: * ne declines in ira à seruo tuo.
Adiutor meus esto: * ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.
Quoniam pater meus & mater mea dereliquerunt me: *Dominus autem assumpsit me.
Legem pone mihi Domine in via tua: * & dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.
Ne tradideris me in animas tribulantium me: * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, & mentita est iniquitas sibi.
Credo videre bona Domini * in terra viuentium.
Expecta Dominum, viriliter age: * & confortetur cor tuum, & sustine Dominum.
Requiem æternam.
Antiph. Credo videre bona Domini in terra viuentium.
℣. Collocet eos Dominus cum principibus. ℟. Cum principibus populi sui. Pater noster. totum secretò.

Lectio vij. *Iob 13.d*

Responde mihi: Quantas habeo iniquitates & peccata, scelera mea & delicta ostende mihi. Cur faciem tuam abscondis, & arbitraris me inimicum tuum? Contra folium, quod vento rapitur, ostendis potentiam tuam, & stipulam siccam persequeris: Scribis enim contra me amaritudines, & consumere me vis peccatis adolescentiæ meæ. Posuisti in neruo pedem meum, & obseruasti omnes semitas meas, & vestigia pedum meorum considerasti: Qui quasi putredo consumendus sum, & quasi vestimentum quod comeditur à tinea.
Resp. Memento mei Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspiciat me visus hominis. ℣. De profundis clamaui ad te Domine, Domine exaudi vocem meam. Nec aspiciat.

Lectio v. *Iob 14.*

Homo natus de muliere, breui viuens tempore, repletur multis miseriis. Qui quasi flos egreditur & conteritur, & fugit velut vmbra, & numquam in eodem statu permanet. Et dignum ducis super huiuscemodi aperire oculos tuos, & adducere eum tecum in iudicium? Quis potest facere mundum de immundo conceptum semine? Nónne tu qui solus es? Breues dies hominis sunt: numerus mensium

ſium eius apud te eſt; conſtituiſti terminos eius, qui præteriri non poterunt. Recede paululùm ab eo, vt quieſcat, donec optata veniat, ſicut mercenarij dies eius.

℟. Hei mihi Domine, quia peccaui nimis in vita mea. Quid faciam miſer? vbi fugiam, niſi ad te Deus meus? * Miſerere mei, dum veneris in nouiſſimo die. ℣. Anima mea turbata eſt valdè, ſed tu Dñe ſuccurre ei. Miſerere.

Lectio vj. *Iob 14. e*

Qvis mihi hoc tribuat, vt in inferno protegas me; & abſcondas me, donec pertranſeat furor tuus, & conſtituas mihi tempus, in quo recorderis mei? Putáſne mortuus homo rurſum viuat? cunctis diebus, quibus nunc milito, expecto donec veniat immutatio mea. Vocabis me, & ego reſpondebo tibi: operi manuum tuarum porriges dexteram. Tu quidē greſſus meos dinumeraſti, ſed parce peccatis meis.

℟. Ne recorderis peccata mea Domine, * Dum veneris iudicare ſæculum per ignem. ℣. Dirige Domine Deus meus in conſpectu tuo viam meam. Dum veneris. Requiem æternam. Dum.

Poſtea ad Laudes, vt infra cxcvj. quando dicitur vnum tantum Nocturnum.

IN III. NOCTVRNO.

Pro Feria quarta & Sabbato.

Aña. Complaceat. Pſal. 39.

EXpectans expectaui Dominum, * & intendit mihi.

Et exaudiuit preces meas: * & eduxit me de lacu miſeriæ, & de luto fæcis.

Et ſtatuit ſuper petram pedes meos: * & direxit greſſus meos.

Et immiſit in os meum canticum nouum, * carmen Deo noſtro.

Videbunt multi, & timebunt: * & ſperabunt in Dño.

Beatus vir, cuius eſt nomen Domini ſpes eius: * & non reſpexit in vanitates & inſanias falſas:

Multa feciſti tu Domine Deus meus mirabilia tua: * & cogitationibus tuis non eſt qui ſimilis ſit tibi.

Annuntiaui, & locutus ſum: * multiplicati ſunt ſuper numerum.

Sacrificium & oblationem noluiſti: * aures autem perfeciſti mihi.

Holocauſtum & pro peccato non poſtulaſti: * tunc dixi: Ecce venio.

In capite libri ſcriptum eſt de me, vt facerem voluntatem tuam: * Deus meus volui, & legem tuam in medio cordis mei.

Annun-

A nnuntiaui iustitiam tuam in ecclesia magna, * ecce labia mea non prohibebo: Domine tu scisti.

I ustitiam tuam non abscondi in corde meo: * veritatem tuam & salutare tuum dixi.

N on abscondi misericordiam tuam, & veritatem tuam, * à concilio multo.

T u autem Domine ne longè facias miserationes tuas à me: * misericordia tua & veritas tua semper susceperunt me.

Q uoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus: * comprehenderunt me iniquitates meæ, & non potui vt viderem.

M ultiplicatæ sunt super capillos capitis mei: * & cor meum dereliquit me.

C omplaceat tibi Domine vt eruas me: * Domine, ad adiuuandum me respice.

C onfundantur & reuereantur simul, qui quærunt animam meam, * vt auferant eam.

C onuertantur retrorsum, & reuereantur * qui volunt mihi mala.

F erant confestim confusionem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

E xultent, & lætentur super te omnes quærentes te: * & dicant semper: Magnificetur Dominus: qui diligunt salutare tuum.

E go autem mendicus sum, & pauper: * Dominus solicitus est mei.

A diutor meus, & protector meus tu es: * Deus meus ne tardaueris. R equiem.

Aña. Complaceat tibi Domine, vt eripias me: Domine ad adiuuandum me respice.

Antiphona. Sana Domine.

Psalmus 40.

B Eatus qui intelligit super egenum & pauperem: * in die mala liberabit eum Dominus.

D ominus conseruet eum, & viuificet eum, & beatum faciat eum in terra: * & non tradat eum in animam inimicorum eius.

D ominus opem ferat illi super lectum doloris eius: * vniuersum stratum eius versasti in infirmitate eius.

E go dixi: Domine miserere mei: * sana ánimam meam, quia peccaui tibi.

I nimici mei dixerunt mala mihi: * Quando morietur, & peribit nomen eius?

E t si ingrediebatur vt videret, vana loquebatur, * cor eius congregauit iniquitatem sibi.

E grediebatur foras, * & loquebatur in idipsum.

A duersum me susurrabant omnes inimici mei: * ad-

uersum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt aduersum me. * Numquid qui dormit, non adijciet vt resurgat?

Etenim homo pacis meæ, * in quo speraui: * qui edebat panes meos, magnificauit super me supplantationem.

Tu autem Domine miserere mei, & resuscita me: * & retribuam eis.

In hoc cognoui, quoniam voluisti me: * quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti: * & confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dominus Deus Israël à sæculo, & vsque in sæculum: * fiat, fiat.

Requiem æternam.

Aña. Sana Domine animam meam, quia peccaui tibi.

Aña. Sitiuit. Psalmus 41.

Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarum; * ita desiderat anima mea ad te Deus.

Sitiuit anima mea ad Deum fortem viuum: * quando veniam & apparebo ante faciem Dei?

Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dicitur mihi quotidie: vbi est Deus tuus?

Hæc recordatus sum, & effudi in me animam meam;* quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, vsque ad domum Dei:

In voce exultationis, & confessionis: * sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi:* salutare vultus mei, & Deus meus.

Ad meipsum anima mea conturbata est: * propterea memor ero tui de terra Iordanis,& Hermoniim à monte modico.

Abyssus abyssum inuocat, * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua,& fluctus tui * super me transierunt.

In die mandauit Dominus misericordiam suam:* & nocte canticum eius.

Apud me oratio Deo vitæ meæ,* dicam Deo: Susceptor meus es.

Quare oblitus es mei? * & quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobrauerunt mihi qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies: Vbi est Deus tuus? * quare tristis es anima mea?& quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc

huc confitebor illi: * salutare vultus mei, & Deus meus.
Requiem æternam.
Antiphona. Sitiuit anima mea ad Deum viuum: quando veniam, & apparebo ante faciem Domini? ℣. Ne tradas bestiis animas confitentes tibi. Resp. Et animas pauperum tuorum ne obliuiscaris in finem. Pater noster, totum secretò.

Lectio vij. *Iob* 17.

SPiritus meus attenuabitur, dies mei breuiabuntur, & solum mihi superest sepulchrum. Non peccaui, & in amaritudinibus moratur oculus meus. Libera me Domine, & pone me iuxta te, & cuiusuis manus pugnet contra me. Dies mei transierunt, cogitationes meæ dissipatæ sunt, torquentes cor meum. Noctem verterunt in diem, & rursum post tenebras spero lucem. Si sustinuero, infernus domus mea est, & in tenebris straui lectulum meum. Putredini dixi: Pater meus es; mater mea, & soror mea, vermibus. Vbi est ergo nunc præstolatio mea, & patientiam meam quis considerat?

℟. Peccantem me quotidie, & non me pœnitentem, timor mortis conturbat me: * Quia in inferno nulla est redemptio, miserere mei Deus, & salua me. ℣. Deus in nomine tuo saluum me fac, & in virtute tua libera me. Quia in inferno.

Lectio viij. *Iob*. 19. c

PElli meæ, consumptis carnibus, adhæsit os meum, & derelicta sunt tantummodò labia circa dentes meos. Miseremini mei, miseremini mei, saltem vos amici mei, quia manus Domini tetigit me. Quare persequimini me sicut Deus, & carnibus meis saturamini? Quis mihi tribuat vt scribantur sermones mei? quis mihi det vt exarentur in libro stylo ferreo, & plumbi lamina, vel celte sculpantur in silice? Scio enim quòd Redemptor meus viuit, & in nouissimo die de terra surrecturus sum: Et rursum circumdabor pelle mea, & in carne mea videbo Deũ meum. Quem visurus sum ego ipse, & oculi mei conspecturi sunt, & non alius: reposita est hæc spes mea in sinu meo.

Resp. Domine, secundùm actum meum noli me iudicare: nihil dignum in conspectu tuo egi: ideò deprecor maiestatem tuam, * Vt tu Deus deleas iniquitatem meam. ℣. Ampliùs laua me Domine ab iniustitia mea, & à delicto meo munda me. Vt tu Deus.

Lectio ix. *Iob.10.d*

QVare de vulua eduxisti me.? qui vtinam consumptus essem ne oculus me videret. Fuissem quasi non essem, de vtero translatus ad tumulũ. Numquid non paucitas dierum meorum finietur breuî? dimitte ergo me, vt plangam paululùm dolorem meum: antequam vadam,& non reuertar, àd terram tenebrosam,& opertam mortis caligine,terram miseriæ & tenebrarum,vbi vmbra mortis, & nullus ordo, sed sẽpiternus horror inhabitat.

℟. Libera me Dñe de vijs inferni, qui portas æreas confregisti;& visitasti infernum, & dedisti eis lumen,vt viderent te, * Qui erant in pœnis tenebrarum. ℣. Clamantes & dicentes, Aduenisti Redemptor noster. Qui erant. ℣. Requiem æternam. Qui.

Sequens ℟. dicitur solummodò in die Commemorationis omnium Defunctorũ, & quandocunque pro defunctis dicũtur ix. Lectiones.

℟. Libera me Domine de morte æterna, in die illa tremenda: * Quando cæli mouendi sunt & terra: * Dum veneris iudicare sæculum per ignem. ℣. Tremens factus sum ego, & timeo dum discussio venerit, atque ventura ira. Quando. ℣. Dies illa, dies iræ, calamitatis & miseriæ, dies magna & amara valdè. Dum veneris. ℣. Requiem æternam. Libera me. vsque ad primum Versum.

AD LAVDES

absolutè incipitur.

Aña. Exultabunt Domino.

Psalmus 50.

MIserere mei Deus, * secundùm magnam misericordiam tuam.

Et secundùm multitudinem miserationum tuarum,* dele iniquitatem meam.

Ampliùs laua me ab iniquitate mea:* & à peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meã ego cognosco: * & peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccaui, & malum coram te feci:* vt iustificeris in sermonibus tuis, & vincas cùm iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum:* & in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti:*incerta & occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, & mundabor: * lauabis me, & super niuem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium & lætitiam: * & exultabunt ossa humiliata.

Auerte faciem tuam à peccatis meis: * & omnes iniquitates meas dele.

Cor

Cor mundum crea in me Deus, * & ſpiritum rectum innoua in viſceribus meis.
Ne proijcias me à facie tua: * & ſpiritum ſanctum tuum ne auferas à me.
Redde mihi lætitiam ſalutaris tui: * & ſpiritu principali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas: * & impij ad te conuertentur.
Libera me de ſanguinibus Deus, Deus ſalutis meæ: * & exultabit lingua mea iuſtitiam tuam.
Domine labia mea aperies: * & os meum annuntiabit laudem tuam.
Quoniam ſi voluiſſes ſacrificium, dediſſem vtique: * holocauſtis non delectaberis.
Sacrificium Deo ſpiritus contribulatus: * cor contritum & humiliatum Deus non deſpicies.
Benignè fac Domine in bona voluntate tua Sion: * vt ædificentur muri Ieruſalem.
Tunc acceptabis ſacrificium iuſtitiæ, oblationes, & holocauſta: * tunc imponent ſuper altare tuum vitulos.
Requiem æternam.
Antiphona. Exultabunt Domino oſſa humiliata.
Antiphona. Exaudi Domine.

Pſalmus 64.

Te decet hymnus Deus in Sion: * & tibi reddetur votum in Ieruſalem.
Exaudi orationem meam: * ad te omnis caro veniet.
Verba iniquorum præualuerunt ſuper nos: * & impietatibus noſtris tu propitiaberis.
Beatus, quem elegiſti, & aſſumpſiſti: * inhabitabit in atriis tuis.
Replebimur in bonis domus tuæ: * ſanctum eſt templum tuum, mirabile in æquitate.
Exaudi nos Deus ſalutaris noſter, * ſpes omnium finium terræ, & in mari longè.
Præparans montes in virtute tua, accinctus potentia: * qui conturbas profundum maris, ſonum fluctuum eius.
Turbabuntur Gentes, & timebunt qui habitant terminos à ſignis tuis: * exitus matutini, & veſpere delectabis.
Viſitaſti terram, & inebriaſti eam: * multiplicaſti locupletare eam.
Flumen Dei repletum eſt aquis, paraſti cibum illorum: * quoniam ita eſt præparatio eius.
Riuos eius inebria, multiplica genimina eius: * in ſtillicidiis eius lætabitur germinans.
Benedices coronæ anni benignitatis tuæ: * & campi tui replebuntur vbertate.
Pingueſcent ſpecioſa deſerti: * & exultatione colles accingentur.

Induti sunt arietes ouium, & valles abundabunt frumento: * clamabunt, etenim hymnum dicent. Requiem.

Antiphona Exaudi Domine orationem meam, ad te omnis caro veniet.

Aña. Me suscepit. Psalm. 62.

DEus Deus meus * ad te de luce vigilo.

Sitiuit in te anima mea, * quàm multipliciter tibi caro mea.

In terra deserta, & inuia, & inaquosa: * sic in sancto apparui tibi, vt viderem virtutẽ tuam, & gloriam tuam.

Quoniam melior est misericordia tua super vitas: * labia mea laudabunt te.

Sic benedicam te in vita mea: * & in nomine tuo leuabo manus meas.

Sicut adipe & pinguedine repleatur anima mea: * & labiis exultationis laudabit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te: * quia fuisti adiutor meus.

Et in velamento alarum tuarum exultabo, adhæsit anima mea post te: * me suscepit dextera tua.

Ipsi verò in vanum quæsierunt animam meam, introibunt in inferiora terræ: * tradentur in manus gladij, partes vulpium erunt.

Rex verò lætabitur in Deo, laudabuntur omnes qui iurant in eo: * quia obstructum est os loquentium iniqua.

Hîc non dicitur Requiem.

Psalmus 66.

DEus misereatur nostri, & benedicat nobis: * illuminet vultum suum super nos, & misereatur nostri.

Vt cognoscamus in terra viam tuam; * in omnibus Gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi Deus: * confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur & exultent Gentes: * quoniam iudicas populos in æquitate, & Gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi Deus: confiteantur tibi populi omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus: * & metuant eum omnes fines terræ. Requiem æternam.

Antiphona. Me suscepit dextera tua Domine.

Antiphona. A porta inferi.

Canticum Ezechiæ.

Isaia 38.*b*

EGo dixi: In dimidio dierum meorum * vadam ad portas inferi.

Quæsiui residuum annorum meorum. * dixi: Non videbo Dominum Deum in terra viuentium.

Non aſpiciam hominem vltrà,* & habitatorem quietis.
Generatio mea ablata eſt, & conuoluta eſt à me, * quaſi tabernaculũ paſtorum.
Præciſa eſt velut à texente, vita mea: dum adhuc ordirer, ſuccidit me: * de manè vſque ad veſperam finies me.
Sperabam vſque ad manè, * quaſi leo ſic contriuit omnia oſſa mea:
De manè vſque ad veſperam finies me: * ſicut pullus hirundinis ſic clamabo, meditabor vt columba:
Attenuati ſunt oculi mei, * ſuſpicientes in excelſum:
Domine vim patior: reſponde pro me. * Quid dicam, aut quid reſpondebit mihi, cùm ipſe fecerit?
Recogitabo tibi omnes annos meos * in amaritudine animæ meæ.
Domine ſi ſic viuitur, & in talibus vita ſpiritus mei, corripies me, & viuificabis me.* Ecce in pace amaritudo mea amariſſima:
Tu autem eruiſti animam meam vt non periret, * proieciſti poſt tergum tuum omnia peccata mea.
Quia non infernus confitebitur tibi, neque mors laudabit te; * non expectabunt qui deſcendunt in lacum, veritatem tuam.
Viuens viuens ipſe confitebitur tibi, ſicut & ego hodie: * pater filiis notam faciet veritatem tuam.
Domine ſaluum me fac: * & pſalmos noſtros cantabimus cunctis diebus vitæ noſtræ in domo Dñi. Requiem.
Aña. A porta inferi erue Domine animam meam.
Antiphona. Omnis ſpiritus.

Pſalmus 148.

Laudate Dominum de cælis, * laudate eum in excelſis.
Laudate eum omnes Angeli eius: * laudate eum omnes virtutes eius.
Laudate eum ſol & luna: * laudate eum omnes ſtellæ & lumen.
Laudate eum cæli cælorum: * & aquæ omnes quæ ſuper cælos ſunt, laudent nomen Domini.
Quia ipſe dixit, & facta ſunt; * ipſe mandauit, & creata ſunt.
Statuit ea in æternum, & in ſæculum ſæculi: * præceptum poſuit, & non præteribit.
Laudate Dñm de terra: * dracones, & omnes abyſſi.
Ignis, grando, nix, glacies, ſpiritus procellarum: * quæ faciunt verbum eius:
Montes, & omnes colles: * ligna fructifera, & omnes cedri:
Beſtiæ, & vniuerſa pecora: * ſerpẽtes, & volucres pennatæ:

Reges terræ, & omnes populi: * principes, & omnes iudices terræ:

Iuuenes, & virgines, senes cum iunioribus laudent nomen Domini:* quia exaltatum est nomen eius solius.

Confessio eius super cælum & terram:* & exaltauit cornu populi sui.

Hymnus omnibus sanctis eius: * filiis Israël, populo appropinquanti sibi.

Hîc non dicitur Requiem.

Psalmus 149.

CAntate Domino canticum nouum:*laus eius in ecclésia sanctorum.

Lætetur Israël in eo, qui fecit eum: * & filij Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro:*in tympano & psalterio psallant ei.

Quia beneplacitum est Domino in populo suo: * & exaltabit mansuetos in salutem.

Exultabunt sancti in gloria: * lætabuntur in cubilibus suis.

Exaltationes Dei in gutture eorum: * & gladij ancipites in manibus eorum:

Ad faciendam vindictam in nationibus, * increpationes in populis:

Ad alligandos reges eorum in compedibus: * & nobiles eorum in manicis ferreis.

Vt faciant in eis iudicium conscriptum: * gloria hæc est omnibus sanctis eius.

Hîc non dicitur, Requiem æternam.

Psalmus 150.

LAudate Dñm in sanctis eius: * laudate eum in firmamento virtutis eius.

Laudate eum in virtutibus eius: * laudate eum secundùm multitudinem magnitudinis eius.

Laudate eum in sono tubæ: * laudate eum in psalterio, & cithara.

Laudate eum in tympano, & choro: * laudate eum in chordis, & organo.

Laudate eum in cymbalis benesonantibus:laudate eum in cymbalis iubilationis: * omnis spiritus laudet Dominum. Requiem æternam.

Antiphona. Omnis spiritus laudet Dominum. ℣. Audiui vocem de cælo dicentem mihi. ℞. Beati mortui, qui in Domino moriuntur.

Antiphona. Ego sum.

Canticum Zachariæ.

Lucæ 1.g

BEnedictus Dominus Deus Israël,* quia visitauit, & fecit redemptionem plebis suæ:

Et erexit cornu salutis nobis*in domo Dauid pueri sui.

Sicut locutus est per os sanctorum,* qui à sæculo sunt, prophetarum eius:

Salutem ex inimicis nostris,*

ſtris, * & de manu omnium qui oderunt nos:

A d faciendam miſericordiam cum patribus noſtris: * & memorari teſtamenti ſui ſancti.

I uſiurandum, quod iurauit ad Abraham patrem noſtrum, * daturum ſe nobis:

V t ſine timore, de manu inimicorum noſtrorum liberati, * ſeruiamus illi;

I n ſanctitate & iuſtitia coram ipſo, * omnibus diebus noſtris.

E t tu puer, Propheta Altiſſimi vocaberis: * præibis enim ante faciem Domini parare vias eius:

A d dandam ſcientiam ſalutis plebi eius:*in remiſſionem peccatorum eorum.

P er viſcera miſericordiæ Dei noſtri: * in quibus viſitauit nos, oriens ex alto:

I lluminare his, qui in tenebris & in vmbra mortis ſedent: * ad dirigendos pedes noſtros in viam pacis.

R equiem æternam.

Antiphona Ego ſum reſurrectio, & vita: qui credit in me, etiam ſi mortuus fuerit, viuet; & omnis qui viuit, & credit in me, non morietur in æternum.

Deinde P ater noſter. Pſalmus D e profundis. clxxxij. cum Precibus & Orationibus vt ſup. in Veſperis. clxxxiij.

PSALMI GRADVALES dicuntur in Quadrageſima Feria quarta cuiuſlibet Hebdomadæ, non impedita aliquo Feſto nouem Lectionum, in Choro ant. Matutinum diei, extra Chorum pro opportunitate temporis.

Primi quinque Pſalmi dicuntur ſine G loria Patri. Sed in fine vltimi dicitur, R equiem æternam.

Incipitur abſolutè ſine Aña.

Pſalmus 119.

A D Dominum cùm tribularer clamaui: * & exaudiuit me:

D omine libera animam meam à labiis iniquis, * & à lingua doloſa.

Q uid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam doloſam?

S agittæ potentis acutæ, * cum carbonibus deſolatoriis.

H eu mihi, quia incolatus meus prolongatus eſt: habitaui cum habitantibus Cedar: * multùm incola fuit anima mea.

Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus: * cùm loquebar illis, impugnabant me gratis.

Pſalmus 120.

L Euaui oculos meos in montes, * vnde veniet auxilium mihi.

A uxilium meum à Dño, * qui fecit cælum & terram.

N on det in commotionem

pedem tuum: * neque dormitet qui custodit te.

Ecce non dormitabit, neque dormiet, * qui custodit Israël.

Dominus custodit te, Dominus protectio tua * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non vret te, * neque luna per noctem.

Dominus custodit te ab omni malo: * custodiat animam tuam Dominus.

Dominus custodiat introitum tuum, & exitum tuum; * ex hoc nunc, & vsque in sæculum. Psalmus 121.

LÆtatus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Domini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, * in atriis tuis Ierusalem.

Ierusalem, quæ ædificatur vt ciuitas: * cuius participatio eius in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini: * testimonium Israël, ad confitendum nomini Domini.

Quia illic sederunt sedes in iudicio, * sedes super domum Dauid.

Rogate quæ ad pacem sunt Ierusalem: * & abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua: * & abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos, & proximos meos, * loquebar pacem de te:

Propter domum Domini Dei nostri, * quæsiui bona tibi. Psalmus 122.

AD te leuaui oculos meos, * qui habitas in cælis.

Ecce sicut oculi seruorum, * in manibus dominorum suorum,

Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ: * ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nostri.

Miserere nostri Domine, miserere nostri: * quia multùm repleti sumus despectione:

Quia multùm repleta est anima nostra: * opprobrium abundantibus, & despectio superbis. Psalmus 123.

NIsi quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Israël: * nisi quia Dominus erat in nobis,

Cùm exurgerent homines in nos, * fortè viuos deglutissent nos:

Cùm irasceretur furor eorum in nos, * forsitan aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransiuit anima nostra: * forsitan pertransisset anima nostra aquam intolerabilem.

Benedictus Dominus, * qui non dedit nos in captionem dentibus eorum.

Anima nostra sicut passer erepta est * de laqueo venantium.

Laqueus

Laqueus contritus eſt, * & nos liberati ſumus.

Adiutorium noſtrum in nomine Domini,* qui fecit cælum & terram.

Requiem æternam * dona eis Domine.

Et lux perpetua * luceat eis.

Deinde dicitur flexis genibus Pater noſter. *ſecretò*

Verſ. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos à malo. ℣. A porta inferi. ℟. Erue Domine animas eorum. ℣. Requieſcant in pace. ℟. Amen. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Oremus. *Oratio.*

ABſolue, quæſumus Domine, animas famulorum famularumq́ue tuarum, & omnium fidelium defunctorum, ab omni vinculo delictorum: vt in reſurrectionis gloria inter ſanctos & electos tuos reſuſcitati reſpirent. Per Chriſtum Dominum noſtrum. ℟. Amen.

Poſt Orationem ſtatim dicuntur alij Pſalmi Graduales, qui ſequuntur: & in fine cuiuſlibet Pſalmi dicitur, Gloria Patri. *Pſalmus 124.*

QVi confidunt in Domino ſicut mons Sion: * non commouebitur in æternum, qui habitat in Ieruſalē.

Montes in circuitu eius: * & Dominus in circuitu populi ſui, ex hoc nunc & vſque in ſæculum.

Quia non relinquet Dominus virgam peccatorum ſuper ſortem iuſtorum: * vt non extendant iuſti ad iniquitatem manus ſuas.

Benefac Domine bonis, * & rectis corde.

Declinantes autem in obligationes, adducet Dominus cum operantibus iniquitatem: * pax ſuper Iſraël.

Gloria Patri, & Filio.

Pſalmus 125.

IN conuertendo Dominus captiuitatem Sion, * facti ſumus ſicut conſolati:

Tunc repletum eſt gaudio os noſtrum; * & lingua noſtra exultatione.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificauit Dominus facere cum eis.

Magnificauit Dominus facere nobiſcum: * facti ſumus lætantes.

Conuerte Domine captiuitatem noſtram, * ſicut torrens in Auſtro.

Qui ſeminant in lacrymis,* in exultatione metent.

Euntes ibant & flebant, * mittentes ſemina ſua.

Venientes autem venient cum exultatione, * portantes manipulos ſuos.

Gloria Patri, & Filio.

Psalmus 126.

NIsi Dñs ædificauerit domum,* in vanum laborauerunt qui ædificant eam.
Nisi Dominus custodierit ciuitatem, * frustrà vigilat qui custodit eam.
Vanum est vobis ante lucem surgere: * surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.
Cùm dederit dilectis suis somnum: * ecce hereditas Domini, filij; merces, fructus ventris.
Sicut sagittæ in manu potentis: * ita filij excussorum.
Beatus vir, qui impleuit desiderium suum ex ipsis:* non confundetur cùm loquetur inimicis suis in porta.
Gloria Patri.

Psalmus 127.

BEati omnes qui timent Dominum, * qui ambulant in viis eius.
Labores manuum tuarum quia manducabis: * beatus es, & benè tibi erit.
Vxor tua sicut vitis abundãs,*in lateribus domus tuæ.
Filij tui sicut nouellæ oliuarũ,*in circuitu mensæ tuæ.
Ecce sic benedicetur homo, * qui timet Dominum.
Benedicat tibi Dominus ex Sion:*& videas bona Ierusalẽ omnibus diebus vitæ tuæ.
Et videas filios filiorum tuorum, * pacem super Israël.
Gloria Patri, & Filio.

Psalmus 128.

SÆpè expugnauerunt me à iuuentute mea, * dicat nunc Israël.
Sæpè expugnauerunt me à iuuentute mea:* etenim non potuerunt mihi.
Supra dorsum meum fabricauerunt peccatores:* prolõgauerunt iniquitatem suam.
Dominus iustus concîdit ceruices peccatorum: * confundantur & conuertantur retrorsum omnes qui oderunt Sion.
Fiant sicut fœnum tectorum:* quod priusquam euellatur, exaruit:
De quo non impleuit manum suam qui metit, * & sinum suum qui manipulos colligit.
Et non dixerunt qui præteribant: Benedictio Domini super vos:* benediximus vobis in nomine Domini.
Gloria Patri, & Filio.

Posteà dicitur flexis genibus Kyrie eleïson. Christe eleïson. Kyrie eleïson. Pater noster. secretò. ℣. Et ne nos inducas in tentationem. Resp. Sed libera nos à malo. ℣. Memento congregationis tuæ. ℟. Quam possedisti ab initio. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.
Oremus.

Oremus. Oratio.

DEus, cui proprium eſt miſereri ſemper & parcere, ſuſcipe deprecationem noſtram, vt nos, & omnes famulos tuos, quos delictorum catena conſtringit, miſeratio tuæ pietatis clementer abſoluat. Per Chriſtum Dominum noſtrum. ℟. Amen.

Poſt Orationem ſtatim dicuntur alij Pſalmi Graduales, qui ſequuntur, & in fine cuiuſlibet Pſalmi dicitur,

Gloria Patri, & Filio.

Pſalmus 129.

DE profundis clamaui ad te Domine: * Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates obſeruaueris Domine: * Domine quis ſuſtinebit?

Quia apud te propitiatio eſt: * & propter legem tuam ſuſtinui te Domine.

Suſtinuit anima mea in verbo eius: * ſperauit anima mea in Domino.

A cuſtodia matutina vſque ad noctem, * ſperet Iſraël in Domino.

Quia apud Dominum miſericordia: * & copioſa apud eum redemptio.

Et ipſe redimet Iſraël, * ex omnibus iniquitatibus eius.

Gloria Patri, & Filio.

Pſalmus 130.

DOmine, non eſt exaltatum cor meum: * neque elati ſunt oculi mei.

Neque ambulaui in magnis: * neque in mirabilibus ſuper me.

Si non humiliter ſentiebam: * ſed exaltaui animam meam.

Sicut ablactatus eſt ſuper matre ſua, * ita retributio in anima mea.

Speret Iſraël in Dño, * ex hoc nunc & vſque in ſæculum.

Gloria Patri. Pſalmus 131.

MEmento Domine Dauid, * & omnis manſuetudinis eius:

Sicut iurauit Domino, * votum vouit Deo Iacob:

Si introiero in tabernaculum domus meæ, * ſi aſcendero in lectum ſtrati mei:

Si dedero ſomnum oculis meis, * & palpebris meis dormitationem,

Et requiem temporibus meis: donec inueniam locum Domino, * tabernaculum Deo Iacob.

Ecce audiuimus eam in Ephrata: * inuenimus eam in campis ſiluæ.

Introibimus in tabernaculum eius: * adorabimus in loco, vbi ſteterunt pedes eius.

Surge Domine in requiem tuam, * tu & arca ſanctificationis tuæ.

Sacerdotes tui induantur iu-

 ſtitiam: *

stitiam:* & sancti tui exultẽt.
Propter Dauid seruum tuum, * non auertas faciem Christi tui.
Iurauit Dominus Dauid veritatem, & non frustrabitur eam: * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.
Si custodierint filij tui testamentum meum, * & testimonia mea hæc, quæ docebo eos:
Et filij eorum vsque in sæculum, * sedebunt super sedem tuam.
Quoniam elegit Dominus Sion: * elegit eam in habitationem sibi.
Hæc requies mea in sæculum sæculi: * hîc habitabo, quoniam elegi eam.
Viduam eius benedicens benedicam: * pauperes eius saturabo panibus.
Sacerdotes eius induam salutari: * & sancti eius exultatione exultabunt.
Illuc producam cornu Dauid,* paraui lucernam Christo meo.
Inimicos eius induam confusione: * super ipsum autem efflorebit sanctificatio mea.
Gloria Patri. Psalmus 132.

ECce quàm bonum, & quàm iucundum, * habitare fratres in vnum:
Sicut vnguentum in capite, * quod descendit in barbam, barbam Aaron:
Quod descendit in oram vestimenti eius: * sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion.
Quoniam illic mandauit Dominus benedictionem, * & vitam vsque in sæculum.
Gloria Patri. Psalmus 133.

ECce nunc benedicite Dominum,* omnes serui Domini:
Qui statis in domo Dñi, * in atriis domus Dei nostri,
In noctibus extollite manus vestras in sancta, * & benedicite Dominum.
Benedicat te Dominus ex Sion, * qui fecit cælum & terram. Gloria Patri.

Deinde dicitur flexis genibus, Kyrie eleïson. Christe eleïson. Kyrie eleïson. Pater noster. secreto. ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos à malo. ℣. Saluos fac seruos tuos. Resp. Deus meus sperantes in te. Vers. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oremus. Oratio.

PRætende Domine famulis & famulabus tuis dexteram cælestis auxilij: vt te toto corde perquirant; & quæ dignè postulant, consequi mereantur. Per Christũ Dñm nostrum. ℟. Amen.

SEPTEM PSALMI Pœnitentiales cum Litaniis dicũtur flexis genibus in omnibus ſextis Feriis Quadrageſimæ, quando Officium fit de Feria. Litaniæ autem, omiſſis Septem Pſalmis, dicuntur in Litaniis maioribus in feſto S. Marci, & in tribus diebus Rogationum. Dicuntur autem in Quadrageſima in Choro poſt Matutinum, & Laudes diei, dicto Benedicamus Dño; extra Chorum pro opportunitate temporis. Antiphona. Ne reminiſcaris.

Pſalmus 6.

DOmine, ne in furore tuo arguas me:* neque in ira tua corripias me.

Miſerere mei Domine, quoniam infirmus ſum: * ſana me Domine, quoniam conturbata ſunt oſſa mea.

Et anima mea turbata eſt valdè: * ſed tu Domine vſquequò?

Conuértere Domine, & eripe animam meam: * ſaluum me fac propter miſericordiam tuam,

Quoniam non eſt in morte qui memor ſit tui:* in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laboraui in gemitu meo, lauabo per ſingulas noctes lectum meum: * lacrymis meis ſtratum meum rigabo.

Turbatus eſt à furore oculus meus: * inueteraui inter omnes inimicos meos.

Diſcedite à me omnes qui operamini iniquitatem: * quoniam exaudiuit Dominus vocem fletus mei.

Exaudiuit Dominus deprecationem meam,* Dominus orationem meam ſuſcepit.

Erubeſcant, & conturbentur vehementer omnes inimici mei: * conuertantur & erubeſcant valdè velociter.

Gloria Patri. Pſalmus 31.

BEati, quorum remiſſæ ſunt iniquitates:* & quorum tecta ſunt peccata.

Beatus vir, cui non imputauit Dominus peccatum, * nec eſt in ſpiritu eius dolus.

Quoniam tacui, inueterauerunt oſſa mea, * dum clamarem tota die.

Quoniam die ac nocte grauata eſt ſuper me manus tua:* conuerſus ſum in ærumna mea, dum configitur ſpina.

Delictum meum cognitum tibi feci: * & iniuſtitiam meam non abſcondi.

Dixi: Confitebor aduerſum me iniuſtitiam meam Domino: * & tu remiſiſti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis ſanctus, * in tempore opportuno.

Verúmtamen in diluuio aquarum multarum * ad eum non approximabunt.

Tu es refugium meum à tribulatione, quæ circúmdedit me: * exultatio mea erue me à circumdantibus me.

Intellectum tibi dabo,& instruam te in via hac, qua gradieris: * firmabo super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus & mulus, * quibus non est intellectus.

In camo & fræno maxillas eorum constringe,* qui non approximant ad te.

Multa flagella peccatoris, * sperantem autem in Domino misericordia circumdabit.

Lætamini in Domino, & exultate iusti, * & gloriamini omnes recti corde.

Gloria Patri. Psalmus 37.

Domine, ne in furore tuo arguas me:* neque in ira tua corripias me.

Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi: * & confirmasti super me manum tuam.

Non est sanitas in carne mea à facie iræ tuæ:* non est pax ossibus meis à facie peccatorum meorum.

Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meũ:* & sicut onus graue grauatæ sunt super me.

Putruerunt,& corruptæ sunt cicatrices meæ, * à facie insipientiæ meæ.

Miser factus sum, & curuatus sum vsque in finem:*tota die contristatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus:* & non est sanitas in carne mea.

Afflictus sum,& humiliatus sum nimis:* rugiebam à gemitu cordis mei.

Domine, ante te omne desiderium meum: * & gemitus meus à te non est absconditus.

Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea:*& lumen oculorum meorum, & ipsum non est mecum.

Amici mei,& proximi mei* aduersum me appropinquauerunt, & steterunt.

Et qui iuxta me erant, de longè steterunt: * & vim faciebant qui quærebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates:* & dolos tota die meditabantur.

Ego autem tamquam surdus non audiebam:*& sicut mutus non aperiens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens:*& non habens in ore suo redargutiones.

Quoniam in te Domine speraui: * tu exaudies me Domine Deus meus.

Quia dixi: Nequando supergaudeant mihi inimici mei:* & dum commouentur pedes mei, super me magna locuti sunt.

Quoniam ego in flagella paratus sum:* & dolor meus in conspectu meo semper.
Quoniam iniquitatem meam annuntiabo: * & cogitabo pro peccato meo.
Inimici autem mei viuunt, & confirmati sunt super me:* & multiplicati sunt qui oderunt me iniquè.
Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi:* quoniam sequebar bonitatem.
Ne derelinquas me Domine Deus meus: * ne discesseris à me.
Intende in adiutorium meum, * Domine Deus salutis meæ.
Gloria Patri. Psalmus 50.

Miserere mei Deus, * secundùm magnam misericordiam tuam.
Et secundùm multitudinem miserationum tuarum,* dele iniquitatem meam.
Ampliùs laua me ab iniquitate mea:* & à peccato meo munda me.
Quoniam iniquitatem meam ego cognosco:* & peccatum meum contra me est semper.
Tibi soli peccaui, & malum coram te feci:* vt iustificeris in sermonibus tuis, & vincas cùm iudicaris.
Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum:* & in peccatis concepit me mater mea.
Ecce enim veritatem dilexisti:*incerta & occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.
Asperges me hyssopo, & mundabor: * lauabis me, & super niuem dealbabor.
Auditui meo dabis gaudium & lætitiam: * & exultabunt ossa humiliata.
Auerte faciem tuam à peccatis meis: * & omnes iniquitates meas dele.
Cor mundum crea in me Deus: * & spiritum rectum innoua in visceribus meis.
Ne proijcias me à facie tua: * & spiritum sanctum tuum ne auferas à me.
Redde mihi lætitiam salutaris tui: * & spiritu principali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas: * & impij ad te conuertentur.
Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meæ: * & exultabit lingua mea iustitiam tuam.
Domine labia mea aperies:* & os meum annuntiabit laudem tuam.
Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem vtique: * holocaustis non delectaberis.
Sacrificium Deo spiritus contribulatus: * cor contritum & humiliatum Deus non despicies.
Benignè fac Domine in bona voluntate tua Sion: * vt ædificentur muri Ierusalem.
Tunc acceptabis sacrificium iusti-

iustitiæ, oblationes, & holocausta: * tunc imponent super altare tuum vitulos.

G loria Patri. Psalmus 101.

D Omine exaudi orationem meam: *& clamor meus ad te veniat.

N on auertas faciem tuam à me: * in quacumque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

I n quacumque die inuocauero te, * velociter exaudi me.

Q uia defecerunt sicut fumus dies mei: * & ossa mea sicut cremium aruerunt.

P ercussus sum vt fœnum, & aruit cor meum: * quia oblitus sum comedere panem meum.

A voce gemitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

S imilis factus sum pellicano solitudinis: * factus sum sicut nycticorax in domicilio.

V igilaui,* & factus sum sicut passer solitarius in tecto.

T ota die exprobrabant mihi inimici mei: * & qui laudabant me, aduersum me iurabant.

Q uia cinerem tamquam panẽ manducabam,* & potum meum cum fletu miscebam,

A facie iræ & indignationis tuæ: * quia eleuans allisisti me.

D ies mei sicut vmbra declinauerunt: * & ego sicut fœnum arui.

T u autem Domine in æternum permanes: * & memoriale tuum in generationem & generationem.

T u exurgens misereberis Sion:*quia tempus miserendi eius, quia venit tempus.

Q uoniam placuerunt seruis tuis lapides eius: * & terræ eius miserebuntur.

E t timebunt Gentes nomen tuum Domine, * & omnes reges terræ gloriam tuam.

Q uia ædificauit Dñs Sion:* & videbitur in gloria sua.

R espexit in orationem humilium:* & non spreuit precem eorum.

S cribantur hæc in generatione altera: * & populus, qui creabitur, laudabit Dñm:

Q uia prospexit de excelso sancto suo: * Dominus de cælo in terram aspexit:

V t audiret gemitus compeditorum: * vt solueret filios interemptorum:

V t annuntient in Sion nomen Domini: * & laudem eius in Ierusalem.

I n conueniendo populos in vnum, * & reges vt seruiant Domino.

R espondit ei in via virtutis suæ: * Paucitatem dierum meorum nuntia mihi.

N e reuoces me in dimidio dierum meorum, * in generationem & generationem anni tui.

Initio tu Domine terram fundasti:* & opera manuum tuarum sunt cæli.

Ipsi peribunt, tu autem permanes: * & omnes sicut vestimentum veterascent.

Et sicut opertorium mutabis eos, & mutabuntur: * tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient.

Filij seruorum tuorum habitabunt: * & semen eorum in sæculum dirigetur.

Gloria Patri. Psalmus 129.

DE profundis clamaui ad te Domine: * Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes,* in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates obseruaueris Dñe: * Dñe quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est: * & propter legem tuam sustinui te Domine.

Sustinuit anima mea in verbo eius: * sperauit anima mea in Domino.

A custodia matutina vsque ad noctem, * speret Israël in Domino.

Quia apud Dominum misericordia: * & copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël, * ex omnibus iniquitatibus eius.

Gloria Patri. Psalmus 142.

DOmine exaudi orationem meam: auribus percipe obsecrationem meam in veritate tua: * exaudi me in tua iustitia.

Et non intres in iudicium cum seruo tuo: * quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens.

Quia persecutus est inimicus animam meam: * humiliauit in terra vitam meam.

Collocauit me in obscuris sicut mortuos sæculi: * & anxiatus est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis: * in factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te; * anima mea sicut terra sine aqua tibi:

Velociter exaudi me Domine: * defecit spiritus meus.

Non auertas faciem tuam à me: * & similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac mihi manè misericordiam tuam: * quia in te speraui.

Notam fac mihi viam, in qua ambulem: * quia ad te leuaui animam meam.

Eripe me de inimicis meis Domine, ad te confugi: * doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam: * propter nomen tuũ Domine viuificabis me, in æquitate tua.

R. duces de tribulatione animam meam: * & in misericordia tua disperdes inimicos meos.
Et perdes omnes qui tribulant animam meam: * quoniam ego seruus tuus sum.
Gloria Patri, & Filio.
Antiphona. Ne reminiscaris, Domine, delicta nostra, vel parentum nostrorum: neque vindictam sumas de peccatis nostris.

LITANIÆ.

Kyrie eleïson. Christe eleïson. Kyrie eleïson.
Christe audi nos.
Christe exaudi nos.
Pater de cælis Deus, Miserere nobis.
Fili Redemptor mundi Deus, Miserere nobis.
Spiritus sancte Deus, Miserere nobis.
Sancta Trinitas vnus Deus, Miserere nobis.
Sancta Maria, Ora pro nobis.
Sancta Dei genitrix, ora.
Sancta Virgo Virginum, ora.
Sancte Michaël, ora.
Sancte Gabriel, ora.
Sancte Raphaël, ora.
Omnes sancti Angeli & Archangeli, Orate pro nobis.
Omnes sancti beatorum spirituum ordines, orate.
Sancte Ioannes Baptista, ora.
Omnes sancti Patriarchæ & Prophetæ, orate.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andrea, ora.
Sancte Iacobe, ora.
Sancte Ioannes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Iacobe, ora.
Sancte Philippe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Mathia, ora.
Sancte Barnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apostoli & Euangelistæ, orate.
Omnes sancti Discipuli Domini, orate.
Omnes sancti Innocentes, orate pro nobis.
Sancte Stephane, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Vincenti, ora.
Sancti Fabiane & Sebastiane, orate pro nobis.
Sancti Ioannes & Paule, orate pro nobis.
Sancti Cosma & Damiane, orate pro nobis.
Sancti Geruasi & Protasi, orate pro nobis.
Omnes sancti Martyres, orate pro nobis.
Sancte Siluester, ora.
Sancte Gregori, ora.
Sancte Ambrosi, ora.
Sancte Augustine, ora.
Sancte Hieronyme, ora.

Sancte

Sancte Martine, ora.
Sancte Nicolae, ora.
Omnes sancti Pontifices & Confessores, orate.
Omnes sancti Doctores, orate pro nobis.
Sancte Antoni, ora.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Bernarde, ora.
Sancte Dominice, ora.
Sancte Francisce, ora.
Omnes Sancti Sacerdotes & Leuitæ. orate.
Omnes sancti Monachi & Eremitæ, orate.
Sancta Maria Magdalena, ora pro nobis.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lucia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcilia, ora.
Sancta Catharina, ora.
Sancta Anastasia, ora.
Omnes sanctæ Virgines & Viduæ, orate.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, Intercedite pro nobis.
Propitius esto, Parce nobis Domine.
Propitius esto, Exaudi nos Domine.
Ab omni malo, Libera nos Domine.
Ab omni peccato, libera.
Ab ira tua, libera.
A subitanea & improuisa morte, libera.
Ab insidiis diaboli, libera.
Ab ira, & odio, & omni mala voluntate, libera.
A spiritu fornicationis, libera.
A fulgure & tempestate, libera nos Domine.
A morte perpetua, libera.
Per mysterium sanctæ incarnationis tuæ, libera.
Per aduentum tuum, libera.
Per natiuitatem tuam, libera.
Per baptismum, & sanctum ieiunium tuum, libera.
Per crucem & passionem tuam, libera.
Per mortem & sepulturam tuam, libera.
Per sanctam resurrectionem tuam, libera.
Per admirabilem ascensionem tuam, libera.
Per aduentum Spiritus sancti Paracliti, libera.
In die iudicij, libera.
Peccatores, Te rogamus audi nos.
Vt nobis parcas, te rogamus.
Vt nobis indulgeas, te rogamus audi nos.
Vt ad veram pœnitentiam nos perducere digneris, te rogamus audi nos.
Vt Ecclesiam tuam sanctam regere & conseruare digneris, te rogamus.
Vt domnum Apostolicum & omnes Ecclesiasticos ordines in sancta religione conseruare digneris, te rogamus audi nos.
Vt inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliare digneris, te rogamus audi nos.

Vt

Vt regibus & principibus Christianis pacem & veram concordiam donare digneris, te rogamus.

Vt cuncto populo Christiano pacem & vnitatem largiri digneris, te rogamus.

Vt nosmetipsos in tuo sancto seruitio confortare & conseruare digneris, te rogamus audi nos.

Vt mentes nostras ad cælestia desideria erigas, te rogamus audi nos.

Vt omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas, te rogamus.

Vt animas nostras, fratrum, propinquorum, & benefactorum nostrorum ab æterna damnatione eripias, te rogamus.

Vt fructus terræ dare & conseruare digneris, te rogamus audi nos.

Vt omnibus fidelibus defunctis requiem æternam donare digneris, te rogamus.

Vt nos exaudire digneris, te rogamus ad nos.

Fili Dei, te rogamus.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Parce nobis Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Exaudi nos Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Miserere nobis.

Christe audi nos. Christe exaudi nos. Kyrie eleïson. Christe eleïson. Kyrie eleïson. Pater noster. secretò. ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos à malo. Psalmus 69.

DEus in adiutorium meum intende: * Domine ad adiuuandum me festina.

Confundantur & reuereantur, * qui quærunt animam meam.

Auertantur retrorsum, & erubescant, * qui volunt mihi mala:

Auertantur statim erubescentes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & lætentur in te omnes qui quærunt te: * & dicant semper: Magnificetur Dominus: qui diligunt salutare tuum.

Ego verò egenus, & pauper sum: * Deus adiuua me.

Adiutor meus, & liberator meus es tu: * Domine ne morêris.

Gloria Patri. Sicut erat.

Vers. Saluos fac seruos tuos. Resp. Deus meus sperantes in te. Vers. Esto nobis Domine turris fortitudinis. ℟. A facie inimici. ℣. Nihil proficiat inimicus in nobis. ℟. Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis. ℣. Domine non secundùm pecca-

peccata nostra facias nobis. ℟. Neque secundùm iniquitates nostras retribuas nobis. ℣. Oremus pro Pontifice nostro. N. ℟. Dominus conseruet eum, & viuificet eum, & beatum faciat eum in terra, & non tradat eum in animam inimicorum eius. ℣. Oremus pro benefactoribus nostris. ℟. Retribuere dignare Domine omnibus nobis bona facientibus propter nomen tuum vitam æternam, Amen. Vers. Oremus pro fidelibus defunctis. ℟. Requiem æternam dona eis Domine: & lux perpetua luceat eis. ℣. Requiescant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro fratribus nostris absentibus. ℟. Saluos fac seruos tuos, Deus meus, sperantes in te. Vers. Mitte eis Domine auxilium de sancto. Resp. Et de Sion tuere eos. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oremus. Oratio.

DEus, cui proprium est misereri semper, & parcere: suscipe deprecationem nostram, vt nos, & omnes famulos tuos, quos delictorum catena constringit, miseratio tuæ pietatis clementer absoluat.

EXaudi, quæsumus Domine, supplicum preces, & confitentium tibi parce peccatis: vt pariter nobis indulgentiam tribuas benignus & pacem.

INeffabilem nobis, Domine, misericordiam tuam clementer ostende: vt simul nos & à peccatis omnibus exuas, & à pœnis, quas pro his meremur, eripias.

DEus, qui culpa offenderis, pœnitentia placaris, preces populi tui supplicantis propitius respice: & flagella tuæ iracūdiæ, quæ pro peccatis nostris meremur, auerte.

OMnipotens sempiterne Deus, miserere famulo tuo Pontifici nostro N. & dirige eum secundùm tuam clementiam in viam salutis æternæ: vt te donante tibi placita cupiat, & tota virtute perficiat.

DEus, à quo sancta desideria, recta consilia, & iusta sunt opera, da seruis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; vt & corda nostra mandatis tuis dedita, & hostium sublata formidine, tempora sint tua protectione tranquilla.

VRe igne sancti Spiritus renes nostros, & cor nostrum, Domine: vt tibi casto corpore seruiamus, & mundo corde placeamus.

Fidelium

Fidelium Deus omnium Conditor & Redemptor, animabus famulorum famularumque tuarum remiſſionem cunctorum tribue peccatorum; vt indulgentiam, quam ſemper optauerunt, piis ſupplicationibus conſequantur.

Actiones noſtras, quæſumus Domine, aſpirando præueni, & adiuuando proſequere: vt cuncta noſtra oratio & operatio à te ſemper incipiat, & per te cœpta finiatur.

Omnipotens ſempiterne Deus, qui viuorum dominaris ſimul & mortuorum, omniumque miſereris, quos tuos fide & opere futuros eſſe prænoſcis: te ſupplices exoramus; vt pro quibus effundere preces decreuimus, quoſque vel præſens ſæculum adhuc in carne retinet, vel futurum iam exutos corpore ſuſcepit, intercedentibus omnibus Sanctis tuis, pietatis tuæ clementia, omnium delictorum ſuorum veniam conſequantur. Per Dominum noſtrum.

℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. ℣. Exaudiat nos omnipotens & miſericors Dominus. ℟. Amen.

℣. Et fidelium animæ per miſericordiam Dei requieſcant in pace. ℟. Amen.

ORDO COMMENDATIONIS ANIMÆ.

Primùm dicuntur Litaniæ breues in hunc modum.

Kyrie eleïſon. Chriſte eleïſon. Kyrie eleïſon.
Sancta Maria, Ora pro eo.
Omnes ſancti Angeli & Archangeli, Orate pro eo.
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus iuſtorum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Ioannes Baptiſta, ora.
Omnes Sancti Patriarchæ & Prophetæ, orate.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andrea, ora.
Sancte Ioannes, ora.
Omnes ſancti Apoſtoli & Euangeliſtæ, orate.
Omnes ſancti Diſcipuli Domini, orate.
Omnes ſancti Innocentes, orate pro eo.
Sancte Stephane, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Omnes ſancti Martyres, orate pro eo.
Sancte Silueſter, ora.
Sancte Gregori, ora.
Sancte Auguſtine, ora.
Omnes ſancti Pontifices & Confeſſores, orate.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Franciſce, ora.
Omnes ſancti Monachi & Eremitæ, orate.
Sancta Maria Magdalena, ora pro eo.

Sancta

Sancta Lucia, ora.
Omnes Sanctæ Virgines & Viduæ, orate.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, Intercedite pro eo.
Propitius esto, Parce ei Domine.
Propitius esto, Libera eum Domine.
Propitius esto, libera.
Ab ira tua, libera.
A periculo mortis, libera.
A mala morte, libera.
A pœnis inferni, libera.
Ab omni malo, libera.
A potestate diaboli, libera.
Per natiuitatem tuam, libera.
Per crucem & passionem tuam, libera.
Per mortem & sepulturam tuam, libera.
Per gloriosam resurrectionem tuam, libera.
Per admirabilem ascensionem tuam, libera.
Per gratiam Spiritus sancti Paracliti, libera.
In die iudicij, libera.
Peccatores, Te rogamus, audi nos.
Vt ei parcas, te rogamus.
Kyrie eleïson. Christe eleïson. Kyrie eleïson.

Deinde cùm in agone sui exitus anima anxiatur, dicantur sequentes Orationes.

Oratio.

PRoficiscere anima Christiana de hoc mundo, in nomine Dei Patris omnipotentis, qui te creauit: in nomine Iesu Christi Filij Dei viui, qui pro te passus est: in nomine Spiritus sancti, qui in te effusus est: in nomine Angelorum & Archangelorum: in nomine Thronorum & Dominationum: in nomine Principatuum & Potestatum: in nomine Cherubim & Seraphim: in nomine Patriarcharum & Prophetarum: in nomine sanctorum Apostolorum & Euangelistarum: in nomine sanctorum Martyrum & Confessorum: in nomine sanctorum Monachorum & Eremitarum: in nomine sanctarum Virginum, & omnium Sanctorum & Sanctarum Dei: hodie sit in pace locus tuus, & habitatio tua in sancta Sion. Per eumdem Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Oratio.

DEus misericors, Deus clemens, Deus, qui secundùm multitudinem miserationum tuarum peccatũ pœnitentium deles, & præteritorum criminum culpas venia remissionis euacuas: respice propitius super hunc famulum tuum N. & remissionem omnium peccatorum suorum tota cordis confessione poscentem deprecatus exaudi. Renoua in eo, piissime Pater, quidquid tene-

terrena fragilitate corruptũ, vel quidquid diabolica fraude violatum est: & vnitati corporis Ecclesiæ membrum redemptionis annecte. Miserere Domine gemituum, miserere lacrymarum eius: & non habentem fiduciam, nisi in tua misericordia, ad tuæ sacramentum recõciliationis admitte. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Commendo te omnipotenti Deo, charissime frater, & ei, cuius es creatura, committo; vt cùm humanitatis debitum morte interueniente persolueris, ad auctorem tuum, qui te de limo terræ formauerat, reuertaris. Egredienti itaque animæ tuæ de corpore splendidus Angelorum cœtus occurrat: iudex Apostolorum tibi senatus adueniat: candidatorum tibi Martyrum triumphator exercitus obuiet: liliata rutilantium te Confessorum turma circumdet: iubilantium te Virginum chorus excipiat: & beatæ quietis in sinu Patriarcharum te complexus adstringat: mitis atque festiuus Christi Iesu tibi aspectus appareat, qui te inter assistentes sibi iugiter interesse decernat. Ignores omne quod horret in tenebris, quod stridet in flammis, quod cruciat in tormentis. Cedat tibi teterrimus satanas cum satellitibus suis: in aduentu tuo te comitantibus Angelis contremiscat, atque in æternæ noctis chaos immane diffugiat. Exurgat Deus, & dissipentur inimici eius, & fugiant qui oderunt eum, à facie eius. Sicut deficit fumus, deficiant: sicut fluit cera à facie ignis, sic pereant peccatores à facie Dei: & iusti epulentur, & exultent in conspectu Dei. Confundantur igitur & erubescant omnes tartareæ legiones, & ministri satanæ iter tuum impedire non audeant. Liberet te à cruciatu Christus, qui pro te crucifixus est. Liberet te ab æterna morte Christus, qui pro te mori dignatus est. Constituat te Christus Filius Dei viui intra paradisi sui semper amœna virentia, & inter oues suas te verus ille Pastor agnoscat. Ille ab omnibus peccatis tuis te absoluat; atque ad dexteram suam in electorum suorum te sorte constituat. Redemptorem tuum facie ad faciem videas, & præsens semper assistens, manifestissimam beatis oculis aspicias veritatem. Constitutus igitur inter agmina beatorum, contemplationis diuinæ dulcedine potia-

potiaris in sæcula sæculorum. ℟. Amen. Oratio.

SVſcipe Domine ſeruum tuum in locum ſperandæ ſibi ſaluationis à miſericordia tua. ℟. Amen.

Libera Domine animam ſerui tui ex omnibus periculis inferni, & de laqueis pœnarum, & ex omnibus tribulationibus. ℟. Amen.

Libera Domine animam ſerui tui, ſicut liberaſti Henoch & Eliam de communi morte mundi. ℟. Amen.

Libera Domine animam ſerui tui, ſicut liberaſti Noë de diluuio. ℟. Amen.

Libera Dñe animã ſerui tui, ſicut liberaſti Abraham de Vr Chaldæorum. ℟. Amen.

Libera Domine animam ſerui tui, ſicut liberaſti Iob de paſſionibus ſuis. ℟. Amen.

Libera Domine animam ſerui tui, ſicut liberaſti Iſaac de hoſtia, & de manu patris ſui Abrahæ. ℟. Amen.

Libera Domine animam ſerui tui, ſicut liberaſti Lot de Sodomis, & de flamma ignis. ℟. Amen.

Libera Domine animam ſerui tui, ſicut liberaſti Moyſen de manu Pharaonis regis Ægyptiorum. ℟. Amen.

Libera Dñe animam ſerui tui, ſicut liberaſti Danielem de lacu leonum. ℟. Amen.

Libera Domine animam ſerui tui, ſicut liberaſti tres pueros de camino ignis ardentis, & de manu regis iniqui. ℟. Amen.

Libera Dñe animam ſerui tui, ſicut liberaſti Suſannam de falſo crimine. ℟. Amen.

Libera Domine animam ſerui tui, ſicut liberaſti Dauid de manu regis Saul, & de manu Goliæ. ℟. Amen.

Libera Domine animam ſerui tui, ſicut liberaſti Petrum & Paulum de carceribus. ℟. Amen.

Et ſicut beatiſſimam Theclam virginem & martyrem tuam de tribus atrociſſimis tormentis liberaſti, ſic liberare digneris animam huius ſerui tui, & tecum facias in bonis congaudere cæleſtibus. ℟. Amen. Oratio.

COmmendamus tibi Domine animam famuli tui N. precamurque te Domine Ieſu Chriſte Saluator mundi, vt propter quam ad terram miſericorditer deſcendiſti, Patriarcharum tuorum ſinibus inſinuare non renuas. Agnoſce Domine creaturam tuam, non à diis alienis creatam, ſed à te ſolo Deo viuo & vero; quia non eſt alius Deus præter te, & non eſt ſecundùm opera tua. Lætifica Domine animam eius in conſpectu tuo, & ne memineris ini-

quitatum eius antiquarum, & ebrietatum, quas suscitauit furor siue feruor mali desiderij. Licet enim peccauerit, tamen Patrem, & Filium, & Spiritum sanctum non negauit, sed credidit: & zelum Dei in se habuit, & Deum qui fecit omnia, fideliter adorauit. Oratio.

Delicta iuuentutis, & ignorantias eius, quæsumus, ne memineris Domine: sed secundùm magnam misericordiam tuam memor esto illius in gloria claritatis tuæ. Aperiantur ei cæli, collætentur illi Angeli. In regnum tuum Domine seruum tuum suscipe. Suscipiat eum sanctus Michaël Archangelus Dei, qui militiæ cælestis meruit principatum. Veniant illi obuiàm sancti Angeli Dei, & perducant eum in ciuitatem cælestem Ierusalem. Suscipiat eum beatus Petrus Apostolus, cui à Deo claues regni cælestis traditæ sunt. Adiuuet eum sanctus Paulus Apostolus, qui dignus fuit esse vas electionis. Intercedat pro eo sanctus Ioannes electus Dei Apostolus, cui reuelata sunt secreta cælestia. Orent pro eo omnes sancti Apostoli, quibus à Domino data est potestas ligandi atque soluendi. Intercedant pro eo omnes sancti & electi Dei, qui pro Christi nomine tormenta in hoc sæculo sustinuerunt: vt vinculis carnis exutus, peruenire mereatur ad gloriam regni cælestis: præstante Domino nostro Iesu Christo: Qui cum Patre & Spiritu sancto viuit & regnat in sæcula sæculorum. ℞. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicuntur hi Psalmi, videlicet, Confitemini Domino. 25. & totus Psalm. Beati immaculati. per Horas distributus 26.

Egressa autem anima, dicitur hoc ℟. Subuenite Sancti Dei, occurrite Angeli Domini: Suscipientes animam eius: Offerentes eam in conspectu Altissimi. ℣. Suscipiat te Christus qui vocauit te, & in sinum Abrahæ Angeli deducant te. Suscipientes. ℣. Requiem æternam dona ei Domine: & lux perpetua luceat ei. Offerentes eam.

Deinde Kyrie eleïson. Christe eleïson. Kyrie eleïson.

Posteà Pater noster. secretò. ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℞. Sed libera nos à malo. Vers. Requiem æternam dona ei Domine. Resp. Et lux perpetua luceat ei.

ei. ℣. A porta inferi. ℞. Erue Domine animam eius. Vers. Requiescat in pace. ℞. Amen. ℣ Domine exaudi orationem meam. ℞. Et clamor meus ad te veniat. Vers. Dominus vobiscum. ℞. Et cum spiritu tuo.

Oremus. Oratio.

TIbi Domine commendamus animam famuli tui N vt defunctus sæculo tibi viuat: & quæ per fragilitatem humanæ conuersationis peccata commisit, tu venia misericordissimæ pietatis absterge. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

Ante prandium Sacerdos benedicturus mensam incipit, Benedicite. & alij repetunt, Benedicite. Deinde dicit ℣. Oculi omnium. & alij prosequuntur, In te sperant Domine, & tu das escam illorum in tempore opportuno. Aperis tu manum tuam, & imples omne animal benedictione. Gloria Patri. Sicut erat. Kyrie eleïson. Christe eleïson. Kyrie eleïson. Pater noster. secretò. ℣. Et ne nos. ℞. Sed libera.

Posteà Sacerdos dicit,

Oremus.

BEnedic Domine nos, & hæc tua dona, quæ de tua largitate sumus sumpturi. Per Christum Dominum nostrum. ℞. Amen.

Deinde Lector: Iube domne benedicere. Benedictio. Mensæ cælestis participes faciat nos Rex æternæ gloriæ. ℞. Amen.

Post prandium aguntur gratiæ hoc modo. Dicto à Lectore, Tu autem Domine miserere nobis. ℞. Deo gratias. omnes surgunt.

Sacerdos incipit ℣. Confiteantur tibi Domine omnia opera tua. Resp. Et Sancti tui benedicant tibi. ℣. Gloria Patri. Resp. Sicut erat.

Postea Sacerdos absolutè dicat:

AGimus tibi gratias omnipotens Deus pro vniuersis beneficiis tuis: qui viuis & regnas in sæcula sæculorum. ℞. Amen.

Deinde alternatim dicitur Psalmus. Miserere mei Deus. 63. vel Psalmus 116.

LAudate Dominum omnes Gentes: * laudate eum omnes populi:

Quoniam confirmata est super nos misericordia eius: * & veritas Domini manet in æternum.

Gloria Patri. Sicut erat. Kyrie eleïson. Christe eleïson. Kyrie eleïson. Sacerdos dicit, Pater noster. Vers. Et ne nos inducas in tentationem. Resp. Sed libera

bera nos à malo. Vers. Dispersit, dedit pauperibus. Resp. Iustitia eius manet in sæculum sæculi. Vers. Benedicam Dominum in omni tempore. Resp. Semper laus eius in ore meo. ℣. In Domino laudabitur anima mea. ℟. Audiant mansueti, & lætentur. ℣. Magnificate Dominum mecum. ℟. Et exaltemus nomen eius in idipsum. ℣. Sit nomen Domini benedictum. ℟. Ex hoc nunc & vsque in sæculum.

Deinde fiat Oratio.

Retribuere dignare Domine omnibus nobis bona facientibus propter nomen tuum vitam æternam. ℟. Amen. ℣. Benedicamus Domino. Resp. Deo gratias. ℣. Fidelium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace. Resp. Amen. Pater noster. secretò. Quo finito dicit Sacerdos, Deus det nobis suam pacem. ℟. Amen.

Ante cœnam Sacerdos benedicturus mensam incipit, Benedicite. & alij repetunt, Benedicite.

Deinde Sacerdos incipit ℣. & alij prosequuntur.

Edent pauperes, & saturabuntur, & laudabunt Dominum, qui requirunt eum: viuent corda eorum in sæculum sæculi.

Gloria Patri. Sicut erat.

Kyrie eleïson. Christe eleïson. Kyrie eleïson. Pater noster. secretò. Et ne nos. Oremus. Benedic Domine. vt supra in prandio ccxxj. Iube domne. Benedictio. Ad cœnam vitæ æternæ perducat nos Rex æternæ gloriæ. ℟. Amen.

In fine cœnæ dicitur ℣. Memoriam fecit mirabilium suorum misericors & miserator Dominus: escam dedit timentibus se. Gloria Patri. Sicut erat.

Sacerdos dicat:

Benedictus Deus in donis suis, & sanctus in omnibus operibus suis: qui viuit & regnat in sæcula sæculorum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Psalm. Laudate Dominum omnes Gentes. & reliqua, vt supra ccxxj.

Quando semel comeditur, omnia dicantur vt in cœna.

Prædictus modus benedicendi mensam, & agendi gratias, seruatur omni tempore huius patriæ Vernæ, præterquam diebus infrascriptis, quibus Versiculi & Psalmi tantùm variantur.

Feria quinta in Cœna Domini dicitur absolutè & sine nota ℣. Christus factus est pro nobis obediens vsque ad mortem. Deinde Pater noster, totum secretò. [illegible]

cto, sine pronuntiatione aliqua Sacerdos signo Crucis benedicit mensam: nec dicitur Iube domne, nec, Tu autem.

In fine repetitur ℣. Christus factus est. vt suprà. Postea Psalmus. Miserere mei Deus. 63. Quo finito sine ℣. Gloria Patri. secretò dicitur, Pater noster.

Deinde Sacerdos dicit absolutè Orationem. Oratio.

RESpice, quæsumus Domine, super hanc familiam tuam, pro qua Dominus noster Iesus Christus non dubitauit manibus tradi nocentium, & crucis subire tormentum. & non pronuntiatur, Qui tecum, nec Fidelium animæ. sed secretò dicitur, Pater noster. nec additur, Deus det nobis suam pacem.

In Parasceue eodem modo fit sicut in Cœna Domini, sed additur ad ℣. Christus factus est. Mortem autem crucis.

Sabbato sancto ad benedicendam mensam dicitur, Benedicite. Resp. Benedicite. ℣. Vespere autem Sabbati, quæ lucescit in prima Sabbati, alleluia, Venit Maria Magdalene, & altera Maria videre sepulchrum, alleluia. Gloria Patri. Sicut erat.

In fine repetitur ℣. Vespere autem. vt suprà, cum Gloria Patri. Sicut erat. Psalm. Laudate Dominum omnes Gentes ccxxj. cum Gloria Patri. Kyrie eleïson Christe eleïson. Kyrie eleïson. & alia vt suprà in prima Benedictione. ccxxj.

In die Paschæ, & deinceps vsque ad cœnam sequentis Sabbati, ad benedicendum mensam dicitur ℣. Hæc dies quam fecit Dominus, alleluia, Exultemus & lætemur in ea, alleluia. Gloria Patri.

In fine repetitur, Hæc dies quam. cum Gloria Patri. Psalmus. Confitemini. 25.

In Ascensione Domini, vsque ad Vigiliam Pentecostes exclusiuè. ℣. Ascendit Deus in iubilatione, alleluia, Et Dominus in voce tubæ, alleluia. Gloria Patri.

In fine dicitur ℣. Ascendens Christus in altum, alleluia, Captiuam duxit captiuitatem, alleluia. Gloria Patri. Psalm. Omnes Gentes plaudite manibus. 73. vel, Laudate Dominum. ccxxj.

In Pentecoste, à Vigilia eiusdem inclusiuè vsque ad cœnam sequentis Sabbati exclusiuè ℣. Spiritus Domini repleuit orbem terrarum, alleluia. Et hoc quod continet omnia, scientiam habet vocis, alleluia. Gloria Patri.

In fine dicitur ℣. Repleti sunt omnes Spiritu sancto alleluia,

leluia. Et cœperunt loqui, alleluia. Gloria Patri. Psalmus. Magnus Dominus, & laudabilis. 73. vel Laudate Dominum. ccxxj.

ITINERARIVM.

CLericus, in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari, si cum sociis, in plurali.

Antiphona. In viam pacis.

Canticum Zachariæ.

Lucæ 1. g

BEnedictus Dominus Deus Israël, * quia visitauit, & fecit redemptionem plebis suæ:

Et erexit cornu salutis nobis, * in domo Dauid pueri sui.

Sicut locutus est per os sanctorum, * qui à sæculo sunt, prophetarum eius:

Salutem ex inimicis nostris, * & de manu omnium qui oderunt nos:

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris: * & memorari testamenti sui sancti.

Iusiurandum, quod iurauit ad Abraham patrem nostrum, * daturum se nobis:

Vt sine timore, de manu inimicorum nostrorum liberati, * seruiamus illi;

In sanctitate & iustitia coram ipso, * omnibus diebus nostris.

Et tu puer, Propheta Altissimi vocaberis; * præibis enim ante faciem Domini parare vias eius:

Ad dandam scientiam salutis plebi eius: * in remissionem peccatorum eorum.

Per viscera misericordiæ Dei nostri: * in quibus visitauit nos, oriens ex alto:

Illuminare his, qui in tenebris & in vmbra mortis sedent: * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Gloria Patri, & Filio.

Antiphona. In viam pacis & prosperitatis dirigat nos omnipotens & misericors Dominus: & Angelus Raphaël comitetur nobiscum in via, vt cum pace, salute, & gaudio reuertamur ad propria. Kyrie eleïson. Christe eleïson. Kyrie eleïson. Pater noster. secretò. Vers. Et ne nos inducas in tentationem. Resp. Sed libera nos à malo. Vers. Saluos fac seruos tuos. Resp. Deus meus sperantes in te. Vers. Mitte nobis Domine auxilium de sancto. Resp. Et de Sion tuere nos. Vers. Esto nobis Domine turris fortitudinis. ℟. A facie inimici. ℣. Nihil proficiat inimicus in nobis. ℟. Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis. ℣. Benedictus Dominus die quotidie. ℟. Prosperum iter faciat

ciat nobis Deus ſalutarium noſtrorum. ℣. Vias tuas Domine demonſtra nobis. ℟. Et ſemitas tuas edoce nos. ℣. Vtinam dirigantur viæ noſtræ. ℟. Ad cuſtodiendas iuſtificationes tuas. ℣. Erunt praua in directa. ℟. Et aſpera in vias planas. Verſ. Angelis ſuis Deus mandauit de te. ℟. Vt cuſtodiant te in omnibus viis tuis. Verſ. Domine exaudi orationem meam. Reſp. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Oremus. Oratio.

DEus, qui filios Iſraël per maris medium ſicco veſtigio ire feciſti; quique tribus Magis iter ad te ſtella duce pandiſti: tribue nobis quæſumus iter proſperum, tempuſque tranquillum; vt Angelo tuo ſancto comite ad eum quò pergimus locum, ac demum ad æternæ ſalutis portum peruenire feliciter valeamus.

DEus, qui Abraham puerum tuum de Vr Chaldæorum eductum, per omnes ſuæ peregrinationis vias illæſum cuſtodiſti: quæſumus, vt nos famulos tuos cuſtodire digneris: eſto nobis Domine in procinctu ſuffragium, in via ſolatium, in æſtu vmbraculum, in pluuia & frigore tegumentum, in laſſitudine vehiculum, in aduerſitate præſidium, in lubrico baculus, in naufragio portus: vt te duce quò tendimus, proſperè perueniamus, & demum incolumes ad propria redeamus.

ADeſto, quæſumus Domine, ſupplicationibus noſtris: & viam famulorum tuorum in ſalutis tuæ proſperitate diſpone; vt inter omnes viæ & vitæ huius varietates tuo ſemper protegamur auxilio.

PRæſta, quæſumus omnipotens Deus: vt familia tua per viam ſalutis incedat, & beati Ioannis Præcurſoris hortamenta ſectando, ad eum quem prædixit, ſecura perueniat, Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum Filium tuum: Qui tecum viuit & regnat in vnitate Spiritus ſancti Deus, per omnia ſæcula ſæculorum. Reſp. Amen.

Verſ. Procedamus in pace. Reſp. In nomine Domini. Amen.

OFFICIVM S. VINCENTII FERRERII, CONFESSORIS.

SEMIDVPLEX.

A Sacra Rituum Congregatione approbatum : recitandum ad libitum eorum qui vtuntur Breuiario Romano.

DIE V. APRILIS.

In festo sancti Vincentij Ferrerij Confessoris.

Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis. lxxxv. præter Orationem propriam & Lectiones secundi Nocturni.

Oratio.

Deus, qui Ecclesiam tuam beati Vincentij Confessoris tui meritis & prædicatione illustrare dignatus es : concede nobis famulis tuis : vt & ipsius instruamur exemplis, & ab omnibus eius patrocinio liberemur aduersis. Per Dominum nostrum.

Si celebretur in Quadragesima, fit commemoratio Feriæ.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iiij.

Vincentius honesta stirpe Valentiæ in Hispania natus, ab ineunte ætate cor gessit senile. Qui dum caliginosi huius sæculi labilem cursum pro ingenij sui modulo consideraret, Religionis habitum in Ordine Prædicatorum decimo octauo ætatis suæ anno suscepit; & emissa solemni professione, sacris litteris sedulò incumbens, Theologiæ lauream summa cum laude consecutus est. Mox obtenta à Superioribus licentia, verbum

bum Dei prædicare, Iudæorum perfidiam arguere, Saracenorum errores confutare tanta virtute & efficacia cœpit, vt ingentem ipsorum infidelium multitudinem ad Christi fidem perduxerit, & multa Christianorum millia, à peccatis ad pœnitentiam, à vitiis ad virtutem reuocarit. Electus enim à Deo, vt monita salutis in omnes gentes, tribus & linguas diffunderet, & extremi tremendiq́ue iudicij diem appropinquare ostenderet, omnium auditorum animos terrore concussos, atque à terrenis affectibus auulsos, ad Dei amorem excitabat.

Resp. Honestum fecit illum Dominus, & custodiuit eum ab inimicis, & à seductoribus tutauit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

IN hoc autem Apostolico munere hic vitæ eius tenor perpetuus fuit. Quotidie Missam summo manè cum cantu celebrauit, quotidie ad populum concionem habuit; inuiolabile semper ieiunium, nisi vrgens adesset necessitas, seruauit; sancta & recta consilia nulli denegauit; carnes numquam comedit, nec vestem lineam induit; populorum iurgia sedauit, dissidentia regna pace composuit: & cùm vestis inconsutilis Ecclesiæ diro schismate scinderetur, vt vniretur, & vnita seruaretur, plurimùm laborauit. Virtutibus omnibus claruit, suosq́ue detractores & persecutores, in simplicitate & humilitate ambulans, cum mansuetudine recepit, & amplexus est.

℟. Amauit eum Dominus, & ornauit eum, stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronauit eum. Vers. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornauit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

PEr ipsum diuina virtus, in confirmationem vitæ & prædicationis eius, multa signa & miracula fecit. Nam frequentissimè super ægros manus imposuit, & sanitatem adepti sunt: spiritus immundos è corporibus expulit; surdis auditum, mutis loquelam, cæcis visum restituit; leprosos mundauit, mortuos suscitauit. Senio tandem & morbo confectus infatigabilis Euangelij præco, plurimis Europæ prouinciis cum ingenti animarum fructu peragratis, Venetiæ in Britannia minori prædicationis & vitæ

cursum

cursum feliciter consummauit, anno salutis millesimo quadringentesimo decimo nono, quem Calixtus Tertius Sanctorum numero adscripsit.

℟. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, & peruenit ad cælestia regna. Quia te. Gloria Patri. Quia te.

In tertio Nocturno, Homilia sancti Gregorij Papæ in Euangelium. Sint lumbi vestri præcincti. de Communi Confessoris non Pontificis. xciiij.

PSALMORVM INDEX.

AD Dominum cùm tribularer. 119. 140
Ad te Domine clamabo. 27. 52
Ad te Dñe leuaui animam. 24. 33
Ad te leuaui oculos meos. 122. 141
Afferte Domino filij Dei. 28. 53
Attendite popule meus. 77. 97
Audite hæc omnes Gentes. 48. 73
BEati immaculati in via. 118. 26
Beati omnes qui timent. 127. 143
Beati quorum remissæ. 31. 55
Beatus qui intelligit super. 40. 69
Beatus vir, qui non abijt. 1. 4
Beatus vir, qui timet Dominum. 111. 136
Benedicam Dominum in omni tempore. 33. 57
Benedic anima mea. 102. 121
Benedic anima mea. 103. 122
Benedictus Dñs Deus. 143. 152
Benedixisti Dñe terram. 84. 108
Bonum est confiteri Domino. 91. 119. 131
CAeli enarrant. 18. 16
Cantate Domino canticum nouum. 149. 22
Cantate Domino. 95. 113
Cantate Domino. 97. 117
Confitebimur tibi Deus. 74. 96
Confitebor tibi Domine. 9. 7
Confitebor tibi Domine. 110. 135
Confitebor tibi Domine. 137. 148
Confitemini Domino, & inuocate. 104 123
Confitemini Domino quoniam. 105. 125
Confitemini Domino quoniam 106. 127
Confitemini Dño quoniam. 117. 25
Confitemini Domino quoniam. 135. 146
Conserua me Domine. 15. 11
Credidi propter quod 115 139
Cum inuocarem, exaudiuit. 4. 157
DE profundis clamaui. 129. 144
Deus auribus nostris. 43. 70
Deus deorum Dominus. 49. 74
Deus Deus meus ad te de. 62. 20
Deus Deus meus, respice. 21. 35
Deus in adiutorium meum. 69 91
Deus in nomine tuo saluum. 53 25
Deus iudicium tuum Regi. 71 92
Deus laudem meam ne tacueris. 108. 129
Deus misereatur nostri, & 66. 20
Deus noster refugium 45. 72
Deus, quis similis erit 82 106
Deus repulisti nos, & destruxisti. 59. 82
Deus stetit in synagoga. 81. 106
Deus venerunt Gentes. 78. 101
Deus vltionum Dominus. 93. 112
Dilexi, quoniam exaudiet. 114. 139
Diligam te Domine fortitudo. 17. 13
Dixi: Custodiam vias meas. 38 67
Dixit Dominus Domino. 109 135
Dixit iniustus vt delinquat 35. 59
Dixit insipiens in corde suo. 13. 10
Dixit insipiens in corde suo. 52 78
Domine clamaui ad te. 140. 150
Domine Deus meus, in te. 7. 6
Domine Deus salutis meæ. 87. 109
Domine Dominus noster. 8. 6
Domine exaudi orationem. 101. 120
Domine exaudi orationem. 142. 115
Domine in virtute tua 20. 17
Domine, ne in furore tuo arguas me. 6. 5
Domine, ne in furore tuo. 37. 61
Domine, non est exaltatum. 130. 144
Domine probasti me &. 138. 149
Domine, quid multiplicati. 3. 5
Domine, quis habitabit. 14. 10

Domine

Domine refugiũ factus es. 89. 103
Domini est terra. 23. 33
Dominus illuminatio mea. 26. 51
Dominus regit me. 22. 35
Dominus regnauit, decorem. 92. 19
Dominus regnauit, exultet. 96. 114
Dominus regnauit, irascantur. 98. 118
Ecce nunc benedicite 133. 159
Ecce quàm bonum 132. 145
Eripe me de inimicis 58. 81
Eripe me Domine ab. 139. 150
Eructauit cor meum verbũ. 44. 71
Exaltabo te Deus meus. 144. 152
Exaltabo te Dñe quoniam. 29. 53
Exaudiat te Dominus 19. 16
Exaudi Deus deprecationẽ. 60. 83
Exaudi Deus orationem 54. 79
Exaudi Deus orationem. 63. 84
Exaudi Domine iustitiam. 16. 12
Expectans expectaui Dñm. 39. 68
Exultate Deo adiutori. 80. 105
Exultate iusti in Domino. 32. 56
Exurgat Deus & dissipetur 67. 85
Fundamenta eius in montibus. 86. 109
Inclina Domine aurem tuam. 85. 108
In conuertendo Dominus. 125. 142
In Domino confido. 10. 9
In exitu Israël de Aegypto. 113. 137
In te Domine speraui. 30. 54. 158
In te Domine speraui. 70. 91
Iubilate Deo omnis terra. 65. 84
Iubilate Deo omnis terra. 99. 19. 118
Iudica Domine nocentes me. 34 58
Iudica me Deus, & discerne. 42 76
Iudica me Domine, quoniã. 25 34
Laetatus sum in his. 121. 141
Lauda anima mea. 145. 153
Lauda Ierusalem. 147. 154
Laudate Dñm de caelis. 148. 21
Laudate Dñm in sanctis. 150. 22
Laudate Dñm omnes. 116. 140
Laudate Dominum quoniam. 146 154
Laudate nomen Domini. 134. 146
Laudate pueri Dominum. 112. 136
Leuaui oculos meos in montes. 120. 140
Magnus Dominus, &c. 47. 73
Memento Domine. 131. 145
Miserere mei Deus, miserere. 56. 80
Miserere mei Deus, quoniã. 55 80
Miserere mei Deus secundùm. 50. 63
Misericordiam & iudicium. 100. 119
Misericordias Domini. 88. 110
Nisi Dominus aedificauerit domum. 126. 143
Nisi quia Dominus. 123. 142
Noli aemulari in malignantibus. 36 60
Nonne Deo subiecta erit. 61. 83
Notus in Iudaea Deus 75 96
Omnes Gentes plaudite manibus. 46. 73
Paratum cor meum Deus. 107 129
Quàm bonus Israël. 72. 93
Quàm dilecta tabernacula tua. 83. 107
Quare fremuerunt. 2. 4
Quemadmodum desiderat. 41. 69
Qui confidunt in Domino. 124. 142
Quid gloriaris in malitia. 51. 75
Qui habitat in adiutorio 90. 158
Qui regis Israel, intende. 79 101
Saepe expugnauerunt. 128. 143
Saluum me fac Deus. 68. 89
Saluum me fac Domine. 11. 9
Si verè vtique iustitiam. 57. 88
Super flumina Babylonis 136. 148
Te decet hymnus Deus. 64. 87
Venite, exultemus Domino. 94. 2 64
Verba mea auribus. 5.
Voce mea ad Dominum clamaui. 76. 96
Voce mea ad Dominum. 141. 151
Vsquequò Domine obliuisceris 12. 9
Vt quid Deus repulisti in finem. 73. 94

CANTICORVM INDEX.

Audite cæli quæ loquor. 132
Benedicite omnia opera. 20
Benedictus Dominus Deus Israël. 23
Cantemus Domino: gloriosè. 103
Confitebor tibi Domine. 65
Domine audiui auditionem. 115
Ego dixi: In dimidio dierum. 77
Exultauit cor meum in Domino 38
Magnificat anima mea Dominum. 139
Nunc dimittis seruum tuum. 159
Quicumque vult saluus esse. 27
Te Deum laudamus. 18

HYMNORVM INDEX.

AD Regias Agni dapes. 138
Æterna Christi munera. iij
Aeterne Rex altissime. 416
Alto ex Olympi vertice. cxlij
Audi benigne Conditor. 138
Aue maris stella. clvij
Aurora Cælum purpurat. 344
Beata nobis gaudia. 476
Beate Pastor Petre. 495
Cælestis Vrbs Ierusalem. cxxxj
Christe, sanctorum decus Angelorum. 585
Christo profusum sanguinem. xcj
Deus tuorum militum. xxvj
Ex more docti mystico. 3
Exultet orbis gaudijs. ij
Fortem virili pectore. cxxij
Huius oratu, Deus alme. cxxiij
Iam Christus astra. 470
Iam lucis orto sidere. 24
Iesu corona celsior. xcv
Iesu, corona Virginum. ciiij
Iesu Redemptor omnium. lxxvj
Inuicte Martyr, vnicum. xxxvj
Iste Confessor Domini, colentes. lxv. lxxxv.
Lustra sex qui iam peregit. 244
Memento, rerum Conditor. clxxv
Nullis te genitor. 532
Nunc sancte nobis Spiritus. 41
O gloriosa Virginum. clix
O sol salutis, intimis. 23
Pange lingua gloriosi Lauream. 232. 239.
Paschale mundo gaudium. xxiiij
Quem terra, pontus, sidera. clviij
Quodcumque in orbe. 490
Rector potens verax Deus. 45
Regali solio fortis. 532
Rerum Deus tenax vigor. 48
Rex gloriose Martyrum. xlj
Rex sempiterne Cælitum. 3
Salutis humanæ Sator. 415
Sanctorum meritis. xlix
Te lucis ante terminum. 159
Te splendor & virtus. 576
Tristes erant Apostoli. xxij
Veni Creator Spiritus. 469
Vexilla Regis prodeunt. 557
Virginis Proles, Opifexque. cv

OFFICIVM
SEPTEM DOLORVM
B. MARIÆ VIRGINIS,

In omnibus Hiſpaniarum Regnis celebrandum.

Oratio.

Deus, in cujus passione secundum Simeonis prophetiam, dulcissimam animam gloriosae Virginis et Matris Mariae doloris gladius pertransivit: concede propitius; ut qui transfixionem ejus, et passionem venerando recolimus, gloriosis meritis, et precibus omnium Sanctorum Cruci fideliter astantium intercedentibus, passionis tuae effectum felicem consequamur. Qui vi.

OFFICIVM SEPTEM DOLORVM B. MARIÆ VIRGINIS.

FERIA SEXTA

Post Dominicam Passionis celebratur Officium Septem Dolorum B. Mariæ virginis, ritu duplici.

Ad Vesperas, Antiphona. Vadam ad montem myrrhæ, & ad collem thuris.

Psalmus 115.

Credidi, propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, * pro omnibus, quæ retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam: * & nomen Domini inuocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo eius: * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum eius.

O Domine, quia ego seruus tuus: * ego seruus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini inuocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi eius: * in atriis domus Domini, in medio tui Ierusalem.

Antiphona. Vadam ad montem myrrhæ, & ad collem thuris.

Antiph. Dilectus meus candidus & rubicundus: comæ capitis sicut purpura Regis vincta canalibus.

Psalmus 119.

Ad Dominum cùm tribularer clamaui: * & exaudiuit me.

Domine libera animam meam à labiis iniquis, * & à lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam?

Sagittæ potentis acutæ, * cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: habitaui cum habitantibus Cedar: * multum incola fuit anima mea.

Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus: * cùm

loquebar illis, impugnabant me gratis.

Antiphona. Dilectus meus candidus & rubicundus: comæ capitis eius sicut purpura Regis vincta canalibus.

Antiphona. Quò abiit dilectus tuus, ô pulcherrima mulierum! Quò dilectus tuus declinauit?

Psalmus 139.

ERipe me Domine ab homine malo: * à viro iniquo eripe me.

Qui cogitauerunt iniquitates in corde: * tota die constituebant prælia.

Acuerunt linguas suas sicut serpentis:* venenum aspidum sub labijs eorum.

Custodi me Domine de manu peccatoris: * & ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitauerunt supplantare gressus meos: * absconderunt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum: * iuxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino: Deus meus es tu: * exaudi Domine vocem deprecationis meæ.

Domine, Domine virtus salutis meæ: * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me Domine à desiderio meo peccatori: * cogitauerunt contra me, ne derelinquas me, ne fortè exaltentur,

Caput circuitus eorum: * labor labiorum ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones, in ignem deiicies eos: * in miseriis non subsistent.

Vir linguosus non dirigetur in terra: * virum iniustum mala capient in interitu.

Cognoui quia faciet Dominus iudicium inopis: * & vindictam pauperum.

Verumtamen iusti confitebuntur nomini tuo: * & habitabunt recti cum vultu tuo.

Antiphona. Quò abiit dilectus tuus, ô pulcherrima mulierum! Quò dilectus tuus declinauit?

Antiph. Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi, inter vbera mea commorabitur.

Psalmus 140.

DOmine clamaui ad te, exaudi me: * intende voci meæ, cùm clamauero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: * eleuatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Pone me Domine custodiam ori meo: * & ostium circumstantiæ labiis meis.

Non declines cor meum in verba malitiæ, * & ad excusandas excusationes in peccatis.

Cum hominibus operantibus iniquitatem: * & non com-

municabo cum electis eorum.

C orripiet me iustus in misericordia, & increpabit me: * oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Q uoniam adhuc & oratio mea in beneplacitis eorum: * absorpti sunt iuncti petræ iudices eorum.

A udient verba mea, quoniam potuerunt: * sicut crassitudo terræ erupta est super terram.

D issipata sunt ossa nostra secus infernum: quia ad te Domine Domine oculi mei: * in te speraui, non auferas animam meam.

C ustodi me à laqueo, quem statuerunt mihi: * & à scandalis operantium iniquitatem.

C adent in retiaculo eius peccatores: * singulariter sum ego donec transeam.

Antiph. Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi, inter vbera mea commorabitur.

Antiphona. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.

Psalmus 141.

V Oce mea ad Dominum clamaui: * voce mea ad Dominum deprecatus sum:

E ffundo in conspectu eius orationem meam, * & tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

I n deficiendo ex me spiritum meum, * & tu cognouisti semitas meas.

I n via hac qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.

C onsiderabam ad dexteram, & videbam: * & non erat qui cognosceret me.

P eriit fuga à me, * & non est qui requirat animam meam.

C lamaui ad te Domine, * dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viuentium.

I ntende ad deprecationem meam: * quia humiliatus sum nimis.

L ibera me à persequentibus me: * quia confortati sunt super me.

E duc de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo: * me expectant iusti, donec retribuas mihi.

Antiphona. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.

Capitulum. *Isaiæ 53.*

Q Uis credidit auditui nostro, & brachium Domini cui reuelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, & sicut radix de terra sitienti.

Hymnus.

S Tabat Mater dolorosa,
Iuxta Crucem lacrymosa,
Dum pendebat Filius.

Cuius animam gementem,
Contristantem, & dolentem,
Pertransiuit gladius.
O quam tristis & afflicta
Fuit illa benedicta
Mater Vnigeniti!
Quæ mœrebat, & dolebat,
Et tremebat cùm videbat
Nati pœnas inclyti.
Quis est homo qui non fleret,
Christi matrem si videret,
In tanto supplicio?
Quis non posset contristari,
Piam matrem contemplari
Dolentem cum Filio?
Pro peccatis suæ gentis
Vidit Iesum in tormentis,
Et flagellis subditum.
Vidit suum dulcem natum
Morientem, desolatum,
Dum emisit spiritum.
Eia mater fons amoris,
Me sentire vim doloris
Fac, vt tecum lugeam.
Fac, vt ardeat cor meum
In amando Christum Deum,
Vt sibi complaceam.
Amen.

V. Ora pro nobis Virgo dolorosissima. R. Vt digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnificat, Antiphona. Tuam ipsius animam (ait ad Mariam Simeon) pertransiuit gladius.

Oratio.

INterueniat pro nobis, quæsumus Domine Iesu Christe, nunc & in hora mortis nostræ apud tuam clementiam beata virgo Maria mater tua, cuius sacratissimam animam in hora tuæ passionis doloris gladius pertransiuit. Qui viuis & regnas cum Deo Patre in vnitate Spiritus sancti Deus per omnia sæcula sæculorum.

Ad Matutinū, Inuitatorium. Dolores gloriosæ recolentes Virginis, Dominum pro nobis passum, * Venite adoremus. Psalmus Venite, exultemus.

Hymnus.

SAncta mater istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo validè.
Tui nati vulnerati,
Tam dignati pro me pati
Pœnas mecum diuide.
Fac me verè tecum flere
Crucifixo condolere,
Donec ego vixero.
Iuxta Crucem tecum stare,
Te libenter sociare
In planctu desidero. Amē.

In primo Nocturno: Aña. Astiterunt reges terræ, & principes conuenerunt in vnum aduersus Dominum, & aduersus Christum eius.

Psalmus 2.

QVare fremuerunt Gentes, * & populi meditati sunt inania?

Astite-

Aſtiterunt reges terræ, & principes conuenerunt in vnum * aduerſus Dominum, & aduerſus Chriſtum eius.

Dirumpamus vincula eorum: * & proiiciamus à nobis iugum ipſorum.

Qui habitat in cælis, irridebit eos: * & Dominus ſubſannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira ſua, * & in furore ſuo conturbabit eos.

Ego autem conſtitutus ſum rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum eius, * prædicans præceptum eius

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Poſtula à me, & dabo tibi Gentes hereditatem tuam, * & poſſeſſionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea, * & tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini qui iudicatis terrã.

Seruite Domino in timore: * & exultate ei cum tremore.

Apprehendite diſciplinam, nequando iraſcatur Dominus, * & pereatis de via iuſta.

Cùm exarſerit in breui ira eius, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Antiphona. Aſtiterunt reges terræ, & principes conuenerunt in vnum aduerſus Dominum, & aduerſus Chriſtum eius.

Antiphona. Voce mea ad Dominum clamaui, & exaudiuit me de monte ſancto ſuo.

Pſalmus 3.

Domine, quid multiplicati ſunt qui tribulant me? * multi inſurgunt aduerſum me.

Multi dicunt animæ meæ: * non eſt ſalus ipſi in Deo eius.

Tu autem Domine ſuſceptor meus es, * gloria mea, & exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamaui: * & exaudiuit me de monte ſancto ſuo.

Ego dormiui, & ſoporatus ſum: * & exurrexi, quia Dominus ſuſcepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, ſaluum me fac Deus meus.

Quoniam tu percuſſiſti omnes aduerſantes mihi ſine cauſa: * dentes peccatorum contriuiſti.

Domini eſt ſalus: * & ſuper populũ tuum benedictio tua.

Antiph. Voce mea ad Dominum clamaui, & exaudiuit me de monte ſancto ſuo.

Antiphona. Factum eſt cor meum tamquam cera liqueſcens in medio ventris mei.

Pſalmus 12.

Vſquequò Domine obliuiſceris me in finem? *

Vſquequò auertis faciem tuam à me?

Quamdiu ponam conſilia in anima mea: * dolorem in corde meo per diem?

Vſquequò exaltabitur inimicus meus ſuper me? * reſpice, & exaudi me Domine Deus meus.

Illumina oculos meos, ne vmquam obdormiam in morte: * ne quando dicat inimicus meus: Præualui aduerſus eum.

Qui tribulant me, exultabunt ſi motus fuero: * ego autem in miſericordia tua ſperaui.

Exultabit cor meum in ſalutari tuo: cantabo Domino qui bona tribuit mihi: * & pſallam nomini Domini altiſſimi.

Antiphona. Factum eſt cor meum tamquam cera liqueſcens in medio ventris mei.

Verſ. Poſuit me deſolatam. ℟. Tota die mœrore confectam. Pater noſter. Abſolutio. Exaudi Domine. ℣ Iube domne. Benedictio Benedictione perpetua.

De Iſaia Propheta.

Lectio j. *Cap. 53.*

Qvis credidit auditui noſtro? Et brachium Domini cui reuelatum eſt? Et aſcendet ſicut virgultum coram eo, & ſicut radix de terra ſitienti: non eſt ſpecies ei, neque decor: & vidimus eum, & non erat aſpectus, & deſiderauimus eum: Deſpectum, & nouiſſimum virorum, virum dolorum, & ſcientem infirmitatem: & quaſi abſconditus vultus eius & deſpectus, vnde nec reputauimus eum. Verè languores noſtros ipſe tulit, & dolores noſtros ipſe portauit: & nos putauimus eum quaſi leproſum, & percuſſum à Deo, & humiliatum. Ipſe autem vulneratus eſt propter iniquitates noſtras, attritus eſt propter ſcelera noſtra: diſciplina pacis noſtræ ſuper eum, & liuore eius ſanati ſumus.

℟. Dilectus meus candidus, & rubicundus, & totus deſiderabilis: * Omnis enim figura eius amorem ſpirat, & ad redamandum prouocat caput inclinatum, manus expanſæ, pectus apertum. Verſ. Piis, ô Virgo, ſpectas eum oculis, contemplans in eo non tam vulnerum liuorem, quàm mundi ſalutem. Omnis enim. Benedict. Vnigenitus Dei filius.

Lectio ij.

Omnes nos quaſi oues errauimus, vnuſquiſque in viam ſuam declinauit: & poſuit Dominus in eo iniquitatem omnium noſtrum.

Oblatus est, quia ipse voluit, & non aperuit os suum: sicut ouis ad occisionem ducetur, & quasi agnus coram tondente se obmutescet, & non aperiet os suum. De angustia, & de iudicio sublatus est: generationem eius quis enarrabit? quia abscissus est de terra viuentium: propter scelus populi mei percussi eum. Et dabit impios pro sepultura, & diuitem pro morte sua: eò quòd iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore eius.

℟. Manus eius tornatiles, clauorum cuspide terebratæ. * Humanæ salutis pretio quasi hyacinthis refertæ. ℣. Cornua in manibus eius: ibi abscondita est fortitudo eius: sunt enim manus eius. Humanæ salutis. Benedictio Spiritus sancti gratia.

Lectio iij.

ET Dominus voluit conterere eum in infirmitate: si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longæuum, & voluntas Domini in manu eius dirigetur. Pro eo quòd laborauit anima eius, videbit & saturabitur: in scientia sua iustificabit ipse iustus seruus meus multos, & iniquitates eorum ipse portabit. Ideò dispertiam ei plurimos, & fortium diuidet spolia, pro eo quòd tradidit in mortem animam suam, & cum sceleratis reputatus est: & ipse peccata multorum tulit, & pro transgressoribus rogauit.

℟. Diligebat Iesus Ioannem, quoniam specialis prærogatiua castitatis ampliori dilectione fecerat dignum: * Quia virgo electus ab ipso, virgo in æuum permansit. Vers. In Cruce denique moriturus huic matrem virginem virgini commendauit. Quia specialis. Gloria Patri. Quia specialis.

In secundo Nocturno, Añ. Inimici mei dixerunt mala mihi: Quando morietur, & peribit nomen eius.

Psalmus 40.

BEatus qui intelligit super egenum & pauperem: * in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conseruet eum, & viuificet eum, & beatum faciat eum in terra: * & non tradat eum in animam inimicorum eius.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris eius: * vniuersum stratum eius versasti in infirmitate eius.

Ego dixi: Domine miserere mei: * sana animam meam; quia peccaui tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi: * Quando morietur, & peribit nomen eius?

Et si ingrediebatur vt videret, vana loquebatur, * cor eius congregauit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras, * & loquebatur in idipsum.

Aduersum me susurrabant omnes inimici mei: * aduersum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt aduersum me. * Numquid qui dormit, non adijciet vt resurgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo speraui: * qui edebat panes meos, magnificauit super me supplantationem.

Tu autem Domine miserere mei, & resuscita me: * & retribuam eis.

In hoc cognoui, quoniam voluisti me: * quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti: * & confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dominus Deus Israël à sæculo, & vsque in sæculum: * fiat, fiat.

Antiphona. Inimici mei dixerunt mala mihi: Quando morietur, & peribit nomen eius.

Antiphona. Deus, vitam meam annuntiaui tibi: posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Psalmus 55.

Miserere mei Deus, quoniam conculcauit me homo: * tota die impugnans tribulauit me.

Conculcauerunt me inimici mei tota die: * quoniam multi bellantes aduersum me.

Ab altitudine diei timebo: * ego verò in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos, in Deo speraui: * non timebo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabantur: * aduersum me omnes cogitationes eorum, in malum.

Inhabitabunt, & abscondent: * ipsi calcaneum meum obseruabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo saluos facies illos: * in ira populos confringes.

Deus, vitam meam annuntiaui tibi: * posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Sicut & in promissione tua: * tunc conuertentur inimici mei retrorsum:

In quacumque die inuocauero te: * ecce cognoui quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem: * in Deo speraui, non timebo quid faciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua: * quæ reddam, laudationes tibi.

Quo-

Quoniam eripuisti animam meam de morte, & pedes meos de lapsu: * vt placeam coram Deo in lumine viuentium.

Antiph Deus, vitam meam annuntiaui tibi: posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Añā Filij hominum, dentes eorum arma & sagittæ: & lingua eorum gladius acutus.

Psalmus 56.

MIserere mei Deus, miserere mei: * quoniam in te confidit anima mea.

Et in vmbra alarum tuarum sperabo, * donec transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum: * Deum qui benefecit mihi.

Misit de cælo, & liberauit me: * dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam, * & eripuit animam meam de medio catulorum leonum: dormiui conturbatus.

Filij hominum, dentes eorum arma & sagittæ: * & lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super cælos Deus: * & in omnem terram gloria tua.

Laqueum parauerunt pedibus meis: * & incuruauerunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foueam: * & inciderũt in eam.

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum: * cantabo, & psalmum dicam.

Exurge gloria mea, exurge psalterium & cythara: * exsurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis Domine: * & psalmum dicam tibi in gentibus.

Quoniam magnificata est vsque ad cælos misericordia tua: * & vsque ad nubes veritas tua.

Exaltare super cælos Deus: * & super omnem terram gloria tua.

Antiphona. Filij hominum, dentes eorum arma & sagittæ: & lingua eorum gladius acutus.

Vers. Facies mea intumuit à fletu. Resp. Et palpebræ meæ caligauerunt. Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas. ℣. Iube domne. Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Ex Serm. de 12. stellis.

Lectio iiij.

MArtyrium Virginis tam in Simeonis prophetia, quàm in ipsa Dominicæ Passionis historia commendatur. Positus est hic (ait sanctus senex de puero Iesu) in signum cui contradicetur; & tuam ipsius animam (ad Mariam autem dicebat) pertransibit gladius. Verè tuam, ô beata Mater,

animam pertransiuit. Alioquin non nisi eam pertransiens, carnem filij tui penetraret. Et quidem posteaquàm emisit spiritum tuus ille Iesus, ipsius planè non attigit animam crudelis lancea, quæ ipsius aperuit latus, sed tuam vtique animam pertransiuit. Ipsius nimirum anima iam ibi non erat, sed tua planè inde nequibat auelli.

℟. Tenebræ factæ sunt cùm crucifixissent Iesum Iudæi, & circa horam nonam exclamauit Iesus voce magna: Deus meus, vt quid dereliquisti me? * Et inclinato capite emisit spiritum. ℣. Quis tibi nunc sensus, dum cernis talia, Virgo? Et inclinato capite. *Benedictio.* Christus perpetuæ.

Lectio v.

TVam ergo pertransiuit animam vis doloris, vt plusquam Martyrem non immeritò prædicemus, in qua nimirum corporeæ sensum passionis excesserit compassionis affectus. An non tibi plusquam gladius fuit sermo ille, reuerà pertransiens animam, & pertingens vsque ad diuisionem animæ & spiritus: Mulier, ecce filius tuus? O commutationem! Ioannes tibi pro Iesu traditur, seruus pro Domino, discipulus pro Magistro, filius Zebedæi pro Filio Dei, homo purus pro Deo vero. Quomodo non tuam affectuosissimam animam pertransiret hæc auditio, quando & nostra, licet saxea, licet ferrea pectora, sola recordatio scindit?

℟. Passio Domini, * Ipsam eius matrem, carnali orbitate grauiter percussam, vehementissimè contristauit. ℣. Ferrum lanceæ militaris, latus quidem Saluatoris, animam verò transiuit Virginis matris. Ipsam eius matrem. Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio vj.

NOn miremini, fratres, quòd Maria martyr in anima fuisse dicatur. Miretur qui non meminerit se audiuisse Paulum inter maxima gentium crimina memorantem, quòd sine affectione fuissent. Longè id fuit à Mariæ visceribus, longè sit à seruulis suis. Sed fortè quis dicat: Numquid non eum præscierat moriturum? Et indubitanter. Numquid non sperabat continuò resurrecturum? Et fideliter. Super hæc doluit crucifixum? Et vehementer. Alioquin quis nam tu frater, aut vnde tibi hæc sapientia, vt mireris plus Mariam compatientem, quàm Mariæ filium patientem? Ille etiam mori corpore potuit; ista

ista commori corde non potuit? Fecit illud charitas, qua maiorem nemo habuit: fecit & hoc charitas, cui post illam similis altera non fuit.

℟. Quis mihi det te fratrem meum sugentem vbera matris meæ, & inhærendo lateri tuo, vt sanguis tuus sanguinem meum tangat, & tergat: * Vt fons aquæ tuæ de scaturigine recti cordis, per venas boni operis, in finem æternæ felicitatis exiliat? ℣. Filij tui de longè venient, & filiæ tuæ de latere surgent. Vt fons. Gloria Patri. Vt fons.

In tertio Nocturno, Aña.

Intenderunt arcum, rem amaram, vt sagittent in occultis immaculatum.

Psalmus 63.

EXaudi Deus orationem meam cùm deprecor: * à timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me à conuentu malignantium: * à multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt vt gladium linguas suas: * intenderunt arcum rem amaram, vt sagittent in occultis immaculatum.

Subitò sagittabunt eum, & non timebunt: * firmauerunt sibi sermonem nequam.

Narrauerunt vt absconderent laqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum: * & exaltabitur Deus.

Sagittæ paruulorum factæ sunt plagæ eorum: * & infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos: * & timuit omnis homo.

Et annuntiauerunt opera Dei: * & facta eius intellexerunt.

Lætabitur iustus in Domino, & sperabit in eo; * & laudabuntur omnes recti corde.

Antiphona. Intenderunt arcum, rem amaram, vt sagittent in occultis immaculatum.

Antiphona. Factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Psalmus 87.

DOmine Deus salutis meæ, * in die clamaui, & nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam:

Quia repleta est malis anima mea: * & vita mea inferno appropinquauit.

Æstimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine

adiutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: * & ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebrosis, & in vmbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * & omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longè fecisti notos meos à me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, & non egrediebar: * oculi mei languerunt præ inopia.

Clamaui ad te Domine tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabunt, & confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, * & veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua: * & iustitia tua in terra obliuionis?

Et ego ad te Domine clamaui: * & manè oratio mea præueniet te.

Vt quid Domine repellis orationem meam: * auertis faciem tuam à me?

Pauper sum ego, & in laboribus à iuuentute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum & conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ: * & terrores tui conturbauerunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die: * circumdederunt me simul.

Elongasti à me amicum & proximum: * & notos meos à miseria.

Antiphona Factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Antiphona, Repleuit me amaritudine, inebrauit me absynthio. Psalmus 108.

Deus laudem meam ne tacueris: * quia os peccatoris, & os dolosi super me apertum est.

Locuti sunt aduersum me lingua dolosa, & sermonibus odij circumdederunt me: * & expugnauerunt me gratis.

Pro eo vt me diligerent, detrahebant mihi: * ego autem orabam.

Et posuerunt aduersum me mala pro bonis: * & odium pro dilectione mea.

Constitue super eum peccatorem: * & diabolus stet à dextris eius.

Cùm iudicatur, exeat condemnatus: * & oratio eius fiat in peccatum.

Fiant dies eius pauci: * & episcopatum eius accipiat alter.

Fiant filij eius orphani: * & vxor eius vidua.

Nutantes transferantur filij eius, & mendicent: * & eiiciantur de habitationibus suis.

Scrutetur fœnerator omnem substantiam eius: * & diripiant alieni labores eius.

Non sit illi adiutor: * nec sit qui misereatur pupillis eius.

Fiant nati eius in interitum: * in generatione vna deleatur nomen eius.

In memoriam redeat iniquitas patrum eius in conspectu Domini: * & peccatum matris eius non deleatur.

Fiant contra Dominum semper, & dispereat de terra memoria eorum: * pro eo quòd non est recordatus facere misericordiam.

Et persecutus est hominem inopem, & mendicum, * & compunctum corde mortificare.

Et dilexit maledictionem, & veniet ei: * & noluit benedictionem, & elongabitur ab eo.

Et induit maledictionem sicut vestimentum: * & intrauit sicut aqua in interiora eius, & sicut oleum in ossibus eius.

Fiat ei sicut vestimentum, quo operitur: * & sicut zona, qua semper præcingitur.

Hoc opus eorum, qui detrahunt mihi apud Dominum: * & qui loquuntur mala aduersus animam meam.

Et tu Domine, Domine, fac mecum propter nomen tuum: * quia suauis est misericordia tua.

Libera me, quia egenus & pauper ego sum: * & cor meum conturbatum est intra me.

Sicut vmbra cùm declinat, ablatus sum: * & excussus sum sicut locustæ.

Genua mea infirmata sunt à ieiunio: * & caro mea immutata est propter oleum.

Et ego factus sum opprobrium illis: * viderunt me, & mouerunt capita sua.

Adiuua me Domine Deus meus: * saluum me fac secundùm misericordiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: * & tu Dñe fecisti eam.

Maledicent illi, & tu benedices: * qui insurgunt in me, confundantur: seruus autem tuus lætabitur.

Induantur qui detrahunt mihi, pudore: * & operiantur sicut diploide, confusione sua.

Confitebor Domino nimis in ore meo: * & in medio multorum laudabo eum.

Quia astitit à dextris pauperis, * vt saluam faceret à persequentibus animam meam.

Antiphona. Repleuit me amaritudine, inebriauit me ab-

absynthio. ℣. Deus vitam meam annuntiaui tibi. ℟. Posuisti lacrymas meas in conspectu tuo. Pater noster. Absolutio. A vinculis. ℣. Iube domne. Benedictio. Euangelica lectio.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem

Lectio vij. *Cap.* 19.

IN illo tempore: Stabant iuxta Crucem Iesu mater eius, & soror matris eius Maria Cleophæ, & Maria Magdalene. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 119. *in Ioannem.*

HÆc nimirum est illa hora, de qua Iesus, aquam conuersurus in vinum, dixerat matri: Quid mihi & tibi est mulier? Nondum venit hora mea. Hanc itaque horam prædixerat, quæ tunc nondum venerat, in qua deberet agnoscere moriturus, de qua fuerat mortaliter natus. Tunc ergo diuina facturus, non diuinitatis, sed infirmitatis matrem velut incognitam repellebat. Nunc autem humana iam patiens, ex qua fuerat factus homo, affectu commendabat humano: moralis igitur insinuatur locus. Facit quod faciendum admonet, & exemplo suo suos ministros instruxit præceptor bonus, vt à filijs pijs impendatur cura parentibus: tamquam lignum illud vbi fixa erant membra morientis, etiam cathedra fuerit Magistri docentis.

℟. Doleo super te fili mi Iesu, decorus nimis, & amabilis super amorem mulierum! * Sicut enim mater vnicum diligit filium, ita ego te diligebam. ℣. Defecit in dolore vita mea, & anni mei in gemitibus. Sicut. Benedictio. Cuius festum colimus.

Lectio viij.

EX hac sana doctrina didicerat Paulus Apostolus, quod docebat quando dicebat: Si quis autem suis, & maximè domesticis non prouidet, fidem negauit, & est infideli deterior. Quid autem tam cuique domesticum, quam parentes filijs, aut parentibus filij? Huius itaque saluberrimi præcepti ipse Magister sanctorum de seipso constituebat exemplum: quando non vt famulæ Deus, quam creauerat, & regebat, sed vt matri homo, de qua creatus fuerat, & quam relinquebat, alterum pro se quodammodo filium prouidebat.

℟. Eia mater fons amoris, fac nos sentire vim doloris, & tecum lugeamus: * Et Dominicæ passionis fructum sentiamus. ℣. Vt sicut filius

tuus Iesus pro nobis mortuus est, & resurrexit, ita & nos commortui cum eodem resurgamus. Et Dominicæ. Gloria Patri. Et Dominicæ. Benedictio. Per Euangelica dicta.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio ix. *Cap.* 11.*f*

IN illo tempore: Collegerunt Pontifices & Pharisæi concilium aduersus Iesum, & dicebant: Quid facimus, quia hic homo multa signa facit? Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 49. in Ioannem, sub finem.

POntifices & Pharisæi sibi consulebant: nec tamen dicebant, Credamus. Plus enim perditi homines cogitabant quomodo nocerent vt perderent, quàm quomodo sibi consulerent, ne perirent: & tamen timebant, & quasi consulebant. Dicebant enim: Quid facimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimittimus eum sic, omnes credent in eum: & venient Romani, & tollent nostrum locum, & gentem. Temporalia perdere timuerunt, & vitam æternam non cogitauerunt, ac sic vtrumque amiserunt.

Te Deum laudamus.

AD LAVDES & per Horas, Aña.

VAdam ad montem myrrhæ, & ad collem thuris. Psalmus. Dominus regnauit. cum reliquis de Dominica. Antiphona. Dilectus meus candidus, & rubicundus, comæ capitis eius sicut purpura Regis vincta canalibus. Antiph. Quò abijt dilectus tuus, ô pulcherrima mulierum? Quò dilectus tuus declinauit! Antiph. Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi, inter vbera mea commorabitur. Antiph. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.

Capitulum. *Isaiæ* 53.

QVis credidit auditui nostro? Et brachium Domini cui reuelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, & sicut radix de terra sitienti.

Hymnus.

VIrgo virginum præclara,
Mihi iam non sis amara,
Fac me tecum plangere.
Fac vt portem Christi mortem,
Passionis eius sortem,
Et plagas recolere.
Fac me plagis vulnerari,
Cruce hac inebriari,
Ob amorem filij.
Inflammatus, & accensus,
Per te Virgo sim defensus
In die iudicij.

Fac me cruce custodiri,
Morte Christi præmuniri,
Confoueri gratia.
Quando corpus morietur,
Fac vt animæ donetur
Paradisi gloria. Amen.

℣. Ora pro nobis Virgo dolorosissima. ℟. Vt digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Benedictus, Aña.

Cùm vidisset Iesus matrem stantem iuxta crucem, & discipulum quem diligebat, dicit matri suæ: Mulier, ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo: Ecce mater tua. Oratio.

INteruéniat pro nobis, quæsumus Domine Iesu Christe, nunc & in hora mortis nostræ apud tuam clementiam beata Virgo Maria mater tua, cuius sacratissimam animam in hora tuæ passionis doloris gladius pertransiuit. Qui viuis & regnas cum Deo Patre.

Et fit commem. Feriæ, Aña. Appropinquabat autem dies festus Iudæorum: & quærebant Principes Sacerdotum quomodo Iesum interficerent, sed timebant plebem. ℣. Eripe me de inimicis meis Deus meus. ℟. Et ab insurgentibus in me libera me.

Oratio.

COrdibus nostris, quæsumus Domine, gratiam tuam benignus infunde: vt peccata nostra castigatione voluntaria cohibentes, temporaliter potius maceremur, quàm supplicijs deputemur æternis. Per Dominum.

Ad Completorium, & per Horas, in fine Hymnorum dicitur: Iesu, tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine, &c.

Ad Primam, Antiphona. Vadam ad montem.

℟. breue. Christe fili Dei viui, * Miserere nobis. Christe. ℣. Qui passus est pro homine. Miserere nobis. Gloria Patri. Christe Fili Dei viui, miserere nobis. ℣. Exurge Christe, adiuua nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum.

Ad Tertiam, Antiph. Dilectus meus.

Capitulum. Quis credidit. vt suprà.

℟. breue. Posuit me, * Desolatam. Posuit. ℣. Tota die mœrore confectam. Desolatam. Gloria Patri. Posuit. ℣. Facies mea intumuit à fletu. ℟. Palpebræ meæ caligauerunt.

Ad Sextam, Antiphona. Quò abijt.

Capitulum. *Isaiæ 53.*

IPse vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: Disciplina pacis nostræ super eum, & liuore eius sanati sumus.

℟. bre-

℟.breue. Facies mea, * Intumuit à fletu. Facies mea. ℣. Et palpebræ meæ caligauerunt. Intumuit. Gloria Patri. Facies mea. ℣. Deus vitam meam annuntiaui tibi. ℟. Posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Ad Nonam, Antiphona. Fulcite me floribus.

Capitulum. *Isaiæ* 53.

GEnerationem eius quis enarrabit? quia abscissus est de terra viuentium, propter scelus populi mei percussi eum.

℟.breue. Deus vitam meam, * Annuntiaui tibi. Deus vitam meam. ℣. Posuisti lacrymas meas in conspectu tuo. Annuntiaui. Gloria Patri. Deus vitam meam. ℣. Ora pro nobis Virgo dolorosissima. ℟. Vt digni efficiamur promissionibus Christi.

In secundis Vesperis, omnia vt in primis.

Ad Magnificat, Antiphona. Cùm vidisset Iesus matrem stantem iuxta crucem, & discipulum quem diligebat, dicit matri suæ: Mulier, ecce filius tuus. Deinde dicit Discipulo: Ecce mater tua.

Et fit commemor. Feriæ, Antiphona. Principes sacerdotum consilium fecerunt vt Iesum occiderent: dicebant autem: Non in die festo, ne fortè tumultus fieret in populo.

℣. Eripe me Domine ab homine malo. ℟. A viro iniquo eripe me.

Oratio.

COncede quæsumus omnipotens Deus: vt qui protectionis tuæ gratiam quærimus, liberati à malis omnibus secura tibi mente seruiamus. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum: Qui tecum viuit & regnat.

SERENISSIMA *Mariana, Hispaniarum Regina, pro sua singulari pietate erga sanctissimum Mysterium Septem Dolorum beatissimæ Virginis, quos eadem in Passione unigeniti eius Filij Saluatoris nostri Iesu Christi tolerauit; & ad excitandam in omnes Fideles Hispaniarum Regnis subiectos eius memoriam, Sanctissimum D. N. D. Clementem Papam X. proprijs epistolis, per Excellentissimum D. Marchionem de Astorga suum Legatum exhibitis, enixè supplicauit vt Sanctitas sua dignaretur indulgere facultatem celebrandi festum Septem Dolorum in omnibus Hispaniarum Regnis cum Officio, & Missa propria, iam approbatis à Sacra Rituum Congregatione pro Fratribus Ordinis Seruorum sub die ix. Iunij xv. Septembris anni 1668. & Sanctitas sua pijs precibus serenissimæ Oratricis annuendo, gratiam benignè concessit, assignando diem prædicto Festo, Feriam sextam post Dominicam Passionis, iuxta Rubricas Breuiarij Romani: & præsens Decretum expediri mandauit hac die xxix. Aprilis 1671.*

Card. Anton. Barb. Episc. Præf.

Loco † Sigilli.

Bern. Casal. Sac. Rit. Congreg. Secr.

Anāe

Millia milium ministrabant ei, et decies
centena millia, assistebant ei. =
In conspectu Angelorum psallam tibi,
~~[illegible]~~ et adorabo ad templum sanctum tuum
et confitebor nomini tuo. =
Laudemus Dominum, quem laudant Angeli,
quem Cherubim et Seraphim, sanctus
sanctus sanctus proclamant. =
Angeli Domini Dominum, benedicite
in eternum. =
Angeli, Archangeli, troni, et Domi
nationes, principatus et potesta
tes, Virtutes celorum, laudate Dominum
de celis. = Cap.
Significabit Deus que oportet
fieri cito, loquens per Angelum suum
servo suo Joanni: qui testimonium
perhibuit, verbo Dei, et testimonium
Jesu Christi quecumque
vidit. =